

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

11 janvier 2007

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur
l'accès au territoire, le séjour, l'établissement
et l'éloignement des étrangers (*)**

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Exposé des motifs	4
3. Avant-projet	78
4. Avis du Conseil d'État	105
5. Projet de loi	120
6. Annexes	155

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

11 januari 2007

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van 15 december
1980 betreffende de toegang tot het
grondgebied, het verblijf, de vestiging en
de verwijdering van vreemdelingen (*)**

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Memorie van toelichting	4
3. Voorontwerp	78
4. Advies van de Raad van State	105
5. Wetsontwerp	120
6. Bijlagen	155

**LE GOUVERNEMENT DEMANDE L'URGENCE CONFORMÉMENT À L'ARTICLE
51 DU RÈGLEMENT.**

**DE SPOEDBEHANDELING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 51 VAN HET REGLEMENT.**

(*) Article 77 de la Constitution.

(*) Artikel 77 van de Grondwet.

Le Gouvernement a déposé ce projet de loi le 11 janvier 2007

Le «bon à tirer» a été reçu à la Chambre le 19 janvier 2007

De Regering heeft dit wetsontwerp op 11 januari 2007 ingediend.

De «goedkeuring tot drukken» werd op 19 januari 2007 door de Kamer ontvangen.

<i>cdH</i>	:	<i>Centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	:	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	:	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	:	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	:	<i>Mouvement Réformateur</i>
<i>N-VA</i>	:	<i>Nieuw - Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	:	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a - spirit</i>	:	<i>Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.</i>
<i>Vlaams Belang</i>	:	<i>Vlaams Belang</i>
<i>VLD</i>	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

<i>DOC 51 0000/000</i>	:	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA</i>	:	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV</i>	:	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV</i>	:	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV</i>	:	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN</i>	:	<i>Séance plénière</i>
<i>COM</i>	:	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT</i>	:	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

<i>DOC 51 0000/000</i>	:	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	:	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	:	<i>Voorlopige versie van het Integrale Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	:	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	:	<i>Integrale Verslag, met links het definitieve integrale verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
		<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	:	<i>Plenum</i>
<i>COM</i>	:	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT</i>	:	<i>moties tot besluit van interpellaties (beige kleurig papier)</i>

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :

*Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be*

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :

*Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be*

RÉSUMÉ

Le présent projet de loi poursuit deux grands objectifs.

Premièrement, il insère la notion communautaire de résident de longue durée, ainsi que les conséquences qui en découlent, dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, suite à l'adoption de la directive 2003/109/CE relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée.

Ainsi, sont établies, d'une part, les conditions d'octroi et de retrait du statut de résident de longue durée accordé aux ressortissants de pays tiers qui séjournent légalement sur le territoire belge, et, d'autre part, les conditions de séjour en Belgique des bénéficiaires de ce statut dans un autre Etat membre.

Deuxièmement, il modifie la réglementation relative au séjour des ressortissants UE et des membres de leurs familles. Ceci découle de la directive 2004/38/CE du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leur famille de circuler et de séjournier librement sur le territoire des États membres. Le séjour des membres de la famille des Belges est également modifié.

Ainsi, il est prévu que les citoyens de l'Union et les membres de leur famille obtiennent désormais un droit de séjour permanent seulement après trois ans. Par ailleurs, le partenaire non-marié qui est enregistré obtient désormais aussi un droit légal au regroupement familial. En outre, il est prévu que le droit de séjour sera toujours perdu en cas de fraude, ce qui est conforme à un principe général de droit. Ainsi, le projet de loi reprend différents principes du droit commun au regroupement familial, tels que récemment modifiés par la loi de 15 septembre 2006.

En plus de ces deux objectifs, ce projet de loi comprend encore quelques dispositions relatives au franchissement irrégulier des frontières, ainsi qu'à la fouille et à l'utilisation éventuelle de contrainte vis-à-vis de certains étrangers.

SAMENVATTING

Voorliggend wetsontwerp beoogt twee grote doelen te realiseren.

Ten eerste voert het wetsontwerp het communautaire begrip langdurig ingezetene, evenals de gevolgen die hieruit voortvloeien, in in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, als gevolg van de aanname van Richtlijn 2003/109/EG betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen.

Aldus worden enerzijds de voorwaarden opgesteld waaronder België aan onderdanen van derde landen die legaal op zijn grondgebied verblijven de status van langdurig ingezetene kan toeekennen en intrekken, en anderzijds, de voorwaarden waaronder de gerechtigden van deze status in een andere lidstaat kunnen verblijven in België.

Ten tweede wordt de reglementering van het verblijf van EU-onderdanen en hun familieleden gewijzigd. Dit vloeit voort uit de richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden. Hierbij aansluitend wordt eveneens het verblijf voor familieleden van Belgen gewijzigd.

Zo wordt voorzien dat burgers van de Unie en hun familieleden voortaan pas na drie jaar een duurzaam verblijfsrecht verkrijgen. Anderzijds verkrijgt de getrouwe, niet-gehuwde partner voortaan ook een wettelijk recht op gezinshereniging. Voorts wordt bepaald dat het verblijfsrecht steeds verloren gaat ingeval van fraude, hetgeen in overeenstemming is met een algemeen rechtsbeginsel. Aldus herneemt het wetsontwerp verschillende principes van de gemeenrechtelijke gezinshereniging, zoals recent gewijzigd bij wet van 15 september 2006.

Los van deze twee doelstellingen, bevat dit wetsontwerp ten slotte nog een aantal bepalingen over de onregelmatige grensoverschrijding, en de fouillering en het eventueel gebruik van dwang ten aanzien van bepaalde vreemdelingen.

EXPOSE DES MOTIFS**I. — EXPOSE GENERAL**

Le projet de loi qui vous est présenté modifie la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Ces modifications découlent principalement de la transposition de deux directives européennes: il s'agit d'une part de la directive 2003/109/CE relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, et d'autre part, de la directive 2004/38/CE relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leur famille de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres. Ces directives, et les modifications légales qui en résultent, sont commentées séparément ci-dessous dans les points A et B.

En outre, le présent projet comporte également certaines modifications qui ne découlent pas de ces directives et qui sont commentées au point C.

A. Modifications relatives à la directive 2003/109/CE relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée

1. Résumé

Le Conseil de l'Union européenne a adopté, le 25 novembre 2003, la directive 2003/109/CE relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée.

Cette directive poursuit deux objectifs: elle vise à établir, d'une part, les conditions d'octroi et de retrait du statut de résident de longue durée accordé par un État membre de l'Union européenne aux ressortissants de pays tiers qui séjournent légalement sur son territoire, ainsi que les droits y afférents, et, d'autre part, les conditions de séjour des bénéficiaires de ce statut dans des États membres autres que celui qui leur a octroyé celui-ci.

Le présent projet de loi a pour objet de transposer les dispositions de cette directive, relatives à l'obtention du statut de résident de longue durée et au séjour des personnes concernées, dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

MEMORIE VAN TOELICHTING**I. — ALGEMENE UITEENZETTING**

Het ontwerp van wet dat u wordt voorgelegd, wijzigt de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze wijzigingen houden hoofdzakelijk verband met de omzetting van twee Europese richtlijnen. Het betreft enerzijds richtlijn 2003/109/EG betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen en anderzijds richtlijn 2004/38/EG betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden. Deze richtlijnen, en de wijzigingen die ze met zich meebrengen, worden hierna afzonderlijk besproken onder punten A en B.

Daarnaast bevat het ontwerp van wet nog een aantal wijzigingen die geen verband houden met deze richtlijnen. Dit wordt behandeld in een laatste punt C.

A. Wijzigingen naar aanleiding van richtlijn 2003/109/EG betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen aangenomen.

1. Samenvatting

Op 25 november 2003 heeft de Raad van de Europese Unie Richtlijn 2003/109/EG betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen aangenomen.

Het doel van deze Richtlijn is tweevoudig: ten eerste, de voorwaarden vaststellen waaronder een lidstaat van de Europese Unie aan onderdanen van derde landen die legaal op zijn grondgebied verblijven de status van langdurig ingezetene kan toeekennen en intrekken en voorts de rechten bepalen die aan deze status zijn verbonden, en, ten tweede, de voorwaarden vaststellen waaronder de gerechtigden van deze status kunnen verblijven in andere lidstaten dan die welke hun deze status heeft toegekend.

Dit ontwerp van wet heeft tot doel de bepalingen van deze Richtlijn die betrekking hebben op het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene en op het verblijf van de betrokken personen te integreren in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

2. L'objectif du projet

Le projet de loi qui vous est présenté insère la notion communautaire de résident de longue durée, ainsi que les conséquences qui en découlent, dans les dispositions de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Cette modification découle principalement de l'adoption par le Conseil de l'Union européenne, le 25 novembre 2003, de la directive 2003/109/CE relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée (publiée au Journal officiel de l'Union européenne L16 du 23 janvier 2004).

Ce faisant, le présent projet met à exécution le volet de l'accord de gouvernement de juillet 2003 qui traite d'une société multiculturelle tolérante et plus particulièrement de l'amélioration de l'accueil des primo-arrivants, qui prévoit que la loi sur les étrangers sera adaptée aux directives européennes et que les différents statuts de séjour seront si nécessaires intégrés et simplifiés.

3. La directive 2003/109 du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée et les grandes lignes de sa transposition dans le droit belge

a) Objectifs poursuivis par la directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée

Ainsi que l'indique le préambule de la directive précitée, le traité instituant la Communauté européenne prévoit, dans le but de mettre en place progressivement un espace de liberté, de sécurité et de justice, d'une part l'adoption de mesures visant à assurer la libre circulation des personnes, en liaison avec des mesures d'accompagnement concernant le contrôle aux frontières extérieures, l'asile et l'immigration et d'autre part, l'adoption de mesures en matière d'asile, d'immigration et de protection des droits des ressortissants de pays tiers (cf. 1er considérant).

Le Conseil européen a reconnu, lors de sa réunion spéciale à Tampere en octobre 1999, la nécessité d'un rapprochement des législations nationales relatives aux conditions d'admission et de séjour des ressortissants de pays tiers et a considéré plus particulièrement qu'une personne résidant légalement dans un État membre, pendant une période à déterminer, et titulaire d'un per-

2. Doelstelling van het ontwerp

Het ontwerp van wet dat u wordt voorgelegd voert in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen het communautaire begrip langdurig ingezetene in.

Deze wijziging is hoofdzakelijk het gevolg van de aanneming door de Raad van de Europese Unie, op 25 november 2003, van Richtlijn 2003/109/EG betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen (bekendgemaakt in het Publicatieblad L16 van de Europese Unie van 23 januari 2004).

Zodoende geeft dit ontwerp uitvoering aan het luik van het regeerakkoord van juli 2003 dat betrekking heeft op een multiculturele en tolerante samenleving en meer specifiek de verbetering van de ontvangst van de pas aangekomenen. Dit luik bepaalt dat de vreemdelingenwet aan de Europese richtlijnen zal worden aangepast en dat de verschillende typen van verblijfsstatus zo nodig zullen worden geïntegreerd en vereenvoudigd.

3. Richtlijn 2003/109 van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen en de grote lijnen van de omzetting van deze richtlijn in Belgisch recht

a) Doelstellingen van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen

Zoals vermeld in de preambule van deze Richtlijn, bepaalt het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, de aanneming van maatregelen die erop zijn gericht het vrije verker van personen te waarborgen, in samenhang met begeleidende maatregelen met betrekking tot controles aan de buitengrenzen, asiel en immigratie, en van maatregelen op het gebied van asiel, immigratie en de bescherming van de rechten van onderdanen van derde landen (zie 1^e overweging van de Richtlijn).

De Europese Raad heeft tijdens zijn buitengewone bijeenkomst in oktober 1999 in Tampere erkend dat het noodzakelijk is de nationale wetgevingen over de voorwaarden voor de toelating en het verblijf van onderdanen van derde landen meer met elkaar in overeenstemming te brengen en inzonderheid overwogen dat iemand die gedurende een nader te bepalen periode legaal in

mis de séjour de longue durée, devrait se voir octroyer dans cet État membre un ensemble de droits uniformes aussi proches que possible de ceux dont jouissent les citoyens de l'Union européenne (cf. 2e considérant de la directive).

Dans cette lignée, le Conseil a considéré que l'intégration des ressortissants de pays tiers qui sont installés durablement dans les États membres est un élément clé pour promouvoir la cohésion économique et sociale, objectif fondamental de la Communauté, énoncé dans le traité. (cf. 4e considérant de la directive).

Afin d'harmoniser cette intégration, la directive introduit la notion communautaire de «résident de longue durée» et a pour premier objectif d'établir les conditions d'octroi et de retrait de ce statut ainsi que les droits y afférents (cf. article 1er, a), de la directive).

En outre, afin de permettre la circulation des bénéficiaires du statut de résident de longue durée dans l'Union européenne, la directive établit également les conditions de séjour de ceux-ci dans les États membres autres que celui qui leur a octroyé le statut de résident de longue durée (cf. article 1er, b), de la directive).

b) L'introduction du statut harmonisé de résident de longue durée

Etant donné le second objectif poursuivi par la directive, à savoir l'ouverture d'une libre circulation aux étrangers bénéficiaires du statut de résident de longue durée, celle-ci laisse peu de marge de manœuvre aux États membres de l'Union européenne quant aux étrangers concernés et aux conditions fixées pour obtenir ce statut.

L'article 3 de la directive définit précisément le champ d'application de celle-ci, qui s'applique aux ressortissants de pays tiers, c'est-à-dire aux étrangers qui ne sont pas ressortissants d'un État membre de l'Union européenne (cf. article 2, a), de la directive) et, par assimilation, qui ne sont pas ressortissants d'un des autres États membres de l'Espace économique européen (Islande, Norvège et Liechtenstein)¹, à l'exclusion des catégories suivantes:

- les étrangers séjournant dans un État membre pour faire des études ou suivre une formation professionnelle;

¹ L'Accord sur l'Espace économique européen, entré en vigueur le 1er janvier 1994, assimile les ressortissants des états membres de l'AELE (excepté la Suisse) aux citoyens de l'UE.

een lidstaat heeft verbleven en een vergunning tot langdurig verblijf heeft, in deze lidstaat een aantal uniforme rechten zou moeten verkrijgen die zo dicht mogelijk bij de rechten van EU-burgers liggen (zie 2e overweging van de Richtlijn).

In deze geest was de Raad van mening dat de integratie van onderdanen van derde landen die duurzaam in een lidstaat zijn gevestigd van wezenlijk belang is voor de bevordering van de economische en sociale samenhang, een fundamentele doelstelling van de Gemeenschap, die is opgenomen in het Verdrag (zie 4^e overweging van de Richtlijn).

Om deze integratie te harmoniseren voert de Richtlijn het communautaire begrip langdurig ingezetene in en heeft hij als eerste doelstelling het vaststellen van de voorwaarden voor de toekenning en de intrekking van deze status en de rechten die aan deze status zijn verbonden (zie artikel 1, a, van de Richtlijn).

Om bovendien het vrije verkeer van de gerechtigden van de status van langdurig ingezetene in de Europese Unie mogelijk te maken, stelt de Richtlijn ook de voorwaarden vast voor hun verblijf in andere lidstaten dan de lidstaat die hun die status heeft toegekend (zie artikel 1, b, van de Richtlijn).

b) De invoering van de geharmoniseerde status van langdurig ingezetene

Gelet op zijn tweede doelstelling, te weten het vrije verkeer van vreemdelingen met de status van langdurig ingezetene, laat de Richtlijn de lidstaten van de Europese Unie weinig speelruimte wat de betrokken vreemdelingen betreft en de voorwaarden die zijn gesteld om die status te verkrijgen.

Artikel 3 van de Richtlijn omschrijft nauwkeurig zijn werkingssfeer. De Richtlijn is van toepassing op onderdanen van derde landen, dat wil zeggen vreemdelingen die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie (zie artikel 2, a, van de Richtlijn) en, bij gelijkscholing, die geen onderdaan zijn van een van de andere lidstaten van de Europese Economische Ruimte (IJsland, Noorwegen en Liechtenstein)¹, met uitsluiting van de volgende categorieën:

- de vreemdelingen die in een lidstaat verblijven voor een studie of een beroepsopleiding;

¹ De Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, die op 1 januari 1994 van kracht is geworden, stelt de onderdanen van de lidstaten van de EVA (met uitzondering van Zwitserland) gelijk met EU-burgers.

- les étrangers bénéficiaires ou demandeurs de la protection temporaire ou de formes subsidiaires de protection sur la base d'obligations internationales ou de législations ou pratiques nationales;
- les étrangers reconnus réfugiés ou demandeurs d'asile;
- les étrangers dont le séjour est formellement limité ou dont le séjour est exclusivement temporaire (par exemple, personnes au pair ou travailleurs saisonniers);
- les étrangers dont le statut juridique est régi par les dispositions des Conventions de Vienne sur les relations diplomatiques (1961), les relations consulaires (1963), les missions spéciales (1969) et les représentations des États dans leurs relations avec les organisations internationales de caractère universel (1975).

L'article 4 de la directive fixe la condition temporelle que les étrangers visés doivent remplir pour pouvoir prétendre au statut de résident de longue durée: la résidence légale et ininterrompue sur le territoire de l'État membre d'accueil pendant les cinq années qui ont immédiatement précédé la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée.

Il s'agit du critère principal pour l'acquisition de ce statut. Le caractère légal et ininterrompu de la résidence témoigne de l'ancrage de l'étranger dans l'État membre d'accueil, même si une certaine flexibilité est prévue pour tenir compte des circonstances qui peuvent amener une personne à s'éloigner du territoire de manière temporaire (cf. 6e considérant de la directive).

Les périodes de résidence suivantes ne sont toutefois pas prises en considération dans le calcul de ce délai et ce, même si l'étranger a changé de statut entre-temps:

- les périodes de résidence dans le cadre d'un séjour limité ou d'un séjour exclusivement temporaire (par exemple, personnes au pair ou travailleurs saisonniers);
- les périodes de résidence sous le couvert du statut juridique régi par les dispositions des Conventions de Vienne précitées;
- la moitié des périodes de résidence effectuées aux fins d'études ou de formation professionnelle.

Enfin, l'article 5 de la directive fixe les conditions matérielles permettant l'acquisition du statut de résident de longue durée: le demandeur doit disposer, pour lui et pour les membres de sa famille qui sont à sa charge, de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille sans recourir au système d'aide sociale de l'État membre d'accueil, ainsi que d'une assurance maladie pour tous les risques normalement couverts pour les ressortissants de cet État.

- de vreemdelingen die de tijdelijke bescherming of subsidiaire vormen van bescherming op grond van internationale verplichtingen, nationale wetgevingen of praktijken genieten of hebben aangevraagd;
- de vreemdelingen die als vluchteling zijn erkend of asiel hebben aangevraagd;
- de vreemdelingen van wie het verblijf uitdrukkelijk is beperkt of uitsluitend tijdelijk is (bijvoorbeeld als au pair of seizoenarbeider);
- de vreemdelingen met een juridische status die valt onder de Verdragen van Wenen inzake diplomatiek verkeer (1961), consulaire betrekkingen (1963), speciale missies (1969) en de vertegenwoordiging van staten in hun betrekkingen met internationale organisaties met een universeel karakter (1975).

Artikel 4 van de Richtlijn stelt de tijdsvoorwaarde vast die de bedoelde vreemdelingen moeten vervullen om op de status van langdurig ingezetene aanspraak te kunnen maken: een legaal en ononderbroken verblijf op het grondgebied van de ontvangende lidstaat gedurende vijf jaren die onmiddellijk voorafgaan aan de indiening van de aanvraag voor de status van langdurig ingezetene.

Dit is het belangrijkste criterium om deze status te verkrijgen. Uit het legaal en ononderbroken karakter van het verblijf blijkt dat de vreemdeling sterke banden heeft met de ontvangende lidstaat, ook al is er een zekere flexibiliteit om rekening te houden met omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat de betrokkenen het grondgebied van de lidstaat tijdelijk verlaat (zie 6^e overweging van de Richtlijn).

De volgende perioden van verblijf worden echter niet in aanmerking genomen bij de berekening van deze termijn, zelfs indien de vreemdeling inmiddels van status is veranderd:

- de perioden van verblijf in het kader van een beperkt verblijf of een uitsluitend tijdelijk verblijf (als au pair of seizoenarbeider);
- de perioden van verblijf onder een juridische status die valt onder de bovenvermelde Verdragen van Wenen;
- de helft van de verblijfsperioden in verband met een studie of beroepsopleiding.

Artikel 5 van de Richtlijn stelt de materiële voorwaarden vast om de status van langdurig ingezetene te verwerven: de aanvrager moet voor zichzelf en zijn gezinsleden te zitten laste beschikken over vaste en regelmatige inkomsten die voldoende zijn om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden zonder een beroep te moeten doen op het stelsel van sociale bijstand van de ontvangende lidstaat, en ook over een ziektekostenverzekering voor alle risico's die in de lidstaat normaliter voor de eigen onderdanen zijn gedekt.

Il ressort du champ d'application de la directive et des conditions fixées pour l'obtention du statut de résident de longue durée que ce statut ne correspond pas à la notion d'étranger autorisé à s'établir connue en droit belge.

Pour rappel, l'article 14 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, prévoit que «Pour s'établir dans le Royaume, l'étranger doit y être autorisé par le ministre ou son délégué. Cette autorisation ne peut être accordée qu'à l'étranger préalablement autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée.».

L'article 15 de la loi prévoit quant à lui les catégories d'étrangers, répondant à la condition précitée, auxquels l'autorisation d'établissement doit être accordée, c'est-à-dire principalement:

- les membres de la famille visés à l'article 10 d'un étranger autorisé à s'établir en Belgique;
- l'étranger qui justifie du séjour régulier et ininterrompu de cinq ans en Belgique, sauf lorsqu'il s'agit d'un séjour effectué en tant qu'étudiant ou membre de la famille d'un étudiant.

Le système belge de l'autorisation d'établissement est donc plus souple que les règles prévues par la directive quant au statut de résident de longue durée, sous trois aspects au moins:

- l'autorisation d'établissement peut être demandée par un réfugié reconnu;
- les membres de la famille d'un étranger établi ont droit à cette autorisation dans un délai plus court;
- le délai de résidence de cinq ans requis des autres étrangers visés peut englober les périodes de résidence exclues par l'article 4 de la directive.

Il a été décidé de maintenir cette notion à côté du nouveau statut de résident de longue durée.

Cette cohabitation est expressément permise par la directive, dont l'article 13 prévoit que les États membres peuvent délivrer des titres de séjour permanents ou d'une durée de validité illimitée à des conditions plus favorables que celles établies dans la directive. Toutefois, cette disposition précise que ces titres de séjour ne donnent pas accès au droit de séjour dans les États membres prévu par la directive.

Les étrangers autorisés à s'établir en Belgique, et donc titulaires d'une carte d'identité d'étranger, ne pourront par conséquent bénéficier de la liberté de circula-

Uit de werkingssfeer van de Richtlijn en de voorwaarden om de status van langdurig ingezetene te verwerven blijkt dat deze status niet overeenkomt met het begrip tot vestiging gemachtigde vreemdeling dat in het Belgische recht wordt gebruikt.

Ter herinnering: artikel 14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen luidt als volgt: «Om zich in het Rijk te vestigen moet de vreemdeling daartoe gemachtigd worden door de minister of zijn gemachtigde. Deze machtiging mag slechts worden gegeven aan de vreemdeling die reeds gemachtigd of toegelaten werd voor onbeperkte tijd in het Rijk te verblijven».

Artikel 15 van de wet bepaalt de categorieën van vreemdelingen die aan bovengenoemde voorwaarde voldoen en aan wie de machtiging tot vestiging moet worden verleend, dat wil zeggen hoofdzakelijk:

- de gezinsleden bedoeld bij artikel 10 van een tot vestiging in België gemachtigde vreemdeling;
- vreemdelingen die een legaal en ononderbroken verblijf van vijf jaar in België bewijzen, behalve als het een verblijf betreft als student of als gezinslid van een student.

Het Belgische systeem van machtiging tot vestiging is dus soepeler dan de regels van de Richtlijn wat de status van langdurig ingezetene betreft, op zijn minst in drie opzichten:

- de machtiging tot vestiging kan worden aangevraagd door een erkende vluchteling;
- de gezinsleden van een gevestigde vreemdeling hebben recht op deze machtiging binnen een kortere termijn;
- de verblijfsduur van vijf jaar geëist van andere vreemdelingen kan de perioden van verblijf omvatten die door artikel 4 van de Richtlijn zijn uitgesloten.

Er is besloten dit begrip te behouden naast de nieuwe status van langdurig ingezetene.

Deze samenloop wordt uitdrukkelijk toegestaan door de Richtlijn, waarvan artikel 13 voorschrijft dat de lidstaten permanente verblijfstitels of verblijfstitels van onbeperkte duur mogen afgeven onder gunstiger voorwaarden dan die welke in de Richtlijn zijn vastgesteld. Dit artikel 13 bepaalt echter ook dat deze verblijfstitels geen toegang geven tot het recht van verblijf in de andere lidstaten.

Vreemdelingen die tot vestiging in België zijn gemachtigd en dus een identiteitskaart van vreemdeling bezitten kunnen bijgevolg alleen het vrije verkeer ingesteld

tion mise en œuvre par la directive que s'ils acquièrent le statut de résident de longue durée, aux conditions fixées par la directive et transposées dans le droit belge, et se voient délivrer un permis de séjour de résident de longue durée-CE.

c) Le droit de séjour des bénéficiaires du statut de résident de longue durée dans les autres États membres de l'Union européenne

Ce second objectif de la directive constitue la réelle innovation mise en œuvre par celle-ci.

L'harmonisation des conditions d'acquisition du statut de résident de longue durée vise à favoriser la confiance mutuelle entre États membres (cf. 17e considérant de la directive) dans le cadre de l'instauration d'un droit de circulation et de séjour des bénéficiaires du statut de résident de longue durée sur leurs territoires respectifs.

Selon le Conseil de l'Union européenne, l'établissement des conditions du séjour de ces étrangers dans un autre État membre «devrait contribuer à la réalisation effective du marché intérieur en tant qu'espace où la libre circulation de toutes les personnes est assurée. Il pourrait aussi constituer un facteur de mobilité important, notamment sur le marché du travail de l'Union.» (cf. 18e considérant de la directive).

Ces conditions sont fixées dans l'article 14 de la directive, qui prévoit qu'un résident de longue durée a le droit de séjourner dans un autre État membre tenu par la directive, pour l'un des motifs suivants:

- exercer une activité économique à titre salarié ou indépendant;
- poursuivre des études ou une formation professionnelle;
- à toute autre fin.

La directive permet également de fixer d'autres conditions, telles que la possession de ressources suffisantes pour ne pas tomber à charge des pouvoirs publics et d'une assurance maladie (article 15).

Afin de garantir la cohérence de la loi, il a été décidé d'appliquer aux résidents de longue durée les mêmes conditions que celles applicables à tout ressortissant de pays tiers qui souhaite exercer une activité économique en Belgique, y poursuivre des études ou obtenir une autorisation d'y séjourner dans un autre cadre (voir le commentaire de l'article 15 du projet), à ceci près, en ce qui concerne le premier et le troisième objectifs, que le résident de longue durée bénéficie à ce titre d'un droit à l'autorisation de séjour.

door deze Richtlijn genieten als zij de status van langdurig ingezetene verwerven, onder de voorwaarden vastgesteld bij deze Richtlijn en omgezet in Belgisch recht, en ontvangen een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene.

c) Het verblijfsrecht van de gerechtigden van de status van langdurig ingezetene in de andere lidstaten van de Europese Unie

Deze tweede doelstelling van de Richtlijn is de echte nieuwigheid die hij invoert.

Het harmoniseren van de voorwaarden voor de verkrijging van de status van langdurig ingezetene beoogt het wederzijdse vertrouwen tussen de lidstaten te bevorderen (zie 17^e overweging van de Richtlijn), in het kader van de invoering van een recht op verkeer en verblijf van de gerechtigden van de status van langdurig ingezetene op hun respectieve grondgebieden.

Volgens de Raad van de Europese Unie draagt het vaststellen van de voorwaarden waaronder deze vreemdelingen in een andere lidstaat kunnen verblijven bij «aan de totstandbrenging van de interne markt als ruimte waarin het vrije verkeer van personen is gewaarborgd. Het zou ook een belangrijke mobiliteitsfactor kunnen zijn, met name op de arbeidsmarkt van de Unie» (zie 18^e overweging van de Richtlijn).

Deze voorwaarden zijn vastgelegd in artikel 14 van de Richtlijn waarin staat dat een langdurig ingezetene het recht heeft te verblijven in een andere lidstaat die door de Richtlijn gebonden is, om een van de volgende redenen:

- om een economische activiteit uit te oefenen als werknemer of als zelfstandige;
- om een studie of beroepsopleiding te volgen;
- om andere redenen.

De Richtlijn maakt het ook mogelijk andere voorwaarden op te leggen, zoals voldoende inkomsten om niet ten laste van de overheid te komen en een ziektekostenverzekering (artikel 15).

Ter vrijwaring van de innerlijke samenhang van de wet is er beslist op de langdurig ingezetenen dezelfde voorwaarden toe te passen als op de onderdanen van derde landen die in België een economische activiteit wensen uit te oefenen, er willen komen studeren of een machtiging wensen te verkrijgen om er in een ander verband te verblijven (zie toelichting bij artikel 15 van het ontwerp), zij het, wat het eerste en het derde oogmerk betreft, dat de langdurig ingezetene als zodanig recht heeft op de machtiging tot verblijf.

Ce droit du résident de longue durée de séjourner dans un autre État membre qui lui a accordé le statut est organisé par la directive dans tous ses aspects, y compris le regroupement familial des membres de la famille (article 16) et l'obligation de réadmission de l'État membre qui a accordé le statut de résident de longue durée (article 22), et peut aboutir, à l'expiration du délai de cinq ans visé, à l'obtention du même statut dans l'État membre de séjour (article 23). Dans ce cas, l'intéressé perd le droit au statut de résident de longue durée acquis dans le premier État membre (article 9, § 4).

Cette dernière disposition, parmi d'autres au sein de la directive, implique la communication de l'information entre les États membres concernés. C'est la raison pour laquelle l'article 25 de la directive prévoit que les États membres doivent désigner des points de contact chargés de recevoir et de transmettre les informations visées, et doivent assurer la coopération nécessaire pour échanger ces informations et les documents qui s'y rapportent.

Enfin, il convient de préciser que les États liés par la directive sont les États membres de l'Union européenne, les dix nouveaux États membres compris (application de l'article 2 de l'Acte relatif aux conditions d'adhésion de ces États et aux adaptations des traités sur lesquels est fondée l'Union européenne²), à l'exception du Royaume Uni, de l'Irlande et du Danemark (cf. 25e et 26e considérants de la directive).

B. Modifications relatives à la directive 2004/38/CE relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leur famille de circuler et de séjourner librement sur le territoire des états membres

1. L'objectif du projet

Le projet de loi qui vous est présenté modifie les dispositions de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, relatives aux citoyens de l'Union européenne et aux membres de leur famille ainsi qu'aux étrangers non ressortissants d'un État membre de l'Union européenne qui sont membres de la famille d'un Belge.

Cette modification découle principalement de l'adoption par le Conseil de l'Union européenne, le 29 avril 2004, de la directive 2004/38/CE relative au droit des

Dit recht van de langdurig ingezetene om in een andere lidstaat te verblijven dan die welke hem de status heeft toegekend wordt door de Richtlijn in al zijn aspecten georganiseerd, inclusief de gezinsherening voor de gezinsleden (artikel 16) en de terugnameverplichting van de lidstaat die de status van langdurig ingezetene heeft toegekend (artikel 22), en kan leiden, na afloop van de termijn van vijf jaar, tot het verkrijgen van diezelfde status in de lidstaat van verblijf (artikel 23). In dit geval verliest de betrokkenen het recht op de status van langdurig ingezetene in de eerste lidstaat (artikel 9, lid 4, van de Richtlijn).

Deze laatste bepaling, en ook andere bepalingen in de Richtlijn trouwens, houden in dat de betrokkenen lidstaten informatie uitwisselen. Om die reden bepaalt artikel 25 van de Richtlijn dat de lidstaten contactpunten moeten aanwijzen die verantwoordelijk zijn voor het ontvangen en toezenden van de nodige informatie en moeten zorgen voor passende samenwerking in het kader van de uitwisseling van deze informatie en van de documenten dienaangaande.

De door de Richtlijn gebonden staten zijn de lidstaten van de Europese Unie, de tien nieuwe lidstaten inbegrepen (toepassing van artikel 2 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor deze staten en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegronde²), met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Denemarken (zie 25^e en 26^e overweging van de Richtlijn).

B. Wijzigingen naar aanleiding van richtlijn 2004/38/EG betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden

1. Doelstelling van het ontwerp

Het ontwerp van wet dat u wordt voorgelegd wijzigt de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen die betrekking hebben op de burgers van de Europese Unie en hun familieleden en op vreemdelingen die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie en familielid zijn van een Belg.

Deze wijziging vloeit hoofdzakelijk voort uit de aanname door de Raad van de Europese Unie, op 29 april 2004, van de Richtlijn 2004/38/EG betreffende

² JO de l'UE, L 236, du 23-09-2003, p. 33.

² Publicatieblad van de EU, L 236, van 23-09-2003, blz. 33.

citoyens de l'Union et des membres de leur famille de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, modifiant le règlement (CEE) n° 1612/68 et abrogeant les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE (publiée au Journal officiel de l'Union européenne L229 du 29 juin 2004 et rectifiée dans le JO L197 du 28 juillet 2005).

Ce faisant, le présent projet met à exécution le volet de l'accord de gouvernement de juillet 2003 qui traite d'une société multiculturelle tolérante et plus particulièrement de l'amélioration de l'accueil des primo-arrivants, qui prévoit que la loi sur les étrangers sera adaptée aux directives européennes édictées entre autres en matière de regroupement familial et de séjour de longue durée, et que les différents statuts de séjour seront si nécessaires intégrés et simplifiés.

Cette simplification du système de séjour peut par ailleurs être rattachée au volet de l'accord de gouvernement qui traite d'une meilleure sécurité pour les citoyens et plus particulièrement de la lutte contre la traite des êtres humains et de la lutte annoncée dans ce cadre contre les mariages blancs et l'usage abusif des procédures en matière d'immigration.

L'importance de cette lutte a été rappelée dans la déclaration de politique fédérale d'octobre 2004 qui prévoit que par la transposition des directives 2003/86 (relative au regroupement familial des ressortissants de pays tiers) et 2004/38, on améliorera les possibilités de contrôle, et particulièrement les délais de contrôle, permettant ainsi le refus du droit de séjour définitif aux personnes ayant obtenu leur droit de séjour de manière irrégulière.

2. La directive 2004/38 du Conseil de l'Union européenne du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leur famille de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres et les grandes lignes de sa transposition dans le droit belge

a) Objectif poursuivi

Dans son article 1er, la directive précise que son objet est:

- les conditions d'exercice du droit des citoyens de l'Union et des membres de leur famille de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres;
- le droit de séjour permanent, dans les États membres, des citoyens de l'Union et des membres de leur famille;

het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie L 229 van 29 juni 2004 en gerechtificeerd in het PB L197 van 28 juli 2005).

Zo geeft dit ontwerp uitvoering aan het luik van het regeerakkoord van juli 2003 dat betrekking heeft op een multiculturele en tolerantie samenleving en meer specifiek op de verbetering van het onthaal van de pas aangekomenen. Dit luik bepaalt dat de vreemdelingenwet zal worden aangepast aan de Europese Richtlijnen, onder andere inzake gezinsherening en langdurig verblijf, en dat de verschillende verblijfsstatuten zo nodig zullen worden geïntegreerd en vereenvoudigd.

Deze vereenvoudiging van het verblijfssysteem kan bovendien worden gekoppeld aan het luik van het regeerakkoord dat betrekking heeft op een grotere veiligheid voor de burgers en meer bepaald op de strijd tegen de mensenhandel en de strijd die in dit verband wordt aangekondigd tegen de schijnhuwelijken en het misbruik van de immigratieprocedures.

Aan het belang van deze strijd werd herinnerd in de federale beleidsverklaring van oktober 2004 waarin werd gesteld dat de controlesmogelijkheden, met name de termijnen voor de controle, zullen worden verbeterd door de omzetting van de Richtlijnen 2003/86 (betreffende de gezinsherening van onderdanen van derde landen) en 2004/38. Zo zal het mogelijk worden om het recht op definitief verblijf te weigeren aan personen die hun recht op verblijf op onregelmatige wijze hebben verkregen.

2. Richtlijn 2004/38 van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden en de grote lijnen van de omzetting van deze Richtlijn in Belgisch recht

a) Nagestreefde doelstelling

In artikel 1 geeft de Richtlijn zijn onderwerp aan:

- de voorwaarden voor uitoefening van het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten door burgers van de Unie en hun familieleden;
- het duurzame verblijfsrecht op het grondgebied van de lidstaten voor burgers van de Unie en hun familieleden;

– les limitations aux droits prévus aux deux premiers tirets pour des raisons d'ordre public, de sécurité nationale ou de santé publique.

Ainsi que l'indique le préambule de la directive précitée, la citoyenneté de l'Union confère à chaque citoyen de l'Union un droit fondamental et individuel de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, sous réserve des limitations et des restrictions fixées par le traité instituant la Communauté européenne et des mesures adoptées en vue de leur application. La libre circulation des personnes constitue en effet une des libertés fondamentales du marché intérieur, qui comporte un espace sans frontières intérieures dans lequel cette liberté est assurée selon les dispositions du traité. (cf. 1er et 2ème considérants).

Le Conseil a considéré que la citoyenneté de l'Union devrait constituer le statut de base des ressortissants des États membres lorsqu'ils exercent leur droit de circuler et de séjourner librement et qu'il était par conséquent nécessaire de codifier et de revoir les instruments communautaires existants qui visent séparément les travailleurs salariés, les non salariés, les étudiants et autres personnes sans emploi, en vue de simplifier et de renforcer le droit à la liberté de circulation et de séjour de tous les citoyens de l'Union. En vue de dépasser cette approche sectorielle et fragmentaire de ce droit et de faciliter l'exercice de celui-ci, la directive 2004/38 précitée adoptée par le Conseil est un acte législatif unique qui modifie le règlement (CEE) n° 1612/68 du Conseil du 15.12.1968 relatif à la libre circulation des travailleurs à l'intérieur de la Communauté³ et abroge notamment:

– la directive 68/360/CEE du Conseil du 15.10.1968 relative à la suppression des restrictions au déplacement et au séjour des travailleurs des États membres et de leur famille à l'intérieur de la Communauté⁴;

– la directive 73/148/CEE du Conseil du 21.05.1973 relative à la suppression des restrictions au déplacement et au séjour des ressortissants des États membres à l'intérieur de la Communauté en matière d'établissement et de prestation de services⁵;

– la directive 90/364/CEE du Conseil du 28.06.1990 relative au droit de séjour⁶;

– de beperkingen van de onder de twee bovenstaande punten genoemde rechten om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

Zoals de preambule van de bovengenoemde Richtlijn aangeeft, verleent het burgerschap van de Unie aan elke burger van de Unie een fundamenteel en persoonlijk recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten, onder voorbehoud van de beperkingen vastgesteld door het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en de maatregelen tot uitvoering daarvan. Het vrij verkeer van personen is immers een van de fundamentele vrijheden binnen de interne markt, die een ruimte zonder binnengrenzen omvat waarin vrijheid is gewaarborgd volgens de bepalingen van het Verdrag (zie 1^e en 2^e overweging).

De Raad was van mening dat het burgerschap de fundamentele status dient te zijn van onderdanen die hun recht van vrij verkeer en verblijf uitoefenen en dat het bijgevolg noodzakelijk is de bestaande Gemeenschapsinstrumenten, waarin afzonderlijke regelingen zijn vastgesteld voor werknemers, zelfstandigen, studenten en andere niet-actieven, te codificeren en te herzien, teneinde het recht van de burgers van de Unie van vrij verkeer en verblijf te vereenvoudigen en te versterken. Teneinde deze sectorale en fragmentaire benadering van dit recht te verhelpen en de uitoefening ervan te vergemakkelijken, is bovengenoemde Richtlijn 2004/38, aangenomen door de Raad, één enkel wetgevingsbesluit dat Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15-12-1968 inzake het vrij verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap³ wijzigt, en de volgende richtlijnen intrekt:

– Richtlijn 68/360/EEG van de Raad van 15-10-1968 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers der lidstaten en van hun familie binnen de Gemeenschap⁴;

– Richtlijn 73/148/EEG van de Raad van 21-05-1973 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de lidstaten binnen de Gemeenschap terzake van vestiging en verrichten van diensten⁵;

– Richtlijn 90/364/EEG van de Raad van 28-06-1990 betreffende het verblijfsrecht⁶

³ JO L257 du 19.10.1968. Règlement modifié en dernier lieu par le règlement (CEE) n° 2434/92 (JO L245 du 26.08.1992).

⁴ JO L257 du 19.10.1968.

⁵ JO L172 du 28.06.1973

⁶ JO L180 du 13.07.1990.

³ PB L257 van 19-10-1968. Verordening laatst gewijzigd door Verordening (EEG) nr. 2434/92 (PB L245 van 26-08-1992).

⁴ PB L257 van 19-10-1968.

⁵ PB L172 van 28-06-1973

⁶ PB L180 van 13-07-1990.

– la directive 90/365/CEE du Conseil du 28.06.1990 relative au droit de séjour des travailleurs salariés et non salariés ayant cessé leur activité professionnelle⁷;

– la directive 93/96/CEE du Conseil du 29.10.1993 relative au droit de séjour des étudiants⁸ (cf. 3ème et 4ème considérants).

b) Incidence de l'objectif poursuivi sur la transposition dans le droit belge

A la différence des autres directives adoptées par le Conseil dans le domaine Justice et Affaires intérieures de l'Union européenne, la directive 2004/38 ne vise pas à établir des règles communautaires dans un domaine régi jusqu'ici par le droit national des États membres mais à assouplir les règles communautaires adoptées en matière de libre circulation des personnes depuis la fin des années soixante, en mêlant des dispositions existantes à de nouvelles dispositions et en y intégrant des principes établis par la Cour de Justice des Communautés européennes dans le cadre de son interprétation du droit existant.

La transposition de cette directive entraîne donc une révision des dispositions belges qui ont assuré la transposition des dispositions communautaires d'origine.

Cette révision du droit belge existant – essentiellement la loi du 15.12.80 – recouvre plusieurs aspects:

– Révision sous un aspect de modernisation des dispositions actuelles

A titre d'exemple, de la même manière que la directive 2003/86 sur le droit au regroupement familial, les dispositions de la directive 2004/38 permettent d'ouvrir le débat quant à l'extension du champ d'application du regroupement familial au partenaire non marié d'un citoyen de l'Union européenne.

L'option prise à ce sujet est identique à celle prise dans le cadre de la transposition de la directive sur le droit au regroupement familial. La transposition de la directive fournit en effet l'occasion de donner une base légale à la procédure de «regroupement familial» (au sens large) offerte actuellement par circulaire aux partenaires non mariés (cf. circulaire du 30 septembre 1997 relative à l'octroi d'une autorisation de séjour sur la base

– Richtlijn 90/365/EEG van de Raad van 28-06-1990 betreffende het verblijfsrecht van werknemers en zelfstandigen die hun beroepswerkzaamheid hebben beëindigd⁷;

– Richtlijn 93/96/EEG van de Raad van 29-10-1993 inzake het verblijfsrecht van studenten⁸ (zie 3e en 4e overweging).

b) Gevolgen van de nagestreefde doelstelling voor de omzetting in Belgisch recht

In tegenstelling tot de andere Richtlijnen die door de Raad zijn aangenomen inzake Justitie en Binnenlandse Zaken van de Europese Unie, is het niet de bedoeling van Richtlijn 2004/38 om gemeenschapsregels op te leggen op een gebied waar tot nu toe het nationale recht van de lidstaten van toepassing was, maar wel om de gemeenschapsregels die zijn aangenomen inzake vrij verkeer van personen sinds het einde van de jaren zestig te versopelen, door de bestaande bepalingen te koppelen aan nieuwe bepalingen en er de principes in op te nemen die zijn vastgesteld door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in het kader van zijn interpretatie van het bestaande recht.

De omzetting van deze Richtlijn brengt dus een herziening met zich mee van de Belgische bepalingen die de oorspronkelijke gemeenschapsbepalingen hebben omgezet.

Deze herziening van het Belgische recht – hoofdzakelijk de wet van 15-12-1980 – betreft verscheidene aspecten:

– Herziening in de zin van modernisering van de huidige bepalingen

Bij wijze van voorbeeld: op dezelfde manier als Richtlijn 2003/86 inzake het recht op gezinshereniging maken de bepalingen van Richtlijn 2004/38 de discussie gaande over de uitbreiding van het toepassingsgebied van de gezinshereniging tot de niet-gehuwde partner van een burger van de Europese Unie.

De keuze die hier is gedaan is gelijk aan de keuze in het kader van de omzetting van de Richtlijn inzake het recht op gezinshereniging. De omzetting van de Richtlijn geeft immers de gelegenheid om een wettelijke grondslag te geven aan de procedure van de «gezinshereniging» (in brede zin) die momenteel aan niet-gehuwde partners wordt geboden per omzendbrief (zie omzendbrief van 30 september 1997 betreffende het

⁷ Idem

⁸ JO L317 du 18.12.1993

⁷ Idem

⁸ PB L317 van 18-12-1993

de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable) et il a été décidé d'intégrer cette catégorie d'étrangers dans l'article 40bis de la loi, en projet.

– Révision sous un aspect d'adaptation aux nouveautés prévues par la directive 2004/38

A titre d'exemple, la directive supprime la formalité de la délivrance d'une carte de séjour aux citoyens de l'Union européenne. Leur droit de séjour ne sera donc plus constaté par une carte de séjour.

La directive permet toutefois à l'État membre d'accueillir d'imposer aux citoyens de l'UE de se faire enrégistrer auprès des autorités compétentes (article 8)

En Belgique, cela correspondra, comme à l'heure actuelle, à une inscription dans les registres de la population. Pour le citoyen UE, cette formalité administrative présentera l'avantage de faciliter la preuve de la durée du séjour requise en vue d'obtenir le droit de séjour permanent.

– Révision du droit belge existant en vue de lutter plus efficacement contre les abus de procédure

Cette lutte est inscrite dans la déclaration de gouvernement d'octobre 2003.

Les abus constatés dans le cadre de la procédure d'établissement des citoyens de l'UE et des membres de leur famille découlent principalement de la position généreuse adoptée par le législateur belge dans le cadre de la transposition des directives européennes en matière de libre circulation des personnes

En effet, alors que ces directives permettent de revoir la situation d'un citoyen UE ou des membres de sa famille auxquels le droit de séjour a été reconnu, la loi belge ne prévoit pas de possibilité de revoir la situation de ces personnes après la délivrance de la carte de séjour, soit au plus tôt un mois et au plus tard cinq mois après la demande.

La transposition de la directive 2004/38 fournit l'occasion de revoir cette position et de prévoir une prolongation de la période pendant laquelle il peut être mis fin au séjour lorsque le citoyen de l'Union ou les membres de sa famille ne répondent plus aux conditions fixées, et notamment lorsqu'ils deviennent une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale belge ou lorsqu'ils n'entretiennent plus une vie conjugale ou familiale effective (cf. article 14 de la directive).

verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwoonst in het kader van een duurzame relatie) en er is beslist deze categorie van vreemdelingen op te nemen in artikel 40 van de wet in ontwerp.

– Herziening in de zin van aanpassing aan de nieuwigheden van Richtlijn 2004/38

Bij wijze van voorbeeld: de Richtlijn schafft de formaliteit af van de afgifte van een verblijfkaart aan burgers van de Europese Unie. Hun verblijfsrecht wordt dus niet meer vastgesteld aan de hand van een verblijfkaart.

De Richtlijn maakt het echter mogelijk voor het gastland om aan de burgers van de EU de verplichting op te leggen om zich bij de bevoegde autoriteiten te laten inschrijven (artikel 8).

In België zal dit overeenkomen, zoals nu het geval is, met een inschrijving in het bevolkingsregister. Voor de EU-burger heeft deze administratieve formaliteit het voordeel dat het vereiste bewijs van de duur van het verblijf, met het oog op het verkrijgen van het duurzaam verblijfsrecht, gemakkelijker geleverd kan worden.

– Herziening van het huidige Belgische recht ten einde misbruiken van de procedure efficiënter te bestrijden

Deze misbruikbestrijding is ingeschreven in de regelingsverklaring van oktober 2003.

De misbruiken vastgesteld in het kader van de vestigingsprocedure van EU-burgers en hun familieleden zijn hoofdzakelijk het gevolg van het genereuze standpunt dat de Belgische wetgever heeft ingenomen in het kader van de omzetting van Europese Richtlijnen inzake het vrij verkeer van personen.

Hoewel deze Richtlijnen het mogelijk maken de situatie van een EU-burger of van zijn familieleden aan wie het verblijfsrecht is verleend te herzien, voorziet de Belgische wet immers niet in de mogelijkheid om de situatie van deze personen te herzien na de afgifte van de verblijfkaart, die geschieht ten vroegste één maand en ten laatste vijf maanden na de aanvraag.

De omzetting van Richtlijn 2004/38 biedt de gelegenheid dit standpunt bij te stellen en de periode te verlengen tijdens welke een einde kan worden gemaakt aan het verblijf wanneer de EU-burger of zijn familieleden de opgelegde voorwaarden niet meer vervullen, inzonderheid wanneer zij een onredelijke belasting vormen voor het Belgische socialebijstandsysteem of niet meer effectief een huwelijks- of gezinsleven leiden (zie artikel 14 van de Richtlijn).

C. Autres modifications

1. Entrée irrégulière

L'article 3, alinéa 1er, de la Convention d'application de l'Accord de Schengen du 19 juin 1990, prévoit que les frontières extérieures des pays Schengen ne peuvent en principe être franchies qu'aux points de passage frontaliers et durant les heures d'ouverture fixées. Cette disposition a été reprise dans l'article 15 de l'arrêté royal du 18 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

L'article 3, alinéa 2, de la même Convention stipule que les Parties contractantes s'engagent à instaurer des sanctions à l'encontre du franchissement non autorisé des frontières extérieures en dehors des points de passage frontaliers et des heures d'ouverture fixées.

Par la ratification de la Convention d'application de l'Accord de Schengen, la Belgique s'est engagée à introduire de telles sanctions. Jusqu'à présent, toutefois, la législation belge restait en défaut à ce sujet et l'insertion d'un nouvel article *4bis* dans la loi vise à y remédier.

2. Fouille et contrainte

Les articles 39 et 45 en projet introduisent la possibilité de procéder à une fouille de sécurité et d'imposer la contrainte dans certains cas. La fouille et la contrainte peuvent être considérées comme une atteinte au droit du respect de la vie privée, tel que prévu par l'article 22 de la Constitution. Conformément à cet article, les cas et les conditions de la fouille et de la contrainte sont donc réglés par la loi.

II. — COMMENTAIRE ARTICLE PAR ARTICLE

Article 1er

Cette disposition est de type purement juridico-technique. Elle découle de l'article 83 de la Constitution selon lequel chaque proposition ou projet de loi doit indiquer si il règle une matière visée aux articles 74, 77 ou 78 de la Constitution.

Etant donné que, comme l'a fait observer le Conseil d'État, l'article 18 du projet tombe sous le champ d'application de l'article 77, alinéa 1er, 3e, de la Constitution, la procédure du «bicaméralisme intégral» de l'article 77 de la Constitution est appliquée à l'ensemble du projet.

C. Overige wijzigingen

1. Onregelmatige binnenkomst

Artikel 3, eerste lid, van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen, voorziet dat de buitenlandsgrenzen van de Schengenlanden in beginsel slechts via de grensdoorlaatposten en gedurende de vastgestelde openingstijden mogen worden overschreden. Deze bepaling werd overgenomen in artikel 15 van het koninklijk besluit van 18 oktober 1981 betreffende de binnenkomst, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 3, tweede lid, van dezelfde Overeenkomst bepaalt dat de overeenkomstsluitende partijen zich er toe verbinden sancties te stellen op het onbevoegd overschrijden van de buitenlandsgrenzen buiten de grensdoorlaatposten en de vastgestelde openingstijden.

België heeft zich door de ratificering van de Schengen Uitvoeringsovereenkomst verbonden tot het invoeren van zulke sancties. Tot nog toe echter voorziet de Belgische wetgeving dit soort sancties niet. De invoering van een nieuw artikel *4bis* in de wet moet deze leemte dan ook opvangen.

2. Fouillering en dwang

De artikelen 39 en 45 voeren de mogelijkheid in om in bepaalde gevallen een veiligheidsfouillering uit te voeren en dwang op te leggen. Fouillering en dwang kunnen beschouwd worden als een afbreuk van het recht op eerbiediging van het privé-leven, zoals voorzien door artikel 22 van de Grondwet. Overeenkomstig dit artikel, moeten de gevallen en voorwaarden voor fouillering en dwang dus bij wet geregeld worden.

II. — ARTIKELGEWIJS COMMENTAAR

Artikel 1

Deze bepaling is van louter juridisch-technische aard. Ze vloeit voort uit artikel 83 van de Grondwet, volgens welk elk wetsvoorstel of wetsontwerp moet aangeven of het een materie regelt die bedoeld is in de artikelen 74, 77 of 78 van de Grondwet.

Aangezien, zoals de Raad van State opmerkte, artikel 18 van het ontwerp onder het toepassingsgebied van artikel 77, eerste lid, 3e, van de Grondwet valt, wordt voor het gehele ontwerp de procedure van het «integraal bicamerisme» van artikel 77 van de Grondwet toegepast.

Art. 2

Dans la mesure où l'article 26 de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée et l'article 40 de la directive 2004/38/CE du Conseil de l'Union européenne du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leur famille de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, prévoient que lorsque les États membres mettent en vigueur les dispositions législatives, réglementaires et administratives nécessaires pour se conformer à ses dispositions, ces dispositions doivent contenir une référence à la directive ou doivent être accompagnées d'une telle référence lors de leur publication officielle, l'article 2 du projet spécifique que la loi en projet transpose des dispositions relatives à l'entrée, au séjour et à l'éloignement de la directive 2003/109/CE et de la directive 2004/38/CE, ainsi que l'article 11, § 2, d), de la directive 2005/85/CE du Conseil du 1er décembre 2005 relative à des normes minimales concernant la procédure d'octroi et de retrait du statut de réfugié dans le États membres, dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Conformément à l'observation du Conseil d'État selon laquelle l'article 2 ne peut mentionner que la transposition partielle des directives mentionnées, l'article 2 a été modifié.

Art. 3

L'article 3 prévoit l'insertion d'un article *4bis* dans la loi, qui permet aux autorités d'infliger une amende administrative à un étranger qui n'entre ou ne sort pas du Royaume par un point de passage frontalier autorisé durant les heures d'ouverture fixées.

Comme déjà indiqué dans l'exposé général, il s'agit de la mise en œuvre d'une obligation de l'État belge prévue par l'article 3, alinéa 2, de la Convention d'application de l'Accord de Schengen.

a) Contexte de la problématique

A l'heure actuelle, l'article 75 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, sanctionne pénalement l'entrée ou le séjour illégal mais il ne concerne toutefois pas le franchissement irrégulier et non autorisé des frontières extérieures, tel que prévu à l'article

Art. 2

Artikel 26 van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen en artikel 40 van Richtlijn 2004/38/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, schrijven voor dat wanneer de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om aan de bepalingen van de Richtlijn te voldoen, deze bepalingen een verwijzing moeten bevatten naar de Richtlijn of vergezeld moeten gaan van een dergelijke verwijzing bij hun officiële bekendmaking. Artikel 2 van het ontwerp bepaalt dat de wet in ontwerp de bepalingen inzake de toegang, het verblijf en de verwijdering van de Richtlijn 2003/109/EG en de Richtlijn 2004/38/EG integreert in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, evenals artikel 11, § 2, d), van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus.

Overeenkomstig de opmerking van de Raad van State waarin gesteld werd dat artikel 2 enkel de gedeeltelijke omzetting van de vermelde richtlijnen kan vermelden, werd artikel 2 gewijzigd.

Art. 3

Artikel 3 voorziet in de invoeging van artikel *4bis* in de vreemdelingenwet. Hiermee wordt aan de overheid de mogelijkheid gegeven een vreemdeling een administratieve geldboete op te leggen wanneer hij het Rijk niet binnenkomt of verlaat via een toegelaten doorlaatpost, gedurende de vastgestelde openingstijden.

Zoals reeds uiteengezet in de algemene memorie van toelichting, betreft het hier de uitvoering van de verplichting voorzien in artikel 3, tweede lid, van de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen.

a) Situering van de problematiek

Actueel bestaat er het artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de binnenkomst, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dat de onwettige binnenkomst of verblijf strafrechtelijk sanctioneert. Dit artikel betreft echter niet het onregelmatige en onbevoegd overschrijden van de buiten-

3, alinéa 2, de la Convention d'application de l'Accord de Schengen.

Il existe en effet une nette différence entre l'entrée irrégulière et illégale. Un étranger qui entre en Belgique de façon irrégulière, n'y entre pas nécessairement de façon illégale. L'étranger peut tout à fait se trouver en possession des documents d'entrée requis, mais ne pas avoir respecté la réglementation sur le franchissement des frontières extérieures. Toutefois, son entrée irrégulière en Belgique empêche les autorités de contrôler si l'étranger est bien en possession des documents d'entrée nécessaires et peut donc entrer légalement sur le territoire.

Etant donné qu'il n'existe pas de sanction contraignante pour inciter les étrangers à entrer et quitter le Royaume régulièrement et de manière autorisée, la Police de la Navigation connaît notamment les difficultés suivantes:

- débarquements irréguliers: des marins débarquent sans se présenter au point de contrôle frontalier;
- listes des équipages remises après 6 heures aux points de passage frontaliers;
- départs irréguliers de navires: les agences maritimes laissent partir les navires sans déclaration, c'est-à-dire sans autorisation de la Police de la Navigation, ou ne montent pas à bord avant le départ d'un navire pour remettre une liste estampillée de l'équipage en partance.

Du fait du manque de collaboration des agences maritimes et des capitaines, la Police de la Navigation n'a plus l'occasion de contrôler l'entrée. L'imposition d'une amende pénale n'est pas efficace en raison de la courte durée pendant laquelle un navire est amarré au port.

Un autre problème concerne les petits avions arrivant de l'extérieur de l'espace Schengen, et qui atterrissent ailleurs que dans les aéroports internationaux, par exemple pour échapper à l'inspection aux frontières et à la douane.

Pour être complet, la liste des points de passage autorisés est la suivante:

– Aéroports:

- (1) Bruxelles National
- (2) Deurne
- (3) Ostende

grenzen, zoals bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen.

Er is immers een duidelijk onderscheid tussen onregelmatige en onwettige binnenkomst. Een vreemdeling die België onregelmatig binnenkomt, komt daarom niet noodzakelijk België onwettig binnen. De vreemdeling kan perfect in het bezit zijn van de nodige binnenkomstdocumenten, doch zich enkel niet gehouden hebben aan de reglementering inzake het overschrijden van de buitengrenzen. Echter, door niet op regelmatige wijze België binnen te komen, wordt aan de bevoegde autoriteiten de mogelijkheid ontnomen om na te kijken of de vreemdeling wel de nodige binnenkomstdocumenten bezit en dus wettig kan binnenkomen op het grondgebied.

Doordat er geen afdwingbare sanctie bestaat die vreemdelingen ertoe kan aanzetten op regelmatige en bevoegde wijze het Rijk binnen te komen en te verlaten, ondervindt onder meer de Scheepvaartpolitie een aantal moeilijkheden:

- onregelmatige ontschepingen: zeelui ontschepen zonder zich bij de grenscontrolepost aan te bieden;
- bemanningslijsten worden later dan 6 uur op de grensdoorlaatposten afgegeven;
- onregelmatig vertrek van schepen: scheepsagenturen laten schepen vertrekken zonder uitklaaring, d.i. zonder toelating van de Scheepvaartpolitie, of gaan voor het vertrek van een schip niet aan boord om er de gecontroleerde en afgestempelde vertrekkende bemanningslijst af te geven.

Wegens het gebrek aan medewerking van de scheepsagenturen en de kapiteins wordt aan de Scheepvaartpolitie de kans op controle van binnenkomst ontnomen. Omwille van de korte tijd dat een schip aangemeerd blijft in de haven, is het opleggen van een strafrechtelijke boete niet effectief.

Een ander probleem doet zich voor met kleine vliegtuigen die afkomstig zijn van buiten de Schengenzone, en die elders landen dan in een internationale luchthavens om bv. douane en grensinspectie te ontlopen.

Voor de volledigheid wordt nog de lijst van toegelaten doorlaatposten meegegeven. Het betreft hier:

– Luchthavens:

- (1) Brussels National Airport
- (2) Deurne
- (3) Oostende

- (4) Gosselies
- (5) Bierset
- (6) Wevelgem

– Ports:

- (7) Anvers
- (8) Ostende
- (9) Zeebruges
- (10) Gand
- (11) Nieuport
- (12) Blankenberge

– Frontières terrestres:

- (13) Terminal Eurostar gare de Bruxelles Midi

Etant donné les récents développements au niveau européen, aucune suite ne peut être donnée à l'observation du Conseil d'État pour reprendre (un renvoi vers) cette liste dans l'article 4bis en projet même. Dans le passé, cette liste était basée sur l'annexe I du Manuel Commun (2002/C313/02, publié au Journal Officiel de l'Union européenne du 16 décembre 2002). Ce Manuel Commun, annexes comprises, a également été abrogé par l'article 39 du règlement 562/2006 du 15 mars 2006 établissant un code communautaire relatif au régime de franchissement des frontières par les personnes (code frontières Schengen), publié le 13 avril 2006. Sur la base des articles 4 et 34 de ce règlement, une liste répertoriant les points de passage frontaliers sera dressée et publiée. Cette liste a une valeur contraignante.

Enfin, à la suite d'une observation du Conseil d'État, l'article 4bis en projet prévoit que les heures d'ouverture fixes sont indiquées au point de passage concerné. Les étrangers concernés peuvent donc toujours consulter les heures d'ouverture sur place afin de s'assurer de pouvoir franchir la frontière en toute régularité.

b) Contexte de la réglementation sur l'amende administrative

Pour résoudre ces problèmes, l'article 3, alinéa 1er, de la Convention d'application de l'Accord de Schengen (déjà transposé dans l'article 15 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981) et l'article 3, alinéa 2, de la même Convention ont été repris dans un nouvel article de loi, à savoir le projet d'article 4bis de la loi du 15 décembre 1980.

- (4) Gosselies
- (5) Bierset
- (6) Wevelgem

– Havens:

- (7) Antwerpen
- (8) Oostende
- (9) Zeebrugge
- (10) Gent
- (11) Nieuwpoort
- (12) Blankenberge

– Landsgrenzen:

- (13) Eurostar Terminal Brussel-Zuid Station

Gelet op recente ontwikkelingen op Europees niveau, kan geen gevolg worden gegeven aan de opmerking van de Raad van State om (een verwijzing naar) deze lijst eveneens op te nemen in het ontwerpartikel 4bis zelf. In het verleden was deze lijst gebaseerd op bijlage I van het Gemeenschappelijk Handboek (2002/C313/02, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen van 16 december 2002). Dit Gemeenschappelijk Handboek, inclusief de bijlagen, werd evenwel ingetrokken door artikel 39 van de verordening 562/2006 van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscode), Publ. 13 april 2006. Op grond van artikelen 4 en 34 van deze verordening zal voor de toekomst een lijst van grensdoorlaatposten opgesteld en gepubliceerd worden. Deze lijst heeft bindende waarde.

In navolging van een opmerking van de Raad van State ten slotte, wordt er in ontwerpartikel 4bis op gewezen dat de vastgestelde openingstijden aangegeven zijn op de betrokken doorlaatpost. De betrokken vreemdelingen kunnen de openingstijden dus steeds ter plekke raadplegen, ten einde zich ervan te verzekeren dat ze op regelmatige wijze de grens overschrijden.

b) Situering van de regeling inzake de administratieve geldboete

Om aan deze problemen tegemoet te komen, worden enerzijds artikel 3, eerste lid van de Schengen-uitvoeringsovereenkomst (reeds getransponeerd in artikel 15 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) en anderzijds artikel 3, tweede lid, van de Schengen-uitvoeringsovereenkomst in één nieuw wetsartikel ondergebracht, meer bepaald ontwerpartikel 4bis van de wet van 15 december 1980.

L'article 15 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sera abrogé. La procédure administrative applicable à cette amende administrative sera également explicitée dans le même arrêté royal.

Le respect de la réglementation sur le franchissement des frontières extérieures constitue une obligation administrative. Si cette obligation administrative n'est pas respectée, elle peut être sanctionnée administrativement, d'où le choix de l'imposition d'une sanction administrative. L'amende s'élève à 200 EUR, dans le respect du principe de proportionnalité.

Premièrement, l'amende administrative vise à inciter les étrangers à effectuer une démarche, qui consiste à franchir les frontières extérieures régulièrement, c'est-à-dire en entrant et en sortant du Royaume en passant par un point de passage frontalier autorisé, et ceci, pendant les heures d'ouverture autorisées. Cette amende administrative a donc en premier lieu un effet préventif: le fait que les étrangers risquent de devoir payer pour leur négligence doit les encourager à franchir les frontières de façon régulière, permettant ainsi aux autorités belges d'exercer un contrôle sur les étrangers qui entrent et sortent du Royaume.

Afin de sensibiliser les transporteurs à cette problématique, une responsabilité solidaire est prévue quant au paiement de l'amende administrative. A la suite d'une observation du Conseil d'État, il est spécifié que le transporteur est uniquement responsable si le franchissement irrégulier des frontières est dû à sa négligence. Dans ce cadre, il peut encore être indiqué qu'un transporteur qui amène en Belgique un étranger illégal via un point de passage non autorisé, peut se voir infliger deux amendes administratives, l'une sur la base de l'article 74/4bis et l'autre sur la base de l'article 4bis.

Deuxièmement, l'introduction d'une amende administrative immédiatement exécutoire est justifiée dans la mesure où seule une approche spécifique rapide et financière incitera l'étranger à respecter la législation belge sur l'immigration.

Enfin, il peut être rappelé que l'amende administrative existe déjà dans la loi du 15 décembre 1980, plus particulièrement dans l'article 74/4bis.

A la suite d'une observation du Conseil d'État, les autres procédures et règles de perception sont

Artikel 15 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 zal worden opgeheven. In ditzelfde koninklijk besluit zal de administratieve procedure die van toepassing is in het kader van het opleggen van de administratieve geldboete worden uiteengezet.

Het naleven van de regels inzake de overschrijding van de buitengrenzen, is een administratieve verplichting. Indien deze administratieve verplichting niet wordt nageleefd kan ze administratiefrechtelijk worden gesancioneerd. Daarom werd er voor geopteerd om als sanctie een administratieve boete op te leggen. De boete bedraagt 200 EUR, wat getuigt van evenredigheid.

De administratieve geldboete beoogt in eerste instantie de vreemdelingen ertoe te brengen een bepaalde prestatie te vervullen, die bestaat in het overschrijden van de buitengrenzen op een regelmatige wijze, nl. door het Rijk binnen te komen en te verlaten via een toegelaten doorlaatpost en dit gedurende de vastgestelde openingstijden. De administratieve geldboete heeft dus in de eerste plaats een preventieve werking op het oog: het feit dat de vreemdelingen het risico lopen te moeten betalen voor hun nalatigheid, moet hen ertoe aanzetten de buiten-grenzen op een regelmatige wijze te overschrijden, waardoor de Belgische overheid controle kan uitoefenen op de vreemdelingen die het Rijk binnenkomen en verlaten.

Om de vervoerders te sensibiliseren voor deze problematiek, wordt de hoofdelijke aansprakelijkheid voorzien voor de betaling van de administratieve geldboete. In navolging van een opmerking van de Raad van State wordt gespecificeerd dat de vervoerder enkel aansprakelijk is indien de onregelmatige grensoverschrijding te wijten is aan nalatigheid van deze vervoerder. In dit verband kan nog aangestipt worden dat voor een vervoersmaatschappij die een illegale vreemdeling naar België brengt via een niet toegelaten doorlaatpost, er twee administratieve geldboetes kunnen gegeven worden: één op grond van artikel 74/4bis en één op grond van artikel 4bis.

In tweede instantie is de invoer van een onmiddellijk uitvoerbare administratieve geldboete verantwoord omdat enkel een vlugge en specifiek financiële aanpak de vreemdeling ertoe zal aanzetten zijn verplichting om de Belgische immigratielwetgeving te respecteren, na te komen.

Ten slotte kan men stellen dat de administratieve geldboete reeds is ingeburgerd in de wet van 15 december 1980, meer bepaald in het artikel 74/4bis.

In navolging van een opmerking van de Raad van State, worden de nadere procedure en de regels voor

également reprises dans l'article 4bis en projet, plus particulièrement au § 2, alinéas 2 à 4, § 3 et § 4.

Art. 4

Il s'agit d'une modification technique découlant du remplacement de l'annexe de la loi par le présent projet et le fait que celle-ci ne comporte plus de point A dans sa nouvelle mouture.

Art. 5

La première modification découle du remplacement de l'annexe de la loi par le présent projet et le fait que celle-ci ne comporte plus de point A dans sa nouvelle mouture.

La seconde modification vise à compléter l'article 10bis par un paragraphe relatif au regroupement familial des membres de la famille d'un étranger bénéficiaire du statut de résident de longue durée dans un autre État membre qui exerce son droit au séjour en Belgique (voir le commentaire de l'article 42 du projet).

L'article 16 de la directive opère à ce sujet une double distinction:

- entre les membres de la famille, d'une part;
- selon que la famille est déjà ou non constituée dans l'État membre dans lequel l'étranger a obtenu le statut de résident de longue durée.

Lorsque la famille est déjà constituée dans cet État membre, la directive reconnaît en effet un droit au regroupement familial au conjoint et aux enfants de moins de 18 ans de l'étranger mais laisse aux États membres la faculté d'autoriser le regroupement d'autres membres de la famille.

Il a été décidé de ne pas reprendre cette distinction dans l'article 10bis, qui s'appliquera de la même manière au conjoint et aux enfants de moins de 18 ans mais également au partenaire non marié et à l'enfant majeur handicapé du résident de longue durée.

Dans la même situation d'une famille déjà constituée dans le premier État membre, la directive apporte également quelques assouplissements aux conditions prévues ou permises par la directive 2003/86/CE du Conseil de l'union européenne relative au droit au regroupement familial: c'est ainsi que la preuve d'un logement suffisant ne sera pas requise dans le chef du

de inning eveneens opgenomen in het ontwerpartikel 4bis, meer bepaald in § 2, tweede tot en met vierde lid, § 3 en § 4.

Art. 4

Het gaat om een technische wijziging die voortvloeit uit de vervanging van de bijlage van de wet door het huidig ontwerp, en uit het feit dat deze in zijn nieuwe lezing geen punt A meer bevat.

Art. 5

De eerste wijziging vloeit voort uit de vervanging van de bijlage van de wet door het huidig ontwerp, en uit het feit dat deze in zijn nieuwe lezing geen punt A meer bevat.

De tweede wijziging is er op gericht artikel 10bis aan te vullen met een paragraaf over de gezinshereniging van de gezinsleden van een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene in een andere lidstaat geniet en zijn verblijfsrecht in België uitoefent (zie toelichting bij artikel 42 van het ontwerp).

Artikel 16 van de Richtlijn maakt hier een tweevoudig onderscheid:

- een onderscheid tussen de gezinsleden;
- een onderscheid al naar gelang het gezin wel of niet was gevormd in de lidstaat waar de vreemdeling de status van langdurige ingezetene heeft verkregen.

Wanneer het gezin al is gevormd in deze lidstaat, kent de Richtlijn immers het recht op gezinshereniging toe aan de echtgenoot en aan de kinderen jonger dan 18 jaar van de vreemdeling, maar laat aan de lidstaten de bevoegdheid om de gezinshereniging van andere gezinsleden toe te staan.

Er is beslist dit onderscheid niet over te nemen in artikel 10bis. Dit artikel zal op dezelfde manier worden toegepast op de echtgenoot en de kinderen jonger dan 18 jaar, maar ook op de niet gehuwde partner en het gehandicapte meerderjarige kind van de langdurig ingezetene.

In dezelfde situatie van een reeds in de eerste lidstaat gevormd gezin versoepelt de Richtlijn ook de voorwaarden opgelegd of toegelaten door Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van de Europese Unie inzake het recht op gezinshereniging. Zo is het bewijs dat de gezinshereniger over voldoende huisvesting beschikt niet meer vereist en worden, indien de gezinshereniger

regroupant et que, dans le cas où ce dernier ne dispose pas de ressources suffisantes pour l'entretien du membre de sa famille à l'égard duquel cette condition est requise (enfant majeur handicapé), les moyens personnels de celui-ci seront également pris en compte.

Toutefois, l'État membre de séjour peut demander au membre de la famille de produire son permis de séjour de résident de longue durée ou le titre de séjour obtenu dans le premier État membre, et la preuve qu'il a résidé en tant que membre de la famille d'un résident de longue durée dans cet État.

Ces dispositions sont transposées dans l'article 10bis, § 3.

Dans l'autre situation pouvant se présenter, à savoir celle dans laquelle la famille n'est pas constituée dans le premier État membre, la directive prévoit que la demande de regroupement familial doit être traitée sur la base des dispositions de la directive 2003/86/CE précitée. En droit belge, cette demande sera traitée sur la base de l'article 10bis, § 1er (membres de la famille d'un étudiant) ou § 2.

Il convient par ailleurs de préciser que les dispositions de l'article 10bis de la loi sont conformes aux articles 17 et 18 de la directive. Il est en effet prévu que l'autorisation de séjour peut être refusée au membre de la famille qui se trouve dans un des cas visés à l'article 3, 5° à 8°, de la loi ou est atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe (nouvelle) de la loi (voir également, à ce sujet, le commentaire de l'article 42, point 1, b), du projet).

Art. 6

La première modification découle du remplacement de l'annexe de la loi par le présent projet et le fait que celle-ci ne comporte plus de point A dans sa nouvelle mouture.

La deuxième modification complète l'article 10ter par un § 2bis relatif au traitement de la demande d'autorisation de séjour des membres de la famille d'un résident de longue durée exerçant son droit de séjour en Belgique.

Cette disposition déroge au § 1er du même article en ce que, du fait de la rédaction différente de la directive 2003/109 dont il est question (article 19, § 1er) par rapport à la directive 2003/86/CE relative au droit au regroupement familial, le délai de traitement de la

niet over voldoende inkomsten beschikt voor het onderhoud van zijn gezinslid ten aanzien van wie deze voorwaarde vereist is (meerderjarig gehandicapt kind), de persoonlijke middelen van dit gezinslid eveneens in aanmerking genomen.

De lidstaat van verblijf kan echter het gezinslid vragen zijn verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene of zijn verblijfstitel verkregen in de eerste lidstaat voor te leggen, en het bewijs dat hij als gezinslid van een langdurig ingezetene in deze staat heeft verbleven.

Deze bepalingen zijn overgebracht in artikel 10bis, § 3.

In de andere situatie die zich kan voordoen, te weten die van het gezin dat niet is gevormd in de eerste lidstaat, schrijft de Richtlijn voor dat de gezinshereningaanvraag moet worden behandeld op grond van de bepalingen van bovengenoemde Richtlijn 2003/86/EG. In het Belgische recht wordt die aanvraag behandeld op grond van artikel 10bis, § 1 (gezinsleden van een student) of § 2.

De bepalingen van artikel 10bis van de wet zijn trouwens in overeenstemming met de artikelen 17 en 18 van de Richtlijn. Zij schrijven immers voor dat de machtiging tot verblijf kan worden geweigerd aan een gezinslid dat zich in een van de in artikel 3, 5° tot 8°, van de wet vermelde gevallen bevindt of dat getroffen is door een van de ziekten die de volksgezondheid kunnen bedreigen en die zijn vermeld in de (nieuwe) bijlage bij de wet (zie ook punt 1, b, van de toelichting bij artikel 42 van het ontwerp).

Art. 6

De eerste wijziging vloeit voort uit de vervanging van de bijlage van de wet door het huidig ontwerp, en uit het feit dat deze in zijn nieuwe lezing geen punt A meer bevat.

De tweede wijziging vult artikel 10ter aan met een § 2bis aangaande de behandeling van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf van gezinsleden van een langdurig ingezetene die in België zijn verblijfsrecht uitoefent.

Deze bepaling wijkt hierin af van § 1 van hetzelfde artikel, dat de termijn voor de behandeling van de aanvraag, wegens de verschillende opstelling van Richtlijn 2003/109 waarvan sprake is (artikel 19, lid 1) in vergelijking met Richtlijn 2003/86/EG inzake het recht op

demande commence à courir au moment de l'introduction de celle-ci, même si elle n'est pas accompagnée de tous les documents justificatifs.

Cette différence importante entraîne également des dérogations au § 2 de l'article 10ter, sur deux points:

- le délai de traitement de la demande peut être prolongé lorsque la demande n'est pas accompagnée des documents justificatifs;

- la conséquence de l'expiration du délai sans décision est différente selon que ces documents ont été produits ou non: dans le premier cas, l'autorisation de séjour doit être délivrée; dans le second, elle est refusée (cf. article 20, § 1er, alinéa 2, de la directive).

Enfin, le délai de traitement de la demande fixé par la directive 2003/109 dont il est question (article 19, § 1er) étant différent de celui prévu par la directive 2003/86/CE relative au droit au regroupement familial, il est également dérogé au § 2 à ce sujet.

Il peut encore être précisé que le droit belge est conforme aux dispositions de l'article 20, § 1er, alinéa 1er, et § 3, de la directive. Toute décision de refus sera en effet motivée conformément à la législation sur la motivation formelle des actes administratifs, la notification aura lieu conformément à l'article 62 de la loi et la décision sera susceptible d'un recours au Conseil du contentieux des étrangers.

Enfin, la troisième modification apporte une précision visant à éclairer les cas dans lesquels la fraude telle que définie dans la disposition pourra motiver une décision de refus de l'autorisation de séjour.

Art. 7

La première modification découle du remplacement de l'annexe de la loi par le présent projet et le fait que celle-ci ne comporte plus de point A dans sa nouvelle mouture.

Les deuxième et troisième modifications apportent une précision visant à éclairer les cas dans lesquels la fraude telle que définie dans la disposition pourra motiver une décision de refus ou de fin du droit de séjour.

gezinshereniging, begint te lopen op het ogenblik dat de aanvraag wordt ingediend, zelfs indien de aanvraag niet vergezeld gaat van alle bewijsstukken.

Dit belangrijke verschil heeft ook afwijkingen van § 2 van artikel 10ter tot gevolg, op twee punten:

- de behandelingstermijn van de aanvraag kan worden verlengd als de aanvraag niet vergezeld gaat van bewijsstukken;

- het effect van het verstrijken van de termijn zonder beslissing verschilt naargelang de documenten al of niet zijn voorgelegd: in het eerste geval moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven, in het tweede geval wordt ze geweigerd (zie artikel 20, lid 1, tweede alinea, van de Richtlijn).

Aangezien ten slotte de termijn voor de behandeling van de aanvraag vastgesteld door Richtlijn 2003/109 waarvan sprake is (artikel 19, lid 1) verschilt van de termijn bepaald in Richtlijn 2003/86/EG inzake het recht op gezinshereniging, wordt ook afgeweken van § 2 wat dit betreft.

Te vermelden is nog dat het Belgische recht in overeenstemming is met artikel 20, lid 1, eerste alinea, en lid 3, van de Richtlijn. Elke beslissing tot weigering moet immers met redenen worden omkleed overeenkomstig de wetgeving over de formele motivering van de administratieve handelingen. De kennisgeving moet plaatsvinden overeenkomstig artikel 62 van de wet en tegen de beslissing kan bij de Raad voor Vreemdelingenbewijzingen beroep worden ingesteld.

De derde wijziging ten slotte, brengt een precisering aan, die er op gericht is de gevallen te verduidelijken waarin de fraude, zoals gedefinieerd in deze bepaling, een beslissing van weigering van machtiging tot verblijf kan verantwoorden.

Art. 7

De eerste wijziging vloeit voort uit de vervanging van de bijlage van de wet door het huidig ontwerp, en uit het feit dat deze in zijn nieuwe lezing geen punt A meer bevat.

De tweede en derde wijzigingen brengen een precisering aan, die er op gericht is de gevallen te verduidelijken waarin de fraude, zoals gedefinieerd in deze bepaling, een beslissing van weigering of van einde van het recht op verblijf kan verantwoorden.

Art. 8

Il s'agit d'une modification technique découlant du remplacement de l'annexe de la loi par le présent projet et le fait que celle-ci ne comporte plus de point A dans sa nouvelle mouture.

Art. 9

L'article 13 de la loi est modifié sur deux points. Il s'agit tout d'abord d'une modification technique de l'article 13, § 1er, alinéa 6, consécutive à la modification de l'article 10bis.

Cette disposition, qui prévoit qu'il est délivré aux membres de la famille un titre de séjour dont le terme de validité est identique à celui du titre de séjour de l'étranger rejoint, est conforme à l'article 19, § 3, de la directive 2003/109.

Pour le reste, l'article 13, § 4, de la loi, permettant de mettre fin au séjour et de donner l'ordre de quitter le territoire aux membres de la famille d'un étranger en séjour limité, s'applique, sans nécessité de modification, aux membres de la famille d'un résident de longue durée qui exerce son droit de séjour en Belgique (voir également, à ce sujet, les deux derniers alinéas du point 3 du commentaire de l'article 42 du projet).

D'autre part, l'article 13 est complété par un paragraphe permettant de mettre fin au séjour de l'étranger autorisé au séjour pour une durée illimitée lorsque celui-ci a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude, afin d'obtenir cette autorisation. Il s'agit d'une application particulière du principe général de droit «*Fraus omnia corruptit*», en vue d'une approche cohérente de la lutte contre la fraude en matière de séjour (voir les autres modifications de l'article 13 en ce qui concerne les étrangers en séjour limité et la modification de l'article 18 en ce qui concerne les étrangers établis ou résidents de longue durée (article 10 en projet), qui prévoient le même type de disposition).

Dans ce cadre, il est précisé que seuls les éléments déterminants pour l'octroi de l'autorisation de séjour seront pris en considération.

Conformément à la remarque du Conseil d'État ce nouveau paragraphe devient un § 2bis et non un § 3 afin de ne pas modifier la numérotation existante d'un

Art. 8

Het gaat om een technische wijziging die voortvloeit uit de vervanging van de bijlage van de wet door het huidig ontwerp, en uit het feit dat deze in zijn nieuwe lezing geen punt A meer bevat.

Art. 9

Artikel 13 van de wet wordt gewijzigd op twee punten. Het betreft allereerst een technische wijziging van artikel 13, § 1, zesde lid, als gevolg van de wijziging van artikel 10bis.

Deze bepaling, die voorschrijft dat aan de gezinsleden een verblijfstitel wordt afgegeven met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling bij wie zij zich komen voegen, is conform artikel 19, lid 3, van de Richtlijn 2003/109.

Verder is artikel 13, § 4, van de wet, dat toelaat het verblijf van gezinsleden van een vreemdeling met beperkt verblijf te beëindigen en hun het bevel te geven om het grondgebied te verlaten, van toepassing, zonder dat het moet worden gewijzigd, op gezinsleden van een langdurig ingezetene die zijn verblijfsrecht in België uitoefent (zie hierover ook de laatste twee alinea's van punt 3 van de toelichting bij artikel 42 van het ontwerp).

Anderzijds wordt artikel 13 aangevuld met een paragraaf die toelaat een einde te stellen aan het verblijf van de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf voor onbeperkte duur, wanneer deze valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere illegale middelen heeft gebruikt om gemachtigd te worden tot een verblijf. Het betreft hier een bijzondere toepassing van het algemeen rechtsbeginsel «*fraus omnia corruptit*», in het licht van de strijd tegen de fraude op het vlak van verblijf (zie de andere aanpassingen aangebracht aan artikel 13 voor wat betreft de vreemdelingen die zich in België bevinden voor een tijdelijk verblijf en de wijziging aangebracht aan artikel 18, voor wat betreft de gevestigde vreemdelingen of de langdurig ingezetenen (artikel 10 van het ontwerp), die een gelijkaardige bepaling bevatten).

In dit kader wordt gepreciseerd dat enkel de determinerende elementen voor de toekenning van de machting tot verblijf in aanmerking worden genomen.

Overeenkomstig de opmerking van de Raad van State, wordt deze nieuwe paragraaf een § 2bis en geen § 3, ten einde geen wijziging aan te brengen aan de

article auquel il pourrait être fait référence dans d'autres textes de loi, en jurisprudence et en doctrine.

Art. 10

Cette disposition insère un nouvel article 15bis dans la loi, afin de fixer les conditions d'acquisition du nouveau statut de résident de longue durée en Belgique et de préciser son champ d'application.

1. Champ d'application du statut de résident de longue durée

Comme il a déjà été indiqué dans les considérations générales, la directive 2003/109 exclut de son champ d'application:

- les étudiants, les étrangers dont le permis de séjour a été formellement limité et les étrangers dont le séjour est exclusivement temporaire (jeunes au pair ou travailleurs saisonniers);

- les réfugiés et les bénéficiaires de la protection subsidiaire ou temporaire, ainsi que les demandeurs d'une de ces protections;

- les étrangers dont le statut juridique est régi par les dispositions des Conventions de Vienne sur les relations diplomatiques, les relations consulaires, les missions spéciales et les représentations des États dans leurs relations avec les organisations internationales de caractère universel (article 3, § 2, de la directive).

Les États membres ne peuvent déroger à ces exclusions dans la mesure où le statut de résident de longue durée est un statut de droit communautaire, qui ouvre à son titulaire un droit de séjour dans les autres États membres liés par la directive.

Le nouvel article 15bis exclut par conséquent les étrangers en séjour limité de son champ d'application, par la référence à l'article 14, alinéa 2, de la loi, et exclut explicitement les réfugiés reconnus et, pour le futur, les bénéficiaires de la protection subsidiaire dans son § 2.

Ces deux dernières catégories d'étrangers conservent bien entendu la possibilité de demander l'autorisation d'établissement sur la base des articles 14 et 15 de la loi.

La référence à l'article 14, alinéa 2, de la loi exclut également automatiquement les étrangers dont le statut juridique est régi par les dispositions des Conven-

bestaande nummering van een artikel waarnaar verwezen zou kunnen worden in andere wetteksten, rechtspraak en rechtsleer.

Art. 10

Deze bepaling voegt een nieuw artikel 15bis in de wet in, waarbij de voorwaarden voor het verkrijgen van de nieuwe status van langdurig ingezetene in België en het toepassingsgebied van deze status worden omschreven.

1. Toepassingsgebied van de status van langdurig ingezetene

Zoals reeds vermeld in de algemene toelichting, sluit de Richtlijn 2003/109 de volgende categorieën uit van zijn werkingsfeer:

- studenten, vreemdelingen van wie de verblijfsvergunning uitdrukkelijk is beperkt en vreemdelingen van wie het verblijf uitsluitend tijdelijk is (au pair jongeren of seizoenarbeiders);

- vluchtelingen en vreemdelingen die subsidiaire of tijdelijke bescherming genieten of die een van deze statuten hebben aangevraagd;

- vreemdelingen met een juridische status die valt onder de Verdragen van Wenen inzake diplomatiek verkeer, consulaire betrekkingen, speciale missies en de vertegenwoordiging van staten in hun betrekkingen met internationale organisaties met een universeel karakter (artikel 3, lid 2, van de Richtlijn).

De lidstaten mogen geen afwijkingen voorzien op die uitsluitingen, aangezien de status van langdurig ingezetene een gemeenschapsrechtelijke status is, die aan de houder een verblijfsrecht verleent in de andere lidstaten die door de Richtlijn zijn gebonden.

Het nieuwe artikel 15bis sluit dus de vreemdelingen met beperkt verblijf uit van zijn toepassingsgebied, door de verwijzing naar artikel 14, 2^e lid, van de wet, en sluit uitdrukkelijk de erkende vluchtelingen uit en, voor de toekomst, de gerechtigden van de subsidiaire bescherming in zijn § 2.

Deze twee laatste categorieën van vreemdelingen behouden natuurlijk de mogelijkheid om de machtiging tot vestiging op grond van de artikelen 14 en 15 van de wet aan te vragen.

De verwijzing naar artikel 14, 2e lid, van de wet sluit ook automatisch de vreemdelingen uit van wie de juridische status valt onder de Verdragen van Wenen inzake

tions de Vienne sur les relations diplomatiques, les relations consulaires, les missions spéciales et les représentations des États dans leurs relations avec les organisations internationales de caractère universel, dans la mesure où ceux-ci ne sont pas autorisés au séjour sur la base de la loi du 15 décembre 1980.

2. Conditions de l'acquisition du statut de résident de longue durée

L'article 15bis transpose dans le droit belge les conditions fixées par la directive.

Conformément à l'article 7, § 3, de la directive, l'étranger qui répond à ces conditions a le droit au statut de résident de longue durée en Belgique.

A cet égard, afin de répondre à l'interrogation du Conseil d'État concernant la correspondance de l'article 3, alinéa 1er, 5[°] à 8[°] de la loi du 15 décembre 1980 avec les termes «motifs d'ordre public ou de sécurité publique» de la directive 2003/109/CE, il a été décidé de modifier l'article 10 (article 15bis, § 1er en projet) afin de reprendre les termes utilisés par la directive 2003/109/CE. Il en est de même aux articles 15 (article 19, § 1er, alinéa 4, en projet) et 42 (article 61/7, § 1er, en projet).

a) L'étranger qui désire obtenir le statut de résident de longue durée doit être en séjour illimité en Belgique

Cette condition découle du champ d'application de la directive et correspond au champ d'application de l'article 14 de la loi (autorisation d'établissement).

b) L'étranger doit justifier d'un séjour légal et ininterrompu en Belgique au cours des 5 ans qui précèdent immédiatement la demande

L'article 15bis transpose de manière quasi littérale l'article 4, § 1er, de la directive fixant cette condition.

Conformément à l'article 4, §§ 2 et 3, de la directive, l'article 15bis précise qu'il ne sera pas tenu compte dans le calcul de ces 5 années:

– des périodes pendant lesquelles le séjour de l'étranger était limité, à l'exception du séjour en tant qu'étudiant qui sera pris en compte pour moitié. Il va de soi que cette notion de séjour limité recouvre non seulement les périodes de séjour sous certificat d'inscription au registre des étrangers temporaire mais également – *a fortiori* – les périodes de séjour sous des documents

diplomatiek verkeer, consulaire betrekkingen, speciale missies en de vertegenwoordiging van staten in hun betrekkingen met internationale organisaties met een universeel karakter, aangezien zij niet tot het verblijf zijn gemachtigd op grond van de wet van 15 december 1980.

2. Voorwaarden voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene

Artikel 15bis zet de voorwaarden vastgesteld door de Richtlijn om in Belgisch recht.

Overeenkomstig artikel 7, lid 3, van de Richtlijn heeft de vreemdeling die deze voorwaarden vervult recht op de status van langdurig ingezetene in België.

Om te antwoorden op de vraag van de Raad van State betreffende de overeenstemming van artikel 3, eerste lid, 5[°] tot 8[°] van de wet van 15 december 1980 met de woorden «redenen van openbare orde of binnenlandse veiligheid» van de richtlijn 2003/109/EG, werd in dit verband beslist om artikel 10 (artikel 15bis, § 1, in ontwerp) te wijzigen ten einde de terminologie gebruikt in richtlijn 2003/109/EG over te nemen. Hetzelfde geldt voor artikelen 15 (artikel 19, § 1, vierde lid, in ontwerp) en 42 (artikel 61/7, § 1, in ontwerp).

a) Een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene wil verkrijgen moet zich in België bevinden voor een verblijf van onbeperkte duur

Deze voorwaarde vloeit voort uit de werkingssfeer van de Richtlijn en komt overeen met de werkingssfeer van artikel 14 van de wet (machtiging tot vestiging).

b) De vreemdeling moet een legaal en ononderbroken verblijf in België in de loop van vijf jaren die onmiddellijk aan zijn aanvraag voorafgaan, bewijzen

Artikel 15bis neemt vrijwel letterlijk artikel 4, lid 1, van de Richtlijn, die deze voorwaarde oplegt, over.

Overeenkomstig artikel 4, leden 2 en 3, van de Richtlijn, bepaalt artikel 15bis dat bij het berekenen van die vijf jaren geen rekening wordt gehouden met:

– de perioden waarin het verblijf van de vreemdeling beperkt was, met uitzondering van het verblijf als student dat voor de helft wordt meegeteld; het spreekt voor zich dat het begrip tijdelijk verblijf niet alleen de periodes van verblijf dekt waarin men in het bezit is van een bewijs tot inschrijving in het vreemdelingenregister, maar ook – *a fortiori* – de periodes van verblijf waarin men in

de séjour provisoires ou précaires (attestation d'immatriculation, annexe 35, ...);

– des périodes au cours desquelles l'étranger a été titulaire d'une carte d'identité diplomatique, consulaire ou spéciale.

Par dérogation à la 1ère règle, les périodes pendant lesquelles l'étranger aura été autorisé au séjour en Belgique pour une durée limitée en tant que résident de longue durée dans un autre État membre, exerçant son droit de séjour en Belgique sur la base de la 2e partie de la directive, seront totalement prise en compte dans le calcul de ces 5 années. L'article 61/7 nouveau, relatif à ce droit de séjour, prévoit en effet (§ 5) que cette autorisation de séjour limitée devient illimitée au plus tard 5 ans après la délivrance du titre de séjour, ce qui permet à l'intéressé de demander le statut de résident de longue durée en Belgique conformément à l'article 23 de la directive (cf. commentaire de l'article 42 du projet).

Enfin, conformément à l'article 4, § 3, alinéa 1er, de la directive, l'article 15bis, § 4, de la loi prévoit que des absences du territoire belge inférieures à 6 mois et qui ne dépassent pas une durée de 10 mois sur le délai total de 5 ans, n'interrompent pas le calcul de ceux-ci et sont prises en compte à ce sujet. Par contre, le gouvernement a décidé de ne pas faire usage des dispositions particulières prévues aux alinéas 2 et 3 de la même disposition de la directive.

c) L'étranger doit apporter la preuve qu'il dispose de ressources stables, régulières et suffisantes et d'une assurance maladie

L'article 15bis, § 3, transpose l'article 5 de la directive. Les deux conditions prévues au § 1er de cette disposition (ressources suffisantes et assurance maladie) sont obligatoires et sont transposées dans l'article 15bis en projet. Les conditions d'intégration visées au § 2 sont par contre laissées à la faculté des États membres et le gouvernement a décidé de ne pas en faire usage, dans la mesure où ces mesures relèvent de la compétence des Communautés et sont pour l'instant envisagées de manière différente dans celles-ci.

En ce qui concerne la condition des moyens de subsistance, il doit s'agir de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir aux besoins de l'ensemble de la famille sans devoir recourir à l'aide sociale.

het bezit is van tijdelijke of precaire verblijfsdocumenten (attest van immatriculatie, bijlage 35,...);

– de perioden waarin de vreemdeling houder was van een diplomatieke, consulaire of speciale identiteitskaart.

In afwijking van de eerste regel worden de perioden waarin de vreemdeling gemachtigd was tot een verblijf van beperkte duur in België als langdurig ingezetene van een andere lidstaat die zijn recht op verblijf in België uitoefende op grond van het tweede deel van de Richtlijn, volledig meegeteld voor de berekening van die vijf jaren. Artikel 61/7, nieuw, aangaande dit verblijfsrecht, schrijft immers voor (§ 5) dat deze machtiging tot beperkt verblijf onbeperkt wordt ten laatste vijf jaar na de afgifte van een verblijfstitel, waardoor de betrokkenen de status van langdurig ingezetene in België kan aanvragen overeenkomstig artikel 23 van de Richtlijn (zie toelichting bij artikel 42 van het ontwerp).

Overeenkomstig artikel 4, lid 3, eerste alinea, van de Richtlijn schrijft artikel 15bis, § 4, van de wet voor dat afwezigheden van het Belgische grondgebied die niet langer duren dan 6 achtereenvolgende maanden en binnen een periode van vijf jaar niet langer zijn dan in het totaal tien maanden, de berekening van deze vijf jaar niet onderbreken en daarvoor worden meegeteld. De regering heeft daarentegen beslist geen gebruik te maken van de bijzondere bepalingen vermeld in de tweede en derde alinea's van artikel 4, lid 3, van de Richtlijn.

c) De vreemdeling moet bewijzen dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen en over een ziektekostenverzekering beschikt

Artikel 15bis, § 3, zet artikel 5 van de Richtlijn om. De twee voorziene voorwaarden voorzien in § 1 van deze bepaling (voldoende inkomsten en ziektekostenverzekering) dienen verplicht omgezet te worden (zie artikel 15bis van het ontwerp). De omzetting van de integratievoorwaarden voorzien in § 2 worden daarentegen overgelaten aan de appreciatiebevoegdheid van de lidstaten en de regering heeft besloten om daarvan geen gebruik te maken, aangezien dit aspect behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen, die deze integratievoorwaarden op dit ogenblik op een verschillende manier invullen.

Inzake bestaansmiddelen is de voorwaarde dat deze stabiel, regelmatig en voldoende moeten zijn om heel het gezin te onderhouden zonder op sociale bijstand een beroep te moeten doen.

A cet égard, conformément à l'observation du Conseil d'État, l'expression «assistance sociale» a été remplacée par l'expression «aide sociale» au sein de l'article 10 (article 15, § 3, alinéa 2, en projet), ainsi que dans l'ensemble du projet de loi.

Cela signifie que l'étranger qui demande le statut de résident de longue durée doit disposer de ressources supérieures au montant du revenu d'intégration fixé par l'article 14 de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale (modifié par l'article 104 de la loi-programme du 9 juillet 2004) et indexé conformément à l'article 15 de la même loi.

Il est par ailleurs prévu que le Roi doit fixer, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le montant minimum de moyens de subsistance requis, ce qui donnera toute la clarté aux personnes concernées et à l'administration sur ce point. Cette habilitation du Roi est similaire à celle qui lui est donnée, en ce qui concerne le montant minimum des moyens d'existence d'un étudiant, par l'article 60, alinéa 3, de la loi.

Conformément à l'article 5, § 1er, a), de la directive, ces ressources seront évaluées par rapport à leur nature et à leur régularité.

d) Aucune raison d'ordre public ou de sécurité nationale ne doit s'y opposer

Comme cela est déjà le cas à l'heure actuelle dans le cadre de l'autorisation d'établissement, l'article 6 de la directive permet de refuser l'octroi du statut de résident de longue durée pour des motifs d'ordre public ou de sécurité nationale.

Le ministre ou son délégué prendra dans ce cadre en considération la gravité ou la nature de l'infraction ou le danger que représente l'étranger concerné, tout en tenant compte de la durée de résidence et de l'existence de liens avec le pays de résidence.

Art. 11

Cette disposition modifie l'article 16 de la loi sous deux aspects.

Le § 1er fixe les règles relatives à la demande d'autorisation d'établissement et à la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée.

Ainsi qu'il a été indiqué supra, les deux statuts cohabiteront dans la législation belge, conformément à l'arti-

Overeenkomstig de opmerking vande Raad van State werd in de Franse teskt de uitdrukking «assistance sociale» vervangen door «aide sociale» in artikel 10 (artikel 15, § 3, tweede lid, in ontwerp), evenals in het geheel van het wetsontwerp.

Dit betekent dat de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene aanvraagt moet beschikken over inkomsten die hoger zijn dan het bedrag van het integratie-inkomen bepaald bij artikel 14 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie (gewijzigd door artikel 104 van de programmatie van 9 juli 2004) en geïndexeerd overeenkomstig artikel 15 van dezelfde wet.

Er is overigens bepaald dat de Koning het minimumbedrag van de vereiste middelen van bestaan moet vaststellen bij een in de ministerraad overlegd besluit, hetgeen de betrokken personen en de administratie volledige duidelijkheid zal verschaffen wat dit punt betreft. Deze bevoegdheid van de Koning is gelijkaardig aan de bevoegdheid die hem is verleend, voor wat het minimumbedrag van de bestaansmiddelen van een student betreft, door artikel 60, derde lid, van de wet.

Overeenkomstig artikel 5, lid 1, a, van de Richtlijn zullen deze inkomsten worden geëvalueerd naar aard en regelmatigheid.

d) Geen enkele reden van openbare orde of nationale veiligheid mag zich ertegen verzetten

Zoals nu reeds het geval is in het kader van de machtiging tot vestiging, maakt artikel 6 van de Richtlijn het mogelijk de status van langdurig ingezetene te weigeren om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

De minister of zijn gemachtigde houdt in dit verband rekening met de ernst van de inbreuk of het soort van inbreuk of het gevaar dat van de vreemdeling uitgaat, gelet tevens op de duur van het verblijf en het bestaan van banden met het land van verblijf.

Art. 11

Deze bepaling wijzigt artikel 16 van de wet in twee opzichten.

§ 1 van artikel 16 stelt de regels vast voor het aanvragen van de machtiging tot vestiging en voor het aanvragen van de status van langdurig ingezetene.

Zoals hierboven is aangegeven, zullen deze twee typen van status naast elkaar voorkomen in het Belgische

cle 13 de la directive, et, dans la mesure où les conditions de leur obtention et leurs effets diffèrent, il est nécessaire de régler leur interaction.

Il est ainsi prévu que l'étranger répondant à la condition fixée à l'article 14, alinéa 2, de la loi, c'est-à-dire admis ou autorisé à séjourner en Belgique pour une durée illimitée, pourra à son choix demander l'autorisation d'établissement ou l'acquisition du statut de résident de longue durée, en fonction des circonstances.

Par exemple, un étranger en séjour illimité qui ne souhaite pas s'installer dans un autre État membre de l'Union européenne ou qui remplit les conditions lui donnant un droit à l'autorisation d'établissement (cf. article 15 de la loi) mais pas celles permettant l'acquisition du statut de résident de longue durée, pourra uniquement demander l'autorisation d'établissement.

Il est également prévu que la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée vaut demande d'autorisation d'établissement. Cette règle vise à ce que l'étranger qui a demandé le statut de résident de longue durée mais auquel celui-ci est refusé pour défaut des conditions requises, obtienne automatiquement l'autorisation d'établissement s'il se trouve par ailleurs dans une des situations lui donnant le droit à cette autorisation.

Pour répondre à la question du Conseil d'État concernant les conséquences du retrait du statut de résident de longue durée sur l'obtention éventuelle du statut d'étranger établi, il convient de préciser que de la même manière, l'étranger qui se verrait retirer son statut de résident de longue durée pour fraude concernant ses moyens d'existence, conserverait automatiquement son autorisation d'établissement, si les conditions donnant droit à cette autorisation sont, elles, toujours respectées.

Enfin, le § 1er prévoit que le modèle de la demande d'autorisation d'établissement et de la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée sera fixé par arrêté royal, comme cela est déjà le cas à l'heure actuelle en ce qui concerne la première demande.

Le § 2 de l'article 16 vise pour sa part, d'une part, à y introduire la notion de statut de résident de longue durée mais, surtout, à combattre la pratique existante selon laquelle les étrangers qui ne satisfont pas aux conditions de base requises pour obtenir une carte d'identité d'étranger (article 14 de la loi), introduisent indûment une demande ayant pour but de se voir notifier une décision de refus (annexe 17 de l'arrêté royal du 8 octobre

recht, dit overeenkomstig artikel 13 van de Richtlijn. Aangezien de voorwaarden voor verkrijging en de rechtsgevolgen van beide typen van status verschillen, is het noodzakelijk hun interactie te regelen.

Zo is er bepaald dat een vreemdeling die de voorwaarde van artikel 14, 2e lid, van de wet vervult, namelijk toegelaten of gemachtigd zijn om voor onbeperkte tijd in België te verblijven, naar keuze de machtiging tot vestiging of de status van langdurig ingezetene kan aanvragen, naar gelang van de omstandigheden.

Zo kan bijvoorbeeld een vreemdeling met onbeperkt verblijf die zich niet wil vestigen in een andere lidstaat van de Europese Unie of die de voorwaarden vervult die recht geven op de machtiging tot vestiging (artikel 15 van de wet), maar niet de voorwaarden voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene, alleen maar de machtiging tot vestiging aanvragen.

Er is ook voorgeschreven dat de aanvraag voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene geldt als aanvraag voor een machtiging tot vestiging. Deze regel strekt ertoe dat een vreemdeling van wie de aanvraag voor de status van langdurig ingezetene is geweigerd omdat hij de vereiste voorwaarden niet vervult, automatisch de machtiging tot vestiging verkrijgt indien hij zich voor het overige bevindt in een van de situaties die recht geven op die machtiging.

Om te antwoorden op de vraag van de Raad van State betreffende de gevolgen van de intrekking van het statuut van langdurig ingezetene op de eventuele verkrijging van het statuut van gevestigde vreemdeling, wordt geperciseerd dat op dezelfde wijze de vreemdeling van wie het statuut van langdurig ingezetene werd ingetrokken wegens fraude betreffende de bestaansmiddelen, automatisch zijn machtiging tot vestiging behoudt, indien de voorwaarden die recht geven op deze machtiging van hun kant nog steeds vervuld zijn.

§ 1 bepaalt verder dat de Koning het model vastlegt dat dient voor de aanvraag tot vestigingsmachting en tot verkrijging van de status van langdurig ingezetene, zoals dat nu reeds het geval is voor de eerstgenoemde aanvraag.

§ 2 van artikel 16 voert het begrip van status van langdurig ingezetene in dit artikel in, maar wil vooral de bestaande praktijk tegengaan die erin bestaat dat vreemdelingen die niet voldoen aan de basisvoorwaarden om een identiteitskaart van vreemdeling te krijgen (artikel 14 van de wet) ten onrechte een aanvraag indienen, dit met de bedoeling zich een beslissing tot weigering te laten betekenen (bijlage 17 bij het koninklijk besluit van

1981) contre laquelle un recours suspensif peut être introduit voire, d'obtenir l'autorisation d'établissement du simple fait de l'écoulement du délai (l'article 30 actuel de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 prévoit en effet que si, dans un délai de cinq mois, aucune décision n'est portée à la connaissance de l'administration communale, celle-ci doit délivrer la carte d'identité d'étranger).

Désormais, il est établi clairement que la demande ne sera pas prise en considération dans les cas suivants:

– lorsqu'elle est introduite par un étranger qui ne satisfait pas aux conditions fixées par l'article 14 de la loi, c'est-à-dire dont le séjour n'est pas illimité;

– dans le cas d'un étranger dont l'identité n'est pas établie (par exemple, un étranger dépourvu de documents d'identité qui a été régularisé sur la base de la loi du 22 décembre 1999), lorsque celui-ci ne produit pas la copie d'un passeport valable (règle conforme à l'article 7, § 1er, de la directive).

Le § 2 prévoit en outre que la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée doit être accompagnée, dans tous les cas, des preuves attestant de la réunion des conditions fixées à l'article 15bis, § 3 (moyens de subsistance et assurance-maladie).

Pour répondre à l'observation du Conseil d'État selon laquelle l'avant-projet de loi se situe en retrait par rapport aux exigences de la directive en renvoyant à l'article 15bis, § 3, il est précisé que la condition de résidence légale et ininterrompue de cinq ans en Belgique doit bien être remplie par l'étranger mais que la preuve ne doit cependant pas être apportée par l'étranger lui-même. En effet, l'Office des étrangers peut vérifier cette condition en consultant le dossier administratif de l'étranger. Il est actuellement déjà procédé de cette manière dans le cadre d'une demande d'autorisation d'établissement.

Les règles relatives au traitement de la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée seront fixées, comme cela est déjà le cas à l'heure actuelle pour la demande d'autorisation d'établissement, dans l'arrêté royal du 8 octobre 1981, de manière conforme aux dispositions de l'article 7, § 2, de la directive. Il en sera de même en ce qui concerne la conséquence de l'absence de décision à l'expiration du délai fixé. A ce sujet, conformément à l'observation du Conseil d'État, une habilitation au Roi a été ajoutée.

8 oktober 1981) waartegen een schorsend beroep kan worden ingediend of zelfs de machtiging tot vestiging te verkrijgen doordat de termijn is verstreken (het huidige artikel 30 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bepaalt immers dat indien binnen een termijn van vijf maanden geen enkele beslissing ter kennis van het gemeentebestuur is gebracht, het gemeentebestuur de identiteitskaart van vreemdeling moet afleveren).

Voortaan is duidelijk bepaald dat de aanvraag niet in overweging wordt genomen in de volgende gevallen:

– Wanneer de aanvraag is ingediend door een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden opgelegd bij artikel 14 van de wet, dat wil zeggen van wie het verblijf niet onbeperkt is;

– in het geval van een vreemdeling van wie de identiteit niet is vastgesteld (bijvoorbeeld een vreemdeling zonder identiteitsdocumenten die op grond van de wet van 22 december 1999 is geregulariseerd), wanneer hij geen kopie van een geldig paspoort voorlegt (deze regel is conform artikel 7, lid 1, van de Richtlijn).

§ 2 van artikel 16 schrijft bovendien voor dat de aanvraag tot verkrijging van de status van langdurig ingezetene vergezeld moet zijn, in alle gevallen, van de bewijsstukken die aantonen dat de voorwaarden van artikel 15bis, § 3, zijn vervuld (bestaansmiddelen en ziektekostenverzekering).

Om te antwoorden op een opmerking van de Raad van State waarin gesteld wordt dat het voorontwerp van wet achter blijft ten opzichte van de vereisten van de richtlijn door te verwijzen naar artikel 15bis, § 3, wordt gepreciseerd dat de voorwaarde van het regelmatig en ononderbroken verblijf van vijf jaar in België wel degelijk voldaan moet zijn door de vreemdeling, maar dat het bewijs echter niet door de vreemdeling zelf geleverd moet worden. De Dienst Vreemdelingenzaken kan immers deze voorwaarde nagaan door het administratief van de vreemdeling te raadplegen. Deze werkwijze wordt momenteel reeds gehanteerd in het kader van een aanvraag om een machtiging tot vestiging.

De regels over de behandeling van de aanvraag tot verkrijging van de status van langdurig ingezetene worden vastgelegd, zoals dat nu reeds het geval is met de aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot vestiging, in het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, conform artikel 7, lid 2, van de Richtlijn. Hetzelfde geldt voor de gevolgen van het uitblijven van een beslissing bij het verstrijken van de vastgestelde termijn. In dit verband wordt, overeenkomstig een opmerking van de Raad van State, een machtiging aan de Koning toegevoegd.

Quant à la remarque du Conseil d'État sur le fait qu'il serait préférable que ces points soient réglés dans la loi elle-même, il a été décidé de ne pas y donner suite. En effet, comme cela a été précisé ci-dessus, les règles relatives au traitement de la demande d'autorisation d'établissement ainsi que la conséquence de l'absence de décision concernant cette demande, à l'expiration du délai fixé, sont actuellement réglées dans l'arrêté royal du 8 octobre 1981. Il convient donc d'en faire de même pour la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée.

Il peut encore être précisé que le droit belge est conforme aux dispositions de l'article 10 de la directive. Toute décision de refus sera en effet motivée conformément à la législation sur la motivation formelle des actes administratifs, la notification aura lieu conformément à l'article 62 de la loi et la décision sera susceptible d'un recours au Conseil du contentieux des étrangers.

Art. 12

Le nouveau § 1er de l'article 17, qui reprend la disposition actuelle, traite de l'inscription au registre de la population et de la délivrance du titre d'établissement (carte d'identité d'étranger) à l'étranger autorisé à l'établissement.

Le nouveau § 2 prévoit quant à lui les effets de l'acquisition du statut de résident de longue durée et la relation entre ce statut et celui d'étranger établi.

Il est ainsi prévu que l'étranger autorisé à l'établissement qui acquiert, simultanément ou postérieurement, le statut de résident de longue durée, se verra délivrer, conformément à l'article 8, § 2, de la directive, un permis de séjour de résident de longue durée-CE, qui remplacera le titre d'établissement et fera foi de l'inscription de son titulaire au registre de la population.

Le modèle de ce permis de séjour sera fixé par arrêté royal, comme les autres titres de séjour ou d'établissement. Ce permis de séjour sera émis selon les règles et le modèle-type prévus par le Règlement (CE) n° 1030/2002 du Conseil de l'Union européenne du 13 juin 2002 établissant un modèle uniforme de titre de séjour pour les ressortissants de pays tiers (JO L157 du 15.6.2002 – voir également l'article 8, § 3, de la directive), et répondra à des normes techniques de haut niveau, notamment en ce qui concerne les garanties contre la falsification et la contrefaçon, afin d'éviter des

Er werd beslist geen gevolg te geven aan de opmerking van de Raad van State dat het verkeerselijk zou zijn deze punten te regelen in de wet zelf. Zoals hierboven aangetoond, worden de regels betreffende de behandeling van de aanvraag om een machtiging tot vestiging en de gevolgen van de afwezigheid van beslissing inzake deze aanvraag bij het verstrijken van de vastgestelde termijn, momenteel immers geregeld in het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Het is dus aangezien dezelfde werkwijze te hanteren voor de aanvraag tot verkrijging van het statuut van langdurig ingezetene.

Te vermelden is nog dat het Belgische recht in overeenstemming is met artikel 10 van de Richtlijn. Elke beslissing tot weigering moet immers met redenen worden omkleed overeenkomstig de wetgeving over de formele motivering van de administratieve handelingen. De kennissegeving moet plaatsvinden overeenkomstig artikel 62 van de wet en tegen de beslissing kan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beroep worden ingesteld.

Art. 12

§ 1, nieuw, van artikel 17, die de huidige bepaling overneemt, behandelt de inschrijving in het bevolkingsregister en de afgifte van de vestigingsvergunning (identiteitskaart van vreemdeling) aan de vreemdeling die tot de vestiging is gemachtigd.

§ 2, nieuw, bepaalt de gevolgen van het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene en de verhouding tussen deze status en de status van gevestigde vreemdeling.

Zo is voorgeschreven dat aan een tot vestiging gemachtigde vreemdeling die gelijktijdig of naderhand de status van langdurig ingezetene verkrijgt, overeenkomstig artikel 8, lid 2, van de Richtlijn een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene wordt afgegeven die de vestigingsvergunning vervangt en als bewijs van inschrijving van de houder in het bevolkingsregister geldt.

Het model van deze verblijfsvergunning zal bij koninklijk besluit worden vastgelegd, zoals de andere verblijfs- of vestigingstitels. Deze verblijfsvergunning zal worden afgegeven volgens de regels en het type-model voorgeschreven door Verordening (EG) nr. 1030/2002 van de Raad van de Europese Unie van 13 juni 2002 betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen (PB L157 van 15-6-2002 – zie ook artikel 8, lid 3, van de Richtlijn), en zal voldoen aan strenge technische criteria, met name wat de garantie tegen vervalsing en

abus dans l'État membre dans lequel le statut a été acquis, ainsi que dans les États membres dans lesquels le droit de séjour est exercé (cf. 11e considérant de la directive).

Deux obligations fixées par la directive sont également reprises dans le § 2.

D'une part, conformément à l'article 7, § 2, alinéa 3, de la directive, l'étranger auquel est délivré un permis de séjour de résident de longue durée-CE recevra à cette occasion un document, rédigé dans une des trois langues nationales et en anglais, l'informant de ses droits et obligations sur la base de la directive, et notamment de la possibilité d'exercer un droit de séjour dans d'autres États membres de l'Union européenne. A ce sujet, conformément à l'observation du Conseil d'État selon laquelle il ne se conçoit pas qu'un document puisse être rédigé uniquement en anglais, la conjonction «ou» a été remplacée par la conjonction «et».

D'autre part, lorsque un résident de longue durée dans un autre État membre aura exercé son droit de séjourner en Belgique sur la base de la directive et y obtiendra le même statut, après cinq ans de résidence, le ministre ou son délégué devra notifier cette décision d'octroi du statut de résident de longue durée à cet État membre, conformément à l'article 23, § 1er, de la directive.

Art. 13

Le § 1er, nouveau, de l'article 18 de la loi modifie la disposition actuelle sous deux aspects: d'une part, il y insère la notion du statut de résident de longue durée (transposition de l'article 8, § 1er, de la directive) et, d'autre part, il explicite la règle selon laquelle l'étranger autorisé à l'établissement ou bénéficiaire du statut de résident de longue durée peut perdre ce statut en conséquence de la perte de son droit de retour visé à l'article 19 de la loi (cf. commentaire de l'article 15 du projet).

La durée de validité du permis de séjour de résident de longue durée-CE sera, comme celle du titre d'établissement (carte d'identité d'étranger) et conformément à l'article 8, § 2, de la directive, fixée dans l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Conformément à l'article 9, § 6, de la directive et de manière analogue à la carte d'identité d'étranger,

namaking betreft, met het doel misbruiken te voorkomen in de lidstaat waarin de status is verworven en in de lidstaten waarin het verblijfsrecht wordt uitoefend (zie 11e overweging van de Richtlijn).

Ook twee verplichtingen van de Richtlijn worden in § 2 overgenomen.

Conform artikel 7, lid 2, derde alinea, van de Richtlijn ontvangt de vreemdeling aan wie een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene wordt verstrekt bij deze gelegenheid een document, gesteld in een van de drie landstalen en in het Engels, waarin hij wordt geïnformeerd over zijn rechten en plichten op grond van deze Richtlijn, inzonderheid over de mogelijkheid om een verblijfsrecht uit te oefenen in andere lidstaten van de Europese Unie. In dit verband werd, overeenkomstig de opmerking van de Raad van State dat het niet denkbaar is dat een document uitsluitend in het Engels kan worden opgesteld, het voegwoord «of» vervangen door het voegwoord «en».

Wanneer een langdurig ingezetene van een andere lidstaat zijn verblijfsrecht in België op grond van de Richtlijn heeft uitgeoefend en er na vijf jaar verblijf dezelfde status verkrijgt, moet de minister of zijn gemachtigde deze beslissing van toekenning van de status van langdurig ingezetene betekenen aan die andere lidstaat, overeenkomstig artikel 23, lid 1, van de Richtlijn.

Art. 13

§ 1, nieuw, van artikel 18 van de wet wijzigd de huidige bepaling in twee opzichten. Hij voert het begrip van langdurig ingezetene in dit artikel in (omzetting van artikel 8, lid 1, van de Richtlijn) en formuleert de regel dat de vreemdeling die tot vestiging is gemachtigd of de status van langdurig ingezetene geniet, deze status kan verliezen als gevolg van het verlies van zijn recht op terugkeer vermeld in artikel 19 van de wet (zie toelichting bij artikel 15 van het ontwerp).

De geldigheidsduur van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene moet worden vastgelegd, zoals voor de vestigingsvergunning (identiteitskaart van vreemdeling) en overeenkomstig artikel 8, lid 2, van de Richtlijn, in het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Overeenkomstig artikel 9, lid 6, van de Richtlijn en op dezelfde wijze als voor de identiteitskaart van

l'expiration de la durée de validité du permis de séjour de résident de longue durée n'entraînera pas la perte du statut de résident de longue durée.

Le § 2 complète l'article 18 afin de permettre de mettre fin au séjour d'un étranger établi ou bénéficiaire du statut de résident de longue durée lorsqu'il est constaté qu'il a fait usage de la fraude pour être admis ou autorisé au séjour. Il s'agit de l'application du principe général de droit «*Fraus omnia corruptit*» (cf. article 9, § 1er, a), de la directive). Il va de soi que seuls des éléments remettant fondamentalement en cause la décision d'admission ou d'autorisation de séjour, d'autorisation d'établissement ou d'octroi du statut de résident de longue durée seront à la base de l'application de cette disposition.

Comme il l'a déjà été indiqué *supra*, le droit belge est conforme aux dispositions de l'article 10 de la directive. Toute décision de refus sera en effet motivée conformément à la législation sur la motivation formelle des actes administratifs, la notification aura lieu conformément à l'article 62 de la loi et la décision sera susceptible d'un recours au Conseil du contentieux des étrangers.

Art. 14

Cette disposition rétablit un article 18bis dans la loi, afin de prévoir que l'étranger, bénéficiaire du statut de résident de longue durée en Belgique, perd ce statut lorsqu'il obtient, en application de la directive, le même statut dans un autre État membre de l'Union européenne. Il s'agit de la transposition de l'article 9, § 4, alinéa 1er, de la directive.

Art. 15

Cette disposition modifie l'article 19 de la loi afin d'y insérer les règles relatives aux absences et retours de l'étranger bénéficiaire du statut de résident de longue durée en Belgique.

Le § 1er, nouveau, reprend les dispositions des alinéas 1er, 2 et 4, actuels et les complète par une disposition spécifique à l'étranger bénéficiaire du statut de résident de longue durée qui, conformément à l'article 9, § 1er, c), et § 4, alinéa 2, de la directive, ne perd son droit de retour en Belgique que dans les deux situations suivantes:

- s'il s'est absenté de l'Union européenne pendant 12 mois consécutifs;

vreemdeling, heeft het verstrijken van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning van langdurig ingezetene niet het verlies van de status van langdurig ingezetene tot gevolg.

§ 2 vult artikel 18 aan om een einde te kunnen maken aan het verblijf van een gevestigde of tot de status van langdurig ingezetene gerechtigde vreemdeling indien wordt vastgesteld dat hij bedrog heeft gepleegd om tot het verblijf te worden toegelaten of gemachtigd. Het betreft de toepassing van het algemene rechtsprincipe «*fraus omnia corruptit*» (zie artikel 9, lid 1, a, van de Richtlijn). Uiteraard kunnen alleen gegevens die de beslissing tot toelating of machtiging tot verblijf, machtiging tot vestiging of toekenning van het statuut van langdurig ingezetene, fundamenteel aantasten, aanleiding geven tot het toepassen van deze bepaling.

Zoals boven al is aangegeven, is het Belgische recht in overeenstemming met artikel 10 van de Richtlijn. Elke beslissing tot weigering moet immers met redenen worden omkleed overeenkomstig de wetgeving over de formele motivering van de administratieve handelingen. De kennisgeving moet plaatsvinden overeenkomstig artikel 62 van de wet en tegen de beslissing kan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beroep worden ingesteld.

Art. 14

Deze bepaling herstelt het vroeger opgeheven artikel 18bis van de wet in een nieuwe lezing. Er wordt voorzien dat de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene in België heeft verkregen, deze status verliest als hij, krachtens de Richtlijn, dezelfde status verkrijgt in een andere lidstaat van de Europese Unie. Dit is de omzetting van artikel 9, lid 4, eerste lid, van de Richtlijn.

Art. 15

Deze bepaling wijzigt artikel 19 van de wet door de invoeging van de regels inzake afwezigheid en terugkeer van vreemdelingen met de status van langdurig ingezetene in België.

§ 1, nieuw, neemt de bepalingen van de huidige 1^e, 2^e en 4^e leden over en vult ze aan met een specifieke bepaling voor een vreemdeling met de status van langdurig ingezetene die, overeenkomstig artikel 9, lid 1, c, en lid 4, tweede alinea, van de Richtlijn, enkel in de twee volgende gevallen zijn recht op terugkeer verliest:

- als hij gedurende 12 aaneensluitende maanden uit de Europese Unie afwezig is geweest;

– s'il a quitté la Belgique pendant 6 ans au moins.

Ces deux règles découlent du droit de séjour des résidents de longue durée dans les autres États membres, mis en œuvre par la directive: en effet, d'une part, ce droit serait entravé si le résident de longue durée perdait son statut après un an d'absence de l'État membre dans lequel il a acquis ce statut et, d'autre part, dans la mesure où cet étranger peut obtenir le statut de résident de longue durée dans l'État membre d'accueil à l'expiration d'un séjour de cinq ans, il est logique qu'il perde ce statut dans le 1er État membre après six ans d'absence.

Par analogie avec les articles 39 et 40 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, une disposition réglementaire mettra en œuvre la possibilité d'exceptions visée à l'article 9, § 2, de la directive.

Le § 2, nouveau, reprend l'article 19, alinéa 3, actuel, qui constitue la base légale de l'arrêté royal du 7 août 1995 déterminant les conditions et les cas dans lesquels l'étranger dont l'absence du Royaume est supérieure à un an, peut être autorisé à y revenir (*M.B.*, 02.09.1995). Il prévoit par ailleurs, conformément à l'article 9, § 5, de la directive, qu'un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres fixera les conditions et les cas dans lesquels l'étranger bénéficiaire du statut de résident de longue durée qui a perdu son droit de retour, pourra recouvrer ce statut.

A cet égard, en réponse à l'observation du Conseil d'État selon laquelle l'article 19, § 2, alinéa 2, en projet ne concorde pas avec le commentaire de l'article 15 où il est question de mettre en œuvre l'article 9, § 2 de la directive, il est rappelé que deux dispositions doivent être distinguées:

– d'une part, l'article 9, § 2, de la directive qui prévoit la possibilité pour les États membres de prévoir des absences supérieures à 12 mois consécutifs n'entraînant pas la perte ou le retrait du statut et qui sera mis en œuvre par une disposition réglementaire. Une habilitation au Roi a été ajoutée pour ce point;

– et d'autre part, l'article 9, § 5, de la directive qui prévoit la possibilité pour les États membres de prévoir une procédure simplifiée pour le recouvrement du

– als hij België gedurende ten minste 6 jaar heeft verlaten.

Beide regels vloeien voort uit het recht op verblijf van langdurig ingezetenen in de andere lidstaten, dat door de Richtlijn wordt ingevoerd. De uitvoering van dit recht zou immers worden belemmerd indien de langdurig ingezetene zijn status zou verliezen na een jaar afwezigheid uit de lidstaat waar hij deze status verkreeg. Bovendien is het logisch dat hij deze status in de eerste lidstaat verliest na een afwezigheid van zes jaar, aangezien de vreemdeling de status van langdurig ingezetene kan verkrijgen in de ontvangende lidstaat na een verblijf van vijf jaar.

Naar analogie van de artikelen 39 en 40 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet een verordnende bepaling de mogelijkheid van uitzonderingen bedoeld in artikel 9, lid 2, van de Richtlijn invoeren.

§ 2, nieuw, neemt het huidige 3e lid van artikel 19 over dat de wettelijke grondslag is van het koninklijk besluit van 7 augustus 1995 houdende vaststelling van de gevallen waarin en van de voorwaarden waaronder een vreemdeling, wiens afwezigheid uit het Rijk langer dan één jaar duurt, kan worden gemachtigd er terug te keren (*B.S.* 02-09-1995). § 2 schrijft bovendien voor, conform artikel 9, lid 5, van de Richtlijn, dat een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit de gevallen en de voorwaarden zal bepalen waarbij een vreemdeling, gerechtigde van de status van langdurig ingezetene die zijn recht op terugkeer heeft verloren, deze status opnieuw kan verkrijgen.

In antwoord op de opmerking van de Raad van State dat artikel 19, § 2, tweede lid, in ontwerp niet overeenstemt met het commentaar van artikel 15, waar er sprake is van het invoeren van artikel 9, § 2, van de richtlijn, wordt eraan herinnerd dat twee bepalingen onderscheiden moeten worden:

– enerzijds artikel 9, § 2, van de richtlijn dat de mogelijkheid voor de lidstaten voorziet om te voorzien dat afwezigheden van langer dan 12 opeenvolgende maanden geen verlies of intrekking van de status van langdurig ingezetene met zich meebrengen, en dat in werking zal worden gesteld bij een reglementaire bepaling. Voor dit punt werd een machtiging aan de Koning toegevoegd;

– en anderzijds artikel 9, § 5, van de richtlijn dat voorziet in de mogelijkheid voor de lidstaten om een vereenvoudigde procedure te voorzien voor de herkrijging van

statut de résident de longue durée et qui sera mis en œuvre par une disposition réglementaire, conformément à ce que prévoit l'article 19, § 2, alinéa 2, en projet.

Le § 3, nouveau, reprend l'article 19, alinéa 5, actuel, en y insérant la notion de permis de séjour de résident de longue durée-CE.

Le § 4, nouveau, est relatif à la situation de l'étranger porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée-CE belge, qui a exercé son droit de séjour dans un autre État membre de l'Union européenne mais auquel les autorités de cet État délivrent une décision d'éloignement, consécutive au refus de prorogation ou au retrait du titre de séjour délivré, pour l'un des motifs suivants:

- raisons d'ordre public ou de sécurité nationale;
- absence de réunion des conditions mises à son séjour;
- séjour illégal.

Dans ce cas, conformément à l'article 22, § 2, de la directive, le ministre ou son délégué est tenu de le reprendre en charge ainsi que les membres de sa famille, sans formalités, après que l'État membre d'accueil l'ait informé de sa décision. Le fait que la durée de validité du permis de séjour de résident de longue durée-CE soit expirée n'a pas d'incidence sur ce principe. Toutefois, celui-ci n'est applicable que dans le cas où l'étranger visé n'a pas perdu son droit de retour en Belgique.

Par ailleurs, conformément à l'article 22, § 5, de la directive, cette obligation de réadmission s'entend sans préjudice de la possibilité laissée au résident de longue durée et aux membres de sa famille de s'installer dans un troisième État membre.

Art. 16

Cette modification de l'article 20 de la loi vise à garantir au résident de longue durée en Belgique la même protection contre l'éloignement que celle existant déjà à l'heure actuelle pour l'étranger établi.

Cette protection répond aux exigences fixées par l'article 12 de la directive (cf. également l'article 9, § 1er, b), de la directive). Ainsi, les éléments énumérés au § 3 de cet article (durée de la résidence sur le territoire, âge, conséquences pour l'intéressé et les membres de sa famille, liens avec le pays de résidence ou absence de liens avec le pays d'origine) seront pris en compte dans le cadre de la balance entre l'intérêt public et les inté-

de status van langdurig ingezetene, en dat in werking zal worden gesteld bij een reglementair bepaling, overeenkomstig hetgeen artikel 19, § 2, tweede lid, in ontwerp voorziet.

§ 3, nieuw, neemt het huidige 5e lid van artikel 19 over en neemt er het begrip EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene in op.

§ 4, nieuw, betreft de situatie van een vreemdeling die een Belgische EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene bezit, die zijn verblijfsrecht heeft uitgeoefend in een andere lidstaat van de Europese Unie, maar aan wie deze staat een beslissing tot verwijdering afgeeft, als gevolg van de weigering tot verlenging of de intrekking van de afgegeven verblijfstitel, om een van de volgende redenen:

- redenen van openbare orde of nationale veiligheid;
- niet vervullen van de voorwaarden opgelegd aan zijn verblijf;
- illegaal verblijf.

In dit geval is de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 22, lid 2, van de Richtlijn, verplicht tot terugname van de vreemdeling en van zijn gezinsleden, zonder formaliteiten, nadat de ontvangende lidstaat hem zijn beslissing heeft meegedeeld. Het feit dat de geldigheidsduur van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene verstrekken is, heeft geen invloed op dit principe, dat overigens alleen van toepassing is als de vreemdeling zijn recht op terugkeer naar België niet heeft verloren.

Overigens wordt, overeenkomstig artikel 22, lid 5, van de Richtlijn, de verplichting tot terugname zo opgevat dat geen afbreuk wordt gedaan aan de mogelijkheid die aan de langdurig ingezetene en aan zijn gezinsleden wordt gelaten om zich in een derde lidstaat te vestigen.

Art. 16

Deze wijziging van artikel 20 van de wet is bedoeld om aan de langdurig ingezetene in België dezelfde bescherming tegen verwijdering te bieden als de bescherming die nu al bestaat voor de gevestigde vreemdeling.

Deze bescherming beantwoordt aan de vereisten van artikel 12 van de Richtlijn (zie ook artikel 9, lid 1, b) van de Richtlijn). Zo worden de gegevens vermeld in lid 3 van dit artikel (duur van het verblijf op het grondgebied, leeftijd, gevolgen voor de betrokkenen en zijn gezinsleden, banden met het land van verblijf of ontbreken van banden met het land van herkomst) in aanmerking genomen bij de afweging tussen het algemeen belang en het privaat

rêts privés ou familiaux qui est réalisée à l'occasion de la prise d'une décision d'expulsion.

L'observation du Conseil d'État selon laquelle l'article 16 ne reprend pas le contenu de l'article 12, § 3, de la directive 2003/109/CE, n'a pas été suivie dans la mesure où ce paragraphe constitue une application de l'article 8 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme (droit au respect de la vie privée et familiale) qui, en vertu de la primauté du droit international sur le droit interne belge, trouve à s'appliquer à travers la réglementation relative au séjour des étrangers dans son ensemble, y compris aux résidents de longue durée et aux étrangers établis en Belgique. Le Conseil d'État a, par ailleurs, toujours rappelé qu'il y a lieu d'omettre des dispositions qui n'ont d'autre objet que de rappeler une disposition de force obligatoire supérieure.

Il convient enfin de préciser que les limitations prévues aux articles 20 et 21 de la loi, plus strictes que l'article 12, § 3, de la directive 2003/109/CE, s'appliqueront également au résident de longue durée en Belgique.

En outre, l'arrêté d'expulsion est susceptible d'un recours au Conseil du contentieux des étrangers, conformément au prescrit de l'article 12, § 4, de la directive.

Art. 17

Il s'agit d'une modification technique découlant du remplacement de l'article 40 actuel par les articles 40bis et 40ter.

Art. 18

L'article 39/79, alinéa 2, 3° est modifié pour tenir compte des nouvelles dispositions insérées par le présent projet.

Le point 5° de la même disposition est modifié afin d'étendre l'effet suspensif automatique du recours auprès du Conseil du contentieux des étrangers qu'il prévoit, aux étrangers auxquels le statut de résident de longue durée est refusé.

Ce recours est conforme à l'article 10, § 2, de la directive 2003/109.

Les points 7° et 8° du même article, relatifs aux décisions concernant les citoyens de l'Union et des mem-

belang van de vreemdeling of zijn gezinsleden wanneer een beslissing tot uitzetting wordt genomen.

De opmerking van de Raad van State dat artikel 16 niet de inhoud van artikel 12, § 3, van de richtlijn 2003/109/EG herneemt, werd niet gevuld in de mate dat deze paragraaf een toepassing inhoudt van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (recht op eerbiediging van het privé- en familielieven), dat, krachtens de voorrang van het internationaal recht op het interne Belgische recht, van toepassing is doorheen de reglementering van het verblijf van vreemdelingen in zijn geheel, daarbij inbegrepen de langdurig ingezeten en de vreemdelingen gevestigd in België. De Raad van State heeft trouwens steeds eraan herinnerd dat bepalingen die geen enkel ander doel hebben dan een hogere bepaling van dwingende aard in herinnering te brengen, weggelaten dienen te worden.

Op te merken is nog dat de beperkingen voorgeschreven bij artikelen 20 en 21 van de wet, die nauwkeuriger zijn dan artikel 12, § 3, van de richtlijn 2003/109/EG, ook van toepassing zijn op de langdurig ingezeten in België.

Bovendien kan tegen het besluit tot uitzetting beroep worden ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, conform artikel 12, § 4, van de Richtlijn.

Art. 17

Het gaat om een technische wijziging die voortvloeit uit de vervanging van het huidig artikel 40 door de artikelen 40bis en 40ter.

Art. 18

Artikel 39/79, tweede lid, 3°, wordt gewijzigd om rekening te houden met de nieuwe bepalingen ingevoegd door het huidig ontwerp.

Het 5° punt van dezelfde bepaling wordt gewijzigd zodat het beroep dat ingediend wordt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen door vreemdelingen aan wie de status van langdurig ingezetene wordt geweigerd, een automatisch opschortend karakter krijgt.

Dit beroep is in overeenstemming met artikel 10, lid 2, van de Richtlijn 2003/109.

De punten 7° en 8° van hetzelfde artikel, dat betrekking heeft op beslissingen aangaande de burgers van

bres de leur famille, sont modifiés, en conséquence des modifications apportées aux articles 40 et suivants de la loi (voir *infra*). A la suite d'une observation du Conseil d'État, la rédaction de ces dispositions modificatives a été améliorée. En outre, il est précisé que l'effet suspensif vaut non seulement pour les citoyens de l'Union, mais aussi pour les membres de leur famille, tout comme pour les membres de la famille de Belges. En effet, auparavant, l'effet suspensif de la demande en révision s'appliquait pour ces membres de la famille. Pour les membres de la famille d'un citoyen de l'Union, la possibilité d'un recours suspensif est en outre imposée par la directive 2004/38/CE.

La suspension automatique de ces décisions faisant l'objet d'un recours en annulation auprès du Conseil du contentieux des étrangers, prévue par cet article, est conforme aux dispositions de l'article 31 de la directive 2004/38.

Enfin, il est rappelé que l'article 31.3 de la directive, qui impose un recours permettant un examen de la légalité de la décision, ainsi que des faits et circonstances justifiant la mesure et le caractère proportionnel de celle-ci, a déjà été transposé par les lois du 15 décembre 2006. Pour information, il est renvoyé à l'Exposé des Motifs des articles 20 et 21 de la loi du 15 septembre 2006 modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers. L'attention est attirée sur le fait que dans le cadre de cet examen de la légalité, le Conseil du Contentieux des Etrangers examine également la matérialité des faits jusqu'au moment de la décision contestée.

Art. 19

Cet article remplace l'intitulé du chapitre I du titre II de la loi du 15 décembre 1980. Dorénavant, il ne sera plus question des «ressortissants des États membres des Communautés européennes» mais des «citoyens de l'Union», conformément à la terminologie de la directive 2004/38.

Art. 20

Cet article remplace l'article 40 de la loi. Il contient les principes de base relatifs au séjour du citoyen de l'Union, tant pour un séjour de trois mois au maximum que pour un séjour de plus de trois mois.

de Unie en hun familieleden, worden gewijzigd . Dit vloeit voort uit de wijzigingen die aangebracht worden aan artikel 40 en volgende van de wet (zie *infra*). In navolging van een opmerking van de Raad van State, werd de redactie van deze wijzigingsbepalingen verbeterd. Voorts wordt gespecificeerd dat de schorsende werking niet alleen geldt voor burgers van de Unie, maar ook voor hun familieleden, evenals voor familieleden van Belgen. Voor deze familieleden gold vroeger immers eveneens de schorsende werking van het verzoek tot herziening. Voor de familieleden van een burger van de Unie wordt de mogelijkheid van een schorsend beroep bovendien opgelegd door de richtlijn 2004/38/EG.

De automatische opschoring van de beslissingen die het voorwerp uitmaken van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die door dit artikel wordt voorzien, is in overeenstemming met artikel 31 van de richtlijn 2004/38.

Er wordt ten slotte aan herinnerd dat artikel 31.3 van de richtlijn, dat een rechtsmiddel oplegt dat het mogelijk maakt om de wettigheid van het besluit, alsmede van de feiten en omstandigheden die de voorgenomen maatregel rechtvaardigen en het evenredig karakter van deze maatregel, te onderzoeken, reeds omgezet werd bij de wetten van 15 september 2006. Voor de toelichting wordt verwezen naar de Memorie van Toelichting bij artikelen 20 en 21 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De aandacht wordt er op gevestigd dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, in het kader van dit onderzoek naar de legaliteit, eveneens de materialiteit van de feiten tot op het moment van de betwiste beslissing onderzoekt.

Art. 19

Dit artikel vervangt het opschrift van hoofdstuk I van titel II van de wet van 15 december 1980. Er wordt niet langer gesproken over «onderdanen van de lidstaten van de Europese Gemeenschappen», maar over «burgers van de Unie». Dit is in overeenstemming met de terminologie van de richtlijn 2004/38.

Art. 20

Dit artikel vervangt artikel 40 van de vreemdelingenwet. Het omvat de basisprincipes voor het verblijf van de burger van de Unie, zowel voor het verblijf van maximaal drie maanden als voor het verblijf van meer dan drie maanden.

Le § 1er reprend, avec quelques adaptations d'ordre technique, le principe du § 1er de l'article 40 actuel. En tenant compte de la hiérarchie des normes juridiques, il va de soi que les dispositions de cette loi ne portent pas atteinte à d'éventuelles dispositions supranationales plus favorables contenues dans des règlements européens, auxquelles le citoyen de l'Union pourrait prétendre. Faisant suite à une observation du Conseil d'État, il n'est pas fait référence aux directives européennes.

Le § 2 introduit une définition du «citoyen de l'Union». Il s'agit d'un étranger qui possède la nationalité d'un État membre de l'Union européenne. Cette définition est basée sur les articles 2.1 et 3.1 de la directive 2004/38. L'article 2.1 définit «le citoyen de l'Union» par principe comme «toute personne ayant la nationalité d'un État membre». L'article 3.1 énonce quant à lui que la directive s'applique «à tout citoyen de l'Union qui se rend ou qui séjourne dans un État membre autre que celui dont il a la nationalité [...]».

Le § 3 règle le droit d'entrée et de séjour de trois mois au maximum. A cet effet, le citoyen de l'Union doit uniquement disposer d'une carte d'identité ou d'un passeport valable, requis pour son entrée, comme cela résulte de l'article 5.1 de la directive. S'il ne dispose pas d'un de ces documents, il peut faire constater ou prouver d'une autre façon qu'il jouit du droit de libre circulation et de séjour, conformément à l'article 5.4 de la directive.

L'article 6.1 de la directive stipule en outre clairement qu'aucune autre condition ou formalité ne peut lui être imposée pour faire valoir ce droit au séjour.

Le § 4, alinéa 1er, énumère les trois catégories de citoyens de l'Union qui peuvent invoquer le droit de séjour de plus de trois mois. Il s'agit:

1° du travailleur salarié ou non salarié (article 7.1, point a, de la directive) ainsi que de la personne qui cherche un emploi tant qu'elle est en mesure de faire la preuve qu'elle continue à chercher un emploi et qu'elle a des chances réelles de se faire engager (article 14.4, point b, de la directive);

2° de la personne qui dispose de ressources suffisantes pour elle-même (article 7.1, point b, de la directive), comme les pensionnés et les rentiers;

3° de l'étudiant (article 7.1, point c, de la directive);

Comme l'a fait remarquer le Conseil d'État, aucune catégorie particulière ne peut être retenue pour les bê-

De § 1 herneemt, mits een aantal kleine technische aanpassingen, het principe van § 1 van het huidig artikel 40. Rekening houdend met de hiërarchie van de rechtsnormen, doen de bepalingen van deze wet vanzelfsprekend geen afbreuk aan eventuele meer voordelige supranationale bepalingen vervat in Europese verordeningen waarop de burger van de Unie aanspraak zou kunnen maken. Gevolg gevend aan een opmerking van de Raad van State, wordt niet verwezen naar Europese richtlijnen.

De § 2 voert een definitie van de «burger van de Unie» in. Het gaat om een vreemdeling die de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie bezit. Deze definitie is gebaseerd op artikelen 2.1 en 3.1 van de richtlijn 2004/38. Artikel 2.1 definieert «burger van de Unie» weliswaar principieel als «eenieder die de nationaliteit van een lidstaat bezit». Artikel 3.1 bepaalt echter van zijn kant dat de richtlijn enkel van toepassing is «ten aanzien van iedere burger van de Unie die zich begeeft naar of verblijft in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit bezit [...]».

De § 3 reglementeert het recht op toegang en verblijf gedurende maximaal drie maanden. De burger van de Unie dient hiervoor enkel te beschikken over een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort, wat vereist is voor zijn binnenkomst. Dit blijkt uit artikel 5.1. van de richtlijn. Indien de EU-burger niet beschikt over een van voornoemde documenten, kan hij overeenkomstig artikel 5.4. van de richtlijn op een andere wijze laten vaststellen of bewijzen dat hij het recht van vrij verkeer en verblijf geniet.

Artikel 6.1 van de richtlijn bepaalt voorts dat er hem geen andere voorwaarden of formaliteiten mogen worden opgelegd om dit recht van verblijf uit te oefenen.

De § 4, eerste lid, somt de drie categorieën van burgers van de Unie op die het recht op verblijf van meer dan drie maanden kunnen inroepen. Het gaat om:

1° de werknemer of zelfstandige (artikel 7.1, punt a, van de richtlijn), evenals de werkzoekende die kan bewijzen dat hij nog steeds werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld (artikel 14.4, punt b, van de richtlijn);

2° de persoon die voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt (artikel 7.1, punt b, van de richtlijn), bijvoorbeeld gepensioneerden en rentniers;

3° de student (artikel 7.1, punt c, van de richtlijn);

Zoals opgemerkt door de Raad van State, kan er geen afzonderlijke categorie weerhouden worden voor de

néficiaires des services. Le cas échéant, ceux-ci pourront obtenir le séjour en qualité d'une des trois catégories précitées, qui sont les seules catégories prévues par la directive 2004/38/CE.

Pour que leur entrée soit valable, ils doivent en outre toujours disposer d'une carte d'identité ou d'un passeport valable, comme il découle de l'article 5.1 de la directive.

S'ils ne disposent pas d'un de ces documents, ils peuvent faire constater ou prouver d'une autre façon qu'ils jouissent du droit de libre circulation et de séjour, conformément à l'article 5.4 de la directive.

Le citoyen de l'Union visé aux points 2° et 3° doit disposer de ressources suffisantes. L'article 8.4 de la directive prévoit que dans ce cadre, il faut tenir compte de la situation personnelle de la personne concernée, et que ce montant ne peut pas être supérieur au niveau en dessous duquel elle peut bénéficier d'une aide sociale. Cette disposition est mise en oeuvre par l'alinéa 2 du § 4, qui prévoit, d'une part, que les revenus doivent être au moins équivalents au niveau des revenus en dessous duquel une aide sociale peut être octroyée, et précise d'autre part que la «situation personnelle» englobe notamment le nombre de membres de la famille à charge (voir aussi à ce propos l'article 7.1, point b, de la directive) et la nature et la régularité des revenus.

L'alinéa 3 du § 4 précise, quant à lui, que le Roi fixera les cas dans lesquels le citoyen de l'Union sera considéré comme disposant de ressources suffisantes au sens de l'alinéa 1er, 2°. Il est en effet utile de fixer dans l'arrêté royal les types de ressources qui seront admis. Par ailleurs, suite à un arrêt de la Cour de Justice des Communautés européennes (arrêt du 23 mars 2006), la Commission européenne met en demeure la Belgique de fixer cela de manière claire et précise afin de satisfaire aux exigences de sécurité des particuliers.

La directive précise de manière exhaustive les justificatifs pouvant être requis à titre de preuve de la réunion des conditions fixées à l'égard des trois premières catégories précitées (art. 8, §§ 3 à 5, de la directive). L'objectif est d'éviter que des pratiques administratives ou des interprétations divergentes ne constituent un obstacle disproportionné à l'exercice du droit de séjour des personnes visées (cf. 14ème considérant de la directive).

genieters van diensten. Dezen zullen in voorkomend geval verblijf kunnen verkrijgen in de hoedanigheid van een van de drie hierboven vermelde categorieën, die de enige categorieën zijn die voorzien worden door de richtlijn 2004/38/EG.

Zij dienen in het licht van een geldige binnenkomst, bovendien steeds in het bezit te zijn van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort, zoals afgeleid kan worden uit artikel 5.1 van de richtlijn.

Indien de EU-burger niet beschikt over een van vooroemde documenten, kan hij overeenkomstig artikel 5.4. van de richtlijn op een andere wijze laten vaststellen of bewijzen dat hij het recht van vrij verkeer en verblijf geniet

De burger van de Unie vermeld in punt 2° en 3° dient te beschikken over voldoende bestaansmiddelen. Artikel 8.4 van de richtlijn stelt dat hierbij rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkenen, en dat geen bedrag vooropgesteld mag worden dat hoger ligt dan het minimumbedrag waaronder sociale bijstand kan worden verleend. Hieraan wordt uitvoering gegeven door het tweede lid van § 4. Dit bepaalt vooreerst dat de inkomsten minstens gelijk moeten zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. Voorts wordt gespecificeerd dat onder meer het aantal familieleden ten laste (zie in dit verband ook artikel 7.1, punt b, van de richtlijn) en de aard en de regelmaat van de inkomsten begrepen worden onder «persoonlijke situatie».

Het derde lid van § 4 bepaalt van zijn kant dat de Koning de gevallen zal vaststellen waarbij de burger van de Unie geacht zal worden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen in de zin van het eerste lid, 2°. Het is immers nuttig om bij koninklijk besluit de types van bestaansmiddelen vast te stellen die toegelaten zullen worden. Bovendien heeft de Europese Commissie, als gevolg van een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (arrest van 23 maart 2006), België aangemaand om dit op duidelijke en nauwkeurige wijze vast te stellen, ten einde te voldoen aan de vereisten van zekerheid voor particulieren.

De richtlijn bevat een volledige opsomming van de bewijzen die kunnen worden geëist om aan te tonen dat aan de voor elk van de eerste drie vooroemde categorieën vastgelegde voorwaarden is voldaan (art. 8, §§ 3 tot 5 van de richtlijn). Het doel is te vermijden dat uiteenlopende administratieve praktijken of interprÉaties een onnodige hindernis vormen voor de uitoefening van het recht op verblijf van de bedoelde personen (cf. 14de overweging van de richtlijn).

Les documents qui devront être produits seront énumérés dans un instrument d'exécution.

Il n'a pas été donné suite à l'observation du Conseil d'État pour habiliter explicitement le Roi dans cet article, étant donné que le nouvel article 42, § 1, en projet, octroie déjà au Roi en général la compétence de fixer des conditions pour le droit de séjour de plus de trois mois.

Art. 21

Cet article insère un article 40bis dans la loi. Il prévoit les principes de base relatifs au séjour des membres de la famille du citoyen de l'Union, tant pour un séjour de trois mois au maximum que pour un séjour de plus de trois mois. Les dispositions concernant ces membres de la famille, auparavant reprises dans l'article 40 §§ 3 à 5 de la loi, figurent désormais dans un article distinct. Le nouvel article 40bis suit la même subdivision que le nouvel article 40.

Le § 1er reprend la disposition de l'article 40, § 1er, concernant les membres de la famille. Faisant suite à une observation du Conseil d'État, il n'est pas fait référence aux directives européennes.

Le § 2 définit les personnes considérées comme membres de la famille d'un citoyen de l'Union. Il s'agit des quatre catégories suivantes:

1° Le conjoint (article 2.2, point a, de la directive) ou l'étranger avec lequel a été contracté un partenariat enregistré, considéré comme équivalent au mariage en Belgique (article 2.2, point b, de la directive).

Cette disposition innove en s'ouvrant à une évolution future du droit privé, relative à l'assimilation au conjoint du partenaire étranger lié à l'étranger rejoint par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à mariage en Belgique. La même modification est apportée à l'article 10 de la loi, relatif au regroupement familial des membres de la famille d'un étranger non citoyen de l'Union. La situation visée est celle des partenariats scandinaves, dont l'assimilation au mariage est actuellement examinée par le SPF Justice.

Cette assimilation ne produira toutefois ces effets en droit des étrangers qu'à la date fixée par un arrêté royal

De documenten die moeten overgelegd worden, zullen opgesomd worden in een uitvoeringsreglementering.

Er wordt geen gevolg gegeven aan de opmerking van de Raad van State om in dit artikel de Koning hiertoe explicet te machtigen, aangezien het nieuwe artikel 42, § 1, in ontwerp, de Koning reeds in het algemeen de bevoegdheid verleent om de voorwaarden vast te stellen voor het recht op verblijf van meer dan drie maanden.

Art. 21

Dit artikel voegt een artikel 40bis in in de vreemdelingenwet. Het omvat de basisprincipes voor het verblijf van de familieleden van een burger van de Unie, zowel voor het verblijf van maximaal drie maanden als voor het verblijf van meer dan drie maanden. De bepalingen over deze familieleden, die voorheen waren opgenomen in het oude artikel 40, §§ 3 tot 5, van de vreemdelingenwet, worden voortaan dus in een afzonderlijk artikel behandeld. Dit nieuwe artikel 40bis volgt dezelfde indeling als het nieuwe artikel 40.

De § 1 herneemt de bepaling van artikel 40, § 1, voor wat betreft de familieleden. Gevolg gevend aan een opmerking van de Raad van State, wordt niet verwezen naar Europese richtlijnen.

De § 2 definieert de personen die beschouwd worden als familielid van een burger van de Unie. Het gaat om de volgende vier categorieën.

1° De echtgenoot (article 2.2, punt a, van de richtlijn), of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België (article 2.2, punt b, van de richtlijn).

Deze bepaling is vernieuwend door zich open te stellen voor een toekomstige evolutie van het privaatrecht die betrekking heeft op de gelijkstelling met de echtgenoot van de buitenlandse partner, die met de vreemdeling bij wie men zich komt voegen verbonden is door een geregistreerd partnerschap dat in België als gelijkwaardig met het huwelijk wordt beschouwd. Dezelfde wijziging wordt aangebracht aan artikel 10 van de wet, dat de gezinsherening regelt van de vreemdeling die geen burger is van de Unie. De bedoelde situatie is die van de Scandinavische partnerschappen, waarvan de gelijkstelling met het huwelijk momenteel wordt onderzocht door de FOD Justitie.

Deze gelijkstelling zal echter pas gevolgen hebben voor het vreemdelingenrecht op de datum die wordt

délibéré en Conseil des ministres fixant les cas dans lesquels un partenariat enregistré étranger doit être considéré comme équivalent à mariage en Belgique.

2° Le partenaire avec lequel le citoyen de l'Union a contracté un partenariat enregistré conformément à une législation, pour autant qu'il s'agisse d'une relation durable et stable d'au moins un an dûment établie et qu'ils soient tous deux âgés de plus de 21 ans et célibataires et n'aient pas de relation durable avec une autre personne.

La directive ne prévoit pas le droit au regroupement familial des partenaires dont le partenariat n'est pas équivalent à un mariage. Ces partenaires sont repris à l'article 3, § 2, b), de la directive, selon lequel l'État membre d'accueil favorise, conformément à sa législation nationale, l'entrée et le séjour du partenaire avec lequel le citoyen de l'Union a une relation durable, dûment attestée.

Conformément à l'article 37 de la directive, qui permet aux États membres d'appliquer des dispositions plus favorables aux personnes visées par la directive, le gouvernement a néanmoins décidé de donner le droit au regroupement familial aux partenaires qui répondent aux conditions susmentionnées.

Jusqu'à présent, les partenaires non mariés se voyaient appliquer la circulaire du 30 septembre 1997 relative à l'octroi d'une autorisation de séjour sur la base de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable (*Moniteur belge*, 14.11.97), qui prévoit une procédure d'autorisation de séjour dans laquelle il était requis des engagements financiers clairs et à long terme du partenaire résidant en Belgique et dans laquelle des contrôles réguliers sont exercés pendant une période totale de trois ans et demi.

Désormais, ces personnes se verront, à certaines conditions, appliquer le même régime que le conjoint de l'étranger rejoint.

Pour pouvoir bénéficier du droit au regroupement familial, l'étranger visé devra être lié par un partenariat enregistré au citoyen de l'Union, et avoir avec celui-ci une relation durable et stable d'au moins un an dûment établie. Les critères établissant le caractère durable de cette relation seront fixés par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, qui ne dérogera pas aux critères

vastgelegd door een koninklijk besluit waarover in de Ministerraad wordt overlegd. In dit koninklijk besluit worden de gevallen bepaald waarin een geregistreerd buitenlands partnerschap als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk moet worden beschouwd in België.

2° De partner met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wetgeving een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, ze beiden ouder zijn dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon.

De richtlijn voorziet het recht op gezinshereniging van de partners van wie het partnerschap niet gelijkwaardig is met het huwelijk niet. Deze partners worden vermeld in artikel 3, § 2, b), van de richtlijn, volgens hetwelk het gastland, overeenkomstig zijn nationaal recht, de binnenkomst en het verblijf van de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft, vergemakkelijkt.

Overeenkomstig artikel 37 van de richtlijn, dat de Lid-Staten toestaat om gunstigere bepalingen toe te passen op de personen waarop de richtlijn betrekking heeft, heeft de regering beslist om het recht op gezinshereniging toe te kennen aan de partners die aan de bovenvermelde voorwaarden voldoen.

Tot op heden werd op de ongehuwde partners de omzendbrief van 30 september 1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwoonst in het kader van een duurzame relatie (*Belgisch Staatsblad*, 14.11.97) toegepast. Deze omzendbrief voorziet een procedure voor een machtiging tot verblijf waarbinnen duidelijke en langdurige financiële engagementen werden geëist en waarbinnen gedurende een totale periode van drie en een half jaar regelmatig controles worden uitgevoerd.

Op deze personen zal voortaan, onder bepaalde voorwaarden, hetzelfde regime als op de echtgenoot van de vreemdeling bij wie men zich komt voegen worden toegepast.

Om het recht op gezinshereniging te kunnen genieten moet de bedoelde vreemdeling door middel van een geregistreerd partnerschap verbonden zijn en met die persoon een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie van minstens een jaar hebben. De criteria inzake het stabiel karakter van de relatie zullen bepaald worden bij een in de Ministerraad overlegd

prévus dans la circulaire précitée du 30 septembre 1997, tel qu'appliquée par l'administration.

Ces règles sont identiques à celles prévues à l'égard du regroupement familial du partenaire d'un étranger non citoyen de l'Union.

Le partenariat enregistré est une notion nouvelle dans le droit des étrangers, pour laquelle il peut être référé à la définition de la relation de vie commune donnée dans la circulaire de la ministre de la Justice du 23 septembre 2004 précitée (point M.1): il s'agit d'une relation de vie commune conclue entre des personnes de sexe différent ou de même sexe, qui en application de la loi belge ou d'une loi étrangère sont formellement enregistrées par une autorité publique. Dans notre pays, il s'agit de la cohabitation légale prévue dans les articles 1475 à 1479 du Code civil.

Quant à la notion de relation durable et stable, elle est déjà utilisée à l'heure actuelle dans le cadre de la circulaire du 30 septembre 1997 précitée. Il peut s'agir d'une relation commencée alors que les deux partenaires séjournaient encore à l'étranger, d'une relation existant en Belgique ou d'une combinaison des deux.

Par analogie avec la règle prévue dans le cadre de l'article 10 de la loi, il est prévu que les deux partenaires doivent être âgés de plus de 21 ans pour pouvoir bénéficier du droit au regroupement familial, cet âge étant ramené à 18 ans lorsqu'ils apportent la preuve qu'ils ont cohabité pendant au moins un an avant la venue de l'étranger rejoint en Belgique.

En ce qui concerne la situation des partenaires d'un citoyen de l'Union qui ne répondent pas aux conditions fixées pour bénéficier du droit au regroupement familial sur la base de l'article 40bis en projet, elle sera comme par le passé réglée sur la base de l'article 9 de la loi. Conformément à l'article 3, § 2, dernier alinéa, de la directive, le traitement de la demande d'autorisation de séjour sur cette base comportera un examen approfondi de la situation personnelle des personnes concernées et la décision de refus éventuelle sera motivée (cf. art. 62 de la loi).

3° Les descendants du citoyen de l'Union (enfants, petits-enfants, etc.) ou ceux du conjoint ou du partenaire tel que visé au 1° ou 2°, âgés de moins de 21 ans ou qui sont à leur charge (article 2, § 2, point c, de la directive).

koninklijk besluit. Verder zal dit besluit geen afbreuk doen aan de criteria voorzien in de bovenvermelde omzendbrief van 30 september 1997, zoals toegepast door de administratie.

Het betreft dezelfde regels als voorzien in het kader van de gezinsherening van de partner van een vreemdeling die geen burger van de Unie is.

Het geregistreerd partnerschap is een nieuw begrip in het vreemdelingenrecht. Hiervoor kan worden verwezen naar de definitie van de relatie van samenleven in de voornoemde omzendbrief van de minister van Justitie van 23 september 2004 (punt M.1): het gaat om een relatie van samenleven tussen personen van een verschillend of van hetzelfde geslacht die in toepassing van de Belgische wet of een buitenlandse wet formeel werd geregistreerd door een overheid. In ons land gaat het om de wettelijke samenwoning die wordt voorzien in artikelen 1475 tot 1479 van het Burgerlijk Wetboek.

Het begrip van een duurzame en stabiele relatie wordt momenteel reeds gebruikt in het kader van de voorname omzendbrief van 30 september 1997. Het kan gaan om een relatie die begon op het moment dat beide partners nog in het buitenland verbleven, om een in België bestaande relatie of een combinatie van beide.

Naar analogie met de voorziene regel wordt voorzien dat de twee partners ouder moeten zijn dan 21 jaar om van het recht op gezinsherening te kunnen genieten. Deze leeftijd wordt teruggebracht tot 18 jaar indien ze het bewijs leveren dat ze minstens één jaar vóór de komst van de vreemdeling bij wie men zich in België komt voegen, hebben samengewoond.

De situatie van de partners van een burger van de Unie die niet voldoen aan de voorwaarden die vastgelegd zijn om het recht op gezinsherening, op basis van ontwerpartikel 40bis, te kunnen genieten wordt, zoals in het verleden, geregeld op basis van artikel 9 van de wet. Overeenkomstig artikel 3.2, laatste lid, van de richtlijn houdt het onderzoek van de aanvraag voor een machtiging tot verblijf op deze basis een nauwkeurig onderzoek van de persoonlijke situatie van de betrokken personen in. De eventuele beslissing tot weigering wordt met redenen omkleed (cf. art. 62 van de wet).

3° De bloedverwanten in neergaande lijn (d.w.z. kinderen, kleinkinderen, enz.), of die van de echtgenoot of partner bedoeld in 1° of 2°, die jonger dan 21 jaar zijn of die te hunnen laste zijn (artikel 2.2, punt c, van de richtlijn).

4° Les descendants (parents, grands-parents, etc.) ou ceux du conjoint ou du partenaire tel que visé au 1° ou 2°, qui sont à leur charge (article 2, § 2, point d, de la directive).

L'article 3.1 de la directive prévoit en outre que seuls les membres de la famille qui accompagnent ou rejoignent le citoyen de l'Union tombent sous le champ d'application de la directive. Ce principe est répété explicitement dans les articles 6.2, 7.1, point d, et 7.2. Il a donc été choisi de reprendre cette condition dans la définition du membre de la famille. C'est d'ailleurs analogue à l'ancien article 40, §§ 3 à 5, qui mentionne régulièrement la formule «à condition qu'ils s'établissent avec lui ou qu'ils viennent s'établir avec lui».

Sur la base de cette directive, le conjoint des parents visé dans le nouvel article 40bis, § 2, 2° et 3°, n'est pas considéré comme un membre de la famille et son entrée et son séjour sont par conséquent envisagés dans le cadre de l'article 3, § 2, a), de la directive.

Cette manière de voir était déjà celle des directives des années 60 et 70 que la directive 2004/38 codifie mais, suite à une mention inscrite au procès-verbal de la session du Conseil des Communautés européennes lors de l'adoption de la directive 73/148/CEE du 21 mai 1973 précitée («Les États membres conviennent de l'opportunité d'admettre, en principe, au bénéfice de la directive, le conjoint des personnes visées à l'article 1, § 1,d) [conjoint des descendants et descendants à charge]»), le gouvernement belge a décidé, lors de l'élaboration de la loi du 15 décembre 1980, de reprendre cette catégorie dans le champ d'application de l'article 40, §§ 3 à 6.

Dans l'état actuel de la réglementation et vu la nécessité de lutter contre les abus de l'aide sociale, le gouvernement a opté dans le présent projet pour une formulation plus proche de celle de la directive 2004/38: le conjoint de l'ascendant ou du descendant à charge ne bénéficie par conséquent plus d'un droit de séjour mais sa situation sera examinée de manière approfondie dans le cadre de l'article 9 de la loi (voir infra).

En ce qui concerne les autres membres de la famille, l'article 3, § 2, de la directive reprend le principe, qui figurait déjà dans la directive 68/360, selon lequel l'État membre d'accueil doit favoriser, conformément à sa loi nationale, l'entrée et le séjour de tout autre membre de la famille non bénéficiaire du droit au regroupement familial, si, dans le pays de provenance, il est à charge ou

4° De bloedverwanten in opgaande lijn (d.w.z. ouders, grootouders, enz.), of die van de echtgenoot of partner bedoeld in 1° of 2°, die te hunnen laste zijn (artikel 2.2, punt d, van de richtlijn).

Uit artikel 3.1 van de richtlijn blijkt bovendien dat enkel die familieleden onder het toepassingsgebied van de richtlijn vallen die de burger van de Unie begeleiden of zich bij hem voegen. Dit principe wordt uitdrukkelijk herhaald in artikelen 6.2, 7.1, punt d, en 7.2. Er wordt dus voor geopteerd deze voorwaarde telkens mee op te nemen in de definitie van familielid. Dit is overigens analoog met het oude artikel 40, §§ 3 tot 5, waar telkens gesteld werd «mits zij zich met hem vestigen of komen vestigen».

Op basis van deze richtlijn, wordt de echtgenoot van de bloedverwanten vermeld in het nieuwe artikel 40bis, § 2, 2° en 3°, niet beschouwd als een familielid en hun binnenkomst en hun verblijf worden bijgevolg overwogen in het kader van artikel 3.2, a), van de richtlijn.

Dit stemt overeen met de zienswijze in de richtlijnen van de jaren zestig en zeventig, die door de richtlijn 2004/38 gecodificeerd werden. Na een vermelding in het proces-verbaal van de zitting van de Raad van de Europese Gemeenschappen, tijdens het aannemen van de voornoemde richtlijn 73/148/EEG van 21 mei 1973 («De Lid-Staten zijn het eens over het feit dat het opportoon is om de echtgenoot van de in artikel 1, § 1, d) bedoelde personen [echtgenoot van de verwant in opgaande of neergaande lijn, die te zijnen laste komen] van de richtlijn te laten genieten») heeft de Belgische regering tijdens de uitwerking van de wet van 15 december 1980 besloten om deze categorie te hernemen in het toepassingsgebied van artikel 40, §§ 3 tot 6.

Met het oog op de huidige staat van de reglementering en de noodzaak om tegen het misbruik van de sociale zekerheid te strijden heeft de regering in het huidig ontwerp gekozen voor een formulering die dichter staat bij die in richtlijn 2004/38: de echtgenoot van de bloedverwant in opgaande of neergaande lijn die ten laste is geniet bijgevolg niet meer van een recht op verblijf, maar zijn situatie zal op grondige wijze onderzocht worden in het kader van artikel 9 van de wet (zie infra).

Wat de andere familieleden betreft, neemt artikel 3, § 2 van de richtlijn het principe dat al in de richtlijn 68/360 voorkwam over. Dit principe bepaalt dat het gastland, overeenkomstig zijn nationaal recht, de binnenkomst en het verblijf vergemakkelijkt van andere familieleden die het recht op gezinsherening niet genieten indien die in het land van herkomst ten laste zijn van of

fait partie du ménage du citoyen de l'Union bénéficiaire du droit de séjour à titre principal, ou lorsque, pour des raisons de santé graves, celui-ci doit impérativement et personnellement s'occuper du membre de la famille en question. Cette disposition vise à maintenir l'unité de la famille au sens large du terme, compte tenu du lien des personnes visées avec le citoyen de l'Union et d'autres circonstances telles que leur dépendance pécuniaire ou physique envers lui (cf. 6ème considérant de la directive).

Dans le cadre légal belge, la situation de ces personnes sera comme par le passé réglée sur la base de l'article 9 de la loi. Conformément à l'article 3, § 2, dernier alinéa, de la directive, le traitement de la demande d'autorisation de séjour sur cette base comportera un examen approfondi de la situation personnelle des personnes concernées et la décision de refus éventuelle sera motivée (cf. art. 62 de la loi).

Le § 3 règle le droit d'entrée et de séjour de trois mois au maximum des membres de la famille d'un citoyen de l'Union. S'ils sont eux-mêmes citoyens de l'Union, l'article 40, § 3 leur est applicable. Les membres de la famille qui ne sont pas des citoyens de l'Union doivent quant à eux être munis d'un passeport valable pourvu si nécessaire d'un visa valable. C'est ce que prévoient les paragraphes 1er et 2 de l'article 5 de la directive.

S'ils ne disposent pas d'un de ces documents, ils peuvent faire constater ou prouver d'une autre façon qu'ils jouissent du droit de libre circulation et de séjour, conformément à l'article 5.4 de la directive.

Les paragraphes 1er et 2 de l'article 6 de la directive prévoient par ailleurs que les membres de la famille d'un citoyen de l'Union ne peuvent se voir imposer aucune autre condition ou formalité pour exercer ce droit de séjour.

Le § 4 règle l'entrée et le séjour de plus de trois mois. Si les membres de la famille sont eux-mêmes citoyens de l'Union, ils doivent disposer d'une carte d'identité ou d'un passeport valable. C'est ce qui découle de l'article 5.1 de la directive. Les membres de la famille qui ne sont pas des citoyens de l'Union doivent quant à eux en principe être munis d'un passeport valable pourvu si nécessaire d'un visa valable (article 5.2). S'ils ne disposent pas de ces documents d'entrée requis, ils peuvent faire constater ou prouver d'une autre façon qu'ils jouissent du droit de libre circulation et de séjour. C'est ce qui découle des articles 5.1, 5.2 et 5.4 de la directive.

inwoners bij de burger van de Unie die het verblijfsrecht in eerste instantie geniet of indien die vanwege ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven. Deze bepaling heeft tot doel de eenheid van het gezin in een verruimde betekenis te handhaven, rekening houdend met de relatie van de bedoelde personen met de burger van de Unie of andere omstandigheden, zoals het feit dat zij van deze financieel of lichamelijk afhankelijk zijn (cf. 6de overweging van de richtlijn).

In het Belgisch wettelijk kader wordt de situatie van deze personen, zoals in het verleden, geregeld op basis van artikel 9 van de wet. Overeenkomstig artikel 3, § 2, laatste lid, van de richtlijn houdt het onderzoek van de aanvraag voor een machtiging tot verblijf op deze basis een nauwkeurig onderzoek van de persoonlijke situatie van de betrokken personen in. De eventuele beslissing tot weigering wordt met redenen omkleed (cf. art. 62 van de wet).

De § 3 reglementeert het recht op binnenkomst en verblijf van de familieleden van een burger van de Unie gedurende maximaal drie maanden. Indien zij zelf een burger van de Unie zijn is artikel 40, § 3 op hen van toepassing. Familieleden die geen burger van de Unie zijn, dienen in het bezit te zijn van een geldig paspoort dat zonodig voorzien is van een geldig visum. Dit alles blijkt uit de punten 1 en 2 van artikel 5 van de richtlijn.

Indien ze niet beschikken over de vereiste binnenkomstdocumenten, kunnen ze overeenkomstig artikel 5.4. van de richtlijn op een andere wijze laten vaststellen of bewijzen dat ze het recht van vrij verkeer en verblijf genieten.

De punten 1 en 2 van artikel 6 van de richtlijn bepalen voorts dat er voor de familieleden van de burger van de Unie geen andere voorwaarden of formaliteiten mogen worden opgelegd om dit recht van verblijf uit te oefenen.

De § 4 reglementeert de binnenkomst en het verblijf van meer dan drie maanden. Indien de familieleden zelf een burger van de Unie zijn, dienen ze in het bezit te zijn van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort. Dit kan afgeleid worden uit artikel 5.1 van de richtlijn. Indien zij geen burger van de Unie zijn, moeten zij in regel in het bezit zijn van een geldig paspoort dat zonodig voorzien is van een geldig visum (artikel 5.2). Indien zij niet beschikken over deze vereiste binnenkomstdocumenten, kunnen zij op een andere wijze laten vaststellen of bewijzen dat ze het recht van vrij verkeer en verblijf genieten. Dit kan afgeleid worden uit artikel 5.4 van de richtlijn.

L'alinéa 2 insiste sur le fait que les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, 2°, peuvent invoquer ce droit de séjour uniquement si ce citoyen de l'Union dispose des ressources suffisantes pour les membres de sa famille ainsi que d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques pour les membres de sa famille dans le Royaume. C'est de qui découle de la lecture conjointe de l'article 7.1, point b, et de l'article 7.2 de la directive. Les ressources sont évaluées comme déjà expliqué dans le nouvel article 40, § 4, alinéa 2.

Un régime particulier s'applique aux membres de la famille d'un étudiant, citoyen de l'Union. Seuls le conjoint, le partenaire assimilé et les enfants à sa charge peuvent accompagner ou rejoindre l'étudiant. Ce régime est prévu à l'alinéa 3, basé sur l'article 7.4 de la directive. Un système similaire était déjà prévu dans l'ancien article 40, § 5.

D'une manière analogue aux dispositions relatives aux citoyens de l'Union, la directive précise de manière exhaustive les justificatifs pouvant être requis pour la délivrance d'une carte de séjour aux membres de la famille ressortissants de pays tiers (cf. article 10, § 2, et le 14ème considérant de la directive). Les documents qui devront être produits seront énumérés dans un instrument d'exécution.

Art. 22

L'article 40, § 6, actuel de la loi assimile au citoyen de l'Union les membres de la famille d'un Belge, que ces membres de la famille soient eux-mêmes citoyens de l'Union ou qu'ils soient ressortissants de pays tiers.

L'objectif est d'appliquer aux membres de la famille d'un Belge les mêmes règles que celles applicables aux membres de la famille d'un citoyen de l'Union, ce qui revient à assimiler les premiers visés aux seconds et non au citoyen de l'Union lui-même. L'article 40ter nouveau vise à établir clairement ce principe, en y apportant toutefois une exception: il est prévu que le ressortissant belge peut uniquement être rejoint par ses descendants lorsqu'il prouve qu'il dispose de moyens d'existence suffisants, fixes et réguliers pour les soutenir et d'une assurance maladie pour prendre en charge leurs risques en Belgique. Le gouvernement souhaite ainsi éviter que les descendants des ressortissants belges arrivent en Belgique dans des conditions précaires et tombent à charge des autorités publiques.

In het tweede lid wordt de aandacht er op gevestigd dat familieleden van een burger van de Unie vermeld in artikel 40, § 4, 2°, dit recht op verblijf enkel kunnen inroepen indien deze burger van de Unie beschikt over voldoende bestaansmiddelen voor zijn familieleden, en over een verzekering die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt. Dit blijkt uit de samenvatting van artikel 7.1, punt b, met artikel 7.1, punt d, en 7.2, van deze richtlijn. De bestaansmiddelen worden geëvalueerd zoals reeds vermeld in het nieuwe artikel 40, § 4, tweede lid.

Voor de familieleden van een student, burger van de Unie, geldt een bijzonder regime. Enkel de echtgenoot, gelijkgestelde partner en kinderen ten laste kunnen de student begeleiden of vervoegen. Dit wordt toegelicht in het derde lid, gebaseerd op artikel 7.4 van de richtlijn. Een gelijkaardig systeem was reeds voorzien in het oude artikel 40, § 5.

Naar analogie met de bepalingen met betrekking tot de burgers van de Unie bevat de richtlijn een volledige opsomming van de bewijzen die kunnen worden gevraagd voor de afgifte van een verblijfskaart aan familieleden die onderdaan zijn van derde landen (cf. artikel 10, § 2 en de 14de overweging van de richtlijn). De documenten die moeten worden overgelegd, worden opgesomd in een uitvoeringsreglementering.

Art. 22

Het huidige artikel 40, § 6 van de wet stelt de familieleden van een Belg gelijk met de burger van de Unie, ongeacht het feit of zij burgers van de Unie of onderdaan van derde landen zijn.

De doelstelling is dat op de familieleden van een Belg dezelfde regels worden toegepast die worden toegepast op de familieleden van een burger van de Unie. Dit komt neer op het gelijkstellen van de familieleden van een Belg met de familieleden van de burger van de Unie, en niet met de burger van de Unie zelf. Het nieuwe artikel 40ter wil dit principe duidelijk vastleggen, maar voorziet toch één uitzondering: er wordt voorzien dat de Belgische onderdaan slechts zijn ascendenten mag laten overkomen, voor zover hij bewijst dat hij beschikt over voldoende, stabiele en regelmatige middelen van bestaan om hen te onderhouden en dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die hun risico's in België dekt. De regering wenst hiermee te vermijden dat ascendenten van Belgische onderdaan bij aankomst in België in precaire omstandigheden terechtkomen en ten laste vallen van de openbare overheden.

Art. 23

Cet article modifie l'article 41 de la loi, relatif au droit d'entrée.

En comparaison avec l'ancien article 41, il est ajouté que les citoyens de l'Union et les membres de leur famille ont également le droit d'entrer s'ils ne possèdent pas les documents d'entrée requis, mais peuvent faire constater ou prouver d'une autre façon qu'ils jouissent du droit de libre circulation et de séjour. Ceci est basé sur l'article 5.4 de la directive. Cette directive reprend la position exprimée par la Cour de Justice dans son arrêt du 25 juillet 2002, dit «MRAZ» mis en application par une circulaire du ministre de l'Intérieur du 21 octobre 2002 (*M.B. 29 octobre 2002*). En outre, conformément à l'article 5, § 2, in fine, de la directive, il est prévu que les titulaires d'une carte de séjour de membre de la famille (ressortissant de pays tiers) d'un citoyen de l'Union dispense son titulaire de l'obligation de visa d'entrée.

Enfin, le nouvel alinéa 4 de l'article 41 prévoit la possibilité d'imposer une amende administrative au citoyen de l'Union ou au membre de sa famille qui ne produit pas les documents requis pour l'entrée, sachant que les alinéas 1er et 2 lui permettent d'apporter la preuve de son identité et/ou de sa nationalité par d'autres moyens. Cette disposition est conforme à l'arrêt Mrax précité qui rappelle (point 77) que le droit communautaire n'empêche pas les États membres de rattacher à la méconnaissance des prescriptions nationales relatives au contrôle des étrangers toutes sanctions appropriées qui seraient nécessaires en vue d'assurer l'efficacité de ces dispositions, à condition que ces sanctions soient proportionnées.

L'amende fixée paraît conforme à ces exigences: d'une part, il s'agit d'une sanction nécessaire afin d'éviter que toute personne concernée n'entre en Belgique dépourvue d'un passeport ou d'une carte d'identité ou, en ce qui concerne les membres de la famille ressortissants de pays tiers, du visa requis et, d'autre part, le montant de l'amende est proportionné à la charge que représente le défaut des documents requis pour les autorités belges.

Enfin, le principe de l'amende administrative n'est pas nouveau et est déjà prévu par l'article 74/4bis de la loi.

Art. 23

Dit artikel wijzigt artikel 41 van de vreemdelingenwet, dat het recht op binnenkomst reglementeert.

In vergelijking met het oude artikel 41 wordt toegevoegd dat de burgers van de Unie en hun familieleden eveneens recht op binnenkomst hebben indien zij niet de nodige binnenkomstdocumenten hebben, maar op een andere wijze laten vaststellen of bewijzen dat zij het recht van vrij verkeer en verblijf genieten. Dit is gebaseerd op artikel 5.4 van de richtlijn. De richtlijn herneemt hiermee het standpunt dat het Hof van Justitie heeft verwoord in zijn arrest van 25 juli 2002, het zogenaamde arrest-BRAX, en waaraan reeds was tegemoetgekomen door een omzendbrief van de minister van Binnenlandse Zaken van 21 oktober 2002 (*B.S. 29 oktober 2002*). Bovendien wordt in uitvoering van artikel 5.2 in fine van de richtlijn voorzien dat de houders van een verblijfskaart als familielid (onderdaan van een derde land) van een burger van de Unie, vrijgesteld zijn van de visumplicht.

Het nieuwe vierde lid van artikel 41 voorziet de mogelijkheid om een administratieve boete op te leggen aan de burger van de Unie of zijn familielid die de vereiste documenten voor de binnenkomst niet overlegt, wetende dat het eerste en het tweede lid hem toestaan om zijn identiteit en/of zijn nationaliteit met andere middelen te bewijzen. Deze bepaling is in overeenstemming met het voornoemd BRAX-arrest dat er aan herinnert (punt 77) dat het gemeenschapsrecht de Lid-Staten niet belet aan de niet-naleving van de nationale voorschriften inzake het toezicht op vreemdelingen alle passende sanctiemaatregelen te verbinden die nodig zijn om de doeltreffendheid van deze bepalingen te verzekeren, op voorwaarde dat deze sancties evenredig zijn.

De vastgelegde boete lijkt in overeenstemming met deze vereisten: enerzijds gaat het om een sanctie die noodzakelijk is om te vermijden dat de betrokken personen zonder een paspoort of een identiteitskaart of, wat de familieleden die onderdanen zijn van een derde land betreft, zonder het vereiste visum, België binnengaan. Anderzijds is het bedrag van de boete evenredig met de last die het ontbreken van de vereiste documenten voor de Belgische autoriteiten vormt.

Het principe van de administratieve geldboete is tenslotte niet nieuw: het wordt reeds voorzien door artikel 74/4bis van de vreemdelingenwet.

Art. 24

Cet article remplace l'article 41bis de la loi. Il prévoit une obligation de signaler sa présence sur le territoire, telle que prévue par l'article 5.5 de la directive. En comparaison avec l'ancien article 41bis, la présence ne doit désormais plus être signalée dans les huit jours ouvrables, mais dans les dix jours ouvrables.

En outre, la possibilité d'une amende administrative de 200 euros a été prévue. Le principe de l'amende administrative n'est pas neuf, il est déjà prévu par l'article 74/4bis de la loi sur les étrangers. Cette amende est une sanction non discriminatoire et proportionnée conforme aux articles 8, § 2, et 9, § 3, de la directive.

Art. 25

Le nouvel article 41ter met en oeuvre l'article 14, § 1er, de la directive qui permet de mettre fin au séjour du citoyen de l'Union ou d'un membre de sa famille qui séjourne en Belgique pendant la première période de trois mois, lorsque celui-ci devient une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale de l'État membre d'accueil. Le § 3 du même article précise toutefois qu'une mesure d'éloignement ne peut pas être la conséquence automatique du recours à l'aide sociale. En effet, les autorités doivent examiner si ce recours découle ou non de difficultés d'ordre temporaire et prendre en compte la durée du séjour, la situation personnelle et le montant de l'aide accordée, afin de déterminer si le bénéficiaire constitue une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale (cf. 16ème considérant de la directive). Par ailleurs, en vertu du § 4 du même article, cette situation ne peut en tout état de cause mener à l'éloignement de citoyens de l'Union qui sont travailleurs salariés ou non salariés ou qui sont demandeurs d'emploi, pour autant qu'ils apportent la preuve qu'ils continuent à chercher un emploi et qu'ils ont des chances réelles d'être engagés, ni des membres de leur famille.

Art. 26

Cet article remplace l'article 42 de la loi. Il règle la reconnaissance du droit de séjour de plus de trois mois et les formalités administratives qui y sont relatives, à savoir l'inscription au registre des étrangers, et, le cas échéant, la délivrance d'un titre de séjour.

Art. 24

Dit artikel vervangt artikel 41bis van de vreemdelingenwet. Het bevat een verplichting om de aanwezigheid te melden op het grondgebied, zoals voorzien door artikel 5.5 van de richtlijn. In vergelijking met het oude artikel 41bis, dient de aanwezigheid voortaan niet gemeld te worden binnen de acht, maar binnen de tien werkdagen.

Bovendien wordt voorzien in de mogelijkheid van een administratieve geldboete van 200 euro. Het principe van de administratieve geldboete is niet nieuw, het wordt reeds voorzien door artikel 74/4bis van de vreemdelingenwet. Deze boete heeft een evenredig en niet-discriminerend karakter, zoals voorzien in de artikelen 8.2 en 9.3. van de richtlijn.

Art. 25

Het nieuwe artikel 41ter voert artikel 14.1 van de richtlijn uit, dat toelaat een einde te stellen aan het verblijf van de burger van de Unie of van zijn familielid dat in België verblijft gedurende de eerste periode van drie maanden, wanneer die een onredelijke belasting vormen voor het socialebijstandsstelsel van het gastland. § 3 van hetzelfde artikel preciseert echter dat een berroep op het socialebijstandsstelsel niet automatisch tot een verwijderingsmaatregel leidt. De autoriteiten dienen te onderzoeken of het om tijdelijke problemen gaat en dienen rekening te houden met de duur van het verblijf, de persoonlijke omstandigheden en het bedrag van de al uitgekeerde steun, om te kunnen uitmaken of de begunstigde een onredelijke belasting vormt voor het socialebijstandsstelsel (cf. 16de overweging van de richtlijn). Krachtens § 4 van hetzelfde artikel kan in deze situatie in geen geval een verwijderingsmaatregel worden genomen ten aanzien van burgers van de Unie die werknemer of zelfstandige zijn of die werk zoeken, zolang zij kunnen bewijzen dat zij nog immer werk zoeken en een reële kans maken te worden aangesteld, en hun familieleden.

Art. 26

Dit artikel vervangt artikel 42 van de vreemdelingenwet. Het regelt de erkenning van het recht op verblijf van meer dan drie maanden en de administratieve formaliteiten voor dit recht op verblijf, te weten de inschrijving in het rijksregister en desgevallend de afgifte van een verblijfsvergunning.

Le § 1er prévoit de manière générale que le droit de séjour de plus de trois mois est reconnu dans les conditions et pour la durée déterminée par le Roi, conformément aux règlements et directives européens. En réponse à une observation du Conseil d'État, il est signalé que dans le cadre de la fixation de ces conditions, le Roi peut par exemple décider quels sont les documents à transmettre (voir aussi ce qui est indiqué à l'article 20).

Il convient d'insister sur le fait que les actes réalisés dans le seul but d'échapper à l'application du droit de l'État membre dont on est ressortissant ne peuvent pas donner lieu à un droit de séjour. Il en est ainsi en ce qui concerne ce qui est appelé la «filière belge». Ceci est conforme à la directive 2004/38: l'article 35 de celle-ci prévoit de manière générale que les États membres peuvent adopter les mesures nécessaires pour refuser, annuler ou retirer le droit de séjour en cas d'abus de droit ou de fraude. Ce principe est également exprimé dans le 28ème considérant de cette directive.

La «filière belge» consiste en la situation suivante: la législation néerlandaise relative à l'immigration a pour effet que les ressortissants de pays tiers mariés avec des Néerlandais sont soumis à une autorisation de séjour provisoire (ASP), à des conditions strictes (entre autres: exigence d'un revenu de plus de 1300 euros, droits de délivrance élevés, âge minimum de 21 ans). Après leur entrée aux Pays Bas, ils sont en outre soumis à des conditions d'intégration. Afin d'échapper à ces règles, le Néerlandais s'inscrit temporairement en Belgique avec son conjoint *pro forma*, sans y séjournier dans les faits. Ils II peut obtenir rapidement une carte de séjour en tant que ressortissant UE sur la base de l'article 40 de la loi (activité prétendue en tant que travailleur, indépendant, étudiant,...) et son conjoint non UE peut obtenir également assez rapidement une carte d'identité d'étranger sur la base du regroupement familial. Par la suite, une demande de séjour est introduite aux Pays-Bas, ce qui permet au conjoint non UE d'obtenir facilement un permis de séjour sans être soumis aux conditions strictes précitées et aux exigences d'intégration.

L'article 42, § 2, règle les formalités administratives pour le citoyen de l'Union.

Une des grandes innovations de la directive est la suppression de la délivrance d'une carte de séjour, constatant le droit de séjour de plus de trois mois, aux citoyens de l'Union qui exercent leur droit à la libre circulation.

De § 1 bepaalt in het algemeen dat het recht op verblijf van meer dan drie maanden erkend wordt in de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig Europese richtlijnen en verordeningen. In antwoord op een opmerking van de Raad van State, wordt er op gewezen dat de Koning, in het kader van de vaststelling van deze voorwaarden, bijvoorbeeld de over te maken documenten kan vaststellen (zie eveneens hetgeen vermeld werd onder artikel 20).

Er dient benadrukt te worden dat handelingen gesteld met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van het recht van de lidstaat waarvan men onderdaan is, geen aanleiding kunnen geven tot een recht op verblijf. Dit is zo voor wat de zogenaamde Belgiëroute betreft. Dit is in overeenstemming met de richtlijn 2004/38: artikel 35 van deze richtlijn laat in het algemeen toe dat lidstaten de nodige maatregelen kunnen nemen om het recht op verblijf te ontzeggen, te beëindigen of in te trekken, in geval van rechtsmisbruik of fraude. Dit beginsel wordt eveneens verwoord in overweging 28 van deze richtlijn.

De België-route houdt het volgende in: de Nederlandse immigratielaw heeft in dat derde landers die met Nederlanders trouwen, onderworpen worden aan een machting tot voorlopig verblijf verplichting (MVV), waaraan stringente voorwaarden gekoppeld zijn (ondermeer hoge inkomenseis van 1.300 euro, hoge legesrechten, leeftijdsvereiste van 21 jaar). Bij binnenkomst in Nederland zijn ze bovendien onderworpen aan gemeentelijke inburgeringsvoorraarden. Om dit te omzeilen schrijft de Nederlander zich *pro forma* tijdelijk in in België met zijn echtgenote, zonder er feitelijk te verblijven. Op basis van artikel 40 van de vreemdelingenwet (voorgewende activiteit als werknemer, zelfstandige, student,...) kan hij vrij snel een verblijfskaart als EU-onderdaan verkrijgen, en zijn niet-EU-echtgenote kan eveneens vrij snel een identiteitskaart voor vreemdelingen op basis van gezinsherening verkrijgen. Daarna wordt een verblijfsaanvraag ingediend in Nederland, waarbij de niet-EU-echtgenote vrij gemakkelijk een verblijfsvergunning kan bekomen, zonder onderworpen te zijn aan de bovenvermelde stringente voorwaarden en inburgeringsvereiste.

Artikel 42, § 2 regelt de administratieve formaliteiten voor de burger van de Unie.

Eén van de grote innovaties van de richtlijn is de afschaffing van de afgifte van een verblijfskaart, die het recht op verblijf van meer dan drie maanden bewijst, aan de burgers van de Unie die hun recht op vrij verkeer uitoefenen.

Jusqu'à présent, chacune des directives européennes relatives à la libre circulation de catégories déterminées de citoyens de l'Union prévoyait la délivrance de la carte de séjour, sauf pour les travailleurs exerçant un emploi de manière tout à fait temporaire dans un autre État membre (travailleur salarié exerçant une activité d'une durée prévue de trois mois au maximum et travailleur saisonnier, notamment).

La Cour de Justice des Communautés européennes a plusieurs fois rappelé (depuis l'arrêt Royer du 8 avril 1976) que la délivrance de cette carte de séjour est un acte destiné à constater, de la part d'un État membre, la situation individuelle d'un ressortissant d'un autre État membre au regard des dispositions du droit communautaire, le droit de séjour existant indépendamment de cette délivrance. Les autorités nationales étaient donc tenues de délivrer la carte au citoyen de l'Union dès que deux exigences étaient satisfaites:

- présentation d'une carte d'identité ou un passeport en cours de validité;
- production d'un document prouvant sa qualité de bénéficiaire de la libre circulation des personnes.

La Commission européenne a estimé que, le droit fondamental et personnel de séjour dans un autre État membre étant conféré directement aux citoyens de l'Union par le traité et ne dépendant pas de l'accomplissement de procédures administratives, la délivrance d'une carte de séjour aux bénéficiaires de la libre circulation des personnes n'était finalement qu'une formalité administrative non indispensable, position qui a été adoptée par le Conseil de l'Union européenne (cf. 11ème considérant de la directive).

Toutefois, l'article 8, § 1er, de la directive permet aux États membres d'imposer aux citoyens de l'Union de se faire enrégistrer auprès des autorités compétentes. Le gouvernement a décidé de faire usage de cette faculté, qui revêtira en Belgique la forme d'une inscription dans les registres de la population, attestée par la délivrance d'une attestation d'inscription. Selon le cas, le citoyen de l'Union sera inscrit dans le registre des étrangers (dans le cas d'un séjour dont la durée prévue est inférieure à un an) ou dans le registre de la population (dans le cas d'un séjour dont la durée prévue est d'au moins un an).

Les modalités relatives à l'attestation d'inscription seront fixées dans l'arrêté royal du 8 octobre 1981.

Tot op heden voorziet elke Europese richtlijn met betrekking tot het vrij verkeer van bepaalde categorieën van burgers van de Unie, de afgifte van de verblijfskaart, behalve voor de werknemers die tijdelijk in een andere lidstaat werken (met name werknemers in loondienst die een activiteit met een voorziene duur van maximum drie maanden uitoefenen en seizoенarbeiders).

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft verschillende keren (sinds het Royer-arrest van 8 april 1976) herinnerd aan het feit dat de afgifte van deze verblijfskaart een handeling is die erop gericht is dat een lidstaat de individuele situatie van een onderdaan van een andere lidstaat ten aanzien van de bepalingen van het gemeenschapsrecht vaststelt. Het recht op verblijf staat immers los van deze afgifte. De nationale autoriteiten moesten de kaart dus afgeven aan de burger van de Unie zodra aan twee voorwaarden was voldaan:

- overlegging van een identiteitskaart of van een geldig paspoort;
- overlegging van een document dat de hoedanigheid van begunstigde van het vrij verkeer van personen aantoont.

De Europese Commissie was van mening dat, aangezien het fundamentele en persoonlijke recht op verblijf in een andere lidstaat door het verdrag rechtstreeks aan alle burgers van de Unie wordt verleend en niet afhankelijk is van het voldaan hebben aan administratieve procedures, de afgifte van een verblijfskaart aan de begunstigen van het vrij verkeer van personen uit eindelijk niet meer dan een niet onontbeerlijke administratieve formaliteit was. De Raad van de Europese Unie heeft dit standpunt overgenomen (cf. 11de overweging van de richtlijn).

Artikel 8.1 van de richtlijn staat de lidstaten echter toe om aan de burgers van de Unie de verplichting op te leggen om zich bij de bevoegde autoriteiten te laten inschrijven. De regering heeft besloten om gebruik te maken van deze mogelijkheid. In België gaat het om een inschrijving in de bevolkingsregisters, die aangeïntoond wordt door de afgifte van een bewijs van inschrijving. Naargelang het geval wordt de burger van de Unie ingeschreven in het vreemdelingenregister (in het geval van een verblijf met een voorziene duur van minder dan een jaar) of in het bevolkingsregister (in het geval van een verblijf met een voorziene duur van minstens één jaar).

De modaliteiten met betrekking tot het bewijs van inschrijving zullen in het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 worden vastgelegd.

Le § 3 règle les formalités administratives à charge les membres de la famille qui ne sont pas euxmêmes des citoyens de l'Union. Leur droit de séjour est constaté par la délivrance d'une carte de séjour, comme prévu dans les articles 9 à 11 de la directive. Conformément à l'article 11, § 1er, la durée de validité de la carte de séjour est égale à la durée de séjour envisagée par le citoyen de l'Union, avec un maximum de cinq ans à dater de sa délivrance.

Ces membres de la famille seront inscrits au registre des étrangers pendant la période au cours de laquelle le maintien de la réunion des conditions fixées pour leur séjour peut être contrôlé, à savoir trois ans en principe, sauf en ce qui concerne les membres de la famille de l'étudiant pour lesquels ce délai est porté à cinq ans (cf. commentaire de l'article 30 du projet).

Les modalités relatives au permis de séjour des membres de la famille seront fixées dans l'arrêté royal du 8 octobre 1981.

Le § 4 contient des dispositions communes relatives à la déclaration d'inscription et au titre de séjour. Ces documents doivent être demandés au plus tard à l'expiration de la période de trois mois suivant la date d'arrivée, conformément aux articles 8.2 et 9.2 de la directive. La possibilité d'amende administrative de 200 euros en cas de non respect de cette obligation constitue une sanction non discriminatoire et proportionnée conforme aux articles 8, § 2, et 9, § 3, de la directive.

Art. 27

Cet article insère dans la loi un nouvel article 42bis permettant au ministre ou à son délégué de mettre fin au séjour d'un citoyen de l'Union qui ne répond plus aux conditions fixées à son séjour, conformément aux dispositions de la directive. A l'heure actuelle, cette possibilité n'existe qu'à l'égard de l'étudiant CE (cf. article 55 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981), alors que les directives codifiées par la directive 2004/38 l'offraient au sujet de chaque catégorie de bénéficiaires de la libre circulation.

Le système belge actuel prévoit en effet une période d'examen de la demande d'établissement du citoyen de l'Union très limitée dans le temps (1 mois au minimum et 5 mois au maximum), suivie, lorsque la décision est positive ou à défaut de décision à l'expiration du délai précité, de la reconnaissance d'un droit de sé-

De § 3 regelt de administratieve formaliteiten voor de familieleden die zelf geen burger van de Unie zijn. Hun recht op verblijf wordt geconstateerd door een verblijfsvergunning, zoals voorzien door artikelen 9 tot 11 van de richtlijn. In overeenstemming met artikel 11.1 is de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning gelijk aan de voorgenomen periode van verblijf van de burger van de Unie, met een maximum van vijf jaar vanaf de afdeling.

Deze familieleden worden in het vreemdelingenregister ingeschreven gedurende de periode in de loop waarvan kan worden nagegaan of aan alle aan hun verblijf gestelde voorwaarden werd voldaan. Het gaat in principe om een periode van drie jaar, behalve voor de familieleden van een student, voor wie deze termijn vijf jaar bedraagt (cf. toelichting bij artikel 30 van het ontwerp).

De modaliteiten met betrekking tot de verblijfsvergunning van de familieleden zullen in het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 worden vastgelegd.

De § 4 bevat een aantal gemeenschappelijke bepalingen voor de verklaring van inschrijving en de verblijfsvergunning. Deze documenten moeten ten laatste aangevraagd worden bij het verstrijken van een periode van drie maanden na de datum van binnenkomst. Dit is in overeenstemming met artikel 8.2 en 9.2 van de richtlijn. De mogelijke administratieve geldboete van 200 euro bij niet-naleving van deze verplichting heeft een evenredig en niet-discriminerend karakter, zoals voorzien in artikelen 8.2 en 9.3 van de richtlijn.

Art. 27

Dit artikel voegt een nieuw artikel 42bis in in de vreemdelingenwet. Dit artikel staat de minister of diens gemachtigde toe om een einde te maken aan het verblijf van een burger van de Unie die niet meer voldoet aan de voorwaarden die gesteld zijn aan zijn verblijf, in overeenstemming met de bepalingen van de richtlijn. Momenteel wordt deze mogelijkheid enkel voor EG-studenten voorzien (cf. artikel 55 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981), terwijl de door de richtlijn 2004/38 gecodificeerde richtlijnen deze mogelijkheid voor alle categorieën van begunstigden van het vrij verkeer voorzagen.

Het actueel Belgisch verblijfssysteem voorziet immers in een zeer beperkte periode gedurende dewelke de vestigingsaanvraag van de burger van de Unie kan onderzocht worden (minimum 1 maand en maximum vijf maanden). In geval van een positieve beslissing of bij gebrek aan een beslissing bij het verstrijken van de

jour illimité, dans le cadre duquel aucune révision de la situation n'est plus possible, sauf en cas de violation de l'ordre public ou de la sécurité nationale. Ce système a notamment pour conséquence que les étrangers qui ont reçu une carte de séjour en tant que ressortissant UE un mois après leur demande sur la base d'un contrat de travail, mais qui quittent volontairement leur emploi six mois plus tard, ne sont pas inquiétés.

Dorénavant, la reconnaissance du droit de séjour ne vaudra pas immédiatement pour une durée illimitée. La directive 2004/38 prévoit en effet différentes possibilités permettant de mettre fin au séjour. Le gouvernement belge a décidé de prévoir ces possibilités dans la loi afin de pouvoir revoir la situation des citoyens de l'Union lorsque les circonstances le justifient.

Ces possibilités de mettre fin au séjour du citoyen de l'Union sont limitées à une période de trois ans, de manière analogue avec ce qui est prévu dans le cadre du regroupement familial auprès de ressortissants de pays tiers (art. 11 de la loi), au lieu des cinq années prévues par la directive.

Le § 1er prévoit comme règle générale qu'il peut être mis fin au droit de séjour lorsque le citoyen de l'Union ne satisfait plus aux conditions du droit de séjour de plus de trois mois, énoncées dans les articles 40, § 4, et 40bis, § 4, alinéa 2. Le respect de ces conditions peut le cas échéant être contrôlé. Il s'agit d'une transposition de l'article 14, § 2, de la directive, qui prévoit que le droit de séjour est reconnu tant que le citoyen répond aux conditions énoncées, les États membres pouvant effectuer un contrôle dans certains cas spécifiques lorsqu'il est permis de douter qu'un citoyen de l'Union ou les membres de sa famille remplissent les conditions énoncées.

Conformément à l'article 14, § 1er, de la directive, il pourra également être mis fin au séjour du citoyen de l'Union lorsque celui-ci devient une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale belge. Le § 3 du même article précise toutefois qu'une mesure d'éloignement ne peut pas être la conséquence automatique du recours à l'aide sociale. Les autorités belges devront donc examiner si ce recours découle ou non de difficultés d'ordre temporaire et prendre en compte la durée du séjour, la situation personnelle et le montant de l'aide accordée, afin de déterminer si le bénéficiaire constitue une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale (cf. 16ème considérant de la directive). Par ailleurs, en vertu du § 4 du même article, cette situation ne peut en tout état de cause mener à l'éloignement de citoyens

voormelde periode, wordt een recht op onbeperkt verblijf erkend, waarna geen enkele herziening van de situatie, buiten een schending van de openbare orde of nationale veiligheid, nog mogelijk is. Dit houdt ondermeer in dat vreemdelingen die op grond van een arbeidsovereenkomst na een maand een verblijfskaart als EU-onderdaan ontvangen en na zes maanden vrijwillig werkloos worden, ongemoeid gelaten worden.

Voortaan houdt de goedkeuring van het recht op verblijf immers niet onmiddellijk een onbeperkt verblijfsrecht in. De richtlijn 2004/38 voorziet verschillende mogelijkheden om nadien alsnog een einde te stellen aan het verblijf. De Belgische regering heeft besloten deze mogelijkheden op te nemen in vreemdelingenwet om de situatie van EU-onderdanen te kunnen herzien indien de omstandigheden dit wettigen.

Deze mogelijkheden om een einde te maken aan het verblijf van de burger van de Unie zijn beperkt tot een periode van drie jaar, naar analogie met dat wat voorzien wordt in het kader van de gezinsherening met onderdanen van derde landen (art. 11 van de wet), in plaats van de periode van vijf jaar die voorzien wordt door de richtlijn.

De § 1 stelt als algemene regel dat er een einde kan worden gesteld aan het verblijfsrecht wanneer de burger van de Unie niet meer voldoet aan de voorwaarden voor het recht op lang verblijf, zoals bepaald in artikel 40, § 4, en artikel 40bis, § 4, tweede lid. Deze voorwaarden kunnen zonodig gecontroleerd worden. Dit is een omzetting van artikel 14.2 van de richtlijn, dat bepaalt dat het verblijfsrecht slechts behouden blijft zolang zij voldoen aan deze voorwaarden, en dat de lidstaten in specifieke gevallen van redelijke twijfel, deze voorwaarden kunnen verifiëren.

In overeenstemming met artikel 14, § 1, van de richtlijn kan ook een einde worden gemaakt aan het verblijf van de betrokkenen wanneer die een onredelijke belasting vormt voor het socialebijstandsstelsel van het gastland. § 3 van hetzelfde artikel preciseert echter dat een beroep op het socialebijstandsstelsel niet automatisch tot een verwijderingsmaatregel leidt. De autoriteiten dienen te onderzoeken of het om tijdelijke problemen gaat en dienen rekening te houden met de duur van het verblijf, de persoonlijke omstandigheden en het bedrag van de al uitgekeerde steun, om te kunnen uitmaken of de begunstigde een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandsstelsel (cf. 16de overweging van de richtlijn). Krachtens § 4 van hetzelfde artikel kan in deze situatie in geen geval een verwijderingsmaatregel wor-

de l'Union qui sont travailleurs salariés ou non salariés ou qui sont demandeurs d'emploi, pour autant qu'ils apportent la preuve qu'ils continuent à chercher un emploi et qu'ils ont des chances réelles d'être engagés.

Il est observé que le citoyen de l'Union lui-même peut aussi perdre son séjour lorsque les membres de sa famille représentent une charge déraisonnable pour le système de sécurité sociale (cf. renvoi vers l'article 40bis, § 4, alinéa 2), conformément à la directive 2004/38/CE, qui, dans son article 14.2, renvoie aux conditions de l'article 7 pour le maintien du séjour: en vertu de l'article 7.1, le fait de disposer de suffisamment de moyens de subsistance constitue une condition spéciale de séjour dans le chef du citoyen de l'Union lui-même. Le cas échéant, le citoyen de l'Union lui-même pourra conserver son séjour, si les membres de sa famille retournent effectivement et qu'il dispose de suffisamment de moyens de subsistance pour lui-même et choisit de rester en Belgique sans les membres de sa famille.

Par dérogation à son § 1er, l'article 42bis, § 2, fixe les cas spécifiques dans lesquels le citoyen de l'Union ne perd pas son droit de séjour, conformément à l'article 7, § 3, de la directive.

Art. 28

Cet article insère dans la loi un nouvel article 42ter permettant au ministre ou à son délégué de mettre fin au séjour du membre de la famille – ressortissant d'un État membre de l'Union européenne - d'un citoyen de l'Union, qui ne répond plus aux conditions fixées à son séjour, conformément aux dispositions de la directive. A l'heure actuelle, cette possibilité n'existe qu'à l'égard des membres de la famille de l'étudiant CE (cf. article 55bis de l'arrêté royal du 8 octobre 1981), alors que les directives codifiées par la directive 2004/38 l'offraient au sujet des membres de la famille de chaque catégorie de bénéficiaires de la libre circulation.

Le § 1er énumère les cas dans lesquels il peut en principe être mis fin au séjour de ces membres de famille. Le premier cas (fin du séjour du citoyen de l'Union en vertu de l'article 42bis, § 1er) et le cas dans lequel, il n'y a plus d'installation commune (4°, in fine) sont l'exécution de l'article 14, § 2, de la directive, lu conjointement avec l'article 7, § 1er, d).

Les autres cas découlent de l'article 14, § 2, de la directive, lu conjointement avec les articles 12 et 13.

den genomen ten aanzien van burgers van de Unie die werknemer of zelfstandige zijn of die werk zoeken, zolang zij kunnen bewijzen dat zij nog immer werk zoeken en een reële kans maken te worden aangesteld.

Er wordt opgemerkt dat de burger van de Unie zelf zijn verblijf ook kan verliezen wanneer enkel zijn familieleden een onredelijke belasting voor het sociale bijstandsstelsel vormen (cf. verwijzing naar artikel 40bis, § 4, tweede lid). Dit is in overeenstemming met de richtlijn 2004/38/EG, dat in artikel 14.2 verwijst naar de voorwaarden van artikel 7 voor het behoud van verblijf: uit artikel 7.1 blijkt dat het hebben van voldoende middelen voor zijn familieleden geldt als een afzonderlijke voorwaarde voor verblijf in hoofde van de burger van de Unie zelf. Desgevallend zal de burger van de Unie zijn verblijf kunnen behouden, indien zijn familieleden daadwerkelijk terugkeren en hijzelf voldoende bestaansmiddelen voor zichzelf heeft en ervoor opteert om zonder zijn familieleden in België te blijven.

In afwijking van zijn § 1 bepaalt artikel 42bis, § 2, de specifieke gevallen waarin de burger van de Unie zijn recht op verblijf niet verliest, in overeenstemming met artikel 7, § 3 van de richtlijn.

Art. 28

Dit artikel voegt een nieuw artikel 42ter in in de wet. Dit artikel staat de minister of diens gemachtigde toe om een einde te maken aan het verblijf van een familielid – onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie – van een burger van de Unie dat niet meer voldoet aan de voorwaarden die gesteld zijn aan zijn verblijf, in overeenstemming met de bepalingen van de richtlijn. Momenteel wordt deze mogelijkheid enkel voor EG-studenten voorzien (cf. artikel 55bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981), terwijl de door de richtlijn 2004/38 gecodificeerde richtlijnen deze mogelijkheid voor alle categorieën van begunstigden van het vrij verkeer voorzagen.

§ 1 somt de gevallen op waarin in principe een einde kan worden gemaakt aan het verblijf van deze familieleden. Het eerste geval (einde van het verblijf van de burger van de Unie krachtens artikel 42bis, § 1) en het geval waarin er geen gezamenlijke vestiging meer is (4°, in fine) zijn de uitvoering van artikel 14, § 2, van de richtlijn, samen gelezen met artikel 7, § 1, d).

De andere gevallen vloeien voort uit artikel 14, § 2, van de richtlijn, samen gelezen met artikelen 12 en 13.

En ce qui concerne le 4° cas, dans la mesure où l'article 14.2 de la directive renvoie aux conditions de l'article 7, où il est toujours question que les membres de la famille accompagnent ou rejoignent un citoyen de l'Union, il est justifié que le droit de séjour ne soit pas seulement perdu en cas de dissolution ou d'annulation du mariage ou de cessation du partenariat, comme prévu explicitement par l'article 13.2 de la directive, mais également lorsque l'installation commune fait défaut. En réponse à une observation du Conseil d'État, il est signalé que l'installation commune doit être expliquée dans le sens d'accompagner ou de rejoindre le citoyen. En l'occurrence, il ne s'agit donc pas d'une exigence de «cohabitation permanente» des intéressés.

Les moyens d'action du ministre ou de son délégué ne sont toutefois pas identiques sur toute la période au cours duquel une telle décision peut être prise: en effet,

- au cours des deux premières années suivant la délivrance de l'attestation d'inscription, les motifs énumérés constitueront une motivation suffisante d'une décision de mettre fin au séjour du membre de la famille concerné;

- au cours de la troisième année, par contre, la motivation précitée ne sera suffisante que si elle est complétée par des éléments indiquant une situation de complaisance, tels que, par exemple, une poursuite par le Parquet en vue de l'annulation du mariage, la constatation par un juge pénal du caractère de complaisance du mariage ou des éléments indiquant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire a entretenu en parallèle une relation avec une autre personne. Pour les membres de la famille d'étudiants, c'est possible au cours de la troisième jusqu'à la cinquième année de leur séjour, étant donné qu'ils obtiennent pas un droit de séjour permanent après trois ans mais seulement après cinq ans (cf. article 42*quinquies* en projet).

La règle prévue au § 1er connaît par ailleurs des exceptions.

Le chapeau du § 1er reprend ainsi les exceptions découlant des articles 12 et 13 de la directive, qui offrent une protection juridique aux membres de la famille en cas de décès du citoyen de l'Union, de divorce, d'annulation du mariage ou de cessation du partenariat enregistré: ils prévoient la possibilité, soumise à certaines conditions pour éviter les abus, que dans de telles hypothèses, les membres de la famille qui séjournent déjà sur le territoire de l'État membre d'accueil conservent leur droit de séjour sur une base exclusivement individuelle (cf. 15ème considérant de la directive).

Wat het 4°geval betreft, aangezien artikel 14.2 van de richtlijn verwijst naar de voorwaarden van artikel 7, waar steeds sprake is van het begeleiden of vervoegen van een burger van de Unie, is het verantwoord dat het recht op verblijf niet enkel verloren gaat bij ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of beëindiging van het partnerschap, zoals explicet voorzien door artikel 13.2 van de richtlijn, maar ook indien er geen gezamenlijke vestiging meer is. In antwoord op een opmerking van de Raad van State, wordt er op gewezen dat de vereiste van gezamenlijke vestiging uitgelegd moet worden in de zin van de burger begeleiden of zich bij hem voegen. Het gaat hierbij dus niet om een vereiste van «permanent samenwonen» van de betrokkenen.

De actiemiddelen van de minister of diens gemachttige zijn echter niet identiek voor de gehele periode gedurende dewelke een dergelijke beslissing kan getroffen worden:

- in de loop van de eerste twee jaar na de afgifte van het attest van inschrijving, volstaan de opgesomde redenen als motivering voor een beslissing om een einde te maken aan het verblijf van het betrokken gezinslid;

- in de loop van het derde jaar daarentegen volstaat de bovengenoemde motivering enkel indien ze aangevuld wordt met elementen die erop wijzen dat het om een schijnsituatie gaat, zoals een procedure van het Parket met het oog op de nietigverklaring van het huwelijk, de vaststelling door een strafrechter van het schijnkarakter van het huwelijk of van elementen die erop wijzen dat de vreemdeling bij wie men zich komt voegen, diens echtgenoot of partner gelijktijdig een relatie met een andere persoon had. Voor familieleden van studenten is dit mogelijk in de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf, aangezien zij immers niet na drie maar pas na vijf jaar het duurzaam recht op verblijf verkrijgen (cf. artikel 42*quinquies* in ontwerp).

Op de regel voorzien in § 1 bestaan bovendien uitzonderingen.

Zo herneemt de inleidende zin van § 1 de in de artikelen 12 en 13 van de richtlijn voorziene uitzonderingen die een juridische bescherming bieden aan de familieleden in geval van overlijden van de burger van de Unie, scheiding, nietigverklaring van het huwelijk of beëindiging van het geregistreerde partnerschap. Ze voorzien meer bepaald de mogelijkheid, onder bepaalde voorwaarden ter voorkoming van misbruik, dat de familieleden die al op het grondgebied van het gastland verblijven hun verblijfsrecht in dergelijke gevallen op uitsluitend persoonlijke basis behouden (cf. 15de overweging van de richtlijn).

Il est par conséquent prévu que les membres de la famille eux-mêmes citoyens de l'Union conservent leur droit de séjour, à la condition qu'ils démontrent:

- soit qu'ils sont eux-mêmes travailleurs salariés ou non salariés;
- soit qu'ils disposent pour eux-mêmes de ressources suffisantes afin de ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale au cours de leur séjour, ainsi que d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique;
- soit qu'ils sont inscrits dans un établissement d'enseignement organisé, reconnu ou subsidié par les pouvoirs publics pour y suivre à titre principal des études, en ce compris une formation professionnelle, disposent d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique et assurent, par déclaration ou par tout autre moyen équivalent, qu'ils disposent de ressources suffisantes afin de ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale au cours de leur séjour;
- soit qu'ils sont membres de la famille constituée en Belgique d'un autre citoyen de l'Union.

Conformément à l'article 12, § 3, de la directive, le § 2 prévoit d'autre part que le décès ou le départ du citoyen de l'Union n'entraîne pas la perte du droit de séjour de ses enfants et du parent qui en a la garde, pour autant qu'ils résident en Belgique et soient inscrits dans un établissement d'enseignement et ce, jusqu'à la fin de leurs études.

Comme défini dans le § 3, les conditions du droit de séjour des membres de la famille peuvent également être vérifiées si nécessaire. L'article 14.2 de la directive prévoit cette possibilité. Ce contrôle ne sera pas systématique.

Art. 29

Cet article insère dans la loi un nouvel article 42*quater* permettant au ministre ou à son délégué de mettre fin au séjour du membre de la famille, ressortissant de pays tiers, d'un citoyen de l'Union, qui ne répond plus aux conditions fixées à son séjour, conformément aux dispositions de la directive. A l'heure actuelle, cette possibilité n'existe qu'à l'égard des membres de la famille de l'étudiant CE (cf. article 55*bis* de l'arrêté royal du 8 octobre 1981), alors que les directives codifiées par la directive 2004/38 l'offraient au sujet des membres de la famille de chaque catégorie de bénéficiaires de la libre circulation.

Er wordt bijgevolg voorzien dat de familieleden die zelf burgers van de Unie zijn hun recht op verblijf behouden, op voorwaarde dat ze het volgende kunnen aantonen:

- ofwel dat ze zelf werknemers of zelfstandigen zijn;
- ofwel dat ze over voldoende bestaansmiddelen beschikken om te voorkomen dat ze tijdens hun verblijf ten laste komen van het socialebijstandsstelsel en over een ziektekostenverzekering beschikken die de risico's in België volledig dekt;
- ofwel dat ze ingeschreven zijn aan een door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling om er als hoofdbezigheid een studie, daaronder begrepen een beroepsopleiding, te volgen, over een ziektekostenverzekering beschikken die de risico's in België volledig dekt en, door middel van een verklaring of van een gelijkwaardig middel, verzekeren dat ze over voldoende bestaansmiddelen beschikken om te voorkomen dat ze tijdens hun verblijf ten laste komen van het socialebijstandsstelsel;
- ofwel dat ze leden zijn van de door een andere burger van de Unie in België gevormde familie.

In overeenstemming met artikel 12.3 van de richtlijn, voorziet § 2 anderzijds dat het overlijden of vertrek van de burger van de Unie niet leidt tot het verlies van het verblijfsrecht voor zijn kinderen, noch voor de ouder die de bewaring heeft van de kinderen, indien de kinderen in België wonen en ingeschreven zijn aan een door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling. Dit geldt tot hun studie voltooid is.

Zoals bepaald in de § 3, kunnen ook voor de familieleden de voorwaarden voor het recht op verblijf zonodig gecontroleerd worden. Artikel 14.2 van de richtlijn laat dit toe. Deze controle zal niet systematisch worden uitgevoerd.

Art. 29

Dit artikel voegt een artikel 42*quater* in in de wet. Dit artikel staat de minister of diens gemachtigde toe om een einde te maken aan het verblijf van een familielid, onderdaan van een derde land, van een burger van de Unie, dat niet meer voldoet aan de voorwaarden die gesteld zijn aan zijn verblijf, in overeenstemming met de bepalingen van de richtlijn. Momenteel wordt deze mogelijkheid enkel voor EG-studenten voorzien (cf. artikel 55*bis* van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981), terwijl de door de richtlijn 2004/38 gecodificeerde richtlijnen deze mogelijkheid voor alle categorieën van begunstigen van het vrij verkeer voorzagen.

Le § 1er énumère les cas dans lesquels il peut en principe être mis fin au séjour de ces membres de famille. Le premier cas (fin du séjour du citoyen de l'Union en vertu de l'article 42bis, § 1er) et le cas dans lequel, il n'y a plus l'installation commune (4°, *in fine*) sont l'exécution de l'article 14, § 2, de la directive, lu conjointement avec l'article 7, § 2.

Les autres cas découlent de l'article 14, § 2, de la directive, lu conjointement avec les articles 12 et 13.

En ce qui concerne le quatrième cas, dans la mesure où l'article 14, § 2, de la directive renvoie aux conditions de l'article 7, où il est toujours question que les membres de la famille accompagnent ou rejoignent un citoyen de l'Union, il est justifié que le droit de séjour ne soit pas seulement perdu en cas de dissolution ou d'annulation du mariage ou de cessation du partenariat, comme prévu explicitement par l'article 13.2 de la directive, mais également lorsque l'installation commune fait défaut.

Pour de plus amples informations concernant les cinq cas cités au § 1, il est renvoyé à ce qui est mentionné à l'article précédent.

Les §§ 2, 3 et 4 mettent en œuvre les articles 12 et 13 de la directive, qui offrent une protection juridique aux membres de la famille en cas de décès du citoyen de l'Union, de divorce, d'annulation du mariage ou de cessation du partenariat enregistré: ils prévoient la possibilité, soumise à certaines conditions pour éviter les abus, que dans de telles hypothèses, les membres de la famille qui séjournent déjà sur le territoire de l'État membre d'accueil conservent leur droit de séjour sur une base exclusivement individuelle (cf. 15ème considérant de la directive).

Le § 2 prévoit ainsi, conformément à l'article 12, § 3, de la directive, qu'une décision mettant fin au séjour du citoyen de l'Union sur la base de l'article 42bis, § 1er, ou le décès ou départ de celui-ci n'entraîne pas la perte du droit de séjour de ses enfants et du parent qui en a la garde, pour autant qu'ils résident en Belgique et soient inscrits dans un établissement d'enseignement organisé, reconnu ou subsidié par les pouvoirs publics et ce, jusqu'à la fin de leurs études.

Le § 3 prévoit quant à lui une exception au § 1er en cas de décès du citoyen de l'Union. Si le membre de sa famille séjourne depuis plus d'un an en Belgique en cette qualité, il peut conserver son droit de séjour, pour autant qu'il démontre:

– soit qu'il est lui-même travailleur salarié ou non salarié en Belgique;

Paragraaf 1 somt de gevallen op waarin in principe een einde kan worden gemaakt aan het verblijf van deze familieleden. Het eerste geval (einde van het verblijf van de burger van de Unie krachtens artikel 42bis, § 1) en het geval waarin er geen gezamenlijke vestiging meer is (4°, *in fine*) zijn de uitvoering van artikel 14, § 2, van de richtlijn, samen gelezen met artikel 7, § 2.

De andere gevallen vloeien voort uit artikel 14, § 2, van de richtlijn, samen gelezen met artikelen 12 en 13.

Wat het vierde geval betreft, aangezien artikel 14.2 van de richtlijn verwijst naar de voorwaarden van artikel 7, waar steeds sprake is van het begeleiden of vervoegen van een burger van de Unie, is het verantwoord dat het recht op verblijf niet enkel verloren gaat bij ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of beëindiging van het partnerschap, zoals explicet voorzien door artikel 13.2 van de richtlijn, maar ook indien er geen gezamenlijke vestiging meer is.

Voor verdere toelichting omtrent de vijf gevallen vermeld in § 1, wordt verwezen naar hetgeen vermeld werd in het vorige artikel.

Paragrafen 2, 3 en 4 voeren artikelen 12 en 13 van de richtlijn uit die een juridische bescherming bieden aan de familieleden in geval van overlijden van de burger van de Unie, scheiding, nietigverklaring van het huwelijk of beëindiging van het geregistreerde partnerschap. Ze voorzien de mogelijkheid, onder bepaalde voorwaarden ter voorkoming van misbruik, dat de familieleden die al op het grondgebied van het gastland verblijven hun verblijfsrecht in dergelijke gevallen op uitsluitend persoonlijke basis behouden (cf. 15de overweging van de richtlijn).

In overeenstemming met artikel 12, § 3, van de richtlijn voorziet § 2 dat een beslissing die op basis van artikel 42bis, § 1, een einde maakt aan het verblijf van de burger van de Unie of het overlijden of het vertrek van die burger niet leidt tot het verlies van het verblijfsrecht voor zijn kinderen, noch voor de ouder die de bewaring heeft van de kinderen, indien de kinderen in België wonen en ingeschreven zijn aan een door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling. Dit geldt tot hun studie voltooid is.

Paragraaf 3 voorziet een uitzondering op § 1, in geval van overlijden van de burger van de Unie. Indien het familielid al sinds meer dan een jaar in deze hoedanigheid verblijft in België kan hij zijn recht op verblijf behouden, op voorwaarde hij het volgende kan aantonen:

– ofwel dat hij zelf een werknemer of zelfstandige is in België;

– soit qu'il dispose pour lui-même de ressources suffisantes afin de ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale au cours de son séjour, ainsi que d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique;

– soit qu'il est membre de la famille constituée en Belgique d'un autre citoyen de l'Union.

Il s'agit de l'application de l'article 12, § 2, de la directive.

Le § 4 apporte des exceptions à l'application du § 1er, 4° (divorce ou annulation du mariage, rupture du partenariat enregistré ou défaut d'installation commune), conformément à l'article 13, § 2, de la directive.

Dans ces cas également, le membre de la famille concerné peut conserver son droit de séjour, pour autant qu'il démontre:

– soit qu'il est lui-même travailleur salarié ou non salarié en Belgique;

– soit qu'il dispose pour lui-même de ressources suffisantes afin de ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale au cours de son séjour, ainsi que d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique;

– soit qu'il est membre de la famille constituée en Belgique d'un autre citoyen de l'Union.

Les exceptions précitées, et particulièrement celles prévues au § 4 pour les cas d'annulation du mariage, sont applicables sous réserve de l'article 42*septies*, nouveau, (article 32 du présent projet) qui, conformément à l'article 35 de la directive, confirme qu'il peut être mis fin au séjour du membre de la famille à tout moment en cas de mariage blanc ou de fraude.

Comme prévu dans le § 5, les conditions du droit de séjour des membres de la famille peuvent également être vérifiées si nécessaire, conformément à l'article 14.2 de la directive. Ce contrôle ne sera pas systématique.

Art. 30

Cet article insère un article 42*quinquies* dans la loi, relatif au droit de séjour permanent.

La jouissance d'un séjour permanent pour les citoyens de l'Union qui ont choisi de s'installer durablement dans un État membre d'accueil vise à renforcer le sentiment de citoyenneté de l'Union et à promouvoir la cohésion

– ofwel dat hij voor zichzelf over toereikende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het socialebijstandsstelsel, evenals over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt;

– ofwel dat hij een lid is van de door een andere burger van de Unie gevormde familie in België.

Het gaat om de toepassing van artikel 12, § 2 van de richtlijn.

Paragraaf 4 voert uitzonderingen in op de toepassing van § 1, 4° (echtscheiding of nietigverklaring van het huwelijk, beëindiging van het geregistreerde partnerschap of ontbreken van gezamenlijke vestiging), in overeenstemming met artikel 12, § 2 van de richtlijn.

Ook in deze gevallen kan het betrokken familielid zijn recht op verblijf behouden, op voorwaarde dat hij het volgende kan aantonen:

– ofwel dat hij zelf een werknemer of zelfstandige is in België;

– ofwel dat hij voor zichzelf over toereikende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het socialebijstandsstelsel, evenals over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt;

– ofwel dat hij een lid is van de door een andere burger van de Unie gevormde familie in België.

De voornoemde uitzonderingen, met name de uitzonderingen die voorzien worden in § 4 voor de gevallen van nietigverklaring van het huwelijk, zijn van toepassing onder voorbehoud van artikel 42*septies*, nieuw (artikel 32 van dit ontwerp), dat in overeenstemming met artikel 35 van de richtlijn, bevestigt dat er in geval van schijnhuwelijk of fraude op elk moment een einde kan worden gemaakt aan het verblijf van het familielid.

Zoals bepaald in de § 5, kunnen ook voor de familieleden die geen burger van de Unie zijn, de voorwaarden voor het recht op verblijf zonodig gecontroleerd worden. Artikel 14.2 van de richtlijn laat dit toe. Deze controle zal niet systematisch worden uitgevoerd.

Art. 30

Dit artikel voegt een artikel 42*quinquies* in in de vreemdelingenwet, handelend over het duurzaam recht op verblijf.

Het genieten van een duurzaam verblijf voor burgers van de Unie die ervoor gekozen hebben zich blijvend in een andere lidstaat te vestigen moet het gevoel van Unieburgerschap versterken en de sociale samenhang,

sociale, qui est l'un des objectifs fondamentaux de l'Union. Ce droit de séjour permanent n'est ouvert qu'aux citoyens de l'Union et aux membres de leur famille qui ont séjourné dans l'État membre d'accueil, conformément aux conditions fixées par la directive 2004/38, au cours d'une période continue de 5 ans, pour autant qu'ils n'aient pas fait l'objet d'une mesure d'éloignement (cf. 17ème considérant de la directive). Dans un objectif d'intégration dans la société de l'État membre d'accueil dans lequel le citoyen de l'Union réside, le droit de séjour permanent n'est plus soumis à aucune condition une fois qu'il a été obtenu (cf. 18ème considérant de la directive).

L'article 42*quinquies*, § 1er, traite des citoyens de l'Union et des membres de leur famille et prévoit que le droit de séjour permanent leur sera en principe reconnu après trois ans de séjour ininterrompu en Belgique sur la base des dispositions qui leur sont relatives.

Cette disposition est conforme à l'article 16.1 de la directive, selon lequel les personnes visées doivent en tout cas obtenir un droit permanent de séjour après un séjour légal ininterrompu de cinq ans exercé sur la base des dispositions de la directive dans l'État membre d'accueil. Sur la base de l'article 17.1, a) et c) et 17.3, dans certains cas, ils peuvent obtenir ce droit après trois ans déjà (voir commentaire de l'article 31 en projet).

En ce qui concerne les membres de la famille qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union, ils doivent en principe avoir vécu pendant ces trois années avec le citoyen de l'Union. Une exception est toutefois prévue à l'égard premièrement des membres de la famille ayant maintenu leur droit de séjour sur la base des articles 12, § 2, et 13, § 2, de la directive (cf. article 18 de la directive): dans les cas visés (départ ou décès du citoyen de l'Union, divorce ou annulation du mariage, cessation du partenariat enregistré visé à l'article 40bis, § 2, 1° ou 2°, ou absence d'installation commune), le droit de séjour permanent sera reconnu aux membres de famille qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union pour autant qu'ils satisfassent euxmêmes à la condition prévue par l'article 40, § 4, ou satisfassent à nouveau à la condition fixée par l'article 40, § 4. Deuxièmement, il existe également une exception à l'exigence d'installation commune pour les membres de la famille qui tombent sous le champ d'application de principe de l'article 42*quater*, § 1, alinéa 1er, mais qui ont gardé leur séjour étant donné qu'ils ont déjà séjourné depuis plus de deux ans et qu'il ne s'agissait pas d'une situation de complaisance (cf. art. 42*quater*, § 1, alinéa 2).

L'article 21 de la directive précise pour sa part que la continuité du séjour peut être attestée par tout moyen

één van de fundamentele doelstellingen van de Unie, bevorderen. Dit duurzaam verblijfsrecht staat enkel open voor de burgers van de Unie en hun familieleden die, in overeenstemming met de door de richtlijn 2004/38 bepaalde voorwaarden, gedurende een ononderbroken periode van 5 jaar in het gastland hebben verbleven, voorzover ze niet onderworpen zijn geweest aan een verwijderingsmaatregel (cf. 17de overweging van de richtlijn). Met het oog op de integratie in de samenleving van het gastland waar de burger van de Unie woont mogen, wanneer het duurzaam verblijfsrecht eenmaal verworven is, geen voorwaarden meer worden gesteld (cf. 18de overweging van de richtlijn).

Artikel 42*quinquies*, § 1, betreft de burgers van de Unie en hun familieleden en bepaalt dat hun duurzaam verblijfsrecht in principe na drie jaar ononderbroken verblijf in België wordt erkend, dit met respect van de op hen toepasselijke voorwaarden.

Deze bepaling is conform artikel 16.1 van de richtlijn, dat bepaalt dat de betrokken personen alleszins na een ononderbroken legaal verblijf van vijf jaar, uitgeoefend op basis van de bepalingen van de richtlijn in de onthaallidstaat, het duurzaam verblijfsrecht moeten verwerven. Op grond van artikel 17.1, a) en c), en 17.3 volstaat in bepaalde gevallen echter drie jaar (zie commentaar van artikel 31 in ontwerp).

De familieleden die zelf geen burger van de Unie zijn, moeten in principe gedurende deze drie jaar gewoond hebben bij de burger van de Unie. Een uitzondering wordt echter voorzien ten aanzien van ten eerste de familieleden die hun verblijfsrecht behouden hebben op basis van de artikelen 12.2 en 13.2 van de richtlijn (cfr. artikel 18 van de richtlijn). In geval van vertrek of overlijden van de burger van de Unie, of in geval van ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk, beëindiging van geregistreerd partnerschap zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, 1° en 2°, of afwezigheid van gezamenlijke vestiging, kunnen de familieleden die geen burger van de Unie zijn, het bedoelde duurzaam recht slechts verkrijgen indien zij zelf voldoen aan de voorwaarde van artikel 40, § 4, of opnieuw een familielid zijn van een burger van de Unie die voldoet aan de voorwaarde van artikel 40, § 4. Ten tweede geldt eveneens een uitzondering op de vereiste van gezamenlijke vestiging voor familieleden die vallen onder het principiële toepassingsgebied van artikel 42*quater*, § 1, eerste lid, maar hun verblijf behouden hebben aangezien ze reeds meer dan twee jaar verbleven hebben en er geen sprake was van een schijnsituatie (cf. art. 42*quater*, § 1, tweede lid).

In dit verband kan nog gewezen worden op artikel 21 van de richtlijn dat voorziet dat het ononderbroken ka-

de preuve en usage dans l'État membre d'accueil mais qu'elle est interrompue par toute décision d'éloignement valablement exécutée à l'encontre de l'intéressé.

La transposition de ces dispositions fournit l'occasion d'adapter le droit belge – qui ne prévoit pas de possibilité de revoir la situation d'un citoyen UE ou des membres de sa famille auxquels le droit de séjour a été reconnu - en prévoyant une prolongation de la période (fixée à 1 mois au minimum et 5 mois au maximum à l'heure actuelle) pendant laquelle il peut être mis fin au séjour lorsque le citoyen de l'UE ou les membres de sa famille ne répondent plus aux conditions fixées, et notamment lorsqu'ils deviennent une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale belge ou lorsqu'ils n'entretiennent plus une vie conjugale ou familiale effective (cf. article 14 de la directive).

Dans ce cadre, le gouvernement a décidé d'octroyer le séjour permanent en principe après trois ans déjà, afin que cette période de révision n'excède pas celle prévue pour des ressortissants de pays tiers dans le cadre de l'article 10 de la loi (regroupement familial).

Cette règle est conforme à l'article 37 de la directive, qui prévoit que cette directive ne porte pas atteinte à des dispositions législatives, réglementaires et administratives d'un État membre qui seraient plus favorables.

Le § 2 déroge au § 1er en maintenant le délai maximal de cinq ans pour les étudiants et leur famille, pour qui le séjour est par essence de nature provisoire et pour qui il y a moins de garanties pour qu'ils ne tombent pas à la charge du système d'aide sociale.

Le § 3 transpose l'article 16, § 3, de la directive, relatifs aux absences qui n'affectent pas la continuité du séjour.

Le § 4 vise la situation d'un ressortissant d'un État membre de l'Union européenne qui s'est vu refuser le séjour ou auquel il a été mis fin au séjour en tant que citoyen de l'Union en Belgique, qui a introduit un recours suspensif contre cette décision auprès du Conseil du contentieux des étrangers (sur la base de l'article 39/79) et revendique, à l'expiration de 3 ou 5 ans de séjour régulier en Belgique, le droit de séjour permanent. Dans ce cas, il est prévu que la reconnaissance de ce droit et la décision du ministre ou de son délégué

rakter van het verblijf kan worden aangetoond met alle in het gastland gebruikelijke bewijsmiddelen. Het verblijf is echter niet langer ononderbroken wanneer ten aanzien van de betrokkenen een besluit tot verwijdering rechtsgeldig ten uitvoer is gelegd.

De omzetting van deze bepalingen biedt de gelegenheid om het Belgisch recht – dat de mogelijkheid om de situatie van een EU-burger of zijn familieleden, aan wie het recht op verblijf werd toegekend, te herzien niet voorziet – aan te passen door een verlenging te voorzien van de periode (momenteel bepaald op minimum een maand en maximum 5 maanden) gedurende dewelke het verblijf kan worden beëindigd indien de burger van de EU of zijn familieleden niet meer aan de vastgelegde voorwaarden voldoen, met name wanneer ze een onredelijke belasting vormen voor het Belgische sociale bijstandsstelsel of indien ze niet langer een werkelijk huwelijksleven of gezinsleven leiden (cf. artikel 14 van de richtlijn).

In dit verband heeft de regering ervoor geopteerd om het duurzaam verblijf in regel reeds na drie jaar toe te kennen, opdat deze herzieningsperiode niet langer zou duren dan de periode die in het kader van artikel 10 van de wet (gezinsherening) voorzien wordt voor de onderdanen van derde landen.

Deze regel is in overeenstemming met artikel 37 van de richtlijn, dat stelt dat deze richtlijn geen afbreuk doet aan gunstigere wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van een lidstaat.

Paragraaf 2 voorziet een afwijking op § 1, aangezien voor studenten en hun familie, voor wie het verblijf in wezen tijdelijk van aard is en waarvoor minder garanties bestaan dat zij niet ten laste van het socialebijstandsstelsel zullen vallen, de maximale termijn van vijf jaar wordt behouden.

Paragraaf 3 zet artikel 16.3 van de richtlijn om dat handelt over afwezigheden die de continuïteit van het verblijf niet beïnvloeden.

Paragraaf 4 regelt de situatie van een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie aan wie het verblijf geweigerd werd of aan wiens verblijf in de hoedanigheid van burger van de Unie in België een einde werd gemaakt, die een opschortend beroep tegen deze beslissing heeft ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (op basis van artikel 39/79) en die, na afloop van het regelmatig verblijf van 3 of 5 jaar in België, het duurzaam verblijfsrecht opeist. In dit geval wordt voorzien dat de erkenning van dit recht en de beslissing van de minister of

à ce sujet sont suspendues dans l'attente de la décision du Conseil du contentieux des étrangers.

Le § 5 énonce, comme prévu par l'article 19 de la directive, que les citoyens de l'Union peuvent obtenir sur demande un document attestant de leur droit de séjour permanent. Cela diffère donc de l'ancienne réglementation, dans laquelle les intéressés étaient toujours munis d'une carte de séjour pour ressortissants UE.

Le § 6 est relatif au droit de séjour permanent des membres de la famille qui ne sont pas des citoyens de l'Union. Il prévoit qu'une carte doit être délivrée aux membres de la famille qui ne sont pas des citoyens de l'Union et qui ont obtenu un droit de séjour permanent. C'est ce qu'impose l'article 20.1 de la directive. Ils sont en outre inscrits au registre de la population au lieu du registre des étrangers. L'alinéa 3 prévoit que la carte de séjour doit être demandée avant l'expiration de la durée de validité de la carte de séjour, faute de quoi, une amende administrative peut être infligée. C'est ce que prévoit l'article 20.2 de la directive.

Le § 7 traite de la perte du droit de séjour permanent. Comme il ressort de l'article 16.4 de la directive, cette perte a lieu uniquement en cas d'absence du Royaume pendant plus de deux ans consécutifs.

Art. 31

Cet article insère un article 42*sexies* dans la loi. Sur la base de cet article, les citoyens de l'Union qui ont arrêté de travailler et les membres de leur famille peuvent obtenir un droit de séjour permanent avant la fin de la période visée à l'article 42*ter*.

Le § 1er décrit les catégories de citoyens de l'Union qui peuvent obtenir un droit de séjour permanent avant ce délai de trois ans ainsi que les conditions qu'ils doivent remplir, sur la base des articles 17.1 et 17.2 de la directive.

Le premier cas visé par l'article 17, § 1er, a), est relatif au travailleur qui, au moment où il cesse son activité, a atteint l'âge légal prévu pour la pension dans l'État membre d'accueil ou qui cesse d'exercer une activité salariée à la suite d'une mise à la retraite anticipée. Cette disposition permet à l'intéressé d'obtenir le droit de séjour permanent avant l'expiration de la période de 5 ans fixée par la directive, à la condition –notamment – qu'il

diens gemachtigde in verband met dit onderwerp worden opgeschort in afwachting van de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Paragraaf 5 bepaalt, zoals voorzien door artikel 19 van de richtlijn, dat deze burgers van de Unie op hun verzoek een document ter staving van duurzaam verblijf kunnen verkrijgen. Dit verschilt dus van de vroegere reglementering, waarbij de betrokkenen steeds in het bezit werden gesteld van een verblijfskaart voor EU-onderdanen.

De § 6 handelt over het duurzaam verblijfsrecht van de familieleden die geen burger van de Unie zijn. Er wordt bepaald dat een verblijfskaart dient aangeleverd te worden aan de familieleden die geen burger van de Unie zijn, en die het duurzaam verblijfsrecht verkregen hebben. Artikel 20.1 van de richtlijn legt dit op. Zij worden dan bovendien ingeschreven in het bevolkingsregister in plaats van het vreemdelingenregister. Het derde lid bepaalt dat de verblijfskaart moet aangevraagd worden voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning. Zoniet kan een administratieve boete opgelegd worden. Dit wordt voorzien door artikel 20.2 van de richtlijn.

De § 7 handelt over het verlies van het duurzaam verblijfsrecht. Zoals blijkt uit artikel 16.4 van de richtlijn, is dit enkel mogelijk in geval van afwezigheid uit het Rijk van meer dan twee achtereenvolgende jaren.

Art. 31

Dit artikel voert een artikel 42*sexies* in in de vreemdelingenwet. Op grond van dit artikel kunnen burgers van de Unie die hun werkzaamheid gestaakt hebben en hun familieleden het duurzaam recht op verblijf reeds verkrijgen alvorens de in artikel 42*ter* bedoelde periode verstrekken is.

De § 1 omschrijft de categorieën van burgers van de Unie die voor deze termijn van drie jaar het duurzaam verblijfsrecht kunnen verkrijgen, en de voorwaarden waaraan zij moeten voldoen. Dit is gebaseerd op artikelen 17.1 en 17.2 van de richtlijn.

Het eerste geval, dat door artikel 17, § 1, a), wordt bedoeld, heeft betrekking op de werknemer die op het tijdstip waarop hij zijn werkzaamheid staakt de in het gastland voorziene wettelijke leeftijd voor het pensioen heeft bereikt of een bezoldigde werkzaamheid staakt ten gevolge van vervroegde uittreding. Deze bepaling stelt de betrokkenen in staat om het duurzaam verblijfsrecht vóór het einde van de door de richtlijn vastgelegde

résidé dans l'État membre d'accueil de manière ininterrompue depuis plus de trois ans, cette condition n'étant pas applicable si le conjoint ou le partenaire assimilé du travailleur est ressortissant de l'État membre d'accueil (art. 17, § 2).

Dans la mesure où le présent projet vise à octroyer le droit de séjour permanent au plus tard à l'expiration d'une période de trois ans (sauf en ce qui concerne les étudiants), l'hypothèse visée n'est donc reprise qu'en faveur du travailleur visé qui est marié ou lié à un Belge par un partenariat enregistré équivalent au mariage, repris au point 2° du projet.

L'extension au travailleur marié à une personne qui perdu la nationalité belge par son mariage n'a pas été reprise dans la mesure où les anciennes lois de la nationalité (coordonnées par arrêté royal de 1932), qui prévoient notamment les cas entraînant automatiquement le changement de la nationalité de la femme, ont été abrogées par la loi du 28 juin 1984, notamment en exécution de la Convention des Nations Unies sur la nationalité de la femme mariée, du 29 janvier 1957 (cf. exposé des motifs de la loi du 15 juillet 1996 - Doc.Parl., Chambre, n°364/1-95/96, p.24).

Le deuxième cas visé par l'article 17, § 1er, b), combiné avec le § 2, est transposé de manière quasi littérale par le point 1°, a), b) et c), du projet.

Par dérogation à l'avis du Conseil d'État, au § 1, 1°, c), et 2°, il n'est pas renvoyé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 2°. L'article 17, § 2, de la directive, qui constitue la base de ces dispositions, est en effet uniquement d'application au partenariat qui peut être assimilé au mariage, et non aux autres partenariats enregistrés.

Conformément à l'article 17, § 1er, dernier alinéa, de la directive, et en réponse à une observation du Conseil d'État, en ce qui concerne ces deux cas, il convient de préciser que les périodes de chômage involontaire, dûment constatées par le service d'emploi compétent et durant lesquelles l'intéressé n'a pas travaillé pour des raisons qui ne lui sont pas imputables, ou les périodes d'absence ou d'interruption de travail pour maladie ou pour accident, sont considérées comme des périodes d'activité.

Quant au troisième cas visé par l'article 17, § 1er, c), relatif au travailleur qui, après trois d'activité et de sé-

periode van 5 jaar te bekomen, op voorwaarde dat hij, met name, al meer dan drie jaar ononderbroken in het gastland heeft verbleven. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de echtgenoot of de gelijkgestelde partner van de werknemer een onderdaan van het gastland is (art. 17, § 2).

Aangezien het huidige ontwerp het duurzaam verblijfsrecht ten laatste na het verstrijken van een periode van drie jaar (behalve met betrekking tot studenten) wil toe kennen wordt de bedoelde hypothese dus enkel ten gunste van de bedoelde werknemer, die getrouwd is of door middel van een geregistreerd partnerschap, gelijkwaardig met het huwelijk, verbonden is met een Belg, hernomen in punt 2° van het ontwerp.

De uitbreiding tot de gehuwde werknemer die getrouwd is met een persoon die de Belgische nationaliteit verloren heeft werd niet hernomen, aangezien de oude wetten inzake de nationaliteit (gecoördineerd door het koninklijk besluit van 1932), die met name de gevallen voorzagen die automatisch tot de verandering van de nationaliteit van de vrouw leiden, werden opgeheven door de wet van 28 juni 1984, met name in uitvoering van het VN-Verdrag over de nationaliteit van de gehuwde vrouw van 29 januari 1957 (cf. memorie van toelichting van de wet van 15 juli 1996 – Parl. Doc., Kamer, nr. 364/1-95/96, p. 24).

Het tweede geval, dat bedoeld wordt door artikel 17, § 1, b), in combinatie met § 2, wordt bijna letterlijk omgezet door punt 1°, a), b) en c), van het ontwerp.

In afwijking van het advies van de Raad van State, wordt in § 1, 1°, c), en 2°, niet verwezen naar artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°. Artikel 17, § 2, van de richtlijn, dat de grondslag van deze bepalingen is, is immers duidelijk enkel van toepassing op het partnerschap dat gelijkgesteld kan worden met het huwelijk, en niet op overige geregistreerde partnerschappen.

Met betrekking tot deze twee gevallen wordt, in overeenstemming met artikel 17, § 1, laatste lid, van de richtlijn, en tegemoetkomend aan een opmerking van de Raad van State, gepreciseerd dat de tijdvakken van onvrijwillige werkloosheid, die naar behoren zijn vastgesteld door de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening en waarin de betrokkenen wegens een aan hem niet-toerekenbare reden niet heeft gewerkt, of perioden van afwezigheid of onderbreking van de werkzaamheid wegens ziekte of ongeval, als tijdvakken van werkzaamheid worden beschouwd.

Het derde geval dat bedoeld wordt door artikel 17, § 1, c) en dat betrekking heeft op de werknemer die in

jour continu sur le territoire de l'État membre d'accueil, exerce une activité sur le territoire d'un autre État membre, tout en gardant sa résidence sur le territoire de l'État membre d'accueil, il n'est pas repris dans la présente disposition pour les raisons exposées ci-dessus.

Le § 2 est relatif aux membres de la famille et reprend les articles 17.3 et 17.4 de la directive.

Les dispositions précitées découlent du maintien – en tant que droits acquis – d'avantages spécifiques propres aux citoyens de l'Union exerçant une activité salariée ou non salariée et aux membres de leur famille, conférés par le règlement n° 1251/70/CEE de la Commission du 29 juin 1970 relatif aux droits des travailleurs de demeurer sur le territoire d'un État membre après y avoir occupé un emploi et par la directive 75/34/CEE du Conseil du 17 décembre 1974 relative au droit des ressortissants d'un État membre de demeurer sur le territoire d'un autre État membre après y avoir exercé une activité non salariée.

Art. 32

Conformément à l'article 35 de la directive, l'article 42bis, § 2, confirme qu'il pourra être mis fin au séjour du citoyen de l'Union à tout moment en cas de fraude. Il va de soi que les éléments en cause devront avoir déterminants dans le cadre de la reconnaissance du droit de séjour.

Art. 33

Faisant suite à une observation du Conseil d'État, cet article fixe les règles de perception de l'amende administrative à l'égard des citoyens de l'Union ou des membres de leur famille. Ces règles reprennent les principes généraux de perception des amendes administratives dans la réglementation sur le séjour, tels que prévus par l'article 74/4bis de la loi sur les étrangers.

Art. 34

Cet article modifie l'article 43 de la loi, relatif au refus d'entrée et de séjour des citoyens de l'Union et des membres de leur famille, pour des raisons d'ordre public, de sécurité nationale ou de santé publique.

het gastland drie jaar ononderbroken werkzaam is geweest en er heeft verbleven en vervolgens in een andere lidstaat een activiteit uitoefent, waarbij hij zijn woning in het gastland aanhoudt, wordt omwille van de hierboven uiteengezette redenen niet hernomen in deze bepaling.

De § 2 handelt over de familieleden en is overgenomen van 17.3 en 17.4 van de richtlijn.

De voornoemde bepalingen vloeien voort uit het behoud – in de hoedanigheid van verworven rechten – van specifieke voordelen voor de burgers van de Unie die een activiteit, al dan niet in loondienst, uitoefenen, en voor hun familieleden. Deze voordelen worden toegekend door de verordening 1251/70/EEG van de Commissie van 29 juni 1970 met betrekking tot het recht van werknemers om verblijf te houden op het grondgebied van een lidstaat na er een betrekking te hebben vervuld en door de richtlijn 75/34/EEG van de Raad van 17 december 1974 betreffende het recht van onderdadden van een lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat verblijf te houden na er een werkzaamheid anders dan in loondienst te hebben uitgeoefend.

Art. 32

In overeenstemming met artikel 35 van de richtlijn bevestigt artikel 42bis, § 2, dat er in geval van fraude op elk moment een einde kan worden gemaakt aan het verblijf van de burger van de Unie. Vanzelfsprekend moeten de betrokken elementen van doorslaggevend belang geweest zijn in het kader van de erkenning van het recht op verblijf.

Art. 33

Gevolg gevend aan een opmerking van de Raad van State, stelt dit artikel de regels vast voor de inning van de administratieve geldboete ten aanzien van de burgers van de Unie of hun familieleden. Deze regels hernemen de algemene principes voor de inning van administratieve boetes in de verblijfsreglementering, zoals voorzien door artikel 74/4bis van de vreemdelingenwet.

Art. 34

Dit artikel wijzigt het artikel 43 van de vreemdelingenwet, dat handelt over de weigering van binnenkomst en verblijf van burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, van nationale veiligheid of van volksgezondheid.

Le traité permet des limitations à l'exercice du droit de circuler et de séjourner librement, justifiées par de telles raisons. En vue de définir plus précisément les conditions et les garanties procédurales sous réserve desquelles les citoyens de l'Union et les membres de leur famille peuvent se voir refuser le droit d'entrée sur le territoire ou en être éloignés, la directive 2004/38 remplace la directive 64/221/CEE du Conseil du 25 février 1964 pour la coordination des mesures spéciales aux étrangers en matière de déplacement et de séjour justifiées par des raisons d'ordre public, de sécurité nationale et de santé publique (cf. 22ème considérant de la directive).

La règle générale reste que l'entrée et le séjour peuvent être refusés pour des raisons d'ordre public, de sécurité nationale ou de santé publique, comme il résulte de l'article 27.1 de la directive. Les points 1°, 2° et 3° de l'article 43 sont maintenus: la directive reprend ces conditions respectivement dans les articles 27.1, 27.2 et 15.2. En réponse à une observation du Conseil d'État, au point 2°, l'article 27.2 de la directive est repris dans son intégralité.

La liste des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, annexée à la loi, est adaptée à la formulation de l'article 29, § 1er, de la directive.

En outre, sont insérés un alinéa 2 et un alinéa 3 relatifs aux possibilités de vérifier si l'intéressé ne représente pas un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale (alinéa 2, basé sur l'article 27.3 de la directive) ou pour la santé publique (alinéa 3, basé sur l'article 29.3 de la directive).

En ce qui concerne l'alinéa 2 nouveau, il reprend l'idée selon laquelle des renseignements sur les antécédents judiciaires de la personne concernée peuvent être demandés, lors de la délivrance de l'attestation d'inscription ou de la carte de séjour, à l'État membre de provenance et éventuellement à d'autres États membres, aux fins d'établir si celle-ci représente un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale.

L'article 27, § 3, de la directive fixe deux limites à cette consultation: d'une part, l'État membre demandeur doit la juger indispensable et d'autre part, la consultation ne peut avoir un caractère systématique. Cette disposition fixe également le délai dans lequel l'État membre consulté doit répondre (2 mois).

La rédaction de cette disposition, similaire à celle de l'article 5, § 2, de la directive 64/221/CEE précitée, li-

Het verdrag maakt het mogelijk om beperkingen op de uitoefening van het recht op vrij verkeer en verblijf om dergelijke redenen op te leggen. Teneinde de voorwaarden en waarborgen op procedureel gebied waaronder een besluit tot weigering van toegang of verwijdering van burgers van de Unie en hun familieleden kan worden genomen preciezer te omschrijven, vervangt de richtlijn 2004/38 de richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 inzake de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de nationale veiligheid of de volksgezondheid (cf. 22ste overweging van de richtlijn).

Als algemene regel blijft gelden dat de binnenkomst en het verblijf geweigerd kan worden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid, zoals blijkt uit artikel 27.1 van de richtlijn. De punten 1°, 2° en 3° van het artikel 43 blijven behouden: de richtlijn herneemt deze voorwaarden in respectievelijk artikelen 27.1, 27.2 en 15.2. Tegemoetkomend aan een opmerking van de Raad van State, wordt in het 2° punt het artikel 27.2 van de richtlijn geheel overgenomen.

De lijst van ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen, die als bijlage aan de wet is toegevoegd, is aangepast aan de formulering van artikel 29, § 1 van de richtlijn.

Voorts wordt een tweede en derde lid toegevoegd over de mogelijkheden om na te gaan of de betrokkenen geen gevaar inhoudt voor enerzijds de openbare orde of nationale veiligheid (tweede lid, gebaseerd op artikel 27.3 van de richtlijn) of anderzijds de volksgezondheid (derde lid, gebaseerd op artikel 29.3 van de richtlijn).

Het nieuwe tweede lid herneemt het idee dat bij de afgifte van het bewijs van inschrijving of de verblijfskaart inlichtingen over de gerechtelijke antecedenten van de betrokken persoon kunnen worden gevraagd aan de lidstaat van herkomst en eventueel aan andere lidstaten, om zo na te gaan of die persoon een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Artikel 27, § 3 van de richtlijn legt twee beperkingen op aan deze raadpleging: enerzijds moet de lidstaat dit onontbeerlijk achten en anderzijds mag de raadpleging geen systematisch karakter dragen. Deze bepaling legt ook de termijn vast waarbinnen de geraadpleegde lidstaat moet antwoorden (2 maanden).

De opstelling van deze bepaling, die lijkt op die van artikel 5, § 2, van de voornoemde richtlijn 64/221/EEG,

mite toutefois son champ d'application au citoyen de l'Union et aux membres de sa famille, qui se déplacent d'un État membre vers un autre État membre. La procédure prévue n'est pas applicable aux membres de la famille du citoyen de l'Union qui arrivent directement dans un État membre en provenance d'un État tiers.

En ce qui concerne les citoyens de l'Union et des membres de leur famille qui se déplacent d'un État membre vers un autre État membre, les autorités belges auront recours à la procédure prévue en cas de doute légitime quant à la possibilité qu'une de ces personnes constitue une menace pour l'ordre public ou la sécurité nationale. Si ce doute est corroboré par les informations communiquées par les autorités compétentes de l'État ou des États membres consultés, il sera mis fin au séjour de l'intéressé, conformément à l'article 27 de la directive.

En l'absence de réponse de l'État membre consulté dans le délai de deux mois prévu, les autorités belges pourront exiger que le demandeur produise un extrait de casier judiciaire (ou un document équivalent si le demandeur provient d'un pays qui ne délivre pas un tel document). Dans la mesure où subsiste un doute légitime quant à la menace pour l'ordre public ou la sécurité nationale, le défaut de réponse de l'État membre consulté ne peut en effet signifier qu'il n'y a pas de risque à ce sujet.

En ce qui concerne les membres de la famille d'un citoyen de l'Union qui arriveront directement en Belgique en provenance d'un État tiers, la procédure prévue n'est donc pas applicable et aucune autre disposition de cette directive ne règle la question.

Lorsque les autorités belges auront un doute légitime quant à la possibilité qu'une de ces personnes constitue une menace pour l'ordre public ou la sécurité nationale, la production d'un extrait de casier judiciaire (ou un document équivalent si le demandeur provient d'un pays qui ne délivre pas un tel document) pourra être exigée.

Enfin, de manière générale, il est rappelé dans le préambule de la directive (23ème considérant) que l'éloignement des citoyens de l'Union et des membres de leur famille, pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, peut nuire gravement aux personnes qui, ayant fait usage des droits et libertés conférés par le traité, se sont véritablement intégrées dans l'État membre d'accueil. C'est la raison pour laquelle sa portée est

beperkt het toepassingsgebied echter tot de burger van de Unie en zijn familieleden die zich van een lidstaat naar een andere lidstaat begeven. De voorziene procedure is echter niet van toepassing op de familieleden van de burger van de Unie die vanuit een derde Staat rechtstreeks in een lidstaat aankomen.

Met betrekking tot de burgers van de Unie en hun familieleden die zich van een lidstaat naar een andere lidstaat begeven zullen de Lid-Staten een beroep doen op de procedure die voorzien is in geval van gerechtvaardigde twijfel met betrekking tot de mogelijkheid dat één van deze personen een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Indien deze twijfel wordt bevestigd door de informatie die wordt meegedeeld door de bevoegde autoriteiten van de geraadpleegde lidstaat of Lid-Staten zal er, in overeenstemming met artikel 27 van de richtlijn, een einde worden gemaakt aan het verblijf van de betrokkenen.

Indien de lidstaat niet binnen de voorziene termijn van twee maanden antwoordt zullen de Belgische autoriteiten kunnen eisen dat de aanvrager een uittreksel van het strafregister (of een gelijkwaardig document, indien de aanvrager afkomstig is uit een land dat een dergelijk document niet aflevert) overlegt. Voorzover er nog gerechtvaardigde twijfel bestaat met betrekking tot het gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid betekent het feit dat de geraadpleegde lidstaat niet antwoordt niet dat er geen risico's bestaan met betrekking tot dit onderwerp.

De voorziene procedure is dus niet van toepassing op de familieleden van een burger van de Unie die vanuit een derde Staat rechtstreeks zullen aankomen in België en deze kwestie wordt door geen enkele andere bepaling van deze richtlijn geregeld.

Indien de Belgische autoriteiten gerechtvaardigde twijfel koesteren met betrekking tot de mogelijkheid dat één van deze personen een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid zal de voorlegging van een uittreksel van het strafregister (of een gelijkwaardig document, indien de aanvrager afkomstig is uit een land dat een dergelijk document niet aflevert) kunnen worden geëist.

Algemeen gezien wordt in de preambule van de richtlijn (23ste overweging) herinnerd aan het feit dat de verwijdering van burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde of nationale veiligheid ernstige schade kan toebrengen aan de personen die zich, op grond van de hun door het Verdrag verleende rechten en vrijheden, daadwerkelijk in het gastland hebben geïntegreerd. Om deze reden wordt de draagwijdte

limitée, sur la base du principe de proportionnalité, par l'article 28, § 1er, de la directive, qui prévoit qu' «Avant de prendre une décision d'éloignement du territoire pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale , l'État membre d'accueil tient compte notamment de la durée du séjour de l'intéressé sur son territoire, de son âge, de son état de santé, de sa situation familiale et économique, de son intégration sociale et culturelle dans l'État membre d'accueil et de l'intensité de ses liens avec son pays d'origine». Il s'agit d'une application de l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme, dont les critères sont déjà utilisés par les autorités belges.

Art. 35

L'abrogation de l'article 44bis découle de l'insertion des articles 42bis à 42quater dans la loi.

Art. 36

Cet article remplace l'article 45 de la loi et est relatif à la possibilité d'éloignement des citoyens de l'Union et des membres de leur famille pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale.

L'article 28.1 de la directive prévoit que, avant de prendre une décision d'éloignement du territoire pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, il faut tenir compte de la durée de séjour de l'intéressé dans le Royaume et de l'ensemble de sa situation personnelle, à savoir l'âge, l'état de santé, la situation familiale et économique, l'intégration sociale et culturelle dans le Royaume et de l'intensité des liens avec son pays d'origine. Le § 1 met ce principe en œuvre par une garantie procédurale pour les citoyens de l'Union ou les membres de leur famille qui séjourne en Belgique depuis un an au moins. Pour ces personnes, un arrêté royal d'expulsion est toujours nécessaire pour pouvoir procéder à l'éloignement, après avis individualisé de la Commission consultative des étrangers.

Les § 2 et 3 prévoient en outre des limitations supplémentaires pour l'expulsion de certaines catégories de personnes, conformément à l'article 28, §§ 2 et 3, de la directive.

En effet, comme l'indique le préambule de la directive (24ème considérant), plus l'intégration des citoyens de l'Union et des membres de leur famille est forte dans l'État membre d'accueil, plus forte doit être leur protection contre l'éloignement. Ainsi, c'est uniquement en cas

ervan, op basis van het evenredigheidsprincipe, beperkt door artikel 28, § 1, dat het volgende bepaalt: «Alvorens een besluit tot verwijdering van het grondgebied om redenen van openbare orde of nationale veiligheid te nemen, neemt het gastland de duur van het verblijf van de betrokkenen op zijn grondgebied, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het gastland en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong, in overweging». Het gaat om een toepassing van artikel 8 van het Europees Verdrag inzake de rechten van de mens, waarvan de criteria al worden gebruikt door de Belgische autoriteiten.

Art. 35

De opheffing van artikel 44bis vloeit voort uit de invoeging van artikelen 42bis tot 42quater in de wet.

Art. 36

Dit artikel vervangt artikel 45 van de vreemdelingenwet. Het handelt over de mogelijke verwijdering van burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Artikel 28.1 van de richtlijn bepaalt dat, alvorens een besluit tot verwijdering van het grondgebied om redenen van openbare orde of nationale veiligheid te nemen, rekening moet worden gehouden met de duur van het verblijf van de betrokkenen in het Rijk, en overige persoonlijke omstandigheden, te weten diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong. Hieraan wordt uitvoering gegeven door de § 1, dat een procedurele waarborg bevat voor burgers van de Unie of zijn familieleden die reeds minstens een jaar recht op verblijf hebben. Voor hen is steeds een koninklijk besluit tot uitzetting, na geïndividualiseerd advies van de Commissie van advies, vereist om tot verwijdering te kunnen overgaan.

De § 2 en § 3 bevatten voorts bijkomende beperkingen voor de uitzetting van de bepaalde categorieën van personen, in overeenstemming met artikel 28, §§ 2 en 3, van de richtlijn.

Zoals wordt aangegeven in de preambule van de richtlijn (24ste overweging) zou de bescherming tegen verwijdering des te sterker moeten zijn naarmate de burgers van de Unie en hun familieleden beter in het gastland geïntegreerd zijn. Verwijderingsmaatregelen

de motifs graves d'ordre public ou de sécurité nationale , qu'une mesure d'éloignement peut être prise à l'égard des citoyens de l'Union et des membres de leur famille ayant acquis le droit de séjour permanent. De même, c'est uniquement pour des motifs impérieux de sécurité nationale qu'une mesure d'éloignement peut être prise contre des citoyens de l'Union ayant séjourné pendant de longues années sur le territoire de l'État membre d'accueil, notamment lorsqu'ils y sont nés et y ont séjourné toute leur vie, ou contre des mineurs. Dans ce dernier cas, il s'agit également de protéger leurs liens familiaux, conformément à la convention des nations Unies du 20 novembre 1989 sur les droits de l'enfant.

En réponse à une observation du Conseil d'État, l'attention est attirée sur le fait que les «les motifs impérieux de sécurité publique» doivent être définis par les États membres (art. 28.3 de la directive). L'article 45, § 3, définit ceux-ci comme «une atteinte grave à la sécurité publique».

Art. 37

Cet article modifie l'article 46 de la loi, relatif à la notification des décisions négatives. Il est mis en conformité avec les dispositions de l'article 30 (et 15.1) de la directive sur cette matière.

Ces dispositions précisent en effet les garanties procédurales applicables aux mesures d'éloignement, afin d'assurer un niveau élevé de protection des droits du citoyen de l'Union et des membres de sa famille en cas de refus d'entrée et de séjour dans un État membre ainsi que le respect du principe de la motivation suffisante des actes de l'administration (cf. 25ème considérant de la directive).

Une subdivision en paragraphes est introduite.

Ensuite, le § 2, relatif aux décisions qui doivent être notifiées, est remplacé, et mis en conformité avec les nouveaux types de décisions.

Enfin, le § 4 est adapté à la terminologie de l'article 30.3 de la directive.

Art. 38

Cet article insère un article 46bis dans la loi, relatif à la possibilité de suspension ou d'abrogation de l'arrêté

tegen burgers van de Unie en hun familieleden die een duurzaam verblijfsrecht verworven hebben, kunnen slechts om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid genomen worden. Verwijderingsmaatregelen tegen personen die vele jaren op het grondgebied van het gastland hebben verbleven, in het bijzonder wanneer zij daar geboren zijn en er hun hele leven hebben gewoond, kunnen slechts om dwingende redenen van nationale veiligheid worden genomen. Dit geldt ook voor minderjarigen. In dit laatste geval gaat het ook om de bescherming van hun familiebanden, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

In antwoord op een opmerking van de Raad van State, wordt de aandacht er op gevestigd dat de «dwingende redenen van nationale veiligheid» door de lidstaten gedefinieerd dienen te worden (art. 28.3 van de richtlijn). Artikel 45, § 3, definieert dit als «ernstige aanslag op de nationale veiligheid».

Art. 37

Dit artikel wijzigt artikel 46 van de vreemdelingenwet, dat handelt over de kennisgeving van negatieve beslissingen. Het wordt in overeenstemming gebracht met de bepalingen ter zake van artikel 30 (en 15.1) van de richtlijn.

Deze bepalingen preciseren de procedurele waarborgen die van toepassing zijn op de verwijderingsmaatregelen, om zo een hoog beschermingsniveau van de rechten van de burger van de Unie en zijn familieleden in geval van weigering van toegang tot of verblijf in een andere lidstaat te verzekeren, evenals naleving van het motiveringsbeginsel van het optreden van de autoriteiten (cf. 25ste overweging van de richtlijn).

Voorerst wordt een onderverdeling in paragrafen ingevoerd.

Voorts wordt de § 2 vervangen, waarbij de beslissingen die ter kennis gebracht moeten worden, in overeenstemming worden gebracht met de nieuwe types van beslissingen.

Ten slotte wordt de § 4 aangepast aan de terminologie van artikel 30.3 van de richtlijn.

Art. 38

Dit artikel voegt een artikel 46bis in in de vreemdelingenwet. Het handelt over de mogelijke schorsing

royal d'expulsion ou de l'arrêté ministériel de renvoi prévu dans l'article 45.

En conséquence de la jurisprudence de la Cour de Justice qui empêche les États membres de prendre des mesures d'interdiction du territoire à vie à l'encontre des citoyens de l'Union et des membres de leur famille (cf. article 15, § 3, de la directive), l'article 32 de la directive prévoit que les personnes visées ont le droit d'introduire une demande de levée de la mesure d'interdiction du territoire après un délai raisonnable et, en tout état de cause, après une période de 3 ans à compter de la décision définitive d'interdiction (cf. également 27ème considérant de la directive).

Un arrêté royal d'expulsion et un arrêté ministériel de renvoi entraînent une interdiction d'entrer dans le Royaume pendant 10 ans (article 26 de la loi).

Les citoyens de l'Union et leur famille peuvent cependant en demander la suspension ou le retrait après deux ans aux conditions fixées dans cet article 46bis, qui transpose l'article 32 de la directive.

Art. 39

Cet article insère un article 51/3bis dans la loi sur les étrangers. Il octroie aux délégués du ministre la compétence de soumettre les étrangers qui introduisent une demande d'asile à une fouille de sécurité.

Les étrangers peuvent introduire une demande d'asile auprès des agents de l'Office des étrangers, conformément aux articles 50 à 51 de la loi du 15 décembre 1980 et à l'article 71/2 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981. Concrètement, ils doivent se rendre au North Gate II, situé au Boulevard Roi Albert II, 8, à Bruxelles, où se trouvent les services d'asile de l'Office des étrangers. Les étrangers doivent également s'y présenter pour la suite du suivi administratif d'une demande d'asile.

De ce fait, il y a tous les jours un grand nombre (une centaine environ) d'étrangers dans la salle d'attente du North Gate II, de différentes nationalités, susceptibles de présenter des différences ethniques, et qui ne connaissent souvent ni de langue nationale, ni l'anglais. Dans une situation précaire de ce genre, il est important pour la sécurité à la fois des agents de l'Office des

of opheffing van het koninklijk besluit tot uitzetting of het ministerieel besluit tot terugwijzing, zoals voorzien in artikel 45.

Conform de jurisprudentie van het Hof van Justitie, krachtens welke de lidstaten geen besluit tot levenslange verwijdering van hun grondgebied kunnen nemen ten aanzien van de burgers van de Unie en hun familieleden (cf. artikel 15, § 3 van de richtlijn) voorziet artikel 32 van de richtlijn dat de bedoelde personen het recht hebben om na een periode van uiterlijk drie jaar na het definitieve besluit tot verwijdering een aanvraag tot opheffing van dit besluit in te dienen (cf. ook 27ste overweging van de richtlijn).

Een koninklijk besluit tot uitzetting en een ministerieel besluit tot terugwijzing brengen een verbod met zich mee om gedurende 10 jaar het Rijk binnen te komen (art. 26 vreemdelingenwet).

Burgers van de Unie en hun familie kunnen echter reeds na 2 jaar de schorsing of intrekking vragen onder de voorwaarden bepaald in dit artikel 46bis, dat artikel 32 van de richtlijn omzet.

Art. 39

Dit artikel voegt een artikel 51/3bis in in de vreemdelingenwet. Het verleent de gemachtigden van de minister de bevoegdheid om vreemdelingen die een asielaanvraag indienen te onderwerpen aan een veiligheidsfouillering.

Vreemdelingen kunnen een asielaanvraag indienen bij de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken, overeenkomstig artikelen 50 tot 51 van de wet van 15 december 1980 en artikel 71/2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Concreet dienen zij zich hiervoor te begeven naar de North Gate II, gelegen aan de Koning Albert II-laan 8 te Brussel, waar de asiieldiensten van de Dienst Vreemdelingenzaken gesitueerd zijn. Ook voor de verdere administratieve opvolging van een asielaanvraag, dienen vreemdelingen zich hier aan te melden.

Dit brengt met zich mee dat er in de wachtzaal van de North Gate II dagelijks een groot aantal (ruim honderd) vreemdelingen aanwezig is, van uiteenlopende nationaliteiten die mogelijk onderling etnische geschillen kennen, en vaak geen enkele landstaal noch het Engels machtig zijn. In een dergelijke precaire situatie is het van belang voor de veiligheid van zowel de

étrangers et des étrangers eux-mêmes qu'ils ne soient pas en possession d'objets susceptibles de s'avérer dangereux pour l'intégrité physique ou pour l'ordre public. Il faut par conséquent donner aux agents de l'Office des étrangers la compétence pour réaliser une fouille de sécurité dans ce but.

Ceci trouve d'ailleurs également son fondement dans la directive 2005/85/CE du 1er décembre 2005 relative à des normes minimales concernant la procédure d'octroi et de retrait du statut de réfugié dans les États membres. L'article 11, § 2, d) de cette directive détermine que «les autorités compétentes puissent fouiller le demandeur d'asile ainsi que les objets qu'il transporte».

Comme fixé à l'alinéa 1er, la fouille peut avoir lieu lors de chaque arrivée auprès de l'autorité visée à l'article 50 et en premier lieu les locaux de l'Office des étrangers.

De plus, l'alinéa 1er définit les objectifs de la fouille de sécurité. La façon dont cette fouille est réalisée est expliquée dans l'alinéa 2.

Cet article reprend ainsi les principes généraux de la fouille de sécurité, tels que prévus par exemple par l'article 28 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police et l'article 25 de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité.

Enfin, l'alinéa 3 octroie au Roi la compétence de déterminer les autres règles applicables à la fouille de sécurité.

Dans le cas où un étranger refuse d'être fouillé, il peut toujours être fait appel aux services de police.

Art. 40

Cette disposition insère dans la loi un nouveau chapitre relatif aux résidents de longue durée dans un autre État membre de l'Union européenne, afin d'établir les règles relatives à l'exercice en Belgique du droit de séjour qui leur est reconnu par la directive.

Art. 41

L'article 61/6 nouveau précise la liste des États tenus par la directive: il s'agit des États membres de l'Union

ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken als de vreemdelingen zelf dat de vreemdelingen niet in het bezit zijn van voorwerpen die een gevaar kunnen inhouden voor de fysieke integriteit of de openbare orde. De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken dienen bijgevolg de bevoegdheid te krijgen om voor dit doeleinde een veiligheidsfouillering uit te voeren.

Dit vindt overigens eveneens steun in de richtlijn 2005/85/EG van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toeënking of intrekking van de vluchtelingenstatus. Artikel 11, § 2, d), van deze richtlijn bepaalt dat «de bevoegde autoriteiten de asielzoeker en de voorwerpen die hij bij zich draagt mogen fouilleren, respectievelijk doorzoeken».

Zoals bepaald in het eerste lid, kan de fouillering plaatsvinden bij iedere aankomst bij de overheid bedoeld in artikel 50. Hiermee wordt in eerste instantie de infrastructuur van de Dienst Vreemdelingenzaken beoogd.

Het eerste lid bevat voorts de doelstellingen van de veiligheidsfouillering. De wijze waarop deze fouillering plaats vindt, wordt toegelicht in het tweede lid.

Dit artikel herneemt aldus de algemene principes van de veiligheidsfouillering, zoals voorzien door bijvoorbeeld artikel 28 van de wet van 5 augustus 1992 op het politie-ambt en artikel 25 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst.

Het derde lid ten slotte verleent aan de Koning de bevoegdheid om de nadere regels die van toepassing zijn op deze veiligheidsfouillering te bepalen.

Indien een vreemdeling zou weigeren de fouillering te ondergaan, kan steeds de hulp van de politiediensten ingeroept worden.

Art. 40

Deze bepaling voegt in de wet een nieuw hoofdstuk in over de langdurig ingezeten in een andere lidstaat van de Europese Unie, teneinde de regels vast te stellen voor het uitoefenen in België van het verbijfsrecht dat hun door de Richtlijn is toegekend.

Art. 41

Artikel 61/6, nieuw, vermeldt de staten die door de Richtlijn zijn gebonden, te weten de lidstaten van de

européenne, à l'exception du Danemark, de l'Irlande et du Royaume-Uni.

Seuls les ressortissants de pays tiers ayant acquis le statut de résident de longue durée dans les États membres tenus par la directive, peuvent exercer le droit de séjour organisé dans la seconde partie de la directive et bénéficier des dispositions du nouveau chapitre V de la loi.

Art. 42

L'article 61/7 nouveau met en œuvre les articles 14 et suivants de la directive, qui organisent le droit de séjour d'un résident de longue durée dans un autre État membre que celui qui lui a accordé ce statut.

Cette disposition prévoit que l'étranger porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée-CE valable, délivré par un autre État membre sur la base de la directive, a le droit à l'autorisation de séjournier plus de trois mois dans le Royaume s'il réunit les conditions fixées.

1. Conditions

a) Conditions relatives à l'activité envisagée

Les preuves qui doivent être produites varient selon le type d'activité envisagée. Il a toutefois été décidé d'être plus souple dans les preuves exigées par rapport aux primo-arrivants, qui quittent leur pays d'origine pour venir exercer une activité économique, étudier ou à un autre titre en Belgique. De ce fait, la proposition de contrat d'emploi est une forme de preuve qui a été retenue pour l'étranger porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée-CE qui désire venir en Belgique pour exercer une activité salariée. Toutefois, si cette forme de preuve est admise pour obtenir l'autorisation de séjour en Belgique, il est clair que l'exercice de l'activité salariée devra se concrétiser. A défaut, il sera mis fin au séjour en application de l'article 13, § 4, 2°, qui vise l'étranger qui ne remplit plus les conditions mises à son séjour.

– si l'intéressé vient exercer une activité salariée ou non salariée en Belgique, il devra produire la preuve qu'il est autorisé à travailler en Belgique ou qu'il est dispensé de cette autorisation et, selon le cas, un contrat de travail, une proposition de contrat d'emploi, ou les documents requis pour l'exercice de la profession non

Europese Unie met uitzondering van Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk.

Alleen onderdanen van derde landen die de status van langdurig ingezetene hebben verkregen in de door de Richtlijn gebonden lidstaten kunnen het verblijfsrecht uitoefenen dat in het tweede deel van de Richtlijn wordt georganiseerd en de bepalingen van het nieuwe Hoofdstuk V van de wet genieten.

Art. 42

Artikel 61/7, nieuw, transponeert de artikelen 14 en volgende van de Richtlijn die het verblijfsrecht van een langdurig ingezetene in een andere lidstaat organiseren dan in de lidstaat die deze status heeft toegekend.

Deze bepaling schrijft voor dat een vreemdeling die houder is van een geldige EG-verblijfvergunning voor langdurig ingezetene, afgegeven door een andere lidstaat op grond van de Richtlijn, recht heeft op een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk als hij de gestelde voorwaarden vervult.

1. Voorwaarden

a) Voorwaarden inzake de voorgenomen activiteit

De bewijzen die voorgelegd moeten worden, variëren volgens type van activiteit. Er is niettemin beslist om soepeler te zijn voor de bewijzen opgelegd aan de eerstaangekomenen, die hun land van herkomst hebben verlaten om in België een economische activiteit uit te oefenen, te studeren of om een andere reden. Aldus is het voorstel voor een arbeidscontract een vorm van bewijs die weerhouden werd voor de vreemdeling die houder is van een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, die naar België wenst te komen om een activiteit in loondienst uit te oefenen. Hoewel deze vorm van bewijs toegelaten is om een machtiging tot verblijf in België te verkrijgen, is het duidelijk dat de activiteit in loondienst daadwerkelijk uitgeoefend zal moeten worden. Zoniet zal een einde aan het verblijf gesteld worden in toepassing van artikel 13, § 4, 2°, dat betrekking heeft op de vreemdeling die de voorwaarden gesteld aan zijn verblijf niet meer vervult.

– indien de betrokkenen in België een activiteit als werknemer of als zelfstandige komt uitoefenen, moet hij het bewijs voorleggen dat hij gemachtigd is om in België te werken of dat hij vrijgesteld is van deze machtiging en al naar het geval een arbeidsovereenkomst, een voorstel voor een arbeidscontract of de

salariée, et apporter la preuve qu'il retire ou pourra retirer de cette activité des ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses besoins et à ceux de sa famille et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics.

En ce qui concerne cette dernière condition, les ressources seront, conformément à l'article 15, § 2, a), de la directive, évaluées par rapport à leur nature et à leur régularité.

Conformément à l'article 14, § 5, de la directive, l'article 61/7, § 1er, alinéa 2, en projet exclut de son champ d'application le résident de longue durée qui souhaite séjourner en Belgique en tant que travailleur salarié détaché par un prestataire de services dans le cadre d'une prestation transfrontalière ou en tant que prestataire de services transfrontaliers. Le commentaire de la proposition de directive de la Commission déposée en 2001 précise à ce sujet que le droit de séjour visé ne tend pas à régler ces deux situations relevant de la libre prestation de services pour lesquelles la Commission a déposé deux autres propositions de directives⁹.

– si l'intéressé vient poursuivre des études ou une formation professionnelle en Belgique, il devra, comme tout étudiant, apporter la preuve qu'il réunit les conditions fixées aux articles 58 à 60 de la loi, relatifs à l'autorisation de séjour en qualité d'étudiant.

– si l'intéressé vient s'installer en Belgique à d'autres fins, il devra apporter la preuve qu'il dispose de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses besoins et à ceux de sa famille et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics, la preuve qu'il dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique et, le cas échéant, la preuve de l'activité envisagée.

Faisant suite à l'interrogation du Conseil d'État au sujet du membre de phrase «et, le cas échéant, la preuve de l'activité envisagée», ce membre de phrase a été supprimé.

documenten vereist voor het uitoefenen van een activiteit als zelfstandige voorleggen, en het bewijs leveren dat hij uit die activiteit stabiele en regelmatige inkomsten ontvangt of zal ontvangen die voldoende zijn om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en geen last te worden voor de overheid.

Conform artikel 15, lid 2, a, van de Richtlijn worden de inkomsten beoordeeld op aard en regelmatigheid.

Overeenkomstig artikel 14, lid 5, van de Richtlijn, sluit artikel 61/7, § 1, tweede lid, in ontwerp de langdurig ingezetene van zijn workingssfeer uit, indien deze in België wenst te verblijven als gedetacheerd werknemer van een dienstverstrekker in het kader van een grensoverschrijdende dienstverlening of als verlener van grensoverschrijdende diensten. De commentaar bij het voorstel van richtlijn van de Commissie, ingediend in 2001 preciseert in dit verband dat het beoogde verblijfsrecht er niet toe strekt deze twee situaties te regelen die te maken hebben met het vrij verkeer van diensten waarvoor de Commissie twee andere voorstellen van richtlijnen heeft ingediend⁹.

– indien de betrokkene naar België komt om een studie of beroepsopleiding te volgen moet hij, net als ieder ander student, het bewijs leveren dat hij de voorwaarden vervult van de artikelen 58 tot 60 van de wet, inzake de machtiging tot verblijf als student.

– indien de betrokkene met andere doeleinden naar België komt moet hij het bewijs leveren dat hij beschikt over stabiele en regelmatige inkomsten die voldoende zijn om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden om niet ten laste te vallen van de overheden, het bewijs dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt en, in voorkomend geval, het bewijs van de beoogde activiteit in België.

Om te antwoorden op de vraag van de Raad van State inzake het zinsdeel «en, in voorkomend geval, het bewijs van de voorgenomen activiteit», wordt dit zinsdeel opgeheven.

⁹ Proposition de directive du Conseil et du Parlement relative aux conditions de détachement des travailleurs salariés ressortissants de pays tiers dans le cadre de la prestation de services transfrontaliers et proposition de directive du Conseil et du Parlement étendant la libre prestation de services transfrontaliers aux ressortissants d'États tiers établis à l'intérieur de la Communauté (JO C67 du 10.3.99 et proposition modifiée, JO C311 E du 31.10.2000).

⁹ Voorstel voor een Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor de terbeschikkingstelling, in het raam van verrichting van grensoverschrijdende diensten, van werknemers in loondienst die onderdaan van een derde land zijn en gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor de terbeschikkingstelling, in het raam van verrichting van grensoverschrijdende diensten, van werknemers die onderdaan van een derde land zijn (PB C 67 van 10.03.1999 en gewijzigd voorstel, PB C311 van 31.10.2000)

Ainsi qu'indiqué ci-dessus, en ce qui concerne la première condition, les ressources seront, conformément à l'article 15, § 2, a), de la directive, évaluées par rapport à leur nature et à leur régularité.

b) Condition générale de ne pas représenter une menace pour l'ordre public, la sécurité nationale ou la santé publique

L'autorisation de séjour peut être refusée lorsque l'intéressé se trouve dans un des cas visés à l'article 3, 5° à 8°, de la loi ou est atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe (nouvelle) de la loi.

Le 1er motif est conforme à l'article 17 de la directive. Conformément à cette disposition, il sera en outre tenu compte dans ce cadre de la gravité ou de la nature de l'infraction que l'intéressé a commise ou du danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale qu'il représente.

Le 2e motif est conforme à l'article 18 de la directive. La liste des maladies visées est commentée dans le commentaire de l'article 46 du projet.

Il convient encore de préciser que ce motif peut être invoqué pour refuser l'autorisation de séjour mais que, conformément à l'article 18, § 3, de la directive, la survenance de maladies après la délivrance du premier titre de séjour ne peut justifier le refus de renouvellement du titre ou l'éloignement du territoire.

2. Procédure

L'article 61/7 nouveau prévoit, en son § 2, que la demande d'autorisation de séjour doit être introduite selon les modalités prévues à l'article 9 de la loi. Dans ce cadre, un arrêté royal sera pris sur la base de l'article 9, alinéa 2, afin de permettre l'introduction de la demande sur le territoire lorsque celle-ci est introduite pendant le séjour légal de l'intéressé et lorsque toutes les conditions d'obtention de l'autorisation de séjour en tant que résident de longue durée seront réunies. Le résident de longue durée pourra toutefois également introduire sa demande auprès du poste belge compétent dans l'État membre qui lui a accordé le statut de résident de longue durée, conformément à l'article 15, § 1er, alinéa 2, de la directive.

Dans le premier cas, le bourgmestre ou son délégué auprès duquel il aura introduit sa demande lui remettra une preuve de réception de la demande, après avoir fait procéder au contrôle de la résidence effective de l'in-

Zoals hierboven reeds vermeld werd, worden, voor wat betreft de eerste voorwaarde, de inkomsten beoordeeld op aard en regelmatigheid, conform artikel 15, lid 2, a, van de Richtlijn.

b) Algemene voorwaarde van geen gevaar te zijn voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de volksgezondheid

De machtiging tot verblijf kan worden geweigerd als de betrokkenen zich bevindt in een van de gevallen vermeld in artikel 3, 5° tot 8°, van de wet of getroffen is door een van de ziekten die de volksgezondheid kunnen bedreigen, vermeld in de (nieuwe) bijlage bij de wet.

De eerste reden is in overeenstemming met artikel 17 van de Richtlijn. Conform deze bepaling zal bovendien rekening worden gehouden met de ernst van de inbreuk of het soort van inbreuk die de betrokkenen heeft gepleegd of met het gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid dat van hem uitgaat.

De tweede reden is in overeenstemming met artikel 18 van de Richtlijn. De lijst van de ziekten in kwestie wordt toegelicht in de toelichting bij artikel 46 van het ontwerp.

Op te merken is nog dat deze reden kan worden aangevoerd om de machtiging tot verblijf te weigeren, maar dat, conform artikel 18, lid 3, van de Richtlijn, ziekten die zijn ontstaan na de afgifte van de eerste verblijfsvergunning geen grond kunnen zijn om de verblijfsvergunning niet te verlengen of de vreemdeling van het grondgebied te verwijderen.

2. Procedure

Artikel 61/7, nieuw, bepaalt in § 2 dat de aanvraag voor de machtiging tot verblijf moet worden ingediend op de wijze bepaald bij artikel 9 van de wet. In dit verband zal een koninklijk besluit uitgevaardigd worden op basis van artikel 9, tweede lid, ten einde de indiening van de aanvraag op het grondgebied toe te laten wanneer deze wordt ingediend tijdens het wettelijk verblijf van de betrokkenen en alle voorwaarden voor het bekomen van de machtiging tot verblijf als langdurig ingezetene vervuld zullen zijn. De langdurig ingezetene zal echter zijn aanvraag ook mogen indienen bij de bevoegde Belgische diplomatieke beroepspost in de lidstaat die hem de status van langdurig ingezetene heeft toegekend, conform artikel 15, lid 1, tweede alinea, van de Richtlijn.

In het eerste geval zal de burgemeester of zijn gemachtigde waarbij de aanvraag wordt ingediend, de betrokkenen een attest van inontvangstname van de aanvraag verstrekken, nadat gecontroleerd werd of de be-

téressé et pour autant qu'il ne refuse pas de prendre la demande en considération (cf. circulaire du 19.02.2003, point D).

L'article 61/7, § 3, nouveau prévoit par ailleurs les modalités du traitement de la demande.

Conformément à l'article 19 de la directive, il est ainsi prévu que la décision relative à la demande d'autorisation de séjour doit être prise dans les plus brefs délais et au plus tard dans les 4 mois suivant la demande, lorsque celle-ci est faite à l'étranger, ou suivant la date de délivrance de la preuve de réception de la demande, lorsque celle-ci est faite sur le territoire belge (voir ci-dessous). Si les documents ne sont pas produits ou dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande, le ministre ou son délégué peut, à une seule reprise et par décision motivée portée à la connaissance du demandeur, prolonger ce délai de 3 mois.

Conformément à l'article 20, § 1er, alinéa 2, de la directive, le § 3 règle la conséquence de l'absence de décision à l'expiration de ce délai, éventuellement prolongé:

- lorsque les documents requis ont été produits dans le délai, l'autorisation de séjour doit être délivrée;
- dans le cas contraire, cette autorisation est refusée.

Enfin, conformément à l'article 19, § 2, de la directive, l'article 61/7, § 5, nouveau, prévoit l'information, par le ministre ou son délégué, des autorités compétentes de l'État membre de l'Union dans lequel l'intéressé a acquis le statut de résident de longue durée, au sujet de l'octroi de cette autorisation de séjour.

L'article 61/7, § 4, nouveau, renvoie pour sa part aux dispositions de l'article 13, § 1er, alinéas 1er et 4, qui prévoient que l'autorisation de séjour est donnée pour une durée limitée et que le titre de séjour délivré à l'intéressé est valable pour la durée de l'autorisation. Ces dispositions sont conformes à l'article 19, § 2, de la directive.

Il peut encore être précisé que le droit belge est conforme aux dispositions de l'article 20 de la directive. Toute décision de refus sera en effet motivée conformément à la législation sur la motivation formelle des actes administratifs, la notification aura lieu conformément à l'ar-

trokken zijn effectieve verblijfsplaats in de gemeente heeft en voor zover de gemeente niet weigert de aanvraag in overweging te nemen (cfr. omzendbrief van 19/2/2003, punt D).

Artikel 61/7, § 3, nieuw, bepaalt de wijze van behandeling van de aanvraag.

Overeenkomstig artikel 19 van de richtlijn wordt voorzien dat de beslissing over de aanvraag voor verblijfsmachtiging zo snel mogelijk en ten laatste 4 maanden na de aanvraag moet worden genomen, indien de aanvraag wordt ingediend in het buitenland, of ten laatste 4 maanden nadat het bewijs werd overgemaakt dat de aanvraag in ontvangst werd genomen, indien de aanvraag wordt ingediend op het Belgisch grondgebied (zie supra). Indien de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met de complexiteit van het onderzoek van de aanvraag, kan de minister of zijn gemachtigde bij een met redenen omklede beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht, deze termijn één keer met 3 maanden verlengen.

Overeenkomstig artikel 20, lid 1, tweede alinea, van de Richtlijn regelt § 3 de gevolgen van het uitblijven van een beslissing na afloop van deze eventueel verlengde termijn:

- wanneer de vereiste documenten zijn voorgelegd binnen de termijn moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven;
- in het andere geval wordt deze machtiging geweigerd.

Overeenkomstig artikel 19, lid 2, van de Richtlijn bepaalt artikel 61/7, § 5, nieuw, dat de minister of zijn gemachtigde de bevoegde overheid van de lidstaat van de Europese Unie waarin de betrokkenen de status van langdurig ingezetene heeft verkregen informeert over de toekenning van die machtiging tot verblijf.

Artikel 61/7, § 4, nieuw, verwijst naar artikel 13, § 1, 1^e lid en 4^e lid, die voorschrijven dat de machtiging tot verblijf wordt verleend voor een beperkte tijd en dat de verblijfsvergunning afgegeven aan de betrokkenen geldig is voor de duur van de machtiging. Deze bepalingen zijn in overeenstemming met artikel 19, lid 2, van de Richtlijn.

Te vermelden is nog dat het Belgische recht in overeenstemming is met artikel 20 van de Richtlijn. Elke beslissing tot weigering moet immers met redenen worden omkleed overeenkomstig de wetgeving over de formele motivering van de administratieve handelingen. De

ticle 62 de la loi et la décision sera susceptible d'un recours au Conseil du contentieux des étrangers.

3. Poursuite ou fin du séjour

L'article 61/7, § 4, nouveau, renvoie également aux dispositions de l'article 13, § 2, relatives à la prorogation et au renouvellement du titre de séjour délivré, qui sont conformes à l'article 19, § 2, de la directive.

Le § 6 prévoit par ailleurs que l'autorisation de séjour accordée au résident de longue durée venu travailler ou à une autre fin (excepté les études) en Belgique devient illimitée à l'expiration d'une période de cinq ans suivant la délivrance du titre de séjour. Ce caractère illimité permet à l'intéressé de demander l'acquisition du statut de résident de longue durée en Belgique (cf. commentaire de l'article 10 du projet).

Cette possibilité d'obtenir à terme une autorisation de séjour pour une durée illimitée – et par conséquent de pouvoir demander le statut de résident de longue durée en Belgique – n'est pas offerte à l'étranger, résident de longue durée dans un autre État membre, qui vient poursuivre des études ou une formation professionnelle en Belgique.

En effet, pour rappel, l'article 3, § 2, a), de la directive exclut de son champ d'application et donc de la possibilité d'obtenir le statut de résident de longue durée en tant que tels, les étrangers qui séjournent dans un État membre dans le cadre d'études ou d'une formation professionnelle. Tant qu'il est étudiant en Belgique, le résident de longue durée d'un autre État membre ne pourra donc pas demander ni obtenir le statut de résident de longue durée en Belgique, sans que cela remette évidemment en cause l'autorisation qu'il a obtenue d'y séjourner.

Enfin, il pourra être mis fin au séjour de cet étranger pour les motifs énumérés à l'article 13, § 4, de la loi, qui est une disposition de nature générale. Ces motifs correspondent aux cas dans lesquels l'article 22 de la directive permet à l'État membre d'accueil de mettre fin au séjour et de donner l'ordre de quitter le territoire au résident de longue durée, tant que celui-ci n'a pas obtenu le même statut sur son territoire.

L'article 13, § 4, de la loi ne prévoit pas la possibilité, visée à l'article 22, § 1er, a), de la directive, de mettre fin au séjour pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale. Ces raisons devront éventuellement être in-

kennisgeving moet plaatsvinden overeenkomstig artikel 60 van de wet en tegen de beslissing kan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beroep worden ingesteld.

3. Voortzetting of einde van het verblijf

Artikel 61/7, § 4, nieuw, verwijst ook naar de bepalingen van artikel 13, § 2, inzake de verlenging en de vernieuwing van de afgegeven verblijfsvergunning. Deze bepalingen zijn in overeenstemming met artikel 19, lid 2, van de Richtlijn.

Verder schrijft § 6 voor dat de aan de langdurig ingezetene toegekende machtiging tot verblijf om redenen van arbeid in loondienst in België of om andere redenen (behalve studies), onbeperkt wordt na een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfsvergunning. Dit onbeperkte karakter stelt de betrokkenen in staat de status van langdurig ingezetene in België aan te vragen (zie toelichting bij artikel 10 van het ontwerp).

Deze mogelijkheid om op termijn een machtiging tot verblijf voor onbeperkte duur te bekomen – en bijgevolg om de status van langdurig ingezetene in België aan te vragen – staat niet open voor de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene in een andere lidstaat heeft en die in België komt studeren of een beroepsopleiding komt volgen.

Artikel 3.2 a) van de richtlijn stelt immers uitdrukkelijk dat de richtlijn niet van toepassing is op onderdanen van derde landen die in een lidstaat verblijven voor een studie of een beroepsopleiding: zij kunnen dus niet de status van langdurig ingezetene bekomen. Zolang hij student is in België, zal de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet in een andere lidstaat, dus niet deze status kunnen aanvragen of bekomen in België. Dit doet uiteraard geen afbreuk aan de machtiging tot verblijf die hij bekomen heeft om in België te verblijven.

Tenslotte kan aan het verblijf van deze vreemdeling een einde worden gemaakt om de redenen vermeld in artikel 13, § 4, van de wet die een algemene beschikking is. Deze redenen komen overeen met de gevallen waarin artikel 22 van de Richtlijn de ontvangende lidstaat toestaat het verblijf te beëindigen en de langdurig ingezetene een bevel te geven om het grondgebied te verlaten totdat hij dezelfde status heeft verkregen op zijn grondgebied.

Artikel 13, § 4, van de wet voorziet niet in de mogelijkheid bepaald in artikel 22, lid 2, a, van de Richtlijn om aan het verblijf een einde te maken om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Deze redenen

voquées dans le cadre de l'application des articles 20 et 21 de la loi, comme motif d'une mesure de renvoi ou d'expulsion.

Par ailleurs, comme il a déjà été indiqué supra, la seule survenance d'une maladie après la délivrance du titre de séjour ne pourra servir de base à une décision mettant fin au séjour de l'intéressé.

Art. 43

L'article 61/8, nouveau, de la loi prévoit, conformément à l'article 22, § 2, de la directive, que, dans le cas où le ministre ou son délégué donne l'ordre de quitter le territoire au résident de longue durée autorisé au séjour limité en Belgique en vertu de l'article 61/7 (cf. également le commentaire de l'article 42 du projet, point 3), il en informe l'État membre dans lequel l'intéressé a acquis le statut de résident de longue durée.

Art. 44

L'article 61/9, nouveau, de la loi transpose l'article 22, § 3, de la directive et permet d'étendre la mesure d'éloignement prise à l'encontre d'un résident de longue durée en séjour en Belgique, qui a porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale.

Dans ce cas, l'étranger peut faire l'objet d'un arrêté ministériel de renvoi sur la base des articles 20 et suivants de la loi et l'État membre dans lequel il a acquis le statut de résident de longue durée doit le réadmettre sans formalités.

L'article 61/9, nouveau, de la loi permet quant à lui d'assortir ce renvoi d'une décision d'éloignement du territoire de l'Union européenne lorsque le résident de longue durée autorisé au séjour en Belgique sur la base de l'article 61/7 a gravement porté atteinte à l'ordre public ou la sécurité nationale et que les autorités compétentes de l'État membre dans lequel il a acquis son statut ont marqué leur accord à ce sujet.

Les modalités du renvoi, fixées à l'article 25 de la loi, seront alors communiquées à cet État membre, conformément à l'article 22, § 3, alinéa 3, de la directive.

dienen eventueel te worden aangevoerd in het kader van de toepassing van de artikelen 20 en 21 van de wet, als motivering voor een terugwijzings- of uitzettingsmaatregel.

Zoals hierboven al is aangegeven kan een ziekte die zich voordoet na de afgifte van de verblijfsvergunning op zichzelf geen grond zijn voor een beslissing die het verblijf van de betrokkene beëindigt.

Art. 43

Artikel 61/8, nieuw, van de wet schrijft overeenkomstig artikel 22, lid 2, van de Richtlijn voor dat wanneer de minister of zijn gemachtigde aan een langdurig ingezetene die krachtens artikel 61/7 (zie ook punt 3 van de toelichting bij artikel 42 van het ontwerp) tot een beperkt verblijf in België is gemachtigd het bevel geeft om het grondgebied te verlaten, hij dit meedeelt aan de lidstaat waarin de betrokkene de status van langdurig ingezetene heeft verkregen.

Art. 44

Artikel 61/9, nieuw, van de wet zet artikel 22, lid 3, van de Richtlijn om en maakt het mogelijk de verwijderingsmaatregel ten aanzien van een langdurig ingezetene die in België verblijft en de openbare orde of de nationale veiligheid heeft geschaad uit te breiden.

In dit geval kan ten aanzien van de vreemdeling een ministerieel besluit tot terugwijzing op grond van artikel 20 en volgende van de wet worden uitgevaardigd en moet de lidstaat waarin hij de status van langdurig ingezetene heeft verkregen hem zonder formaliteiten terugnemen.

Artikel 61/9, nieuw, van de wet bepaalt dat deze terugwijzing vergezeld kan gaan van een beslissing tot verwijdering van het grondgebied van de Europese Unie wanneer de langdurig ingezetene die op grond van artikel 61/7 tot het verblijf in België is gemachtigd de openbare orde of de nationale veiligheid ernstig heeft geschaad en de bevoegde overheid van de lidstaat waarin hij de status van langdurig ingezetene heeft verkregen daarmee akkoord gaat.

De nadere regels voor de uitvoering van de terugwijzing, vastgesteld bij artikel 25 van de wet, worden aan die lidstaat meegedeeld, conform artikel 22, lid 3, derde alinea, van de Richtlijn.

Art. 45

Le présent article insère un § 5 et un § 6 à l'article 74/8 de la loi sur les étrangers, qui traite des étrangers qui font l'objet d'une mesure privative de liberté, en vue de leur éloignement du Royaume. Il introduit la possibilité de procéder à une fouille de sécurité et d'imposer la contrainte dans certains cas.

Il est nécessaire d'avoir une possibilité de fouille et de contrainte pour cette catégorie d'étrangers. En effet, dans ce cas, il s'agit d'un grand nombre d'étrangers maintenus dans le même bâtiment: concrètement, les différents centres fermés ont un taux d'occupation moyen de 100 à 150 étrangers, avec une durée de séjour moyenne d'environ un mois. En outre, il s'agit d'étrangers de diverses nationalités, susceptibles de présenter des différences ethniques. Dans une situation précaire de ce genre, il est important à la fois pour la sécurité des agents concernés de l'Office des étrangers et pour les étrangers eux-mêmes de garantir l'intégrité physique de tous les intéressés et de maintenir l'ordre. La pratique nous a appris qu'une simple intervention verbale n'offre pas suffisamment de garanties, d'autant plus que souvent, les étrangers concernés ne connaissent ni une langue nationale, ni l'anglais. Il faut par conséquent octroyer aux agents de l'Office des étrangers la compétence d'intervenir physiquement dans ce but, au moyen de la fouille de sécurité et de la contrainte.

En outre, l'article 74/8, § 1er, prévoit explicitement que les mesures nécessaires peuvent être prises pour que l'étranger concerné mis à la disposition du gouvernement ou maintenu, ne puisse pas quitter le lieu où il est enfermé sans les autorisations nécessaires. La fouille et la contrainte peuvent être considérées comme des mesures qui y contribuent.

Le § 5 traite de la fouille de sécurité. Il octroie aux délégués du ministre la compétence de fouiller les étrangers soumis à une mesure privative de liberté à trois moments cruciaux, à savoir (1°) lors de leur arrivée dans le lieu où ils sont maintenus, (2°) après avoir reçu des visites et (3°) avant un transfèrement. La fouille à ces trois moments permet de garantir que pendant la durée totale du maintien, l'étranger n'est pas en possession d'objets dangereux, et rend inutile la fouille à d'autres moments.

Art. 45

Dit artikel voegt een § 5 en § 6 toe aan artikel 74/8 van de vreemdelingenwet, dat handelt over vreemdelingen die het voorwerp zijn van een maatregel van vrijheidsberoving, met het oog op hun verwijdering uit het Rijk. Het voert de mogelijkheid in om in bepaalde gevallen een veiligheidsfouillering uit te voeren en dwang op te leggen.

De mogelijkheid van fouillering en dwang ten aanzien van deze categorie van vreemdelingen is noodzakelijk. Het gaat hier immers om een groot aantal vreemdelingen die in hetzelfde gebouw vastgehouden worden: concreet kennen de verschillende gesloten centra een gemiddelde bezetting van 100 à 150 vreemdelingen, met een gemiddelde verblijfsduur van ruim een maand. Bovendien betreft het vreemdelingen van uiteenlopende nationaliteiten, die mogelijk onderling etnische geschillen kennen. In een dergelijke precaire situatie is het van belang voor zowel de betrokken ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken als voor de vreemdelingen zelf dat de fysieke integriteit van alle betrokkenen gewaarborgd is en de orde gehandhaafd blijft. De praktijk heeft uitgewezen dat een louter verbale tussenkomst hiervoor niet voldoende garanties biedt, temeer daar de betrokken vreemdelingen vaak geen enkele landstaal noch het Engels machtig zijn. De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken dienen bijgevolg de bevoegdheid te krijgen om voor deze doeleinden fysiek op te treden, door middel van een veiligheidsfouillering en dwang.

Artikel 74/8, § 1, bepaalt daarenboven expliciet dat de nodige maatregelen kunnen worden genomen opdat de betrokken vreemdeling de plaats waar hij wordt opgesloten, ter beschikking gesteld wordt van de regering of wordt vastgehouden, niet zonder de vereiste toestemming verlaat. Fouillering en dwang kunnen beschouwd worden als maatregelen die daartoe bijdragen.

De § 5 handelt over de veiligheidsfouillering. Het geeft aan de gemachtigden van de minister de bevoegdheid om vreemdelingen onderworpen aan een maatregel van vrijheidsberoving te fouilleren op drie cruciale momenten, te weten (1°) bij hun aankomst in de plaats waar zij vastgehouden worden, (2°) nadat zij bezoek ontvangen hebben en (3°) voorafgaand aan een overbrenging. De fouillering op deze drie momenten biedt garanties dat de vreemdeling gedurende de volledige duur van de vasthouding niet in het bezit is van gevaarlijke voorwerpen, en maakt fouillering op andere momenten overbodig.

Les visiteurs de ces étrangers peuvent eux aussi être soumis à cette fouille de sécurité. Cette fouille est justifiée, dans la mesure où elle permet d'éviter que l'étranger maintenu ne se procure un objet dangereux par cette voie. En principe, cette disposition vise uniquement les visiteurs qui entrent directement en contact avec les étrangers maintenus. Elle ne s'applique donc pas aux personnes et institutions qui rendent une visite générale au lieu où ces étrangers sont maintenus (par ex. en application des articles 42 à 45 de l'AR du 2 août 2002).

L'alinéa 1er énonce les objectifs de la fouille de sécurité. L'alinéa 3 détaille la méthode utilisée pour cette fouille.

Le § 5 reprend ainsi les principes généraux de la fouille de sécurité, tels que prévus par exemple par l'article 28 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police et l'article 25 de la loi organique du 30 novembre 1998 des services de renseignement et de sécurité.

Les autres règles relatives à la fouille peuvent être réglées par le Roi, sur la base de l'article 74/8, § 2 et § 3, de la loi sur les étrangers.

En ce qui concerne la fouille prévue à l'alinéa 1er, 1° et 2° et à l'alinéa 2, elle est actuellement déjà réglée par les articles 10 et 27 de l'arrêté royal du 2 août 2002 fixant le régime et les mesures de fonctionnement, applicable aux lieux situés sur le territoire belge, géré par l'Office des étrangers, où un étranger est enfermé, mis à la disposition du gouvernement ou maintenu, conformément aux dispositions visées à l'article 74/8, § 1, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Le § 6 porte sur l'utilisation de la contrainte par le délégué du ministre à l'égard des étrangers qui font l'objet d'une mesure privative de liberté. Cette contrainte peut être imposée pendant son séjour dans un lieu visé au § 1 et pendant son transfèrement.

Le deuxième alinéa précise que le recours à la contrainte est soumis aux conditions fixées à l'article 37 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police. Cela signifie que la contrainte ne peut être utilisée que pour poursuivre un objectif légitime qui ne peut être atteint autrement. Tout recours à la contrainte doit être raisonnable et proportionnel à l'objectif poursuivi. De plus, tout

Ook de bezoekers van deze vreemdelingen, kunnen onderworpen worden aan deze veiligheidsfouillering. Dit is verantwoord, aangezien voorkomen dient te worden dat de vastgehouden vreemdelingen via deze weg in het bezit komen van een gevaarlijk voorwerp. Deze bepaling viseert enkel de bezoekers die in rechtstreeks contact komen met de vastgehouden vreemdelingen. De personen en instellingen die een algemeen bezoek brengen aan de plaats waar deze vreemdelingen vastgehouden worden (bijv. in toepassing van artikelen 42 tot 45 van het KB van 2 augustus 2002) vallen hier in regel niet onder.

Het eerste lid bevat de doelstellingen van de veiligheidsfouillering. De wijze waarop deze fouillering plaats vindt, wordt toegelicht in het derde lid.

Deze § 5 herneemt aldus de algemene principes van de veiligheidsfouillering, zoals voorzien door bijvoorbeeld artikel 28 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt en artikel 25 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst.

De verdere regels inzake de fouillering kunnen gereeld worden door de Koning, op grond van artikel 74/8, § 2 en § 3, van de vreemdelingenwet.

Voor de fouillering voorzien in het eerste lid, 1° en 2°, en het tweede lid, is dit momenteel reeds gebeurd bij artikelen 10 en 27 van het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 houdende vaststelling van het regime en de werkingsmaatregelen, toepasbaar op de plaatsen gelegen op het Belgisch grondgebied, beheerd door de Dienst Vreemdelingenzaken, waar een vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in artikel 74/8, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De § 6 handelt over het gebruik van dwang door de gemachtigde van de minister ten aanzien van vreemdelingen die het voorwerp zijn van een maatregel van vrijheidsberoving. Deze dwang kan zowel opgelegd worden tijdens zijn verblijf in een plaats bedoeld in § 1, als tijdens zijn overbrenging.

Het tweede lid specificeert dat het gebruik van dwang onderworpen is aan de voorwaarden van artikel 37 van de wet op het politieambt. Dit betekent dat dwang enkel gebruikt mag worden om een wettig doel na te streven dat niet op een andere wijze kan worden bereikt. Elk gebruik van geweld moet redelijk zijn en in verhouding tot het nagestreefde doel. Bovendien moet elk gebruik

usage de la contrainte doit en principe être précédé d'un avertissement, à moins que cela ne rende cet usage inopérant.

Le troisième alinéa prévoit enfin que le Roi peut fixer les modalités de formation des fonctionnaires qui peuvent recourir à ces moyens de contrainte. La formation sera axée sur la compréhension théorique et les aptitudes techniques nécessaires en matière de recours à la contrainte, y compris les mesures préventives et la gestion des conflits.

Les autres règles relatives à la contrainte peuvent être réglées par le Roi, sur la base de l'article 74/8, § 2 et § 3, de la loi sur les étrangers. En ce qui concerne l'utilisation de la contrainte prévue au § 1er, elle est actuellement déjà réglée par l'article 104 de l'arrêté royal du 2 août 2002 déjà cité.

Art. 46

Cette adaptation est de nature purement juridico-technique.

Art. 47

La liste des maladies susceptibles de menacer la santé publique, fixée par l'annexe de la loi sur la base de la directive 64/221 du Conseil du 25 février 1964 pour la coordination des mesures spéciales aux étrangers en matière de déplacement et de séjour justifiées par des raisons d'ordre public, de sécurité nationale et de santé publique¹⁰, est actualisée à la lumière des dispositions de l'article 18, § 2, de la directive 2003/109 sur les résidents de longue durée mais également de l'article 29, § 1er, de la directive 2004/38 relative aux droits des citoyens de l'Union et des membres de leur famille de circuler et de séjournier librement sur le territoire des États membres (J.O.U.E . L158 du 30.04.2004 + rectificatifs dans JO L229 du 29.06.04 et L197 du 28.07.05).

van geweld in regel voorafgegaan worden een waarschuwing, tenzij dit gebruik daardoor onwerkzaam zou worden.

Het derde lid ten slotte, bepaalt dat de Koning de opleidingsmodaliteiten kan vaststellen voor de beambten die deze dwangmiddelen kunnen uitvoeren. De opleiding zal er op gericht zijn de noodzakelijke theoretische inzichten en praktische vaardigheden inzake het gebruik van dwang bij te brengen, met inbegrip van preventieve maatregelen en conflictbeheersing.

De verdere regels inzake de dwang kunnen geregeld worden door de Koning, op grond van artikel 74/8, § 2 en § 3, van de vreemdelingenwet. Voor het gebruik van dwang in een plaats bedoeld in § 1, is dit momenteel reeds gebeurd bij artikel 104 van het vermelde koninklijk besluit van 2 augustus 2002.

Art. 46

Deze aanpassing is van louter juridisch-technische aard.

Art. 47

De lijst van de ziekten die de volksgezondheid kunnen bedreigen, vastgesteld in de bijlage bij de wet op grond van Richtlijn 64/221 van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de nationale veiligheid en de volksgezondheid¹⁰, wordt in overeenstemming gebracht met de bepalingen van artikel 18, lid 2, van Richtlijn 2003/109 betreffende de status van langdurig ingezeten maar ook met artikel 21, lid 1, van Richtlijn 2004/38 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (Publicatieblad L158 van 30-04-2004 + wijzigingen in PB L229 van 29-06-2004 en L197 van 28-07-2005).

¹⁰ Abrogée par la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leur famille de circuler et de séjournier librement sur le territoire des États membres, modifiant le règlement (CEE) n°1612/68 et abrogeant les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE (JO L158 du 30.04.2004 + rectificatifs dans JO L229 du 29.06.04 et L197 du 28.07.05).

¹⁰ Opgeheven door Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB L158 van 30-04-2004 + wijzigingen in PB L229 van 29-06-2004 en L197 van 28-07-2005).

Art. 48

Vu les modifications qu'elle comporte, la présente loi nécessite la prévision de dispositions transitoires.

En ce qui concerne les modifications relatives au droit de séjour des citoyens de l'Union et des membres de leur famille, il est ainsi prévu que:

– les cartes de séjour délivrées aux citoyens de l'Union avant l'entrée en vigueur de la présente loi resteront valables jusqu'à l'expiration de leur durée de validité;

– les ressortissants européens qui disposent d'une carte de séjour bleue et les membres de leur famille ou les membres de la famille d'un belge qui sont en possession d'une carte d'identité pour étranger, sont considérés comme bénéficiant de plein droit d'un droit de séjour, à partir de l'entrée en vigueur de la loi (2ème stade dans le droit de séjour des ressortissants européens et les membres de leurs familles);

– le partenaire non marié qui se trouve dans la procédure prévue par la circulaire du 30 septembre 1997 au moment de l'entrée en vigueur du nouveau système de regroupement familial, se voit reconnaître le droit de séjour permanent à l'expiration de la période de trois ans suivant la délivrance du premier titre de séjour dans le cadre de la cohabitation;

– la possibilité de mettre fin au séjour du citoyen de l'Union, des membres de sa famille ou des membres de la famille d'un Belge, introduite dans les articles 42bis, 42ter et 42quater de la loi, n'est applicable qu'aux personnes s'étant vu reconnaître le droit de séjourner en Belgique après la date d'entrée en vigueur de la présente loi. Les autres citoyens de l'Union, membres de leur famille et membres de la famille d'un Belge restent en effet admis au séjour de manière illimitée dans le Royaume. La seule exception apportée à cette disposition transitoire est relative aux cas de fraude visés à l'article 42septies, dans la mesure où ce motif de fin du séjour est une application du principe général de droit «*Fraus omnia corruptit*»;

Faisant suite à une observation du Conseil d'État, il n'est plus prévu explicitement qu'«aucune demande administrative ne peut être infligée pour des situations qui se sont produites avant l'entrée en vigueur de la présente loi». Selon le Conseil d'État, c'est évident puisque l'avant-projet de loi ne contient aucune disposition ayant un effet rétroactif. Cette disposition est donc inutile, et doit être omise.

Art. 48

Gelet op de wijzigingen die zij bevat zijn overgangsbepalingen voor deze wet noodzakelijk.

Met betrekking tot de wijzigingen betreffende het recht op verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden wordt het volgende voorzien:

– de verblijfskaarten die vóór de inwerkingtreding van de huidige wet werden afgeleverd aan de burgers van de Unie zullen tot de afloop van hun geldigheidsduur geldig blijven;

– EU-onderdanen die beschikken over een blauwe verblijfskaart en hun familieleden of familieleden van Belgische onderdanen die in het bezit gesteld werden van een identiteitskaart voor vreemdelingen, worden vanaf de inwerkingtreding van deze wet, van rechtswege geacht te genieten van een recht op verblijf (tweede stadium in het verblijfsrecht van EU-onderdanen en hun familieleden);

– de ongehuwde partner die zich bevindt in de procedure voorzien bij de omzendbrief van 30 september 1997 op het moment van de inwerkingtreding van het nieuwe systeem van gezinsherening, verkrijgt het duurzaam recht op verblijf bij het verstrijken van de periode van drie jaar volgend op de afgifte van de eerste verblijfstitel in het kader van samenwoonst;

– de mogelijkheid om een einde te maken aan het verblijf van de burger van de Unie, zijn familieleden of de familieleden van een Belg, die wordt ingevoerd in artikelen 42bis, 42ter en 42quater van de wet, is enkel van toepassing op de personen aan wie het recht op verblijf in België na de inwerkingtreding van de huidige wet werd toegekend. De andere burgers van de Unie, hun familieleden en de familieleden van een Belg blijven toegelaten tot een verblijf van onbepaalde duur in het Koninkrijk. De enige uitzondering op deze overgangsbepaling heeft betrekking op de gevallen van fraude die worden bedoeld in artikel 42septies, omdat dit motief voor een beëindiging van het verblijf een toepassing is van het algemeen rechtsprincipe «*Fraus omnia corruptit*».

Gevolg gevend aan een opmerking van de Raad van State, wordt niet langer explicet voorzien dat «er geen administratieve geldboetes kunnen geheven worden voor situaties die zich voorgedaan hebben voor de inwerkingtreding van deze wet». Volgens de Raad van State is dit evident, aangezien het voorontwerp van wet geen enkele bepaling met terugwerkende kracht bevat. Deze bepaling is dus overbodig, en dient te vervallen.

Art. 49

A la suite d'une observation du Conseil d'État, précisant que les dispositions du présent projet de loi ne peuvent pas entrer en vigueur avant l'entrée en vigueur de la loi du 15 septembre 2006 modifiant la loi du 15 décembre 1980 relative à l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers, il est prévu que le Roi peut fixer la date d'entrée en vigueur. Tout comme pour la loi du 15 septembre 2006 précitée, un délai maximal de 13 mois s'applique.

*Le vice-premier ministre et
ministre de l'Intérieur,*

Patrick DEWAEL

Art. 49

In navolging van een opmerking van de Raad van State, waarbij gesteld wordt dat de bepalingen van dit wetsontwerp niet in werking mogen treden vóór de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt voorzien dat de Koning de data van inwerkingtreding kan regelen. Net als bij de vermelde wet van 15 september 2006 geldt bovendien een maximumtermijn van 13 maanden.

*De vice-eersteminister en minister van
Binnenlandse Zaken,*

Patrick DEWAEL

AVANT-PROJET DE LOI**soumis à l'avis du Conseil d'État**

Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

CHAPITRE IER**Dispositions générales****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

La présente loi transpose entre autres la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, et la directive 2004/38/CE du Conseil de l'Union européenne du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

CHAPITRE II**Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers****Art. 3**

Un article 4bis, rédigé comme suit, est inséré dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers:

«Article 4bis. § 1er. Aux frontières extérieures au sens des conventions internationales relatives au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique, ou de la réglementation européenne, l'entrée et la sortie du Royaume doivent avoir lieu par un point de passage autorisé, pendant les heures d'ouvertures fixées.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut infliger une amende administrative de 200 EUR à l'étranger qui ne respecte pas l'obligation prévue au § 1er ou au transporteur qui néglige de prendre les mesures nécessaires afin que l'étranger puisse satisfaire à cette obligation.

VOORONTWERP VAN WET**onderworpen aan het advies van de Raad van State**

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

HOOFDSTUK I**Algemene bepalingen****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Deze wet integreert onder meer richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, en richtlijn 2004/38/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

HOOFDSTUK II**Wijzigingen in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen****Art. 3**

In de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een artikel 4bis ingevoegd, luidende:

«Artikel 4bis. § 1. Aan de buitengrenzen in de zin van internationale overeenkomsten betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België binden of van Europese regelgeving, dient het binnenkomen en het verlaten van het Rijk plaats te grijpen via een toegelaten doorlaatpost, dit gedurende de vastgestelde openingstijden.

§ 2. Een administratieve geldboete van 200 EUR kan door de minister of zijn gemachtigde worden opgelegd aan de vreemdeling die de verplichting bedoeld in § 1 niet naleeft of aan de vervoerder die nalaat de nodige maatregelen te treffen opdat de vreemdeling aan deze verplichting zou voldoen.

Le transporteur est solidairement tenu avec l'étranger de payer l'amende infligée.

Le Roi détermine les modalités de la procédure et les règles pour le recouvrement de l'amende.

§ 3. L'étranger est tenu de présenter spontanément ses documents de voyage tant à l'entrée qu'à la sortie du Royaume.»

Art. 4

A l'article 10, § 2, alinéa 6, de la même loi, remplacé par la loi du 28 juin 1984 et modifié par les lois du 6 août 1993 et 15 juillet 1996 [+ remplacé par le projet RF], les mots «au point A de» sont remplacés par le mot «à».

Art. 5

A l'article 10bis de la même loi, inséré par la loi du 28 juin 1984 et modifié par la loi du 15 juillet 1996 [+ remplacé par le projet RF], sont apportées les modifications suivantes:

1° au § 1er, alinéa 1er, in fine, et au § 2, alinéa 1er, in fine, les mots «au point A de» sont remplacés par le mot «à»;

2° il est inséré un § 3, rédigé comme suit:

« § 3. Les §§ 1er et 2 sont également applicables aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, 4°, 5° et 6°, d'un étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée dans un autre État membre de l'Union européenne, sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, qui est autorisé à séjourner dans le Royaume sur la base des dispositions du Titre II, Chapitre V, ou demande cette autorisation.

Toutefois, lorsque la famille est déjà constituée ou reconstituée dans cet autre État membre de l'Union européenne, l'étranger rejoint ne doit pas apporter la preuve qu'il dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille et, en ce qui concerne la condition de la possession de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, la preuve que le membre de la famille dispose de tels moyens à titre personnel sera également prise en compte. Afin de pouvoir bénéficier de ce régime particulier, les membres de la famille concernés doivent produire le permis de séjour de résident de longue durée CE ou le titre de séjour qui leur a été délivré par un État membre de l'Union européenne ainsi que la preuve qu'ils ont résidé en tant que membre de la famille d'un résident de longue durée dans cet État.»

De vervoerder is hoofdelijk aansprakelijk met de vreemdeling voor het betalen van de opgelegde boete.

De Koning bepaalt de nadere procedure en regels voor de inning van de boete

§ 3. De vreemdeling is verplicht om zowel bij het binnengaan als het verlaten van het Rijk uit eigen beweging zijn reisdocumenten te tonen.»

Art. 4

In artikel 10, § 2, zesde lid, van dezelfde wet, vervangen door de wet van 28 juni 1984 en gewijzigd door de wetten van 6 augustus 1993 en 15 juli 1996 [+ vervangen door ontwerp GH], worden de woorden «punt A van» opgeheven.

Art. 5

In artikel 10bis van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 28 juni 1984 en gewijzigd door de wet van 15 juli 1996 [+ vervangen door ontwerp GH], worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, eerste lid, in fine, en in § 2, eerste lid, in fine, worden de woorden «punt A van» opgeheven;

2° een § 3 wordt ingevoegd, luidend als volgt:

«§ 3. De §§ 1 en 2 zijn ook van toepassing op de gezinsleden bedoeld bij artikel 10, § 1, 4°, 5° en 6°, van een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, op grond van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, en die gemachtigd is tot verblijf in het Rijk op grond van de bepalingen van Titel II, Hoofdstuk V, of die deze machtiging aanvraagt.

Wanneer echter een gezin al is gevormd of opnieuw is gevormd in die andere lidstaat van de Europese Unie, moet de vreemdeling bij wie het gezinslid zich komt voegen niet het bewijs leveren dat hij beschikt over voldoende huisvesting om het gezinslid of de gezinsleden te ontvangen en zal, wat de voorwaarde betreft van de stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen, ook rekening worden gehouden met het bewijs dat het gezinslid persoonlijk over dergelijke middelen beschikt. Om deze bijzondere regeling te kunnen genieten, moeten de betrokken gezinsleden de EG-verblijfsvergunning van langdurig ingezetene voorleggen of de verblijfstitel die hun is afgegeven door een lidstaat van de Europese Unie, samen met het bewijs dat zij in deze staat hebben verbleven als gezinslid van een langdurig ingezetene.»

Art. 6

A l'article 10ter de la même loi [inséré par le projet RF] sont apportées les modifications suivantes:

1° au § 1er, alinéa 2, les mots «au point A de» sont remplacés par le mot «à»;

2° il est inséré un § 3, rédigé comme suit:

« § 3. Par dérogation aux § 1er et 2, la décision relative à la demande d'autorisation de séjour des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 3, est prise au plus tard dans les quatre mois suivant l'introduction de la demande.

Lorsque les documents requis ne sont pas produits ou dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande et par une décision motivée portée à la connaissance du demandeur, le ministre ou son délégué peut, à une seule reprise, prolonger ce délai d'une période de trois mois.

A l'expiration du délai de quatre mois suivant l'introduction de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa précédent, si aucune décision n'a été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée lorsque les documents visés ont été produits. Elle est refusée dans le cas contraire..»

3° au § 3 actuel, qui devient le § 4, les mots «de caractère déterminant» sont insérés entre les mots «d'autres moyens illégaux,» et les mots «en vue d'obtenir cette autorisation».

Art. 7

A l'article 11 de la même loi, modifié par les lois des 6 août 1993 et 15 juillet 1996 [+ remplacé par le projet RF], sont apportées les modifications suivantes:

1° au § 1er, alinéa 1er, 3°, les mots «au point A de» sont remplacés par le mot «à»;

2° au § 1er, alinéa 1er, 4°, les mots «de caractère déterminant» sont insérés entre les mots « d'autres moyens illégaux,» et les mots «afin d'être admis au séjour»;

3° au § 2, alinéa 1er, 4°, les mots «afin d'être admis au séjour» sont remplacés par les mots «qui ont été déterminants pour la reconnaissance du droit de séjour».

Art. 8

A l'article 12bis, § 2, alinéa 1er, de la même loi, modifié par les lois des 6 août 1993 et 15 juillet 1996 [+ remplacé par le projet RF], les mots «au point A de» sont remplacés par le mot «à».

Art. 6

In artikel 10ter van dezelfde wet [ingevoegd door het ontwerp GH] worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, tweede lid, worden de woorden «punt A van» opgeheven;

2° er wordt een § 3 ingevoegd, luidend als volgt:

«§ 3. In afwijking van § 2 en § 3 wordt de beslissing over de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van de bij artikel 10bis, § 3, bedoelde gezinsleden ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag genomen.

Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met het complex karakter van de behandeling van het onderzoek van de aanvraag, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn één maal met drie maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht.

Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van vier maanden, volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het vorige lid, moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven wanneer de vereiste documenten zijn voorgelegd. In het andere geval wordt ze geweigerd..»

3° in de huidige § 3 die § 4 wordt, worden de woorden «heeft gebruikt met het oog op het bekomen van die machtiging», vervangen door de woorden «heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van die machtiging».

Art. 7

In artikel 11 van dezelfde wet, gewijzigd door de wetten van 6 augustus 1993 en 15 juli 1996 [+ vervangen door ontwerp GH], worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, eerste lid, 3°, worden de woorden «punt A van» opgeheven;

2° in § 1, eerste lid, 4°, worden de woorden «die van doorslaggevend belang zijn geweest» ingevoegd tussen het woord «gebruikt» en de woorden «om te worden toegelaten tot een verblijf»;

3° in § 2, eerste lid, 4°, worden de woorden «om te worden toegelaten tot een verblijf» vervangen door de woorden «die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van het recht op verblijf».

Art. 8

In artikel 12bis, § 2, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wetten van 6 augustus 1993 en 15 juli 1996 [+ vervangen door ontwerp GH], worden de woorden «punt A van» opgeheven.

Art. 9

A l'article 13 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 13 juillet 1992 et par les lois des 6 mai 1993 et 15 juillet 1996 [+ remplacé par le projet RF], sont apportées les modifications suivantes:

1° dans le § 1er, alinéa 6, les mots «l'article 10bis, § 1er et 2» sont remplacés par les mots «l'article 10bis, § 1er à 3»;

2° les §§ 3 à 6 deviennent respectivement les §§ 4 à 7 et il est inséré un § 3 nouveau, rédigé comme suit:

« § 3. Le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger autorisé à séjournner dans le Royaume pour une durée illimitée lorsque celui-ci a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, qui ont été déterminants pour obtenir l'autorisation de séjour.»;

3° au § 4, 3°, et au § 5, 5°, nouveaux, les mots «afin d'être autorisé au séjour» sont remplacés par les mots «qui ont été déterminants pour obtenir l'autorisation de séjour».

Art. 10

Dans le Titre I, Chapitre 4, de la même loi, est inséré un article 15bis, rédigé comme suit:

«Art. 15bis. § 1er. Sauf si celui qui le demande se trouve dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, le statut de résident de longue durée doit être accordé à l'étranger non citoyen de l'Union européenne qui répond aux conditions fixées au § 3 et à l'article 14, alinéa 2, et justifie d'un séjour légal et ininterrompu dans le Royaume au cours des cinq ans qui précédent immédiatement la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée.

Dans le calcul de ce séjour de cinq ans, il n'est pas tenu compte de la ou des périodes au cours desquelles l'étranger a été autorisé ou admis au séjour pour une durée limitée ou a été titulaire d'une carte d'identité diplomatique, consulaire ou spéciale, conformément à l'arrêté royal du 30 octobre 1991 relatif aux documents de séjour en Belgique de certains étrangers.

Par dérogation à l'alinéa précédent, la ou les périodes au cours desquelles l'étranger a été autorisé au séjour pour une durée limitée sur la base de l'article 61/7 sera totalement prise en compte et la ou les périodes de séjour de l'étudiant en vertu de l'article 58 ou de l'étranger autorisé à séjournner dans le Royaume pour y suivre une formation professionnelle, sera prise en compte pour moitié.

Art. 9

In artikel 13 van dezelfde wet, gewijzigd door het koninklijk besluit van 13 juli 1992 en de wetten van 6 mei 1993 en 15 juli 1996 [+ vervangen door ontwerp GH], worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, zesde lid, worden de woorden «artikel 10bis, § 1 en § 2» vervangen door de woorden «artikel 10bis, § 1 tot § 3».

2° de §§3, 4 en 5 worden respectievelijk §§4, 5 en 6 en er wordt een § 3 (nieuw) ingevoegd, luidend als volgt:

«§ 3. De minister of zijn gemachtigde kunnen een einde stellen aan het verblijf van de vreemdeling die gemachtigd is in het Rijk te verblijven voor een verblijf van onbeperkte duur wanneer deze valse of misleidende informatie of valse of verfalse documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machting tot verblijf.»;

3° in § 4, 3° en § 5, 5°, nieuw, worden de woorden «om te worden gemachtigd tot een verblijf» vervangen door de woorden «die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machting tot verblijf»

Art. 10

In Titel I, Hoofdstuk 4 van dezelfde wet, wordt een artikel 15bis ingevoegd, luidend als volgt:

«Artikel 15bis. § 1. Behalve indien degene die het aanvraagt zich bevindt in een van de gevallen vermeld in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, moet de status van langdurig ingezetene worden verleend aan een vreemdeling die geen burger is van de Europese Unie, die voldoet aan de voorwaarden van § 3 en van artikel 14, tweede lid, en een legaal en ononderbroken verblijf in het Rijk bewijst in de loop van vijf jaren die onmiddellijk voorafgaan aan zijn aanvraag voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene.

Bij het berekenen van dit verblijf van vijf jaar wordt geen rekening gehouden met de periode of perioden waarin de vreemdeling gemachtigd of toegelaten werd tot het verblijf voor een beperkte tijd of houder was van een diplomatieke, consulaire of speciale identiteitskaart, overeenkomstig het koninklijk besluit van 30 oktober 1991 betreffende de documenten voor het verblijf in België van bepaalde vreemdelingen.

In afwijking van het vorige lid zal de periode of zullen de perioden waarin de vreemdeling gemachtigd was tot een verblijf voor een beperkte tijd op grond van artikel 61/7 volledig in aanmerking worden genomen, en zal de periode of zullen de perioden van verblijf van de student krachtens artikel 58 of van de vreemdeling die gemachtigd werd om in het Rijk te verblijven om er een beroepsopleiding te volgen voor de helft in aanmerking worden genomen.

§2. Le § 1er n'est pas applicable à l'étranger reconnu réfugié ni à l'étranger bénéficiaire de la protection subsidiaire.

§ 3. L'étranger visé au § 1er doit apporter la preuve qu'il dispose pour lui-même et les membres de sa famille qui sont à sa charge de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics, ainsi que d'une assurance-maladie couvrant les risques en Belgique.

Les moyens de subsistance visés à l'alinéa 1er doivent être supérieurs au niveau de ressources en-deçà duquel une assistance sociale peut être accordée. Dans le cadre de leur évaluation, il est tenu compte de leur nature et leur régularité.

Le Roi fixe, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres et compte tenu des critères définis dans l'alinéa précédent, le montant minimum de moyens de subsistance requis.

§ 4. Le délai de cinq ans visé au § 1er n'est pas interrompu par des absences inférieures à six mois consécutifs et qui ne dépassent pas au total une durée de dix mois sur le délai total de cinq ans.

Ces périodes d'absence sont en outre prises en compte dans le calcul du délai.»

Art. 11

L'article 16 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 13 juillet 1992 et par la loi du 15 juillet 1996, [+ remplacé par projet RF] est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 16. § 1er. L'étranger non établi, qui répond à la condition fixée à l'article 14, alinéa 2, peut, à son choix, demander l'autorisation d'établissement ou l'acquisition du statut de résident de longue durée. La demande d'acquisition du statut de résident de longue durée vaut demande d'autorisation d'établissement.

L'étranger établi peut à tout moment demander l'acquisition du statut de résident de longue durée.

Le Roi fixe le modèle de la demande d'autorisation d'établissement et de la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée.

§ 2. La demande d'autorisation d'établissement ou d'acquisition du statut de résident de longue durée est adressée à l'administration communale du lieu de résidence, qui en délivre un accusé de réception et la transmet au ministre ou à son délégué, pour autant que l'étranger réponde à la condition visée à l'article 14 et, lorsque son identité n'est pas établie, qu'il produise la copie d'un passeport valable.

§ 2. § 1 is niet van toepassing op een vreemdeling die als vluchteling is erkend of die de subsidiaire bescherming geniet.

§ 3. De vreemdeling bedoeld bij § 1 moet bewijzen dat hij voor zichzelf en voor zijn gezinsleden die te zijnen laste zijn, beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden, en dat hij een ziektekostenverzekering heeft die de risico's in België dekt.

De bestaansmiddelen omschreven in het eerste lid moeten hoger zijn dan het niveau beneden welk sociale bijstand kan worden toegekend. Bij het beoordelen van die bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.

De Koning bepaalt bij een in de Ministerraad overlegd besluit, het minimumbedrag van de vereiste bestaansmiddelen, gelet op de criteria omschreven in het vorige lid.

§ 4. De termijn van vijf jaar vermeld in § 1 wordt niet onderbroken door afwezigheden die niet langer duren dan zes opvolgende maanden en die in totaal een duur van tien maanden over de gehele periode van vijf jaar niet overschrijden.

Deze perioden van afwezigheid worden bovendien meegerekend voor de berekening van de termijn.»

Art. 11

Artikel 16 van dezelfde wet, gewijzigd door het koninklijk besluit van 13 juli 1992 en de wet van 15 juli 1996 [+ vervangen door ontwerp GH], wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Artikel 16. § 1. De niet gevestigde vreemdeling die de voorwaarde van artikel 14, tweede lid, vervult, mag naar keuze de machtiging tot vestiging of de status van langdurig ingezetene aanvragen. De aanvraag van de status van langdurig ingezetene geldt als aanvraag van machtiging tot vestiging.

De gevestigde vreemdeling kan te allen tijde de status van langdurig ingezetene aanvragen.

De Koning bepaalt het model van de aanvraag van machtiging tot vestiging en van de verkrijging van de status van langdurig ingezetene.

§ 2. De aanvraag van een machtiging tot vestiging of verkrijging van de status van langdurig ingezetene wordt gericht tot het gemeentebestuur van de verblijfplaats. Dit gemeentebestuur levert daarvan een ontvangstbewijs af en maakt de aanvraag over aan de minister of zijn gemachtigde, voorzover de vreemdeling voldoet aan de voorwaarde van artikel 14 en hij, als zijn identiteit niet is vastgesteld, een kopie van een geldig paspoort voorlegt.

La demande d'acquisition du statut de résident de longue durée doit être accompagnée des preuves attestant de la réunion des conditions fixées à l'article 15bis, § 3.»

Art. 12

A l'article 17 de la même loi sont apportées les modifications suivantes:

1° les alinéas 1er et 2 actuels forment le § 1er;

2° il est inséré un § 2, rédigé comme suit:

«§ 2. Lorsque l'étranger autorisé à s'établir dans le Royaume se voit, simultanément ou postérieurement, accorder le statut de résident de longue durée, il lui est délivré un permis de séjour de résident de longue durée-CE.

Il lui est remis à cette occasion un document, rédigé dans une des trois langues nationales ou en anglais, l'informant de ses droits et obligations sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée.

Le Roi détermine le modèle du permis de séjour de résident de longue durée-CE. Ce titre de séjour remplace le titre d'établissement visé au § 1er et fait foi de l'inscription au registre de la population.

Lorsque le ministre ou son délégué accorde le statut de résident de longue durée à l'étranger visé à l'article 61/7, il notifie sa décision à l'État membre de l'Union européenne qui avait délivré un permis de séjour de résident de longue durée-CE à celui-ci, sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne précitée.»

Art. 13

L'article 18 de la même loi, modifié par la loi du 15 juillet 1996 [+ projet RF], est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 18. § 1er. Sous réserve des dispositions de l'article 19, la durée de validité de l'autorisation d'établissement et du statut de résident de longue durée est illimitée.

Le Roi fixe la durée du titre qui constate l'autorisation d'établissement et du permis de séjour de résident de longue durée-CE.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été autorisé à s'établir dans le Royaume sur la base de l'article 14 ou qui a acquis le statut de résident de longue durée sur la base de l'article 15bis, n'a plus le droit d'y séjourner et/ou perd ce statut, lorsque cet étranger a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illé-

De aanvraag tot het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene moet vergezeld zijn van de bewijsstukken die aantonen dat de voorwaarden van artikel 15bis, § 3, zijn vervuld.»

Art. 12

In artikel 17 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de huidige eerste en tweede leden vormen § 1;

2° een § 2 wordt ingevoegd, luidend als volgt:

«§ 2. Wanneer aan een vreemdeling die gemachtigd is tot vestiging in het Rijk gelijktijdig of naderhand de status van langdurig ingezetene wordt verleend, wordt hem een EG-verbliefsvergunning voor langdurig ingezetene afgegeven.

Bij deze gelegenheid wordt hem een document overhandigd, gesteld in een van de drie landstalen of in het Engels, waarin hij wordt geïnformeerd over zijn rechten en plichten op grond van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen.

De Koning bepaalt het model van de EG-verbliefsvergunning voor langdurig ingezetene. Deze verblijfstitel vervangt de vestigingsvergunning bedoeld in § 1 en geldt als bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde de status van langdurig ingezetene toekent aan de vreemdeling bedoeld in artikel 61/7, brengt hij zijn beslissing ter kennis van de lidstaat van de Europese Unie die aan deze vreemdeling een EG-verbliefsvergunning voor langdurig ingezetene had afgegeven op grond van bovengenoemde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.»

Art. 13

Artikel 18 van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996 [+ ontwerp GH], wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 18. § 1. Onder voorbehoud van artikel 19 is de geldigheidsduur van de machtiging tot vestiging en van de status van langdurig ingezetene onbeperkt.

De Koning bepaalt de geldigheidsduur van het document dat de machtiging tot vestiging vaststelt en van de EG-verbliefsvergunning voor langdurig ingezetene.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die gemachtigd werd zich in het Rijk te vestigen op grond van artikel 14 of die de status van langdurig ingezetene heeft verworven op grond van artikel 15bis, niet meer het recht heeft er te verblijven en/of deze status verliest als hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwet-

gaux, qui ont été déterminants pour la reconnaissance du droit de séjour ou pour obtenir l'autorisation de séjour, pour obtenir l'autorisation d'établissement ou pour l'acquisition du statut de résident de longue durée.»

Art. 14

Dans le Titre I, Chapitre 4, de la même loi, l'article 18bis est rétabli dans la rédaction suivante:

«Art. 18bis. L'étranger auquel a été accordé le statut de résident de longue durée dans le Royaume perd ce statut lorsque le même statut lui est accordé dans un autre État membre de l'Union européenne, en application de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée.»

Art. 15

L'article 19 de la même loi, inséré par la loi du 6 mai 1993 et modifié par la loi du 15 juillet 1996, est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 19. § 1er. L'étranger, qui est porteur d'un titre de séjour ou d'établissement belge valable et quitte le pays, dispose d'un droit de retour dans le Royaume pendant un an.

L'étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée sur la base de l'article 15bis, ne perd par contre son droit de retour dans le Royaume que s'il s'absente des territoires des États membres de l'Union européenne pendant douze mois consécutifs ou lorsqu'il a quitté le Royaume depuis six ans au moins.

L'étranger qui prévoit que son absence du Royaume se prolongera au-delà du terme de validité du titre de séjour peut en obtenir la prorogation ou le renouvellement anticipé.

L'autorisation de rentrer dans le Royaume ne peut lui être refusée que sur base de l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou s'il ne respecte pas les conditions mises à son séjour.

§ 2. L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, dont l'absence du Royaume est supérieure à un an, peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, être autorisé à revenir dans le Royaume.

L'étranger visé au § 1er, alinéa 2, qui a perdu son droit de retour, peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, recouvrer le statut de résident de longue durée.

tige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van het recht op verblijf of om de machtiging tot verblijf te bekomen, om de machtiging tot vestiging te bekomen of om de status van langdurig ingezetene te verwerven.»

Art. 14

In Titel I, Hoofdstuk 4, van dezelfde wet, wordt artikel 18bis hersteld in de volgende lezing:

«Art. 18bis. De vreemdeling aan wie in het Rijk de status van langdurig ingezetene werd toegekend verliest deze status als dezelfde status hem is toegekend in een andere lidstaat van de Europese Unie, krachtens Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen.»

Art. 15

Artikel 19 van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 6 mei 1993 en gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 19. § 1. Een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, heeft gedurende een jaar recht op terugkeer in het Rijk.

Een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet op grond van artikel 15bis verliest daarentegen zijn recht op terugkeer in het Rijk enkel wanneer hij gedurende twaalf opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat of wanneer hij het Rijk sinds ten minste zes jaar heeft verlaten.

Een vreemdeling die voorziet dat zijn afwezigheid uit het Rijk langer zal duren dan de geldigheidsduur van zijn verblijfstitel, kan een vervroegde verlenging of vernieuwing van deze verblijfstitel verkrijgen.

De toelating om het Rijk terug binnen te komen mag hem slechts worden geweigerd op grond van artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, of indien hij de voorwaarden die aan zijn verblijf zijn gesteld niet naleeft.

§ 2. De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, die langer dan een jaar uit het Rijk afwezig blijft, kan tot terugkeer in het Rijk worden gemachtigd in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

De vreemdeling bedoeld in § 1, tweede lid, die zijn recht op terugkeer heeft verloren, kan, in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit, de status van langdurig ingezetene herkrijgen.

§3. Le Roi règle les conditions de validité et de renouvellement des titres de séjour et d'établissement ou du permis de séjour de résident de longue durée-CE de l'étranger qui, après s'être absenté, revient dans le Royaume.

§ 4. Sous réserve de l'application du § 1er, alinéa 2, lorsqu'un étranger porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée-CE belge fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par les autorités compétentes d'un autre État membre de l'Union européenne, consécutivement au refus de prolongation ou au retrait du titre de séjour délivré sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, lorsque les conditions mises à son séjour ne sont plus remplies ou lorsqu'il séjourne de manière illégale dans ce État, le ministre ou son délégué est tenu de le reprendre en charge, ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, même si la durée de validité du permis de séjour de résident de longue durée-CE délivré en Belgique est expirée.»

Art. 16

A l'article 20, alinéa 2, de la même loi, modifié par la loi du 26 mai 2005, les mots «ou bénéficiant du statut de résident de longue durée,» sont insérés entre les mots «l'étranger établi» et les mots «dans le Royaume».

Art. 17

A l'article 30bis, § 2, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 2004, dans les points 1 et 2, les mots «l'article 40, §§ 3 à 6» sont remplacés par les mots «l'article 40bis ou 40ter».

Art. 18

A l'article 39/79, § 1, alinéa 2, de la même loi [inséré par le projet CCE], sont apportées les modifications suivantes:

1° au point 3°, les mots «l'article 10bis, § 2 , sur la base de l'article 13, § 4, alinéa 1er,» sont remplacés par les mots «l'article 10bis, § 2 ou 3, sur la base de l'article 13, § 5, alinéa 1er»;

2° le point 5° est complété par les mots «ou de statut de résident de longue durée»;

3° au point 7°, les mots «de l'étranger CE» sont remplacés par les mots «du citoyen de l'Union» et les mots «sur la base de l'article 44bis» sont supprimés;

4° le point 8° est supprimé.

§ 3. De Koning regelt de voorwaarden voor de geldigheid en de verlenging van de verblijfs- en vestigingsvergunningen of van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene van de vreemdeling die na een afwezigheid terugkeert in het Rijk.

§ 4. Onder voorbehoud van de toepassing van § 1, tweede lid, is de minister of zijn gemachtigde verplicht tot terugname van een vreemdeling, en van zijn gezinsleden bedoeld bij artikel 10, § 1, die houder is van een Belgische EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel is uitgevaardigd door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie, als gevolg van een weigering tot verlenging of een intrekking van de verblijfsvergunning afgegeven op grond van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, wanneer de voorwaarden voor zijn verblijf niet meer zijn vervuld of wanneer hij niet legaal in de betrokken lidstaat verblijft, zelfs indien de geldigheidsduur van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, uitgereikt in België, is verstrekken.»

Art. 16

In artikel 20, tweede lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 26 mei 2005, worden de woorden «of de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet» ingevoegd tussen de woorden «de in het Rijk gevestigde vreemdeling» en de woorden «,wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad».

Art. 17

In artikel 30bis, § 2, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 27 december 2004, worden in de punten 1 en 2, de woorden «artikel 40, §§ 3 tot 6» vervangen door de woorden «artikel 40bis of artikel 40ter».

Art. 18

In artikel 39/79, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, [ingevoegd door het ontwerp RVV], worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3°, worden de woorden «artikel 10bis, § 2, bedoelde familieleden op basis van artikel 13, § 4, eerste lid» vervangen door de woorden «artikel 10bis, § 2 of § 3, bedoelde familieleden op basis van artikel 13, § 5, eerste lid»;

2° punt 5° wordt aangevuld met de woorden «of de status van langdurig ingezetene»;

3° in punt 7° worden de woorden «EG-vreemdeling» vervangen door de woorden «burger van de Unie» en vervallen de woorden «op basis van artikel 44bis»;

4° punt 8° wordt geschrapt.

Art. 19

Dans le titre II de la même loi, le titre du chapitre I est remplacé comme suit: «Chapitre I Etrangers, citoyens de l'Union et membres de leur famille et étrangers, membres de la famille d'un Belge».

Art. 20

L'article 40 de la même loi, remplacé par la loi du 6 mai 1993, est remplacé comme suit:

«Art. 40. § 1 Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans les règlements ou directives européens dont le citoyen de l'Union pourrait se prévaloir, les dispositions ci-après lui sont applicables.

§ 2. Pour l'application de la présente loi, un citoyen de l'Union est un étranger qui possède la nationalité d'un État membre de l'Union européenne et qui séjourne ou se rend dans le Royaume.

§ 3. Tout citoyen de l'Union a le droit de séjourner dans le Royaume pour une période de trois mois au maximum sans autres conditions ou formalités que celles mentionnées à l'article 41, alinéa 1er.

§ 4. Tout citoyen de l'Union a le droit de séjourner dans le Royaume pour une période de plus de trois mois s'il remplit la condition prévue à l'article 41, alinéa 1er et:

1° s'il est un travailleur salarié ou non salarié dans le Royaume ou s'il entre dans le Royaume pour chercher un emploi, tant qu'il est en mesure de faire la preuve qu'il continue à chercher un emploi et qu'il a des chances réelles d'être engagé; ou

2° s'il dispose pour lui-même de ressources suffisantes afin de ne pas devenir une charge pour le système d'assistance sociale du Royaume au cours de son séjour, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques dans le Royaume; ou

3° s'il est inscrit dans un établissement d'enseignement organisé, reconnu ou subsidié pour y suivre à titre principal des études, en ce compris une formation professionnelle, et s'il dispose d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques dans le Royaume et assure par déclaration ou par tout autre moyen équivalent de son choix, qu'il dispose de ressources suffisantes afin de ne pas devenir une charge pour le système d'assistance sociale du Royaume au cours de son séjour; ou

4° s'il bénéficie ou entend bénéficier d'une prestation de services.

Les ressources suffisantes visées à l'alinéa 1er, 2° et 3°, doivent au moins correspondre au niveau de revenus sous lequel la personne concernée peut bénéficier d'une assistance sociale. Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte de la situation personnelle du citoyen de l'Union,

Art. 19

In titel II, van dezelfde wet, wordt de titel van hoofdstuk I, vervangen als volgt: «Hoofdstuk I Vreemdelingen, burgers van de Unie en hun familieleden en vreemdelingen, familieleden van een Belg».

Art. 20

Artikel 40 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 6 mei 1993, wordt vervangen als volgt:

«Art. 40. § 1 Onverminderd de meer voordelijke bepalingen vervat in Europese verordeningen en richtlijnen waarop de burger van de Unie zou kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hem van toepassing.

§ 2. Voor de toepassing van deze wet wordt onder burger van de Unie verstaan, een vreemdeling die de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie bezit en verblijft in of zich begeeft naar het Rijk.

§ 3. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende maximaal drie maanden in het Rijk te verblijven zonder andere voorwaarden of formaliteiten te vervullen dan vermeld in artikel 41, eerste lid.

§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid bedoelde voorwaarde vervult en:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

3° hetzij is ingeschreven aan een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling om er als hoofdbezigheid een studie, daaronder begrepen een beroepsopleiding, te volgen en indien hij beschikt over een verzekering die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt, en hij door middel van een verklaring of van een gelijkwaardig middel van zijn keuze de zekerheid verschafft dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandsstelsel;

4° hetzij er het verrichten van diensten geniet of voorneemens is te genieten.

De in het eerste lid, 2° en 3° bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomenstniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de

qui englobe notamment la nature et la régularité de ses revenus et le nombre de membres de la famille qui sont à sa charge.

Art. 21

Dans la même loi, est inséré un article 40 bis, rédigé comme suit:

Art. 40bis §1. Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans les règlements ou directives européens dont les membres de famille du citoyen de l'Union pourraient se prévaloir, les dispositions ci-après leur sont applicables.

§ 2. Sont considérés comme membres de famille du citoyen de l'Union:

1° le conjoint ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique, qui l'accompagne ou le rejoint;

2° le partenaire auquel le citoyen de l'Union est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, et qui l'accompagne ou le rejoint, pour autant qu'il s'agisse d'une relation durable et stable d'au moins un an dûment établie, qu'ils soient tous deux âgés de plus de 21 ans et célibataires et n'aient pas de relation durable avec une autre personne;

3° ses descendants et les descendants de son conjoint ou partenaire visé aux 1° ou 2°, âgés de moins de 21 ans ou qui sont à leur charge, qui les accompagnent ou les rejoignent;

4° ses ascendants et les ascendants de son conjoint ou partenaire visé aux 1° ou 2°, qui sont à leur charge et qui les accompagnent ou les rejoignent.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères établissant la stabilité de la relation entre les partenaires, visés au point 2°. L'âge minimum des deux partenaires fixé au point 2° est ramené à 18 ans, lorsque ils peuvent apporter la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les cas dans lesquels un partenariat enregistré sur la base d'une loi étrangère doit être considéré comme équivalent à un mariage en Belgique.

§ 3. Les membres de famille visés au § 2 qui sont citoyens de l'Union ont le droit d'accompagner ou de rejoindre le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 3, pour autant qu'ils remplissent la condition énoncée à l'article 41, alinéa 1er. Les membres de famille qui ne sont pas citoyens de l'Union doivent remplir la condition fixée à l'article 41, alinéa 2.

Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familielieden die ten zijne laste zijn.

Art. 21

In dezelfde wet wordt een artikel 40bis ingevoegd, luidend als volgt:

Art. 40bis §1. Onverminderd de meer voordelijke bepalingen vervat in Europese verordeningen en richtlijnen waarop familielieden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.

§ 2. Als familielid van de burger van de Unie wordt beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wetgeving een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voor zover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, ze beiden ouder zijn dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon;

3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° en 2°, beneden de leeftijd van 21 jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen;

4° de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° en 2°, die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen.

De Koning bepaalt bij een in de Ministerraad overlegd besluit, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in punt 2°. De minimumleeftijd van de twee partners bedoeld in punt 2° wordt teruggebracht tot 18 jaar, wanneer ze het bewijs leveren dat ze voor de aankomst in het Rijk van de vreemdeling die vervoegd wordt, reeds tenminste een jaar samengewoond hebben.

De Koning bepaalt eveneens bij een in de Ministerraad overlegd besluit, de gevallen waarbij een partnerschap dat geregistreerd werd op basis van een vreemde wet, moet beschouwd worden als zijnde gelijkwaardig met een huwelijk in België.

§ 3. De in § 2 bedoelde familielieden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 3, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor zover ze de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familielieden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid bedoelde voorwaarde vervullen.

§ 4. Les membres de famille visés au § 2 qui sont citoyens de l'Union ont le droit d'accompagner ou de rejoindre le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, 1° et 2°, pour une période de plus de trois mois pour autant qu'ils remplissent la condition fixée à l'article 41, alinéa 1er. Les membres de famille qui ne sont pas citoyens de l'Union doivent remplir la condition fixée à l'article 41, alinéa 2.

Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, 2°, doit également apporter la preuve qu'il dispose de ressources suffisantes afin que les membres de sa famille visés au § 2 ne deviennent pas une charge pour le système d'assistance sociale du Royaume au cours de leur séjour, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques pour les membres de sa famille dans le Royaume. Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte de la situation personnelle du citoyen de l'Union, qui englobe notamment la nature et la régularité de ses revenus et le nombre de membres de la famille qui sont à sa charge.

Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, 3°, peut être accompagné ou rejoint uniquement par les membres de famille visés au § 2, 1° et 2°, ainsi que par ses enfants ou par les enfants des membres de famille visés aux 1° et 2°, qui sont à sa charge, pour autant qu'ils satisfassent, selon le cas, à la condition de l'article 41, alinéas 1er ou 2.

Art. 22

Dans la même loi, est inséré un article 40 ter, rédigé comme suit:

«Art.40ter. Les dispositions de ce chapitre qui sont applicables aux membres de la famille du citoyen de l'Union qu'ils accompagnent ou rejoignent, sont applicables aux membres de la famille d'un Belge qu'ils accompagnent ou rejoignent.

En ce qui concerne les ascendants visés à l'article 40bis, § 2, 4°, le Belge doit démontrer qu'il dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants pour qu'ils ne deviennent pas une charge pour les pouvoirs publics pendant leur séjour dans le Royaume, ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour les membres de sa famille visés.

Art. 23

A l'article 41 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par la disposition suivante:

«Le droit d'entrée est reconnu au citoyen de l'Union sur présentation d'une carte d'identité ou d'un passeport national

§ 4. De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn hebben het recht de in artikel 40 § 4 ,1° en 2° bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden voor zover ze de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid bedoelde voorwaarde vervullen.

De in artikel 40, §4, 2° bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat de in §2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die ten zijne laste zijn.

De in artikel 40, §4, 3°, bedoelde burger van de Unie kan zich enkel laten begeleiden of vervoegen door de in §2, punten 1°en 2° bedoelde familieleden, alsmede door zijn kinderen of door de kinderen van de familieleden bedoeld in de punten 1° en 2° die ten zijne laste zijn, voor zover ze al naargelang het geval voldoen aan de in artikel 41, eerste lid of tweede lid bedoelde voorwaarde.

Art. 22

In dezelfde wet wordt een artikel 40 ter ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 40ter. De bepalingen van dit hoofdstuk die van toepassing zijn op de familieleden van de burger van de Unie die hem begeleiden of zich bij hem voegen, zijn van toepassing op de familieleden van een Belg die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, 4° bedoelde bloedverwanten in opgaande lijn, moet de Belgische onderdaan aantonen dat hij over stabiele, regelmatige en toereikende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen dat zij tijdens het verblijf in het Rijk ten laste vallen van de openbare overheden en dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's van de betrokken familieleden in België dekt.

Art. 23

In artikel 41 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

«Het recht op binnenkomst wordt erkend aan de burger van de Unie op overlegging van een identiteitskaart of van

en cours de validité, ou s'il peut faire constater ou prouver d'une autre façon sa qualité de bénéficiaire du droit circuler et de séjourner librement»;

2° l'alinéa 2 est remplacé par la disposition suivante:

«Les membres de la famille du citoyen de l'Union visé à l'article 40bis, § 2, qui ne sont pas citoyens de l'Union, doivent être porteurs des documents requis en vertu de l'article 2, ou faire confirmer ou prouver par d'autres moyens leur qualité de bénéficiaires du droit de circuler et de séjourner librement. Si les membres de la famille concernés sont titulaires d'une carte de séjour délivrée sur la base de la directive 2004/38/CE du 29 avril 2004, ils ne sont pas soumis à l'obligation de visa.»;

3° un alinéa 4 est inséré, rédigé comme suit:

«Lorsque le citoyen de l'Union n'est pas en possession d'une carte d'identité ou d'un passeport national en cours de validité, ou que les membres de la famille du citoyen de l'Union, qui ne sont pas citoyens de l'Union, ne disposent pas des documents visés à l'article 2, le ministre ou son délégué peut leur infliger une amende administrative de 200 euros. Le Roi détermine les modalités de la procédure et les règles pour le recouvrement de l'amende.».

Art. 24

L'article 41bis de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996, est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 41bis. Le citoyen de l'Union qui vient en Belgique pour un séjour n'excédant pas trois mois et les membres de sa famille qui l'accompagnent ou le rejoignent, qui ne logent pas dans une maison d'hébergement soumise à la législation relative au contrôle des voyageurs, sont tenus de signaler leur présence sur le territoire à l'administration communale du lieu où ils résident dans les dix jours ouvrables de leur entrée dans le Royaume, à moins qu'ils n'appartiennent à l'une des catégories d'étrangers que le Roi a dispensées de cette obligation.

Le Roi détermine le modèle de l'attestation qui est délivrée en tant que preuve de cette déclaration de présence. Si la présence n'est pas signalée dans le délai prévu à l'alinéa 1er, le ministre ou son délégué peut infliger une amende administrative de 200 euros. Le Roi détermine les modalités de la procédure et les règles de recouvrement de l'amende.»

Art. 25

Dans la même loi, est inséré un article 41 ter, rédigé comme suit:

«Art. 41ter. § 1er. Sauf en ce qui concerne le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, 1°, le ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qui lui est reconnu sur la base de l'article 40, § 3, lorsqu'il constitue

een geldig nationaal paspoort of indien hij op een andere wijze kan laten vaststellen of bewijzen dat hij het recht van vrij verkeer en verblijf geniet»;

2° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

«De familieleden van de burger van de Unie bedoeld in artikel 40bis, §2, die geen burger van de Unie zijn, moeten houder zijn van de documenten die krachtens artikel 2 vereist zijn, dan wel op een andere wijze laten vaststellen of bewijzen dat ze het recht van vrij verkeer en verblijf genieten. Indien de betrokken familieleden houder zijn van een verblijfskaart, verstrekt op basis van richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004, zijn ze vrijgesteld van de visumplicht. »;

3° een vierde lid wordt toegevoegd, luidend als volgt:

«Indien de burger van de Unie niet in het bezit is van een identiteitskaart of geldig nationaal paspoort of de familieleden van de burger van de Unie, die geen burger van de Unie zijn, niet beschikken over de in artikel 2 bedoelde documenten, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 EUR geheven worden. De Koning bepaalt de nadere procedure en regels voor de inning ervan.».

Art. 24

Artikel 41bis, van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 15 juli 1996, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 41bis. De burger van de Unie die naar België komt voor een verblijf van ten hoogste drie maanden en zijn familieleden die hem begeleiden of vervoegen, die niet logeren in een logementshuis dat onderworpen is aan de wetgeving betreffende de controle de reizigers, moeten hun aanwezigheid op het grondgebied melden bij het gemeentebestuur van de plaats waar zij verblijven, dit binnen de 10 werkdagen nadat zij het Rijk zijn binnengekomen, tenzij zij behoren tot één der categorieën van vreemdelingen die de Koning van deze verplichting heeft vrijgesteld.

De Koning bepaalt het model van attest dat uitgereikt wordt ten bewijs van deze melding van aanwezigheid. Indien de aanwezigheid niet binnen de in het eerste lid voorziene periode gemeld werd, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 EUR geheven worden. De Koning bepaalt de nadere procedure en regels voor de inning ervan.»

Art. 25

In dezelfde wet wordt een artikel 41 ter ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 41ter. § 1 Behoudens voor de in artikel 40, §4, 1° bedoelde burger van de Unie, kan er door de minister of zijn gemachtigde een einde gesteld worden aan het recht van verblijf van de burger van de Unie, dat hem erkend werd op

une charge déraisonnable pour le système d'assistance sociale.

§ 2. Sauf en ce qui concerne le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, 1° et les membres de sa famille, le ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qui lui est reconnu sur la base de l'article 40, § 3, et au droit de séjour des membres de sa famille qui leur est reconnu sur la base de l'article 40bis, § 3, lorsque ceux-ci constituent une charge déraisonnable pour le système d'assistance sociale.»

Art. 26

L'article 42 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 42. § 1er. Le droit de séjour de plus de trois mois dans le Royaume est reconnu au citoyen de l'Union et aux membres de sa famille qui sont dans les conditions et pour la durée déterminées par le Roi, conformément aux règlements et directives européens.

§ 2. Le droit de séjour de plus de trois mois des citoyens de l'Union est constaté par une déclaration d'inscription. Ils sont inscrits, selon le cas, dans le registre des étrangers ou dans le registre de la population.

§ 3. Le droit de séjour des membres de famille du citoyen de l'Union, qui ne sont pas euxmêmes citoyens de l'Union, est constaté par un titre de séjour. Ils sont inscrits au registre des étrangers. La durée de validité du titre de séjour est égale à la durée prévue du séjour du citoyen de l'Union qu'ils accompagnent ou rejoignent, et n'excède pas cinq ans à partir de la date de sa délivrance.

§ 4. La déclaration d'inscription et le titre de séjour sont délivrés selon les modalités fixées par le Roi, conformément aux règlements et directives européens.

Ils doivent être demandés au plus tard à l'expiration de la période de trois mois suivant la date d'entrée, auprès de l'administration communale du lieu de leur résidence. Lorsque, à l'expiration de cette période, aucune déclaration d'inscription ou aucun titre de séjour n'a été demandé, le ministre ou son délégué peut infliger une amende administrative de 200 euros. Le Roi détermine les modalités de la procédure et les règles de recouvrement de cette amende.»

Art. 27

Dans la même loi, est inséré un article 42 bis, rédigé comme suit:

«Art. 42bis. § 1er. Le ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour du citoyen de l'Union lorsqu'il ne satisfait

grond van artikel 40, § 3, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandsstelsel.

§ 2. Behoudens voor de in artikel 40, §4, 1° bedoelde burger van de Unie en zijn familieleden, kan er door de minister of zijn gemachtigde een einde gesteld worden aan het recht van verblijf van de burger van de Unie, dat hem erkend werd op grond van artikel 40, §3, en aan het recht van verblijf van zijn familieleden, dat hun erkend werd op grond van artikel 40bis, § 3, indien de familieleden van de burger van de Unie een onredelijke belasting vormen voor het sociale bijstandsstelsel.

Art. 26

Artikel 42 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 42. §1. Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt erkend aan een burger van de Unie en zijn familieleden in de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig Europese verordeningen en richtlijnen.

§ 2. Voor de burgers van de Unie wordt het recht op verblijf van meer dan drie maanden geconstateerd door een verklaring van inschrijving. Zij worden al naargelang het geval ingeschreven in het vreemdelingenregister of het bevolkingsregister.

§ 3. Voor de familieleden van de burger van de Unie die zelf geen burgers van de Unie zijn, wordt het recht op verblijf geconstateerd door een verblijfsvergunning. Zij worden ingeschreven in het vreemdelingenregister. De geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning is gelijk aan de voorgenomen periode van verblijf van de burger van de Unie die men begeleidt of vervoegt en bedraagt uiterlijk vijf jaar vanaf de datum van afgifte.

§ 4. De verklaring van inschrijving en de verblijfsvergunning worden afgegeven volgens de modaliteiten door de Koning bepaald overeenkomstig Europese verordeningen en richtlijnen.

Zij moeten ten laatste worden aangevraagd bij het verstrijken van een periode van drie maanden na de datum van binnenkomst bij het gemeentebestuur van de plaats waar men verblijft. Indien na het verstrijken van deze periode, geen verklaring van inschrijving of verblijfsvergunning wordt aangevraagd, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 EUR geheven worden. De Koning bepaalt de nadere procedure en regels voor de inning ervan.»

Art. 27

In dezelfde wet wordt een artikel 42 bis ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 42bis. §1 Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of

plus aux conditions fixées à l'article 40, § 4, et à l'article 40bis, § 4, alinéa 2, ou, dans les cas visés à l'article 40, § 4, 2°, 3° et 4°, lorsqu'il constitue une charge déraisonnable pour le système d'assistance sociale. Le ministre ou son délégué peut, si nécessaire, vérifier si les conditions pour l'exercice du droit de séjour sont respectées.

§ 2. Un citoyen de l'Union conserve cependant le droit de séjour prévu à l'article 40, § 4, 1°, dans les cas suivants:

1° s'il a été frappé par une incapacité de travail temporaire résultant d'une maladie ou d'un accident;

2° s'il se trouve en chômage involontaire dûment constaté après avoir été employé au moins un an et s'est fait enrégistrer en qualité de demandeur d'emploi auprès du service de l'emploi compétent;

3° s'il se trouve en chômage involontaire dûment constaté à la fin de son contrat de travail à durée déterminée inférieure à un an ou après avoir été involontairement au chômage pendant les douze premiers mois et s'est fait enrégistrer en qualité de demandeur d'emploi auprès du service de l'emploi compétent; dans ce cas, il conserve le statut de travailleur pendant au moins six mois;

4° s'il entreprend une formation professionnelle. A moins que l'intéressé ne se trouve en situation de chômage involontaire, le maintien de la qualité de travailleur suppose qu'il existe une relation entre la formation et l'activité professionnelle antérieure.»

Art. 28

Dans la même loi, est inséré un article 42ter, rédigé comme suit:

« Art. 42ter. § 1er. A moins que les membres de famille d'un citoyen de l'Union qui sont eux-mêmes citoyens de l'Union, bénéficient eux-mêmes d'un droit de séjour tel que visé à l'article 40, § 4, ou satisfassent à nouveau aux conditions visées à l'article 40bis, § 2, le ministre ou son délégué peut mettre fin à leur droit de séjour durant les deux premières années de leur séjour en tant que membre de la famille du citoyen de l'Union, dans les cas suivants:

1° il est mis fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint, sur la base de l'article 42bis, § 1er;

2° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint quitte le Royaume;

3° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint décède;

4° leur mariage avec le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint est dissous ou annulé, il est mis fin au

zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, 2°, 3° en 4° bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

§ 2. Een burger van de Unie behoudt evenwel het recht van verblijf zoals voorzien in artikel 40, § 4, 1°, in de volgende gevallen:

1° hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt;

2° hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling ingeschreven;

3° hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst voor minder dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft de status van werknemer ten minste zes maanden behouden;

4° hij start met een beroepsopleiding. Behalve in geval van onvrijwillige werkloosheid is voor het behoud van de status van werknemer in dit geval een verband vereist tussen de voorafgaande beroepsactiviteit en deze opleiding.»

Art. 28

In dezelfde wet wordt een artikel 42ter ingevoegd , luidend als volgt:

«Art. 42ter. §1. Tenzij de familieleden van een burger van de Unie die zelf burger van de Unie zijn, zelf een recht van verblijf uitoefenen als bedoeld in artikel 40, § 4, of opnieuw voldoen aan de in artikel 40bis, § 4, bedoelde voorwaarden, kan er gedurende de eerst twee jaren van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan hun verblijfsrecht door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:

1° Er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, op basis van artikel 42bis, §1;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het

partenariat enregistré visé à l'article 40bis, § 2, 1° ou 2°, ou il n'y a plus d'installation commune;

5° les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, 2°, 3° ou 4°, constituent une charge déraisonnable pour le système d'assistance sociale.

Au cours de la troisième année de leur séjour en tant que membre de la famille du citoyen de l'Union, une motivation basée sur l'élément visé à l'alinéa 1er ne sera suffisante que si cet élément est complété par des éléments indiquant une situation de complaisance.

§ 2. Les cas visés au § 1er, 2° et 3°, ne sont pas applicables aux enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume et sont inscrits dans un établissement d'enseignement ni au parent qui a la tutelle effective des enfants jusqu'à la fin de leurs études.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut si nécessaire vérifier si les conditions de l'exercice du droit de séjour sont respectées.

Art. 29

Dans la même loi, est inséré un article 42quater, rédigé comme suit:

«Art. 42quater. § 1er. Durant les deux premières années de leur séjour en tant que membre de la famille du citoyen de l'Union, le ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour des membres de famille d'un citoyen de l'Union qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union, dans les cas suivants:

1° il est mis fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint, sur la base de l'article 42bis, § 1er;

2° si le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint quitte le Royaume;

3° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint décède;

4° leur mariage avec le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint est dissous ou annulé, il est mis fin au partenariat enregistré visé à l'article 40bis, § 2, 1° ou 2°, ou il n'y a plus d'installation commune;

5° les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, 2°, 3° ou 4°, constituent une charge déraisonnable pour le système d'assistance sociale.

Au cours de la troisième année de leur séjour en tant que membre de la famille du citoyen de l'Union, une motivation basée sur l'élément visé à l'alinéa 1er ne sera suffisante que si cet élément est complété par des éléments qui indiquent une situation de complaisance.

geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, 1° en 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° de familielieden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, 2°, 3° of 4°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandsstelsel.

In de loop van het derde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie volstaat de motivering gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element enkel indien ze aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie.

§ 2. De in § 1, punten 2° en 3°, bedoelde gevallen zijn niet van toepassing op kinderen van de burger van de Unie die in het Rijk verblijven en aan een onderwijsinstelling zijn ingeschreven alsmede op de ouder die daadwerkelijk de voogdij heeft voor de kinderen, dit tot hun studie voltooid is.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controles ren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

Art. 29

In dezelfde wet wordt een artikel 42quater ingevoegd , luidend als volgt:

«Art. 42quater. § 1. Er kan gedurende de eerste twee jaren van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familielieden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:

1° Er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, op basis van artikel 42bis, § 1;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, 1° en 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° de familielieden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, 2°, 3° of 4°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandsstelsel.

In de loop van het derde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie volstaat de motivering gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element enkel indien ze aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie.

§ 2. Les cas visés au § 1er, 2° et 3°, ne sont pas applicables aux enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume et sont inscrits dans un établissement d'enseignement ni au parent qui a la tutelle effective des enfants jusqu'à la fin de leurs études.

§ 3. Le cas visé au § 1er, 3°, n'est pas applicable aux membres de famille qui ont séjourné au moins un an dans le Royaume, pour autant qu'ils prouvent qu'ils sont travailleurs salariés ou non salariés en Belgique, ou qu'ils disposent pour eux-mêmes et pour leurs membres de famille de ressources suffisantes telles que fixées à l'article 40, § 4, alinéa 2, afin de ne pas devenir une charge pour le système d'assistance sociale, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique, ou qu'ils sont membres d'une famille déjà constituée dans le Royaume d'une personne répondant à ces conditions.

§ 4. Sans préjudice du § 5, le cas visé au § 1er, 4°, n'est pas applicable:

1° lorsque le mariage, le partenariat enregistré ou l'installation commune a duré, au début de la procédure judiciaire de dissolution ou d'annulation du mariage ou lors de la cessation du partenariat enregistré ou de l'installation commune, trois ans au moins, dont au moins un an dans le Royaume; ou

2° lorsque l'autorité parentale sur les enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume a été accordée au conjoint ou au partenaire qui n'est pas citoyen de l'Union par accord entre les conjoints ou les partenaires visés à l'article 40bis, § 2, 1° ou 2°, ou par décision judiciaire; ou

3° lorsque le droit de garde d'un enfant mineur a été accordé au conjoint ou au partenaire visé à l'article 40bis, § 2, 1° ou 2°, qui n'est pas citoyen de l'Union, par accord entre les conjoints ou les partenaires visés à l'article 40bis, § 2, 1° ou 2°, ou par décision judiciaire, et que le juge a déterminé que ce droit de garde doit être exercé dans le Royaume et cela aussi longtemps que nécessaire; ou

4° lorsque des situations particulièrement difficiles l'exigent, par exemple, le fait d'avoir été victime de violence domestique dans le cadre du mariage ou du partenariat enregistré visé à l'article 40, § 2, 1° ou 2°;

et pour autant que les personnes concernées démontrent qu'elles sont travailleurs salariés ou non salariés en Belgique, ou qu'elles disposent de ressources suffisantes visés à l'article 40, § 4, alinéa 2, pour ellesmêmes et pour les membres de leur famille, afin de ne pas devenir une charge pour le système d'assistance sociale du Royaume au cours de leur séjour, et qu'elles disposent d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique, ou qu'elles soient membres d'une famille déjà constituée dans le Royaume d'une personne répondant à ces conditions.

§ 2. De in § 1, punten 2° en 3°, bedoelde gevallen zijn niet van toepassing op kinderen van de burger van de Unie die in het Rijk verblijven en aan een onderwijsinstelling zijn ingeschreven alsmede op de ouder die daadwerkelijk de voogdij heeft voor de kinderen, dit tot hun studie voltooid is.

§ 3. Het in § 1, punt 3°, bedoelde geval is niet van toepassing op de familieleden die ten minste één jaar in het Rijk verbleven hebben in de hoedanigheid van een familielid van de burger van de Unie, en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden beschikken over voldoende bestaansmiddelen zoals bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, punt 4° bedoelde geval niet van toepassing indien:

1° hetzij het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurde, waarvan minstens één jaar in het Rijk;

2° hetzij het ouderlijk gezag over de kinderen van de burger van de Unie, die in het Rijk verblijven, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of de partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, 1° en 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner die geen burger van de Unie is;

3° hetzij het recht van bewaring met een minderjarig kind, tussen de echtgenoten of partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, 1° en 2°, bij overeenkomst dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner als bedoeld in artikel 40bis, § 2, 1° en 2°, die geen burger van de Unie is en de rechter heeft bepaald dat dit recht van bewaring moet uitgeoefend worden in het Rijk en dit zolang het nodig is;

4° hetzij bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, 1° en 2°, het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld;

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden beschikken over voldoende bestaansmiddelen zoals bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

§ 5. Le ministre ou son délégué peut si nécessaire vérifier si les conditions du droit de séjour sont respectées.»

Art. 30

Dans la même loi, est inséré un article 42quinquies, rédigé comme suit:

«Art. 42quinquies. § 1er. Sans préjudice de l'application de l'article 42sexies et pour autant qu'il n'y ait pas de procédure en cours auprès du Conseil du Contentieux des étrangers conformément à l'article 39/79, un droit de séjour permanent est reconnu au citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, 1° et 2°, et aux membres de sa famille, pour autant qu'ils aient séjourné sur la base des dispositions du présent chapitre dans le Royaume pendant une période ininterrompue de trois ans.

Le droit de séjour permanent visé à l'alinéa 1er n'est reconnu aux membres de la famille du citoyen de l'Union qui ne sont pas citoyens de l'Union, que pour autant qu'il y ait eu installation commune pendant cette période avec le citoyen de l'Union. Cette condition d'installation commune n'est pas applicable aux membres de la famille qui remplissent les conditions visées à l'article 42quater, §§ 3 et 4.

§ 2. Le droit de séjour permanent est reconnu au citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, 3°, et aux membres de sa famille aux mêmes conditions que celles définies au § 1er, sauf en ce qui concerne l'exigence d'un séjour de cinq ans.

§ 3. La continuité du séjour n'est pas affectée par des absences temporaires ne dépassant pas au total six mois par an, ni par des absences plus longues pour l'accomplissement d'obligations militaires ou par une absence ininterrompue de douze mois consécutifs au maximum pour des raisons importantes, telles qu'une grossesse et un accouchement, une maladie grave, des études ou une formation professionnelle, ou le détachement pour raisons professionnelles hors du Royaume.

§ 4. Lorsqu'une procédure est en cours devant le Conseil du Contentieux des étrangers conformément à l'article 39/79, la reconnaissance du droit de séjour permanent est suspendue en attendant la conclusion de cette procédure et la décision définitive du ministre ou de son délégué.

§ 5. A leur demande et après vérification de la durée de séjour par le ministre ou son délégué, un document attestant leur droit de séjour permanent est délivré aux citoyens de l'Union, selon les modalités fixées par le Roi.

§ 6. Le droit de séjour permanent des membres de familles qui ne sont pas citoyens de l'Union est constaté par la délivrance d'une carte de séjour. Ils sont inscrits dans le registre de la population.

Cette carte de séjour est délivrée selon les modalités fixées par le Roi conformément aux règlements et directives européens.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controles opnemen of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.»

Art. 30

In dezelfde wet wordt een artikel 42quinquies ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 42quinquies. § 1. Onverminderd de toepassing van artikel 42sexies en voorzover er geen procedure hangende is voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 39/79, wordt een duurzaam recht op verblijf erkend aan de in artikel 40, § 4, 1° en 2° bedoelde burger van de Unie en hun familieleden, voor zover zij gedurende een ononderbroken periode van drie jaar in het Rijk verbleven hebben op grond van de bepalingen van onderhavig hoofdstuk .

Familieleden die geen burger van de Unie zijn, kunnen het in het eerste lid bedoelde duurzaam recht slechts verkrijgen indien zij gedurende deze periode gezamenlijk gevestigd waren met de burger van de Unie. Deze voorwaarde inzake gezamenlijke vestiging geldt niet voor de familieleden die de in artikel 42quater, §§3 en 4 bedoelde voorwaarden vervullen.

§ 2. Voor de in artikel 40, § 4, 3° bedoelde burger van de Unie en zijn familieleden wordt onder dezelfde voorwaarden als bepaald in § 1 een duurzaam recht op verblijf erkend met dien verstande dat een periode van vijf jaar geldt.

§ 3. Het ononderbroken karakter van het verblijf wordt niet beïnvloed door tijdelijke afwezigheden van niet meer dan zes maanden per jaar, door afwezigheden van langere duur voor de vervulling van militaire verplichtingen, door één afwezigheid van ten hoogste twaalf achtereenvolgende maanden om belangrijke redenen, zoals zwangerschap en bevalling, ernstige ziekte, studie of beroepsopleiding, noch door uitzending om werkzaamheden te verrichten buiten het Rijk.

§ 4. Indien een procedure hangende is voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 39/79, wordt de erkenning van het duurzaam recht op verblijf geschorst in afwachting van de beslechting van deze procedure en van een definitieve beslissing van de minister of zijn gemachtigde.

§ 5. Op hun verzoek en na verificatie door de minister of zijn gemachtigde van de duur van het verblijf, wordt aan de burgers van de Unie een document uitgereikt ter staving van hun duurzaam recht op verblijf. Dit gebeurt conform de door de Koning bepaalde modaliteiten.

§ 6. Het duurzaam recht op verblijf voor de familieleden die geen burger van de Unie zijn, wordt geconstateerd door de afgifte van een verblijfskaart. Zij worden ingeschreven in het bevolkingsregister.

Deze verblijfskaart wordt afgegeven volgens de modaliteiten door de Koning bepaald overeenkomstig Europese verordeningen en richtlijnen.

Elle doit être demandée avant l'expiration de la durée de validité du titre de séjour visé à l'article 42, § 3. Lorsque cette carte de séjour n'est pas demandée à temps, le ministre ou son délégué peut infliger une amende administrative de 200 euros. Le Roi fixe les modalités de la procédure et les règles de recouvrement de l'amende.

§ 7. Une fois acquis, le droit de séjour permanent ne se perd que par des absences du Royaume d'une durée supérieure à deux ans consécutifs.»

Art. 31

Dans la même loi, est inséré un article 42 *sexies*, rédigé comme suit:

«Art. 42*sexies*. § 1. Par dérogation à l'article 42*quinquies*, le droit de séjour permanent est accordé, avant l'expiration de la période ininterrompue de trois ans, aux catégories suivantes de travailleurs salariés ou non salariés visés à l'article 40, § 4, 1°:

1° le travailleur salarié ou non salarié qui cesse d'exercer son activité à la suite d'une incapacité permanente de travail, à la condition que:

- a) il séjourne d'une façon continue dans le Royaume depuis plus de deux ans, ou
- b) l'incapacité permanente de travail résulte d'un accident de travail ou d'une maladie professionnelle ouvrant le droit à une prestation entièrement ou partiellement à charge d'une institution du Royaume, ou
- c) son conjoint ou partenaire visé à l'article 40*bis*, § 1, 1°, soit Belge;

2° le travailleur salarié ou non salarié qui, lorsqu'il cesse d'exercer son activité, a atteint l'âge prévu par la législation pour faire valoir ses droits à une pension de vieillesse ou le travailleur qui cesse d'exercer une activité salariée à la suite d'une mise à la retraite anticipée, à condition que son conjoint ou partenaire visé à l'article 40*bis*, § 1, 1° ou 2°, soit Belge.

§ 2. Les membres de famille du citoyen de l'Union visé au § 1er obtiennent également un droit de séjour permanent.

§ 3. Lorsque le travailleur salarié ou non salarié visé à l'article 40, § 4, 1°, décède au cours de sa carrière professionnelle avant d'avoir acquis le droit de séjour permanent sur la base du § 1er, les membres de sa famille séjournant avec lui dans le Royaume acquièrent un droit de séjour permanent à la condition que:

1° le travailleur salarié ou non salarié ait séjourné dans le Royaume durant deux ans de façon ininterrompue, au moment de son décès, ou

Zij moeten worden aangevraagd voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de in artikel 42, § 3 bedoelde verblijfsvergunning. Indien deze verblijfskaart niet tijdig wordt aangevraagd, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 EUR geheven worden. De Koning bepaalt de nadere procedure en regels voor de inning ervan»

§ 7. Wanneer een duurzaam recht op verblijf werd verkregen, kan het slechts worden verloren door een afwezigheid van meer dan twee achtereenvolgende jaren uit het Rijk.»

Art. 31

In dezelfde wet wordt een artikel 42 *sexies* ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 42*sexies*. § 1. In afwijking op artikel 42*quinquies* wordt het duurzaam recht op verblijf alvorens de ononderbroken periode van drie jaar verblijf verstrekken is, toegekend aan de volgende categorieën werknehmers of zelfstandigen, bedoeld in artikel 40 § 4, 1°:

1° de werknemer of zelfstandige die zijn werkzaamheid staakt als gevolg van blijvende arbeidsongeschiktheid, mits

a) hij meer dan twee jaar ononderbroken in het Rijk heeft verbleven, of

b) de arbeidsongeschikheid het gevolg is van een arbeidsongeval of een beroepsziekte waardoor recht ontstaat op een uitkering die geheel of ten dele ten laste komt van een instelling van het Rijk, of

c) zijn echtgenoot of partner bedoeld in artikel 40*bis*, § 1, 1°, een Belgische onderdaan is;

2° de werknemer of zelfstandige die op het tijdstip waarop hij zijn werkzaamheid staakt, de leeftijd heeft bereikt waarop hij aanspraak heeft op een ouderdomspensioen, of de werknemer die zijn bezoldigde werkzaamheid staakt ten gevolge van vervroegde uittreding, mits hun echtgenoot of partner bedoeld in artikel 40*bis*, § 1, 1° en 2°, een Belgische onderdaan is.

§ 2. De familieleden van de in § 1 bedoelde burger van de Unie verkrijgen eveneens een duurzaam recht op verblijf.

§ 3. Indien de in artikel 40, § 4, 1°, bedoelde werknemer of zelfstandige overlijdt in de loop van zijn beroepsleven voordat hij op grond van § 1 het recht op duurzaam verblijf verkregen heeft, verwerven de familieleden die bij hem in het Rijk verblijven een duurzaam recht op verblijf indien:

1° de werknemer of zelfstandige op het tijdstip van overlijden gedurende twee jaar ononderbroken in het Rijk verblijven heeft, of

2° le décès du travailleur salarié ou non salarié soit la conséquence d'un accident de travail ou d'une maladie professionnelle.»

Art. 32

Dans la même loi, est inséré un article 42*septies*, rédigé comme suit:

«Art. 42*septies*. Le ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour du citoyen de l'Union ou des membres de sa famille lorsque celui-ci ou ceux-ci ont utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou ont recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, qui ont été déterminants pour la reconnaissance de ce droit.»

Art. 33

A l'article 43 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 1er, dans la phrase introductory et au point 2°, les mots «sécurité publique» sont remplacés par les mots «sécurité nationale»;

2° à l'alinéa 1er, le point 4° est remplacé comme suit:

«4° Seules des maladies figurant dans la liste annexée à la présente loi peuvent justifier un refus d'accès ou de séjour. La survenance d'une maladie après une période de trois mois suivant l'arrivée sur le territoire ne peut justifier l'éloignement du territoire.»

3° des alinéas 2 et 3 sont insérés, rédigés comme suit:

«Afin de juger si l'intéressé représente un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale, le ministre ou son délégué peut, lors de la délivrance de la déclaration d'inscription ou lors de la délivrance de la carte de séjour, demander, si nécessaire, à l'État membre d'origine et éventuellement à d'autres États membres, la communication des antécédents judiciaires de l'intéressé et, le cas échéant, exiger la production d'un extrait de casier judiciaire.

Lorsque des indices sérieux le justifient, le ministre ou son délégué peut, si nécessaire, soumettre les bénéficiaires du droit de séjour à un examen médical gratuit, dans les trois mois suivant leur arrivée, afin qu'il soit attesté qu'ils ne souffrent pas des maladies visées à l'alinéa 1er, 4°.»

Art. 34

L'article 44*bis* de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996, est abrogé.

2° het overlijden van de werknemer of zelfstandige het gevolg is geweest van een arbeidsongeval of beroepsziekte.»

Art. 32

In dezelfde wet wordt een artikel 42*septies* ingevoegd, luidend als volgt:

«Art.42*septies*. De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht.»

Art. 33

In artikel 43 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, in de inleidende zin en in punt 2° worden de woorden «openbare veiligheid» vervangen door de woorden «nationale veiligheid»;

2° in het eerste lid, wordt punt 4° vervangen als volgt:

«4° alleen ziekten vermeld in de bij deze wet gevoegde lijst kunnen een weigering van binnenkomst of het verblijf rechtvaardigen. Het optreden van een ziekte later dan drie maanden na aankomst op het grondgebied kan geen reden voor verwijdering van het grondgebied vormen.

3° een tweede en derde lid worden toegevoegd, luidend als volgt:

«Om te beoordelen of de betrokkenen een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid kan de minister of zijn gemachtigde bij de afgifte van de verklaring van inschrijving dan wel bij de afgifte van de verblijfskaart, zonodig de lidstaat van oorsprong en eventueel andere lidstaten, verzoezen om mededeling van de gerechtelijke antecedenten betreffende betrokkenen en zonodig om een uittreksel uit het strafregister verzoeken.

Indien ernstige aanwijzingen daartoe aanleiding geven, kan de minister of zijn gemachtigde personen die het verblijfsrecht genieten binnen drie maanden na de datum van binnenkomst zonodig aan een kosteloos medisch onderzoek onderwerpen met het oog op het afgeven van een verklaring dat zij niet lijden aan de in het eerste lid, 4° bedoelde ziekten.»

Art. 34

Artikel 44*bis* van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 15 juli 1996, wordt opgeheven.

Art. 35

L'article 45 de la même loi, remplacé par la loi du 15 juillet 1996, est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 45. § 1er. Sans préjudice de l'application de l'article 42bis, le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, et les membres de sa famille visés à l'article 40bis, § 2, qui ont un droit de séjour dans le cadre d'un séjour d'au moins un an, ne peuvent être éloignés du territoire que par arrêté royal d'expulsion, après avis de la Commission consultative des étrangers.

§ 2. Le citoyen de l'Union et les membres de sa famille qui ont obtenu un droit de séjour permanent, conformément à l'article 42*quinquies* ou 42*sexies*, ne peuvent être expulsés du Royaume que pour des raisons graves d'ordre public ou de sécurité nationale.

§ 3. Sauf en cas d'atteinte grave à la sécurité nationale, ne peuvent être, selon le cas, ni expulsés ni renvoyés du Royaume:

1° le citoyen de l'Union ou les membres de sa famille qui ont séjourné dans le Royaume au cours des dix dernières années;

2° le citoyen de l'Union ou les membres de sa famille qui n'ont pas atteint l'âge de dix-huit ans, sauf si l'éloignement est nécessaire dans l'intérêt de l'enfant mineur, comme prévu dans les conventions internationales applicables.»

Art. 36

A l'article 46 de la même loi, sont apportées les modifications suivantes:

1° l'alinéa 1er devient le § 1er;

2° l'alinéa 2 , qui devient § 2, est remplacé par la disposition suivante:

«Sont notifiés à l'intéressé:

1° le refus de déclaration d'inscription visée à l'article 42, § 2, ou le refus de délivrance du titre de séjour visé à l'article 42, § 3;

2° la perte du droit de séjour sur la base des articles 42*bis*, 42*ter*, 42*quater*, ou de l'article 42*septies*;

3° le refus de délivrance d'un document prévu à l'article 42 *quinquies*, § 1er, alinéa 3, ou le refus de délivrance de la carte de séjour visée à l'article 42*quinquies*, § 2, alinéa 1er;

4° la perte du droit de séjour permanent sur la base de l'article 42*quinquies*, § 3, ou de l'article 42*septies*;

3° l'alinéa 3 devient le § 3;

Art. 35

Artikel 45 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 15 juli 1996, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 45. § 1. Onverminderd de toepassing van artikel 42*bis*, kunnen de in artikel 40, § 4 bedoelde burger van de Unie en zijn in artikel 40*bis*, § 2 bedoelde familieleden die een recht op verblijf hebben in het kader van een verblijf voor minstens een jaar slechts bij koninklijk besluit tot uitzetting en na het advies van de Commissie van advies van het grondgebied verwijderd worden.

§ 2 Behalve om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid, kunnen een burger van de Unie of zijn familieleden die een duurzaam recht op verblijf hebben verworven overeenkomstig artikel 42*quinquies* of 42 *sexies*, niet uitgezet worden uit het Rijk

§ 3. Behalve in geval van ernstige aanslag op de nationale veiligheid, kunnen al naargelang het geval niet uitgezet noch teruggezeten worden uit het Rijk:

1° de burger van de Unie of zijn familieleden die in het Rijk de laatste tien jaar hebben verbleven;

2° de burger van de Unie of zijn familieleden die de leeftijd van achttien jaar nog niet bereikt hebben, tenzij de verwijdering noodzakelijk is in het belang van de minderjarige, zoals bepaald in de toepasselijke internationale verdragen.»

Art. 36

In artikel 46 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt § 1;

2° het tweede lid, dat § 2 wordt, wordt vervangen als volgt:

«Worden ter kennis gebracht van de betrokkenen:

1° de weigering van verklaring tot inschrijving, zoals bedoeld in artikel 42, § 2 of de weigering tot afgifte van de verblijfsvergunning, zoals bedoeld in artikel 42, § 3;

2° het verlies van het recht op verblijf op grond van de artikelen 42*bis*, 42*ter*, 42*quater* of van artikel 42*septies*;

3° de weigering van de afgifte van een document zoals voorzien in artikel 42*quinquies*, § 1, derde lid of de weigering tot afgifte van de verblijfskaart zoals bedoeld in artikel 42*quinquies*, § 2, eerste lid;

4° het verlies van het recht op duurzaam verblijf op grond van artikel 42*quinquies*, § 3 of van artikel 42*septies*;

3° het derde lid wordt § 3;

4° l'alinéa 4, qui devient le § 4, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 4. Sauf dans des cas urgents dûment démontrés, ce délai ne peut pas être inférieur à un mois suivant la date de notification.»

Art. 37

Dans la même loi, est inséré un article 46 bis, rédigé comme suit:

«Art. 46bis. §1er. Le citoyen de l'Union ou les membres de sa famille visés à l'article 40bis, § 2, peuvent, au plus tôt après un délai de deux ans suivant l'arrêté royal d'expulsion ou l'arrêté ministériel de renvoi, introduire auprès du délégué du ministre une demande de suspension ou de levée de l'arrêté concerné, en invoquant des moyens tendant à établir un changement matériel des circonstances qui avaient justifié cette décision.

§ 2. Une décision concernant cette demande est prise au plus tard dans les six mois suivant l'introduction de celle-ci.

Les étrangers concernés n'ont aucun droit d'accès ou de séjour dans le Royaume durant le traitement de cette demande.»

Art. 38

Un article 51/3bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art 51/3bis. L'étranger qui introduit une demande d'asile peut être soumis à une fouille de sécurité lors de son arrivée auprès de l'autorité visée à l'article 50, afin de s'assurer que l'intéressé ne porte pas une arme ou un objet dangereux pour sa propre intégrité physique ou celle de tiers, ou pour l'ordre public.

La fouille de sécurité s'effectue par la palpation du corps et des vêtements de la personne fouillée ainsi que par le contrôle de ses bagages. Elle ne peut durer plus longtemps que le temps nécessaire à cette fin. Elle est effectuée par un délégué du ministre du même sexe que la personne fouillée.

Le Roi détermine les autres règles applicables à cette fouille de sécurité.»

Art. 39

Il est inséré dans le titre II de la même loi, un chapitre V [chapitre IV = projet TEH], intitulé «Chapitre V – Bénéficiaires du statut de résident de longue durée dans un autre État membre de l'Union européenne, sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée».

4° het vierde lid, dat § 4 wordt, wordt vervangen als volgt:

«§ 4. Behalve in naar behoren aangetoonde dringende gevallen, mag deze termijn niet korter zijn dan een maand na de datum van kennisgeving.»

Art. 37

In dezelfde wet wordt een artikel 46bis ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 46bis. § 1. De burger van de Unie of zijn familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, kunnen ten vroegste na een periode van 2 jaar nadat het koninklijk besluit tot uitzetting of het ministerieel besluit tot terugwijzing werd uitgevoerd, onder aanvoering van argumenten om te bewijzen dat er een wijziging in materiële zin is opgetreden in de omstandigheden die het besluit destijds rechtvaardigden, bij de gemachtigde van de minister een aanvraag indienen tot schorsing of opheffing van het betrokken besluit.

§ 2. Een besluit betreffende de bovenvermelde aanvraag wordt ten laatste binnen de zes maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag getroffen.

De betrokken vreemdelingen hebben gedurende de behandeling van deze aanvraag geen recht van toegang of verblijf in het Rijk.»

Art. 38

In dezelfde wet wordt een artikel 51/3bis ingevoegd, luidende:

«Art. 51/3bis. De vreemdeling die een asielaanvraag indient kan onderworpen worden aan een veiligheidsofoullering bij de aankomst in de in artikel 50 bedoelde overheid, om er zich van te vergewissen dat de betrokkenen geen wapen draagt of enig voorwerp dat gevaarlijk is voor de fysieke integriteit van hemzelf of van derden of voor de openbare orde.

De veiligheidsofoullering gebeurt door het betasten van het lichaam en de kleding van de gefouilleerde, alsook door de controle van zijn bagage. Zij mag niet langer duren dan de daartoe noodzakelijke tijd. Zij wordt uitgevoerd door een gemachtigde van de minister van hetzelfde geslacht als de gefouilleerde.

De Koning bepaalt de nadere regels die van toepassing zijn op deze veiligheidsofoullering.»

Art. 39

In Titel II van dezelfde wet wordt een Hoofdstuk V ingevoegd [Hoofdstuk IV = ontwerp MH] met als opschrift «Hoofdstuk V – Gerechtigden van de status van langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie, op grond van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen».«

Art. 40

Il est inséré dans le titre II, chapitre V, de la même loi, un article 61/6, rédigé comme suit:

«Art. 61/6. Les États tenus par la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, sont les États membres de l'Union européenne, à l'exception du Danemark, de l'Irlande et du Royaume-Uni.»

Art. 41

Il est inséré dans le titre II, chapitre V, de la même loi, un article 61/7, rédigé comme suit:

« Art. 61/7. § 1er. Pour autant qu'il ne se trouve pas dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou ne soit pas atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe de la présente loi, lorsque l'étranger porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée-CE valable, délivré par un autre État membre de l'Union européenne sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, introduit une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois, cette autorisation doit être accordée s'il remplit les conditions suivantes, selon le cas,

1° s'il vient exercer une activité salariée ou non salariée en Belgique: produire la preuve qu'il est autorisé à travailler en Belgique ou qu'il est dispensé de cette autorisation et, selon le cas, un contrat de travail ou les documents requis pour l'exercice de la profession non salariée, et retirer ou pouvoir retirer de cette activité des ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics;

2° s'il vient poursuivre des études ou une formation professionnelle en Belgique: réunir les conditions fixées aux articles 58 à 60;

3° s'il vient en Belgique à d'autres fins: apporter la preuve qu'il dispose de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics, la preuve qu'il dispose d'une assurance-maladie couvrant les risques en Belgique et, le cas échéant, la preuve de l'activité visée.

Les règles visées à l'alinéa 1er ne sont pas applicables lorsque le résident de longue durée souhaite séjourner dans le Royaume en tant que travailleur salarié détaché par un prestataire de services installé dans un État membre de l'Union européenne, dans le cadre d'une prestation transfrontalière, ou en tant que prestataire de services transfrontaliers.

Art. 40

In Titel II, Hoofdstuk V, van dezelfde wet wordt een artikel 61/6 ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 61/6. De staten gebonden door Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen van derde landen, zijn de lidstaten van de Europese Unie, met uitzondering van Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk.»

Art. 41

In Titel II, Hoofdstuk V, van dezelfde wet wordt een artikel 61/7 ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 61/7. § 1. Wanneer een vreemdeling die houder is van een geldige EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, afgegeven door een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen van derde landen, een aanvraag voor een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden indient, moet deze aanvraag worden ingewilligd, voorzover hij zich niet bevindt in een van de gevallen vermeld in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, of niet is getroffen door een van de ziekten die de volksgezondheid bedreigen vermeld in de bijlage bij deze wet, en hij de volgende voorwaarden vervult, al naar het geval:

1° indien hij in België een activiteit als werknemer of als zelfstandige komt uitoefenen: het bewijs voorleggen dat hij gemachtigd is om in België te werken of dat hij vrijgesteld is van deze machtiging en, al naar het geval, een arbeidsovereenkomst voorleggen of de documenten voorleggen die zijn vereist om een activiteit als zelfstandige uit te oefenen, en op grond van deze activiteit stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten ontvangen of kunnen ontvangen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden;

2° indien hij in België een studie of een beroepsopleiding komt volgen: voldoen aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 58 tot 60;

3° indien hij met andere doeleinden naar België komt: het bewijs voorleggen dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden, het bewijs dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België dekt en, in voor-komend geval, het bewijs van de voorgenomen activiteit voorleggen.

De regels vermeld in het eerste lid zijn niet van toepassing als de langdurig ingezetene in het Rijk wenst te verblijven als gedetacheerd werknemer van een dienstverstrekker gevestigd in een andere lidstaat van de Europese Unie in het kader van een grensoverschrijdende dienstverlening of als verlener van grensoverschrijdende diensten.

§ 2. La demande d'autorisation de séjour est introduite selon les modalités prévues à l'article 9 ou 9bis.

Lorsque l'autorisation est demandée par l'étranger auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne, ce dernier lui remet, sauf lorsqu'il refuse de prendre cette demande en considération, une preuve de réception de celle-ci et la transmet sans délai au ministre ou à son délégué.

§ 3. La décision relative à la demande d'autorisation de séjour est prise dans les plus brefs délais et au plus tard dans les quatre mois suivant la demande, lorsque celle-ci est faite à l'étranger, ou suivant la date de la remise de la preuve de réception de la demande dans le cas visé au § 2, dernier alinéa.

Lorsque les documents requis ne sont pas produits ou dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande et par une décision motivée portée à la connaissance du demandeur, le ministre ou son délégué peut, à une seule reprise, prolonger ce délai d'une période de trois mois.

A l'expiration du délai de quatre mois suivant l'introduction de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa précédent, si aucune décision n'a été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée lorsque les documents visés au § 1er ont été produits. L'autorisation de séjour est refusée dans le cas contraire.

§ 4. Les dispositions de l'article 13, § 1er, alinéas 1er et 5, et § 2, [modifié par le projet RF] sont applicables à l'autorisation de séjour visée au § 1er.

L'inscription au registre des étrangers de l'étranger visé au § 1er et la délivrance du titre de séjour faisant foi de celle-ci ont lieu conformément aux dispositions de l'article 12.

§ 5. Le ministre ou son délégué informe les autorités compétentes de l'État membre de l'Union européenne dans lequel l'étranger s'est vu délivrer un permis de séjour de résident de longue durée sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne précitée, de la décision d'autorisation de séjour.

§ 6. L'autorisation de séjour de l'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, 1° et 3°, devient illimitée à l'expiration d'une période de cinq ans suivant la délivrance du titre de séjour.»

Art. 42

Il est inséré dans le titre II, chapitre V, de la même loi, un article 61/8, rédigé comme suit:

«Art. 61/8. Lorsque le ministre ou son délégué donne, conformément aux dispositions de l'article 13, § 3 [projet RF], l'ordre de quitter le territoire à l'étranger autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée limitée en vertu de l'article 61/7, il en informe l'État membre de l'Union européenne dans lequel

§ 2. De aanvraag voor de machtiging tot verblijf wordt ingediend op de wijze bepaald bij de artikelen 9 of 9bis.

Indien de machtiging door de vreemdeling wordt aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft, overhandigt de laatstgenoemde hem, behalve indien hij weigert om de aanvraag in overweging te nemen, een bewijs van ontvangst van de aanvraag en maakt deze onverwijd over aan de minister of aan diens gemachtigde.

§ 3. De beslissing over de aanvraag voor de machtiging tot verblijf moet zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag worden genomen, indien die in het buitenland wordt ingediend, of na de datum van de overhandiging van het bewijs van ontvangst van de aanvraag, in het in § 2, laatste lid, bedoelde geval.

Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met de complexiteit van het onderzoek van de aanvraag en bij een met redenen omklede beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn één keer met drie maanden verlengen.

Als na afloop van de termijn van vier maanden volgend op de indiening van de aanvraag, eventueel verlengd overeenkomstig het vorige lid, geen enkele beslissing is genomen, moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven wanneer de documenten vermeld in § 1 zijn voorgelegd. In het andere geval wordt ze geweigerd.

§ 4. De bepalingen van artikel 13, § 1, eerste lid en vijfde lid, en § 2 [gewijzigd door het ontwerp GH], zijn van toepassing op de machtiging tot verblijf bedoeld in § 1.

Het inschrijven van de in § 1 bedoelde vreemdeling in het vreemdelingenregister en het afgeven van de verblijfstitel die als bewijs van inschrijving geldt worden gedaan overeenkomstig artikel 12.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde deelt de beslissing tot machtiging tot verblijf mee aan de bevoegde overheid van de lidstaat van de Europese Unie die aan de vreemdeling een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgegeven op grond van bovenvermelde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.

§ 6. De machtiging tot verblijf van de in § 1, eerste lid, 1° en 3° bedoelde vreemdeling wordt onbeperkt na een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel.»

Art. 42

In Titel II, Hoofdstuk IV, van dezelfde wet wordt een artikel 61/8 ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 61/8. Wanneer de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 13, § 3, [ontwerp GH], aan een vreemdeling die krachtens artikel 61/7 tot een verblijf van beperkte tijd in het Rijk is gemachtigd het bevel geeft om het grondgebied te verlaten, deelt hij dit mee aan de lidstaat van de Europese

l'étranger s'est vu délivrer un permis de séjour de résident de longue durée sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne précitée.»

Art. 43

Il est inséré dans le titre II, chapitre V, de la même loi, un article 61/9, rédigé comme suit:

«Art. 61/9. Lorsque l'étranger qui a été autorisé au séjour sur la base de l'article 61/7, § 1er, a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, le ministre peut assortir son renvoi en application de l'article 20, alinéa 1er, d'une décision d'éloignement du territoire de l'Union européenne, en accord avec les autorités de l'État membre de l'Union européenne dans lequel l'étranger s'est vu délivrer un permis de séjour de résident de longue durée sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne précitée.»

Art. 44

L'article 74/8 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 [+modifié par projet RF], est complété par un § 5 et un § 6, rédigés comme suit:

«§ 5. L'étranger visé au § 1er peut être soumis à une fouille de sécurité afin de s'assurer que l'intéressé ne porte pas une arme ou un objet dangereux pour sa propre intégrité physique ou celle de tiers, ou pour l'ordre public, dans chacun des cas suivants:

1° lors de son arrivée dans un lieu visé au § 1er;

2° après qu'il ait reçu une visite;

3° préalablement à son transfèrement.

Lors de son arrivée dans un lieu visé au § 1er, la personne rendant visite à un étranger visé au § 1er peut également être soumis à cette fouille de sécurité.

La fouille de sécurité s'effectue par la palpation du corps et des vêtements de la personne fouillée ainsi que par le contrôle de ses bagages. Elle ne peut durer plus longtemps que le temps nécessaire à cette fin. Elle est effectuée par un délégué du ministre du même sexe que la personne fouillée.

§ 6. Le délégué du ministre peut utiliser la contrainte à l'égard de l'étranger visé au § 1er, et dans le cadre de son transfèrement visé au § 3.

Ce recours à la contrainte est soumis aux conditions fixées à l'article 37 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.

Unie die aan de vreemdeling een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgegeven op grond van bovenvermelde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.»

Art. 43

In Titel II, Hoofdstuk V, van dezelfde wet wordt een artikel 61/9 ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 61/9. Wanneer een vreemdeling die tot het verblijf werd gemachtigd op grond van artikel 61/7, § 1, de openbare orde of de nationale veiligheid ernstig heeft geschaad, kan de minister zijn terugwijzing krachtens artikel 20, eerste lid, vergezeld doen gaan van een beslissing tot verwijdering van het grondgebied van de Europese Unie, in akkoord met de overheid van de lidstaat van de Europese Unie die aan de vreemdeling een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgegeven op grond van bovenvermelde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.»

Art. 44

Artikel 74/8 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996, [+gewijzigd bij ontwerp GH], wordt aangevuld met een § 5 en een § 6, luidende:

«§ 5. Een vreemdeling bedoeld in § 1 kan onderworpen worden aan een veiligheidsfouillering om er zich van te vergewissen dat de betrokkene geen wapen draagt of enig voorwerp dat gevaarlijk is voor de fysieke integriteit van hemzelf of van derden of voor de openbare orde, in elk van de volgende gevallen:

1° bij aankomst van de vreemdeling in een plaats bedoeld in § 1;

2° nadat de vreemdeling bezoek heeft ontvangen;

3° voorafgaand aan de overbrenging van de vreemdeling.

Bij zijn aankomst in een plaats bedoeld in § 1, kan de bezoeker van een vreemdeling bedoeld in § 1 eveneens onderworpen worden aan deze veiligheidsfouillering.

De veiligheidsfouillering gebeurt door het betasten van het lichaam en de kleding van de gefouilleerde, alsook door de controle van zijn bagage. Zij mag niet langer duren dan de daartoe noodzakelijk tijd. Zij wordt uitgevoerd door een gemachtigde van de minister van hetzelfde geslacht als de gefouilleerde.

§ 6. De gemachtigde van de minister kan dwang gebruiken ten aanzien van de vreemdeling bedoeld in § 1, en in het kader van zijn overbrenging bedoeld in § 3.

Dit gebruik van dwang is onderworpen aan de voorwaarden bepaald bij artikel 37 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

Le Roi détermine les règles relatives à la formation dans le cadre du recours à la contrainte par le délégué du ministre».

Art. 45

A l'article 79 de la même loi, modifié par les lois du 14 juillet 1987, 6 mai 1993, 15 juillet 1996 et 26 juin 2000, sont apportées les modifications suivantes:

1° à l'alinéa 1er, 2°, la référence à l'article 41bis est supprimée et les mots «, aux articles 42, § 2, 42quinquies, § 5, «sont insérés entre les mots «prévus à ces articles» et les mots «ou à l'article 2»;

2° à l'alinéa 2, la référence aux articles «5, 12, 17 ou 41bis» est remplacée par la référence aux articles «5, 12, 17, 41bis, 42, § 2 ou 42quinquies, § 5».

Art. 46

L'annexe de la même loi est remplacée par l'annexe jointe à la présente loi.

CHAPITRE III

Dispositions transitoires

Art. 47

A partir de l'entrée en vigueur de la présente loi, toutes ses dispositions sont d'application aux citoyens de l'Union, aux membres de leur famille et aux membres de la famille de Belges, étant entendu que:

1° les titres de séjour des citoyens de l'Union restent valables jusqu'à l'expiration de leur durée de validité;

2° les citoyens de l'Union et les membres de leur famille qui disposent d'une carte de séjour de ressortissant d'un État membre des Communautés européennes ou d'une carte d'identité d'étranger, constatant leur droit de séjour, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, sont à partir de ce moment d'office considérés comme jouissant du droit de séjour conformément à l'article 42 de la loi du 15 décembre 1980;

3° sous réserve d'un mariage de complaisance, d'un abus de droit ou d'une autre forme de fraude, il ne peut être mis fin au séjour des citoyens de l'Union et des membres de leur famille qui disposent d'une carte de séjour de ressortissant d'un État membre des Communautés européennes ou d'une carte d'identité d'étranger, constatant leur droit de séjour, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, que conformément à l'article 45 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, modifié par la présente loi;

De Koning bepaalt de regels voor de opleiding in het kader van het gebruik van dwang door de gemachtigde van de minister.»

Art. 45

In artikel 79 van dezelfde wet, gewijzigd door de wetten van 14 juli 1987, 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 26 juni 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het 1ste lid, 2°, wordt de verwijzing naar artikel 41bis geschrapt en de woorden «in de artikelen 42, § 2, 42quinquies, § 5» worden ingevoegd tussen de woorden «voorzien in die artikelen» en de woorden «of in artikel 2»;

2° in het 2de lid wordt de verwijzing naar de artikelen «5, 12, 17 of 41bis» vervangen door de verwijzing naar de artikelen «5, 12, 17, 41bis, 42, § 2 of 42quinquies, § 5».

Art. 46

De bijlage bij dezelfde wet wordt vervangen door de bijlage die bij deze wet is gevoegd.

HOOFDSTUK III

Overgangsbepaling

Art. 47

Vanaf de inwerkingtreding van deze wet zijn alle bepalingen van deze wet van toepassing op de burgers van de Unie, hun familieleden en familieleden van Belgen met dien verstande dat:

1° de verblijfsvergunningen van de burgers van de Unie geldig blijven tot aan het verstrijken van de geldigheidsduur ervan;

2° de burgers van de Unie en hun familieleden alsook de familieleden van Belgische onderdanen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet in het bezit zijn van een verblijfskaart van onderdaan van een lidstaat der Europese Gemeenschappen of van een identiteitskaart voor vreemdeling, waarbij hun verblijfsrecht werd vastgesteld, vanaf dat ogenblik van rechtswege geacht worden te genieten van een recht op verblijf overeenkomstig artikel 42 van de wet van 15 december 1980;

3° er onder voorbehoud van schijnhuwelijk, rechtsmisbruik of een andere vorm van fraude slechts een einde gesteld kan worden aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, beschikken over een verblijfskaart van onderdaan van een lidstaat van de Europese Gemeenschappen of een identiteitskaart voor vreemdeling, waarbij hun verblijfsrecht werd vastgesteld, conform het door deze wet gewijzigd artikel 45 van de wet van 15 december 1980;

4° l'étranger autorisé au séjour pour une durée limitée, en tant que partenaire d'un citoyen de l'Union ou d'un Belge, en application des critères décrits dans la circulaire du 30 septembre 1997 relative à l'octroi d'une autorisation de séjour sur la base de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable, au moment de l'entrée en vigueur de l'article 21 de la présente loi, est considéré à partir de ce moment comme jouissant du droit de séjour conformément à l'article 42 de la loi du 15 décembre 1980.

Pendant le délai restant sur la période de trois ans suivant la délivrance du premier titre de séjour à l'étranger visé, le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de celui-ci sur la base, selon le cas de l'article 42ter ou 42quater de la même loi, y compris si le contrat de vie commune est dénoncé.

A l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent, le partenaire visé du citoyen de l'Union ou d'un Belge a le droit au séjour permanent dans les conditions prévues à l'article 42quinquies de la même loi;

5° aucune amende administrative ne peut être infligée pour des situations qui se sont produites avant l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 48

L'étranger autorisé au séjour pour une durée limitée, en application des critères décrits dans la circulaire du 30 septembre 1997 relative à l'octroi d'une autorisation de séjour sur la base de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable, au moment de l'entrée en vigueur de l'article 6 de la loi du..., est considéré à partir de ce moment comme admis au séjour limité sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, et de l'article 13, § 1er, alinéa 2, si le partenaire non ressortissant d'un État membre de l'Union européenne qu'il est venu rejoindre séjourne pour une durée illimitée dans le Royaume, ou comme autorisé au séjour limité sur la base de l'article 10bis, § 2, et de l'article 13, § 1er, alinéa 6, si le partenaire non ressortissant d'un État membre de l'Union européenne qu'il est venu rejoindre séjourne pour une durée limitée dans le Royaume.

Pendant le délai restant sur la période de trois ans suivant la délivrance du premier titre de séjour à l'étranger visé, le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de celui-ci sur la base, dans le premier cas, de l'article 11, § 2, alinéa 1er, 1°, s'il est mis fin au partenariat enregistré ou si le contrat de vie commune est dénoncé, 2° ou 3°, ou, dans le second cas, de l'article 13, § 4, alinéa 1er, 1°, 2°, s'il est mis fin au partenariat enregistré ou si le contrat de vie commune est dénoncé, 3° ou 4°.

A l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent, le partenaire visé d'un étranger en séjour illimité est admis au séjour illimité conformément à l'article 13, § 1er, alinéa 3, et, par déro-

4° de vreemdeling die op het ogenblik van de inwerkingtreding van artikel 21 van deze wet, met toepassing van de criteria bepaald in de omzendbrief van 30 september 1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwoonst in het kader van een duurzame relatie, gemachtigd wordt tot een verblijf voor beperkte duur in de hoedanigheid van partner van een burger van de Unie of van een Belgische onderdaan, vanaf dat moment van rechtwege geacht wordt te genieten van een recht op verblijf op grond van artikel 42 van de wet van 15 december 1980.

Voordat er drie jaren verstrekken zijn sedert de afgifte van de eerste verblijfstitel aan de betrokken vreemdeling, kan de minister of zijn gemachtigde een einde stellen aan diens verblijf, al naargelang het geval op grond van artikel 42ter of 42quater van dezelfde wet, met inbegrip van het geval waarbij het samenlevingscontract wordt opgezegd.

Na het verstrijken van de in het voorgaande lid bedoelde termijn, geniet de betrokken partner van de burger van de Unie of van de Belgische onderdaan een duurzaam recht op verblijf conform de voorwaarden bedoeld in artikel 42 quinque van dezelfde wet;

5° er geen administratieve geldboetes kunnen geheven worden voor situaties die zich voorgedaan hebben voor de inwerkingtreding van deze wet.

Art. 48

De vreemdeling die op het ogenblik van de inwerkingtreding van artikel 6 van de wet van..., gemachtigd wordt tot een verblijf voor beperkte duur met toepassing van de criteria bepaald in de omzendbrief van 30 september 1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwoonst in het kader van een duurzame relatie, wordt vanaf dat ogenblik beschouwd als zijnde toegelaten tot een verblijf voor beperkte duur op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, en artikel 13, § 1, tweede lid, indien de partner die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, die hij komen vervoegen is, in het Rijk verblijft voor onbeperkte duur of als zijnde gemachtigd tot een verblijf voor beperkte duur op grond van artikel 10bis, § 2 en artikel 13, § 1, zesde lid, indien de partner die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, die hij komen vervoegen is, in het Rijk verblijft voor een beperkte duur.

Voordat er drie jaren verstrekken zijn sedert de afgifte van de eerste verblijfstitel aan de betrokken vreemdeling, kan de minister of zijn gemachtigde een einde stellen aan diens verblijf, in het eerste geval op grond van artikel 11, § 2, eerste lid, 1°, indien er een einde gesteld wordt aan het geregistreerd partnerschap of indien het samenlevingscontract wordt opgezegd, 2° of 3°, of, in het tweede geval, op grond van artikel 13, § 4, eerste lid, 1° of 2°, indien er een einde gesteld wordt aan het geregistreerd partnerschap of indien het samenlevingscontract wordt opgezegd, 3° of 4°,

Na het verstrijken van de in het voorgaande lid bedoelde termijn, wordt de betrokken partner van de vreemdeling die voor onbeperkte duur in het Rijk verblijft, toegelaten tot een

gation à l'article 13, § 1er, alinéa 6, le partenaire visé d'un étranger en séjour limité est autorisé au séjour pour une durée illimitée.

verblijf van onbeperkte duur in het Rijk overeenkomstig artikel 13, §1, derde lid, en wordt de vreemdeling die de partner is van een vreemdeling die voor beperkte duur in het Rijk verblijft, gemachtigd tot een verblijf voor onbeperkte duur, dit in afwijking van artikel 13, §1, zesde lid.

CHAPITRE IV

Entrée en vigueur

Art. 49

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

ANNEXE

Maladies pouvant mettre en danger la santé publique:

- 1) Maladies quarantaines visées dans le règlement sanitaire international n° 2 du 25 mai 1951, de l'Organisation mondiale de la santé;
- 2) Tuberculose de l'appareil respiratoire active ou à tendance évolutive;
- 3) Autres maladies infectieuses ou parasitaires contagieuses pour autant qu'elles fassent, en Belgique, l'objet de dispositions de protection à l'égard des nationaux.

HOOFDSTUK IV

Inwerkingtreding

Art. 49

Deze wet treedt in werking op de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

BIJLAGE

Ziekten die de volksgezondheid kunnen bedreigen:

1. tot quarantaine aanleiding gevende ziekten vermeld in het internationaal gezondheidsreglement nr. 2 van 25 mei 1951 van de Wereld Gezondheids Organisatie;
2. tuberculose van de luchtwegen, in een actief stadium of met ontwikkelingstendensen;
3. andere besmettelijke door infectie of parasieten veroorzaakte ziekten, voorzover zij in België onder beschermende bepalingen ten aanzien van de inwoners vallen.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT N° 41.220/4

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, quatrième chambre, saisi par le Vice-Premier Ministre et Ministre de l'Intérieur, le 18 août 2006, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours prorogé jusqu'au 28 septembre 2006⁽¹⁾, sur un avant-projet de loi «modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers», a donné le 25 septembre 2006 l'avis suivant:

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, tel qu'il est remplacé par la loi du 2 avril 2003, la section de législation limite son examen au fondement juridique du projet, à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, l'avant-projet de loi appelle les observations suivantes.

Observations générales

1.1. Selon son article 2, l'avant-projet de loi tend à transposer, «entre autres», deux directives européennes dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (ci-après: «la loi du 15 décembre 1980»). Il s'agit de:

– la directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée (ci-après: «la directive 2003/109/CE»), dont la transposition devait être assurée pour le 23 janvier 2006 (article 26, alinéa 1er, de la directive) et qui fait principalement l'objet des articles 2 (partim), 5, 6, 9 à 16, 18, 39 à 43 et 46 (partim) de l'avantprojet de loi⁽¹⁾;

– la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, modifiant le règlement (CEE) n° 1612/68 et abrogeant les

⁽¹⁾ Par lettre du Vice-Premier Ministre et Ministre du 22 août 2006.

⁽¹⁾ Comme le relève l'exposé des motifs, le «droit du résident de longue durée de séjourner dans un autre État membre qui lui a accordé le statut est organisé par la directive dans tous ses aspects, y compris le regroupement familial des membres de la famille et l'obligation de réadmission de l'État membre qui a accordé le statut de résident de longue durée», et compte tenu de l'objectif de la directive, «à savoir l'ouverture d'une libre circulation aux étrangers bénéficiaires du statut de résident de longue durée, celle-ci laisse peu de marge de manœuvre aux États membres de l'Union européenne quant aux étrangers concernés et aux conditions fixées pour obtenir ce statut».

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE NR 41.220/4

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, vierde kamer, op 18 augustus 2006 door de Vice-Eerste Minister en Minister van Binnenlandse Zaken verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen verlengd tot 28 september 2006⁽¹⁾, van advies te dienen over een voorontwerp van wet «tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen», heeft op 25 september 2006 het volgende advies gegeven:

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals het is vervangen bij de wet van 2 april 2003, beperkt de afdeling wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het ontwerp, de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat deze drie punten betreft, geeft het ontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

Algemene opmerkingen

1.1. Volgens artikel 2 van het voorontwerp van wet strekt het «onder meer» tot de omzetting van twee Europese richtlijnen in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna te noemen: «de wet van 15 december 1980»). Het gaat om:

– richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (hierna te noemen: «richtlijn 2003/109/EG»), die uiterlijk op 23 januari 2006 in nationaal recht moest worden omgezet (artikel 26, eerste alinea, van de richtlijn) en die voornamelijk behandeld wordt in de artikelen 2 (partim), 5, 6, 9 tot 16, 18, 39 tot 43 en 46 (partim) van het voorontwerp van wet⁽¹⁾;

– richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen

⁽¹⁾ Bij brief van de Vice-Eerste Minister en Minister van 22 augustus 2006.

⁽¹⁾ Zoals in de memorie van toelichting wordt aangegeven, wordt het «recht van de langdurig ingezetene om in een andere lidstaat te verblijven dan die welke hem de status heeft toegekend ... door de Richtlijn in al zijn aspecten georganiseerd, inclusief de gezinshereniging voor de gezinsleden en de terugnameverplichting van de lidstaat die de status van langdurig ingezetene heeft toegekend», en laat de Richtlijn, gelet op de doelstelling van de richtlijn, «te weten het vrije verkeer van vreemdelingen met de status van langdurig ingezetene, ... de lidstaten van de Europese Unie weinig speelruimte wat de betrokken vreemdelingen betreft en de voorwaarden die zijn gesteld om die status te verkrijgen».

directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE (ci-après: «la directive 2004/38/CE»), dont la transposition devait être assurée pour le 30 avril 2006 (article 40, paragraphe 1, alinéa 1er, de la directive) et qui fait principalement l'objet des articles 2 (partim), 19 à 37, 45 et 46 (partim) de l'avant-projet de loi ⁽²⁾.

L'avant-projet de loi tend également à apporter à la loi du 15 décembre 1980 diverses modifications qui ne résultent pas de l'obligation de transposer en droit interne ces deux directives européennes.

1.2. Le commentaire des articles mentionne clairement, d'une part, quelles sont, parmi les diverses dispositions de l'avant-projet de loi, celles qui tendent à transposer les deux directives susmentionnées, et, d'autre part, quelles sont les dispositions de ces directives qui sont transposées par ces dispositions de l'avant-projet de loi.

Il convient en plus d'annexer au projet de loi soumis aux Chambres législatives, deux tableaux de correspondance, le premier mentionnant ⁽³⁾, au regard des différentes dispositions des directives concernées:

1° les dispositions en projet qui en assurent la transposition;

2° les dispositions de droit interne déjà existantes qui en assurent la transposition ⁽⁴⁾;

3° celles des dispositions des directives qui seront ultérieurement transposées par la voie réglementaire en vertu d'une habilitation qui doit être conférée au Roi par l'avant-projet de loi;

4° les dispositions facultatives des directives qui n'ont pas fait l'objet d'une transposition en droit interne;

⁽²⁾ L'exposé des motifs précise que, contrairement à la directive précédente, cette directive «ne vise pas à établir des règles communautaires dans un domaine régi jusqu'ici par le droit national des États membres» mais «à assouplir les règles communautaires adoptées en matière de libre circulation des personnes depuis la fin des années soixante, en mêlant des dispositions existantes de nouvelles dispositions et en y intégrant des principes établis par la Cour de Justice des Communautés européennes dans le cadre de son interprétation du droit existant».

⁽³⁾ Ceci s'impose d'autant plus qu'en vertu de l'article 40, paragraphe 2, de la directive 2004/38/CE, «Les États membres communiquent à la Commission le texte des dispositions de droit interne qu'ils adoptent dans le domaine régi par la présente directive ainsi qu'un tableau de correspondance entre les dispositions de la présente directive et les dispositions nationales adoptées».

⁽⁴⁾ L'attention de l'auteur de l'avant-projet de loi est ainsi spécialement attirée sur la nécessité d'indiquer expressément les dispositions pertinentes qui assurent la transposition en droit interne des garanties procédurales prévues par l'article 31 de la directive 2004/38/CE, notamment au regard des dispositions pertinentes relatives à la compétence du Conseil du Contentieux des Étrangers, de même qu'aux règles de procédure applicables devant cette nouvelle juridiction.

64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna te noemen: «richtlijn 2004/38/EG»), die vóór 30 april 2006 in nationaal recht moest worden omgezet (artikel 40, lid 1, eerste alinea, van de richtlijn) en die voornamelijk behandeld wordt in de artikelen 2 (partim), 19 tot 37, 45 en 46 (partim) van het voorontwerp van wet ⁽²⁾.

Het voorontwerp van wet strekt er eveneens toe in de wet van 15 december 1980 verscheidene wijzigingen in te voeren die niet voortvloeien uit de verplichting om die beide Europese richtlijnen in intern recht om te zetten.

1.2. In de artikelsgewijze commentaar wordt duidelijk vermeld, enerzijds, welke van de onderscheiden bepalingen van het voorontwerp van wet strekken tot de omzetting van de beide voormalde richtlijnen, en, anderzijds, welke bepalingen van die richtlijnen omgezet worden door die bepalingen van het voorontwerp van wet.

Daarenboven zouden bij het wetsontwerp dat aan de wetgevende kamers wordt voorgelegd ook twee concordantietabellen gevoegd moeten worden, waarvan de eerste ⁽³⁾, ten aanzien van de verschillende bepalingen van de betrokken richtlijnen, melding moet maken van:

1° de ontworpen bepalingen waarin de richtlijnen worden omgezet;

2° de reeds geldende bepalingen van intern recht houdende omzetting van die richtlijnen ⁽⁴⁾;

3° die bepalingen van de richtlijnen die naderhand zullen worden omgezet bij verordningsbesluit krachtens een bevoegdheid die in het voorontwerp van wet aan de Koning moet worden opgedragen;

4° de facultatieve bepalingen van de richtlijnen die niet in intern recht worden omgezet;

⁽²⁾ In de memorie van toelichting wordt aangegeven dat deze richtlijn, in tegenstelling tot de vorige richtlijn, er niet toe strekt «gemeenschapsregels op te leggen op een gebied waar tot nu toe het nationale recht van de lidstaten van toepassing was, maar wel om de gemeenschapsregels die zijn aangenomen inzake vrij verkeer van personen sinds het einde van de jaren zestig te versopenen, door de bestaande bepalingen te koppelen aan nieuwe bepalingen en er de principes in op te nemen die zijn vastgesteld door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in het kader van zijn interpretatie van het bestaande recht».

⁽³⁾ Zulks is des te noodzakelijker daar in artikel 40, lid 2, van richtlijn 2004/38/EG het volgende wordt bepaald: «De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen, vergezeld van een transponeringstabell waarin wordt aangegeven in welke nationale bepalingen de bepalingen van deze richtlijn zijn verwerkt».

⁽⁴⁾ De aandacht van de steller van het voorontwerp van wet wordt inzonderheid gevestigd op de noodzaak om uitdrukkelijk melding te maken van de pertinente bepalingen die zorgen voor de omzetting in intern recht van de procedurele waarborgen vermeld in artikel 31 van richtlijn 2004/38/EG, inzonderheid ten aanzien van de pertinente bepalingen betreffende de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, alsook betreffende de procedurele regels die bij dat nieuwe rechtscollege gelden.

et le second donnant la correspondance entre les dispositions de l'avant-projet de loi et celles des directives.

De tels tableaux de correspondance sont en effet indispensables afin que les Chambres législatives puissent se prononcer en connaissance de cause sur le choix des moyens que le Gouvernement leur propose de mettre en oeuvre et afin d'éviter que l'exercice du droit d'amendement prévu par l'article 76 de la Constitution excède les limites du pouvoir d'appréciation que le droit européen reconnaît aux États membres⁽⁵⁾.

L'avant-projet de loi ne tend à modifier que la loi du 15 décembre 1980, alors que certaines dispositions des directives ont trait à des matières qui relèvent également de la compétence de l'autorité fédérale, mais à un autre titre que celui de l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers⁽⁶⁾. Il convient donc que l'auteur de l'avant-projet de loi s'assure que ces dispositions des directives ont bien fait l'objet d'une transposition en droit belge, à défaut de quoi cette transposition devrait également être assurée. Les tableaux de correspondance doivent, s'il échec, être complétés sur ce point. Une fois ces tableaux établis, il conviendra, le cas échéant, soit de compléter les dispositions en projet, soit d'apporter dans l'exposé des motifs les précisions requises quant à la manière dont sera assurée la transposition complète des deux directives, ceci pour ce qui concerne les matières qui relèvent de la compétence de l'autorité fédérale. La mesure dans laquelle la transposition de certaines dispositions des directives ne relève pas de l'autorité fédérale devrait également être mentionnée dans le tableau de concordance dont il est question plus haut.

Il résulte en tout état de cause de ce qui précède et du fait que l'avant-projet de loi contient plusieurs habilitations au Roi, qu'outre l'observation particulière faite sous l'article 2, cette dernière disposition ne peut mentionner que la transposition partielle des directives mentionnées.

1.3. Sur certains points, les versions néerlandaise et française des dispositions des directives européennes ne correspondent pas⁽⁷⁾.

⁽⁵⁾ Il eût été souhaitable de communiquer ces tableaux à la section de législation du Conseil d'État en vue de l'examen de l'avant-projet de loi auquel elle a procédé pour l'établissement du présent avis.

À défaut, il n'est pas certain qu'un examen exhaustif des questions relatives à l'exacte transposition de la directive précitée ait pu être mené.

C'est sous cette réserve que les observations suivantes sont formulées.

⁽⁶⁾ Voir, notamment, l'article 11 de la directive 2003/109/CE et l'article 24 de la directive 2004/38/CE.

⁽⁷⁾ Voir notamment les articles 12, paragraphe 3, et 13, paragraphe 2, alinéa 1er, b), de la directive 2004/38/CE, dont la transposition est envisagée par les articles 28 (article 42ter, '2, en projet) et 29 (article 42^{quater}, '4, 2°, en projet) de l'avantprojet de loi.

en waarvan de tweede de overeenstemming geeft tussen de bepalingen van het voorontwerp van wet en die van de richtlijnen.

Zulke concordantietabellen zijn immers onontbeerlijk als de wetgevende kamers zich met kennis van zaken willen kunnen uitspreken over de gekozen middelen die de Regering hun voorstelt toe te passen en om te voorkomen dat het uitoefenen van het bij artikel 76 van de Grondwet bepaalde amenderingsrecht de grenzen overschrijdt van de beoordelingsbevoegdheid die het Europese recht aan de lidstaten verleent⁽⁵⁾.

Het voorontwerp strekt alleen tot wijziging van de wet van 15 december 1980, terwijl sommige bepalingen van de richtlijnen betrekking hebben op aangelegenheden die eveneens tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren, maar niet onder de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen vallen⁽⁶⁾. De steller van het voorontwerp van wet dient zich er dan ook van te vergewissen dat die bepalingen van de richtlijnen wel in Belgisch recht zijn omgezet en als zulks niet gebeurd is, zou ook voor die omzetting moeten worden gezorgd. De concordantietabellen moeten, indien daartoe grond bestaat, op dat punt aangevuld worden. Zodra die tabellen zijn opgesteld, zouden in voorkomend geval de ontworpen bepalingen aangevuld moeten worden, ofwel in de memorie van toelichting de vereiste verduidelijkingen moeten worden opgegeven over de wijze waarop ervoor zal worden gezorgd dat beide richtlijnen volledig omgezet worden, zulks wat de aangelegenheden betreft die tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren. De mate waarin de omzetting van sommige bepalingen van de richtlijnen geen zaak van de federale overheid is, zou eveneens moeten worden aangegeven in de concordantietabel waarvan hiervoor sprake is.

Uit hetgeen voorafgaat en uit het feit dat het voorontwerp van wet verscheidene opdrachten van bevoegdheid aan de Koning bevat, volgt hoe dan ook dat, afgezien van de bijzondere opmerking die bij artikel 2 wordt gemaakt, in die bepaling alleen melding mag worden gemaakt van de gedeeltelijke omzetting van de voormelde richtlijnen.

1.3. Op bepaalde punten stemmen de Franse en de Nederlandse tekst van de bepalingen van de Europese richtlijnen niet overeen⁽⁷⁾.

⁽⁵⁾ Het zou wenselijk geweest zijn dat deze tabellen aan de afdeling wetgeving van de Raad van State waren medegedeeld met het oog op het onderzoek van het voorontwerp van wet dat ze heeft uitgevoerd voor het opstellen van dit advies.

Doordat dit niet geschiedt, is het niet zeker dat er een exhaustief onderzoek is kunnen worden gewijd aan de kwesties die de juiste omzetting van de voormelde richtlijn betreffen.

Onder dit voorbehoud worden de volgende opmerkingen gemaakt.

⁽⁶⁾ Zie, inzonderheid, artikel 11 van richtlijn 2003/109/EG en artikel 24 van richtlijn 2004/38/EG.

⁽⁷⁾ Zie inzonderheid de artikelen 12, lid 3, en 13, lid 2, eerste alinea, b), van richtlijn 2004/38/EG, waarvan de omzetting tot stand wordt gebracht door de artikelen 28 (ontworpen artikel 42ter, § 2) en 29 (ontworpen artikel 42^{quater}, § 4, 2°) van het voorontwerp van wet.

Si, en principe, il convient d'utiliser la version linguistique d'une directive pour rédiger la version correspondante d'une loi qui la transpose, il faut dans certains cas s'écarte du texte européen en raison de la nécessité de traduire en droit interne les concepts utilisés par les directives de manière cohérente avec le système juridique dans lequel ils s'insèrent et d'utiliser en conséquence la terminologie la plus adéquate en droit interne.

Or, les dispositions des directives précitées comportant des discordances linguistiques ont été parfois transposées dans l'avant-projet de loi sur la base de celle des deux versions linguistiques utilisant des concepts peu adéquats par rapport au droit belge.

Des observations particulières seront formulées au sujet des dispositions concernées de l'avant-projet de loi pour faire état de celle des versions linguistiques des directives qui doit être retenue en vue d'une insertion cohérente en droit belge.

Ces observations ne sont toutefois qu'indicatives. L'ensemble de l'avantprojet de loi devrait être réexaminé sur ce point à la lumière des considérations qui précèdent.

2. De nombreuses dispositions de l'avant-projet de loi modifient ou remplacent diverses dispositions de la loi du 15 décembre 1980, telles que celles-ci ont, notamment, été modifiées ou remplacées par «le projet RF» ou par «le projet CCE».

L'auteur de l'avant-projet de loi entend ainsi viser, d'une part, la loi du [...] modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers⁽⁸⁾, ci-après «la loi modifiant la loi du 15 décembre 1980», et, d'autre part, la loi du [...] réformant le Conseil d'État et créant un Conseil du Contentieux des Étrangers⁽⁹⁾, ci-après «la loi réformant le Conseil d'État»⁽¹⁰⁾.

Hoewel in principe behoort te worden uitgegaan van de versie in een bepaalde taal van een richtlijn om de overeenkomstige versie op te stellen van een wet houdende omzetting van die richtlijn, dient in bepaalde gevallen te worden afgekeken van de Europese tekst wegens de noodzaak om de concepten die in de richtlijnen worden gebezigd aldus in intern recht te vertalen dat ze samenhang vertonen met het rechtsstelsel waarin ze worden ingevoegd en bijgevolg een terminologie te bezigen die in intern recht zo passend mogelijk is.

De bepalingen van de voornoemde richtlijnen die taalkundige discrepanties vertonen zijn evenwel soms in het voorontwerp van wet omgezet op basis van die van beide versies waarin concepten worden gebezigd die nauwelijks aansluiten bij het Belgische recht.

Over de bewuste bepalingen van het voorontwerp van wet zullen bijzondere opmerkingen worden gemaakt teneinde aan te geven van welke versie van de richtlijnen moet worden uitgegaan met het oog op een coherente invoeging in Belgisch recht.

Die opmerkingen worden evenwel slechts bij wijze van voorbeeld gemaakt. Het gehele voorontwerp van wet zou op dit punt opnieuw onderzocht moeten worden in het licht van de voorgaande opmerkingen.

2. Vele bepalingen van het voorontwerp van wet wijzigen of vervangen verscheidene bepalingen van de wet van 15 december 1980, zoals die inzonderheid gewijzigd of vervangen zijn bij «het ontwerp GH» of «het ontwerp RVV».

De steller van het voorontwerp van wet wil aldus verwijzen naar, enerzijds, de wet van [...] tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen⁽⁸⁾, hierna te noemen «de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980» en, anderzijds, naar de wet van [...] tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen⁽⁹⁾, hierna te noemen «de wet tot hervorming van de Raad van State»⁽¹⁰⁾.

⁽⁸⁾ Voir le texte adopté par le Sénat (Doc. parl., Sénat, 2005-2006, 3 - 1786/4), à la suite de la Chambre des représentants (Doc. parl., Chambre, 51 - 2478/010), et soumis à la sanction royale le 14 juillet 2006 (non encore publié).

⁽⁹⁾ Voir le texte adopté par le Sénat (Doc. parl., Sénat, 2005-2006, 3 - 1787/5), à la suite de la Chambre des représentants (Doc. parl., Chambre, 51 - 2479/012), et soumis à la sanction royale le 14 juillet 2006 (non encore publié).

⁽¹⁰⁾ Il convient d'adapter les phrases liminaires des diverses dispositions de l'avantprojet de loi par l'indication de ces deux lois avec leur date.

Lorsqu'une disposition de la loi du 15 décembre 1980 a été remplacée par une disposition de l'une de ces deux lois, il suffit de viser cette dernière modification dans la phrase liminaire de l'article en projet (Par exemple: Art. 4. À l'article 10, § 2, alinéa 6, de la même loi, remplacé par la loi du ... [voir l'article 6 de la loi modifiant la loi du 15 décembre 1980]).

⁽⁸⁾ Zie de tekst die door de Senaat is aangenomen (Gedr. St., Senaat, 2005-2006, 31786/4) nadat die door de Kamer van volksvertegenwoordigers was aangenomen (Gedr. St., Kamer, 51-2478/010) en die ter bekraftiging aan de Koning is voorgelegd op 14 juli 2006 (nog niet bekendgemaakt).

⁽⁹⁾ Zie de tekst die door de Senaat is aangenomen (Gedr. St., Senaat, 2005-2006, 31787/5) nadat die door de Kamer van volksvertegenwoordigers was aangenomen (Gedr. St., Kamer, 51-2479/012) en die ter bekraftiging aan de Koning is voorgelegd op 14 juli 2006 (nog niet bekendgemaakt).

⁽¹⁰⁾ De inleidende zin van de onderscheiden bepalingen van het voorontwerp van wet behoort te worden aangepast door de vermelding van beide wetten met opgave van de datum ervan.
Als een bepaling van de wet van 15 december 1980 vervangen is door een bepaling van een van beide wetten, behoeft in de aanhef van het ontworpen artikel alleen naar laatstgenoemde wijziging te worden verwezen (Bijvoorbeeld: Art. 4. In artikel 10, § 2, zesde lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van ... [zie artikel 6 van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980]).

Il s'ensuit que les dispositions de l'avant-projet de loi ne pourront au plus tôt entrer en vigueur et, donc, être publiées au *Moniteur belge*⁽¹¹⁾, qu'à la date à laquelle les dispositions pertinentes de la loi modifiant la loi du 15 décembre 1980⁽¹²⁾ et de la loi réformant le Conseil d'État⁽¹³⁾ seront, elles-mêmes, entrées en vigueur. Il conviendra en tout état de cause de veiller à assurer la cohérence quant à l'entrée en vigueur de l'ensemble de ces dispositions.

L'ampleur des modifications apportées par les deux lois précitées à la loi du 15 décembre 1980 est par ailleurs telle qu'il s'avère nécessaire de disposer d'un texte coordonné de la loi du 15 décembre 1980 afin d'avoir une bonne compréhension de la portée des dispositions de l'avant-projet de loi. Il convient à cet effet que soit également annexé au projet de loi soumis aux Chambres législatives le tableau comparatif en trois colonnes, joint par l'auteur de l'avant-projet de loi à sa demande d'avis⁽¹⁴⁾.

3. Il est référé à diverses reprises dans l'exposé des motifs à des articles de l'avant-projet de loi qui ne correspondent plus à la numérotation finale des diverses dispositions de l'avant-projet de loi⁽¹⁵⁾. Il convient donc de veiller à la cohérence entre l'exposé des motifs et le texte de l'avant-projet de loi.

Daaruit volgt dat de bepalingen van het voorontwerp van wet op zijn vroegst in werking kunnen treden en dus in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt mogen worden⁽¹¹⁾ op de dag dat de pertinente bepalingen van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980⁽¹²⁾ en van de wet tot hervorming van de Raad van State⁽¹³⁾ zelf in werking zullen zijn getreden. Hoe dan ook zal moeten worden gezorgd voor de onderlinge afstemming van de inwerkingtreding van al deze bepalingen.

De omvang van de wijzigingen die bij beide voornoemde wetten in de wet van 15 december 1980 worden aangebracht, is overigens zo groot dat het noodzakelijk blijkt te beschikken over een gecoördineerde tekst van de wet van 15 december 1980 teneinde de draagwijdte van de bepalingen van het voorontwerp van wet goed te kunnen inschatten. Daartoe dient het wetsontwerp dat aan de Wetgevende Kamers wordt voorgelegd eveneens vergezeld te gaan van de vergelijkende tabel in drie kolommen die de steller van het voorontwerp van wet bij zijn adviesaanvraag heeft gevoegd⁽¹⁴⁾.

3. In de memorie van toelichting wordt herhaaldelijk verwezen naar artikelen van het voorontwerp van wet die niet meer overeenstemmen met de uiteindelijke nummering van de onderscheiden bepalingen van het voorontwerp van wet⁽¹⁵⁾. Er behoort dan ook te worden toegezien op de samenhang tussen de memorie van toelichting en de tekst van het voorontwerp van wet.

⁽¹¹⁾ En vertu de l'article 49 de l'avant-projet de loi, «La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*». Une publication anticipée ne serait envisageable que si cet article 49 était revu pour tenir compte de la présente observation.

⁽¹²⁾ L'article 78 de la loi habilité le Roi à fixer la date d'entrée en vigueur des diverses dispositions de la loi, et au plus tard le premier jour du treizième mois qui suit celui au cours duquel la loi aura été publiée au *Moniteur belge*.

⁽¹³⁾ Selon l'article 243 de la loi:

- les articles 235, § 1er, alinéa 2, et 236 à 242 entrent en vigueur le jour de leur publication au *Moniteur belge*;

- le Roi détermine la date d'entrée en vigueur des articles 6, 3°, 6, 4°, 17, 1° à 6°, 25, 2° 52, 4°, 216, 219 et 220;
- les autres articles entrent en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suit celui au cours duquel la présente loi aura été publiée au *Moniteur belge*.

⁽¹⁴⁾ Il serait utile de compléter la première colonne de ce tableau par la reproduction des dispositions de la loi du 15 décembre 1980 auxquelles il est renvoyé dans diverses dispositions de l'avant-projet de loi, même si celles-ci ne sont par ailleurs pas modifiées soit par les deux lois précitées, soit par l'avant-projet de loi présentement examiné.

⁽¹⁵⁾ Voir, notamment, le commentaire de l'article 41 (point 1. a), premier tiret, troisième alinéa, dans lequel il est, à tort, fait mention de «l'article 15bis, § 1er, en projet».

⁽¹¹⁾ Artikel 49 van het voorontwerp van wet luidt als volgt: «Deze wet treedt in werking op de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt». Een vervroegde bekendmaking kan alleen worden overwogen als dat artikel 49 zou zijn herzien opdat met deze opmerking rekening wordt gehouden.

⁽¹²⁾ Bij artikel 78 van de wet wordt de Koning gemachtigd om de datum van inwerkingtreding vast te stellen van de onderscheiden bepalingen van de wet en uiterlijk op de eerste dag van de derde maand na die waarin zij in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

⁽¹³⁾ Volgens artikel 243 van de wet:

- treden de artikelen 235, § 1, tweede lid, en 236 tot 242 in werking de dag van de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*;
- bepaalt de Koning de datum van inwerkingtreding van de artikelen 6, 3°; 6, 4°, 17, 1° tot 6°; 25, 2°; 52, 4°; 216; 219 en 220;
- treden de overige artikelen in werking op de eerste dag van de tweede maand na die waarin deze wet is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

⁽¹⁴⁾ Het zou nuttig zijn de eerste kolom van die tabel aan te vullen met de weergave van de bepalingen van de wet van 15 december 1980 waarnaar in de onderscheiden bepalingen van het voorontwerp van wet wordt verwezen, zelfs als ze overigens niet gewijzigd worden door een van beide voormalde wetten, noch door het voorliggende voorontwerp van wet.

⁽¹⁵⁾ Zie inzonderheid de commentaar bij artikel 41 (punt 1. a), eerste streepje, derde alinea, waarin ten onrechte sprake is van «artikel 15, 1er lid, in ontwerp»).

4. Afin d'assurer la transposition de la directive 2003/109/CE, l'avant-projet de loi tend, notamment, à créer, dans la loi du 15 décembre 1980, un nouveau statut, celui «d'étranger résident de longue durée - CE» en Belgique, tout en maintenant le statut actuel d'«étranger établi» en Belgique⁽¹⁶⁾.

Il est à ce sujet précisé dans l'exposé des motifs qu'il a été décidé, comme le permet la directive 2003/109/CE⁽¹⁷⁾, de maintenir, dans la loi du 15 décembre 1980, le statut d'«étranger établi» à côté du nouveau statut de «résident de longue durée» et que le système belge d'autorisation d'établissement est plus souple que les règles prévues par la directive quant au statut de résident de longue durée.

Le commentaire de l'article 11 de l'avant-projet de loi fait également état de la nécessité de régler l'interaction de ces deux statuts dans la mesure où les conditions de leur obtention et leurs effets diffèrent.

Compte tenu de l'option retenue, il incombe à l'auteur de l'avant-projet de loi de s'assurer que les dispositions en projet ont bien pour effet de régler l'ensemble des différents aspects qui découlent de la nécessaire interaction entre les deux statuts, contrôle auquel le Conseil d'Etat n'a pu procéder dans le délai qui lui a été imparti.

Si certains aspects sont en effet expressément réglés dans l'avant-projet de loi⁽¹⁸⁾, le Conseil d'Etat se demande, à titre d'exemple, s'il ne conviendrait notamment pas de régler les conséquences qui résultent du retrait du statut de résident longue durée - CE sur l'obtention éventuelle du statut d'étranger établi, dès lors que l'étranger concerné répondrait toujours aux conditions d'octroi de ce statut.

4. Met het oog op de omzetting van richtlijn 2003/109/EG, strekt het voorontwerp van wet inzonderheid tot het invoegen, in de wet van 15 december 1980, van een nieuwe status, die van «vreemdeling, langdurig ingezetene» in België terwijl de huidige status van «in België gevestigde vreemdeling» behouden wordt⁽¹⁶⁾.

In dit verband wordt in de memorie van toelichting aangegeven dat besloten is om, zoals bij richtlijn 2003/109/EG mogelijk wordt gemaakt⁽¹⁷⁾, in de wet van 15 december 1980 de status van «gevestigde vreemdeling» te behouden naast de nieuwe status van «langdurig ingezetene» en dat de Belgische regeling van machtiging tot vestiging soepeler is dan de regels vervat in de richtlijn inzake de status van langdurig ingezetene.

In de commentaar bij artikel 11 van het voorontwerp van wet wordt eveneens gesteld dat het noodzakelijk is de interactie van deze beide statussen te regelen doordat de voorwaarden voor verkrijging en de rechtsgevolgen ervan verschillen.

Gelet op de gemaakte keuze dient de steller van het voorontwerp van wet zich ervan te vergewissen dat de ontworpen bepalingen wel tot gevolg hebben dat alle onderscheiden aspecten geregeld worden die voortvloeien uit de noodzakelijke interactie van beide statussen, hetgeen de Raad van State niet heeft kunnen toetsen binnen de termijn die hem toegekomen was.

Hoewel bepaalde aspecten inderdaad uitdrukkelijk geregeld worden in het voorontwerp van wet⁽¹⁸⁾, vraagt de Raad van State zich bij wijze van voorbeeld af of het inzonderheid niet raadzaam zou zijn de gevallen te regelen van de intrekking van de status van langdurig ingezetene voor het eventueel verkrijgen van de status van gevestigde vreemdeling, indien de vreemdeling in kwestie nog steeds zou voldoen aan de voorwaarden voor het toekennen van laatstgenoemde status.

⁽¹⁶⁾ Voir, notamment, l'article 11 de l'avant-projet de loi (article 16, en projet, de la loi du 15 décembre 1980), en vertu duquel:

- l'étranger non établi et qui a été préalablement autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée, peut, à son choix, demander l'autorisation d'établissement ou l'acquisition du statut de résident de longue durée;
- la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée vaut demande d'autorisation d'établissement;
- l'étranger établi peut, à tout moment, demander l'acquisition du statut de résident de longue durée.

⁽¹⁷⁾ Voir l'article 13 de la directive qui autorise les États membres à délivrer des titres de séjour permanents ou d'une durée de validité illimitée à des conditions plus favorables, étant entendu que ces titres de séjour ne donnent pas accès au droit de séjour dans les autres États membres, aux conditions fixées par la directive.

⁽¹⁸⁾ Voir, par exemple, les articles 11 (remplacement de l'article 16 de la loi du 15 décembre 1980) et 12 (modification de l'article 17 de la loi du 15 décembre 1980) de l'avant-projet de loi.

⁽¹⁶⁾ Zie inzonderheid artikel 11 van het voorontwerp van wet (ontworpen artikel 16 van de wet van 15 december 1980) naar luid waarvan:

- de niet gevestigde vreemdeling die reeds gemachtigd of toegelaten werd voor onbeperkte tijd in het Rijk te verblijven, naar keuze de machtiging tot vestiging of de status van langdurig ingezetene mag aanvragen;
- de aanvraag van de status van langdurig ingezetene geldt als aanvraag van machtiging tot vestiging;
- de gevestigde vreemdeling te allen tijde de status van langdurig ingezetene kan aanvragen.

⁽¹⁷⁾ Zie artikel 13 van de richtlijn, waarbij het aan de lidstaten toeestaan wordt om permanente verblijfstitels of verblijfstitels van onbeperkte duur af te geven onder gunstiger voorwaarden, met dien verstande dat die verblijfstitels geen toegang geven tot het recht van verblijf in de andere lidstaten op de in de richtlijn bepaalde voorwaarden.

⁽¹⁸⁾ Zie, bijvoorbeeld, de artikelen 11 (tot vervanging van artikel 16 van de wet van 15 december 1980) en 12 (tot wijziging van artikel 17 van de wet van 15 december 1980) van het voorontwerp van wet.

<u>Observations particulières</u>	<u>Bijzondere opmerkingen</u>
<u>Dispositif</u>	<u>Dispositief</u>
<u>Article 1er</u>	<u>Artikel 1</u>

L'article 18 de l'avant-projet de loi modifie l'article 39/79 de la loi du 15 décembre 1980, qui sera inséré par l'article 180 de la loi réformant le Conseil d'État.

Cet article 39/79, qui prévoit la suspension de l'exécution d'une mesure d'éloignement du territoire à l'égard de l'étranger pendant le délai fixé pour l'introduction du recours introduit contre certaines décisions prises à son égard et pendant l'examen de ce recours, est, contrairement aux autres articles de l'avant-projet de loi, une disposition qui relève de la procédure du «bicaméralisme intégral» en vertu de l'article 77, alinéa 1er, 3°, de la Constitution.

Article 2

Comme le confirme le commentaire des articles, l'article 38 de l'avantprojet de loi met en oeuvre une faculté prévue par l'article 11, paragraphe 2, d), de la directive 2005/85 du Conseil du 1er décembre 2005 relative à des normes minimales concernant la procédure d'octroi et de retrait du statut de réfugié dans les États membres.

Conformément à l'article 43, alinéa 2, de cette directive, l'avant-projet de loi doit contenir une référence à cette directive. Il convient dès lors de compléter l'article 2 sur ce point.

Article 3

1. Contrairement à l'article 74/4bis de la loi du 15 décembre 1980, auquel il est fait expressément référence dans l'exposé des motifs, les modalités de la procédure et les règles pour le recouvrement de l'amende administrative ne sont pas fixées par l'avant-projet de loi.

En outre, afin que le recours juridictionnel puisse être porté devant la même juridiction, il serait souhaitable, dans un souci de cohérence, que ce recours soit ouvert devant le tribunal de première instance comme prévu à l'article 74/4bis de la loi du 15 décembre 1980.

La même observation vaut pour les articles 23, 24, 26 et 30 de l'avant-projet de loi.

2. Le paragraphe 1er ne mentionne pas l'instrument juridique informant des points de passage autorisés et des heures d'ouverture.

Cette lacune doit être comblée. Il est renvoyé sur ce point au commentaire de l'article, où il est fait état de l'annexe I du

Bij artikel 18 van het voorontwerp van wet wordt artikel 39/79 van de wet van 15 december 1980 gewijzigd, dat daarin zal worden ingevoegd bij artikel 180 van de wet tot hervorming van de Raad van State.

Dat artikel 39/79, dat voorziet in de schorsing van de tentuitvoerlegging van een maatregel tot verwijdering van het grondgebied ten aanzien van een vreemdeling tijdens de termijn bepaald voor het indienen van een beroep ingesteld tegen bepaalde beslissingen die met betrekking tot hem genomen zijn en tijdens het onderzoek van dat beroep is, in tegenstelling tot de overige artikelen van het voorontwerp van wet, een bepaling die krachtens artikel 77, eerste lid, 3°, van de Grondwet valt onder de procedure van het «integraal bicamerisme».

Artikel 2

Zoals wordt bevestigd in de artikelsgewijze commentaar, wordt met artikel 38 van het voorontwerp van wet de mogelijkheid ingevoerd geboden in artikel 11, lid 2, d), van richtlijn 2005/85 van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning van intrekking van de vluchtelingenstatus.

Overeenkomstig artikel 43, lid 2, van deze richtlijn moet in het voorontwerp van wet naar deze richtlijn worden verwezen. Derhalve moet artikel 2 op dit punt worden aangevuld.

Artikel 3

1. In tegenstelling tot het bepaalde in artikel 74/4bis van de wet van 15 december 1980, waarnaar in de memorie van toelichting uitdrukkelijk wordt verwezen, worden de nadere procedure en de regels voor de inning van de administratieve geldboete in het voorontwerp van wet niet vastgesteld.

Bovendien is het voor de consistentie wenselijk, opdat bij dezelfde rechtbank een beroep op de rechter kan worden gedaan, dat dit beroep openstaat bij de rechtbank van eerste aanleg, zoals bepaald in artikel 74/4bis van de wet van 15 december 1980.

Dezelfde opmerking geldt voor de artikelen 23, 24, 26 en 30 van het voorontwerp van wet.

2. Paragraaf 1 vermeldt niet volgens welk juridisch instrument toegelaten doorlaatposten en vastgestelde openings-tijden ter kennis worden gebracht.

Deze leemte moet worden weggewerkt. Op dit punt wordt verwezen naar de commentaar bij het artikel, waarin gewag

Manuel commun (2002/C313/02, publié au Journal Officiel de l'Union européenne du 16 décembre 2002).

3. Le transporteur ne peut être automatiquement tenu solidairement avec l'étranger au paiement de l'amende, car, dans certains cas, il sera totalement étranger à l'infraction commise.

Article 9

Il faut éviter en principe de modifier la numérotation des paragraphes d'un article, compte tenu non seulement de ce que des références pourraient être faites aux paragraphes ainsi renommés dans d'autres textes non modifiés, mais aussi en raison de la connaissance acquise des textes en vigueur par leurs destinataires et de l'existence de jurisprudence et de doctrine pouvant avoir fait état de ces dispositions.

Il y a donc lieu, au 2°, d'insérer le texte nouveau comme un paragraphe 2bis et non comme un paragraphe 3 et, au 2° et au 3°, comme dans d'autres dispositions figurant dans la suite de l'avant-projet, de faire référence aux paragraphes 3 à 6 de l'article 13 de la loi précitée du 15 décembre 1980 dans leur numérotation actuelle, non modifiée.

Article 10

1. À l'article 15bis, § 1er, en projet, la section de législation s'interroge sur le point de savoir si l'ensemble des cas «visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°» de la loi du 15 décembre 1980, correspondent aux «motifs d'ordre public ou de sécurité publique» dont il est question à l'article 6, paragraphe 1, de la directive 2003/109/CE.

La même observation vaut *mutatis mutandis*⁽¹⁹⁾ pour les articles 15 (article 19, § 1er, alinéa 4, en projet) et 41 (article 61/7, § 1er, en projet) de l'avant-projet de loi.

2. À l'article 15bis, § 3, alinéa 2, en projet, mieux vaudrait utiliser l'expression «aide sociale» au lieu de celle d'«assistance sociale».

La notion d'«aide sociale» est en effet celle usitée en droit belge et est d'ailleurs utilisée par la directive 2003/109/CE, notamment en ses articles 5, paragraphe 1, a), 15, paragraphe 2, a), et 16, paragraphe 4, c).

La même observation vaut également pour la suite de l'avant-projet de loi.

wordt gemaakt van bijlage I van het Gemeenschappelijk Handboek (2002/C313/02, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen van 16 december 2002).

3. De vervoerder kan niet automatisch met de vreemdeling hoofdelijk gehouden zijn tot het betalen van de boete, daar hij in sommige gevallen totaal niets met het gepleegde strafbaar feit te maken heeft.

Artikel 9

De nummering van paragrafen van een artikel mag in principe niet worden gewijzigd, niet alleen omdat zou kunnen worden verwezen naar de aldus vernummerde paragrafen in andere niet-gewijzigde teksten, maar ook omdat de adressaten van de van kracht zijnde teksten hiervan kennis hebben genomen en omdat in de rechtspraak en de rechtsleer van deze bepalingen gewag kan zijn gemaakt.

In onderdeel 2° moet dus de nieuwe tekst als paragraaf 2bis worden ingevoegd, en niet als paragraaf 3, en in de onderdelen 2° en 3° moet, evenals in andere bepalingen die verder in het voorontwerp opgenomen zijn, worden verwezen naar de paragrafen 3 tot 6 van artikel 13 van de voormelde wet van 15 december 1980 in hun huidige, niet gewijzigde, nummering.

Artikel 10

1. De afdeling wetgeving vraagt zich af, wat het ontworpen artikel 15bis, § 1, betreft, of de bewoordingen gevallen «vermeld in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°», van de wet van 15 december 1980, overeenstemmen met de «redenen van openbare orde of binnenlandse veiligheid» waarvan sprake is in artikel 6, lid 1, van richtlijn 2003/109/EG.

Dezelfde opmerking geldt *mutatis mutandis*⁽¹⁹⁾ voor de artikelen 15 (ontworpen artikel 19, § 1, vierde lid) en 41 (ontworpen artikel 61/7, § 1) van het voorontwerp van wet.

2. In de Franse tekst van het ontworpen artikel 15bis, § 3, tweede lid, is het beter de bewoordingen «aide sociale» te gebruiken dan de bewoordingen «assistance sociale».

Het begrip «aide sociale» is immers het begrip dat in het Belgische recht wordt gehanteerd en er wordt trouwens mee gewerkt in richtlijn 2003/109/EG, inzonderheid in de artikelen 5, lid 1, a), 15, lid 2, a), en 16, lid 4, c).

Dezelfde opmerking geldt eveneens voor het vervolg van het voorontwerp van wet.

⁽¹⁹⁾ Voir aussi les articles 9, paragraphes 3 et 7, 12, paragraphe 1, 17, paragraphe 1, et 19, paragraphe 2, de la directive 2003/109/CE.

⁽¹⁹⁾ Zie ook de artikelen 9, lid 3 en lid 7, 12, lid 1, 17, lid 1, en 19, lid 2, van richtlijn 2003/109/EG.

Article 11

1. L'article 7, paragraphe 2, alinéa 1er, de la directive 2003/109/CE, prévoit le délai dans lequel l'autorité doit se prononcer sur la demande dont elle est saisie. Selon l'alinéa 4, du même paragraphe 2, il appartient à la législation nationale de régler les conséquences de l'absence de décision à l'expiration du délai.

Selon l'exposé des motifs, ces dispositions de la directive, ainsi que les règles relatives aux transmissions de la demande seront établies par la voie réglementaire.

L'article 16 en projet ne contient cependant aucune habilitation au Roi à cet effet. On peut même se demander s'il ne serait pas préférable que ces points soient réglés dans la loi elle-même comme c'est le cas pour d'autres demandes de reconnaissance de statuts ⁽²⁰⁾.

2. À l'article 16, § 2, alinéa 2, en projet, en se référant à l'article 15bis, § 3, nouveau, en projet, l'avant-projet de loi se situe en retrait par rapport aux exigences fixées par l'article 7, paragraphe 1, de la directive 2003/109/CE.

La disposition devra être revue.

Article 12

L'article 17, § 2, alinéa 2, en projet, prévoit la remise d'un document rédigé dans une des trois langues nationales ou en anglais».

Il ne se conçoit pas qu'un tel document puisse être établi exclusivement en anglais alors qu'il ne s'agit pas d'une langue nationale. Aussi, convient-il de remplacer la conjonction de coordination «ou» par la conjonction «et».

Article 15

À l'article 19, § 2, alinéa 2, en projet, il est prévu qu'un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres» déterminera les conditions et les cas dans lesquels l'étranger qui a perdu son droit de retour peut recouvrer le statut de résident de longue durée.

Ce texte ne concorde pas avec l'intention exprimée dans le commentaire de l'article 15, où il est question de «mettre en oeuvre la possibilité d'exception visée à l'article 9, § 2, de la directive», lequel prévoit la possibilité pour les États membres de «prévoir des absences supérieures à douze mois consécutifs» n'entraînant pas le retrait ou la perte du statut.

⁽²⁰⁾ Voir notamment les articles 10ter et 12bis de la loi du 15 décembre 1980, tels que modifiés par les articles 8 et 9 de la loi modifiant la loi du 15 décembre 1980.

Artikel 11

1. Artikel 7, lid 2, eerste alinea, van richtlijn 2003/109/EG voorziet in de termijn waarin de autoriteit zich moet uitspreken over het verzoek dat bij haar is ingediend. Volgens de vierde alinea van hetzelfde lid 2 moeten de gevolgen van het uitbliven van een beslissing bij het verstrijken van de termijn, bij de nationale wetgeving worden geregeld.

Volgens de memorie van toelichting moeten deze bepalingen van de richtlijn, alsmede de regels betreffende de toezending van het verzoek bij wege van verordening worden vastgesteld.

Het ontworpen artikel 16 bevat daartoe evenwel geen enkele machting aan de Koning. De vraag rijst zelfs of het niet verkiezelijk zou zijn deze punten te regelen in de wet zelf, zoals voor andere aanvragen tot het verkrijgen van statussen ⁽²⁰⁾.

2. Doordat in het ontworpen artikel 16, § 2, tweede lid, wordt verwezen naar het nieuwe ontworpen artikel 15bis, § 3, blijft het voorontwerp van wet achter ten opzichte van de vereisten die vastgesteld zijn in artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/109/EG.

De bepaling moet worden herzien.

Artikel 12

Het ontworpen artikel 17, § 2, tweede lid, voorziet in de afgifte van «een document gesteld in een van de drie landstalen of in het Engels».

Het is niet denkbaar dat een dergelijk document uitsluitend in het Engels kan worden opgemaakt, terwijl dit geen nationale taal is. Derhalve dient het tegenstellend voegwoord «of» te worden vervangen door het aaneenschakelend voegwoord «en».

Artikel 15

Het ontworpen artikel 19, § 2, tweede lid, bepaalt dat bij «een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit» wordt vastgesteld onder welke voorwaarden en in welke gevallen de vreemdeling die zijn recht op terugkeer heeft verloren, de status van langdurig ingezetene kan herkrijgen.

Deze tekst stemt niet overeen met de bedoeling die in de commentaar bij artikel 15 wordt weergegeven, waar er sprake is van het «invoeren van de mogelijkheid van uitzonderingen bedoeld in artikel 9, lid 2, van de Richtlijn», dat bepaalt dat de lidstaten mogen «bepalen dat afwezigheid van meer dan twaalf aaneensluitende maanden» niet leidt tot intrekking of verlies van de status.

⁽²⁰⁾ Zie inzonderheid de artikelen 10ter en 12bis van de wet van 15 december 1980, zoals ze gewijzigd worden bij de artikelen 8 en 9 van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Article 16

Selon le commentaire de l'article, la modification vise à garantir au résident de longue durée la même protection contre l'éloignement que celle dont bénéficie l'étranger établi et cette protection répondrait aux exigences fixées par l'article 12 de la directive 2003/109/CE, et plus précisément en son paragraphe 3.

Cependant, l'article 16 de l'avant-projet de loi ne reproduit pas le contenu de ce paragraphe, selon lequel les États membres prennent en compte les éléments suivants avant de prendre une décision d'éloignement à l'encontre d'un résident de longue durée: la durée de la résidence sur le territoire, l'âge de la personne concernée, les conséquences pour elle et pour les membres de sa famille, et les liens avec le pays de résidence ou l'absence de liens avec le pays d'origine.

Il convient dès lors de compléter l'avant-projet de loi sur ce point pour transposer correctement la directive 2003/109/CE.

On ne saurait, à cet égard, se contenter d'invoquer dans l'exposé des motifs l'état actuel de la jurisprudence.

En outre, sauf justification objective et raisonnable, il faut étendre, pour respecter les articles 10 et 11 de la Constitution, l'application de l'article 12 de la directive, qui s'applique uniquement aux résidents de longue durée, aux étrangers établis en Belgique.

Article 17

Il convient de préciser que l'article 30bis de la loi du 15 décembre 1980 a été modifié par la loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 (article 19).

Article 18

Dans le texte néerlandais, il faut remplacer les mots «EG vreemdeling» par les mots «EG student».

Article 20

1. À l'article 40, § 1er, en projet, la référence aux directives européennes n'est pas adéquate. Seule une référence aux dispositions de droit interne transposant ces directives est admissible.

La même observation vaut pour l'article 21 de l'avant-projet de loi (article 40bis, § 1er, en projet).

2. Selon le commentaire de l'article 20 de l'avant-projet de loi, les documents qui devront être produits par l'étranger seront énumérés dans un instrument d'exécution. La disposition ne contient cependant aucune habilitation au Roi à cet effet.

Artikel 16

Volgens de commentaar bij het artikel is deze wijziging bedoeld om aan de langdurig ingezetene dezelfde bescherming tegen verwijdering te bieden als de bescherming die de gevestigde vreemdeling geniet, en beantwoordt deze bescherming aan de vereisten van artikel 12 van richtlijn 2003/109/EG, en inzonderheid van lid 3 ervan.

In artikel 16 van het voorontwerp van wet wordt de inhoud van dit lid evenwel niet weergegeven; daarin staat dat de lidstaten rekening houden met de volgende elementen alvorens tot verwijdering van een langdurig ingezetene wordt besloten: de duur van het verblijf op het grondgebied, de leeftijd van de betrokkenen, de gevolgen voor de betrokkenen en de leden van zijn gezin en het bestaan van banden met het land van verblijf of het ontbreken van banden met het land van herkomst.

Derhalve moet het voorontwerp van wet op dit punt worden aangevuld om richtlijn 2003/109/EG correct om te zetten.

In dit opzicht kan men er geen genoegen mee nemen in de memorie van toelichting de huidige stand van de rechtspraak aan te voeren.

Bovendien vereist de inachtneming van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet een uitbreiding van de toepassing van artikel 12 van de richtlijn, dat uitsluitend van toepassing is op langdurig ingezetenen en op in België gevestigde vreemdelingen, tenzij er een objectieve en redelijke verantwoording zou worden gegeven.

Artikel 17

Er moet worden aangegeven dat artikel 30bis van de wet van 15 december 1980 gewijzigd is bij de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 (artikel 19).

Artikel 18

In de Nederlandse tekst moeten de woorden «EG vreemdeling» worden vervangen door de woorden «EG student».

Artikel 20

1. In het ontworpen artikel 40, § 1, is de verwijzing naar de Europese richtlijnen ondeugdelijk. Alleen een verwijzing naar de bepalingen van intern recht die deze richtlijnen omzetten is aanvaardbaar.

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 21 van het voorontwerp van wet (ontworpen artikel 40bis, § 1).

2. Volgens de commentaar bij artikel 20 van het voorontwerp van wet zullen de documenten die door de vreemdeling moeten worden overgelegd, worden opgesomd in een uitvoeringsregeling. De bepaling bevat te dien einde evenwel geen machtiging aan de Koning.

Le texte doit être complété en conséquence.

La même observation vaut également pour l'article 21 de l'avant-projet de loi (article 40bis, en projet).

3. L'article 40, § 4, en projet, distingue quatre catégories de personnes susceptibles de se voir reconnaître à certaines conditions un droit de séjour sur le territoire d'un autre État membre pour une durée de plus de trois mois, là où la directive 2004/38/CE ne prévoit en son article 7, paragraphe 1, que trois catégories de «citoyens de l'Union», la catégorie supplémentaire prévue dans l'avant-projet de loi étant celle des personnes bénéficiaires d'une prestation de service. Pour cette catégorie, la disposition en projet ne prévoit aucune condition de ressources suffisantes ni de couverture par une assurance maladie dans l'État membre d'accueil⁽²¹⁾.

La question se pose cependant de savoir s'il ne résulte pas de l'article 7, paragraphe 1, b), de la directive 2004/38/CE, que cette dernière disposition inclut les bénéficiaires d'une prestation de service et exige de ceux-ci qu'ils disposent de ressources suffisantes et d'une couverture par une assurance maladie lorsque leur séjour excède trois mois. L'article 7 de la directive 2004/38/CE, s'il ne vise plus de manière spécifique la notion de «destinataires de services»⁽²²⁾, n'en vise pas moins «Tout citoyen de l'Union», ce qui ne permet pas de considérer que seraient exclus de son champ d'application les citoyens de l'Union destinataires d'une prestation de service⁽²³⁾.

Pour cette même catégorie, l'avant-projet de loi ne dit mot des conditions de ressources et de couverture par l'assurance maladie invalidité des membres de la famille accompagnant ou rejoignant cette catégorie de citoyen, situation réglée par l'article 7, paragraphes 1, d), et 2 de la directive 2004/38/CE⁽²⁴⁾.

⁽²¹⁾ Cette situation est d'autant plus paradoxale qu'à l'article 27 de l'avant-projet de loi (article 42bis, § 1er, en projet), il est prévu qu'il peut être mis fin au droit de séjour lorsque les intéressés constituent une charge déraisonnable pour le système d'«assistance» sociale.

⁽²²⁾ Comparer avec l'article 4, paragraphe 2, de la directive 73/148/CE du Conseil, du 21 mai 1973, relative à la suppression des restrictions au déplacement et au séjour des ressortissants des États membres à l'intérieur de la communauté en matière d'établissement et de prestation de service, abrogée par l'article 38 de la directive 2004/38/CE.

⁽²³⁾ Sur le rejet d'un amendement proposé dans l'avis du Parlement européen du 11 février 2003 sur la proposition de directive émanant de la Commission européenne, amendement tendant à inclure expressément les bénéficiaires de prestations de service parmi les personnes visées par la disposition devenue l'article 7, paragraphe 1, a), de la directive 2004/38/CE (*J.O.C.E.*, C 43 E, 19 février 2004, pp. 42 et s., spéc. p. 48), voir la position commune n° 6/2004 arrêtée par le Conseil des ministres le 5 décembre 2003 (*J.O.C.E.*, C 54 E, 2 mars 2004, pp. 12 et s., spéc. pp. 16 et 29), à laquelle s'est rallié le Parlement européen dans sa résolution législative du 10 mars 2004 (*J.O.C.E.*, C 102 E, 28 avril 2004, pp. 571 et 572).

⁽²⁴⁾ La même observation que celle formulée sous la note de bas de page 21 vaut, en ce qui concerne les membres de la famille, à l'article 28 de l'avant-projet de loi (article 42ter en projet) et l'article 29 de l'avant-projet de loi (article 42quater en projet).

De tekst moet dienovereenkomstig worden aangevuld.

Dezelfde opmerking geldt eveneens voor artikel 21 van het voorontwerp van wet (ontworpen artikel 40bis).

3. In het ontworpen artikel 40, § 4, worden vier categorieën van personen onderscheiden aan wie onder bepaalde voorwaarden een verblijfsrecht op het grondgebied van een andere lidstaat voor meer dan drie maanden kan worden toegekend, terwijl in artikel 7, lid 1, van richtlijn 2004/38/EG slechts drie categorieën van «burgers van de Unie» worden onderscheiden, waarbij de extra categorie waarin het voorontwerp van wet voorziet de categorie is van de personen die het verrichten van diensten genieten. Voor deze categorie voorziet de ontworpen bepaling in geen voorwaarde inzake voldoende bestaansmiddelen of inzake verzekering die de ziektekosten in het gastland dekt⁽²¹⁾.

De vraag rijst echter of uit artikel 7, lid 1, b), van richtlijn 2004/38/EG niet volgt dat deze laatste bepaling de personen insluit die het verrichten van diensten genieten en vereist dat deze personen over voldoende bestaansmiddelen beschikken en over een verzekering die de ziektekosten dekt wanneer hun verblijf langer dan drie maanden duurt. Artikel 7 van richtlijn 2004/38/EG werkt weliswaar niet meer specifiek met het begrip «personen te wier behoeve de dienst wordt verricht»⁽²²⁾, maar niettemin wel met het begrip «iedere burger van de Unie», waardoor er niet van uit kan worden gegaan dat de burgers van de Unie te wier behoeve een dienst wordt verricht buiten de werkingsfeer ervan zouden vallen⁽²³⁾.

Voor diezelfde categorie wordt in het voorontwerp van wet met geen woord gerept over de voorwaarden inzake bestaansmiddelen en dekking door een ziekte- en invaliditeitsverzekering van de gezinsleden die deze categorie van burgers begeleiden of zich bij hen voegen, welke situatie geregeld wordt door artikel 7, lid 1, d), en lid 2, van richtlijn 2004/38/EG⁽²⁴⁾.

⁽²¹⁾ Deze situatie is des te paradoxaler daar artikel 27 van het voorontwerp van wet (ontworpen artikel 42bis, § 1) bepaalt dat aan het verblijfsrecht een einde kan worden gemaakt indien de betrokkenen een onredelijke belasting vormen voor het sociale-bijstandsysteem.

⁽²²⁾ Vergelijk met artikel 4, lid 2, van richtlijn 73/148/EG van de Raad van 21 mei 1973 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de Lid-Staten binnen de Gemeenschap ter zake van vestiging en verrichten van diensten, opgeheven bij artikel 38 van richtlijn 2004/38/EG.

⁽²³⁾ Over de verwerving van een amendement voorgesteld in het advies van het Europees Parlement van 11 februari 2003 over het voorstel van richtlijn uitgaande van de Europese Commissie, welk amendement ertoe strekt de personen te wier behoeve de dienst wordt verricht uitdrukkelijk op te nemen bij de personen op wie de bepaling van toepassing is die heeft geleid tot artikel 7, lid 1, a), van richtlijn 2004/38/EG (Publicatieblad, C 43 E, 19 februari 2004, blz. 42 en volgende, inz. blz. 48), zie het gemeenschappelijk standpunt nr. 6/2004 door de Raad van Ministers vastgesteld op 5 december 2003 (Publicatieblad, C 54 E, 2 maart 2004, blz. 12 en volgende, inz. blz. 16 en 29), waarbij het Europees Parlement zich heeft aangesloten met zijn wetgevingsresolutie van 10 maart 2004 (Publicatieblad, C 102 E, 28 april 2004, blz. 571 en 572).

⁽²⁴⁾ Dezelfde opmerking als die welke gemaakt is in voetnoot 21 geldt wat betreft familieleden, in artikel 28 van het voorontwerp van wet (ontworpen artikel 42ter) en artikel 29 van het voorontwerp van wet (ontworpen artikel 42quater).

Article 26

L'article 42, § 1er, en projet, qui entend reconnaître au Roi le pouvoir de fixer les conditions et la durée du séjour de plus de trois mois dans le Royaume, conformément aux règlements et directives européens, paraît inutile, dès lors que ces questions sont toutes réglées par d'autres dispositions de l'avant-projet de loi.

Si, par contre, comme semble le montrer le commentaire de la disposition, l'habilitation a un objet plus limité qui consisterait à permettre au Roi de lutter contre certains abus du droit ou la fraude, le texte devrait être précisé en conséquence. En tout cas, l'exemple donné dans le commentaire, à savoir la lutte contre «la filière belge», appelle des réserves quant à sa compatibilité avec le droit communautaire, réserve qui mériterait un examen plus approfondi auquel la section de législation n'a pu procéder dans le délai qui lui a été imparti.

Article 28

1. À l'article 42ter, § 1er, alinéa 1er, 4°, *in fine*, l'une des causes de perte du droit de séjour est la fin de «l'installation commune», notion qui ne trouve aucun écho dans l'article 13, paragraphe 1, de la directive 2004/38/CE et qui ne fait pas non plus l'objet d'un commentaire spécifique dans l'exposé des motifs.

Il convient que l'auteur de l'avant-projet de loi s'assure que cette cause spécifique de perte du droit de séjour est conforme aux exigences de la directive et que l'exposé des motifs soit complété sur ce point.

L'attention de l'auteur de l'avant-projet de loi est, en tout état de cause, attirée sur ce que la notion d'«installation commune»⁽²⁵⁾ ne peut être interprétée comme l'exigence d'une «cohabitation permanente» des intéressés⁽²⁶⁾.

⁽²⁵⁾ À mettre en relation avec les notions d'«accompagner» ou de «rejoindre» le citoyen de l'Union, au sens de la directive 2004/38/CE (notamment l'article 7, paragraphe 2).

⁽²⁶⁾ Voir, en ce qui concerne la notion de «s'installer avec», dont il est actuellement fait usage dans l'article 40 de la loi du 15 décembre 1980, l'avis 21.792/2 de la section de législation, donné le 14 octobre 1992 sur un avant-projet devenu la loi du 6 mai 1993 modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (Doc. parl., Chambre, 1992-1993, n° 555-1, p. 49) (conformément à l'article 10 du règlement (CEE) n° 1612/68 du 15 octobre 1968 sur la libre circulation des travailleurs au sein des Communautés, disposition qui a été abrogée par l'article 38 de la directive 2004/38/CE) et les précisions apportées sur ce point dans l'exposé des motifs (Doc. parl., Chambre, 1992-1993, n° 555-1, p. 8).

Artikel 26

Het ontworpen artikel 42, § 1, dat ertoe strekt de Koning de bevoegdheid te verlenen om de voorwaarden en de duur van het verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk vast te stellen overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen, lijkt overbodig, aangezien die kwesties reeds allemaal gereeld zijn in andere bepalingen van het voorontwerp van wet.

Indien daarentegen, zoals de besprekking van de bepaling lijkt aan te geven, de machting een beperktere draagwijdte heeft, die erin zou bestaan de Koning in staat te stellen bepaalde rechtsmisbruiken of fraude te bestrijden, moet de bepaling dienovereenkomstig worden toegelicht. Het voorbeeld gegeven in de besprekking, namelijk de bestrijding van «de Belgieroute» geeft in ieder geval aanleiding tot enig voorbehoud met betrekking tot de verenigbaarheid ervan met het communautaire recht, een voorbehoud dat nader onderzoek verdient, wat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn niet heeft kunnen verrichten.

Artikel 28

1. In artikel 42ter, § 1, eerste lid, 4°, *in fine*, is één van de oorzaken van het verlies van het verblijfsrecht het einde van de «gezamenlijke vestiging», een begrip dat niet terug te vinden is in artikel 13, lid 1, van richtlijn 2004/38/EG, en dat evenmin nader wordt besproken in de memorie van toelichting.

De steller van het voorontwerp moet zich ervan vergewissen dat deze specifieke oorzaak van het verlies van het verblijfsrecht in overeenstemming is met de vereisten van de richtlijn en ervoor zorgen dat de memorie van toelichting op dat punt aangevuld wordt.

De aandacht van de steller van het voorontwerp van wet wordt er in ieder geval op gevastigd dat het begrip «gezamenlijke vestiging»⁽²⁵⁾ niet uitgelegd mag worden als het vereiste van een «permanent samenwonen» van de betrokkenen⁽²⁶⁾.

⁽²⁵⁾ Dat in verband gebracht moet worden met de begrippen «begeleiden» van en «zich voegen bij» de burger van de Unie in de zin van richtlijn 2004/38/EG (inzonderheid artikel 7, lid 2).

⁽²⁶⁾ Zie wat betreft het begrip «zich vestigen met», dat thans gebezigd wordt in artikel 40 van de wet van 15 december 1980, advies 21.792/2 van de afdeling wetgeving, uitgebracht op 14 oktober 1992 over een voorontwerp dat ontstaan heeft gegeven aan de wet van 6 mei 1993 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Gedr. St., Kamer, 1992-1993, nr. 555-1, blz. 49) (overeenkomstig artikel 10 van EEG-verordening nr. 1612/68 van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, een bepaling die opgeheven is bij artikel 38 van richtlijn 2004/38/EG) en de preciseringen dienaangaande in de memorie van toelichting. (Gedr. St., Kamer, 1992-1993, nr. 555-1, blz. 8).

2. À l'article 42ter, § 2, en projet, conformément à la version française de l'article 12, paragraphe 3, de la directive 2004/38/CE, laquelle utilise le concept de «garde» conforme au droit belge⁽²⁷⁾, il y a lieu de remplacer les mots «parent qui a la tutelle effective» par les mots «parent qui a la garde».

Article 29

1. Pour les mêmes motifs que ceux exprimés dans l'observation n° 2, de l'article 28 de l'avant-projet de loi, à l'article 42quater, § 2, en projet, il y a lieu de remplacer les mots «parent qui a la tutelle effective» par les mots «parent qui a la garde».

2. À l'article 42quater, § 4, 2°, en projet, conformément à la version française de l'article 13, paragraphe 2, alinéa 1er, b), de la directive 2004/38/CE, laquelle utilise le concept de «garde» conforme au droit belge⁽²⁸⁾, il y a lieu de remplacer les mots «lorsque l'autorité parentale sur les enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume a été accordée» par les mots «lorsque le droit de garde des enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume a été accordé».

3. À l'article 42quater, § 4, 3°, en projet, conformément à l'article 13, paragraphe 2, alinéa 1er, d), de la directive 2004/38/CE, il y a lieu de remplacer les mots «le droit de garde» par les mots «le droit de visite».

4. En ce qui concerne la notion d'«installation commune» mentionnée à l'article 42quater, § 1er, alinéa 1er, 4°, il est renvoyé à l'observation n° 1 de l'article 28.

Article 30

Contrairement à ce qu'énonce le commentaire de l'article 42quinquies, § 3, en projet, cette disposition ne complète pas l'article 16, paragraphe 3, de la directive 2004/38/CE, de manière à préciser que «des absences du territoire belge inférieures à 6 mois et ne dépassant pas une durée de 10 mois sur le délai total de 3 ou 5 ans, sont prises en compte dans le calcul de ce délai».

Article 31

1. À l'article 42sexies, § 1er, 1°, c) et 2°, en projet, il convient de viser l'article 40bis, § 2, 1° ou 2°.

2. In het ontworpen artikel 42ter, § 2, waarin als Nederlands equivalent voor het in de Franse versie van dit advies aanbevolen begrip «garde», het begrip «bewaring» in de zin van het Belgische recht⁽²⁷⁾ gehanteerd dient te worden, moeten de woorden «ouder die daadwerkelijk de voogdij heeft voor» vervangen worden door de woorden «ouder die de bewaring heeft van».

Artikel 29

1. Om dezelfde redenen als die welke worden aangegeven in opmerking nr. 2 bij artikel 28 van het voorontwerp van wet moeten de woorden «ouder die daadwerkelijk de voogdij heeft voor» in het ontworpen artikel 42quater, § 2, vervangen worden door de woorden «ouder die de bewaring heeft van».

2. Overeenkomstig het Belgische recht⁽²⁸⁾, moeten in het ontworpen artikel 42quater, § 4, 2°, de woorden «hetzij het ouderlijk gezag over de kinderen van de burger van de Unie, die in het Rijk verblijven ... is toegewezen» vervangen worden door de woorden «hetzij het recht van bewaring van de kinderen van de burger van de Unie, die in het Rijk verblijven, ... is toegewezen».

3. In het ontworpen artikel 42quater, § 4, 3°, moeten de woorden «het recht van bewaring» overeenkomstig artikel 13, lid 2, eerste alinea, d), van richtlijn 2004/38/EG vervangen worden door de woorden «het omgangsrecht».

4. Wat het begrip «gezamenlijke vestiging» betreft, vermeld in het ontworpen artikel 42quater, § 1, eerste lid, 4°, wordt verwezen naar opmerking nr. 1 bij artikel 28.

Artikel 30

In tegenstelling tot wat in de besprekking van het ontworpen artikel 42quinquies, § 3, wordt opgemerkt, vult die bepaling artikel 16, lid 3, van richtlijn 2004/38/EG niet aan door te preciseren dat «perioden van afwezigheid die korter zijn dan zes maanden, die in het totaal een duur van tien maanden niet overschrijden binnen de globale termijn van drie of vijf jaren, worden meegerekend voor de berekening van de termijn».

Artikel 31

1. In het ontworpen artikel 42sexies, § 1, 1°, c) en 2°, moet worden verwezen naar artikel 40bis, § 2, 1° of 2°.

⁽²⁷⁾ Voir l'observation générale 1.3.

⁽²⁸⁾ Voir l'observation générale 1.3.

⁽²⁷⁾ Zie algemene opmerking 1.3.

⁽²⁸⁾ Zie algemene opmerking 1.3.

2. Il y a lieu de s'assurer si, comme indiqué dans l'exposé des motifs, l'article 17, paragraphe 1, dernier alinéa, de la directive 2004/38/CE est bien transposé en droit belge.

Article 33

1. L'article 43, alinéa 1er, en projet, devrait également être adapté pour remplacer la notion «d'étrangers CE» par celle de «citoyens de l'Union et membres de leur famille».

2. L'article 43, alinéa 1er, 2°, en projet, devrait être complété par la reproduction de la disposition de la directive 2004/38/CE contenue à l'article 27, paragraphe 2, dans son entièreté.

Article 35

1. Le paragraphe 3 ne traduit pas fidèlement l'intention exprimée dans le commentaire de l'article d'établir une gradation entre les motifs invoqués aux paragraphes 2 et 3. Seuls des motifs impérieux de sécurité nationale pourraient être invoqués pour justifier l'expulsion ou le renvoi visé au paragraphe 3, ceci conformément à l'article 28, paragraphe 3, de la directive 2004/38/CE.

2. La section de législation n'aperçoit pas quelle disposition de l'avant-projet de loi transpose l'article 27, paragraphe 4, de la directive 2004/38/CE.

L'avant-projet de loi devrait être complété sur ce point.

Article 36

1. À l'article 46, § 2, 3°, en projet, les mots «document prévu à l'article 42quinquies, § 1er, alinéa 3° et les mots «carte de séjour visée à l'article 42quinquies, § 2, alinéa 1er» doivent être remplacés respectivement par les mots «document prévu à l'article 42quinquies, § 5» et les mots «carte de séjour visée à l'article 42quinquies, § 6».

2. À l'article 46, § 2, 4°, en projet, les mots «sur la base de l'article 42quinquies, § 3°», doivent être remplacés par les mots Asur la base de l'article 42quinquies, § 7°.

Article 41

1. L'article 61/7, § 1er, alinéa 1er, 1°, en projet, ne prend pas en considération l'hypothèse envisagée à l'article 15, paragraphe 4, alinéa 3, a), i), de la directive 2003/109/CE, d'une proposition de contrat d'emploi; il y est en effet seulement question du contrat définitivement conclu.

2. Men moet zich ervan vergewissen of, zoals in de memoire van toelichting wordt vermeld, artikel 17, lid 1, laatste alinea, van richtlijn 2004/38/EG wel wordt omgezet in het Belgische recht.

Artikel 33

1. Het ontworpen artikel 43, eerste lid, zou ook moeten worden aangepast door het begrip «EG-vreemdeling» te vervangen door het begrip «burgers van de Unie en hun familieleden».

2. Het ontworpen artikel 43, eerste lid, 2°, zou moeten worden aangevuld door de bepaling van richtlijn 2004/38/EG vervat in artikel 27, lid 2, geheel over te nemen.

Artikel 35

1. Paragraaf 3 is geen getrouwe weergave van de in de artikelsegewijze bespreking vertolkte bedoeling om te zorgen voor een gradatie in de redenen die in de paragrafen 2 en 3 worden opgegeven. Alleen dwingende redenen van nationale veiligheid zouden kunnen worden aangevoerd om de uitzetting of terugwijzing bedoeld in paragraaf 3 te rechtvaardigen, overeenkomstig artikel 28, lid 3, van richtlijn 2004/38/EG.

2. Het is de afdeling wetgeving niet duidelijk welke bepaling van het voorontwerp van wet artikel 27, lid 4, van richtlijn 2004/38/EG omzet.

Het voorontwerp van wet zou op dat punt moeten worden aangevuld.

Artikel 36

1. In het ontworpen artikel 46, § 2, 3°, moeten de woorden «document zoals voorzien in artikel 42quinquies , § 1, derde lid» en de woorden «verblijfskaart zoals bedoeld in artikel 42quinquies, § 2, eerste lid» respectievelijk vervangen worden door de woorden «document bedoeld in artikel 42quinquies, § 5» en de woorden «verblijfskaart bedoeld in artikel 42quinquies, § 6».

2. In het ontworpen artikel 46, § 2, 4°, moeten de woorden «op grond van artikel 42quinquies, § 3°» vervangen worden door de woorden «op basis van artikel 42quinquies, § 7°».

Artikel 41

1. In het ontworpen artikel 61/7, § 1, eerste lid, 1°, wordt geen rekening gehouden met het geval waaraan wordt gedacht in artikel 15, lid 4, derde alinea, onder a), i) van richtlijn 2003/109/EG, namelijk een voorstel voor een arbeidscontract; in het ontworpen artikel is immers alleen sprake van de definitief gesloten arbeidsovereenkomst.

2. Compte tenu du 1° en projet, la section de législation s'interroge sur la signification du membre de phrase «et, le cas échéant, la preuve de l'activité visée» dont il est question au 3° en projet, qui ne paraît correspondre à aucune disposition de la directive.

Article 47

1. À l'instar d'autres dispositions de l'avant-projet de loi, il convient, à l'article 47, 3°, de l'avant-projet de loi, de préciser que le mariage de complaisance, l'abus de droit ou toute autre forme de fraude doivent avoir été déterminants pour l'octroi de la carte de séjour de ressortissant d'un État membre des Communautés européennes ou de la carte d'identité d'étranger.

2. L'avant-projet de loi ne contient aucune disposition ayant un effet rétroactif. Il va dès lors de soi qu'aucune amende administrative ne peut être infligée pour des situations qui se sont produites avant l'entrée en vigueur de la présente loi».

L'article 47, 5°, est donc inutile et doit être omis.

Article 48

La section de législation du Conseil d'État se demande si la référence à l'article 13, § 1er, alinéa 2, de la loi, est pertinente, dès lors que l'article 9ter à laquelle il renvoie a un objet différent de la circulaire du 30 septembre 1997 mentionnée dans la disposition.

Article 49

Il est renvoyé à l'observation générale n° 2.

La chambre était composée de

Messieurs

R. ANDERSEN,

premier président
du Conseil d'État,

P. VANDEROOT,

10. JAUMOTTE,

G. VANDERSANDEN,

conseillers d'État,
assesseur de la section
de législation,

Madame

C. GIGOT,

greffier.

Le rapport a été présenté par M. R. WIMMER, auditeur.

LE GREFFIER,

LE PREMIER PRÉSIDENT,

C. GIGOT

R. ANDERSEN

2. Gelet op het ontworpen onderdeel 1° vraagt de afdeling wetgeving zich af wat wordt bedoeld met de zinsnede «en, in voorkomend geval, het bewijs van de voorgenomen activiteit», vermeld in het ontworpen onderdeel 3°, die met geen enkele bepaling van de richtlijn lijkt overeen te stemmen.

Artikel 47

1. Naar het voorbeeld van andere bepalingen van het voorontwerp van wet moet in artikel 47, 3°, van het voorontwerp van wet worden verduidelijkt dat een schijnhuwelijk, rechtsmisbruik of enige andere vorm van fraude doorslaggevend moeten zijn geweest voor de toekenning van de verblijfskaart van onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen of voor de toekenning van de identiteitskaart voor vreemdeling.

2. Het voorontwerp van wet bevat geen enkele bepaling met terugwerkende kracht. Het is dus evident dat «er geen administratieve geldboetes kunnen geheven worden voor situaties die zich voorgedaan hebben voor de inwerkingtreding van deze wet».

Artikel 47, 5°, is dus overbodig en moet vervallen.

Artikel 48

De afdeling wetgeving van de Raad van State vraagt zich af of de verwijzing naar artikel 13, § 1, tweede lid, van de wet relevant is, aangezien het daarin genoemde artikel 9ter een andere strekking heeft dan de in de bepaling vermelde circulaire van 30 september 1997.

Artikel 49

Zie algemene opmerking nr. 2.

De kamer was samengesteld uit

de Heren

R. ANDERSEN,

eerste voorzitter van de
Raad van State,

P. VANDEROOT,

staatsraden,
assessor van de afdeling
wetgeving,

Mevrouw

C. GIGOT,

griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. R. WIMMER, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. LIÉNARDY.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

C. GIGOT

R. ANDERSEN

PROJET DE LOI

ALBERT II, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition de Notre ministre de l'Intérieur,

Nous AVONS ARRETE ET ARRETONS:

Notre ministre de l'Intérieur est chargé de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives et de déposer à la Chambre des représentants, le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE PREMIER**Dispositions générales****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

La présente loi transpose entre autres, des dispositions relatives à l'entrée, au séjour et à l'éloignement de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée et de la directive 2004/38/CE du Conseil de l'Union européenne du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, ainsi que l'article 11, § 2, d), de la directive 2005/85 du Conseil du 1er décembre 2005 relative à des normes minimales concernant la procédure d'octroi et de retrait du statut de réfugié dans le États membres, dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

WETSONTWERP

ALBERT II, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op voordracht van Onze minister van Binnenlandse Zaken,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze minister van Binnenlandse Zaken is ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze Naam aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen.

HOOFDSTUK I**Algemene bepalingen****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

Deze wet integreert onder meer de bepalingen inzake de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van de richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen en van de richtlijn 2004/38/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, en artikel 11, § 2, d), van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toeëxamening of intrekking van de vluchtelingenstatus, in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

CHAPITRE II

Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 3

Un article *4bis*, rédigé comme suit, est inséré dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers:

«Article *4bis*. — § 1er. Aux frontières extérieures au sens des conventions internationales relatives au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique, ou de la réglementation européenne, l'entrée et la sortie du Royaume doivent avoir lieu par un point de passage autorisé, pendant les heures d'ouvertures fixées, telles qu'indiquées par ces points de passage autorisés.

§ 2. L'étranger est tenu de présenter spontanément ses documents de voyage tant à l'entrée qu'à la sortie du Royaume.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut infliger une amende administrative de 200 EUR à l'étranger qui ne respecte pas l'obligation prévue au § 1er.

Si la violation de l'obligation visée au § 1 est due à une négligence du transporteur, celui-ci est solidairement tenu avec l'étranger de payer l'amende infligée.

La décision imposant l'amende administrative est exécutable immédiatement, nonobstant recours.

La personne morale est civilement responsable du paiement de l'amende administrative imposée à ses dirigeants, à ses membres de la direction et à son personnel exécutif, à ses préposés ou à ses mandataires.

L'amende administrative peut être payée au moyen de la consignation du montant dû à la Caisse des Dépôts et Consignations.

§ 4. L'étranger ou le transporteur qui conteste la décision du ministre ou de son délégué, introduit par une demande écrite un recours auprès du Tribunal de

HOOFDSTUK II

Wijzigingen in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 3

In de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een artikel *4bis* ingevoegd, luidende:

«Aartikel *4bis*. — § 1. Aan de buiten grenzen in de zin van internationale overeenkomsten betreffende de overschrijding van de buiten grenzen die België binden of van Europese regelgeving, dient het binnenkomen en het verlaten van het Rijk plaats te grijpen via een toegelaten doorlaatpost, dit gedurende de vastgestelde openingstijden, zoals aangegeven bij deze doorlaatposten.

§ 2. De vreemdeling is verplicht om zowel bij het binnenkomen als het verlaten van het Rijk uit eigen beweging zijn reisdocumenten te tonen.

§ 3. Een administratieve geldboete van 200 EUR kan door de minister of zijn gemachtigde worden opgelegd aan de vreemdeling die de verplichting bedoeld in § 1 niet naleeft.

Indien de schending van de verplichting bedoeld in § 1 te wijten is aan een nalatigheid van de vervoerder, is deze hoofdelijk aansprakelijk met de vreemdeling voor het betalen van de opgelegde boete.

De beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd is onmiddellijk uitvoerbaar, niettegenstaande hoger beroep.

De rechtspersoon is burgerlijk aansprakelijk voor het betalen van de administratieve geldboete die aan zijn bestuurders, zijn leden van het leidinggevend en uitvoerend personeel, zijn aangestelden of lasthebbers wordt opgelegd.

De administratieve geldboete kan betaald worden door middel van consignatie van het verschuldigde bedrag bij de Deposito- en Consignatiekas.

§ 4. De vreemdeling of vervoerder die de beslissing van de minister of van diens gemachtigde betwist, stelt op straffe van verval binnen een termijn van één maand

première instance dans un délai d'un mois à compter de la notification de la décision, sous peine de déchéance.

Si le Tribunal de première instance déclare le recours recevable et fondé, la somme payée ou consignée est remboursée.

Le Tribunal de première instance doit statuer dans un délai d'un mois à compter de l'introduction de la demande écrite visée à l'alinéa 1er.

Le texte de l'alinéa 1er est repris dans la décision imposant l'amende administrative.

§ 5. Si l'étranger ou le transporteur reste en défaut de paiement de l'amende, la décision de l'agent compétent ou la décision passée en force de chose jugée du Tribunal de première instance est portée à la connaissance de l'Administration du Cadastre, de l'Enregistrement et des Domaines, en vue du recouvrement du montant de l'amende administrative.

§ 6. Si l'étranger, le transporteur ou son représentant a consigné la somme de l'amende administrative à la Caisse des Dépôts et Consignations et s'il n'a pas introduit de recours auprès du Tribunal de première instance dans le délai précité, la consignation donnée revient à l'État.»

Art. 4

A l'article 10, § 2, alinéa 6, de la même loi, remplacé par la loi du 15 septembre 2006, les mots «au point A de» sont remplacés par le mot «à».

Art. 5

A l'article 10bis de la même loi, inséré par la loi du 28 juin 1984 et remplacé par la loi du 15 septembre 2006, sont apportées les modifications suivantes:

1° au § 1er, alinéa 1er, in fine, et au § 2, alinéa 1er, in fine, les mots «au point A de» sont remplacés par le mot «à»;

2° il est inséré un § 3, rédigé comme suit:

«§ 3. Les §§ 1er et 2 sont également applicables aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, 4°, 5° et

te rekenen van de kennisgeving van de beslissing, bij wege van een verzoekschrift beroep in bij de rechtbank van eerste aanleg.

Indien de rechtbank van eerste aanleg het beroep ontvankelijk en gegrond verklaart, wordt de betaalde of in consignatie gegeven som teruggegeven.

De rechtbank van eerste aanleg moet uitspraak doen binnen een maand te rekenen van de indiening van het in het eerste lid bedoelde verzoekschrift.

De tekst van het eerste lid wordt opgenomen in de beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd.

§ 5. Indien de vreemdeling of vervoerder in gebreke blijft de geldboete te betalen, wordt de beslissing van de bevoegde ambtenaar of de in kracht van gewijsde gegane beslissing van de rechtbank van eerste aanleg ter kennis gebracht van de administratie van het Kadaster, Registratie en Domeinen, met het oog op de invordering van het bedrag van de administratieve geldboete.

§ 6. Indien de vreemdeling of de vervoerder of diens vertegenwoordiger de som van de administratieve geldboete heeft geconsigneerd bij de Deposito- en Consignatiekas en indien hij binnen de hierboven vermelde termijn geen beroep heeft ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, dan komt de in consignatie gegeven som ten goede aan de Staat.»

Art. 4

In artikel 10, § 2, zesde lid, van dezelfde wet, vervangen door de wet van 15 september 2006, worden de woorden «punt A van» opgeheven.

Art. 5

In artikel 10bis van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 28 juni 1984 en vervangen door de wet van 15 september 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, eerste lid, in fine, en in § 2, eerste lid, in fine, worden de woorden «punt A van» opgeheven;

2° een § 3 wordt ingevoegd, luidend als volgt:

«§ 3. De §§ 1 en 2 zijn ook van toepassing op de gezinsleden bedoeld bij artikel 10, § 1, 4°, 5° en 6°, van

6°, d'un étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée dans un autre État membre de l'Union européenne, sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, qui est autorisé à séjourner dans le Royaume sur la base des dispositions du Titre II, Chapitre V, ou demande cette autorisation.

Toutefois, lorsque la famille est déjà constituée ou reconstituée dans cet autre État membre de l'Union européenne, l'étranger rejoint ne doit pas apporter la preuve qu'il dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille et, en ce qui concerne la condition de la possession de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, la preuve que le membre de la famille dispose de tels moyens à titre personnel sera également prise en compte. Afin de pouvoir bénéficier de ce régime particulier, les membres de la famille concernés doivent produire le permis de séjour de résident de longue durée CE ou le titre de séjour qui leur a été délivré par un État membre de l'Union européenne ainsi que la preuve qu'ils ont résidé en tant que membre de la famille d'un résident de longue durée dans cet État.»

Art. 6

A l'article 10ter de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006, sont apportées les modifications suivantes:

1° au § 1er, alinéa 2, les mots «au point A de» sont remplacés par le mot «à»;

2° il est inséré un § 2bis, rédigé comme suit:

« § 2bis. Par dérogation aux § 1er et 2, la décision relative à la demande d'autorisation de séjour des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 3, est prise au plus tard dans les quatre mois suivant l'introduction de la demande.

Lorsque les documents requis ne sont pas produits ou dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande et par une décision motivée portée à la connaissance du demandeur, le ministre ou son délégué peut, à une seule reprise, prolonger ce délai d'une période de trois mois.

A l'expiration du délai de quatre mois suivant l'introduction de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa précédent, si aucune décision n'a

een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, op grond van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, en die gemachtigd is tot verblijf in het Rijk op grond van de bepalingen van Titel II, Hoofdstuk V, of die deze machtiging aanvraagt.

Wanneer echter een gezin al is gevormd of opnieuw is gevormd in die andere lidstaat van de Europese Unie, moet de vreemdeling bij wie het gezinslid zich komt voegen niet het bewijs leveren dat hij beschikt over voldoende huisvesting om het gezinslid of de gezinsleden te ontvangen en zal, wat de voorwaarde betreft van de stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen, ook rekening worden gehouden met het bewijs dat het gezinslid persoonlijk over dergelijke middelen beschikt. Om deze bijzondere regeling te kunnen genieten, moeten de betrokken gezinsleden de EG-verblijfsvergunning van langdurig ingezetene voorleggen of de verblijfstitel die hun is afgegeven door een lidstaat van de Europese Unie, samen met het bewijs dat zij in deze staat hebben verbleven als gezinslid van een langdurig ingezetene.»

Art. 6

In artikel 10ter van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 15 september 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, tweede lid, worden de woorden «punt A van» opgeheven;

2° er wordt een § 2bis ingevoegd, luidend als volgt:

«§ 2bis. In afwijking van § 1 en § 2 wordt de beslissing over de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van de bij artikel 10bis, § 3, bedoelde gezinsleden ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag genomen.

Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met het complex karakter van het onderzoek van de aanvraag, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn één maal met drie maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht.

Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van vier maanden, volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die

été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée lorsque les documents visés ont été produits. Elle est refusée dans le cas contraire.»

3° au § 3, les mots «de caractère déterminant» sont insérés entre les mots «d'autres moyens illégaux,» et les mots «en vue d'obtenir cette autorisation».

Art. 7

A l'article 11 de la même loi, remplacé par la loi du 15 septembre 2006, sont apportées les modifications suivantes:

1° au § 1er, alinéa 1er, 3°, les mots «au point A de» sont remplacés par le mot «à»;

2° au § 1er, alinéa 1er, 4°, les mots «de caractère déterminant» sont insérés entre les mots « d'autres moyens illégaux,» et les mots «afin d'être admis au séjour»;

3° au § 2, alinéa 1er, 4°, les mots «afin d'être admis au séjour» sont remplacés par les mots «qui ont été déterminants pour la reconnaissance du droit de séjour».

Art. 8

A l'article 12bis, § 2, alinéa 1er, de la même loi, remplacé par la loi du 15 septembre 2006, les mots «au point A de» sont remplacés par le mot «à».

Art. 9

A l'article 13 de la même loi, remplacé par la loi du 15 septembre 2006, sont apportées les modifications suivantes:

1° dans le § 1er, alinéa 6, les mots «l'article 10bis, § 1er et 2» sont remplacés par les mots «l'article 10bis, § 1er à 3»;

2° il est inséré un § 2bis, rédigé comme suit:

« § 2bis. Le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée lorsque celui-ci a uti-

eventueel verlengd werd overeenkomstig het vorige lid, moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven wan- neer de vereiste documenten zijn voorgelegd. In het andere geval wordt ze geweigerd.»

3° in § 3 worden de woorden «heeft gebruikt met het oog op het bekomen van die machtiging», vervangen door de woorden «heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van die machtiging».

Art. 7

In artikel 11 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 15 september 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, eerste lid, 3°, worden de woorden «punt A van» opgeheven;

2° in § 1, eerste lid, 4°, worden de woorden «die van doorslaggevend belang zijn geweest» ingevoegd tus- sen het woord «gebruikt» en de woorden «om te wor- den toegelaten tot een verblijf»;

3° in § 2, eerste lid, 4°, worden de woorden «om te worden toegelaten tot een verblijf» vervangen door de woorden «die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van het recht op verblijf».

Art. 8

In artikel 12bis, § 2, eerste lid, van dezelfde wet, vervangen door de wet van 15 september 2006, wor- den de woorden «punt A van» opgeheven.

Art. 9

In artikel 13 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 15 september 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, zesde lid, worden de woorden «artikel 10bis, § 1 en § 2» vervangen door de woorden «artikel 10bis, § 1 tot § 3».

2° er wordt een § 2bis ingevoegd, luidend als volgt:

«§ 2bis. De minister of zijn gemachtigde kunnen een einde stellen aan het verblijf van de vreemdeling die gemachtigd is in het Rijk te verblijven voor een verblijf

lisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, qui ont été déterminants pour obtenir l'autorisation de séjour.»;

3° au § 3, 3°, et au § 4, 5°, les mots «afin d'être autorisé au séjour» sont remplacés par les mots «qui ont été déterminants pour obtenir l'autorisation de séjour».

Art. 10

Dans le Titre I, Chapitre 4, de la même loi, est inséré un article 15bis, rédigé comme suit:

«Art. 15bis. — § 1er. Sauf si des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale s'y opposent, le statut de résident de longue durée doit être accordé à l'étranger non citoyen de l'Union européenne qui répond aux conditions fixées au § 3 et à l'article 14, alinéa 2, et justifie d'un séjour légal et ininterrompu dans le Royaume au cours des cinq ans qui précèdent immédiatement la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée.

Dans le calcul de ce séjour de cinq ans, il n'est pas tenu compte de la ou des périodes au cours desquelles l'étranger a été autorisé ou admis au séjour pour une durée limitée ou a été titulaire d'une carte d'identité diplomatique, consulaire ou spéciale, conformément à l'arrêté royal du 30 octobre 1991 relatif aux documents de séjour en Belgique de certains étrangers.

Par dérogation à l'alinéa précédent, la ou les périodes au cours desquelles l'étranger a été autorisé au séjour pour une durée limitée sur la base de l'article 61/7 sera totalement prise en compte et la ou les périodes de séjour de l'étudiant en vertu de l'article 58 ou de l'étranger autorisé à séjourner dans le Royaume pour y suivre une formation professionnelle, sera prise en compte pour moitié.

§ 2. Le § 1er n'est pas applicable à l'étranger reconnu réfugié ni à l'étranger bénéficiaire de la protection subsidiaire.

§ 3. L'étranger visé au § 1er doit apporter la preuve qu'il dispose pour lui-même et les membres de sa famille qui sont à sa charge de moyens de subsistance

van onbeperkte duur wanneer deze valse of misleidende informatie of valse of vervalse documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf.»;

3° in § 3, 3° en § 4, 5°, worden de woorden «om te worden gemachtigd tot een verblijf» vervangen door de woorden «die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf».

Art. 10

In Titel I, Hoofdstuk 4 van dezelfde wet, wordt een artikel 15bis ingevoegd, luidend als volgt:

«Artikel 15bis. — § 1. Behalve indien redenen van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzetten, moet de status van langdurig ingezetene worden verleend aan een vreemdeling die geen burger is van de Europese Unie, die voldoet aan de voorwaarden van § 3 en van artikel 14, tweede lid, en een legaal en ononderbroken verblijf in het Rijk bewijst in de loop van vijf jaren die onmiddellijk voorafgaan aan zijn aanvraag voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene.

Bij het berekenen van dit verblijf van vijf jaar wordt geen rekening gehouden met de periode of perioden waarin de vreemdeling gemachtigd of toegelaten werd tot het verblijf voor een beperkte tijd of houder was van een diplomatieke, consulaire of speciale identiteitskaart, overeenkomstig het koninklijk besluit van 30 oktober 1991 betreffende de documenten voor het verblijf in België van bepaalde vreemdelingen.

In afwijking van het vorige lid zal de periode of zullen de perioden waarin de vreemdeling gemachtigd was tot een verblijf voor een beperkte tijd op grond van artikel 61/7 volledig in aanmerking worden genomen, en zal de periode of zullen de perioden van verblijf van de student krachtens artikel 58 of van de vreemdeling die gemachtigd werd om in het Rijk te verblijven om er een beroepsopleiding te volgen voor de helft in aanmerking worden genomen.

§ 2. § 1 is niet van toepassing op een vreemdeling die als vluchteling is erkend of die de subsidiaire bescherming geniet.

§ 3. De vreemdeling bedoeld bij § 1 moet bewijzen dat hij voor zichzelf en voor zijn gezinsleden die te zijnen laste zijn, beschikt over stabiele, regelmatige en

stables, réguliers et suffisants pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics, ainsi que d'une assurance-maladie couvrant les risques en Belgique.

Les moyens de subsistance visés à l'alinéa 1er doivent au moins correspondre au niveau de ressources en deçà duquel une aide sociale peut être accordée. Dans le cadre de leur évaluation, il est tenu compte de leur nature et leur régularité.

Le Roi fixe, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres et compte tenu des critères définis dans l'alinéa précédent, le montant minimum de moyens de subsistance requis.

§ 4. Le délai de cinq ans visé au § 1er n'est pas interrompu par des absences inférieures à six mois consécutifs et qui ne dépassent pas au total une durée de dix mois sur le délai total de cinq ans.

Ces périodes d'absence sont en outre prises en compte dans le calcul du délai.»

Art. 11

L'article 16 de la même loi, remplacé par la loi du 15 septembre 2006, est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 16. — § 1er. L'étranger non établi, qui répond à la condition fixée à l'article 14, alinéa 2, peut, à son choix, demander l'autorisation d'établissement ou l'acquisition du statut de résident de longue durée. La demande d'acquisition du statut de résident de longue durée vaut demande d'autorisation d'établissement.

L'étranger établi peut à tout moment demander l'acquisition du statut de résident de longue durée.

Le Roi fixe le modèle de la demande d'autorisation d'établissement et de la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée.

§ 2. La demande d'autorisation d'établissement ou d'acquisition du statut de résident de longue durée est adressée à l'administration communale du lieu de résidence, qui en délivre un accusé de réception et la transmet au ministre ou à son délégué, pour autant que l'étranger réponde à la condition visée à l'article 14 et, lorsque son identité n'est pas établie, qu'il produise la copie d'un passeport valable.

toereikende bestaansmiddelen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden, en dat hij een ziektekostenverzekering heeft die de risico's in België dekt.

De bestaansmiddelen omschreven in het eerste lid moeten ten minste gelijk zijn aan het inkomstenniveau beneden hetwelk sociale bijstand kan worden toegekend. Bij het beoordelen van die bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.

De Koning bepaalt, bij een in de ministerraad overlegd besluit, het minimumbedrag van de vereiste bestaansmiddelen, gelet op de criteria omschreven in het vorige lid.

§ 4. De termijn van vijf jaar vermeld in § 1 wordt niet onderbroken door afwezigheden die niet langer duren dan zes opeenvolgende maanden en die in totaal een duur van tien maanden over de gehele periode van vijf jaar niet overschrijden.

Deze perioden van afwezigheid worden bovendien meegerekend voor de berekening van de termijn.»

Art. 11

Artikel 16 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 15 september 2006, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Artikel 16. — § 1. De niet gevestigde vreemdeling die de voorwaarde van artikel 14, tweede lid, vervult, mag naar keuze de machtiging tot vestiging of de status van langdurig ingezetene aanvragen. De aanvraag van verkrijging van de status van langdurig ingezetene geldt als aanvraag van machtiging tot vestiging.

De gevestigde vreemdeling kan te allen tijde de status van langdurig ingezetene aanvragen.

De Koning bepaalt het model van de aanvraag van machtiging tot vestiging en van de aanvraag van de verkrijging van de status van langdurig ingezetene.

§ 2. De aanvraag van een machtiging tot vestiging of verkrijging van de status van langdurig ingezetene wordt gericht tot het gemeentebestuur van de verblijfplaats. Dit gemeentebestuur levert daarvan een ontvangstbewijs af en maakt de aanvraag over aan de minister of zijn gemachtigde, voorzover de vreemdeling voldoet aan de voorwaarde van artikel 14 en hij, als zijn identiteit niet is vastgesteld, een kopie van een geldig paspoort voorlegt.

La demande d'acquisition du statut de résident de longue durée doit être accompagnée des preuves attestant de la réunion des conditions fixées à l'article 15bis, § 3.

Le Roi fixe les règles relatives au traitement de la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée ainsi que la conséquence de l'absence de décision à l'expiration du délai fixé.»

Art. 12

A l'article 17 de la même loi sont apportées les modifications suivantes:

1° les alinéas 1er et 2 actuels forment le § 1er;

2° il est inséré un § 2, rédigé comme suit:

«§ 2. Lorsque l'étranger autorisé à s'établir dans le Royaume se voit, simultanément ou postérieurement, accorder le statut de résident de longue durée, il lui est délivré un permis de séjour de résident de longue durée-CE.

Il lui est remis à cette occasion un document, rédigé dans une des trois langues nationales et en anglais, l'informant de ses droits et obligations sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée.

Le Roi détermine le modèle du permis de séjour de résident de longue durée-CE. Ce titre de séjour remplace le titre d'établissement visé au § 1er et fait foi de l'inscription au registre de la population.

Lorsque le ministre ou son délégué accorde le statut de résident de longue durée à l'étranger visé à l'article 61/7, il notifie sa décision à l'État membre de l'Union européenne qui avait délivré un permis de séjour de résident de longue durée-CE à celui-ci, sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne précitée.»

Art. 13

L'article 18 de la même loi, modifié par la loi du 15 juillet 1996 et par la loi du 15 septembre 2006, est remplacé par la disposition suivante:

De aanvraag tot het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene moet vergezeld zijn van de bewijsstukken die aantonen dat de voorwaarden van artikel 15bis, § 3, zijn vervuld.

De Koning bepaalt de regels inzake de behandeling van de aanvraag tot het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene, evenals de gevolgen van de afwezigheid van beslissing bij het verstrijken van de vastgestelde termijn.»

Art. 12

In artikel 17 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de huidige eerste en tweede ledenvormen § 1;

2° een § 2 wordt ingevoegd, luidend als volgt:

«§ 2. Wanneer aan een vreemdeling die gemachtigd is tot vestiging in het Rijk gelijktijdig of naderhand de status van langdurig ingezetene wordt verleend, wordt hem een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene afgegeven.

Bij deze gelegenheid wordt hem een document overhandigd, gesteld in een van de drie landstalen en in het Engels, waarin hij wordt geïnformeerd over zijn rechten en plichten op grond van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen.

De Koning bepaalt het model van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene. Deze verblijfstitel vervangt de vestigingsvergunning bedoeld in § 1 en geldt als bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde de status van langdurig ingezetene toekent aan de vreemdeling bedoeld in artikel 61/7, brengt hij zijn beslissing ter kennis van de lidstaat van de Europese Unie die aan deze vreemdeling een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene had afgegeven op grond van bovengenoemde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.»

Art. 13

Artikel 18 van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996 en de wet van 15 september 2006, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 18. — § 1er. Sous réserve des dispositions de l'article 19, la durée de validité de l'autorisation d'établissement et du statut de résident de longue durée est illimitée.

Le Roi fixe la durée du titre qui constate l'autorisation d'établissement et du permis de séjour de résident de longue durée-CE.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été autorisé à s'établir dans le Royaume sur la base de l'article 14 ou qui a acquis le statut de résident de longue durée sur la base de l'article 15bis, n'a plus le droit d'y séjourner et/ou perd ce statut, lorsque cet étranger a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, qui ont été déterminants pour la reconnaissance du droit de séjour ou pour obtenir l'autorisation de séjour, pour obtenir l'autorisation d'établissement ou pour l'acquisition du statut de résident de longue durée.»

Art. 14

Dans le Titre I, Chapitre 4, de la même loi, l'article 18bis est rétabli dans la rédaction suivante:

«Art. 18bis. — L'étranger auquel a été accordé le statut de résident de longue durée dans le Royaume perd ce statut lorsque le même statut lui est accordé dans un autre État membre de l'Union européenne, en application de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée.»

Art. 15

L'article 19 de la même loi, inséré par la loi du 6 mai 1993 et modifié par la loi du 15 juillet 1996, est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 19. — § 1er. L'étranger, qui est porteur d'un titre de séjour ou d'établissement belge valable et quitte le pays, dispose d'un droit de retour dans le Royaume pendant un an.

L'étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée sur la base de l'article 15bis, ne perd pas contre son droit de retour dans le Royaume que s'il s'absente des territoires des États membres de l'Union européenne pendant douze mois consécutifs ou lorsqu'il a quitté le Royaume depuis six ans au moins.

«Art. 18. — § 1. Onder voorbehoud van artikel 19 is de geldigheidsduur van de machtiging tot vestiging en van de status van langdurig ingezetene onbeperkt.

De Koning bepaalt de geldigheidsduur van het document dat de machtiging tot vestiging vaststelt en van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die gemachtigd werd zich in het Rijk te vestigen op grond van artikel 14 of die de status van langdurig ingezetene heeft verworven op grond van artikel 15bis, niet meer het recht heeft er te verblijven en/of deze status verliest als hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkennung van het recht op verblijf of om de machtiging tot verblijf te bekomen, om de machtiging tot vestiging te bekomen of om de status van langdurig ingezetene te verwerven.»

Art. 14

In Titel I, Hoofdstuk 4, van dezelfde wet, wordt artikel 18bis hersteld in de volgende lezing:

«Art. 18bis. — De vreemdeling aan wie in het Rijk de status van langdurig ingezetene werd toegekend verliest deze status als dezelfde status hem is toegekend in een andere lidstaat van de Europese Unie, krachtens Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen.»

Art. 15

Artikel 19 van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 6 mei 1993 en gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 19. — § 1. Een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, heeft gedurende een jaar recht op terugkeer in het Rijk.

Een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet op grond van artikel 15bis verliest daarentegen zijn recht op terugkeer in het Rijk enkel wanneer hij gedurende twaalf opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat of wanneer hij het Rijk sinds ten minste zes jaar heeft verlaten.

Le Roi fixe, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, les conditions et les cas dans lesquels l'étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée qui était absent des territoires des États membres de l'Union européenne pendant douze mois consécutifs, ne perd pas son droit de retour dans le Royaume.

L'étranger qui prévoit que son absence du Royaume se prolongera au-delà du terme de validité du titre de séjour peut en obtenir la prorogation ou le renouvellement anticipé.

L'autorisation de rentrer dans le Royaume ne peut lui être refusée que pour raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, ou s'il ne respecte pas les conditions mises à son séjour.

§ 2. L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, dont l'absence du Royaume est supérieure à un an, peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, être autorisé à revenir dans le Royaume.

L'étranger visé au § 1er, alinéa 2, qui a perdu son droit de retour, peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, recouvrer le statut de résident de longue durée.

§ 3. Le Roi règle les conditions de validité et de renouvellement des titres de séjour et d'établissement ou du permis de séjour de résident de longue durée-CE de l'étranger qui, après s'être absenté, revient dans le Royaume.

§ 4. Sous réserve de l'application du § 1er, alinéa 2, lorsqu'un étranger porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée-CE belge fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par les autorités compétentes d'un autre État membre de l'Union européenne, consécutivement au refus de prorogation ou au retrait du titre de séjour délivré sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, lorsque les conditions mises à son séjour ne sont plus remplies ou lorsqu'il séjourne de manière illégale dans ce État, le ministre ou son délégué est tenu de le reprendre en charge, ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, même si la durée de validité du permis de séjour de résident de longue durée-CE délivré en Belgique est expirée.»

De Koning bepaalt, bij een in de Ministerraad overlegd besluit, de voorwaarden en de gevallen waarin de vreemdeling die geniet van de status van langdurig ingezetene en die gedurende twaalf opeenvolgende maanden het grondgebied van de Lidstaten van de Europese Unie verlaten heeft, zijn recht van terugkeer naar het Rijk niet verliest.

Een vreemdeling die voorziet dat zijn afwezigheid uit het Rijk langer zal duren dan de geldigheidsduur van zijn verblijfstitel, kan een vervroegde verlenging of vernieuwing van deze verblijfstitel verkrijgen.

De toelating om het Rijk terug binnen te komen mag hem slechts worden geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, of indien hij de voorwaarden die aan zijn verblijf zijn gesteld niet naleeft.

§ 2. De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, die langer dan een jaar uit het Rijk afwezig blijft, kan tot terugkeer in het Rijk worden gemachtigd in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

De vreemdeling bedoeld in § 1, tweede lid, die zijn recht op terugkeer heeft verloren, kan, in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit, de status van langdurig ingezetene herkrijgen.

§ 3. De Koning regelt de voorwaarden voor de geldigheid en de vernieuwing van de verblijfs- en vestigingsvergunningen of van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene van de vreemdeling die na een afwezigheid terugkeert in het Rijk.

§ 4. Onder voorbehoud van de toepassing van § 1, tweede lid, is de minister of zijn gemachtigde verplicht tot terugname van een vreemdeling, en van zijn gezinsleden bedoeld bij artikel 10, § 1, die houder is van een Belgische EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel is uitgevaardigd door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie, als gevolg van een weigering tot verlenging of een intrekking van de verblijfsvergunning afgegeven op grond van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, wanneer de voorwaarden voor zijn verblijf niet meer zijn vervuld of wanneer hij niet legaal in de betrokken lidstaat verblijft, zelfs indien de geldigheidsduur van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, uitgereikt in België, is verstrekken.»

Art. 16

A l'article 20, alinéa 2 de la même loi, modifié par la loi du 26 mai 2005, les mots «ou bénéficiant du statut de résident de longue durée», sont insérés entre les mots «l'étranger établi» et les mots «dans le Royaume».

Art. 17

A l'article 30bis, § 2, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 27 décembre 2004 et modifié par la loi du 15 septembre 2006, dans les points 1 et 2, les mots «l'article 40, §§ 3 à 6» sont remplacés par les mots «l'article 40bis ou 40ter».

Art. 18

A l'article 39/79, § 1, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006, sont apportées les modifications suivantes:

1° au point 3°, les mots «l'article 10bis, § 2» sont remplacés par les mots «l'article 10bis, § 2 ou 3»;

2° le point 5° est complété par les mots «ou de statut de résident de longue durée»;

3° au point 7°, les mots «un étranger UE» sont remplacés par les mots «un citoyen de l'Union ou un membre de sa famille visé à l'article 40bis», les mots «de l'étranger UE» sont remplacés par les mots «d'un citoyen de l'Union ou d'un membre de sa famille visé à l'article 40bis» et les mots «sur la base de l'article 44bis» sont supprimés;

4° le point 8° est remplacé comme suit:

«8° toute décision de refus de reconnaissance du droit de séjour d'un étranger visé à l'article 40ter;».

Art 19

Dans le titre II de la même loi, le titre du chapitre I est remplacé comme suit: «Chapitre I Etrangers, citoyens de l'Union et membres de leur famille et étrangers, membres de la famille d'un Belge».

Art. 16

In artikel 20, tweede lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 26 mei 2005, worden de woorden «of de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet» ingevoegd tussen de woorden «de in het Rijk gevestigde vreemdeling» en de woorden «,wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad».

Art. 17

In artikel 30bis, § 2, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 27 december 2004 en gewijzigd door de wet van 15 september 2006, worden in de punten 1 en 2, de woorden «artikel 40, §§ 3 tot 6» vervangen door de woorden «artikel 40bis of artikel 40ter».

Art. 18

In artikel 39/79, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 15 september 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3°, worden de woorden «artikel 10bis, § 2» vervangen door de woorden «artikel 10bis, § 2 of § 3»;

2° punt 5° wordt aangevuld met de woorden «of de status van langdurig ingezetene»;

3° in punt 7° worden de woorden «een EU-vreemdeling» vervangen door de woorden «een burger van de Unie of zijn familielid bedoeld in artikel 40bis», worden de woorden «de EU-student» vervangen door de woorden «een burger van de Unie of zijn familielid bedoeld in artikel 40bis» en vervallen de woorden «op basis van artikel 44bis»;

4° punt 8° wordt vervangen als volgt:

«8° elke beslissing tot weigering van een erkenning van het verblijfsrecht van een vreemdeling bedoeld in artikel 40ter;».

Art. 19

In titel II, van dezelfde wet, wordt de titel van hoofdstuk I, vervangen als volgt: «Hoofdstuk I Vreemdelingen, burgers van de Unie en hun familieleden en vreemdelingen, familieleden van een Belg ».

Art. 20

L'article 40 de la même loi, remplacé par la loi du 6 mai 1993, est remplacé comme suit:

«Art. 40. § 1er. Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans les lois ou les règlements européens dont le citoyen de l'Union pourrait se prévaloir, les dispositions ci-après lui sont applicables.

§ 2. Pour l'application de la présente loi, un citoyen de l'Union est un étranger qui possède la nationalité d'un État membre de l'Union européenne et qui séjourne ou se rend dans le Royaume.

§ 3. Tout citoyen de l'Union a le droit de séjourner dans le Royaume pour une période de trois mois au maximum sans autres conditions ou formalités que celles mentionnées à l'article 41, alinéa 1er.

§ 4. Tout citoyen de l'Union a le droit de séjourner dans le Royaume pour une période de plus de trois mois s'il remplit la condition prévue à l'article 41, alinéa 1er et:

1° s'il est un travailleur salarié ou non salarié dans le Royaume ou s'il entre dans le Royaume pour chercher un emploi, tant qu'il est en mesure de faire la preuve qu'il continue à chercher un emploi et qu'il a des chances réelles d'être engagé; ou

2° s'il dispose pour lui-même de ressources suffisantes afin de ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale du Royaume au cours de son séjour, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques dans le Royaume; ou

3° s'il est inscrit dans un établissement d'enseignement organisé, reconnu ou subsidié pour y suivre à titre principal des études, en ce compris une formation professionnelle, et s'il dispose d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques dans le Royaume et assure par déclaration ou par tout autre moyen équivalent de son choix, qu'il dispose de ressources suffisantes afin de ne pas devenir une charge pour le système d'aide du Royaume au cours de son séjour.

Les ressources suffisantes visées à l'alinéa 1er, 2° et 3°, doivent au moins correspondre au niveau de revenus sous lequel la personne concernée peut bénéficier d'une aide sociale. Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte de la situation personnelle du citoyen de l'Union, qui englobe notamment la

Art. 20

Artikel 40 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 6 mei 1993, wordt vervangen als volgt:

«Art. 40. § 1. Onverminderd de meer voordelijke bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de burger van de Unie zou kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hem van toepassing.

§ 2. Voor de toepassing van deze wet wordt onder burger van de Unie verstaan, een vreemdeling die de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie bezit en verblijft in of zich begeeft naar het Rijk.

§ 3. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende maximaal drie maanden in het Rijk te verblijven zonder andere voorwaarden of formaliteiten te vervullen dan vermeld in artikel 41, eerste lid.

§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid bedoelde voorwaarde vervult en:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

3° hetzij is ingeschreven aan een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling om er als hoofdbezigheid een studie, daaronder begrepen een beroepsopleiding, te volgen en indien hij beschikt over een verzekering die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt, en hij door middel van een verklaring of van een gelijkwaardig middel van zijn keuze de zekerheid verschafft dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandsstelsel.

De in het eerste lid, 2° en 3° bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomsten-niveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij

nature et la régularité de ses revenus et le nombre de membres de la famille qui sont à sa charge.

Le Roi fixe les cas dans lesquels le citoyen de l'Union est considéré comme remplissant la condition de ressources suffisantes visée à l'alinéa 1er, 2°.

Art. 21

Dans la même loi, est inséré un article 40bis, rédigé comme suit:

Art. 40bis. — § 1er. Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans les lois ou les règlements européens dont les membres de famille du citoyen de l'Union pourraient se prévaloir, les dispositions ci-après leur sont applicables.

§ 2. Sont considérés comme membres de famille du citoyen de l'Union:

1° le conjoint ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique, qui l'accompagne ou le rejoint;

2° le partenaire auquel le citoyen de l'Union est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, et qui l'accompagne ou le rejoint, pour autant qu'il s'agisse d'une relation durable et stable d'au moins un an dûment établie, qu'ils soient tous deux âgés de plus de 21 ans et célibataires et n'aient pas de relation durable avec une autre personne;

3° ses descendants et les descendants de son conjoint ou partenaire visé aux 1° ou 2°, âgés de moins de 21 ans ou qui sont à leur charge, qui les accompagnent ou les rejoignent;

4° ses ascendants et les ascendants de son conjoint ou partenaire visé aux 1° ou 2°, qui sont à leur charge et qui les accompagnent ou les rejoignent.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères établissant la stabilité de la relation entre les partenaires, visés au point 2°. L'âge minimum des deux partenaires fixé au point 2° est ramené à 18 ans, lorsque ils peuvent apporter la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume.

ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die ten zijne laste zijn.

De Koning bepaalt de gevallen waarbij de burger van de Unie geacht wordt de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen bedoeld in het eerste lid, 2°, te vervullen.

Art. 21

In dezelfde wet wordt een artikel 40bis ingevoegd, luidend als volgt:

Art. 40bis. — § 1. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop familieleden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.

§ 2. Als familielid van de burger van de Unie wordt beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wetgeving een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voor zover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, ze beiden ouder zijn dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon;

3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° en 2°, beneden de leeftijd van 21 jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen;

4° de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° en 2°, die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen.

De Koning bepaalt bij een in de Ministerraad overlegd besluit, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in punt 2°. De minimumleeftijd van de twee partners bedoeld in punt 2° wordt teruggebracht tot 18 jaar, wanneer ze het bewijs leveren dat ze voor de aankomst in het Rijk van de vreemdeling die vervoegd wordt, reeds tenminste een jaar samengewoond hebben.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les cas dans lesquels un partenariat enregistré sur la base d'une loi étrangère doit être considéré comme équivalent à un mariage en Belgique.

§ 3. Les membres de famille visés au § 2 qui sont citoyens de l'Union ont le droit d'accompagner ou de rejoindre le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 3, pour autant qu'ils remplissent la condition énoncée à l'article 41, alinéa 1er. Les membres de famille qui ne sont pas citoyens de l'Union doivent remplir la condition fixée à l'article 41, alinéa 2.

§ 4. Les membres de famille visés au § 2 qui sont citoyens de l'Union ont le droit d'accompagner ou de rejoindre le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1° et 2°, pour une période de plus de trois mois pour autant qu'ils remplissent la condition fixée à l'article 41, alinéa 1er. Les membres de famille qui ne sont pas citoyens de l'Union doivent remplir la condition fixée à l'article 41, alinéa 2.

Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2°, doit également apporter la preuve qu'il dispose de ressources suffisantes afin que les membres de sa famille visés au § 2 ne deviennent pas une charge pour le système d'aide sociale du Royaume au cours de leur séjour, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques pour les membres de sa famille dans le Royaume. Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte de la situation personnelle du citoyen de l'Union, qui englobe notamment la nature et la régularité de ses revenus et le nombre de membres de la famille qui sont à sa charge.

Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 3°, peut être accompagné ou rejoint uniquement par les membres de famille visés au § 2, alinéa 1er, 1° et 2°, ainsi que par ses enfants ou par les enfants des membres de famille visés aux 1° et 2°, qui sont à sa charge, pour autant qu'ils satisfassent, selon le cas, à la condition de l'article 41, alinéas 1er ou 2.

Art. 22

Dans la même loi, est inséré un article 40ter, rédigé comme suit:

De Koning bepaalt, bij een in de Ministerraad overlegd besluit, de gevallen waarbij een partnerschap dat geregistreerd werd op basis van een vreemde wet, moet beschouwd worden als zijnde gelijkwaardig met een huwelijk in België.

§ 3. De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 3, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor zover ze de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.

§ 4. De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2° bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden voor zover ze de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid bedoelde voorwaarde vervullen.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat de in § 2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die ten zijne laste zijn.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, bedoelde burger van de Unie kan zich enkel laten begeleiden of vervangen door de in § 2, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde familieleden, alsmede door zijn kinderen of door de kinderen van de familieleden bedoeld in 1° en 2° die ten zijne laste zijn, voor zover ze al naargelang het geval voldoen aan de in artikel 41, eerste lid of tweede lid bedoelde voorwaarde.

Art. 22

In dezelfde wet wordt een artikel 40ter ingevoegd, luidend als volgt:

«Art.40ter. — Les dispositions de ce chapitre qui sont applicables aux membres de la famille du citoyen de l'Union qu'ils accompagnent ou rejoignent, sont applicables aux membres de la famille d'un Belge qu'ils accompagnent ou rejoignent.

En ce qui concerne les descendants visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 4°, le Belge doit démontrer qu'il dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants pour qu'ils ne deviennent pas une charge pour les pouvoirs publics pendant leur séjour dans le Royaume, ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour les membres de la famille visés.

Art. 23

A l'article 41 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par la disposition suivante:

«Le droit d'entrée est reconnu au citoyen de l'Union sur présentation d'une carte d'identité ou d'un passeport national en cours de validité, ou s'il peut faire constater ou prouver d'une autre façon sa qualité de bénéficiaire du droit circuler et de séjourner librement»;

2° l'alinéa 2 est remplacé par la disposition suivante:

«Les membres de la famille du citoyen de l'Union visé à l'article 40bis, § 2, qui ne sont pas citoyens de l'Union, doivent être porteurs des documents requis en vertu de l'article 2, ou faire confirmer ou prouver par d'autres moyens leur qualité de bénéficiaires du droit de circuler et de séjourner librement. Si les membres de la famille concernés sont titulaires d'une carte de séjour délivrée sur la base de la directive 2004/38/CE du 29 avril 2004, ils ne sont pas soumis à l'obligation de visa.»;

3° un alinéa 4 est inséré, rédigé comme suit:

«Lorsque le citoyen de l'Union n'est pas en possession d'une carte d'identité ou d'un passeport national en cours de validité, ou que les membres de la famille du citoyen de l'Union, qui ne sont pas citoyens de l'Union, ne disposent pas des documents visés à l'article 2, le ministre ou son délégué peut leur infliger une amende administrative de 200 euros. Cette amende est perçue conformément à l'article 42octies. ».

«Art. 40ter. — De bepalingen van dit hoofdstuk die van toepassing zijn op de familieleden van de burger van de Unie die hem begeleiden of zich bij hem voegen, zijn van toepassing op de familieleden van een Belg die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° bedoelde bloedverwanten in opgaande lijn, moet de Belgische onderdaan aantonen dat hij over stabiele, regelmatige en toereikende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen dat zij tijdens het verblijf in het Rijk ten laste vallen van de openbare overheden en dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's van de betrokken familieleden in België dekt.

Art. 23

In artikel 41 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

«Het recht op binnenkomst wordt erkend aan de burger van de Unie op overlegging van een identiteitskaart of van een geldig nationaal paspoort of indien hij op een andere wijze kan laten vaststellen of bewijzen dat hij het recht van vrij verkeer en verblijf geniet»;

2° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

«De familieleden van de burger van de Unie bedoeld in artikel 40bis, § 2, die geen burger van de Unie zijn, moeten houder zijn van de documenten die krachtens artikel 2 vereist zijn, dan wel op een andere wijze laten vaststellen of bewijzen dat ze het recht van vrij verkeer en verblijf genieten. Indien de betrokken familieleden houder zijn van een verblijfskaart, verstrekt op basis van richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004, zijn ze vrijgesteld van de visumplicht.»;

3° een vierde lid wordt toegevoegd, luidend als volgt:

«Indien de burger van de Unie niet in het bezit is van een identiteitskaart of geldig nationaal paspoort of de familieleden van de burger van de Unie, die geen burger van de Unie zijn, niet beschikken over de in artikel 2 bedoelde documenten, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 EUR geheven worden. Deze geldboete wordt geïnd overeenkomstig artikel 42octies.».

Art. 24

L'article 41bis de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996, est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 41bis. — Le citoyen de l'Union qui vient en Belgique pour un séjour n'excédant pas trois mois et les membres de sa famille qui l'accompagnent ou le rejoignent, qui ne logent pas dans une maison d'hébergement soumise à la législation relative au contrôle des voyageurs, sont tenus de signaler leur présence sur le territoire à l'administration communale du lieu où ils résident dans les dix jours ouvrables de leur entrée dans le Royaume, à moins qu'ils n'appartiennent à l'une des catégories d'étrangers que le Roi a dispensées de cette obligation.

Le Roi détermine le modèle de l'attestation qui est délivrée en tant que preuve de cette déclaration de présence. Si la présence n'est pas signalée dans le délai prévu à l'alinéa 1er, le ministre ou son délégué peut infliger une amende administrative de 200 euros. Cette amende est perçue conformément à l'article 42octies.»

Art. 25

Dans la même loi, est inséré un article 41ter, rédigé comme suit:

«Art. 41ter. — § 1er. Sauf en ce qui concerne le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1°, le ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qui lui est reconnu sur la base de l'article 40, § 3, lorsqu'il constitue une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale.

§ 2. Sauf en ce qui concerne le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1° et les membres de sa famille, le ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qui lui est reconnu sur la base de l'article 40, § 3, et au droit de séjour des membres de sa famille qui leur est reconnu sur la base de l'article 40bis, § 3, lorsque ceux-ci constituent une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale.»

Art. 26

L'article 42 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

Art. 24

Artikel 41bis, van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 15 juli 1996, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 41bis. —De burger van de Unie die naar België komt voor een verblijf van ten hoogste drie maanden en zijn familieleden die hem begeleiden of vervoegen, die niet logeren in een logementshuis dat onderworpen is aan de wetgeving betreffende de controle de reizigers, moeten hun aanwezigheid op het grondgebied melden bij het gemeentebestuur van de plaats waar zij verblijven, dit binnen de 10 werkdagen nadat zij het Rijk zijn binnengekomen, tenzij zij behoren tot één der categorieën van vreemdelingen die de Koning van deze verplichting heeft vrijgesteld.

De Koning bepaalt het model van attest dat uitgereikt wordt ten bewijze van deze melding van aanwezigheid. Indien de aanwezigheid niet binnen de in het eerste lid voorziene periode gemeld werd, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 EUR geheven worden. Deze geldboete wordt geïnd overeenkomstig artikel 42octies.»

Art. 25

In dezelfde wet wordt een artikel 41ter ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 41ter. —§ 1. Behoudens voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°, bedoelde burger van de Unie, kan er door de minister of zijn gemachtigde een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie, dat hem erkend werd op grond van artikel 40, § 3, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandsstelsel.

§ 2. Behoudens voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° bedoelde burger van de Unie en zijn familieleden, kan er door de minister of zijn gemachtigde een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie, dat hem erkend werd op grond van artikel 40, § 3, en aan het verblijfsrecht van zijn familieleden, dat hun erkend werd op grond van artikel 40bis, § 3, indien de familieleden van de burger van de Unie een onredelijke belasting vormen voor het sociale bijstandsstelsel.

Art. 26

Artikel 42 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 42. — § 1er. Le droit de séjour de plus de trois mois dans le Royaume est reconnu au citoyen de l'Union et aux membres de sa famille qui sont dans les conditions et pour la durée déterminées par le Roi, conformément aux règlements et directives européens.

§ 2. Le droit de séjour de plus de trois mois des citoyens de l'Union est constaté par une déclaration d'inscription. Ils sont inscrits, selon le cas, dans le registre des étrangers ou dans le registre de la population.

§ 3. Le droit de séjour des membres de famille du citoyen de l'Union, qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union, est constaté par un titre de séjour. Ils sont inscrits au registre des étrangers. La durée de validité du titre de séjour est égale à la durée prévue du séjour du citoyen de l'Union qu'ils accompagnent ou rejoignent, et n'excède pas cinq ans à partir de la date de sa délivrance.

§ 4. La déclaration d'inscription et le titre de séjour sont délivrés selon les modalités fixées par le Roi, conformément aux règlements et directives européens.

Ils doivent être demandés au plus tard à l'expiration de la période de trois mois suivant la date d'entrée, auprès de l'administration communale du lieu de leur résidence. Lorsque, à l'expiration de cette période, aucune déclaration d'inscription ou aucun titre de séjour n'a été demandé, le ministre ou son délégué peut infliger une amende administrative de 200 euros. Cette amende est perçue conformément à l'article 42*octies*. »

Art. 27

Dans la même loi, est inséré un article 42*bis*, rédigé comme suit:

«Art. 42*bis*. — § 1er. Le ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour du citoyen de l'Union lorsqu'il ne satisfait plus aux conditions fixées à l'article 40, § 4, et à l'article 40*bis*, § 4, alinéa 2, ou, dans les cas visés à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° et 3°, lorsqu'il constitue une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale. Le ministre ou son délégué peut, si nécessaire, vérifier si les conditions pour l'exercice du droit de séjour sont respectées.

«Art. 42. — § 1. Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt erkend aan een burger van de Unie en zijn familieleden in de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig Europese verordeningen en richtlijnen.

§ 2. Voor de burgers van de Unie wordt het recht op verblijf van meer dan drie maanden geconstateerd door een verklaring van inschrijving. Zij worden al naargelang het geval ingeschreven in het vreemdelingenregister of het bevolkingsregister.

§ 3. Voor de familieleden van de burger van de Unie die zelf geen burgers van de Unie zijn, wordt het recht op verblijf geconstateerd door een verblijfsvergunning. Zij worden ingeschreven in het vreemdelingenregister. De geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning is gelijk aan de voorgenomen periode van verblijf van de burger van de Unie die men begeleidt of vervoegt en bedraagt uiterlijk vijf jaar vanaf de datum van afgifte.

§ 4. De verklaring van inschrijving en de verblijfsvergunning worden afgegeven volgens de modaliteiten door de Koning bepaald overeenkomstig Europese verordeningen en richtlijnen.

Zij moeten ten laatste worden aangevraagd bij het verstrijken van een periode van drie maanden na de datum van binnenkomst bij het gemeentebestuur van de plaats waar men verblijft. Indien na het verstrijken van deze periode, geen verklaring van inschrijving of verblijfsvergunning wordt aangevraagd, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 EUR geheven worden. Deze geldboete wordt geïnd overeenkomstig artikel 42*octies*.»

Art. 27

In dezelfde wet wordt een artikel 42*bis* ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 42*bis*. — § 1. Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40*bis*, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

§ 2. Un citoyen de l'Union conserve cependant le droit de séjour prévu à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1°, dans les cas suivants:

1° s'il a été frappé par une incapacité de travail temporaire résultant d'une maladie ou d'un accident;

2° s'il se trouve en chômage involontaire dûment constaté après avoir été employé au moins un an et s'est fait enrégistrer en qualité de demandeur d'emploi auprès du service de l'emploi compétent;

3° s'il se trouve en chômage involontaire dûment constaté à la fin de son contrat de travail à durée déterminée inférieure à un an ou après avoir été involontairement au chômage pendant les douze premiers mois et s'est fait enrégistrer en qualité de demandeur d'emploi auprès du service de l'emploi compétent; dans ce cas, il conserve le statut de travailleur pendant au moins six mois;

4° s'il entreprend une formation professionnelle. A moins que l'intéressé ne se trouve en situation de chômage involontaire, le maintien de la qualité de travailleur suppose qu'il existe une relation entre la formation et l'activité professionnelle antérieure.»

Art. 28

Dans la même loi, est inséré un article 42ter, rédigé comme suit:

« Art. 42ter. — § 1er. A moins que les membres de famille d'un citoyen de l'Union qui sont eux-mêmes citoyens de l'Union, bénéficient eux-mêmes d'un droit de séjour tel que visé à l'article 40, § 4, ou satisfassent à nouveau aux conditions visées à l'article 40bis, § 2, le ministre ou son délégué peut mettre fin à leur droit de séjour durant les deux premières années de leur séjour en tant que membre de la famille du citoyen de l'Union, dans les cas suivants:

1° il est mis fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint, sur la base de l'article 42bis, § 1er;

2° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint quitte le Royaume;

3° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint décède;

4° leur mariage avec le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint est dissous ou annulé, il est mis

§ 2. Een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°, in de volgende gevallen:

1° hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt;

2° hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling ingeschreven;

3° hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst voor minder dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft de status van werknemer ten minste zes maanden behouden;

4° hij start met een beroepsopleiding. Behalve in geval van onvrijwillige werkloosheid is voor het behoud van de status van werknemer in dit geval een verband vereist tussen de voorafgaande beroepsactiviteit en deze opleiding.»

Art. 28

In dezelfde wet wordt een artikel 42ter ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 42ter. — § 1. Tenzij de familieleden van een burger van de Unie die zelf burger van de Unie zijn, zelf een verblijfsrecht uitoefenen als bedoeld in artikel 40, § 4, of opnieuw voldoen aan de in artikel 40bis, § 2, bedoelde voorwaarden, kan er gedurende de eerste twee jaren van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie, een einde gesteld worden aan hun verblijfsrecht door de minister of zijn gemachtdige in de volgende gevallen:

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, op basis van artikel 42bis, § 1;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nie-

fin au partenariat enregistré visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou il n'y a plus d'installation commune;

5° les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, constituent une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale.

Au cours de la troisième année de leur séjour en tant que membre de la famille du citoyen de l'Union, visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1° et 2°, une motivation basée sur l'élément visé à l'alinéa 1er ne sera suffisante que si cet élément est complété par des éléments indiquant une situation de complaisance. Les mêmes règles s'appliquent pour les membres de la famille d'un citoyen de l'Union, visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 3°, au cours de la troisième jusqu'à la cinquième année de leur séjour.

§ 2. Les cas visés au § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, ne sont pas applicables aux enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume et sont inscrits dans un établissement d'enseignement ni au parent qui a la garde des enfants jusqu'à la fin de leurs études.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut si nécessaire vérifier si les conditions de l'exercice du droit de séjour sont respectées.

Art. 29

Dans la même loi, est inséré un article 42quater, rédigé comme suit:

«Art. 42quater. — § 1er. Durant les deux premières années de leur séjour en tant que membre de la famille du citoyen de l'Union, le ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour des membres de famille d'un citoyen de l'Union qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union, dans les cas suivants:

1° il est mis fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint, sur la base de l'article 42bis, § 1er;

2° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint quitte le Royaume;

3° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint décède;

tig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandsstelsel.

In de loop van het derde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie, vermeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, volstaat de motivering gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element enkel indien ze aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie. Hetzelfde geldt voor familieleden van de burger van de Unie, vermeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, in de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf.

§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen zijn niet van toepassing op kinderen van de burger van de Unie die in het Rijk verblijven en aan een onderwijsinstelling zijn ingeschreven alsmede op de ouder die de bewaring heeft van de kinderen, dit tot hun studie voltooid is.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

Art. 29

In dezelfde wet wordt een artikel 42quater ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 42quater. — § 1. Er kan gedurende de eerste twee jaren van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, op basis van artikel 42bis, § 1;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° leur mariage avec le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint est dissous ou annulé, il est mis fin au partenariat enregistré visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou il n'y a plus d'installation commune;

5° les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, constituent une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale.

Au cours de la troisième année de leur séjour en tant que membre de la famille du citoyen de l'Union, visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1° et 2°, une motivation basée sur l'élément visé à l'alinéa 1er ne sera suffisante que si cet élément est complété par des éléments qui indiquent une situation de complaisance. Les mêmes règles s'appliquent pour les membres de la famille d'un citoyen de l'Union, visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 3°, au cours de la troisième jusqu'à la cinquième année de leur séjour.

§ 2. Les cas visés au § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, ne sont pas applicables aux enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume et sont inscrits dans un établissement d'enseignement ni au parent qui a la garde des enfants jusqu'à la fin de leurs études.

§ 3. Le cas visé au § 1er, alinéa 1er, 3°, n'est pas applicable aux membres de famille qui ont séjourné au moins un an dans le Royaume, pour autant qu'ils prouvent qu'ils sont travailleurs salariés ou non salariés en Belgique, ou qu'ils disposent pour eux-mêmes et pour leurs membres de famille de ressources suffisantes telles que fixées à l'article 40, § 4, alinéa 2, afin de ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique, ou qu'ils sont membres d'une famille déjà constituée dans le Royaume d'une personne répondant à ces conditions.

§ 4. Sans préjudice du § 5, le cas visé au § 1er, alinéa 1er, 4°, n'est pas applicable:

1° lorsque le mariage, le partenariat enregistré ou l'installation commune a duré, au début de la procédure judiciaire de dissolution ou d'annulation du mariage ou lors de la cessation du partenariat enregistré ou de l'installation commune, trois ans au moins, dont au moins un an dans le Royaume; ou

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandsstelsel.

In de loop van het derde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie, vermeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, volstaat de motivering gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element enkel indien ze aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie. Hetzelfde geldt voor familieleden van de burger van de Unie, vermeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, in de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf.

§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen zijn niet van toepassing op kinderen van de burger van de Unie die in het Rijk verblijven en aan een onderwijsinstelling zijn ingeschreven alsmede op de ouder die de bewaring heeft van de kinderen, dit tot hun studie voltooid is.

§ 3. Het in § 1, eerste lid, 3°, bedoelde geval is niet van toepassing op de familieleden die ten minste één jaar in het Rijk verbleven hebben in de hoedanigheid van een familielid van de burger van de Unie, en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen zoals bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel en te beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid te zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien:

1° hetzij het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk;

2° lorsque le droit de garde des enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume a été accordé au conjoint ou au partenaire qui n'est pas citoyen de l'Union par accord entre les conjoints ou les partenaires visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou par décision judiciaire; ou

3° lorsque le droit de visite d'un enfant mineur a été accordé au conjoint ou au partenaire visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, qui n'est pas citoyen de l'Union, par accord entre les conjoints ou les partenaires visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou par décision judiciaire, et que le juge a déterminé que ce droit de garde doit être exercé dans le Royaume et cela aussi longtemps que nécessaire; ou

4° lorsque des situations particulièrement difficiles l'exigent, par exemple, le fait d'avoir été victime de violence domestique dans le cadre du mariage ou du partenariat enregistré visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°;

et pour autant que les personnes concernées démontrent qu'elles sont travailleurs salariés ou non salariés en Belgique, ou qu'elles disposent de ressources suffisantes visés à l'article 40, § 4, alinéa 2, pour ellesmêmes et pour les membres de leur famille, afin de ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale du Royaume au cours de leur séjour, et qu'elles disposent d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique, ou qu'elles soient membres d'une famille déjà constituée dans le Royaume d'une personne répondant à ces conditions.

§ 5. Le ministre ou son délégué peut si nécessaire vérifier si les conditions du droit de séjour sont respectées.»

Art. 30

Dans la même loi, est inséré un article 42*quinquies*, rédigé comme suit:

«Art. 42*quinquies*. — § 1er. Sans préjudice de l'application de l'article 42*sexies* et pour autant qu'il n'y ait pas de procédure en cours auprès du Conseil du Contentieux des étrangers conformément à l'article 39/79, un droit de séjour permanent est reconnu au citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1° et 2°, et aux membres de sa famille, pour autant qu'ils aient séjourné sur la base des dispositions du présent chapitre dans le Royaume pendant une période ininterrompue de trois ans.

2° hetzij het recht van bewaring van de kinderen van de burger van de Unie, die in het Rijk verblijven, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of de partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner die geen burger van de Unie is;

3° hetzij het omgangsrecht met een minderjarig kind, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, die geen burger van de Unie is en de rechter heeft bepaald dat dit recht van bewaring moet uitgeoefend worden in het Rijk en dit zolang het nodig is;

4° hetzij bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld;

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden beschikken over voldoende bestaansmiddelen zoals bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsysteem en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.»

Art. 30

In dezelfde wet wordt een artikel 42*quinquies* ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 42*quinquies*. — § 1. Onverminderd de toepassing van artikel 42*sexies* en voorzover er geen procedure hangende is voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 39/79, wordt een duurzaam recht op verblijf erkend aan de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de Unie en zijn familieleden, voor zover zij gedurende een ononderbroken periode van drie jaar in het Rijk verbleven hebben op grond van de bepalingen van onderhavig hoofdstuk .

Le droit de séjour permanent visé à l'alinéa 1er n'est reconnu aux membres de la famille du citoyen de l'Union qui ne sont pas citoyens de l'Union, que pour autant qu'il y ait eu installation commune pendant cette période avec le citoyen de l'Union. Cette condition d'installation commune n'est pas applicable aux membres de la famille qui remplissent les conditions visées à l'article 42*quater*, §§ 3 et 4, et aux membres de la famille qui conservent leur séjour sur la base de l'article 42*quater*, § 1, alinéa 2.

§ 2. Le droit de séjour permanent est reconnu au citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 3°, et aux membres de sa famille aux mêmes conditions que celles définies au § 1er, étant entendu qu'une période de cinq ans s'applique.

§ 3. La continuité du séjour n'est pas affectée par des absences temporaires ne dépassant pas au total six mois par an, ni par des absences plus longues pour l'accomplissement d'obligations militaires ou par une absence de douze mois consécutifs au maximum pour des raisons importantes, telles qu'une grossesse et un accouchement, une maladie grave, des études ou une formation professionnelle, ou le détachement pour raisons professionnelles hors du Royaume.

§ 4. Lorsqu'une procédure est en cours devant le Conseil du Contentieux des étrangers conformément à l'article 39/79, la reconnaissance du droit de séjour permanent est suspendue en attendant la conclusion de cette procédure et la décision définitive du ministre ou de son délégué.

§ 5. A leur demande et après vérification de la durée de séjour par le ministre ou son délégué, un document attestant leur droit de séjour permanent est délivré aux citoyens de l'Union, selon les modalités fixées par le Roi.

§ 6. Le droit de séjour permanent des membres de familles qui ne sont pas citoyens de l'Union est constaté par la délivrance d'une carte de séjour. Ils sont inscrits dans le registre de la population.

Cette carte de séjour est délivrée selon les modalités fixées par le Roi conformément aux règlements et directives européens.

Elle doit être demandée avant l'expiration de la durée de validité du titre de séjour visé à l'article 42, § 3. Lorsque cette carte de séjour n'est pas demandée à temps, le ministre ou son délégué peut infliger une

Familieleden die geen burger van de Unie zijn, kunnen het in het eerste lid bedoelde duurzaam recht slechts verkrijgen indien zij gedurende deze periode gezamenlijk gevestigd waren met de burger van de Unie. Deze voorwaarde inzake gezamenlijke vestiging geldt niet voor de familieleden die de in artikel 42*quater*, §§ 3 en 4 bedoelde voorwaarden vervullen, en voor familieleden die hun verblijf behouden op grond van artikel 42*quater*, § 1, tweede lid.

§ 2. Voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 3° bedoelde burger van de Unie en zijn familieleden wordt onder dezelfde voorwaarden als bepaald in § 1 een duurzaam recht op verblijf erkend met dien verstande dat een periode van vijf jaar geldt.

§ 3. Het ononderbroken karakter van het verblijf wordt niet beïnvloed door tijdelijke afwezigheden van niet meer dan zes maanden per jaar, door afwezigheden van langere duur voor de vervulling van militaire verplichtingen, door één afwezigheid van ten hoogste twaalf achtereenvolgende maanden om belangrijke redenen, zoals zwangerschap en bevalling, ernstige ziekte, studie of beroepsopleiding, noch door uitzending om werkzaamheden te verrichten buiten het Rijk.

§ 4. Indien een procedure hangende is voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 39/79, wordt de erkenning van het duurzaam recht op verblijf geschorst in afwachting van de beslechting van deze procedure en van een definitieve beslissing van de minister of zijn gemachtigde.

§ 5. Op hun verzoek en na verificatie door de minister of zijn gemachtigde van de duur van het verblijf, wordt aan de burgers van de Unie een document uitgereikt ter staving van hun duurzaam recht op verblijf. Dit gebeurt conform de door de Koning bepaalde modaliteiten.

§ 6. Het duurzaam recht op verblijf voor de familieleden die geen burger van de Unie zijn, wordt geconstateerd door de afgifte van een verblijfskaart. Zij worden ingeschreven in het bevolkingsregister.

Deze verblijfskaart wordt afgegeven volgens de modaliteiten door de Koning bepaald overeenkomstig Europese verordeningen en richtlijnen.

Zij moeten worden aangevraagd voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de in artikel 42, § 3 bedoelde verblijfsvergunning. Indien deze verblijfskaart niet tijdig wordt aangevraagd, kan er door de minister of zijn ge-

amende administrative de 200 euros. Cette amende est perçue conformément à l'article 42*octies*.»

§ 7. Une fois acquis, le droit de séjour permanent ne se perd que par des absences du Royaume d'une durée supérieure à deux ans consécutifs.»

Art. 31

Dans la même loi, est inséré un article 42*sexies*, rédigé comme suit:

«Art. 42*sexies*. — §1er. Par dérogation à l'article 42*quinquies*, le droit de séjour permanent est accordé, avant l'expiration de la période ininterrompue de trois ans, aux catégories suivantes de travailleurs salariés ou non salariés visés à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1°:

1° le travailleur salarié ou non salarié qui cesse d'exercer son activité à la suite d'une incapacité permanente de travail, à la condition que:

- a) il séjourne d'une façon continue dans le Royaume depuis plus de deux ans, ou
- b) l'incapacité permanente de travail résulte d'un accident de travail ou d'une maladie professionnelle ouvrant le droit à une prestation entièrement ou partiellement à charge d'une institution du Royaume, ou
- c) son conjoint ou partenaire visé à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 1°, soit Belge;

2° le travailleur salarié ou non salarié qui, lorsqu'il cesse d'exercer son activité, a atteint l'âge prévu par la législation pour faire valoir ses droits à une pension de vieillesse ou le travailleur qui cesse d'exercer une activité salariée à la suite d'une mise à la retraite anticipée, à condition que son conjoint ou partenaire visé à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 1°, soit Belge.

Les périodes de chômage involontaire, dûment constatées par le service d'emploi compétent et durant lesquelles l'intéressé n'a pas travaillé pour des raisons qui ne lui sont pas imputables, ou les périodes d'absence ou d'interruption de travail pour maladie ou pour accident, sont considérées comme des périodes d'activité.

§ 2. Les membres de famille du citoyen de l'Union visé au § 1er obtiennent également un droit de séjour permanent.

machtigde een administratieve geldboete van 200 EUR geheven worden. Deze geldboete wordt geïnd overeenkomstig artikel 42*octies*.»

§ 7. Wanneer een duurzaam recht op verblijf werd verkregen, kan het slechts worden verloren door een afwezigheid van meer dan twee achtereenvolgende jaren uit het Rijk.»

Art. 31

In dezelfde wet wordt een artikel 42*sexies* ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 42*sexies*. — § 1. In afwijking op artikel 42*quinquies* wordt het duurzaam recht op verblijf alvorens de ononderbroken periode van drie jaar verblijf verstreken is, toegekend aan de volgende categorieën werkennemers of zelfstandigen, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°:

1° de werkennemer of zelfstandige die zijn werkzaamheid staakt als gevolg van blijvende arbeidsongeschiktheid, mits

- a) hij meer dan twee jaar ononderbroken in het Rijk heeft verbleven, of
- b) de arbeidsongeschikheid het gevolg is van een arbeidsongeval of een beroepsziekte waardoor recht ontstaat op een uitkering die geheel of ten dele ten laste komt van een instelling van het Rijk, of
- c) zijn echtgenoot of partner bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 1°, een Belgische onderdaan is;

2° de werkennemer of zelfstandige die op het tijdstip waarop hij zijn werkzaamheid staakt, de wettelijke leeftijd heeft bereikt waarop hij aanspraak kan maken op een ouderdomspensioen, of de werkennemer die zijn bezoldigde werkzaamheid staakt ten gevolge van vervroegde uittreding, mits hun echtgenoot of partner bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 1°, een Belgische onderdaan is.

De tijdvakken van onvrijwillige werkloosheid, die naar behoren zijn vastgesteld door de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening en waarin de betrokkenen wegens een aan hem niet-toerekenbare reden niet heeft gewerkt, of perioden van afwezigheid of onderbreking van de werkzaamheid wegens ziekte of ongeval, worden als tijdvakken van werkzaamheid beschouwd.

§ 2. De familieleden van de in § 1 bedoelde burger van de Unie verkrijgen eveneens een duurzaam recht op verblijf.

§ 3. Lorsque le travailleur salarié ou non salarié visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1°, décède au cours de sa carrière professionnelle avant d'avoir acquis le droit de séjour permanent sur la base du § 1er, les membres de sa famille séjournant avec lui dans le Royaume acquièrent un droit de séjour permanent à la condition que:

1° le travailleur salarié ou non salarié ait séjourné dans le Royaume durant deux ans de façon ininterrompue, au moment de son décès, ou

2° le décès du travailleur salarié ou non salarié soit la conséquence d'un accident de travail ou d'une maladie professionnelle.»

Art. 32

Dans la même loi, est inséré un article 42*septies*, rédigé comme suit:

«Art. 42*septies*. — Le ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour du citoyen de l'Union ou des membres de sa famille lorsque celui-ci ou ceux-ci ont utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou ont recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, qui ont été déterminants pour la reconnaissance de ce droit.»

Art. 33

Dans la même loi, un article 42*octies* est inséré, rédigé comme suit:

«Art. 42*octies*. — § 1er. La décision imposant l'amende administrative, visée aux articles 41, alinéa 4, 41*bis*, alinéa 2, 42, § 4, alinéa 2, et 42*quinquies*, § 6, alinéa 3, est exécutable immédiatement, nonobstant recours.

L'amende administrative peut être payée au moyen de la consignation du montant dû à la Caisse des Dépôts et Consignations.

§ 2. Le citoyen de l'Union, ou, le cas échéant, le membre de sa famille, qui conteste la décision du ministre ou de son délégué, introduit par une demande écrite un recours auprès du Tribunal de première instance dans un délai d'un mois à compter de la notification de la décision, sous peine de déchéance.

§ 3. Indien de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°, bedoelde werknemer of zelfstandige overlijdt in de loop van zijn beroepsleven voordat hij op grond van § 1 het recht op duurzaam verblijf verkregen heeft, verwerven de familieleden die bij hem in het Rijk verblijven een duurzaam recht op verblijf indien:

1° de werknemer of zelfstandige op het tijdstip van overlijden gedurende twee jaar ononderbroken in het Rijk verbleven heeft, of

2° het overlijden van de werknemer of zelfstandige het gevolg is geweest van een arbeidsongeval of beroepsziekte.»

Art. 32

In dezelfde wet wordt een artikel 42*septies* ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 42*septies*. — De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht.»

Art. 33

In dezelfde wet wordt een artikel 42*octies* ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 42*octies*. — § 1. De beslissing waarbij de administratieve geldboete, bedoeld in artikelen 41, vierde lid, 41*bis*, tweede lid, 42, § 4, tweede lid, en 42*quinquies*, § 6, derde lid, wordt opgelegd is onmiddellijk uitvoerbaar, niettegenstaande hoger beroep.

De administratieve geldboete kan betaald worden door middel van consignatie van het verschuldigde bedrag bij de Deposito- en Consignatiekas.

§ 2. De burger van de Unie, of in voorkomend geval zijn familielid, die de beslissing van de minister of van diens gemachtigde betwist, stelt op straffe van verval binnen een termijn van één maand te rekenen van de kennisgeving van de beslissing, bij wege van een verzoekschrift beroep in bij de rechtbank van eerste aangleg.

Si le Tribunal de première instance déclare le recours recevable et fondé, la somme payée ou consignée est remboursée.

Le Tribunal de première instance doit statuer dans un mois à compter de l'introduction de la demande écrite visée à l'alinéa 1er.

Le texte de l'alinéa 1er est repris dans la décision imposant l'amende administrative.

§ 3. Si le citoyen de l'Union ou le membre de sa famille reste en défaut de paiement de l'amende, la décision de l'agent compétent ou la décision passée en force de chose jugée du Tribunal de première instance est portée à la connaissance de l'Administration du Cadastre, de l'Enregistrement et des Domaines, en vue du recouvrement du montant de l'amende administrative.

§ 4. Si le citoyen de l'Union, le membre de sa famille ou son représentant a consigné la somme de l'amende administrative à la Caisse des Dépôts et Consignations et s'il n'a pas introduit de recours auprès du Tribunal de première instance dans le délai précité, la consignation donnée revient à l'État.»

Art. 34

A l'article 43 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 1er, dans la phrase introductory, les mots «aux étrangers C.E.» sont remplacés par les mots «aux citoyens de l'Union et aux membres de leur famille», et les mots «sécurité publique» sont remplacés par les mots «sécurité nationale»;

2° à l'alinéa 1er, le point 2° est remplacé comme suit:

«2° les mesures d'ordre public ou de sécurité nationale doivent respecter le principe de proportionnalité et être fondées exclusivement sur le comportement personnel de l'individu concerné. L'existence de condamnations pénales antérieures ne peut à elle seule motiver de telles mesures. Le comportement de la personne concernée doit représenter une menace réelle, actuelle et suffisamment grave pour un intérêt fondamental de la société. Des justifications non directement liées au cas individuel concerné ou tenant à des raisons de prévention générale ne peuvent être retenues;»

Indien de rechtbank van eerste aanleg het beroep ontvankelijk en gegrond verklaart, wordt de betaalde of in consignatie gegeven som teruggegeven.

De rechtbank van eerste aanleg moet uitspraak doen binnen een maand te rekenen van de indiening van het in het eerste lid bedoelde verzoekschrift.

De tekst van het eerste lid wordt opgenomen in de beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd.

§ 3. Indien de burger van de Unie of zijn familielid in gebreke blijft de geldboete te betalen, wordt de beslissing van de bevoegde ambtenaar of de in kracht van gewijsde gegane beslissing van de rechtbank van eerste aanleg ter kennis gebracht van de administratie van het Kadaster, Registratie en Domeinen, met het oog op de invordering van het bedrag van de administratieve geldboete.

§ 4. Indien de burger van de Unie of zijn familielid of diens vertegenwoordiger de som van de administratieve geldboete heeft geconsigneerd bij de Deposito- en Consignatiekas en indien hij binnen de hierboven vermelde termijn geen beroep heeft ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, dan komt de in consignatie gegeven som ten goede aan de Staat.»

Art. 34

In artikel 43 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, in de inleidende zin, worden de woorden «de EG-vreemdeling» vervangen door de woorden «de burgers van de Unie en hun familieleden» en worden de woorden «openbare veiligheid» vervangen door de woorden «nationale veiligheid»;

2° in het eerste lid, wordt het punt 2° vervangen als volgt:

«2° de om redenen van openbare orde of nationale veiligheid genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkenen. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag van de betrokkenen moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motivering die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd;»

3° à l'alinéa 1er, le point 4° est remplacé comme suit:

«4° Seules des maladies figurant dans la liste annexée à la présente loi peuvent justifier un refus d'accès ou de séjour. La survenance d'une maladie après une période de trois mois suivant l'arrivée sur le territoire ne peut justifier l'éloignement du territoire.»

4° des alinéas 2 et 3 sont insérés, rédigés comme suit:

«Afin de juger si l'intéressé représente un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale, le ministre ou son délégué peut, lors de la délivrance de la déclaration d'inscription ou lors de la délivrance de la carte de séjour, demander, si nécessaire, à l'État membre d'origine et éventuellement à d'autres États membres, la communication des antécédents judiciaires de l'intéressé et, le cas échéant, exiger la production d'un extrait de casier judiciaire.

Lorsque des indices sérieux le justifient, le ministre ou son délégué peut, si nécessaire, soumettre les bénéficiaires du droit de séjour à un examen médical gratuit, dans les trois mois suivant leur arrivée, afin qu'il soit attesté qu'ils ne souffrent pas des maladies visées à l'alinéa 1er, 4°.»

Art. 35

L'article 44bis de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996, est abrogé.

Art. 36

L'article 45 de la même loi, remplacé par la loi du 15 juillet 1996, est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 45. — § 1er. Sans préjudice de l'application de l'article 42bis, le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, et les membres de sa famille visés à l'article 40bis, § 2, qui ont un droit de séjour dans le cadre d'un séjour d'au moins un an, ne peuvent être éloignés du territoire que par arrêté royal d'expulsion, après avis de la Commission consultative des étrangers.

§ 2. Le citoyen de l'Union et les membres de sa famille qui ont obtenu un droit de séjour permanent, conformément à l'article 42*quinquies* ou 42*sexies*, ne

3° in het eerste lid, wordt punt 4° vervangen als volgt:

«4° alleen ziekten vermeld in de bij deze wet gevoegde lijst kunnen een weigering van binnenkomst of het verblijf rechtvaardigen. Het optreden van een ziekte later dan drie maanden na aankomst op het grondgebied kan geen reden voor verwijdering van het grondgebied vormen.»

4° een tweede en derde lid worden toegevoegd, luidend als volgt:

«Om te beoordelen of de betrokkene een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid kan de minister of zijn gemachtigde bij de afgifte van de verklaring van inschrijving dan wel bij de afgifte van de verblijfskaart, zonodig de lidstaat van oorsprong en eventueel andere lidstaten, verzoeken om mededeling van de gerechtelijke antecedenten betreffende betrokkene en zonodig om een uittreksel uit het strafregister verzoeken.

Indien ernstige aanwijzingen daartoe aanleiding geven, kan de minister of zijn gemachtigde personen die het verblijfsrecht genieten binnen drie maanden na de datum van binnenkomst zonodig aan een kosteloos medisch onderzoek onderwerpen met het oog op het afgeven van een verklaring dat zij niet lijden aan de in het eerste lid, 4° bedoelde ziekten.»

Art. 35

Artikel 44bis van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 15 juli 1996, wordt opgeheven.

Art. 36

Artikel 45 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 15 juli 1996, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 45. — § 1. Onverminderd de toepassing van artikel 42bis, kunnen de in artikel 40, § 4 bedoelde burger van de Unie en zijn in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die een recht op verblijf hebben in het kader van een verblijf voor minstens een jaar slechts bij koninklijk besluit tot uitzetting en na het advies van de Commissie van advies voor vreedelingen van het grondgebied verwijderd worden.

§ 2. Behalve om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid, kunnen een burger van de Unie of zijn familieleden die een duurzaam recht op verblijf

peuvent être expulsés du Royaume que pour des raisons graves d'ordre public ou de sécurité nationale.

§ 3. Sauf en cas d'atteinte grave à la sécurité nationale, ne peuvent être, selon le cas, ni expulsés ni renvoyés du Royaume:

1° le citoyen de l'Union ou les membres de sa famille qui ont séjourné dans le Royaume au cours des dix dernières années;

2° le citoyen de l'Union ou les membres de sa famille qui n'ont pas atteint l'âge de dix-huit ans, sauf si l'éloignement est nécessaire dans l'intérêt de l'enfant mineur, comme prévu dans les conventions internationales applicables.»

Art. 37

A l'article 46 de la même loi, sont apportées les modifications suivantes:

1° l'alinéa 1er devient le § 1er;

2° l'alinéa 2, qui devient § 2, est remplacé par la disposition suivante:

«Sont notifiés à l'intéressé:

1° le refus de déclaration d'inscription visée à l'article 42, § 2, ou le refus de délivrance du titre de séjour visé à l'article 42, § 3;

2° la perte du droit de séjour sur la base des articles 42bis, 42ter, 42quater, ou de l'article 42septies;

3° le refus de délivrance d'un document prévu à l'article 42quinquies, § 5, ou le refus de délivrance de la carte de séjour visée à l'article 42quinquies, § 6;

4° la perte du droit de séjour permanent sur la base de l'article 42quinquies, § 7, ou de l'article 42septies;

3° l'alinéa 3 devient le § 3;

4° l'alinéa 4, qui devient le § 4, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 4. Sauf dans des cas urgents dûment démontrés, ce délai ne peut pas être inférieur à un mois suivant la date de notification.»

hebben verworven overeenkomstig artikel 42quinquies of 42sexies, niet uitgezet worden uit het Rijk.

§ 3. Behalve in geval van ernstige aanslag op de nationale veiligheid, kunnen al naargelang het geval niet uitgezet noch teruggewezen worden uit het Rijk:

1° de burger van de Unie of zijn familieleden die de laatste tien jaar in het Rijk hebben verbleven;

2° de burger van de Unie of zijn familieleden die de leeftijd van achttien jaar nog niet bereikt hebben, tenzij de verwijdering noodzakelijk is in het belang van de minderjarige, zoals bepaald in de toepasselijke internationale verdragen.»

Art. 37

In artikel 46 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt § 1;

2° het tweede lid, dat § 2 wordt, wordt vervangen als volgt:

«Worden ter kennis gebracht van de betrokkene:

1° de weigering van verklaring tot inschrijving, zoals bedoeld in artikel 42, § 2 of de weigering tot afgifte van verblijfsvergunning, zoals bedoeld in artikel 42, § 3;

2° het verlies van het recht op verblijf op grond van de artikelen 42bis, 42ter, 42quater of van artikel 42septies;

3° de weigering van de afgifte van een document zoals voorzien in artikel 42quinquies, § 5, of de weigering tot afgifte van de verblijfskaart zoals bedoeld in artikel 42quinquies, § 6;

4° het verlies van het recht op duurzaam verblijf op basis van artikel 42quinquies, § 7, of van artikel 42septies;

3° het derde lid wordt § 3;

4° het vierde lid, dat § 4 wordt, wordt vervangen als volgt:

«§ 4. Behalve in naar behoren aangetoonde dringende gevallen, mag deze termijn niet korter zijn dan een maand na de datum van kennisgeving.»

Art. 38

Dans la même loi, est inséré un article 46bis, rédigé comme suit:

«Art. 46bis. — § 1er. Le citoyen de l'Union ou les membres de sa famille visés à l'article 40bis, § 2, peuvent, au plus tôt après un délai de deux ans suivant l'arrêté royal d'expulsion ou l'arrêté ministériel de renvoi, introduire auprès du délégué du ministre une demande de suspension ou de levée de l'arrêté concerné, en invoquant des moyens tendant à établir un changement matériel des circonstances qui avaient justifié cette décision.

§ 2. Une décision concernant cette demande est prise au plus tard dans les six mois suivant l'introduction de celle-ci.

Les étrangers concernés n'ont aucun droit d'accès ou de séjour dans le Royaume durant le traitement de cette demande.»

Art. 39

Un article 51/3bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

«Art 51/3bis. — L'étranger qui introduit une demande d'asile peut être soumis à une fouille de sécurité lors de son arrivée auprès de l'autorité visée à l'article 50, afin de s'assurer que l'intéressé ne porte pas une arme ou un objet dangereux pour sa propre intégrité physique ou celle de tiers, ou pour l'ordre public.

La fouille de sécurité s'effectue par la palpation du corps et des vêtements de la personne fouillée ainsi que par le contrôle de ses bagages. Elle ne peut durer plus longtemps que le temps nécessaire à cette fin. Elle est effectuée par un délégué du ministre du même sexe que la personne fouillée.

Le Roi détermine les autres règles applicables à cette fouille de sécurité.»

Art. 40

Il est inséré dans le titre II de la même loi, un chapitre V, intitulé «Chapitre V – Bénéficiaires du statut de résident de longue durée dans un autre État membre de l'Union européenne, sur la base de la directive 2003/

Art. 38

In dezelfde wet wordt een artikel 46bis ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 46bis. — § 1. De burger van de Unie of zijn familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, kunnen ten vroegste na een periode van 2 jaar nadat het koninklijk besluit tot uitzetting of het ministerieel besluit tot terugwijzing werd uitgevoerd, onder aanvoering van argumenten om te bewijzen dat er een wijziging in materiële zin is opgetreden in de omstandigheden die het besluit destijds rechtvaardigden, bij de gemachtigde van de minister een aanvraag indienen tot schorsing of opheffing van het betrokken besluit.

§ 2. Een besluit betreffende de bovenvermelde aanvraag wordt ten laatste binnen de zes maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag getroffen.

De betrokken vreemdelingen hebben gedurende de behandeling van deze aanvraag geen recht van toegang of verblijf in het Rijk.»

Art. 39

In dezelfde wet wordt een artikel 51/3bis ingevoegd, luidende:

«Art. 51/3bis. — De vreemdeling die een asielaanvraag indient kan onderworpen worden aan een veiligheidsfouillering bij de aankomst bij de in artikel 50 bedoelde overheid, om er zich van te vergewissen dat de betrokkenen geen wapen draagt of enig voorwerp dat gevaarlijk is voor de fysieke integriteit van hemzelf of van derden of voor de openbare orde.

De veiligheidsfouillering gebeurt door het betasten van het lichaam en de kleding van de gefouilleerde, alsook door de controle van zijn bagage. Zij mag niet langer duren dan de daartoe noodzakelijke tijd. Zij wordt uitgevoerd door een gemachtigde van de minister van hetzelfde geslacht als de gefouilleerde.

De Koning bepaalt de nadere regels die van toepassing zijn op deze veiligheidsfouillering.»

Art. 40

In Titel II van dezelfde wet wordt een Hoofdstuk V ingevoegd met als opschrift «Hoofdstuk V – Gerechtigden van de status van langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie, op grond

109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée».

Art. 41

Il est inséré dans le titre II, chapitre V, de la même loi, un article 61/6, rédigé comme suit:

«Art. 61/6. — Les États tenus par la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, sont les États membres de l'Union européenne, à l'exception du Danemark, de l'Irlande et du Royaume-Uni.»

Art. 42

Il est inséré dans le titre II, chapitre V, de la même loi, un article 61/7, rédigé comme suit:

« Art. 61/7. — § 1er. Pour autant qu'aucune raison d'ordre public ou de sécurité nationale ne s'y opposent, et pour autant qu'il ne soit pas atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe de la présente loi, lorsque l'étranger porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée-CE valable, délivré par un autre État membre de l'Union européenne sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, introduit une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois, cette autorisation doit être accordée s'il remplit l'une des conditions suivantes:

1° exercer une activité salariée ou non salariée en Belgique;

2° poursuivre des études ou une formation professionnelle en Belgique;

3° venir en Belgique à d'autres fins.

La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 1°, est fournie s'il prouve qu'il est autorisé à travailler en Belgique ou qu'il est dispensé de cette autorisation et, selon le cas, qu'il possède un contrat de travail ou une proposition de contrat d'emploi, ou les documents requis pour l'exercice de la profession non salariée, et retire ou peut retirer de cette activité des ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses besoins et à ceux

van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen».

Art. 41

In Titel II, Hoofdstuk V, van dezelfde wet wordt een artikel 61/6 ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 61/6. — De staten gebonden door Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, zijn de lidstaten van de Europese Unie, met uitzondering van Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk.»

Art. 42

In Titel II, Hoofdstuk V, van dezelfde wet wordt een artikel 61/7 ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 61/7. — § 1. Wanneer een vreemdeling die houder is van een geldige EG-verbliffsvergunning voor langdurig ingezetene, afgegeven door een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, een aanvraag voor een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden indient, moet deze aanvraag worden ingewilligd, voorzover geen enkele reden van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzet, hij niet is getroffen door een van de ziekten die de volksgezondheid bedreigen vermeld in de bijlage bij deze wet, en hij een van de volgende voorwaarden vervult:

1° een activiteit als werknemer of als zelfstandige uit-oefenen in België;

2° een studie of een beroepsopleiding volgen in België;

3° met andere doeleinden naar België komen.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 1°, is geleverd indien hij bewijst dat hij gemachtigd is om in België te werken of dat hij vrijgesteld is van deze machtiging en dat hij, al naar het geval, een arbeidsovereenkomst, een voorstel voor een arbeidscontract of de documenten die zijn vereist om een activiteit als zelfstandige uit te oefenen bezit, en op grond van deze activiteit stabiele, regelmatige en toereikende

des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics.

La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 2° est apportée s'il réunit les conditions fixées aux articles 58 à 60.

La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 3°, est apportée s'il prouve qu'il dispose de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics, et s'il prouve qu'il dispose d'une assurance-maladie couvrant les risques en Belgique.

Les règles visées à l'alinéa 1er ne sont pas applicables lorsque le résident de longue durée souhaite séjourner dans le Royaume en tant que travailleur salarié détaché par un prestataire de services installé dans un État membre de l'Union européenne, dans le cadre d'une prestation transfrontalière, ou en tant que prestataire de services transfrontaliers.

§ 2. La demande d'autorisation de séjour est introduite selon les modalités prévues à l'article 9 ou 9bis.

Lorsque l'autorisation est demandée par l'étranger auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne, ce dernier lui remet, sauf lorsqu'il refuse de prendre cette demande en considération, une preuve de réception de celle-ci et la transmet sans délai au ministre ou à son délégué.

§ 3. La décision relative à la demande d'autorisation de séjour est prise dans les plus brefs délais et au plus tard dans les quatre mois suivant la demande, lorsque celle-ci est faite à l'étranger, ou suivant la date de la remise de la preuve de réception de la demande dans le cas visé au § 2, dernier alinéa.

Lorsque les documents requis ne sont pas produits ou dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande et par une décision motivée portée à la connaissance du demandeur, le ministre ou son délégué peut, à une seule reprise, prolonger ce délai d'une période de trois mois.

A l'expiration du délai de quatre mois suivant l'introduction de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa précédent, si aucune décision n'a été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée

inkomsten ontvangt of kan ontvangen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 2°, is geleverd indien hij voldoet aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 58 tot 60.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 3°, is geleverd indien hij bewijst dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden, en indien hij bewijst dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt.

De regels vermeld in het eerste lid zijn niet van toepassing als de langdurig ingezetene in het Rijk wenst te verblijven als gedetacheerd werknemer van een dienstverstrekker gevestigd in een andere lidstaat van de Europese Unie in het kader van een grensoverschrijdende dienstverlening of als verlener van grensoverschrijdende diensten.

§ 2. De aanvraag voor de machtiging tot verblijf wordt ingediend op de wijze bepaald bij de artikelen 9 of 9bis.

Indien de machtiging door de vreemdeling wordt aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft, overhandigt de laatstgenoemde hem, behalve indien hij weigert om de aanvraag in overweging te nemen, een bewijs van ontvangst van de aanvraag en maakt deze onverwijd over aan de minister of aan diens gemachtigde.

§ 3. De beslissing over de aanvraag voor de machtiging tot verblijf moet zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag worden genomen, indien die in het buitenland wordt ingediend, of na de datum van de overhandiging van het bewijs van ontvangst van de aanvraag, in het in § 2, laatste lid, bedoelde geval.

Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met de complexiteit van het onderzoek van de aanvraag en bij een met redenen omklede beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn één keer met drie maanden verlengen.

Als na afloop van de termijn van vier maanden volgend op de indiening van de aanvraag, eventueel verlengd overeenkomstig het vorige lid, geen enkele beslissing is genomen, moet de machtiging tot verblijf

lorsque les documents visés au § 1er ont été produits. L'autorisation de séjour est refusée dans le cas contraire.

§ 4. Les dispositions de l'article 13, § 1er, alinéas 1er et 5, et § 2, sont applicables à l'autorisation de séjour visée au § 1er.

L'inscription au registre des étrangers de l'étranger visé au § 1er et la délivrance du titre de séjour faisant foi de celle-ci ont lieu conformément aux dispositions de l'article 12.

§ 5. Le ministre ou son délégué informe les autorités compétentes de l'État membre de l'Union européenne dans lequel l'étranger s'est vu délivrer un permis de séjour de résident de longue durée sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne précitée, de la décision d'autorisation de séjour.

§ 6. L'autorisation de séjour de l'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, 1° et 3°, devient illimitée à l'expiration d'une période de cinq ans suivant la délivrance du titre de séjour.»

Art. 43

Il est inséré dans le titre II, chapitre V, de la même loi, un article 61/8, rédigé comme suit:

«Art. 61/8.— Lorsque le ministre ou son délégué donne, conformément aux dispositions de l'article 13, § 2bis, l'ordre de quitter le territoire à l'étranger autorisé à séjournier dans le Royaume pour une durée limitée en vertu de l'article 61/7, il en informe l'État membre de l'Union européenne dans lequel l'étranger s'est vu délivrer un permis de séjour de résident de longue durée sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne précitée.»

Art. 44

Il est inséré dans le titre II, chapitre V, de la même loi, un article 61/9, rédigé comme suit:

«Art. 61/9.— Lorsque l'étranger qui a été autorisé au séjour sur la base de l'article 61/7, § 1er, a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, le ministre peut assortir son renvoi en application de l'article 20, alinéa 1er, d'une décision d'éloignement du territoire de l'Union européenne, en accord avec les autorités de l'État membre de l'Union européenne dans

worden afgegeven wanneer de documenten vermeld in § 1 zijn voorgelegd. In het andere geval wordt ze geweigerd.

§ 4. De bepalingen van artikel 13, § 1, eerste lid en vijfde lid, en § 2, zijn van toepassing op de machtiging tot verblijf bedoeld in § 1.

Het inschrijven van de in § 1 bedoelde vreemdeling in het vreemdelingenregister en het afgeven van de verblijfstitel die als bewijs van inschrijving geldt worden gedaan overeenkomstig artikel 12.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde deelt de beslissing tot machtiging tot verblijf mee aan de bevoegde overheid van de lidstaat van de Europese Unie die aan de vreemdeling een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgegeven op grond van bovenvermelde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.

§ 6. De machtiging tot verblijf van de in § 1, eerste lid, 1° en 3° bedoelde vreemdeling wordt onbeperkt na een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel.»

Art. 43

In Titel II, Hoofdstuk IV, van dezelfde wet wordt een artikel 61/8 ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 61/8. — Wanneer de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 13, § 2bis, aan een vreemdeling die krachtens artikel 61/7 tot een verblijf van beperkte tijd in het Rijk is gemachtigd het bevel geeft om het grondgebied te verlaten, deelt hij dit mee aan de lidstaat van de Europese Unie die aan de vreemdeling een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgegeven op grond van bovenvermelde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.»

Art. 44

In Titel II, Hoofdstuk V, van dezelfde wet wordt een artikel 61/9 ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 61/9. — Wanneer een vreemdeling die tot het verblijf werd gemachtigd op grond van artikel 61/7, § 1, de openbare orde of de nationale veiligheid ernstig heeft geschaad, kan de minister zijn terugwijzing krachtens artikel 20, eerste lid, vergezeld doen gaan van een beslissing tot verwijdering van het grondgebied van de Europese Unie, in akkoord met de overheid van de

lequel l'étranger s'est vu délivrer un permis de séjour de résident de longue durée sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne précitée.»

Art. 45

L'article 74/8 de la même loi, inséré par la loi du 15 juillet 1996 et modifié par la loi du 15 septembre 2006, est complété par un § 5 et un § 6, rédigés comme suit:

«§ 5. L'étranger visé au § 1er peut être soumis à une fouille de sécurité afin de s'assurer que l'intéressé ne porte pas une arme ou un objet dangereux pour sa propre intégrité physique ou celle de tiers, ou pour l'ordre public, dans chacun des cas suivants:

1° lors de son arrivée dans un lieu visé au § 1er;

2° après qu'il ait reçu une visite;

3° préalablement à son transfèrement.

Lors de son arrivée dans un lieu visé au § 1er, la personne rendant visite à un étranger visé au § 1er peut également être soumis à cette fouille de sécurité.

La fouille de sécurité s'effectue par la palpation du corps et des vêtements de la personne fouillée ainsi que par le contrôle de ses bagages. Elle ne peut durer plus longtemps que le temps nécessaire à cette fin. Elle est effectuée par un délégué du ministre du même sexe que la personne fouillée.

§ 6. Le délégué du ministre peut utiliser la contrainte à l'égard de l'étranger visé au § 1er, et dans le cadre de son transfèrement visé au § 3.

Ce recours à la contrainte est soumis aux conditions fixées à l'article 37 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.

Le Roi détermine les règles relatives à la formation dans le cadre du recours à la contrainte par le délégué du ministre.».

lidstaat van de Europese Unie die aan de vreemdeling een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgegeven op grond van bovenvermelde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.»

Art. 45

Artikel 74/8 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 juli 1996, en gewijzigd bij de wet van 15 september 2006, wordt aangevuld met een § 5 en een § 6, luidende:

«§ 5. Een vreemdeling bedoeld in § 1 kan onderworpen worden aan een veiligheidsfouillering om er zich van te vergewissen dat de betrokkenen geen wapen draagt of enig voorwerp dat gevaarlijk is voor de fysieke integriteit van hemzelf of van derden of voor de openbare orde, in elk van de volgende gevallen:

1° bij aankomst van de vreemdeling in een plaats bedoeld in § 1;

2° nadat de vreemdeling bezoek heeft ontvangen;

3° voorafgaand aan de overbrenging van de vreemdeling.

Bij zijn aankomst in een plaats bedoeld in § 1, kan de bezoeker van een vreemdeling bedoeld in § 1 eveneens onderworpen worden aan deze veiligheidsfouillering.

De veiligheidsfouillering gebeurt door het betasten van het lichaam en de kleding van de gefouilleerde, alsook door de controle van zijn bagage. Zij mag niet langer duren dan de daartoe noodzakelijk tijd. Zij wordt uitgevoerd door een gemachtigde van de minister van hetzelfde geslacht als de gefouilleerde.

§ 6. De gemachtigde van de minister kan dwang gebruiken ten aanzien van de vreemdeling bedoeld in § 1, en in het kader van zijn overbrenging bedoeld in § 3.

Dit gebruik van dwang is onderworpen aan de voorwaarden bepaald bij artikel 37 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

De Koning bepaalt de regels voor de opleiding in het kader van het gebruik van dwang door de gemachtigde van de minister.».

Art. 46

A l'article 79 de la même loi, modifié par les lois du 14 juillet 1987, 6 mai 1993, 15 juillet 1996 et 26 juin 2000, sont apportées les modifications suivantes:

1° à l'alinéa 1er, 2°, la référence à l'article 41bis est supprimée et les mots «, aux articles 42, § 2, 42*quinquies*, § 5,» sont insérés entre les mots «prévus à ces articles» et les mots «ou à l'article 2»;

2° à l'alinéa 2, la référence aux articles «5, 12, 17 ou 41bis» est remplacée par la référence aux articles «5, 12, 17, 41bis, 42, § 2 ou 42*quinquies*, § 5».

Art. 47

L'annexe de la même loi est remplacée par l'annexe jointe à la présente loi.

CHAPITRE III

Dispositions transitoires

Art. 48

A partir de l'entrée en vigueur de la présente loi, toutes ses dispositions sont d'application aux citoyens de l'Union, aux membres de leur famille et aux membres de la famille de Belges, étant entendu que:

1° les titres de séjour des citoyens de l'Union restent valables jusqu'à l'expiration de leur durée de validité;

2° les citoyens de l'Union et les membres de leur famille qui disposent d'une carte de séjour de ressortissant d'un État membre des Communautés européennes ou d'une carte d'identité d'étranger, constatant leur droit de séjour, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, sont à partir de ce moment d'office considérés comme jouissant du droit de séjour conformément à l'article 42 de la loi du 15 décembre 1980;

3° sous réserve d'un mariage de complaisance, d'un abus de droit ou d'une autre forme de fraude qui a été déterminant pour la reconnaissance du droit de séjour, il ne peut être mis fin au séjour des citoyens de l'Union et des membres de leur famille qui disposent d'une carte

Art. 46

In artikel 79 van dezelfde wet, gewijzigd door de wetten van 14 juli 1987, 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 26 juni 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 2°, wordt de verwijzing naar artikel 41bis geschrapt en de woorden «, in de artikelen 42, § 2, 42*quinquies*, § 5,» worden ingevoegd tussen de woorden «voorzien in die artikelen» en de woorden «of in artikel 2»;

2° in het tweede lid wordt de verwijzing naar de artikelen «5, 12, 17 of 41bis» vervangen door de verwijzing naar de artikelen «5, 12, 17, 41bis, 42, § 2 of 42*quinquies*, § 5».

Art. 47

De bijlage bij dezelfde wet wordt vervangen door de bijlage die bij deze wet is gevoegd.

HOOFDSTUK III

Overgangsbepaling

Art. 48

Vanaf de inwerkingtreding van deze wet zijn alle bepalingen van deze wet van toepassing op de burgers van de Unie, hun familieleden en familieleden van Belgen met dien verstande dat:

1° de verblijfsvergunningen van de burgers van de Unie geldig blijven tot aan het verstrijken van de geldigheidsduur ervan;

2° de burgers van de Unie en hun familieleden als ook de familieleden van Belgische onderdanen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet in het bezit zijn van een verblijfskaart van onderdaan van een Lidstaat der Europese Gemeenschappen of van een identiteitskaart voor vreemdeling, waarbij hun verblijfsrecht werd vastgesteld, vanaf dat ogenblik van rechtswege geacht worden te genieten van een recht op verblijf overeenkomstig artikel 42 van de wet van 15 december 1980;

3° er onder voorbehoud van schijnhuwelijk, rechtsmisbruik of een andere vorm van fraude die van doorslaggevend belang geweest is voor de erkenning van het verblijfsrecht, slechts een einde gesteld kan worden aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun

de séjour de ressortissant d'un État membre des Communautés européennes ou d'une carte d'identité d'étranger, constatant leur droit de séjour, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, que conformément à l'article 45 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, modifié par la présente loi;

4° l'étranger autorisé au séjour pour une durée limitée, en tant que partenaire d'un citoyen de l'Union ou d'un Belge, en application des critères décrits dans la circulaire du 30 septembre 1997 relative à l'octroi d'une autorisation de séjour sur la base de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable, au moment de l'entrée en vigueur de l'article 21 de la présente loi, est considéré à partir de ce moment comme jouissant du droit de séjour conformément à l'article 42 de la loi du 15 décembre 1980.

Pendant le délai restant sur la période de trois ans suivant la délivrance du premier titre de séjour à l'étranger visé, le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de celui-ci sur la base, selon le cas de l'article 42ter ou 42quater de la même loi, y compris si le contrat de vie commune est dénoncé.

A l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent, le partenaire visé du citoyen de l'Union ou d'un Belge a le droit au séjour permanent dans les conditions prévues à l'article 42quinquies de la même loi.

CHAPITRE IV

Entrée en vigueur

Art. 49

A l'exception du présent article, les autres dispositions de la présente loi entrent en vigueur aux dates fixées par le Roi et au plus tard le premier jour du treizième mois qui suit celui au cours duquel elle aura été publié au *Moniteur belge*.

familieleden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, beschikken over een verblijfskaart van onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen of een identiteitskaart voor vreemdeling, waarbij hun verblijfsrecht werd vastgesteld, conform het door deze wet gewijzigd artikel 45 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

4° de vreemdeling die op het ogenblik van de inwerkingtreding van artikel 21 van deze wet, met toepassing van de criteria bepaald in de omzendbrief van 30 september 1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwoonst in het kader van een duurzame relatie, gemachtigd wordt tot een verblijf voor beperkte duur in de hoedanigheid van partner van een burger van de Unie of van een Belgische onderdaan, vanaf dat moment van rechtswege geacht wordt te genieten van een recht op verblijf op grond van artikel 42 van de wet van 15 december 1980.

Voordat er drie jaren verstrekken zijn sedert de afgifte van de eerste verblijftitel aan de betrokken vreemdeling, kan de minister of zijn gemachtigde een einde stellen aan diens verblijf, al naargelang het geval op grond van artikel 42ter of 42quater van dezelfde wet, met inbegrip van het geval waarbij het samenlevingscontract wordt opgezegd.

Na het verstrijken van de in het voorgaande lid bedoelde termijn, geniet de betrokken partner van de burger van de Unie of van de Belgische onderdaan een duurzaam recht op verblijf conform de voorwaarden bedoeld in artikel 42quinquies van dezelfde wet.

HOOFDSTUK IV

Inwerkingtreding

Art. 49

Met uitzondering van dit artikel, treden de overige bepalingen van deze wet in werking op de door de Koning te bepalen data en uiterlijk op de eerste dag van de dertiende maand na die waarin zij in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

Donné à Bruxelles, le 7 janvier 2007

ALBERT

PAR LE ROI :

Le vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur,

Patrick DEWAEL

ANNEXE

Maladies pouvant mettre en danger la santé publique:

1. Maladies quarantaines visées dans le règlement sanitaire international n° 2 du 25 mai 1951, de l'Organisation mondiale de la santé;
2. Tuberculose de l'appareil respiratoire active ou à tendance évolutive;
3. Autres maladies infectieuses ou parasitaires contagieuses pour autant qu'elles fassent, en Belgique, l'objet de dispositions de protection à l'égard des nationaux.

Gegeven te Brussel, 7 januari 2007

ALBERT

VAN KONINGSWEGE :

*De vice-eersteminister en minister van
Binnenlandse Zaken,*

Patrick DEWAEL

BIJLAGE

Ziekten die de volksgezondheid kunnen bedreigen:

1. tot quarantaine aanleiding gevende ziekten vermeld in het internationaal gezondheidsreglement nr. 2 van 25 mei 1951 van de Wereld Gezondheids Organisatie;
2. tuberculose van de luchtwegen, in een actief stadium of met ontwikkelingstendensen;
3. andere besmettelijke door infectie of parasieten veroorzaakte ziekten, voorzover zij in België onder beschermende bepalingen ten aanzien van de inwoners vallen.

Tableau comparatif

Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.	Loi coordonnée après lois du 15 septembre 2006	Projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.
		<p style="text-align: center;">Article 4bis</p> <p>§ 1er. Aux frontières extérieures au sens des conventions internationales relatives au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique, ou de la réglementation européenne, l'entrée et la sortie du Royaume doivent avoir lieu par un point de passage autorisé, pendant les heures d'ouvertures fixées, telles qu'indiquées par ces points de passage autorisés.</p> <p>§ 2. L'étranger est tenu de présenter spontanément ses documents de voyage tant à l'entrée qu'à la sortie du Royaume.</p> <p>§ 3. Le Ministre ou son délégué peut infliger une amende administrative de 200 EUR à l'étranger qui ne respecte pas l'obligation prévue au § 1er.</p> <p>Si la violation de l'obligation visée au § 1 est due à une négligence du transporteur, celui-ci est solidairement tenu avec l'étranger de payer l'amende infligée.</p> <p>La décision imposant l'amende administrative est exécutable immédiatement, nonobstant recours.</p> <p>La personne morale est civilement responsable du paiement de l'amende administrative imposée à ses dirigeants, à ses membres de la direction et à son personnel exécutif, à ses préposés ou à ses mandataires.</p>

L'amende administrative peut être payée au moyen de la consignation du montant dû à la Caisse des Dépôts et Consignations.

§ 4. L'étranger ou le transporteur qui conteste la décision du Ministre ou de son délégué, introduit par une demande écrite un recours auprès du Tribunal de première instance dans un délai d'un mois à compter de la notification de la décision, sous peine de déchéance.

Si le Tribunal de première instance déclare le recours recevable et fondé, la somme payée ou consignée est remboursée.

Le Tribunal de première instance doit statuer dans un délai d'un mois à compter de l'introduction de la demande écrite visée à l'alinéa 1er.

Le texte de l'alinéa 1er est repris dans la décision imposant l'amende administrative.

§ 5. Si l'étranger ou le transporteur reste en défaut de paiement de l'amende, la décision de l'agent compétent ou la décision passée en force de chose jugée du Tribunal de première instance est portée à la connaissance de l'Administration du Cadastre, de l'Enregistrement et des Domaines, en vue du recouvrement du montant de l'amende administrative.

§ 6. Si l'étranger, le transporteur ou son représentant a consigné la somme de l'amende administrative à la Caisse des Dépôts et Consignations et s'il n'a pas introduit de recours auprès du Tribunal de première instance dans le

	délai précité, la consignation donnée revient à l'Etat.
--	---

Article 10	Article 10	Article 10
Sous réserve des dispositions des articles 9 et 12, § 1 ^{er} . Sous réserve des dispositions des articles 9 et 12, sont de plein droit admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume :	§ 1 ^{er} . Sous réserve des dispositions des articles 9 et 12, sont de plein droit admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume :	§ 1 ^{er} . Sous réserve des dispositions des articles 9 et 12, sont de plein droit admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume :
1° l'étranger dont le droit de séjour est reconnu par un traité international, par la loi ou par un arrêté royal;	1° l'étranger dont le droit de séjour est reconnu par un traité international, par une loi ou par un arrêté royal;	1° l'étranger dont le droit de séjour est reconnu par un traité international, par une loi ou par un arrêté royal;
2° l'étranger qui remplit les conditions légales pour acquérir la nationalité belge par déclaration de nationalité ou par option, ou pour la recouvrer, sans qu'il soit toutefois requis qu'il ait eu sa résidence principale en Belgique durant les douze mois qui précèdent la demande d'admission au séjour et sans qu'il doive faire une déclaration, selon le cas, d'option ou de recouvrement de la nationalité belge;	2° l'étranger qui remplit les conditions légales pour acquérir la nationalité belge par option en vertu de l'article 13, 1 ^o , 3 ^o et 4 ^o , du Code de la nationalité belge, ou pour la recouvrer, sans qu'il soit toutefois requis qu'il ait eu sa résidence principale en Belgique durant les douze mois qui précèdent la demande d'admission au séjour et sans qu'il doive faire une déclaration, selon le cas, d'option ou de recouvrement de la nationalité belge;	2° l'étranger qui remplit les conditions légales pour acquérir la nationalité belge par option en vertu de l'article 13, 1 ^o , 3 ^o et 4 ^o , du Code de la nationalité belge, ou pour la recouvrer, sans qu'il soit toutefois requis qu'il ait eu sa résidence principale en Belgique durant les douze mois qui précèdent la demande d'admission au séjour et sans qu'il doive faire une déclaration, selon le cas, d'option ou de recouvrement de la nationalité belge;
3° la femme qui, par son mariage ou à la suite de l'acquisition par son mari d'une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge;	3° la femme qui, par son mariage ou à la suite de l'acquisition par son mari d'une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge;	3° la femme qui, par son mariage ou à la suite de l'acquisition par son mari d'une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge;
4° le conjoint étranger d'un étranger admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume ou autorisé à s'y établir, qui vient vivre avec lui à condition que les deux personnes concernées soient âgées de plus de dix-huit ans, ainsi que leurs enfants si'ils sont à leur charge, et viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans, à moins qu'un accord international liant la Belgique ne prévoie des dispositions plus favorables.	4° les membres de la famille suivants d'un étranger admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume ou autorisé à s'y établir : - son conjoint étranger ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique, qui vient vivre avec lui, à la condition que les deux personnes concernées soient âgées de plus de vingt et un ans. Cet âge minimum est toutefois ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou ce partenariat enregistré, selon le	4° les membres de la famille suivants d'un étranger admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume ou autorisé à s'y établir : - son conjoint étranger ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique, qui vient vivre avec lui, à la condition que les deux personnes concernées soient âgées de plus de vingt et un ans. Cet âge minimum est toutefois ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou ce partenariat enregistré, selon le
KAMER • 5e ZITTING VAN DE 51e ZITTINGSPERIODE	2006	2007
CHAMBRE • 5e SESSION DE LA 51e LÉGISLATURE		

<p>autorisé à s'établir, a été lui-même admis à y séjourner en application du premier alinéa, 4°, après l'entrée en vigueur de la présente disposition, le droit de rejoindre le même étranger ne peut plus être invoqué qu'au cours de la même année civile et de l'année civile suivante.</p> <p>Quand un étranger a été admis à séjourner dans le Royaume par application du premier alinéa, 4°, après l'entrée en vigueur de la présente disposition, ni son conjoint ni leurs enfants ne peuvent invoquer le droit de venir le rejoindre.</p> <p>Le premier alinéa, 4°, n'est pas applicable aux membres de la famille de l'étranger autorisé à séjourner pour faire des études en Belgique.</p>	<p>cas, est préexistant à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume;</p> <p>- leurs enfants, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont célibataires;</p>	<p>cas, est préexistant à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume;</p> <p>- leurs enfants, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont célibataires;</p> <p>les enfants de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au premier tiret, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont célibataires, pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou ce partenaire enregistré en ait le droit de garde et la charge et, en cas de garde partagée, à la condition que l'autre titulaire du droit de garde ait donné son accord;</p>	<p>- les enfants de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au premier tiret, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont célibataires, pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou ce partenaire enregistré en ait le droit de garde et la charge et, en cas de garde partagée, à la condition que l'autre titulaire du droit de garde ait donné son accord;</p> <p>5° l'étranger lié, par un partenariat enregistré conformément à une loi, à un étranger admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée ou autorisé à s'y établir, et qui a, avec celui-ci, une relation durable et stable d'au moins un an dûment établie, qui vient vivre avec lui, pour autant qu'ils soient tous deux âgés de plus de vingt et un ans et célibataires et n'aient pas une relation durable avec une autre personne, ainsi que les enfants de ce partenaire, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont célibataires, pour autant qu'il en ait le droit de garde et la charge et, en cas de garde partagée, à la condition que l'autre titulaire du droit de garde ait donné son accord.</p>
---	--	---	---

<p>d'une cohabitation d'au moins un an avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume;</p>	<p>6° l'enfant handicapé célibataire âgé de plus de dix-huit ans d'un étranger autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée ou autorisé à s'y établir, ou de son conjoint ou partenaire au sens du point 4° ou 5°, pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;</p>	<p>6° l'enfant handicapé célibataire âgé de plus de dix-huit ans d'un étranger autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée ou autorisé à s'y établir, ou de son conjoint ou partenaire au sens du point 4° ou 5°, pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;</p>	<p>7° le père et la mère d'un étranger reconnu réfugié au sens de l'article 48/3, qui viennent vivre avec lui, pour autant que celui-ci soit âgé de moins de dix-huit ans et soit entré dans le Royaume sans être accompagné d'un étranger majeur responsable de lui par la loi et n'ait pas été effectivement pris en charge par une telle personne par la suite, ou ait été laissé seul après être entré dans le Royaume.</p>	<p>7° le père et la mère d'un étranger reconnu réfugié au sens de l'article 48/3, qui viennent vivre avec lui, pour autant que celui-ci soit âgé de moins de dix-huit ans et soit entré dans le Royaume sans être accompagné d'un étranger majeur responsable de lui par la loi et n'ait pas été effectivement pris en charge par une telle personne par la suite, ou ait été laissé seul après être entré dans le Royaume.</p>	<p>L'alinéa 1er, 4°, n'est pas applicable au conjoint d'un étranger polygame lorsqu'un autre conjoint de celui-ci séjourne déjà dans le Royaume, ni aux enfants issus, dans le cadre d'un mariage polygame, d'un étranger et d'une autre épouse que celle séjournant déjà dans le Royaume.</p>	<p>L'alinéa 1er, 4°, n'est pas applicable au conjoint d'un étranger polygame lorsqu'un autre conjoint de celui-ci séjourne déjà dans le Royaume, ni aux enfants issus, dans le cadre d'un mariage polygame, d'un étranger et d'une autre épouse que celle séjournant déjà dans le Royaume.</p>	<p>Le Roi fixe, par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, les cas dans lesquels un partenariat enregistré sur la base d'une loi étrangère doit être considéré comme équivalent à mariage en Belgique.</p>
---	--	--	---	---	--	--	---

<p>Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les critères établissant la stabilité de la relation entre les partenaires.</p> <p>Les dispositions relatives aux enfants s'appliquent à moins qu'un accord international liant la Belgique ne prévoie des dispositions plus favorables.</p>	<p>Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les critères établissant la stabilité de la relation entre les partenaires.</p> <p>Les dispositions relatives aux enfants s'appliquent à moins qu'un accord international liant la Belgique ne prévoie des dispositions plus favorables.</p> <p>§ 2. Les étrangers visés au § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, doivent apporter la preuve qu'ils disposent de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants pour subvenir à leurs propres besoins et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics.</p>	<p>Les étrangers visés au § 1er, alinéa 1er, 4° à 7°, doivent apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille. Le Roi fixe les cas dans lesquels l'étranger est considéré comme disposant d'un logement suffisant.</p>	<p>Les étrangers visés au § 1er, alinéa 1er, 4° à 7°, doivent apporter la preuve que l'étranger rejoint doit en outre apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics.</p>	<p>L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, 6°, doit en outre apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics.</p> <p>L'alinéa 2 n'est pas applicable aux membres de la famille d'un étranger reconnu réfugié visés au § 1er, alinéa 1er, 4°, 5° et 7°, lorsque les liens de parenté</p>
--	--	---	---	--

<p>ou d'alliance ou le partenariat enregistré sont antérieurs à l'entrée de cet étranger dans le Royaume et pour autant que la demande de séjour sur la base de l'article 10 ait été introduite dans l'année suivant la décision reconnaissant la qualité de réfugié à l'étranger rejoint.</p>	<p>Le ministre ou son délégué peut cependant exiger, par une décision motivée, la production des documents visés à l'alinéa 2 lorsque le regroupement familial est possible dans un autre pays avec lequel l'étranger rejoint ou le membre de sa famille a un lien particulier, en tenant compte des circonstances de fait, des conditions fixées dans cet autre pays en ce qui concerne le regroupement familial et de la mesure dans laquelle les étrangers concernés peuvent réunir celles-ci.</p>	<p>Le ministre ou son délégué peut cependant exiger, par une décision motivée, la production des documents visés à l'alinéa 2 lorsque le regroupement familial est possible dans un autre pays avec lequel l'étranger rejoint ou le membre de sa famille a un lien particulier, en tenant compte des circonstances de fait, des conditions fixées dans cet autre pays en ce qui concerne le regroupement familial et de la mesure dans laquelle les étrangers concernés peuvent réunir celles-ci.</p>	<p>Tous les étrangers visés au § 1er doivent en outre apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées au point A de l'annexe à la présente loi.</p>	
	<p>§ 3. Sous réserve de l'application de l'article 11, § 2, lorsqu'un étranger a lui-même été admis à séjourner en application du § 1er, alinéa 1er, 4° ou 5°, en qualité de conjoint ou de partenaire non marié, après l'entrée en vigueur de la présente disposition, le droit de venir le rejoindre sur la base d'un mariage ou d'un partenariat enregistré, ne peut être invoqué que lorsqu'il peut faire la preuve de deux ans de séjour régulier dans le Royaume.</p>	<p>§ 3. Sous réserve de l'application de l'article 11, § 2, lorsqu'un étranger a lui-même été admis à séjourner en application du § 1er, alinéa 1er, 4° ou 5°, en qualité de conjoint ou de partenaire non marié, après l'entrée en vigueur de la présente disposition, le droit de venir le rejoindre sur la base d'un mariage ou d'un partenariat enregistré, ne peut être invoqué que lorsqu'il peut faire la preuve de deux ans de séjour régulier dans le Royaume.</p>		

<p>§ 4. Le § 1er, alinéa 1er, 1°, 4°, 5° et 6°, n'est pas applicable aux membres de la famille de l'étranger autorisé à séjourner en Belgique pour y faire des études ou admis ou autorisé à y séjourner pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intérêt ou en rapport avec la nature ou de la durée de ses activités en Belgique.</p>	<p>§ 4. Le § 1er, alinéa 1er, 1°, 4°, 5° et 6°, n'est pas applicable aux membres de la famille de l'étranger autorisé à séjourner en Belgique pour y faire des études ou admis ou autorisé à y séjourner pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intérêt ou en rapport avec la nature ou de la durée de ses activités en Belgique.</p>
--	--

Article 10bis	Article 10bis	Article 10bis
<p>§ 1er.- Lorsque les membres de la famille visés à l'article 10, premier alinéa, 4°, d'un étudiant étranger autorisé ou admis au séjour introduisent une demande de séjour de plus de trois mois, cette demande doit être accordée si l'étudiant ou un membre de sa famille en question apporte la preuve qu'il dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics, et que l'étudiant dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille, et pour autant que celui-ci ou ceux-ci ne se trouvent pas dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées au point A de l'annexe à la présente loi.</p> <p>Le Ministre ou son délégué peut donner l'ordre de quitter le territoire aux membres de la famille de l'étudiant lorsqu'ils ne satisfont plus aux conditions mises à leur séjour.</p> <p>§ 2.- Lorsque l'enfant handicapé d'un étranger autorisé ou admis au séjour ou autorisé à s'établir, introduit une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois, cette autorisation doit être accordée si l'appertie la preuve qu'il est à charge de cet étranger, et fournit une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il ne peut, en raison de son handicap, vivre qu'à charge d'une autre personne, pourvu que l'étranger qu'il vient rejoindre apporte la preuve qu'il dispose de moyens de subsistance et d'un logement suffisants et pour autant que ledit enfant ne se trouve pas dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°.</p>	<p>§ 1er. Lorsque les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, 4°, 5° et 6°, d'un étudiant étranger autorisé au séjour introduisent une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois, cette autorisation doit être accordée si l'étudiant ou un membre de sa famille en question apporte la preuve qu'il dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics, et que l'étudiant dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille, et pour autant que celui-ci ou ceux-ci ne se trouvent pas dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées au point A de l'annexe à la présente loi.</p> <p>Le Roi fixe les cas dans lesquels l'étranger est considéré comme disposant d'un logement suffisant.</p> <p>Les dispositions de l'article 12bis, § 6, s'appliquent également.</p>	<p>Le Roi fixe les cas dans lesquels l'étranger est considéré comme disposant d'un logement suffisant.</p> <p>Les dispositions de l'article 12bis, § 6, s'appliquent également.</p> <p>§ 2. Lorsque les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, 4° à 6°, d'un étranger autorisé à séjourner en Belgique pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport</p>

<p>avec la nature ou la durée de ses activités en Belgique, introduisent une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois, cette autorisation doit être accordée s'ils apportent la preuve que l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille, et pour autant que celui-ci ou ceux-ci ne se trouvent pas dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées au point A de l'annexe à la présente loi.</p>	<p>Le membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, doit en outre apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics.</p>	<p>Le Roi fixe les cas dans lesquels l'étranger est considéré comme disposant d'un logement suffisant.</p>	<p>Les dispositions de l'article 12bis, § 6, s'appliquent également.</p>
			<p>§ 3. Les §§ 1er et 2 sont également applicables aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, 4°, 5° et 6°, d'un étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée dans un autre Etat membre de l'Union européenne, sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union</p>

	<p>européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, qui est autorisé à séjourner dans le Royaume sur la base des dispositions du Titre II, Chapitre V, ou demande cette autorisation.</p> <p>Toutefois, lorsque la famille est déjà constituée ou reconstituée dans cet autre Etat membre de l'Union européenne, l'étranger rejoint ne doit pas apporter la preuve qu'il dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille et, en ce qui concerne la condition de la possession de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, la preuve que le membre de la famille dispose de tels moyens à titre personnel sera également prise en compte. Afin de pouvoir bénéficier de ce régime particulier, les membres de la famille concernés doivent produire le permis de séjour de résident de longue durée CE ou le titre de séjour qui leur a été délivré par un Etat membre de l'Union européenne ainsi que la preuve qu'ils ont résidé en tant que membre de la famille d'un résident de longue durée dans cet Etat.</p>
	<p>Article 10ter</p> <p>§ 1er. La demande d'autorisation de séjour est introduite selon les modalités prévues à l'article 9 ou 9bis.</p> <p>La date du dépôt de la demande visée à l'article 10bis est celle à laquelle toutes les preuves visées à l'article 10bis, § 1er, alinéa 1er, ou § 2, alinéas 1er et 2, conformément à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la</p> <p>Article 10ter</p> <p>§ 1er. La demande d'autorisation de séjour est introduite selon les modalités prévues à l'article 9 ou 9bis.</p> <p>La date du dépôt de la demande visée à l'article 10bis est celle à laquelle toutes les preuves visées à l'article 10bis, § 1er, alinéa 1er, ou § 2, alinéas 1er et 2, conformément à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la</p>

<p>même matière, sont produites, en ce compris un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, si le demandeur est âgé de plus de 18 ans, et un certificat médical d'où il résulte que celui-ci n'est pas atteint d'une des maladies énumérées au point A de l'annexe à la présente loi.</p>	<p>§ 2. La décision relative à la demande d'autorisation de séjour est prise et notifiée dans les plus brefs délais et au plus tard dans les neuf mois suivant la date du dépôt de la demande définie au § 1er.</p>	<p>Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande et par une décision motivée, portée à la connaissance du demandeur, le ministre ou son délégué peut, à deux reprises, prolonger ce délai par période de trois mois.</p>	<p>A l'expiration du délai de neuf mois suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 2, si aucune décision n'a été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée.</p>	<p>Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.</p>	<p>Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.</p>	<p>Lorsque les documents requis ne sont pas produits ou dans des cas exceptionnels liés à la complexité</p>

de l'examen de la demande et par une décision motivée portée à la connaissance du demandeur, le Ministre ou son délégué peut, à une seule reprise, prolonger ce délai d'une période de trois mois.

A l'expiration du délai de quatre mois suivant l'introduction de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa précédent, si aucune décision n'a été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée lorsque les documents visés ont été produits. Elle est refusée dans le cas contraire.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider de rejeter la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois soit pour les mêmes motifs que ceux visés à l'article 11, § 1er, 1° à 3°, soit lorsque l'étranger ne remplit pas ou plus les autres conditions de l'article 10bis, soit lorsqu'il a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, en vue d'obtenir cette autorisation, soit lorsqu'il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjoumer dans le Royaume.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider de rejeter la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois soit pour les mêmes motifs que ceux visés à l'article 11, § 1er, 1° à 3°, soit lorsque l'étranger ne remplit pas ou plus les autres conditions de l'article 10bis, soit lorsqu'il a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, de caractère déterminant en vue d'obtenir cette autorisation, soit lorsqu'il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjoumer dans le Royaume.

Article 11	Article 11	Article 11
<p>Le Ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10 n'a pas le droit de séjourner dans le Royaume, soit parce que cet étranger ne remplit pas ou ne remplit plus une des conditions suivantes :</p> <p>1° cet étranger ne remplit pas ou ne remplit plus une des conditions de l'article 10;</p> <p>La décision indique, le cas échéant, la disposition de l'article 3 qui est appliquée.</p>	<p>§ 1er. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10 n'a pas le droit d'entrer ou de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants :</p> <p>1° cet étranger ne remplit pas ou ne remplit plus une des conditions de l'article 10;</p> <p>2° cet étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;</p> <p>3° sauf dérogations prévues par un traité international, cet étranger se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 8°, ou est atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées au point A de l'annexe à la présente loi;</p> <p>4° cet étranger a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, afin d'être admis au séjour, ou il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.</p>	<p>§ 1er. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10 n'a pas le droit d'entrer ou de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants :</p> <p>1° cet étranger ne remplit pas ou ne remplit plus une des conditions de l'article 10;</p> <p>2° cet étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;</p> <p>3° sauf dérogations prévues par un traité international, cet étranger se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 8°, ou est atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées à l'annexe à la présente loi;</p> <p>4° cet étranger a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, afin d'être admis au séjour, ou il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.</p> <p>Dans le cas des membres de la famille d'un réfugié reconnu dont les liens de parenté ou d'alliance sont antérieurs à l'entrée de celui-ci dans le Royaume, la décision ne peut pas être fondée uniquement sur le défaut de documents officiels prouvant le lien de</p>

<p>parenté ou d'alliance conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière.</p> <p>La décision indique, le cas échéant, la disposition de l'article 3 qui est appliquée.</p>	<p>§ 2. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10 n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants :</p>	<p>1° cet étranger ne remplit plus une des conditions de l'article 10;</p>	<p>2° cet étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;</p>	<p>3° cet étranger, admis à séjourner dans le Royaume en tant que partenaire enregistré sur la base de l'article à l.0, § 1er, 4° ou 5°, ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié ou a une relation durable avec une autre personne;</p>	<p>4° cet étranger a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, afin d'être admis au séjour, ou il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.</p>

<p>La décision fondée sur le point 1°, 2° ou 3° ne peut être prise qu'au cours de l'admission au séjour pour une durée limitée. Dans ce cadre, le motif visé au point 1°, 2° ou 3° constituera une motivation suffisante au cours des deux premières années suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite. Au cours de la troisième année suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite, cette motivation ne sera suffisante que si elle est complétée par des éléments indiquant une situation de complaisance.</p>	<p>La décision fondée sur le point 1°, 2° ou 3° ne peut être prise qu'au cours de l'admission au séjour pour une durée limitée. Dans ce cadre, le motif visé au point 1°, 2° ou 3° constituera une motivation suffisante au cours des deux premières années suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite. Au cours de la troisième année suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite, cette motivation ne sera suffisante que si elle est complétée par des éléments indiquant une situation de complaisance.</p>	<p>Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions de l'article 10. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées de fraude ou que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjournner dans le Royaume.</p>
		<p>Le ministre ou son délégué prend particulièrement en considération la situation des personnes victimes de violences dans leur famille, qui ont quitté leur foyer et nécessitent une protection. Dans ces cas, il informera la personne concernée de sa décision de ne pas mettre fin, sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°, à son séjour.</p>

Article 12	Article 12
L'étranger admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume est inscrit au registre des étrangers par l'administration communale du lieu de sa résidence. Pour la seule application de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population et aux cartes d'identité et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, le registre des étrangers est considéré comme faisant partie intégrante des registres de la population.	L'étranger admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume est inscrit au registre des étrangers par l'administration communale du lieu de sa résidence. Pour la seule application de la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population et aux cartes d'identité et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, le registre des étrangers est considéré comme faisant partie intégrante des registres de la population.
Par dérogation à l'alinéa 1er, l'étranger qui se déclare réfugié ou qui demande la reconnaissance de la qualité de réfugié est inscrit au registre d'attente visé à l'article 1er, alinéa 1er, 2°, de la loi précitée du 19 juillet 1991.	Par dérogation à l'alinéa 1er, l'étranger qui se déclare réfugié ou qui demande la reconnaissance de la qualité de réfugié est inscrit au registre d'attente visé à l'article 1er, alinéa 1er, 2°, de la loi précitée du 19 juillet 1991.
Le Roi détermine le mode d'inscription et le modèle du titre de séjour délivré au moment de l'inscription et faisant foi de celle-ci.	Le Roi détermine le mode d'inscription et le modèle du titre de séjour délivré au moment de l'inscription et faisant foi de celle-ci.
La demande d'inscription doit être introduite par l'étranger dans les huit jours ouvrables de son entrée dans le Royaume s'il a obtenu à l'étranger l'autorisation de séjour. Elle doit être introduite dans les huit jours ouvrables de la réception de cette autorisation si celle-ci a été obtenue dans le Royaume.	La demande d'inscription doit être introduite par l'étranger dans les huit jours ouvrables de son entrée dans le Royaume s'il a obtenu l'autorisation de séjour ou s'est vu reconnaître le droit au séjour, à l'étranger. Elle doit être introduite dans les huit jours ouvrables de la réception de cette autorisation ou admission, si celle-ci a été obtenue ou reconnue dans le Royaume.
Le Roi, peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et par voie de disposition générale, fixer un délai plus court dans des circonstances exceptionnelles.	Le Roi, peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et par voie de disposition générale, fixer un délai plus court dans des circonstances exceptionnelles.

Article 12bis	Article 12bis	Article 12bis
<p>Lorsque l'étranger déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10, il est, au vu des documents requis pour son entrée et des documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées à l'article 10, inscrit au registre des étrangers et mis en possession d'un document attestant que la demande a été introduite et d'un document attestant qu'il est inscrit au registre des étrangers.</p> <p>L'administration communale informe sans délai le Ministre, ou son délégué, de la demande et s'assure de son accord.</p> <p>En cas de décision favorable du Ministre ou de son délégué, ou si dans un délai d'un an aucune décision n'est portée à la connaissance de l'administration communale, l'étranger est admis à séjourner.</p> <p>Par une décision motivée, portée à la connaissance de l'administration communale avant l'expiration du délai d'un an prévu à l'alinéa 3, le Ministre ou son délégué, peut une fois prolonger d'une période de trois mois ce délai d'un an.</p>	<p>§ 1er. L'étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l'article 10 doit introduire sa demande auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger.</p> <p>Il peut toutefois introduire sa demande auprès de l'administration communale de la localité où il séjourne dans les cas suivants :</p> <p>1° s'il est déjà admis ou autorisé à séjournier plus de trois mois dans le Royaume à un autre titre et présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette admission ou autorisation;</p> <p>2° s'il est autorisé au séjour pour trois mois au maximum et présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette autorisation;</p> <p>3° s'il se trouve dans des circonstances exceptionnelles qui l'empêchent de retourner dans son pays pour demander le visa requis en vertu de l'article 2 auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent, et présente toutes les preuves visées au § 2 ainsi qu'une preuve de son identité.</p>	<p>§ 1er. L'étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l'article 10 doit introduire sa demande auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger, celle-ci doit être accompagnée des documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées à l'article 10, §§ 1er à 3, dont notamment un certificat médical d'où</p> <p>§ 2. Lorsque l'étranger visé au § 1er introduit sa demande auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger, celle-ci doit être accompagnée des documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées à l'article 10, §§ 1er à 3, dont notamment un certificat médical d'où</p>

	<p>il résulte qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées au point A de l'annexe à la présente loi ainsi qu'un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, s'il est âgé de plus de dix-huit ans.</p> <p>La date du dépôt de la demande est celle à laquelle tous ces documents, conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, sont produits.</p>	<p>Il résulte qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à de l'annexe à la présente loi ainsi qu'un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, s'il est âgé de plus de dix-huit ans.</p> <p>La date du dépôt de la demande est celle à laquelle tous ces documents, conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, sont produits.</p>
	<p>La décision relative à l'admission au séjour est prise et notified dans les plus brefs délais et au plus tard dans les neuf mois suivant la date du dépôt de la demande définie à l'alinéa 2.</p>	<p>La décision relative à l'admission au séjour est prise et notified dans les plus brefs délais et au plus tard dans les neuf mois suivant la date du dépôt de la demande définie à l'alinéa 2.</p>
	<p>Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande et par une décision motivée, portée à la connaissance du demandeur, le ministre ou son délégué peut, à deux reprises, prolonger ce délai par période de trois mois.</p>	<p>Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande et par une décision motivée, portée à la connaissance du demandeur, le ministre ou son délégué peut, à deux reprises, prolonger ce délai par période de trois mois.</p>
	<p>A l'expiration du délai de neuf mois suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 4, si aucune décision n'a été prise, l'admission au séjour doit être reconnue.</p>	<p>A l'expiration du délai de neuf mois suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 4, si aucune décision n'a été prise, l'admission au séjour doit être reconnue.</p>
	<p>§ 3. Dans les cas visés au § 1er, alinéa 2, 1° et 2°, lorsque l'étranger visé au § 1er se présente à l'administration communale de la localité où il séjourne et déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10, il est, au vu des documents requis pour son entrée et son séjour et à la condition que toutes les preuves visées au § 2</p>	<p>§ 3. Dans les cas visés au § 1er, alinéa 2, 1° et 2°, lorsque l'étranger visé au § 1er se présente à l'administration communale de la localité où il séjourne et déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10, il est, au vu des documents requis pour son entrée et son séjour et à la condition que toutes les preuves visées au § 2</p>

<p>soient produites, inscrit au registre des étrangers et mis en possession d'un document attestant que la demande a été introduite et d'un document attestant qu'il est inscrit au registre des étrangers.</p> <p>L'administration communale informe sans délai le ministre ou son délégué de la demande et s'assure de son accord.</p>	<p>En cas de décision favorable du ministre ou de son délégué ou, si dans un délai de neuf mois suivant la date d'introduction de la demande, aucune décision n'est portée à la connaissance de l'administration communale, l'étranger est admis à séjourner.</p>	<p>En cas de décision favorable du ministre ou de son délégué ou, si dans un délai de neuf mois suivant la date d'introduction de la demande, aucune décision n'est portée à la connaissance de l'administration communale informe sans délai le ministre ou son délégué de la demande et s'assure de son accord.</p>	<p>Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande et par une décision motivée, portée à la connaissance de l'administration communale avant l'expiration du délai prévu à l'alinéa 3, le ministre ou son délégué peut à deux reprises au maximum prolonger ce délai d'une période de trois mois.</p> <p>Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande et par une décision motivée, portée à la connaissance de l'administration communale avant l'expiration du délai prévu à l'alinéa 3, le ministre ou son délégué peut à deux reprises au maximum prolonger ce délai d'une période de trois mois.</p> <p>§ 4. Dans les cas visés au § 1er, alinéa 2, 3°, lorsque l'étranger visé au § 1er se présente à l'administration communale de la localité où il séjourne et déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10, celle-ci s'assure sans délai de la recevabilité de la demande auprès du ministre ou de son délégué. Lorsque celui-ci estime que l'étranger réunit les conditions du § 1er, alinéa 2, 3°, il le communique à l'administration communale qui inscrit alors l'étranger au registre des étrangers et le met en possession d'un document attestant que la demande a été introduite et d'un document attestant qu'il est inscrit au registre des étrangers.</p>
--	---	---	--

<p>L'appréciation de la situation d'ordre médical le cas échéant invoquée par l'étranger est effectuée par un fonctionnaire médecin qui rend un avis à ce sujet et peut, si nécessaire, examiner l'étranger et demander l'avis complémentaire d'experts, désignés conformément à l'article 9ter, § 2.</p>	<p>Les dispositions du § 3, alinéas 3 et 4, sont également d'application.</p>	<p>§ 5. Lorsque le ou les membres de la famille d'un étranger reconnu réfugié dont les liens de parenté ou d'alliance sont antérieurs à l'entrée de celui-ci dans le Royaume, ne peuvent fournir les documents officiels qui prouvent qu'ils remplissent les conditions relatives au lien de parenté ou d'alliance, visées à l'article 10, il est tenu compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien. A défaut, les dispositions prévues au § 6 peuvent être appliquées.</p>	<p>§ 6. Lorsqu'il est constaté que l'étranger ne peut apporter la preuve des liens de parenté ou d'alliance invoqués, par des documents officiels conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des entretiens avec celui-ci et l'étranger rejoint ou à toute enquête jugée nécessaire, et proposer, le cas échéant, toute analyse complémentaire.</p>	<p>§ 7. Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.</p>
	<p>Les dispositions du § 3, alinéas 3 et 4, sont également d'application.</p>	<p>§ 5. Lorsque le ou les membres de la famille d'un étranger reconnu réfugié dont les liens de parenté ou d'alliance sont antérieurs à l'entrée de celui-ci dans le Royaume, ne peuvent fournir les documents officiels qui prouvent qu'ils remplissent les conditions relatives au lien de parenté ou d'alliance, visées à l'article 10, il est tenu compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien. A défaut, les dispositions prévues au § 6 peuvent être appliquées.</p>	<p>§ 6. Lorsqu'il est constaté que l'étranger ne peut apporter la preuve des liens de parenté ou d'alliance invoqués, par des documents officiels conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des entretiens avec celui-ci et l'étranger rejoint ou à toute enquête jugée nécessaire, et proposer, le cas échéant, toute analyse complémentaire.</p>	<p>§ 7. Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.</p>

Article 13	Article 13	Article 13
L'autorisation de séjour est donnée pour une durée illimitée à moins qu'elle ne fixe expressément une limite en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou la durée des prestations qu'il doit effectuer en Belgique. Le titre de séjour qui constate que l'étranger est admis à séjournier en vertu de l'article 10 ou autorisé à séjournier pour une durée illimitée est valable pendant un an. Il est prorogé ou renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de sa résidence.	§ 1 ^{er} . Sauf prévision expresse inverse, l'autorisation de séjour est donnée pour une durée limitée, soit fixée par la présente loi, soit en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé, soit en rapport avec la nature ou la durée des prestations qu'il doit effectuer en Belgique.	§ 1 ^{er} . Sauf prévision expresse inverse, l'autorisation de séjour est donnée pour une durée limitée, soit fixée par la présente loi, soit en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé, soit en rapport avec la nature ou la durée des prestations qu'il doit effectuer en Belgique.
Le titre de séjour de l'étranger autorisé à séjournier pour une durée limitée est valable jusqu'au terme de validité de l'autorisation. Il est prorogé ou renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de sa résidence, à condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre et que le Ministre ou son délégué ait prorogé l'autorisation pour une nouvelle période.	L'autorisation de séjour donnée pour une durée limitée sur la base de l'article 9ter devient illimitée à l'expiration de la période de cinq ans suivant la demande d'autorisation.	L'autorisation de séjour donnée pour une durée limitée sur la base de l'article 9ter devient illimitée à l'expiration de la période de cinq ans suivant la demande d'autorisation.
Le Ministre ou son délégué, peut donner l'ordre de quitter le territoire à l'étranger qui prolonge son séjour dans le pays au-delà de la durée limitée pour laquelle il avait été autorisé à séjournier en Belgique et qui n'est plus en possession d'un titre de séjour régulier. Il peut prendre la même mesure à l'égard des membres de sa famille qui ont été admis à séjournier dans le Royaume en vertu de l'article 10, alinéa 1er, 4 ^o . L'ordre de quitter le territoire indiqué qu'il a été fait application des dispositions du présent article.	L'admission au séjour en vertu de l'article 10 est reconnue pour une durée limitée pendant la période de trois ans suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite, à l'expiration de laquelle elle devient illimitée.	L'admission au séjour en vertu de l'article 10 est reconnue pour une durée limitée pendant la période de trois ans suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite, à l'expiration de laquelle elle devient illimitée.
Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille d'un étranger autorisé au séjour pour une durée limitée, auxquels l'article 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 1 ^o , est applicable, se voient appliquer la disposition prévue à l'alinéa 6.	Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille d'un étranger autorisé au séjour pour une durée limitée, auxquels l'article 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 1 ^o , est applicable, se voient appliquer la disposition prévue à l'alinéa 6.	Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille d'un étranger autorisé au séjour pour une durée limitée, auxquels l'article 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 1 ^o , est applicable, se voient appliquer la disposition prévue à l'alinéa 6.
Le titre de séjour délivré à un étranger autorisé ou admis au séjour pour une durée limitée est valable jusqu'au terme de validité de l'autorisation ou de l'admission. Lorsqu'un titre de séjour a été délivré à un étranger admis au séjour pour une durée limitée conformément à l'alinéa 3 et que l'admission au séjour devient illimitée pendant la durée de validité de ce titre de séjour, celui-ci reste valable jusqu'à	Le titre de séjour délivré à un étranger autorisé ou admis au séjour pour une durée limitée est valable jusqu'au terme de validité de l'autorisation ou de l'admission. Lorsqu'un titre de séjour a été délivré à un étranger admis au séjour pour une durée limitée conformément à l'alinéa 3 et que l'admission au séjour devient illimitée pendant la durée de validité de ce titre de séjour, celui-ci reste valable jusqu'à	Le titre de séjour délivré à un étranger autorisé ou admis au séjour pour une durée limitée est valable jusqu'au terme de validité de l'autorisation ou de l'admission. Lorsqu'un titre de séjour a été délivré à un étranger admis au séjour pour une durée limitée conformément à l'alinéa 3 et que l'admission au séjour devient illimitée pendant la durée de validité de ce titre de séjour, celui-ci reste valable jusqu'à

<p>Le Roi détermine les délais et les conditions dans lesquels le renouvellement ou la prorogation des titres de séjour doit être demandé.</p>	<p>son terme de validité. Le Roi fixe la durée de validité du titre de séjour délivré à l'étranger autorisé ou admis au séjour pour une durée illimitée.</p> <p>Les membres de la famille visés à l'article 10bis, §§ 1er et 2, obtiennent un titre de séjour dont le terme de validité est identique à celui du titre de séjour de l'étranger rejoint.</p>	<p>§ 2. Le titre de séjour est prorogé ou renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de sa résidence, à la condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre et que le ministre ou son délégué ait prorogé l'autorisation pour une nouvelle période ou n'ait pas mis fin à l'admission au séjour.</p>	<p>Le Roi détermine les délais et les conditions dans lesquels le renouvellement ou la prorogation des titres de séjour doit être demandé.</p>	<p>§ 2. Le titre de séjour est prorogé ou renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de sa résidence, à la condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre et que le ministre ou son délégué ait prorogé l'autorisation pour une nouvelle période ou n'ait pas mis fin à l'admission au séjour.</p>	<p>Le Roi détermine les délais et les conditions dans lesquels le renouvellement ou la prorogation des titres de séjour doit être demandé.</p>	<p>§ 2bis. Le Ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée lorsque celui-ci a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, qui ont été déterminants pour obtenir l'autorisation de séjour.</p>	<p>§ 3. Le ministre ou son délégué peut donner l'ordre de quitter le territoire à l'étranger autorisé à séjournier dans le Royaume pour une durée limitée, fixée par la loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou la durée de ses activités en</p>
--	--	--	--	--	--	---	--

	<p>Belgique, dans un des cas suivants:</p> <p>1° lorsqu'il prolonge son séjour dans le Royaume au-delà de cette durée limitée;</p> <p>2° lorsqu'il ne remplit plus les conditions mises à son séjour;</p> <p>3° lorsqu'il a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, qui ont été déterminants pour obtenir l'autorisation de séjour.</p>	<p>Belgique, dans un des cas suivants:</p> <p>1° lorsqu'il prolonge son séjour dans le Royaume au-delà de cette durée limitée;</p> <p>2° lorsqu'il ne remplit plus les conditions mises à son séjour;</p> <p>3° lorsqu'il a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, qui ont été déterminants pour obtenir l'autorisation de séjour.</p>	<p>§ 4. Le ministre ou son délégué peut prendre la même mesure à l'égard des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 2, dans un des cas suivants :</p> <p>1° il est mis fin au séjour de l'étranger rejoint sur la base du § 3;</p> <p>2° cet étranger ne remplit plus les conditions mises à son séjour;</p> <p>3° cet étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;</p> <p>4° l'étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que partenaire enregistré au sens de l'article 10, § 1er, 4° ou 5°, ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié ou a une relation durable avec une autre personne;</p>	<p>§ 4. Le ministre ou son délégué peut prendre la même mesure à l'égard des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 2, dans un des cas suivants :</p> <p>1° il est mis fin au séjour de l'étranger rejoint sur la base du § 3;</p> <p>2° cet étranger ne remplit plus les conditions mises à son séjour;</p> <p>3° cet étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;</p> <p>4° l'étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que partenaire enregistré au sens de l'article 10, § 1er, 4° ou 5°, ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié ou a une relation durable avec une autre personne;</p>
--	--	--	--	--

<p>5° cet étranger a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, afin d'être autorisé au séjour, ou il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.</p>	<p>Sans préjudice de l'application de l'article 61, § 3, le ministre ou son délégué peut prendre la même mesure à l'égard des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 1er.</p>	<p>§ 5. Au cours des dix années suivant la demande d'autorisation de séjour, le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger autorisé au séjour de plus de trois mois sur la base de l'article 9ter et lui donner l'ordre de quitter le territoire lorsqu'il a obtenu cette autorisation sur la base de faits présentés de manière altérée ou qu'il a dissimulés, de fausses déclarations ou de documents faux ou falsifiés, qui ont été déterminants dans l'octroi de l'autorisation.</p>	<p>§ 6. L'ordre de quitter le territoire indique qu'il a été fait application des dispositions du présent article.</p>	<p>Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions de l'article 10. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées de fraude ou que le</p>

		mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.
Article 14	Article 14	<p>Pour s'établir dans le Royaume, l'étranger doit y être autorisé par le Ministre ou son délégué.</p> <p>Cette autorisation ne peut être accordée qu'à l'étranger préalablement autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée.</p> <p>Pour s'établir dans le Royaume, l'étranger doit y être autorisé par le Ministre ou son délégué.</p> <p>Cette autorisation ne peut être accordée qu'à l'étranger qui est admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour plus de trois mois, pour autant que cette admission ou autorisation ne soit pas donnée pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature et la durée des activités en Belgique.</p>
		<p>Article 15bis</p> <p>§ 1er. Sauf si des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale s'y opposent, le statut de résident de longue durée doit être accordé à l'étranger non citoyen de l'Union européenne qui répond aux conditions fixées au § 3 et à l'article 14, alinéa 2, et justifie d'un séjour légal et ininterrompu dans le Royaume au cours des cinq ans qui précèdent immédiatement la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée.</p> <p>Dans le calcul de ce séjour de cinq ans, il n'est pas tenu compte de la ou des périodes au cours desquelles l'étranger a été autorisé ou admis au séjour pour une durée limitée ou a été titulaire d'une carte d'identité diplomatique, consulaire ou spéciale, conformément à l'arrêté royal du 30</p>

octobre 1991 relatif aux documents de séjour en Belgique de certains étrangers.

Par dérogation à l'alinéa précédent, la ou les périodes au cours desquelles l'étranger a été autorisé au séjour pour une durée limitée sur la base de l'article 61/7 sera totalement prise en compte et la ou les périodes de séjour de l'étudiant en vertu de l'article 58 ou de l'étranger autorisé à séjourner dans le Royaume pour y suivre une formation professionnelle, sera prise en compte pour moitié.

§ 2. Le § 1er n'est pas applicable à l'étranger reconnu réfugié ni à l'étranger bénéficiaire de la protection subsidiaire.

§ 3. L'étranger visé au § 1er doit apporter la preuve qu'il dispose pour lui-même et les membres de sa famille qui sont à sa charge de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics, ainsi que d'une assurance-maladie couvrant les risques en Belgique.

Les moyens de subsistance visés à l'alinéa 1er doivent être au moins égaux au niveau de ressources en deçà duquel une aide sociale peut être accordée. Dans le cadre de leur évaluation, il est tenu compte de leur nature et leur régularité.

Le Roi fixe, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres et compte tenu des critères définis dans l'alinéa précédent, le montant minimum de

	<p>moyens de subsistance requis.</p> <p>§ 4. Le délai de cinq ans visé au § 1er n'est pas interrompu par des absences inférieures à six mois consécutifs et qui ne dépassent pas au total une durée de dix mois sur le délai total de cinq ans.</p> <p>Ces périodes d'absence sont en outre prises en compte dans le calcul du délai.</p>
--	--

Article 16	Article 16	Article 16
<p>La demande d'autorisation d'établissement est adressée à l'administration communale de la résidence, qui en délivre un accusé de réception et la transmet dans tous les cas au Ministre pour décision.</p> <p>La demande d'autorisation d'établissement est adressée à l'administration communale du lieu de résidence, qui en délivre un accusé de réception et l'acquisition du statut de résident de longue durée. La demande d'acquisition du statut de résident de longue durée vaut demande d'autorisation d'établissement.</p>	<p>L'étranger établi peut à tout moment demander l'acquisition du statut de résident de longue durée.</p> <p>Le Roi fixe le modèle de la demande d'autorisation d'établissement et de la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée.</p>	<p>§ 1er. L'étranger non établi, qui répond à la condition fixée à l'article 14, alinéa 2, peut, à son choix, demander l'autorisation d'établissement ou l'acquisition du statut de résident de longue durée.</p> <p>Le Roi fixe le modèle de la demande d'autorisation d'établissement ou d'acquisition du statut de résident de longue durée.</p> <p>§ 2. La demande d'autorisation d'établissement ou d'acquisition du statut de résident de longue durée est adressée à l'administration communale du lieu de résidence, qui en délivre un accusé de réception et la transmet au Ministre ou à son délégué, pour autant que l'étranger réponde à la condition visée à l'article 14 et, lorsque son identité n'est pas établie, qu'il produise la copie d'un passeport valable.</p> <p>La demande d'acquisition du statut de résident de longue durée doit être accompagnée des preuves attestant de la réunion des conditions fixées à l'article 15bis, § 3.</p> <p>Le Roi fixe les règles relatives au traitement de la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée ainsi que la conséquence de l'absence de décision à l'expiration du délai fixé.</p>

Article 17

L'étranger autorisé à s'établir dans le Royaume est inscrit au registre de la population de la commune de sa résidence.

Le Roi détermine le mode d'inscription et le modèle du titre d'établissement délivré au moment de l'inscription et faisant foi de celle-ci.

§ 1. L'étranger autorisé à s'établir dans le Royaume est inscrit au registre de la population de la commune de sa résidence.

Le Roi détermine le mode d'inscription et le modèle du titre d'établissement délivré au moment de l'inscription et faisant foi de celle-ci.

§ 2. Lorsque l'étranger autorisé à s'établir dans le Royaume se voit, simultanément ou postérieurement, accorder le statut de résident de longue durée, il lui est délivré un permis de séjour de résident de longue durée-CE.

Il lui est remis à cette occasion un document, rédigé dans une des trois langues nationales et en anglais, l'informant de ses droits et obligations sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée.

Le Roi détermine le modèle du permis de séjour de résident de longue durée-CE. Ce titre de séjour remplace le titre d'établissement visé au § 1er et fait foi de l'inscription au registre de la population. Lorsque le Ministre ou son délégué accorde le statut de résident de longue durée à l'étranger visé à l'article 61/7, il notifie sa décision à l'Etat membre de l'Union européenne qui avait délivré un permis de séjour de résident de longue durée-CE à celui-ci, sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne précédée.

Article 18	Article 18	Article 18	Article 18bis
<p>La durée de validité de l'autorisation d'établissement est illimitée. Le Roi fixe la durée de validité du titre qui constate l'autorisation d'établissement.</p>	<p>§ 1. La durée de validité de l'autorisation d'établissement est illimitée. Le Roi fixe la durée de validité du titre qui constate l'autorisation d'établissement.</p>	<p>§ 1er. Sous réserve des dispositions de l'article 19, la durée de validité de l'autorisation d'établissement et du statut de résident de longue durée est illimitée.</p> <p>Le Roi fixe la durée du titre qui constate l'autorisation d'établissement et du permis de séjour de résident de longue durée-CE.</p> <p>§ 2. Le Ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été autorisé à s'établir dans le Royaume sur la base de l'article 14 n'a plus le droit de séjournier dans le Royaume lorsque cet étranger a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, afin d'être admis ou autorisé au séjour.</p>	<p>§ 2. Le Ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été autorisé à s'établir dans le Royaume sur la base de l'article 14 ou qui a acquis le statut de résident de longue durée sur la base de l'article 15bis, n'a plus le droit d'y séjourner et/ou perd ce statut, lorsque cet étranger a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, qui ont été déterminants pour la reconnaissance du droit de séjour ou pour obtenir l'autorisation de séjour, pour obtenir l'autorisation d'établissement ou pour l'acquisition du statut de résident de longue durée.</p> <p>L'étranger auquel a été accordé le statut de résident de longue durée dans le Royaume perd ce statut lorsque le même statut lui est accordé dans un autre Etat membre de l'Union européenne, en application de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée.</p>

Article 19

L'étranger, qui est porteur d'un titre de séjour ou d'établissement belge valable et quitte le pays, dispose d'un droit de retour dans le Royaume pendant un an.

L'étranger qui prévoit que son absence du Royaume se prolongera au-delà du terme de validité du titre de séjour peut en obtenir la prorogation ou le renouvellement anticipé.

L'étranger dont l'absence du Royaume est supérieure à un an peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, être autorisé à revenir dans le Royaume.

L'autorisation de rentrer dans le Royaume ne peut lui être refusée que sur base de l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8° ou s'il ne respecte pas les conditions mises à son séjour.

Le Roi règle les conditions de validité et de renouvellement des titres de séjour et d'établissement de l'étranger qui, après s'être absenté, revient dans le Royaume.

§ 1er. L'étranger, qui est porteur d'un titre de séjour ou d'établissement belge valable et quitte le pays, dispose d'un droit de retour dans le Royaume pendant un an.

L'étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée sur la base de l'article 15bis, ne perd par contre son droit de retour dans le Royaume que s'il s'absente des territoires des Etats membres de l'Union européenne pendant douze mois consécutifs ou lorsqu'il a quitté le Royaume depuis six ans au moins.

Le Roi fixe, par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, les conditions et les cas dans lesquels l'étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée qui était absent des territoires des Etats membres de l'Union européenne pendant douze mois consécutifs, ne perd pas son droit de retour dans le Royaume.

L'étranger qui prévoit que son absence du Royaume se prolongera au-delà du terme de validité du titre de séjour peut en obtenir la prorogation ou le renouvellement anticipé.

L'autorisation de rentrer dans le Royaume ne peut lui être refusée que pour raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, ou s'il ne respecte pas les conditions mises à son séjour.

§ 2. L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, dont l'absence du Royaume est supérieure à un an, peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté

royal délibéré en Conseil des Ministres, être autorisé à revenir dans le Royaume.

L'étranger visé au § 1er, alinéa 2, qui a perdu son droit de retour, peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, recouvrer le statut de résident de longue durée.

§ 3. Le Roi règle les conditions de validité et de renouvellement des titres de séjour et d'établissement ou du permis de séjour de résident de longue durée-CE de l'étranger qui, après s'être absenté, revient dans le Royaume.

§ 4. Sous réserve de l'application du § 1er, alinéa 2, lorsqu'un étranger porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée-CE belge fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par les autorités compétentes d'un autre Etat membre de l'Union européenne, consécutivement au refus de prorogation ou au retrait du titre de séjour délivré sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, lorsque les conditions mises à son séjour ne sont plus remplies ou lorsqu'il séjourne de manière illégale dans ce Etat, le Ministre ou son délégué est tenu de le reprendre en charge, ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, même si la durée de validité du permis de séjour de résident de longue durée-CE délivré en Belgique est expirée.

Article 20	Article 20	Article 20
Sans préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international, et à l'article 21 le Ministre peut renvoyer l'étranger qui n'est pas établi dans le Royaume lorsqu'il a porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale ou n'a pas respecté les conditions mises à son séjour, telles que prévues par la loi. Dans les cas où en vertu d'un traité international une telle mesure ne peut être prise qu'après que l'étranger ait été entendu, le renvoi ne pourra être ordonné qu'après l'avis de la Commission consultative des étrangers. Le Roi fixe par arrêté délibéré en Conseil des Ministres les autres cas dans lesquels le renvoi ne pourra être ordonné qu'après l'avis de la Commission consultative des étrangers.	Sans préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international, et à l'article 21 le Ministre peut renvoyer l'étranger qui n'est pas établi dans le Royaume lorsqu'il a porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale ou n'a pas respecté les conditions mises à son séjour, telles que prévues par la loi. Dans les cas où en vertu d'un traité international une telle mesure ne peut être prise qu'après que l'étranger ait été entendu, le renvoi ne pourra être ordonné qu'après l'avis de la Commission consultative des étrangers. Le Roi fixe par arrêté délibéré en Conseil des Ministres les autres cas dans lesquels le renvoi ne pourra être ordonné qu'après l'avis de la Commission consultative des étrangers.	Sans préjudice de l'article 21, §§ 1 ^{er} et 2, l'étranger établi dans le Royaume peut lorsqu'il a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, être expulsé par le Roi, après avis de la Commission consultative des étrangers. L'arrêté d'expulsion doit être délibéré en Conseil des Ministres si la mesure est fondée sur l'activité politique de cet étranger.
Sans préjudice de l'article 21, §§ 1 ^{er} et 2, l'étranger établi dans le Royaume peut lorsqu'il a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, être expulsé par le Roi, après avis de la Commission consultative des étrangers. L'arrêté d'expulsion doit être délibéré en Conseil des Ministres si la mesure est fondée sur l'activité politique de cet étranger.	Sans préjudice de l'article 21, §§ 1 ^{er} et 2, l'étranger établi dans le Royaume peut lorsqu'il a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, être expulsé par le Roi, après avis de la Commission consultative des étrangers. L'arrêté d'expulsion doit être délibéré en Conseil des Ministres si la mesure est fondée sur l'activité politique de cet étranger.	Les arrêtés de renvoi et d'expulsion doivent être fondés exclusivement sur le comportement personnel de l'étranger. Il ne peut lui être fait grief de l'usage conforme à la loi qu'il a fait de la liberté de manifester ses opinions ou de celle de réunion pacifique ou d'association.

Article 30bis	Article 30bis	Article 30bis
<p>§ 1er. Pour l'application du présent article, il y a lieu d'entendre par «prise de données biométriques», la prise d'empreintes digitales et de photographies.</p> <p>§ 2. Peuvent être soumis à la prise de données biométriques:</p>	<p>§ 1er. Pour l'application du présent article, il y a lieu d'entendre par «prise de données biométriques», la prise d'empreintes digitales et de photographies.</p> <p>§ 2. Peuvent être soumis à la prise de données biométriques:</p>	<p>§ 1er. Pour l'application du présent article, il y a lieu d'entendre par «prise de données biométriques», la prise d'empreintes digitales et de photographies.</p> <p>§ 2. Peuvent être soumis à la prise de données biométriques:</p>
<p>1° l'étranger qui demande un visa, une autorisation tenant lieu de visa ou une autorisation de séjour auprès d'un représentant diplomatique ou consulaire belge ou d'un représentant diplomatique ou consulaire qui représente les intérêts de la Belgique, à l'exception de l'étranger visé par l'article 10, § 1er, 1° et 4°, ou par l'article 40, §§ 3 à 6;</p> <p>2° l'étranger qui introduit dans le Royaume une demande d'autorisation de séjour de trois mois au maximum ou une demande en vue d'y être admis ou autorisé à un séjour de plus de trois mois à l'exception de l'étranger visé par l'article 10, alinéa 1er, 1° et 4°, ou par l'article 40, §§ 3 à 6;</p> <p>3° l'étranger refoulé sur la base de l'article 3 ou auquel un ordre de quitter le territoire est notifié conformément à l'article 7 ou 27;</p> <p>4° l'étranger qui fait l'objet d'un arrêté ministériel de renvoi ou un arrêté royal d'expulsion conformément à l'article 20;</p>	<p>1° l'étranger qui demande un visa, une autorisation tenant lieu de visa ou une autorisation de séjour auprès d'un représentant diplomatique ou consulaire belge ou d'un représentant diplomatique ou consulaire qui représente les intérêts de la Belgique, à l'exception de l'étranger visé par l'article 10, § 1er, 1° et 4° à 7°, ou par l'article 40 bis ou 40 ter;</p> <p>2° l'étranger qui introduit dans le Royaume une demande d'autorisation de séjour de trois mois au maximum ou une demande en vue d'y être admis ou autorisé à un séjour de plus de trois mois à l'exception de l'étranger visé par l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1° et 4° à 7°, ou par l'article 40, §§ 3 à 6;</p> <p>3° l'étranger refoulé sur la base de l'article 3 ou auquel un ordre de quitter le territoire est notifié conformément à l'article 7 ou 27;</p> <p>4° l'étranger qui fait l'objet d'un arrêté ministériel de renvoi ou un arrêté royal d'expulsion conformément à l'article 20;</p>	<p>1° l'étranger qui demande un visa, une autorisation tenant lieu de visa ou une autorisation de séjour auprès d'un représentant diplomatique ou consulaire belge ou d'un représentant diplomatique ou consulaire qui représente les intérêts de la Belgique, à l'exception de l'étranger visé par l'article 10, § 1er, 1° et 4° à 7°, ou par l'article 40 bis ou 40 ter;</p> <p>2° l'étranger qui introduit dans le Royaume une demande d'autorisation de séjour de trois mois au maximum ou une demande en vue d'y être admis ou autorisé à un séjour de plus de trois mois à l'exception de l'étranger visé par l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1° et 4° à 7°, ou par l'article 40 bis ou 40 ter;</p> <p>3° l'étranger refoulé sur la base de l'article 3 ou auquel un ordre de quitter le territoire est notifié conformément à l'article 7 ou 27;</p> <p>4° l'étranger qui fait l'objet d'un arrêté ministériel de renvoi ou un arrêté royal d'expulsion conformément à l'article 20;</p>

<p>Le Roi détermine le délai durant lequel doivent être conservées les données biométriques qui ont été prises conformément au présent article.</p> <p>§ 3. Les données biométriques sont prises à l'initiative du représentant diplomatique ou consulaire belge ou du ministre ou de son délégué. Elles peuvent l'être aussi à l'initiative d'un officier de police judiciaire, en ce compris l'officier de police judiciaire dont la compétence est limitée ou d'un officier de la police administrative.</p> <p>§ 4. Les données biométriques ne peuvent être utilisées que dans la mesure où elles sont nécessaires pour :</p> <p>1° établir et/ou vérifier l'identité de l'étranger;</p>	<p>Le Roi détermine le délai durant lequel doivent être conservées les données biométriques qui ont été prises conformément au présent article.</p> <p>§ 3. Les données biométriques sont prises à l'initiative du représentant diplomatique ou consulaire belge ou du ministre ou de son délégué. Elles peuvent l'être aussi à l'initiative d'un officier de police judiciaire, en ce compris l'officier de police judiciaire dont la compétence est limitée ou d'un officier de la police administrative.</p> <p>§ 4. Les données biométriques ne peuvent être utilisées que dans la mesure où elles sont nécessaires pour :</p> <p>1° établir et/ou vérifier l'identité de l'étranger;</p>	<p>§ 3. Les données biométriques sont prises à l'initiative du représentant diplomatique ou consulaire belge ou du ministre ou de son délégué. Elles peuvent l'être aussi à l'initiative d'un officier de police judiciaire, en ce compris l'officier de police judiciaire dont la compétence est limitée ou d'un officier de la police administrative.</p> <p>§ 4. Les données biométriques ne peuvent être utilisées que dans la mesure où elles sont nécessaires pour :</p> <p>1° établir et/ou vérifier l'identité de l'étranger;</p> <p>2° examiner si l'étranger concerné constitue un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale;</p> <p>3° respecter les obligations prévues par les règlements et directives européens adoptés par le Conseil de l'Union européenne.</p>	<p>§ 3. Les données biométriques sont prises à l'initiative du représentant diplomatique ou consulaire belge ou du ministre ou de son délégué. Elles peuvent l'être aussi à l'initiative d'un officier de police judiciaire, en ce compris l'officier de police judiciaire dont la compétence est limitée ou d'un officier de la police administrative.</p> <p>§ 4. Les données biométriques ne peuvent être utilisées que dans la mesure où elles sont nécessaires pour :</p> <p>1° établir et/ou vérifier l'identité de l'étranger;</p> <p>2° examiner si l'étranger concerné constitue un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale;</p> <p>3° respecter les obligations prévues par les règlements et directives européens adoptés par le Conseil de l'Union européenne.</p>	<p>§ 5. L'enregistrement, le traitement, l'exploitation et la transmission des données biométriques sont effectués sous le contrôle de la Commission de la protection de la vie privée, conformément à la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel.</p> <p>§ 5. L'enregistrement, le traitement, l'exploitation et la transmission des données biométriques sont effectués sous le contrôle de la Commission de la protection de la vie privée, conformément à la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel.</p>	<p>§ 6. A la requête du ministre ou de son délégué, les données biométriques visées au § 2 peuvent être obtenues, pour les finalités visées au § 4, auprès</p>
---	---	--	--	---	--

<p>des autorités judiciaires, des services de police et des fonctionnaires et agents des services publics qui disposent de ces données.</p>	<p>Article 39/79</p> <p>§ 1. Sauf accord de l'intéressé, aucune mesure d'éloignement du territoire ne peut être exécutée de manière forcée à l'égard de l'étranger pendant le délai fixé pour l'introduction du recours introduit contre les décisions visées à l'alinéa 2 ni pendant l'examen de celui-ci, et de telles mesures ne peuvent être prises à l'égard de l'étranger en raison de faits qui ont donné lieu à la décision attaquée.</p> <p>Les décisions visées à l'alineáa 1er sont :</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° la décision refusant l'autorisation de séjour aux étrangers visés à l'article 10bis, pour autant que l'étranger rejoint réside toujours dans le Royaume, n'y prolonge pas son séjour au-delà de la durée limitée de son autorisation de séjour ou ne fasse pas l'objet d'un ordre de quitter le territoire; 2° la décision refusant de reconnaître le droit de séjour ou mettant fin à celui-ci, prise en application de l'article 11, §§ 1er et 2; 3° l'ordre de quitter le territoire délivré aux membres de la famille visés à l'article 10bis, § 2, sur la base de l'article 13, § 4, alinéa 1er, ou aux membres de la famille visés à l'article 10bis, § 1er, pour les mêmes motifs, pour autant que l'étranger rejoint réside toujours dans le Royaume, n'y prolonge pas son séjour au-delà de la durée limitée de son autorisation de séjour ou ne fasse pas l'objet d'un ordre de quitter le territoire; <p>Les décisions visées à l'alineáa 1er sont :</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° la décision refusant l'autorisation de séjour aux étrangers visés à l'article 10bis, pour autant que l'étranger rejoint réside toujours dans le Royaume, n'y prolonge pas son séjour au-delà de la durée limitée de son autorisation de séjour ou ne fasse pas l'objet d'un ordre de quitter le territoire; 2° la décision refusant de reconnaître le droit de séjour ou mettant fin à celui-ci, prise en application de l'article 11, §§ 1er et 2; 3° l'ordre de quitter le territoire délivré aux membres de la famille visés à l'article 10bis, § 2, sur la base de l'article 13, § 4, alinéa 1er, ou aux membres de la famille visés à l'article 10bis, § 1er, pour les mêmes motifs, pour autant que l'étranger rejoint réside toujours dans le Royaume, n'y prolonge pas son séjour au-delà de la durée limitée de son autorisation de séjour ou ne fasse pas l'objet d'un ordre de quitter le territoire; <p>des autorités judiciaires, des services de police et des fonctionnaires et agents des services publics qui disposent de ces données.</p> <p>Article 39/79</p> <p>§ 1. Sauf accord de l'intéressé, aucune mesure d'éloignement du territoire ne peut être exécutée de manière forcée à l'égard de l'étranger pendant le délai fixé pour l'introduction du recours introduit contre les décisions visées à l'alinéa 2 ni pendant l'examen de celui-ci, et de telles mesures ne peuvent être prises à l'égard de l'étranger en raison de faits qui ont donné lieu à la décision attaquée.</p>
---	---

	d'un ordre de quitter le territoire;	pas l'objet d'un ordre de quitter le territoire;
	4° le renvoi, sauf lorsque celui-ci a déjà fait l'objet d'un avis de la Commission consultative des étrangers, conformément à l'article 20, alinéa 1 ^{er} ;	4° le renvoi, sauf lorsque celui-ci a déjà fait l'objet d'un avis de la Commission consultative des étrangers, conformément à l'article 20, alinéa 1 ^{er} ;
	5° le rejet d'une demande d'autorisation d'établissement;	5° le rejet d'une demande d'autorisation d'établissement ou de statut de résident de longue durée;
	6° la décision enjoignant à l'étranger, en application de l'article 22, de quitter des lieux déterminés, d'en demeurer éloigné ou de résider en un lieu déterminé;	6° la décision enjoignant à l'étranger, en application de l'article 22, de quitter des lieux déterminés, d'en demeurer éloigné ou de résider en un lieu déterminé;
	7° toute décision de refus de reconnaissance du droit de séjour à un étranger UE, sur la base de la réglementation européenne applicable, ainsi que toute décision mettant fin au séjour de l'étranger UE sur la base de l'article 44bis;	7° toute décision de refus de reconnaissance du droit de séjour à un citoyen de l'Union ou un membre de sa famille visé à l'article 40 bis, sur la base de la réglementation européenne applicable, ainsi que toute décision mettant fin au séjour d'un citoyen de l'Union ou d'un membre de sa famille visé à l'article 40 bis;
	8° toute décision d'éloignement d'un étranger UE dispensé de l'obligation d'obtenir un titre de séjour distinct du document qui a permis son entrée sur le territoire belge;	8° toute décision de refus de reconnaissance du droit de séjour d'un étranger visé à l'article 40ter;
	9° la décision refusant l'autorisation de séjour demandée sur la base de l'article 58 à un étranger qui désire faire des études en Belgique.	9° la décision refusant l'autorisation de séjour demandée sur la base de l'article 58 à un étranger qui désire faire des études en Belgique.
	§ 2. Le cas échéant, en cas de contestation visée au § 1 ^{er} , alinéa 2, 6° et 7°, l'étranger UE sera autorisé par le Ministre ou son délégué à présenter en personne ses moyens de défense, sauf lorsque sa	§ 2. Le cas échéant, en cas de contestation visée au § 1 ^{er} , alinéa 2, 6° et 7°, l'étranger UE sera autorisé à présenter en personne ses moyens de défense, sauf lorsque sa

	<p>comparution risque de perturber sérieusement l'ordre public ou la sécurité publique ou lorsque le recours a trait à un refus d'accès au territoire.</p> <p>Cette disposition est également d'application pour le Conseil d'Etat, agissant en tant que juge en cassation contre une décision du Conseil.</p>	<p>comparution risque de perturber sérieusement l'ordre public ou la sécurité publique ou lorsque le recours a trait à un refus d'accès au territoire.</p> <p>Cette disposition est également d'application pour le Conseil d'Etat, agissant en tant que juge en cassation contre une décision du Conseil.</p>
Chapitre I		Chapitre I

Etrangers ressortissants des états membres des communautés européennes, membres de leur famille et étrangers membres de la famille d'un belge

Article 40

§ 1er. Sans préjudice des dispositions contenues dans les règlements du Conseil et de la Commission des Communautés européennes et de celles plus favorables dont l'étranger C.E. pourrait se prévaloir, les dispositions ci-après lui sont applicables.

- § 2. Pour l'application de la présente loi, on entend par étranger C.E. tout ressortissant d'un Etat membre des Communautés européennes qui séjourne ou se rend dans le Royaume et qui:
 - 1° soit y exerce ou entend y exercer une activité salariée ou non salariée;
 - 2° soit y bénéficie ou entend y bénéficier d'une prestation de services;
 - 3° soit y bénéficie ou entend y bénéficier du droit de demeurer;
 - 4° soit y bénéficiaire ou entend y bénéficier du droit de séjour après avoir cessé une activité professionnelle exercée dans la Communauté;
 - 5° soit y suit ou entend y suivre, à titre principal, une formation professionnelle dans un établissement d'enseignement agréé;
 - 6° soit n'appartient à aucune des catégories visées aux 1° à 5°.
- § 3. Sauf dispositions contraires de la présente loi, sont assimilées à l'étranger C.E., visé au §2, 1°, 2°

§ 1er. Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans les lois ou les règlements européens dont le citoyen de l'Union pourrait se prévaloir, les dispositions ci-après lui sont applicables.

§ 2. Pour l'application de la présente loi, un citoyen de l'Union est un étranger qui possède la nationalité d'un Etat membre de l'Union européenne et qui séjourne ou se rend dans le Royaume.

§ 3. Tout citoyen de l'Union a le droit de séjournier dans le Royaume pour une période de trois mois au maximum sans autres conditions ou formalités que celles mentionnées à l'article 41, alinéa 1er.

§ 4. Tout citoyen de l'Union a le droit de séjournier dans le Royaume pour une période de plus de trois mois s'il remplit la condition prévue à l'article 41, alinéa 1er et :

- 1° s'il est un travailleur salarié ou non salarié dans le Royaume ou s'il entre dans le Royaume pour chercher un emploi, tant qu'il est en mesure de faire la preuve qu'il continue à chercher un emploi et qu'il a des chances réelles d'être engagé ; ou
- 2° s'il dispose pour lui-même de ressources suffisantes afin de ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale du Royaume au cours de son séjour, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques dans le Royaume ; ou

<p>et 3°, quelle que soit leur nationalité, les personnes ci-après, à condition qu'elles viennent s'installer ou s'installent avec lui :</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° son conjoint ; 2° ses descendants ou ceux de son conjoint, âgés de moins de 21 ans ou qui sont à leur charge ; 3° ses ascendants ou ceux de son conjoint qui sont à leur charge ; 4° le conjoint des personnes visées au 2° et au 3°. 	<p>§ 4. Sauf dispositions contraires de la présente loi, sont assimilées à l'étranger C.E. visé au §2, 4° et 6°, quelle que soit leur nationalité, les personnes ci-après, à condition qu'elles viennent s'installer ou s'installent avec lui :</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° son conjoint ; 2° ses descendants ou ceux de son conjoint qui sont à leur charge ; 3° ses ascendants ou ceux de son conjoint qui sont à leur charge ; 4° le conjoint des personnes visées au 2° et au 3°. 	<p>3° s'il est inscrit dans un établissement d'enseignement organisé, reconnu ou subventionné pour y suivre à titre principal des études, en ce compris une formation professionnelle, et s'il dispose d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques dans le Royaume et assure par déclaration ou par tout autre moyen équivalent de son choix, qu'il dispose de ressources suffisantes afin de ne pas devenir une charge pour le système d'aide du Royaume au cours de son séjour.</p>
	<p>Les ressources suffisantes visées à l'alinéa 1er, 2° et 3°, doivent au moins correspondre au niveau de revenus sous lequel la personne concernée peut bénéficier d'une aide sociale. Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte de la situation personnelle du citoyen de l'Union, qui englobe notamment la nature et la régularité de ses revenus et le nombre de membres de la famille qui sont à sa charge.</p> <p>Le Roi fixe les cas dans lesquels le citoyen de l'Union est considéré comme remplissant la condition de ressources suffisantes visée à l'alinéa 1er, 2°.</p>	

<p>§ 6. Sont également assimilés à l'étranger C.E. le conjoint d'un Belge, qui vient s'installer ou s'installe avec lui, ainsi que leurs descendants âgés de moins de 21 ans ou à leur charge, leurs ascendants qui sont à leur charge et le conjoint de ces descendants ou de ces ascendants, qui viennent s'installer ou s'installent avec eux.</p>	<p>Article 40bis</p> <p>§ 1er. Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans les lois ou les règlements européens dont les membres de famille du citoyen de l'Union pourraient se prévaloir, les dispositions ci-après leur sont applicables.</p> <p>§ 2. Sont considérés comme membres de famille du citoyen de l'Union :</p> <p>1° le conjoint ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique, qui l'accompagne ou le rejoint;</p> <p>2° le partenaire auquel le citoyen de l'Union est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, et qui l'accompagne ou le rejoint, pour autant qu'il s'agisse d'une relation durable et stable d'au moins un an dûment établie, qu'ils soient tous deux âgés de plus de 21 ans et célibataires et n'aient pas de relation durable avec une autre personne ;</p> <p>3° ses descendants et les descendants de son conjoint ou partenaire visé aux 1° ou 2°, âgés de moins de 21 ans ou qui sont à leur charge, qui les accompagnent ou les rejoignent ;</p>
---	---

4° ses descendants et les ascendants de son conjoint ou partenaire visé aux 1° ou 2°, qui sont à leur charge et qui les accompagnent ou les rejoignent.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les critères établissant la stabilité de la relation entre les partenaires, visés au point 2°. L'âge minimum des deux partenaires fixé au point 2° est ramené à 18 ans, lorsque ils peuvent apporter la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'arrivée de l'étranger rejoignant dans le Royaume.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les cas dans lesquels un partenariat enregistré sur la base d'une loi étrangère doit être considéré comme équivalent à un mariage en Belgique.

§ 3. Les membres de famille visés au § 2 qui sont citoyens de l'Union ont le droit d'accompagner ou de rejoindre le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 3, pour autant qu'ils remplissent la condition énoncée à l'article 41, alinéa 1er. Les membres de famille qui ne sont pas citoyens de l'Union doivent remplir la condition fixée à l'article 41, alinéa 2.

§ 4. Les membres de famille visés au § 2 qui sont citoyens de l'Union ont le droit d'accompagner ou de rejoindre le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1° et 2°, pour une période de plus de trois mois pour autant qu'ils remplissent la condition fixée à l'article 41, alinéa 1er. Les membres de famille qui ne sont pas citoyens de l'Union doivent remplir la condition fixée à l'article 41, alinéa 2.

	<p>Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2°, doit également apporter la preuve qu'il dispose de ressources suffisantes afin que les membres de sa famille visés au § 2 ne deviennent pas une charge pour le système d'aide sociale du Royaume au cours de leur séjour, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques pour les membres de sa famille dans le Royaume. Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte de la situation personnelle du citoyen de l'Union, qui englobe notamment la nature et la régularité de ses revenus et le nombre de membres de la famille qui sont à sa charge.</p>	<p>Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 3°, peut être accompagné ou rejoint uniquement par les membres de famille visés au § 2, alinéa 1er, 1° et 2°, ainsi que par ses enfants ou par les enfants des membres de famille visés aux 1° et 2°, qui sont à sa charge, pour autant qu'ils satisfassent, selon le cas, à la condition de l'article 41, alinéas 1er ou 2.</p>
		<p>Article 40ter</p> <p>Les dispositions de ce chapitre qui sont applicables aux membres de la famille du citoyen de l'Union qu'ils accompagnent ou rejoignent, sont applicables aux membres de la famille d'un Belge qu'ils accompagnent ou rejoignent.</p> <p>En ce qui concerne les ascendants visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 4°, le Belge doit démontrer qu'il dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants pour qu'ils ne deviennent pas une charge pour les pouvoirs publics pendant leur</p>

séjour dans le Royaume, ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour les membres de sa famille visés.

Article 41

Le droit d'entrer dans le Royaume est reconnu à l'étranger C.E. sur présentation d'une carte d'identité ou d'un passeport national en cours de validité.

Le conjoint et les membres de sa famille visés à l'article 40, qui ne possèdent pas la nationalité d'un Etat membre des Communautés européennes, doivent être porteurs du document requis en vertu de l'article 2.

Le titulaire d'un document délivré par les autorités belges et ayant permis l'entrée et le séjour dans un Etat membre des Communautés, sera reçu sans formalité sur le territoire belge même si sa nationalité est contestée ou si ce document est périmé.

Article 41

Le droit d'entrée est reconnu au citoyen de l'Union sur présentation d'une carte d'identité ou d'un passeport national en cours de validité, ou s'il peut faire constater ou prouver d'une autre façon sa qualité de bénéficiaire du droit circuler et de séjoumer librement.

Les membres de la famille du citoyen de l'Union visé à l'article 40bis, § 2, qui ne sont pas citoyens de l'Union, doivent être porteurs des documents requis en vertu de l'article 2, ou faire confirmer ou prouver par d'autres moyens leur qualité de bénéficiaires du droit de circuler et de séjoumer librement. Si les membres de la famille concernés sont titulaires d'une carte de séjour délivrée sur la base de la directive 2004/38/CE du 29 avril 2004, ils ne sont pas soumis à l'obligation de visa.

Le titulaire d'un document délivré par les autorités belges et ayant permis l'entrée et le séjour dans un Etat membre des Communautés, sera reçu sans formalité sur le territoire belge même si sa nationalité est contestée ou si ce document est périmé.

Lorsque le citoyen de l'Union n'est pas en possession d'une carte d'identité ou d'un passeport national en cours de validité, ou que les membres de la famille du citoyen de l'Union, qui ne sont pas citoyens de l'Union, ne disposent pas des documents visés à l'article 2, le Ministre ou son délégué peut leur infliger une amende administrative de 200 euros. Cette amende est perçue conformément à l'article 42octies.

<p>Article 41 bis</p> <p>L'étranger CE qui vient en Belgique pour un séjour n'excédant pas trois mois et qui ne loge pas dans une maison d'hébergement soumise à la législation relative au contrôle des voyageurs est tenu de se faire inscrire à l'administration communale du lieu où il loge, dans les huit jours ouvrables de son entrée dans le Royaume, à moins qu'il n'appartienne à l'une des catégories d'étrangers que le Roi a dispensées de cette obligation.</p>	<p>Article 41bis</p> <p>Le citoyen de l'Union qui vient en Belgique pour un séjour n'excédant pas trois mois et les membres de sa famille qui l'accompagnent ou le rejoignent, qui ne logent pas dans une maison d'hébergement soumise à la législation relative au contrôle des voyageurs, sont tenus de signaler leur présence sur le territoire à l'administration communale du lieu où ils résident dans les dix jours ouvrables de leur entrée dans le Royaume, à moins qu'ils n'appartiennent à l'une des catégories d'étrangers que le Roi a dispensées de cette obligation.</p>	<p>Article 41ter</p> <p>Le Roi détermine le modèle de l'attestation qui est délivrée en tant que preuve de cette déclaration de présence. Si la présence n'est pas signalée dans le délai prévu à l'alinéa 1°, le Ministre ou son délégué peut infliger une amende administrative de 200 euros. Cette amende est perçue conformément à l'article 42octies.</p>	<p>Article 41ter</p> <p>§ 1er. Sauf en ce qui concerne le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1°, le Ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qui lui est reconnu sur la base de l'article 40, § 3, lorsqu'il constitue une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale.</p> <p>§ 2. Sauf en ce qui concerne le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1° et les membres de sa famille, le Ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qui lui est reconnu sur la base de l'article 40, § 3,</p>
---	--	--	--

et au droit de séjour des membres de sa famille qui leur est reconnu sur la base de l'article 40bis, § 3, lorsque ceux-ci constituent une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale.

Article 42

Le droit de séjour est reconnu aux étrangers C.E. dans les conditions et pour la durée déterminées par le Roi conformément aux règlements et directives des Communautés européennes.

Ce droit de séjour est constaté par un titre délivré dans les cas et selon les modalités déterminées par le Roi, conformément aux dits règlements et directives.

La décision concernant la délivrance du titre de séjour est prise dans les plus brefs délais et au plus tard dans les six mois de la demande.

Article 42

§ 1er. Le droit de séjour de plus de trois mois dans le Royaume est reconnu au citoyen de l'Union et aux membres de sa famille qui sont dans les conditions et pour la durée déterminées par le Roi, conformément aux règlements et directives européens.

§ 2. Le droit de séjour de plus de trois mois des citoyens de l'Union est constaté par une déclaration d'inscription. Ils sont inscrits, selon le cas, dans le registre des étrangers ou dans le registre de la population.

§ 3. Le droit de séjour des membres de famille du citoyen de l'Union, qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union, est constaté par un titre de séjour. Ils sont inscrits au registre des étrangers. La durée de validité du titre de séjour est égale à la durée prévue du séjour du citoyen de l'Union qu'ils accompagnent ou rejoignent, et n'excède pas cinq ans à partir de la date de sa délivrance.

§ 4. La déclaration d'inscription et le titre de séjour sont délivrés selon les modalités fixées par le Roi, conformément aux règlements et directives européens.

Ils doivent être demandés au plus tard à l'expiration de la période de trois mois suivant la date d'entrée, auprès de l'administration communale du lieu de leur résidence. Lorsque, à l'expiration de cette période, aucune déclaration d'inscription ou aucun titre de séjour n'a été demandé, le Ministre ou son délégué peut infliger

		Article 42bis
		<p>§ 1er. Le Ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour du citoyen de l'Union lorsqu'il ne satisfait plus aux conditions fixées à l'article 40, § 4, et à l'article 40bis, § 4, alinéa 2, ou, dans les cas visés à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° et 3°, lorsqu'il constitue une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale. Le Ministre ou son délégué peut, si nécessaire, vérifier si les conditions pour l'exercice du droit de séjour sont respectées.</p> <p>§ 2. Un citoyen de l'Union conserve cependant le droit de séjour prévu à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1°, dans les cas suivants :</p> <p>1° s'il a été frappé par une incapacité de travail temporaire résultant d'une maladie ou d'un accident ;</p> <p>2° s'il se trouve en chômage involontaire dûment constaté après avoir été employé au moins un an et s'est fait enrégistrer en qualité de demandeur d'emploi auprès du service de l'emploi compétent ;</p> <p>3° s'il se trouve en chômage involontaire dûment constaté à la fin de son contrat de travail à durée déterminée inférieure à un an ou après avoir été involontairement au chômage pendant les douze premiers mois et s'est fait enrégistrer en qualité de demandeur d'emploi auprès du service de l'emploi compétent ; dans ce cas, il conserve le statut de</p>

	<p>travailleur pendant au moins six mois ;</p> <p>4° s'il entreprend une formation professionnelle. A moins que l'intéressé ne se trouve en situation de chômage involontaire, le maintien de la qualité de travailleur suppose qu'il existe une relation entre la formation et l'activité professionnelle antérieure.</p>	<p>Article 42ter</p> <p>§ 1er. A moins que les membres de famille d'un citoyen de l'Union qui sont eux-mêmes citoyens de l'Union, bénéficiant eux-mêmes d'un droit de séjour tel que visé à l'article 40, § 4, ou satisfassent à nouveau aux conditions visées à l'article 40bis, § 2, le ministre ou son délégué peut mettre fin à leur droit de séjour durant les deux premières années de leur séjour en tant que membre de la famille du citoyen de l'Union, dans les cas suivants:</p> <p>1° il est mis fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint, sur la base de l'article 42bis, § 1er ;</p> <p>2° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint quitte le Royaume ;</p> <p>3° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint décède ;</p> <p>4° leur mariage avec le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint est dissous ou annulé, il est mis fin au partenariat enregistré visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou il n'y a plus d'installation commune ;</p>
--	--	---

<p>5° les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, constituent une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale.</p> <p>Au cours de la troisième année de leur séjour en tant que membre de la famille du citoyen de l'Union, visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1° et 2°, une motivation basée sur l'élément visé à l'alinéa 1er ne sera suffisante que si cet élément est complété par des éléments indiquant une situation de complaisance. Les mêmes règles s'appliquent pour les membres de la famille d'un citoyen de l'Union, visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 3°, au cours de la troisième jusqu'à la cinquième année de leur séjour.</p>	<p>§ 2. Les cas visés au § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, ne sont pas applicables aux enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume et sont inscrits dans un établissement d'enseignement ni au parent qui a la garde des enfants jusqu'à la fin de leurs études.</p>	<p>§ 3. Le ministre ou son délégué peut si nécessaire vérifier si les conditions de l'exercice du droit de séjour sont respectées.</p>
	<p style="text-align: center;">Article 42quater</p>	<p>§ 1er. Durant les deux premières années de leur séjour en tant que membre de la famille du citoyen de l'Union, le ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour des membres de famille d'un citoyen de l'Union qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union, dans les cas suivants :</p>

1° il est mis fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint, sur la base de l'article 42bis, § 1er ;

2° si le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint quitte le Royaume ;

3° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint décède ;

4° leur mariage avec le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint est dissous ou annulé, il est mis fin au partenariat enregistré visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou il n'y a plus d'installation commune ;

5° les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, constituent une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale.

Au cours de la troisième année de leur séjour en tant que membre de la famille du citoyen de l'Union, visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1° et 2°, une motivation basée sur l'élément visé à l'alinéa 1er ne sera suffisante que si cet élément est complété par des éléments qui indiquent une situation de complaisance. Les mêmes règles s'appliquent pour les membres de la famille d'un citoyen de l'Union, visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 3°, au cours de la troisième jusqu'à la cinquième année de leur séjour.

§ 2. Les cas visés au § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, ne sont pas applicables aux enfants du citoyen de

l'Union qui séjournent dans le Royaume et sont inscrits dans un établissement d'enseignement ni au parent qui a la garde des enfants jusqu'à la fin de leurs études.

§ 3. Le cas visé au § 1er, alinéa 1er, 3°, n'est pas applicable aux membres de famille qui ont séjourné au moins un an dans le Royaume, pour autant qu'ils prouvent qu'ils sont travailleurs salariés ou non salariés en Belgique, ou qu'ils disposent pour eux-mêmes et pour leurs membres de famille de ressources suffisantes telles que fixées à l'article 40, § 4, alinéa 2, afin de ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique, ou qu'ils sont membres d'une famille déjà constituée dans le Royaume d'une personne répondant à ces conditions.

§ 4. Sans préjudice du § 5, le cas visé au § 1er, alinéa 1er, 4°, n'est pas applicable :

1° lorsque le mariage, le partenariat enregistré ou l'installation commune a duré, au début de la procédure judiciaire de dissolution ou d'annulation du mariage ou lors de la cessation du partenariat enregistré ou de l'installation commune, trois ans au moins, dont au moins un an dans le Royaume ; ou

2° lorsque le droit de garde des enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume a été accordé au conjoint ou au partenaire qui n'est pas citoyen de l'Union par accord entre les conjoints ou les partenaires visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou par décision judiciaire ; ou

	<p>3° lorsque le droit de visite d'un enfant mineur a été accordé au conjoint ou au partenaire visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, qui n'est pas citoyen de l'Union, par accord entre les conjoints ou les partenaires visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou par décision judiciaire, et que le juge a déterminé que ce droit de garde doit être exercé dans le Royaume et cela aussi longtemps que nécessaire ; ou</p> <p>4° lorsque des situations particulièrement difficiles l'exigent, par exemple, le fait d'avoir été victime de violence domestique dans le cadre du mariage ou du partenariat enregistré visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2° ;</p>	<p>et pour autant que les personnes concernées démontrent qu'elles sont travailleurs salariés ou non salariés en Belgique, ou qu'elles disposent de ressources suffisantes visés à l'article 40, § 4, alinéa 2, pour elles-mêmes et pour les membres de leur famille, afin de ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale du Royaume au cours de leur séjour, et qu'elles disposent d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique, ou qu'elles soient membres d'une famille déjà constituée dans le Royaume d'une personne répondant à ces conditions.</p>	<p>§ 5. Le ministre ou son délégué peut si nécessaire vérifier si les conditions du droit de séjour sont respectées.</p>	
--	--	---	--	--

Article 42quinquies

§ 1er. Sans préjudice de l'application de l'article 42sexies et pour autant qu'il n'y ait pas de procédure en cours auprès du Conseil du Contentieux des étrangers conformément à l'article 39/79, un droit de séjour permanent est reconnu au citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1° et 2°, et aux membres de sa famille, pour autant qu'ils aient séjourné sur la base des dispositions du présent chapitre dans le Royaume pendant une période ininterrompue de trois ans.

Le droit de séjour permanent visé à l'alinéa 1er n'est reconnu aux membres de la famille du citoyen de l'Union qui ne sont pas citoyens de l'Union, que pour autant qu'il y ait eu installation commune pendant cette période avec le citoyen de l'Union. Cette condition d'installation commune n'est pas applicable aux membres de la famille qui remplissent les conditions visées à l'article 42quater, §§ 3 et 4, et aux membres de la famille qui conservent leur séjour sur la base de l'article 42quater, § 1, alinéa 2.

§ 2. Le droit de séjour permanent est reconnu au citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 3°, et aux membres de sa famille aux mêmes conditions que celles définies au § 1er, étant entendu qu'une période de cinq ans s'applique

§ 3. La continuité du séjour n'est pas affectée par des absences temporaires ne dépassant pas au total six mois par an, ni par des absences plus longues pour l'accomplissement d'obligations militaires ou par une absence de douze mois consécutifs au

<p>maximum pour des raisons importantes, telles qu'une grossesse et un accouchement, une maladie grave, des études ou une formation professionnelle, ou le détachement pour raisons professionnelles hors du Royaume.</p>	<p>§ 4. Lorsqu'une procédure est en cours devant le Conseil du Contentieux des étrangers conformément à l'article 39/79, la reconnaissance du droit de séjour permanent est suspendue en attendant la conclusion de cette procédure et la décision définitive du ministre ou de son délégué.</p>	<p>§ 5. A leur demande et après vérification de la durée de séjour par le Ministre ou son délégué, un document attestant leur droit de séjour permanent est délivré aux citoyens de l'Union, selon les modalités fixées par le Roi.</p>	<p>§ 6. Le droit de séjour permanent des membres de familles qui ne sont pas citoyens de l'Union est constaté par la délivrance d'une carte de séjour. Ils sont inscrits dans le registre de la population.</p>	<p>Cette carte de séjour est délivrée selon les modalités fixées par le Roi conformément aux règlements et directives européens.</p>	<p>Elle doit être demandée avant l'expiration de la durée de validité du titre de séjour visé à l'article 42, § 3. Lorsque cette carte de séjour n'est pas demandée à temps, le ministre ou son délégué peut infliger une amende administrative de 200 euros. Cette amende est perçue conformément à l'article 42octies.</p>
---	--	---	---	--	--

	<p>Article 42sexies</p> <p>§1. Par dérogation à l'article 42quinquies, le droit de séjour permanent de séjour permanent est accordé, avant l'expiration de la période interrompue de trois ans, aux catégories suivantes de travailleurs salariés ou non salariés visés à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1°:</p> <p>1° le travailleur salarié ou non salarié qui cesse d'exercer son activité à la suite d'une incapacité permanente de travail, à la condition que :</p> <ul style="list-style-type: none"> a) il séjourne d'une façon continue dans le Royaume depuis plus de deux ans, ou b) l'incapacité permanente de travail résulte d'un accident de travail ou d'une maladie professionnelle ouvrant le droit à une prestation entièrement ou partiellement à charge d'une institution du Royaume, ou c) son conjoint ou partenaire visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1°, soit Belge; <p>2° le travailleur salarié ou non salarié qui, lorsqu'il cesse d'exercer son activité, a atteint l'âge prévu par la législation pour faire valoir ses droits à une pension de vieillesse ou le travailleur qui cesse d'exercer une activité salariée à la suite d'une mise à la retraite anticipée, à condition que son conjoint ou partenaire visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1°, soit Belge.</p>
--	--

<p>Les périodes de chômage involontaire, dûment constatées par le service d'emploi compétent et durant lesquelles l'intéressé n'a pas travaillé pour des raisons qui ne lui sont pas imputables, ou les périodes d'absence ou d'interruption de travail pour maladie ou pour accident, sont considérées comme des périodes d'activité.</p> <p>§ 2. Les membres de famille du citoyen de l'Union visé au § 1er obtiennent également un droit de séjour permanent.</p>	<p>§ 3. Lorsque le travailleur salarié ou non salarié visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1°, décède au cours de sa carrière professionnelle avant d'avoir acquis le droit de séjour permanent sur la base du § 1er, les membres de sa famille séjournant avec lui dans le Royaume acquièrent un droit de séjour permanent à la condition que :</p> <p>1° le travailleur salarié ou non salarié ait séjourné dans le Royaume durant deux ans de façon ininterrompue, au moment de son décès, ou</p> <p>2° le décès du travailleur salarié ou non salarié soit la conséquence d'un accident de travail ou d'une maladie professionnelle.</p>	<p>Article 42septies</p> <p>Le ministre ou son délégué peut mettre fin au droit de séjour du citoyen de l'Union ou des membres de sa famille lorsque celui-ci ou ceux-ci ont utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou ont recouru à la fraude ou à d'autres moyens</p>
--	---	--

		<p>illégaux, qui ont été déterminants pour la reconnaissance de ce droit.</p> <p>Article 42 octies</p> <p>§ 1. La décision imposant l'amende administrative, visée aux articles 41, alinéa 4, 41bis, alinéa 2, 42, § 4, alinéa 2, et 42quinquies, § 6, alinéa 3, est exécutable immédiatement, nonobstant recours.</p> <p>L'amende administrative peut être payée au moyen de la consignation du montant dû à la Caisse des Dépôts et Consignations.</p> <p>§ 2. Le citoyen de l'Union, ou, le cas échéant, le membre de sa famille, qui conteste la décision du Ministre ou de son délégué, introduit par une demande écrite un recours auprès du Tribunal de première instance dans un délai d'un mois à compter de la notification de la décision, sous peine de déchéance.</p> <p>Si le Tribunal de première instance déclare le recours recevable et fondé, la somme payée ou consignée est remboursée.</p> <p>Le Tribunal de première instance doit statuer dans un mois à compter de l'introduction de la demande écrite visée à l'alinéa 1er.</p> <p>Le texte de l'alinéa 1er est repris dans la décision imposant l'amende administrative.</p> <p>§ 3. Si le citoyen de l'Union ou le membre de sa famille reste en défaut de paiement de l'amende, la décision de l'agent compétent ou la décision passée</p>
--	--	--

en force de chose jugée du Tribunal de première instance est portée à la connaissance de l'Administration du Cadastre, de l'Enregistrement et des Domaines, en vue du recouvrement du montant de l'amende administrative.

§ 4. Si le citoyen de l'Union, le membre de sa famille ou son représentant a consigné la somme de l'amende administrative à la Caisse des Dépôts et Consignations et s'il n'a pas introduit de recours auprès du Tribunal de première instance dans le délai précité, la consignation donnée revient à l'Etat.

Article 43

L'entrée et le séjour ne peuvent être refusés aux étrangers C.E. que pour des raisons d'ordre public, de sécurité publique ou de santé publique et ce, dans les limites ci-après :

1° les raisons ne peuvent être invoquées à des fins économiques;

2° les mesures d'ordre public ou de sécurité publique doivent être fondées exclusivement sur le comportement personnel de l'intéressé et la seule existence de condamnations pénales ne peut automatiquement les motiver;

1° les raisons ne peuvent être invoquées à des fins économiques;

2° les mesures d'ordre public ou de sécurité nationale doivent respecter le principe de proportionnalité et être fondées exclusivement sur le comportement personnel de l'individu concerné. L'existence de condamnations pénales antérieures ne peut à elle seule motiver de telles mesures. Le comportement de la personne concernée doit représenter une menace réelle, actuelle et suffisamment grave pour un intérêt fondamental de la société. Des justifications non directement liées au cas individuel concerné ou tenant à des raisons de prévention générale ne peuvent être retenues ;

3° la péréemption du document qui a permis l'entrée et le séjour en territoire belge ne peut seule justifier l'éloignement du territoire;

4° seules les maladies et infirmités figurant à la liste annexée à la présente loi peuvent justifier un refus d'entrée sur le territoire ou de délivrance du premier titre de séjour. Aucune maladie ou infirmité ne peut justifier le refus de renouvellement du titre de séjour ou l'éloignement du territoire, après délivrance de pareil titre.

	<p>Afin de juger si l'intéressé représente un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale, le ministre ou son délégué peut, lors de la délivrance de la déclaration d'inscription ou lors de la délivrance de la carte de séjour, demander, si nécessaire, à l'Etat membre d'origine et éventuellement à d'autres Etats membres, la communication des antécédents judiciaires de l'intéressé et, le cas échéant, exiger la production d'un extrait de casier judiciaire.</p> <p>Lorsque des indices sérieux le justifient, le ministre ou son délégué peut, si nécessaire, soumettre les bénéficiaires du droit de séjour à un examen médical gratuit, dans les trois mois suivant leur arrivée, afin qu'il soit attesté qu'ils ne souffrent pas des malades visées à l'alinéa 1er, 4°.</p>
--	---

Article 44bis	Article 44bis Pendant la durée de validité du titre de séjour ou lors de son renouvellement, le Ministre ou son délégué peut décider de mettre fin au séjour de l'étudiant CE visé à l'article 40, §2, 5°, et, le cas échéant, lui donner l'ordre de quitter le territoire, lorsque l'étranger ne répond plus aux conditions mises à son séjour. Il peut prendre les mêmes décisions à l'égard des membres de la famille de l'étudiant CE visés à l'article 40, §5. Ces décisions peuvent donner lieu à la demande en révision prévue à l'article 64.	Article 44bis Abrogé
		<p>Article 45</p> <p>Sous réserve de l'article 44bis, l'étranger CE auquel un titre de séjour a été accordé en vertu du présent chapitre ne peut être éloigné du territoire que par un arrêté royal d'expulsion et après avis de la Commission consultative des étrangers.</p> <p>Article 45</p> <p>§ 1er. Sans préjudice de l'application de l'article 42bis, le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, et les membres de sa famille visés à l'article 40bis, § 2, qui ont un droit de séjour dans le cadre d'un séjour d'au moins un an, ne peuvent être éloignés du territoire que par arrêté royal d'expulsion, après avis de la Commission consultative des étrangers.</p> <p>§ 2. Le citoyen de l'Union et les membres de sa famille qui ont obtenu un droit de séjour permanent, conformément à l'article 42quinquies ou 42sexies, ne peuvent être expulsés du Royaume que pour des raisons graves d'ordre public ou de sécurité nationale.</p> <p>§ 3. Sauf en cas d'atteinte grave à la sécurité nationale, ne peuvent être, selon le cas, ni expulsés ni renvoyés du Royaume :</p>

	<p>1° le citoyen de l'Union ou les membres de sa famille qui ont séjourné dans le Royaume au cours des dix dernières années ;</p> <p>2° le citoyen de l'Union ou les membres de sa famille qui n'ont pas atteint l'âge de dix-huit ans, sauf si l'éloignement est nécessaire dans l'intérêt de l'enfant mineur, comme prévu dans les conventions internationales applicables.</p>
--	---

<p>Article 46</p> <p>Les raisons d'ordre public, de sécurité ou de santé publique qui justifient une restriction aux droits d'entrée et de séjour sont portées à la connaissance de l'intéressé, à moins que des motifs intéressant la sûreté de l'Etat ne s'y opposent.</p> <p>Tout refus de délivrance ou de renouvellement d'un titre de séjour et toute décision d'éloignement sont notifiés à l'intéressé.</p>	<p>Article 46</p> <p>§ 1. Les raisons d'ordre public, de sécurité ou de santé publique qui justifient une restriction aux droits d'entrée et de séjour sont portées à la connaissance de l'intéressé, à moins que des motifs intéressant la sûreté de l'Etat ne s'y opposent.</p> <p>§ 2. Sont notifiés à l'intéressé :</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° le refus de déclaration d'inscription visée à l'article 42, § 2, ou le refus de délivrance du titre de séjour visé à l'article 42, § 3 ; 2° la perte du droit de séjour sur la base des articles 42bis, 42ter, 42quater, ou de l'article 42septies ; 3° le refus de délivrance d'un document prévu à l'article 42quinquies, § 5, ou le refus de délivrance de la carte de séjour visée à l'article 42quinquies, § 6 ; 4° la perte du droit de séjour permanent sur la base de l'article 42quinquies, § 7, ou de l'article 42septies ; <p>§ 3. La notification indique le délai dans lequel l'intéressé doit quitter le territoire.</p> <p>La notification indique le délai dans lequel l'intéressé doit quitter le territoire.</p> <p>Sauf urgence, ce délai ne peut être inférieur à quinze jours lorsque l'intéressé n'a pas encore reçu de titre de séjour et à un mois dans les autres cas.</p>
--	--

	Article 46bis	<p>§ 1er. Le citoyen de l'Union ou les membres de sa famille visés à l'article 40bis, § 2, peuvent, au plus tôt après un délai de deux ans suivant l'arrêté royal d'expulsion ou l'arrêté ministériel de renvoi, introduire auprès du délégué du Ministre une demande de suspension ou de levée de l'arrêté concerné, en invoquant des moyens tendant à établir un changement matériel des circonstances qui avaient justifié cette décision.</p> <p>§ 2. Une décision concernant cette demande est prise au plus tard dans les six mois suivant l'introduction de celle-ci.</p> <p>Les étrangers concernés n'ont aucun droit d'accès ou de séjour dans le Royaume durant le traitement de cette demande.</p>	<p>Article 51/3bis</p> <p>L'étranger qui introduit une demande d'asile peut être soumis à une fouille de sécurité lors de son arrivée auprès de l'autorité visée à l'article 50, afin de s'assurer que l'intéressé ne porte pas une arme ou un objet dangereux pour sa propre intégrité physique ou celle de tiers, ou pour l'ordre public.</p> <p>La fouille de sécurité s'effectue par la palpation du corps et des vêtements de la personne fouillée ainsi que par le contrôle de ses bagages. Elle ne peut durer plus longtemps que le temps nécessaire à cette fin. Elle est effectuée par un délégué du ministre du même sexe que la personne fouillée.</p>
--	----------------------	---	--

	<p>Le Roi détermine les autres règles applicables à cette feuille de sécurité.</p> <p>Chapitre V – Bénéficiaires du statut de résident de longue durée dans un autre Etat membre de l'Union européenne, sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée .</p>	<p>Article 61/6</p> <p>Les Etats tenus par la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, sont les Etats membres de l'Union européenne, à l'exception du Danemark, de l'Irlande et du Royaume-Uni.</p>	<p>Article 61/7</p> <p>§ 1er. Pour autant qu'aucune raison d'ordre public ou de sécurité nationale ne s'y opposent, et pour autant qu'il ne soit pas atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe de la présente loi, lorsque l'étranger porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée-CE valable, délivré par un autre Etat membre de l'Union européenne sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, introduit une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois, cette autorisation doit être accordée s'il remplit l'une des conditions</p>
--	---	---	---

	<p>suivantes :</p> <p>1° exercer une activité salariée ou non salariée en Belgique ;</p> <p>2° poursuivre des études ou une formation professionnelle en Belgique ;</p> <p>3° venir en Belgique à d'autres fins.</p>	<p>La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 1°, est fournie s'il prouve qu'il est autorisé à travailler en Belgique ou qu'il est dispensé de cette autorisation et, selon le cas, qu'il possède un contrat de travail ou une proposition de contrat d'emploi, ou les documents requis pour l'exercice de la profession non salariée, et retire ou peut retirer de cette activité des ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics.</p>	<p>La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 2° est apportée s'il réunit les conditions fixées aux articles 58 à 60.</p>	<p>La preuve de la condition visée à l'alinéa 1er, 3°, est apportée s'il prouve qu'il dispose de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics, et s'il prouve qu'il dispose d'une assurance-maladie couvrant les risques en Belgique.</p>
--	--	--	--	--

Les règles visées à l'alinéa 1er ne sont pas applicables lorsque le résident de longue durée souhaite séjourner dans le Royaume en tant que travailleur salarié détaché par un prestataire de services installé dans un Etat membre de l'Union européenne, dans le cadre d'une prestation transfrontalière, ou en tant que prestataire de services transfrontaliers.

§ 2. La demande d'autorisation de séjour est introduite selon les modalités prévues à l'article 9 ou 9bis.

Lorsque l'autorisation est demandée par l'étranger auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne, ce dernier lui renvoie, sauf lorsqu'il refuse de prendre cette demande en considération, une preuve de réception de celle-ci et la transmet sans délai au Ministre ou à son délégué.

§ 3. La décision relative à la demande d'autorisation de séjour est prise dans les plus brefs délais et au plus tard dans les quatre mois suivant la demande, lorsque celle-ci est faite à l'étranger, ou suivant la date de la remise de la preuve de réception de la demande dans le cas visé au § 2, dernier alinéa.

Lorsque les documents requis ne sont pas produits ou dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande et par une décision motivée portée à la connaissance du demandeur, le Ministre ou son délégué peut, à une seule reprise, prolonger ce délai d'une période de trois mois.

<p>A l'expiration du délai de quatre mois suivant l'introduction de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa précédent, si aucune décision n'a été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée lorsque les documents visés au § 1er ont été produits. L'autorisation de séjour est refusée dans le cas contraire.</p> <p>§ 4. Les dispositions de l'article 13, § 1er, alinéas 1er et 5, et § 2, sont applicables à l'autorisation de séjour visée au § 1er.</p>	<p>L'inscription au registre des étrangers de l'étranger visé au § 1er et la délivrance du titre de séjour faisant foi de celle-ci ont lieu conformément aux dispositions de l'article 12.</p> <p>§ 5. Le Ministre ou son délégué informe les autorités compétentes de l'Etat membre de l'Union européenne dans lequel l'étranger s'est vu délivrer un permis de résident de longue durée sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne précitée, de la décision d'autorisation de séjour.</p>	<p>§ 6. L'autorisation de séjour de l'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, 1° et 3°, devient illimitée à l'expiration d'une période de cinq ans suivant la délivrance du titre de séjour.</p>
<p>KAMER • 5e ZITTING VAN DE 51e ZITTINGSPERIODE</p>	<p>2006 2007</p>	<p>CHAMBRE • 5e SESSION DE LA 51e LÉGISLATURE</p>

	<p>durée limitée en vertu de l'article 61/7, il en informe l'Etat membre de l'Union européenne dans lequel l'étranger s'est vu délivrer un permis de séjour de résident de longue durée sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne précitée.</p> <p>Article 61/9</p> <p>Lorsque l'étranger qui a été autorisé au séjour sur la base de l'article 61/7, § 1er, a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, le Ministre peut assortir son renvoi en application de l'article 20, alinéa 1er, d'une décision d'éloignement du territoire de l'Union européenne, en accord avec les autorités de l'Etat membre de l'Union européenne dans lequel l'étranger s'est vu délivrer un permis de séjour de résident de longue durée sur la base de la directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne précitée.</p>
--	---

Article 74/8	Article 74/8	Article 74/8
§ 1er.- Les dispositions nécessaires peuvent être prises afin d'assurer que l'intéressé ne quitte pas, sans l'autorisation requise, le lieu où il est détenu en application des articles 7, alinéa 3, et 27, alinéa 3, mis à la disposition du Gouvernement en application de l'article 25, alinéa 4, ou maintenu en application des articles 74/5, §1er, et 74/6, §1er. 1 ^{er} bis.	§ 1er. Les dispositions nécessaires peuvent être prises afin d'assurer que l'intéressé ne quitte pas, sans l'autorisation requise, le lieu où il est détenu en application des articles 7, alinéa 3, et 27, alinéa 3, mis à la disposition du Gouvernement en application de l'article 25, alinéa 4, ou maintenu en application des articles 74/5, §1er, et 74/6, §§1 ^{er} et 1 ^{er} bis.	§ 2. Le Roi peut fixer le régime et les règles de fonctionnement applicables au lieu où l'étranger est détenu, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenu, en application des dispositions visées au §1er.
§ 2.- Le Roi peut fixer le régime et les règles de fonctionnement applicables au lieu où l'étranger est détenu, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenu, en application des dispositions visées au §1er.	§ 2. Le Roi peut fixer le régime et les règles de fonctionnement applicables au lieu où l'étranger est détenu, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenu, en application des dispositions visées au §1er.	§ 2. Le Roi peut fixer le régime et les règles de fonctionnement applicables au lieu où l'étranger est détenu, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenu, en application des dispositions visées au §1er.
§ 3.- Le Roi peut fixer le régime et les règles relatives au transfèrement de l'étranger visé au §1er.	§ 3. Le Roi peut fixer le régime et les règles relatives au transfèrement de l'étranger visé au §1er.	§ 3. Le Roi peut fixer le régime et les règles relatives au transfèrement de l'étranger visé au §1er.
§ 4.- Les étrangers détenus, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenus dans les lieux visés au §1er, peuvent être autorisés à fournir des prestations de travail contre rémunération dans ces lieux.	§ 4. Les étrangers détenus, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenus dans les lieux visés au §1er, peuvent être autorisés à fournir des prestations de travail contre rémunération dans ces lieux.	§ 4. Les étrangers détenus, mis à la disposition du Gouvernement ou maintenus dans les lieux visés au §1er, peuvent être autorisés à fournir des prestations de travail contre rémunération dans ces lieux.
Le Roi fixe par arrêté délibéré en Conseil des ministres les conditions auxquelles ces prestations sont exécutées et auxquelles il peut être dérogé à cet égard à la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs, à la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail ainsi qu'à l'arrêté royal n° 34 du 20 juillet 1967 relatif à l'occupation des travailleurs de nationalité étrangère.	Le Roi fixe par arrêté délibéré en Conseil des ministres les conditions auxquelles ces prestations sont exécutées et auxquelles il peut être dérogé à cet égard à la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs, à la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail ainsi qu'à la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation de travailleurs étrangers.	Le Roi fixe par arrêté délibéré en Conseil des ministres les conditions auxquelles ces prestations sont exécutées et auxquelles il peut être dérogé à cet égard à la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs, à la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail ainsi qu'à la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation de travailleurs étrangers.

§ 5. L'étranger visé au § 1er peut être soumis à une fouille de sécurité afin de s'assurer que l'intéressé ne porte pas une arme ou un objet dangereux pour sa propre intégrité physique ou celle de tiers, ou pour l'ordre public, dans chacun des cas suivants:

- 1° lors de son arrivée dans un lieu visé au § 1er;
- 2° après qu'il ait reçu une visite;
- 3° préalablement à son transfèrement.

Lors de son arrivée dans un lieu visé au § 1er, la personne rendant visite à un étranger visé au § 1er peut également être soumis à cette fouille de sécurité.

La fouille de sécurité s'effectue par la palpation du corps et des vêtements de la personne fouillée ainsi que par le contrôle de ses bagages. Elle ne peut durer plus longtemps que le temps nécessaire à cette fin. Elle est effectuée par un délégué du ministre du même sexe que la personne fouillée.

§ 6. Le délégué du ministre peut utiliser la contrainte à l'égard de l'étranger visé au § 1er, et dans le cadre de son transfèrement visé au § 3.

Ce recours à la contrainte est soumis aux conditions fixées à l'article 37 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.

Le Roi détermine les règles relatives à la formation dans le cadre du recours à la contrainte par le délégué du Ministre.

<p>Article 79</p> <p>Est possible d'une peine de vingt-six EUR à cinq cents EUR :</p> <p>1° le ressortissant luxembourgeois ou néerlandais qui pénètre sur le territoire belge ou circule sur la voie publique sans être porteur d'un document d'identité déterminé par décision du Comité des Ministres créé par l'article 15 du Traité instituant l'Union Economique Benelux;</p> <p>2° l'étranger qui contrevert aux articles 5, 12, 17 ou 41 bis ou qui circule sur la voie publique sans être porteur d'un des documents prévus à ces articles ou à l'article 2.</p> <p>Aucun des documents prévus aux articles 5, 12, 17 ou 41 bis ne peut être retiré, même provisoirement, à un étranger que par le bourgmestre de la commune où se trouve l'étranger ou par son délégué ainsi que par les autorités désignées à l'article 62, premier et deuxième alinéas à l'exception du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou de son délégué.</p> <p>Le document retiré est immédiatement remplacé par une attestation mentionnant la nature de ce document et les motifs de son retrait.</p>	<p>Article 79</p> <p>Est possible d'une peine de vingt-six EUR à cinq cents EUR :</p> <p>1° le ressortissant luxembourgeois ou néerlandais qui pénètre sur le territoire belge ou circule sur la voie publique sans être porteur d'un document d'identité déterminé par décision du Comité des Ministres créé par l'article 15 du Traité instituant l'Union Economique Benelux;</p> <p>2° l'étranger qui contrevert aux articles 5, 12, 17 ou 41 bis ou qui circule sur la voie publique sans être porteur d'un des documents prévus à ces articles aux articles 42, § 2, 42quinquies, § 5, ou à l'article 2.</p> <p>Aucun des documents prévus aux articles 5, 12, 17, 41bis, 42, § 2 ou 42quinquies, § 5 ne peut être retiré, même provisoirement, à un étranger que par le bourgmestre de la commune où se trouve l'étranger ou par son délégué ainsi que par les autorités désignées à l'article 62, premier et deuxième alinéas à l'exception du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou de son délégué.</p> <p>Le document retiré est immédiatement remplacé par une attestation mentionnant la nature de ce document et les motifs de son retrait.</p>
---	---

ANNEXE

A. Maladies pouvant mettre en danger la santé publique :

- 1) Maladies quarantaines visées dans le règlement sanitaire international n° 2 du 25 mai 1951, de l'Organisation mondiale de la santé;
- 2) Tuberculose de l'appareil respiratoire active ou à tendance évolutive;

3) Syphilis ;

- 4) Autres maladies infectieuses ou parasitaires contagieuses pour autant qu'elles fassent, dans le pays d'accueil, l'objet de dispositions de protection à l'égard des nationaux.

B. Maladies et infirmités pouvant mettre en danger l'ordre public ou la sécurité publique :

1) Toxicomanies ;

- 2) Altérations psychomotrices grossières ; états manifestes de psychose d'agitation, de psychose délirante ou hallucinatoire et de psychose confusionnelle.

Maladies pouvant mettre en danger la santé publique :

- 1) Maladies quarantaines visées dans le règlement sanitaire international n° 2 du 25 mai 1951, de l'Organisation mondiale de la santé;
- 2) Tuberculose de l'appareil respiratoire active ou à tendance évolutive;

- 3) Autres maladies infectieuses ou parasitaires contagieuses pour autant qu'elles fassent, en Belgique, l'objet de dispositions de protection à l'égard des nationaux.

ANNEXE

Maladies pouvant mettre en danger la santé publique :

- 1) Maladies quarantaines visées dans le règlement sanitaire international n° 2 du 25 mai 1951, de l'Organisation mondiale de la santé;
- 2) Tuberculose de l'appareil respiratoire active ou à tendance évolutive;

- 3) Autres maladies infectieuses ou parasitaires contagieuses pour autant qu'elles fassent, en Belgique, l'objet de dispositions de protection à l'égard des nationaux.

ANNEXE

Maladies pouvant mettre en danger la santé publique :

- 1) Maladies quarantaines visées dans le règlement sanitaire international n° 2 du 25 mai 1951, de l'Organisation mondiale de la santé;
- 2) Tuberculose de l'appareil respiratoire active ou à tendance évolutive;

- 3) Autres maladies infectieuses ou parasitaires contagieuses pour autant qu'elles fassent, en Belgique, l'objet de dispositions de protection à l'égard des nationaux.

Vergelijkende tabel	
Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen	Gecoördineerde versie na de wetten van 15 september 2006
	<p>Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen</p> <p>Artikel 4bis</p> <p>§ 1. Aan de buiten grenzen in de zin van internationale overeenkomsten betreffende de overschrijding van de buiten grenzen die België bindt of van Europese regelgeving, dient het binnengaan en het verlaten van het Rijk plaats te grijpen via een toegelaten doorlaatpost, dit gedurende de vastgestelde openingstijden, zoals aangegeven bij deze doorlaatposten.</p> <p>§ 2. De vreemdeling is verplicht om zowel bij het binnengaan als het verlaten van het Rijk uit eigen beweging zijn reisdocumenten te tonen.</p> <p>§ 3. Een administratieve geldboete van 200 EUR kan door de minister of zijn gemachtigde worden opgelegd aan de vreemdeling die de verplichting bedoeld in § 1 niet naleeft.</p> <p>Indien de schending van de verplichting bedoeld in § 1 te wijten is aan een nalatigheid van de vervoerder, is deze hoofdlijkt aansprakelijk met de vreemdeling voor het betalen van de opgelegde boete.</p> <p>De beslissing waarbij de administratieve geldboete</p>

	<p>wordt opgelegd is onmiddellijk uitvoerbaar, niettegenstaande hoger beroep.</p> <p>De rechtspersoon is burgerlijk aansprakelijk voor het betalen van de administratieve geldboete die aan zijn bestuurders, zijn leden van het leidinggevend en uitvoerend personeel, zijn aangesteldigen of lasthebbers wordt opgelegd.</p> <p>De administratieve geldboete kan betaald worden door middel van consignatie van het verschuldigde bedrag bij de Deposito- en Consignatiekas.</p> <p>§ 4. De vreemdeling of vervoerder die de beslissing van de minister of van diens gemachtigde betwist, stelt op straffe van verval binnen een termijn van één maand te rekenen van de kennisgeving van de beslissing, bij wege van een verzoekschrift beroep in bij de rechtbank van eerste aanleg.</p> <p>Indien de rechtbank van eerste aanleg het beroep ontvankelijk en gegrondig verklaart, wordt de betaalde of in consignatie gegeven som teruggegeven.</p> <p>De rechtbank van eerste aanleg moet uitspraak doen binnen een maand te rekenen van de indiening van het in het eerste lid bedoelde verzoekschrift.</p> <p>De tekst van het eerste lid wordt opgenomen in de beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd.</p> <p>§ 5. Indien de vreemdeling of vervoerder in gebreke blijft de geldboete te betalen, wordt de beslissing van de bevoegde ambtenaar of de in kracht van gewijzigde gegane beslissing van de rechtbank van</p>
--	---

	eerste aanleg ter kennis gebracht van de administratie van het Kadaster, Registratie en Domeinen, met het oog op de invordering van het bedrag van de administratieve geldboete.
	§ 6. Indien de vreemdeling of de vervoerder of diens vertegenwoordiger de som van de administratieve geldboete heeft geconsigneerd bij de Deposito- en Consignatielkas en indien hij binnen de hierboven vermelde termijn geen beroep heeft ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, dan komt de in consignatie gegeven som ten goede aan de Staat.

Artikel 10	Artikel 10	Artikel 10
<p>Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk toegelaten:</p> <p>1° de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door de wet of door een koninklijk besluit;</p> <p>2° de vreemdeling die voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de Belgische nationaliteit door een nationaliteitsverklaring of nationaliteitskeuze te verkrijgen, of om ze te herkrijgen, zonder dat evenwel vereist is dat hij gedurende de twaalf maanden voorafgaand aan de aanvraag om tot verblijf te worden toegelaten verblijf te worden toegelaten zijn hoofdverblijf in België moet hebben, noch dat hij naargelang het geval, een verklaring van een nationaliteitsverklaring, een verklaring van nationaliteitskeuze of een verklaring met het oog op het herkrijgen van de Belgische nationaliteit hoeft te doen;</p> <p>3° de vrouw die de Belgische nationaliteit verloren heeft door haar huwelijk of ingevolge het verwerven van een vreemde nationaliteit door haar echtgenoot;</p> <p>4° de vreemdeling die de echtgenoot is van een tot een verblijf in het Rijk toegelaten of gemachtigde vreemdeling of van een tot vestiging aldaar gemachtigde vreemdeling en die met deze komt samenleven, en voorzover de twee betrokken personen ouder zijn dan achttien jaar alsmede hun kinderen die te hunnen laste zijn en die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, tenzij een internationaal</p>	<p>§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven :</p> <p>1° de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door een wet of door een koninklijk besluit;</p> <p>2° de vreemdeling die de wettelijke voorwaarden vervult om de Belgische nationaliteit door nationaliteitskeuze te verkrijgen op grond van artikel 13, 1°, 3° en 4°, van het Wetboek van Nationaliteit, of om ze te herkrijgen, zonder dat evenwel vereist is dat hij gedurende de twaalf maanden voorafgaand aan de aanvraag om tot verblijf te worden toegelaten zijn hoofdverblijf in België moet hebben, noch dat hij naargelang het geval, een verklaring van nationaliteitskeuze of een verklaring met het oog op het herkrijgen van de Belgische nationaliteit hoeft te doen;</p> <p>3° de vrouw die de Belgische nationaliteit verloren heeft door haar huwelijk of ingevolge het verwerven van een vreemde nationaliteit door haar echtgenoot;</p> <p>4° de volgende familieleden van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of gemachtigd is om er zich te vestigen :</p> <ul style="list-style-type: none"> - de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem 	<p>§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven :</p> <p>1° de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door een wet of door een koninklijk besluit;</p> <p>2° de vreemdeling die de wettelijke voorwaarden vervult om de Belgische nationaliteit door nationaliteitskeuze te verkrijgen op grond van artikel 13, 1°, 3° en 4°, van het Wetboek van Nationaliteit, of om ze te herkrijgen, zonder dat evenwel vereist is dat hij gedurende de twaalf maanden voorafgaand aan de aanvraag om tot verblijf te worden toegelaten zijn hoofdverblijf in België moet hebben, noch dat hij naargelang het geval, een verklaring van nationaliteitskeuze of een verklaring met het oog op het herkrijgen van de Belgische nationaliteit hoeft te doen;</p> <p>3° de vrouw die de Belgische nationaliteit verloren heeft door haar huwelijk of ingevolge het verwerven van een vreemde nationaliteit door haar echtgenoot;</p> <p>4° de volgende familieleden van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of gemachtigd is om er zich te vestigen :</p> <ul style="list-style-type: none"> - de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem

<p>verdrag dat België bindt meer voordelige bepalingen bevat.</p> <p>Wanneer de echtgenoot of het kind van een tot een verblijf in het Rijk toegelaten of gemachtigde vreemdeling of van een tot vestiging aldaar gemachtigde vreemdeling, zelf tot een verblijf in het Rijk toegelaten is op grond van het eerste lid, 4°, na de inwerkingtreding van deze bepaling, kan het recht om zich bij dezelfde vreemdeling te voegen nog slechts worden ingeroepen tijdens hetzelfde kalenderjaar en het daaropvolgende kalenderjaar.</p>	<p>komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;</p> <p>hun kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn;</p> <p>- de kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in het eerste streepje, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn, voorzover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en de kinderen ten laste zijn van hem of diens echtgenoot of deze geregistreerde partner en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;</p>	<p>komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;</p> <p>hun kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn;</p> <p>- de kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in het eerste streepje, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn, voorzover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en de kinderen ten laste zijn van hem of diens echtgenoot of deze geregistreerde partner en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;</p>	<p>5° de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap, verbonden is met een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of gemachtigd is om er zich te vestigen, en die met die vreemdeling een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie onderhoudt van minstens een jaar, en die met hem komt samenleven, voorzover zij beiden ouder zijn dan eenentwintig</p>
---	---	---	---

<p>jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon, evenals de kinderen van deze partner, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn, voorzover hij over het recht van bewaring beschikt en de kinderen te zinen laste zijn en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven.</p> <p>De minimumleeftijd van de twee partners wordt teruggebracht tot achttien jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij vóór de aankomst van de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk, reeds ten minste een jaar samengewoond hebben;</p>	<p>jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon, evenals de kinderen van deze partner, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn, voorzover hij over het recht van bewaring beschikt en de kinderen te zinen laste zijn en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven.</p> <p>De minimumleeftijd van de twee partners wordt teruggebracht tot achttien jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij vóór de aankomst van de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk, reeds ten minste een jaar samengewoond hebben;</p> <p>6° het alleenstaand gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar, van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of gemachtigd is om er zich te vestigen, of van zijn echtgenoot of van zijn partner zoals bedoeld in punt 4° of 5°, voorzover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoon dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;</p>	<p>6° het alleenstaand gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar, van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of gemachtigd is om er zich te vestigen, of van zijn echtgenoot of van zijn partner zoals bedoeld in punt 4° of 5°, voorzover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoon dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;</p> <p>7° de ouders van een vreemdeling die erkend werd als vluchteling in de zin van artikel 48/3, voor zover zij met hem komen samenleven en op voorwaarde dat hij jonger is dan achttien jaar en het Rijk binnengekomen is zonder begeleiding van een krachtens de wet verantwoordelijke meerderjarige vreemdeling en vervolgens niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke persoon gestaan heeft,</p>
--	--	---

	<p>of zonder begeleiding werd achtergelaten nadat hij het Rijk is binnengekomen.</p> <p>Het eerste lid, 4°, is niet van toepassing op de echtgenoot van een polygame vreemdeling, indien een andere echtgenoot van die persoon reeds in het Rijk verblijft, noch op de kinderen die in het kader van een polygaam huwelijk afstammen van een vreemdeling en een andere echtgenote dan deze die al in het Rijk verblijft.</p> <p>De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gevallen waarbij een partnerschap dat geregistreerd werd op basis van een vreemde wet, moet beschouwd worden als gelijkwaardig met een huwelijk in België.</p> <p>De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake het stabiel karakter van de relatie tussen de partners.</p> <p>De bepalingen met betrekking tot de kinderen zijn van toepassing, tenzij een internationaal verdrag dat België bindt, meer voordelijke bepalingen bevat.</p> <p>§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3° bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat ze beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen.</p> <p>De in § 1, eerste lid, 4° tot 7°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt over voldoende huisvesting beschikt om het familielid of de</p>	<p>Het eerste lid, 4°, is niet van toepassing op de echtgenoot van een polygame vreemdeling, indien een andere echtgenoot van die persoon reeds in het Rijk verblijft, noch op de kinderen die in het kader van een polygaam huwelijk afstammen van een vreemdeling en een andere echtgenote dan deze die al in het Rijk verblijft.</p> <p>De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gevallen waarbij een partnerschap dat geregistreerd werd op basis van een vreemde wet, moet beschouwd worden als gelijkwaardig met een huwelijk in België.</p> <p>De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake het stabiel karakter van de relatie tussen de partners.</p> <p>De bepalingen met betrekking tot de kinderen zijn van toepassing, tenzij een internationaal verdrag dat België bindt, meer voordelijke bepalingen bevat.</p> <p>§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3° bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat ze beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen.</p> <p>De in § 1, eerste lid, 4° tot 7°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt over voldoende huisvesting beschikt om het familielid of de</p>
--	--	---

<p>familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt de gevallen waarbij de vreemdeling geacht wordt over voldoende huisvesting te beschikken.</p> <p>De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 6°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en van zijn familieleden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen.</p>	<p>De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 6°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en van zijn familieleden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen.</p>	<p>Het tweede lid is niet van toepassing op de in § 1, eerste lid, 4°, 5° en 7°, bedoelde familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling indien de bloed- of aanverwantschapsbanden of het geregistreerd partnerschap al bestonden vooraleer de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voorzover de aanvraag tot verblijf op basis van artikel 10 werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling van de vreemdeling die vervoegd wordt.</p>	<p>De minister of zijn gemachtigde kan, door middel van een gemotiveerde beslissing, echter eisen dat de in het tweede lid bedoelde documenten worden overgelegd indien de gezinshereniging mogelijk is in een ander land, waarmee de vreemdeling die vervoegd wordt of diens familielid een bijzondere band heeft, waarbij rekening gehouden wordt met de feitelijke omstandigheden, de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden in dat ander</p>
--	---	--	--

land en de mate waarin de betrokken vreemdelingen deze voorwaarden kunnen vervullen.	Alle in § 1 bedoelde vreemdelingen moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat zij niet lijden aan één van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in punt A van de bijlage aan deze wet.	§ 3. Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 11, § 2, kan een vreemdeling die met toepassing van § 1, eerste lid, 4° of 5°, toegelaten werd tot een verblijf in de hoedanigheid van echtgenoot of ongehuwde partner, na de inwerkingtreding van de huidige bepaling, zich slechts beroepen op het recht om zich te laten veroegen op basis van een huwelijk of een geregistreerd partnerschap indien hij kan bewijzen dat hij gedurende twee jaar regelmatig in het Rijk heeft verbleven.	§ 3. Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 11, § 2, kan een vreemdeling die met toepassing van § 1, eerste lid, 4° of 5°, toegelaten werd tot een verblijf in de hoedanigheid van echtgenoot of ongehuwde partner, na de inwerkingtreding van de huidige bepaling, zich slechts beroepen op het recht om zich te laten veroegen op basis van een huwelijk of een geregistreerd partnerschap indien hij kan bewijzen dat hij gedurende twee jaar regelmatig in het Rijk heeft verbleven.	§ 4. § 1, eerste lid, 1°, 4°, 5° en 6° is niet van toepassing op de familieleden van de vreemdeling die gemachtigd is in België te verblijven om er te studeren of die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkenen of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.
--	--	--	--	--

Artikel 10bis	Artikel 10bis	Artikel 10bis	Artikel 10bis
<p>§ 1. Wanneer de in artikel 10, eerste lid, 4°, bedoelde familieleden van een tot een verblijf toegelaten of gemachtigde vreemde student een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, moet die machtiging toegekend worden indien de student het bewijs aanbrengt dat hij over voldoende middelen van bestaan en over voldoende huisvesting beschikt om het lid of de leden van zijn familie, die gevraagd hebben zich bij hem te voegen, te herbergen en voor zover dat lid of die leden zich niet in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° voorziene gevallen bevinden.</p> <p>De Minister of zijn gemachtigde kan een bevel om het grondgebied te verlaten, geven aan de leden van het gezin van de student wanneer zij niet meer voldoen aan de aan hun verblijf gestelde voorwaarden.</p> <p>§ 2. Wanneer het gehandicapte kind van een tot een verblijf toegelaten of gemachtigde vreemdeling of van een tot vestiging gemachtigde vreemdeling een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvraagt, moet die machtiging toegekend worden indien het kind het bewijs aanbrengt dat het ten laste is van die vreemdeling en een attest overlegt uitgaande van een door de Belgische diplomaatique of consulaire post erkende geneesheer dat aangeeft dat het, wegens zijn handicap, enkel kan leven ten laste van een ander persoon op voorwaarde dat de vreemdeling bij wie het zich komt voegen het bewijs levert dat hij over voldoende middelen van bestaan en over voldoende huisvesting beschikt en voor zover het betrokken kind zich niet in een der in</p>	<p>§ 1. Wanneer de in artikel 10, § 1, 4°, 5° en 6° bedoelde familieleden van een tot een verblijf toegelaten of gemachtigde buitenlandse student een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, moet die machtiging worden toegekend indien de student of één van de betrokken familieleden het bewijs aanbrengt dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden, dat de student over voldoende huisvesting beschikt om het familielid of de familieleden, die gevraagd hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt, voorzover die zich niet in één der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, voorziene gevallen bevinden of lijden aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in punt A van de bijlage aan deze wet.</p> <p>De Koning bepaalt de gevallen waarbij de vreemdeling wordt over voldoende huisvesting te beschikken.</p> <p>De bepalingen van artikel 12bis, § 6, zijn eveneens van toepassing.</p>	<p>§ 1. Wanneer de in artikel 10, § 1, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die gemachtigd werd in België te verblijven voor een beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkenne</p>	<p>§ 2. Wanneer de in artikel 10, § 1, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die gemachtigd werd in België te verblijven voor een beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkenne</p>

<p>artikel 3, eerste lid, § 5° tot 8° voorziene gevallen</p> <p>of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België, een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, moet die machtiging toegekend worden indien zij het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt, over voldoende huisvesting beschikt om het familielid of de familieleden, die gevraagd hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en dat hij over een ziektekostenverzekerking beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt, voorzover die zich niet in één der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° voorziene gevallen bevinden, of lijden aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in punt A van de bijlage aan deze wet.</p>	<p>of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België, een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, moet die machtiging toegekend worden indien zij het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt, over voldoende huisvesting beschikt om het familielid of de familieleden, die gevraagd hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en dat hij over een ziektekostenverzekerking beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt, voorzover die zich niet in één der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° voorziene gevallen bevinden, of lijden aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage aan deze wet.</p>	<p>Het familielid bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, moet bovendien het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en van zijn familieleden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen.</p>	<p>De Koning bepaalt de gevallen waarbij de vreemdeling geacht wordt over voldoende huisvesting te beschikken.</p>	<p>De bepalingen van artikel 12bis, § 6, zijn eveneens van toepassing.</p>
				<p>§ 3. De §§ 1 en 2 zijn ook van toepassing op de gezinsleden bedoeld bij artikel 10, § 1, 4°, 5° en 6°, van een vreemdeling die de status van langdurig ingezette geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, op grond van Richtlijn 2003/109/EG</p>

	<p>van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, en die gemachtigd is tot verblijf in het Rijk op grond van de bepalingen van Titel II, Hoofdstuk V, of die deze machtiging aanvraagt.</p> <p>Wanneer echter een gezin al is gevormd of opnieuw is gevormd in die andere lidstaat van de Europese Unie, moet de vreemdeling bij wie het gezinslid zich komt voegen niet het bewijs leveren dat hij beschikt over voldoende huisvesting om het gezinslid of de gezinsleden te onthouden en zal, wat de voorwaarde betreft van de stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen, ook rekening worden gehouden met het bewijs dat het gezinslid persoonlijk over dergelijke middelen beschikt. Om deze bijzondere regeling te kunnen genieten, moeten de betrokken gezinsleden de EG-verblifsvvergunning van langdurig ingezetene voorleggen of de verblijfstitel die hun is afgegeven door een lidstaat van de Europese Unie, samen met het bewijs dat zij in deze staat hebben verbleven als gezinslid van een langdurig ingezetene.</p>	Artikel 10ter	Artikel 10ter
	<p>§ 1. De aanvraag tot machtiging tot verblijf wordt ingediend volgens de modaliteiten die worden voorzien door artikel 9 of 9bis.</p> <p>De datum voor het indienen van de in artikel 10bis bedoelde aanvraag is die waarop alle bewijzen, bedoeld in artikel 10bis, § 1, eerste lid, of § 2, eerste en tweede lid, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale</p>	§ 1. De aanvraag tot machtiging tot verblijf wordt ingediend volgens de modaliteiten die worden voorzien door artikel 9 of 9bis.	De datum voor het indienen van de in artikel 10bis bedoelde aanvraag is die waarop alle bewijzen, bedoeld in artikel 10bis, § 1, eerste lid, of § 2, eerste en tweede lid, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale

<p>overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd, met inbegrip van een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, indien de aanvrager ouder is dan 18 jaar, alsmede een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de van de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten.</p>	<p>§ 2. De beslissing met betrekking tot de aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste negen maanden na de datum waarop de aanvraag werd ingediend, zoals bepaald in § 1, getroffen en betekend.</p>	<p>In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.</p>	<p>Indien na het verstrijken van de termijn van negen maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing getroffen werd, moet de machtiging tot verblijf verstrekken worden.</p>	<p>In het kader van de onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.</p>	<p>§ 2bis. In afwijking van § 1 en § 2 wordt de beslissing over de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van de bij artikel 10bis, § 3, bedoelde</p>
---	--	---	--	---	--

	<p>gezinsleden ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag genomen.</p> <p>Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitsonderlijke gevallen die verband houden met het complex karakter van het onderzoek van de aanvraag, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn één maal met drie maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht.</p> <p>Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van vier maanden, volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het vorige lid, moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven wanneer de vereiste documenten zijn voorgelegd. In het andere geval wordt ze geweigerd.</p>
	<p>§ 3. De minister of zijn gemachtigde kunnen beslissen om de aanvraag tot machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden te verwijpen, hetzij om dezelfde redenen als de redenen bedoeld in artikel 11, § 1, 1° tot 3°, hetzij indien de vreemdeling de andere voorwaarden van artikel 10bis niet of niet meer vervult, hetzij indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt heeft, fraude gepleegd heeft of onwettige middelen heeft gebruikt met het oog op het bekomen van die machtiging, hetzij indien doorstaggenvend belang zijn geweest voor het bekomen van die machtiging, hetzij indien vaststaat dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat hij het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.</p>

Artikel 11	Artikel 11	Artikel 11
<p>De Minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, niet het recht heeft in het Rijk te verblijven, hetzij omdat die vreemdeling niet of niet meer aan één van de voorwaarden van genoemd artikel 10 voldoet, hetzij omdat de betrokkenen, behoudens de in een internationaal verdrag bepaalde afwijkingen, zich bevindt in een der in artikel 3 voorziene gevallen.</p> <p>De beslissing vermeldt in voorkomend geval de bepaling van artikel 3 die werd toegepast.</p>	<p>§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, in één van de volgende gevallen niet het recht heeft het Rijk binnen te komen of in het Rijk te verblijven :</p> <p>1° de vreemdeling voldoet niet of niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10;</p> <p>2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;</p> <p>3° met uitzondering van afwijkingen, die worden voorzien door een internationaal verdrag, bevindt de vreemdeling zich in één der gevallen voorzien in artikel 3, 5° tot 8°, of hij lijdt aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in punt A van de bijlage aan deze wet;</p> <p>4° de vreemdeling heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt om te worden toegelaten tot een verblijf, of het staat vast dat het huwelijks, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.</p>	<p>§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, in één van de volgende gevallen niet het recht heeft het Rijk binnen te komen of in het Rijk te verblijven :</p> <p>1° de vreemdeling voldoet niet of niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10;</p> <p>2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;</p> <p>3° met uitzondering van afwijkingen, die worden voorzien door een internationaal verdrag, bevindt de vreemdeling zich in één der gevallen voorzien in artikel 3, 5° tot 8°, of hij lijdt aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage aan deze wet;</p> <p>4° de vreemdeling heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt om te worden toegelaten tot een verblijf, of het staat vast dat het huwelijks, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.</p> <p>In het geval van de familieleden van een erkende vluchtelinge, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden voor hij het</p>

<p>Rijk betrad, mag de beslissing niet uitsluitend worden gebaseerd op het ontbreken van de officiële documenten die de bloed- of aanverwantschapsbanden aantonen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie.</p> <p>In voorkomend geval vermeldt de beslissing de bepaling van artikel 3 die werd toegepast.</p>	<p>§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in één van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven :</p>	<p>1° de vreemdeling voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10;</p> <p>2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;</p>	<p>3° de vreemdeling, die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 10, § 1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een duurzame relatie met een andere persoon;</p>	<p>4° de vreemdeling heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt om te worden toegelaten tot een</p>
	<p>Rijk betrad, mag de beslissing niet uitsluitend worden gebaseerd op het ontbreken van de officiële documenten die de bloed- of aanverwantschapsbanden aantonen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie.</p> <p>In voorkomend geval vermeldt de beslissing de bepaling van artikel 3 die werd toegepast.</p>	<p>§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in één van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven :</p>	<p>1° de vreemdeling voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10;</p> <p>2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;</p>	<p>3° de vreemdeling, die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 10, § 1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een duurzame relatie met een andere persoon;</p>

<p>verblijf, of het staat vast dat het huwelijk, het zijn geweest voor de erkenning van het recht op partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.</p>	<p>De op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de periode waarin de vreemdeling toegelaten is tot een verblijf voor beperkte duur. In dit verband vormen de redenen vermeld in het punt 1°, 2° of 3° een voldoende motivering gedurende de eerste twee jaren na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. In de loop van het derde jaar na de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend, volstaat deze motivering enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnssituatie.</p>	<p>De op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de periode waarin de vreemdeling toegelaten is tot een verblijf voor beperkte duur. In dit verband vormen de redenen vermeld in het punt 1°, 2° of 3° een voldoende motivering gedurende de eerste twee jaren na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. In de loop van het derde jaar na de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend, volstaat deze motivering enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnssituatie.</p>	<p>De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval van gegronde vermoedens van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.</p>
--	---	---	---

	het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die het huishouden verlaten hebben en bescherming nodig hebben. In deze gevallen zal hij de betrokken persoon op de hoogte brengen van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°.
--	--

Artikel 12bis	Artikel 12bis	Artikel 12bis
<p>Wanneer een vreemdeling verklaart dat hij zich in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, wordt hij, na inzage van de documenten die vereist zijn voor de binnenkomst en de documenten waaruit blijkt dat hij voldoet aan de in artikel 10 voorgeschreven voorwaarden, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een document waaruit blijkt dat die aanvraag werd ingediend en een document waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven.</p> <p>Het gemeentebestuur brengt overwijld de Minister of zijn gemachtigde op de hoogte van die aanvraag en verzekert zich van zijn akkoord.</p> <p>Is de beslissing van de Minister of zijn gemachtigde gunstig of wordt binnen een termijn van een jaar geen beslissing ter kennis van het gemeentebestuur gebracht, dan wordt de vreemdeling toegelaten tot verblijf.</p>	<p>In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indien bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :</p> <p>1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;</p> <p>2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd en vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;</p> <p>3° indien hij zich bevindt in uitzonderlijke omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit.</p>	<p>§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indien bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland, moeten samen met de aanvraag</p> <p>§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indien bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.</p> <p>In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indien bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :</p> <p>1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;</p> <p>2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd en vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;</p> <p>3° indien hij zich bevindt in uitzonderlijke omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit.</p> <p>§ 2. Indien de in § 1 bedoelde vreemdeling zijn aanvraag indient bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland, moeten samen met de aanvraag</p>

<p>documenten worden overgelegd die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden die worden bedoeld in artikel 10, §§ 1 tot 3, met name een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in punt A van de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien hij ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document.</p>	<p>De datum voor het indienen van de aanvraag is die waarop alle bewijzen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd.</p>	<p>De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste negen maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en betekend.</p>	<p>In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.</p>	<p>Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van negen maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het vierde lid, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden.</p>
--	--	--	---	--

<p>§ 3. In de in § 1, tweede lid, 1° en 2°, bedoelde gevallen, wanneer de in § 1 bedoelde vreemdeling zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanbiedt en verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, wordt hij, na inzage van de documenten die vereist zijn voor zijn binnengang en verblijf en op voorwaarde dat alle bewijzen bedoeld in § 2 werden overgemaakt, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend, en van een document waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven.</p> <p>Het gemeentebestuur brengt de minister of zijn gemachtigde onverwijd op de hoogte van de aanvraag en verzekert zich van zijn akkoord.</p>	<p>§ 3. In de in § 1, tweede lid, 1° en 2°, bedoelde gevallen, wanneer de in § 1 bedoelde vreemdeling zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanbiedt en verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, wordt hij, na inzage van de documenten die vereist zijn voor zijn binnengang en verblijf en op voorwaarde dat alle bewijzen bedoeld in § 2 werden overgemaakt, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend, en van een document waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven.</p> <p>Het gemeentebestuur brengt de minister of zijn gemachtigde onverwijd op de hoogte van de aanvraag en verzekert zich van zijn akkoord.</p>	<p>Indien de minister of zijn gemachtigde een gunstige beslissing neemt of indien binnen een periode van negen maanden volgend op de indiening van de aanvraag geen enkele beslissing ter kennis wordt gebracht van het gemeentebestuur, wordt de vreemdeling toegetakeld tot een verblijf.</p> <p>In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn met een periode van drie maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager voor afloop van de in het derde lid bepaalde termijn.</p>
---	---	---

<p>§ 4. In de gevallen bedoeld in § 1, tweede lid, 3°, wanneer de vreemdeling bedoeld in § 1 zich aanbiedt bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft en verklaart dat hij zich bevindt in één van de in artikel 10 bedoelde gevallen, moet het gemeentebestuur zich onverwijd vergewissen van de ontvankelijkheid van de aanvraag bij de minister of zijn gemachtigde. Wanneer deze van oordeel is dat de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van § 1, tweede lid, 3°, wordt dit medegedeeld aan het gemeentebestuur, dat de vreemdeling dan inschrijft in het vreemdelingenregister en hem in het bezit stelt van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend en van een document waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven.</p>	<p>§ 4. In de gevallen bedoeld in § 1, tweede lid, 3°, wanneer de vreemdeling bedoeld in § 1 zich aanbiedt bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft en verklaart dat hij zich bevindt in één van de in artikel 10 bedoelde gevallen, moet het gemeentebestuur zich onverwijd vergewissen van de ontvankelijkheid van de aanvraag bij de minister of zijn gemachtigde. Wanneer deze van oordeel is dat de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van § 1, tweede lid, 3°, wordt dit medegedeeld aan het gemeentebestuur, dat de vreemdeling dan inschrijft in het vreemdelingenregister en hem in het bezit stelt van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend en van een document waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven.</p>	<p>De beoordeling van de medische situatie die in voorkomend geval ingeroepen wordt door de vreemdeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtreent een advies verschafft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen, aangeduid overeenkomstig artikel 9ter, § 2.</p> <p>De bepalingen van § 3, derde en vierde lid, zijn eveneens van toepassing.</p>
		<p>§ 5. Wanneer het familielid of de familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden voor hij het Rijk betrad, geen officiële documenten kunnen overleggen die aantonen dat zij voldoen aan de in artikel 10 bedoelde voorwaarden met betrekking tot de bloed- of aanverwantschapsband, wordt rekening gehouden met andere geldige</p>

	<p>bewijzen die in dit verband worden overgelegd. Bij gebrek hieraan, kunnen de in § 6 voorziene bepalingen worden toegepast.</p> <p>§ 6. Indien wordt vastgesteld dat de vreemdeling de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, of tot elk ander onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse uit te laten voeren.</p> <p>§ 6. Indien wordt vastgesteld dat de vreemdeling de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, of tot elk ander onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse uit te laten voeren.</p> <p>§ 7. In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.</p>
--	---

Artikel 13	Artikel 13	Artikel 13
<p>De machtiging tot verblijf wordt verleend voor een onbeperkte tijd, tenzij zij uitdrukkelijk een tijdslimiet stelt wegens bijzondere omstandigheden voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of eigen aan de betrokkenen of in verband met aard en duur van zijn werkzaamheden in België. De verblijfsvergunning die constateert dat de vreemdeling toegelaten is tot verblijf krachtens artikel 10, of gemachtigd is tot een verblijf voor onbeperkte tijd, is één jaar geldig. Op aanvraag van de betrokkenen wordt zij door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verlengd of vernieuwd.</p>	<p>De verblijfsvergunning van de vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf voor een beperkte tijd, is geldig voor de duur van de machtiging. Op aanvraag van de betrokkenen wordt zij door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verlengd en vernieuwd op voorwaarde dat die aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de vergunning en dat de machtiging voor een nieuwe periode werd verlengd door de Minister of zijn gemachtigde.</p>	<p>De toelating tot verblijf krachtens artikel 10 wordt erkend voor een beperkte duur gedurende een periode van drie jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. Na afloop van deze periode wordt de toelating tot verblijf voor onbeperkte duur.</p>
<p>De machtiging indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorseen, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkenen of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.</p>	<p>De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.</p>	<p>De toelating tot verblijf krachtens artikel 10 wordt erkend voor een beperkte duur gedurende een periode van drie jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. Na afloop van deze periode wordt de toelating tot verblijf voor onbeperkte duur.</p>

<p>De Koning bepaalt binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing van de verlenging van de verblijfsvergunningen moet worden aangevraagd.</p>	<p>overeenkomstig het derde lid en de toelating tot verblijf onbeperkt wordt tijdens de geldigheidsduur van deze verblijfstitel, blijft deze geldig tot aan zijn vervaldatum. De Koning bepaalt de geldigheidsduur van de verblijfstitel die wordt uitgereikt aan de vreemdeling die gemachtigd is of toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur.</p>	<p>De in artikel 10bis, §§ 1 en 2, bedoelde ontvangers een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.</p> <p>§ 2. Op aanvraag van de betrokkenne wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verlengd of vernieuwd, op voorwaarde dat die aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de titel en dat de minister of zijn gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft verlengd of de toelating tot verblijf niet heeft beëindigd.</p>	<p>De Koning bepaalt binnен welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing of de verlenging van de verblijfsvergunningen moet worden aangevraagd.</p>	<p>overeenkomstig het derde lid en de toelating tot verblijf onbeperkt wordt tijdens de geldigheidsduur van deze verblijfstitel, blijft deze geldig tot aan zijn vervaldatum. De Koning bepaalt de geldigheidsduur van de verblijfstitel die wordt uitgereikt aan de vreemdeling die gemachtigd is of toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur.</p> <p>De in artikel 10bis, § 1 tot § 3, bedoelde familieleden ontvangen een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.</p> <p>§ 2. Op aanvraag van de betrokkenne wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verlengd of vernieuwd, op voorwaarde dat die aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de titel en dat de minister of zijn gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft verlengd of de toelating tot verblijf niet heeft beëindigd.</p> <p>De Koning bepaalt binnен welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing of de verlenging van de verblijfsvergunningen moet worden aangevraagd.</p>
---	---	---	--	--

<p>§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkenen of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft; 2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden; 3° indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt om te worden gemachtigd tot een verblijf. 	<p>§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkenen of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft; 2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden; 3° indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf. 	<p>§ 4. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10bis, § 2 bedoelde familieleden :</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° er wordt op basis van § 3 een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd; 2° de vreemdeling voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden; 3° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden geen of geen werkelijk huwelijks- of gezinsleven meer;
---	---	--

<p>4° de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner in de zin van artikel 10, § 1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd wordt, is in het huwelijk getreden of heeft een duurzame relatie met een andere persoon;</p> <p>5° de vreemdeling heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalseerde documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt die van het doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf, of het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnengaan of er verblijven.</p>	<p>4° de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd wordt, is in het huwelijk getreden of heeft een duurzame relatie met een andere persoon;</p> <p>5° de vreemdeling heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalseerde documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt die van het doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf, of het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnengaan of er verblijven.</p>	<p>Onverminderd de toepassing van artikel 61, § 3, kan de minister of zijn gemachtigde dezelfde maatregel aan het verblijf van de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk op grond van artikel 9ter en hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, wanneer hij deze machtiging bekomen heeft op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden of van valse verklaringen, of van valse of vervalseerde documenten die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de toekenning van de machtiging.</p>	<p>Onverminderd de toepassing van artikel 61, § 3, kan de minister of zijn gemachtigde dezelfde maatregel aan het verblijf van de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk op grond van artikel 9ter en hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, wanneer hij deze machtiging bekomen heeft op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden of van valse verklaringen, of van valse of vervalseerde documenten die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de toekenning van de machtiging.</p>
---	---	---	---

<p>§ 6. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van dit artikel werden toegepast.</p> <p>De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten, om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval van gegronde vermoedens van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.</p>	<p>§ 6. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van dit artikel werden toegepast.</p> <p>De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten, om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval van gegronde vermoedens van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.</p>	<p>§ 1. Behalve indien redenen van openbare orde of nationale veiligheid zich er tegen verzetten, moet de status van langdurig ingezette worden verleend aan een vreemdeling die geen burger is van de Europese Unie.</p>
<p>Artikel 14</p> <p>Om zich in het Rijk te vestigen moet de vreemdeling daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.</p> <p>Deze machtiging mag slechts gegeven worden aan de vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, voorzover deze toelating of machtiging geen tijdslimiet voorziet, ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkenen of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.</p>	<p>Artikel 14</p> <p>Om zich in het Rijk te vestigen moet de vreemdeling daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.</p> <p>Deze machtiging mag slechts gegeven worden aan de vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, voorzover deze toelating of machtiging geen tijdslimiet voorziet, ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkenen of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.</p>	<p>Artikel 15bis</p> <p>§ 1. Behalve indien redenen van openbare orde of nationale veiligheid zich er tegen verzetten, moet de status van langdurig ingezette worden verleend aan een vreemdeling die geen burger is van de Europese Unie.</p>

<p>Unie, die voldoet aan de voorwaarden van § 3 en van artikel 14, tweede lid, en een legal en ononderbroken verblijf in het Rijk bewijst in de loop van vijf jaren die onmiddelijk voorafgaan aan zijn aanvraag voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene.</p> <p>Bij het berekenen van dit verblijf van vijf jaar wordt geen rekening gehouden met de periode of perioden waarin de vreemdeling gemachtigd of toegelaten werd tot het verblijf voor een beperkte tijd of houder was van een diplomatieke, consulaire of speciale identiteitskaart, overeenkomstig het koninklijk besluit van 30 oktober 1991 betreffende de documenten voor het verblijf in België van bepaalde vreemdelingen.</p>	<p>In afwijking van het vorige lid zal de periode of zullen de perioden waarin de vreemdeling gemachtigd was tot een verblijf voor een beperkte tijd op grond van artikel 61/7 volledig in aanmerking worden genomen, en zal de periode of zullen de perioden van verblijf van de student krachtens artikel 58 of van de vreemdeling die gemachtigd werd om in het Rijk te verblijven om er een beroepsopleiding te volgen voor de helft in aanmerking worden genomen.</p>	<p>§ 2. § 1 is niet van toepassing op een vreemdeling die als vluchteling is erkend of die de subsidiaire bescherming geniet.</p> <p>§ 3. De vreemdeling bedoeld bij § 1 moet bewijzen dat hij voor zichzelf en voor zijn gezinsleden die te zinnen laste zijn, beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen om zichzelf en zijn</p>
---	--	---

<p>gezinsleden te onderhouden om te voorkommen dat ze ten laste vallen van de overheden, en dat hij een ziektekostenverzekering heeft die de risico's in België dekt.</p> <p>De bestaansmiddelen omschreven in het eerste lid moeten ten minste gelijk zijn dan het niveau beneden welk sociale bijstand kan worden toegekend. Bij het beoordelen van die bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.</p> <p>De Koning bepaalt bij een in de Ministerraad overlegd besluit, het minimumbedrag van de vereiste bestaansmiddelen, gelet op de criteria omschreven in het vorige lid.</p>	<p>§ 4. De termijn van vijf jaar vermeld in § 1 wordt niet onderbroken door afwezigheden die niet langer duren dan zes opeenvolgende maanden en die in totaal een duur van tien maanden over de gehele periode van vijf jaar niet overschrijden.</p> <p>Deze perioden van afwezigheid worden bovendien meegerekend voor de berekening van de termijn.</p>
---	---

Artikel 16	Artikel 16	Artikel 16
<p>De aanvraag om machtiging tot vestiging wordt gericht aan het gemeentebestuur van de verblijfplaats, dat daarvan ontvangstbewijs aflevert en de aanvraag in alle gevallen aan de Minister overmaakt voor beslissing.</p>	<p>De aanvraag om een machtiging tot vestiging wordt gericht aan het gemeentebestuur van de verblijfplaats, dat daarvan een ontvangstbewijs aflevert en de aanvraag doorstuurt naar de minister of zijn gemachtigde, voorzover de vreemdeling voldoet aan de in artikel 14 bedoelde voorwaarde.</p> <p>De gevestigde vreemdeling kan te allen tijde de status van langdurig ingezetene aanvragen.</p>	<p>§ 1. De niet gevestigde vreemdeling die de voorwaarde van artikel 14, tweede lid, vervult, mag naar keuze de machtiging tot vestiging of de status van langdurig ingezetene aanvragen. De aanvraag van de verkrijging van de status van langdurig ingezetene geldt als aanvraag van machtiging tot vestiging.</p> <p>De Koning bepaalt het model van de aanvraag van machtiging tot vestiging en van de aanvraag van de verkrijging van de status van langdurig ingezetene.</p> <p>§ 2. De aanvraag van een machtiging tot vestiging of verkrijging van de status van langdurig ingezetene wordt gericht tot het gemeentebestuur van de verblijfplaats. Dit gemeentebestuur levert daarvan een ontvangstbewijs af en maakt de aanvraag over aan de minister of zijn gemachtigde, voorzover de vreemdeling voldoet aan de voorwaarde van artikel 14 en hij, als zijn identiteit niet is vastgesteld, een kopie van een geldig paspoort voorlegt.</p> <p>De aanvraag tot het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene moet vergezeld zijn van de bewijsstukken die aantonen dat de voorwaarden van artikel 15bis, § 3, zijn vervuld.</p> <p>De Koning bepaalt de regels inzake de behandeling van de aanvraag tot het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene, evenals de gevolgen van de afwezigheid van beslissing bij het verstrijken van de vastgestelde termijn.</p>

Artikel 17	Artikel 17
<p>De vreemdeling die gemachtigd is tot vestiging in het Rijk wordt ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente van zijn verblijfplaats.</p> <p>De Koning bepaalt de wijze van inschrijving en het model van vestigingsvergunning die bij de inschrijving wordt afgegeven en daarvan het bewijs levert.</p>	<p>§ 1. De vreemdeling die gemachtigd is tot vestiging in het Rijk wordt ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente van zijn verblijfplaats.</p> <p>De Koning bepaalt de wijze van inschrijving en het model van vestigingsvergunning die bij de inschrijving wordt afgegeven en daarvan het bewijs levert.</p> <p>§ 2. Wanneer aan een vreemdeling die gemachtigd is tot vestiging in het Rijk gelijktijdig of naderhand de status van langdurig ingezetene wordt verleend, wordt hem een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene afgegeven.</p> <p>Bij deze gelegenheid wordt hem een document overhandigd, gesteld in een van de drie landstalen en in het Engels, waarin hij wordt geïnformeerd over zijn rechten en plichten op grond van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen.</p> <p>De Koning bepaalt het model van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene. Deze verblijfstitel vervangt de vestigingsvergunning bedoeld in § 1 en geldt als bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister.</p> <p>Wanneer de minister of zijn gemachtigde de status van langdurig ingezetene toekent aan de vreemdeling bedoeld in artikel 61/7, brengt hij zijn beslissing ter kennis van de lidstaat van de Europese</p>

		Unie die aan deze vreemdeling een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene had afgegeven op grond van bovengenoemde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.
Artikel 18	Artikel 18	<p>De geldigheidsduur van de machtiging tot vestiging is onbeperkt. De Koning bepaalt de geldigheidsduur van de machtiging tot vestiging van het document dat de machtiging vaststelt.</p> <p>§ 1. De geldigheidsduur van de machtiging tot vestiging is onbeperkt. De Koning bepaalt de geldigheidsduur van het document dat de machtiging tot vestiging vaststelt.</p> <p>De Koning bepaalt de geldigheidsduur van het document dat de machtiging tot vestiging vaststelt en van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene.</p> <p>§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op basis van artikel 14 gemachtigd werd om zich te vestigen in het Rijk, niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven indien die vreemdeling valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt om te worden toegelaten of gemachtigd tot een verblijf.</p> <p>§ 1. Onder voorbehoud van artikel 19 is de geldigheidsduur van de machtiging tot vestiging en van de status van langdurig ingezetene onbeperkt.</p> <p>De Koning bepaalt de geldigheidsduur van het document dat de machtiging tot vestiging vaststelt en van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene.</p> <p>§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 14 of die de geldigheidsduur van de machtiging tot vestiging van het Rijk te verblijven niet meer het recht heeft verworven op grond van artikel 15bis, niet meer het recht heeft er te verblijven en/of deze status verliest als hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt om te worden toegelaten of gemachtigd tot een verblijf.</p>

	Artikel 18bis De vreemdeling aan wie in het Rijk de status van langdurig ingezetene werd toegekend verliest deze status als dezelfde status hem is toegekend in een andere lidstaat van de Europese Unie, krachtens Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen.	Artikel 19 De vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en die het land verlaat, heeft gedurende een jaar recht op terugkeer in het Koninkrijk. De vreemdeling die voorziet dat zijn afwezigheid uit het Rijk langer zal duren dan de geldigheidsduur van zijn verblijfstitel, kan vroegtijdige verlenging of vernieuwing ervan verkrijgen. De vreemdeling wiens afwezigheid uit het Rijk langer duurt dan een jaar, kan in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, tot terugkeer in het Rijk worden gemachtigd. De toelating om het Koninkrijk terug binnen te komen mag hem slechts geweigerd worden op grond van artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, of indien hij de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden niet naleeft. De Koning regelt de voorwaarden van geldigheid en van vernieuwing van de verblijfs- en de	Artikel 19 § 1. Een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, heeft gedurende een jaar recht op terugkeer in het Rijk. Een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet op grond van artikel 15bis verliest daarentegen zijn recht op terugkeer in het Rijk enkel wanneer hij gedurende twaalf opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat of wanneer hij het Rijk sinds ten minste zes jaar heeft verlaten. De Koning bepaalt, bij een in de Ministerraad overlegd besluit, de voorwaarden en de gevallen waarin de vreemdeling die geniet van de status van langdurig ingezetene en die gedurende twaalf opeenvolgende maanden het grondgebied van de Lidstaten van de Europese Unie verlaten heeft, zijn recht van terugkeer naar het Rijk niet verliest. Een vreemdeling die voorziet dat zijn afwezigheid uit het Rijk langer zal duren dan de geldigheidsduur
--	--	---	---

vestigingsvergunning van de vreemdeling die, na afwezig te zijn geweest, in het Rijk terugkeert.	<p>van zijn verblijfstitel, kan een vervroegde verlenging of vernieuwing van deze verblijfstitel verkrijgen.</p> <p>De toelating om het Rijk terug binnен te komen mag hem slechts worden geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, of indien hij de voorwaarden die aan zijn verblijf zijn gesteld niet naleeft.</p> <p>§ 2. De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, die langer dan een jaar uit het Rijk afwezig blijft, kan tot terugkeer in het Rijk worden gemachtigd in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit.</p> <p>De vreemdeling bedoeld in § 1, tweede lid, die zijn recht op terugkeer heeft verloren, kan, in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit, de status van langdurig ingezetene terugkeert in het Rijk.</p> <p>§ 3. De Koning regelt de voorwaarden voor de geldigheid en de vernieuwing van de verblijfs- en vestigingsvergunningen of van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene van de vreemdeling die na een afwezigheid terugkeert in het Rijk.</p> <p>§ 4. Onder voorbehoud van de toepassing van § 1, tweede lid, is de minister of zijn gemachtigde verplicht tot terugname van een vreemdeling, en van zijn gezinsleden bedoeld bij artikel 10, § 1, die houder is van een Belgische EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel is uitgevaardigd door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de</p>
--	---

	Europese Unie, als gevolg van een weigering tot verlenging of een intrekking van de verblijfsvergunning afgegeven op grond van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdansen van derde landen, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, wanneer de voorwaarden voor zijn verblijf niet meer zijn vervuld of wanneer hij niet legaal in de betrokken lidstaat verblijft, zelfs indien de geldigheidsduur van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, uitgereikt in België, is verstrekken.
--	---

Artikel 20	Artikel 20	Artikel 20
Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag en in artikel 21 kan de Minister de vreemdeling, die niet in het Rijk gevestigd is, terugwijken wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad of de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden zoals die door de wet zijn vastgesteld niet heeft nageleefd. In de gevallen waarbij krachtens een internationaal verdrag een dergelijke maatregel slechts mag genomen worden nadat de vreemdeling gehoord werd, mag de terugwijzing slechts bevallen worden na advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen. De Koning bepaalt de overige gevallen waarin de terugwijzing slechts bevallen mag worden na advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen bij een in de Ministerraad overlegd besluit.	Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag en in artikel 21 kan de Minister de vreemdeling, die niet in het Rijk gevestigd is, terugwijken wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad of de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden zoals die door de wet zijn vastgesteld niet heeft nageleefd. In de gevallen waarbij krachtens een internationaal verdrag een dergelijke maatregel slechts mag genomen worden nadat de vreemdeling gehoord werd, mag de terugwijzing slechts bevallen worden na advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen. De Koning bepaalt de overige gevallen waarin de terugwijzing slechts bevallen mag worden na advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen bij een in de Ministerraad overlegd besluit.	Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag en in artikel 21 kan de Minister de vreemdeling, die niet in het Rijk gevestigd is, terugwijken wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad of de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden zoals die door de wet zijn vastgesteld niet heeft nageleefd. In de gevallen waarbij krachtens een internationaal verdrag een dergelijke maatregel slechts mag genomen worden nadat de vreemdeling gehoord werd, mag de terugwijzing slechts bevallen worden na advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen. De Koning bepaalt de overige gevallen waarin de terugwijzing slechts bevallen mag worden na advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen bij een in de Ministerraad overlegd besluit.
Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag en in artikel 21 kan de Minister de vreemdeling, die niet in het Rijk gevestigd is, terugwijken wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad of de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden zoals die door de wet zijn vastgesteld niet heeft nageleefd. In de gevallen waarbij krachtens een internationaal verdrag een dergelijke maatregel slechts mag genomen worden nadat de vreemdeling gehoord werd, mag de terugwijzing slechts bevallen worden na advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen. De Koning bepaalt de overige gevallen waarin de terugwijzing slechts bevallen mag worden na advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen bij een in de Ministerraad overlegd besluit.	Onverminderd artikel 21, §§ 1 en 2, kan de in het Rijk gevestigde vreemdeling, wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad, door de Koning uitgezet worden na advies van de Commissie van Advies voor vreemdelingen. Indien de maatregel gegrond is op de politieke activiteit van deze vreemdeling, moet over het uitzettingsbesluit in de Ministerraad beraadslaagd worden.	Onverminderd artikel 21, §§ 1 en 2, kan de in het Rijk gevestigde vreemdeling, wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad, door de Koning uitgezet worden na advies van de Commissie van Advies voor vreemdelingen. Indien de maatregel gegrond is op de politieke activiteit van deze vreemdeling, moet over het uitzettingsbesluit in de Ministerraad beraadslaagd worden.
De terugwijzings- en de uitzettingsbesluiten moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling. Hem mag geen verwijt gemaakt worden van het gebruik dat hij overeenkomstig de wet gemaakt heeft van de vrijheid van	De terugwijzings- en de uitzettingsbesluiten moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling. Hem mag geen verwijt gemaakt worden van het gebruik dat hij overeenkomstig de wet gemaakt heeft van de vrijheid van	De terugwijzings- en de uitzettingsbesluiten moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling. Hem mag geen verwijt gemaakt worden van het gebruik dat hij overeenkomstig de wet gemaakt heeft van de vrijheid van

meningsuiting of deze van vreedzame vergadering of van vereniging.	meningsuiting of deze van vreedzame vergadering of van vereniging.	meningsuiting of deze van vreedzame vergadering of van vereniging.
--	--	--

Artikel 30bis	Artikel 30bis	Artikel 30bis	Artikel 30bis
§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder «afname van biometrische gegevens» verstaan de afname van vingerafdrukken en fotografisch materiaal.	§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder «afname van biometrische gegevens» verstaan de afname van vingerafdrukken en fotografisch materiaal.	§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder «afname van biometrische gegevens» verstaan de afname van vingerafdrukken en fotografisch materiaal.	§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder «afname van biometrische gegevens» verstaan de afname van vingerafdrukken en fotografisch materiaal.
§ 2. Aan de afname van biometrische gegevens kunnen onderworpen worden:	§ 2. Aan de afname van biometrische gegevens kunnen onderworpen worden:	§ 2. Aan de afname van biometrische gegevens kunnen onderworpen worden:	§ 2. Aan de afname van biometrische gegevens kunnen onderworpen worden:
1° de vreemdeling die een visum, visumverklaring of een machtiging tot een verblijf aanvraagt bij een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of bij de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die de belangen van België behartigt, behoudens de in artikel 10, § 1, eerste lid, 1° en 4° tot en met 7° of de in artikel 40, §§ 3 tot 6 bedoelde vreemdeling;	1° de vreemdeling die een visum, visumverklaring of een machtiging tot een verblijf aanvraagt bij een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of bij de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die de belangen van België behartigt, behoudens de in artikel 10, § 1, eerste lid, 1° en 4° tot en met 7° of de in artikel 40, §§ 3 tot 6 bedoelde vreemdeling;	1° de vreemdeling die een visum, visumverklaring of een machtiging tot een verblijf aanvraagt bij een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of bij de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die de belangen van België behartigt, behoudens de in artikel 10, § 1, eerste lid, 1° en 4° tot en met 7° of de in artikel 40 ter bedoelde vreemdeling;	1° de vreemdeling die een visum, visumverklaring of een machtiging tot een verblijf aanvraagt bij een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of bij de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die de belangen van België behartigt, behoudens de in artikel 10, § 1, eerste lid, 1° en 4° tot en met 7° of de in artikel 40 ter bedoelde vreemdeling;
2° de vreemdeling die een aanvraag indient in het Rijk om gemachtigd te worden tot een verblijf van maximum drie maanden of een aanvraag indient om toegelaten of gemachtigd te worden tot een verblijf van meer dan drie maanden, behoudens de in artikel 10, eerste lid, 1° en 4° of de in artikel 40, §§ 3 tot 6 bedoelde vreemdeling;	2° de vreemdeling die een aanvraag indient in het Rijk om gemachtigd te worden tot een verblijf van maximum drie maanden of een aanvraag indient om toegelaten of gemachtigd te worden tot een verblijf van meer dan drie maanden, behoudens de in artikel 10, § 1, eerste lid, 1° en 4° tot en met 7° of de in artikel 40, §§ 3 tot 6 bedoelde vreemdeling;	2° de vreemdeling die een aanvraag indient in het Rijk om gemachtigd te worden tot een verblijf van maximum drie maanden of een aanvraag indient om toegelaten of gemachtigd te worden tot een verblijf van meer dan drie maanden, behoudens de in artikel 10, § 1, eerste lid, 1° en 4° tot en met 7° of de in artikel 40 bis of artikel 40 ter bedoelde vreemdeling;	2° de vreemdeling die een aanvraag indient in het Rijk om gemachtigd te worden tot een verblijf van maximum drie maanden of een aanvraag indient om toegelaten of gemachtigd te worden tot een verblijf van meer dan drie maanden, behoudens de in artikel 10, § 1, eerste lid, 1° en 4° tot en met 7° of de in artikel 40 bis of artikel 40 ter bedoelde vreemdeling;
3° de vreemdeling die wordt teruggedreven op basis van artikel 3 of aan wie een bevel om het grondgebied te verlaten wordt betekend overeenkomstig artikel 7 of 27;	3° de vreemdeling die wordt teruggedreven op basis van artikel 3 of aan wie een bevel om het grondgebied te verlaten wordt betekend overeenkomstig artikel 7 of 27;	3° de vreemdeling die wordt teruggedreven op basis van artikel 3 of aan wie een bevel om het grondgebied te verlaten wordt betekend overeenkomstig artikel 7 of 27;	3° de vreemdeling die wordt teruggedreven op basis van artikel 3 of aan wie een bevel om het grondgebied te verlaten wordt betekend overeenkomstig artikel 7 of 27;
4° de vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een ministerieel besluit tot terugwijzing of een koninklijk besluit tot uitzetting overeenkomstig artikel 20;	4° de vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een ministerieel besluit tot terugwijzing of een koninklijk besluit tot uitzetting overeenkomstig artikel 20;	4° de vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een ministerieel besluit tot terugwijzing of een koninklijk besluit tot uitzetting overeenkomstig artikel 20;	4° de vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een ministerieel besluit tot terugwijzing of een koninklijk besluit tot uitzetting overeenkomstig artikel 20;

<p>De Koning bepaalt de termijn gedurende welke de biometrische gegevens, die overeenkomstig dit artikel werden afgenomen, dienen bewaard te worden.</p> <p>§ 3. De biometrische gegevens worden afgenomen op initiatief van de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of van de minister of zijn gemachtigde. Zij mogen eveneens worden afgenomen op initiatief van een officier van de gerechtelijke politie, met inbegrip van diegene wiens bevoegdheid beperkt is, of van een officier van de bestuurlijke politie.</p> <p>§ 4. De biometrische gegevens mogen slechts gebruikt worden in de mate dat zij nodig zijn om:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° de identiteit van de vreemdeling vast te stellen en/of te verifiëren; 2° na te gaan of de betrokken vreemdeling een gevraagd voor de openbare orde of de nationale veiligheid; 3° de verplichtingen na te komen neergelegd in de Europese verordeningen en richtlijnen getroffen door de Raad van de Europese Unie. 	<p>De Koning bepaalt de termijn gedurende welke de biometrische gegevens, die overeenkomstig dit artikel werden afgenomen, dienen bewaard te worden.</p> <p>§ 3. De biometrische gegevens worden afgenomen op initiatief van de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of van de minister of zijn gemachtigde. Zij mogen eveneens worden afgenomen op initiatief van een officier van de gerechtelijke politie, met inbegrip van diegene wiens bevoegdheid beperkt is, of van een officier van de bestuurlijke politie.</p> <p>§ 4. De biometrische gegevens mogen slechts gebruikt worden in de mate dat zij nodig zijn om:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° de identiteit van de vreemdeling vast te stellen en/of te verifiëren; 2° na te gaan of de betrokken vreemdeling een gevraagd voor de openbare orde of de nationale veiligheid; 3° de verplichtingen na te komen neergelegd in de Europese verordeningen en richtlijnen getroffen door de Raad van de Europese Unie. 	<p>De Koning bepaalt de termijn gedurende welke de biometrische gegevens, die overeenkomstig dit artikel werden afgenomen, dienen bewaard te worden.</p> <p>§ 3. De biometrische gegevens worden afgenomen op initiatief van de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of van de minister of zijn gemachtigde. Zij mogen eveneens worden afgenomen op initiatief van een officier van de gerechtelijke politie, met inbegrip van diegene wiens bevoegdheid beperkt is, of van een officier van de bestuurlijke politie.</p> <p>§ 4. De biometrische gegevens mogen slechts gebruikt worden in de mate dat zij nodig zijn om:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° de identiteit van de vreemdeling vast te stellen en/of te verifiëren; 2° na te gaan of de betrokken vreemdeling een gevraagd voor de openbare orde of de nationale veiligheid; 3° de verplichtingen na te komen neergelegd in de Europese verordeningen en richtlijnen getroffen door de Raad van de Europese Unie. 	<p>De Koning bepaalt de termijn gedurende welke de biometrische gegevens, die overeenkomstig dit artikel werden afgenomen, dienen bewaard te worden.</p> <p>§ 3. De biometrische gegevens worden afgenomen op initiatief van de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of van de minister of zijn gemachtigde. Zij mogen eveneens worden afgenomen op initiatief van een officier van de gerechtelijke politie, met inbegrip van diegene wiens bevoegdheid beperkt is, of van een officier van de bestuurlijke politie.</p> <p>§ 4. De biometrische gegevens mogen slechts gebruikt worden in de mate dat zij nodig zijn om:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° de identiteit van de vreemdeling vast te stellen en/of te verifiëren; 2° na te gaan of de betrokken vreemdeling een gevraagd voor de openbare orde of de nationale veiligheid; 3° de verplichtingen na te komen neergelegd in de Europese verordeningen en richtlijnen getroffen door de Raad van de Europese Unie. <p>§ 5. Het opslaan, verwerken, beheren en doorgeven van de biometrische gegevens gebeurt onder de controle van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, overeenkomstig de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.</p>
---	---	---	--

<p>§ 6. Op verzoek van de minister of zijn gemachtigde kunnen de in § 2 bedoelde biometrische gegevens voor de in § 4 bedoelde doeleinden bekomen worden van de gerechtelijke overheden, de politiediensten en de ambtenaren en agenten van openbare diensten die over deze gegevens beschikken.</p>	<p>§ 6. Op verzoek van de minister of zijn gemachtigde kunnen de in § 2 bedoelde biometrische gegevens voor de in § 4 bedoelde doeleinden bekomen worden van de gerechtelijke overheden, de politiediensten en de ambtenaren en agenten van openbare diensten die over deze gegevens beschikken.</p>	<p>Artikel 39/79</p> <p>§ 1. Behalve mits toestemming van betrokkenen, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, gericht tegen de in het tweede lid bepaalde beslissingen, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen worden uitgevoerd en mogen geen zodanige maatregelen ten opzichte van de vreemdeling worden genomen wegens feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen dat beroep is ingediend.</p>	<p>De in het eerste lid bedoelde beslissingen zijn :</p>	<p>De in het eerste lid bedoelde beslissingen zijn :</p> <p>1° de beslissing tot weigering van de machtiging tot verblijf van de in artikel 10 bis bedoelde vreemdelingen, op voorwaarde dat de vreemdeling die vervoegd werd, nog steeds in het Rijk verblijft, niet langer in het Rijk verblijft dan de beperkte duur van zijn machtiging tot verblijf of niet het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten;</p> <p>2° de beslissing tot weigering van de erkenning van het recht op verblijf of die een einde maakt aan het recht op verblijf, genomen in toepassing van artikel</p>
--	--	--	--	---

<p>11, §§ 1 en 2;</p> <p>3° het bevel om het grondgebied te verlaten, afgeleverd aan de in artikel 10bis, § 2, bedoelde familieleden op basis van artikel 13, § 4, eerste lid, of aan de in artikel 10bis, § 1, bedoelde familieleden, om dezelfde redenen, op voorwaarde dat de vreemdeling die vervoegd werd, nog steeds in het Rijk verblijft, niet langer in het Rijk verblijft dan de beperkte duur van zijn machtiging tot verblijf of niet het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten;</p> <p>4° de terugwijzing, voor zover deze beslissing overeenkomstig artikel 20, eerste lid, niet reeds het voorwerp is geweest van een advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen;</p>	<p>3° het bevel om het grondgebied te verlaten, afgeleverd aan de in artikel 10bis, § 2 of § 3, bedoelde familieleden op basis van artikel 13, § 4, eerste lid, of aan de in artikel 10bis, § 1, bedoelde familieleden, om dezelfde redenen, op voorwaarde dat de vreemdeling die vervoegd werd, nog steeds in het Rijk verblijft, niet langer in het Rijk verblijft dan de beperkte duur van zijn machtiging tot verblijf of niet het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten;</p> <p>4° de terugwijzing, voor zover deze beslissing overeenkomstig artikel 20, eerste lid, niet reeds het voorwerp is geweest van een advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen;</p> <p>5° het verwerpen van een aanvraag om machtiging tot vestiging;</p> <p>6° de beslissing waarin de vreemdeling, in toepassing van artikel 22, ertoe verplicht wordt bepaalde plaatsen te verlaten, ervan verwijderd te blijven of in een bepaalde plaats te verblijven;</p> <p>7° elke beslissing tot weigering van erkenning van een verblijfsrecht aan een EU-vreemdeling op grond van toepasselijke Europese regelgeving alsmede iedere beslissing waarbij een einde gemaakt wordt aan het verblijf van de EU-student op basis van artikel 44bis;</p>	<p>11, §§ 1 en 2;</p> <p>3° de beslissing waarin de vreemdeling, in toepassing van artikel 22, ertoe verplicht wordt bepaalde plaatsen te verlaten, ervan verwijderd te blijven of in een bepaalde plaats te verblijven;</p> <p>4° de terugwijzing, voor zover deze beslissing overeenkomstig artikel 20, eerste lid, niet reeds het voorwerp is geweest van een advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen;</p> <p>5° het verwerpen van een aanvraag om machtiging tot vestiging;</p> <p>6° de beslissing waarin de vreemdeling, in toepassing van artikel 22, ertoe verplicht wordt bepaalde plaatsen te verlaten, ervan verwijderd te blijven of in een bepaalde plaats te verblijven;</p> <p>7° elke beslissing tot weigering van erkenning van een verblijfsrecht aan een EU-vreemdeling op grond van toepasselijke Europese regelgeving alsmede iedere beslissing waarbij een einde gemaakt wordt aan het verblijf van de een burger van de Unie of zijn familiebedienden in artikel 40 bis op basis van artikel 44bis;</p>
--	---	--

<p>§ 8° elke beslissing tot verwijdering van een EU-vreemdeling die vrijgesteld is van de verplichting een verblijfsvergunning te bekomen verschillend aan het document dat zijn binnengang op het Belgisch grondgebied mogelijk heeft gemaakt;</p> <p>9° de beslissing tot weigering van de machtiging tot verblijf, die wordt aangevraagd op basis van artikel 58, door een vreemdeling die in België wenst te studeren.</p>	<p>8° elke beslissing tot weigering van een erkenningsvrijheid die van het verblijfsrecht van een vreemdeling bedoeld in artikel 40ter;</p> <p>9° de beslissing tot weigering van de machtiging tot verblijf, die wordt aangevraagd op basis van artikel 58, door een vreemdeling die in België wenst te studeren.</p> <p>§ 2. De EU-vreemdeling zal bij een betwisting bedoeld in § 1, tweede lid, 6° en 7° desgevallend gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde om zijn verdediging in persoon te voeren, behalve wanneer zijn verschijning kan leiden tot ernstige verstoring van de openbare orde of de openbare veiligheid of wanneer het beroep betrekking heeft op een weigering van de toegang tot het grondgebied.</p> <p>Deze bepaling is eveneens van toepassing voor de Raad van State, optredend als cassatierechter tegen een uitspraak van de Raad.</p>	<p>§ 2. De EU-vreemdeling zal bij een betwisting bedoeld in § 1, tweede lid, 6° en 7° desgevallend gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde om zijn verdediging in persoon te voeren, behalve wanneer zijn verschijning kan leiden tot ernstige verstoring van de openbare orde of de openbare veiligheid of wanneer het beroep betrekking heeft op een weigering van de toegang tot het grondgebied.</p> <p>Deze bepaling is eveneens van toepassing voor de Raad van State, optredend als cassatierechter tegen een uitspraak van de Raad.</p>
		<p>Hoofdstuk I</p> <p>Vreemdelingen, onderdanen van de Lid-Staten van de Europese gemeenschappen, hun familieleden en vreemdelingen, familieleden van een Belg</p>

Artikel 40	Artikel 40
<p>§ 1. Onverminderd de bepalingen vervat in de verordeningen van de Raad en van de Commissie van de Europese Gemeenschappen en de meer voordelijke bepalingen waarop de E.G.-vreemdeling zou kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hem toepasselijk.</p> <p>§ 2. Voor de toepassing van deze wet wordt onder burger van de Unie verstaan, een vreemdeling die de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie bezit en verblijft in of zich begeeft naar het Rijk.</p> <p>§ 3. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende maximaal drie maanden in het Rijk te verblijven zonder andere voorwaarden of formaliteiten te vervullen dan vermeld in artikel 41, eerste lid.</p> <p>§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid bedoelde voorwaarde vervult en:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° hetzij er een werkzaamheid in loondienst of anders dan in loondienst uitoefent of voornemens is uit te oefenen; 2° hetzij er het verrichten van diensten geniet of voornemens is te genieten; 3° hetzij er het recht op voortgezet verblijf geniet of voornemens is te genieten; 4° hetzij er het verblijfsrecht geniet of voornemens is te genieten na een beroepsverwaardheid in de Gemeenschap te hebben beëindigd; 5° hetzij er als hoofdbezigheid een beroepsopleiding volgt of voornemens is te volgen in een erkende onderwijsinstelling; 6° hetzij tot geen van de in het 1° tot het 5° bedoelde categorieën behoort. <p>§ 3. Tenzij deze wet anders bepaalt, worden de</p>	<p>§ 1. Onverminderd de meer voordelijke bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de burger van de Unie zou kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hem van toepassing.</p> <p>§ 2. Voor de toepassing van deze wet wordt onder burger van de Unie verstaan, een vreemdeling die de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie bezit en verblijft in of zich begeeft naar het Rijk.</p> <p>§ 3. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende maximaal drie maanden in het Rijk te verblijven zonder andere voorwaarden of formaliteiten te vervullen dan vermeld in artikel 41, eerste lid.</p> <p>§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° hetzij in het Rijk werknaemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld; 2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te vookomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandssysteem van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

<p>hierna volgende personen, van welke nationaliteit ook, met de in § 2, 1°, 2° en 3°, bedoelde E.G.-vremdeling gelijkgesteld, mits zij zich met hem vestigen of komen vestigen:</p> <p>1° zijn echtgenoot;</p> <p>2° zijn bloedverwanten in de nederhalende lijn of die van zijn echtgenoot, beneden eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn;</p> <p>3° zijn bloedverwanten in de opgaande lijn of die van zijn echtgenoot, die te hunnen laste zijn;</p> <p>4° de echtgenoot van de personen bedoeld in het 2° en het 3°.</p>	<p>3° hetzij is ingeschreven aan een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling om er als hoofdbezigheid een studie, daaronder begrepen een beroepsopleiding, te volgen en indien hij beschikt over een verzekering die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt, en hij door middel van een verklaring of van een gelijkwaardig middel van zijn keuze de zekerheid verschafft dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandssysteem.</p>	<p>De in het eerste lid, 2° en 3° bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomenstniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening wordt gehouden met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die ten zijne laste zijn.</p>	<p>De Koning bepaalt de gevallen waarbij de burger van de Unie geacht wordt de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen bedoeld in het eerste lid, 2°, te vervullen.</p>
<p>§ 4. Tenzij deze wet anders bepaalt, worden de hierna volgende personen, van welke nationaliteit ook, met de in § 2, 4° en 6°, bedoelde E.G.-vremdeling gelijkgesteld, mits zij zich met hem vestigen of komen vestigen:</p> <p>1° zijn echtgenoot;</p> <p>2° zijn bloedverwanten in de nederhalende lijn of die van zijn echtgenoot, die te hunnen laste zijn;</p> <p>3° zijn bloedverwanten in de opgaande lijn of die van zijn echtgenoot, die te hunnen laste zijn;</p> <p>4° de echtgenoot van de personen bedoeld in het 2° en het 3°.</p>	<p>§ 4. Tenzij deze wet anders bepaalt, worden de hierna volgende personen, van welke nationaliteit ook, met de in § 2, 4° en 6°, bedoelde E.G.-vremdeling gelijkgesteld, mits zij zich met hem vestigen of komen vestigen:</p> <p>1° zijn echtgenoot;</p> <p>2° zijn bloedverwanten in de nederhalende lijn of die van zijn echtgenoot, die te hunnen laste zijn;</p> <p>3° zijn bloedverwanten in de opgaande lijn of die van zijn echtgenoot, die te hunnen laste zijn;</p> <p>4° de echtgenoot van de personen bedoeld in het 2° en het 3°.</p>	<p>§ 5. Tenzij deze wet anders bepaalt, worden zijn echtgenoot en zijn kinderen of die van zijn</p>	

	<p>echtgenoot die zij te hunnen laste hebben, van welke nationaliteit ook, met de in § 2, 5°, bedoelde E.G.-vreemdeling gelijkgesteld, mits zij zich met hem vestigen of komen vestigen.</p> <p>§ 6. Met de E.G.-vreemdeling worden eveneens gelijkgesteld, de echtgenoot van een Belg die zich met hem vestigt of komt vestigen, alsook hun bloedverwanten in de nederdalende lijn beneden eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, hun bloedverwanten in de opgaande lijn die te hunnen laste zijn, en de echtgenoot van die bloedverwanten in de nederdalende en in de opgaande lijn, die zich met hen vestigen of komen vestigen.</p>	
	<p>Artikel 40bis</p> <p>§ 1. Onverminderd de meer voordelijke bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop familieleden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.</p> <p>§ 2. Als familielid van de burger van de Unie wordt beschouwd:</p> <p>1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;</p> <p>2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wetgeving een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voor zover het gaat om</p>	

	<p>een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, ze beiden ouder zijn dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon;</p> <p>3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° en 2°, beneden de leeftijd van 21 jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen;</p> <p>4° de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° en 2°, die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen.</p>	<p>De Koning bepaalt bij een in de Ministerraad overlegd besluit, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in punt 2°. De minimumleeftijd van de twee partners bedoeld in punt 2° wordt teruggebracht tot 18 jaar, wanneer ze het bewijs leveren dat ze voor de aankomst in het Rijk van de vreemdeling die vervoegd wordt, reeds tenminste een jaar samengewoond hebben.</p>	<p>De Koning bepaalt bij een in de Ministerraad overlegd besluit, de gevallen waarbij een partnerschap dat geregistreerd werd op basis van een vreemde wet, moet beschouwd worden als zijnde gelijkwaardig met een huwelijk in België.</p>	<p>§ 3. De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 3, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor zover ze de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie</p>
--	---	---	--	--

<p>zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.</p> <p>§ 4. De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2° bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden voor zover ze de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid bedoelde voorwaarde vervullen.</p>	<p>De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat de in § 2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale bijstandssysteem van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die ten zijne laste zijn.</p>	<p>De in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, bedoelde burger van de Unie kan zich enkel laten begeleiden of vervangen door de in § 2, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde familieleden, alsmede door zijn kinderen of door de kinderen van de familieleden bedoeld in 1° en 2° die ten zijne laste zijn, voor zover ze al naargelang het geval voldoen aan de in artikel 41, eerste lid of tweede lid bedoelde voorwaarde.</p>
--	---	--

Artikel 40ter
<p>De bepalingen van dit hoofdstuk die van toepassing zijn op de familieleden van de burger van de Unie die hem begeleiden of zich bij hem voegen, zijn van toepassing op de familieleden van een Belg die hem begeleiden of zich bij hem voegen.</p> <p>Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° bedoelde bloedverwanten in opgaande lijn, moet de Belgische onderdaan aantonen dat hij over stabiele, regelmatige en toereikende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen dat zij tijdens het verblijf in het Rijk ten laste vallen van de openbare overheden en dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's van de betrokken familieleden in België dekt.</p>

<p>Artikel 41</p> <p>Het recht op binnengang in het Rijk wordt erkend aan de E.G.-vreemdeling op overlegging van een identiteitskaart of van een geldig nationaal paspoort.</p> <p>De echtgenoot en zijn familieleden bedoeld in artikel 40, die niet de nationaliteit bezitten van een Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen, moeten houder zijn van het document dat krachtens artikel 2 vereist is.</p>	<p>Artikel 41</p> <p>Het recht op binnengang wordt erkend aan de burger van de Unie op overlegging van een identiteitskaart of van een geldig nationaal paspoort of indien hij op een andere wijze kan laten vaststellen of bewijzen dat hij het recht van vrij verkeer en verblijf geniet.</p> <p>De familieleden van de burger van de Unie bedoeld in artikel 40bis, §2, die geen burger van de Unie zijn, moeten houder zijn van de documenten die krachtens artikel 2 vereist zijn, dan wel op een andere wijze laten vaststellen of bewijzen dat ze het recht van vrij verkeer en verblijf genieten. Indien de betrokken familieleden houder zijn van een verblijfskaart, verstrekt op basis van richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004, zijn ze vrijgesteld van de visumsplicht.</p> <p>De houder van een document dat door de Belgische overheden werd afgegeven en dat de binnengang en het verblijf in een Lid-Staat der Gemeenschappen heeft toegelaten, zal zonder meer tot het Belgisch grondgebied toegelaten worden, zelfs wanneer zijn nationaliteit wordt betwist of wanneer dit document vervallen is.</p> <p>Indien de burger van de Unie niet in het bezit is van een identiteitskaart of geldig nationaal paspoort of de familieleden van de burger van de Unie, die geen burger van de Unie zijn, niet beschikken over de in artikel 2 bedoelde documenten, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 EUR geheven worden. Deze geldboete wordt geïnd overeenkomstig artikel 42 octies.</p>
--	--

<p>Artikel 41bis</p> <p>De E.G.-vreemdeling die naar België komt voor een verblijf van ten hoogste drie maanden en die niet logeert in een logementshuis dat onderworpen is aan de wetgeving betreffende de controle der reizigers, moet zich, binnen acht werkdagen nadat hij het Rijk is binnengekomen, laten inschrijven bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij logeert, tenzij hij behoort tot een der categorieën van vreemdelingen die de Koning van deze verplichting heeft vrijgesteld.</p> <p>De Koning bepaalt de wijze van inschrijving en het model van het attest dat bij de inschrijving wordt afgegeven en daarvan bewijs wordt gegeven en daarvan bewijs levert.</p>	<p>Artikel 41bis</p> <p>De burger van de Unie die naar België komt voor een verblijf van ten hoogste drie maanden en zijn familieleden die hem begeleiden of vervoegen, die niet logeren in een logementshuis dat onderworpen is aan de wetgeving betreffende de controle der reizigers, moeten hun aanwezigheid op het grondgebied melden bij het gemeentebestuur van de plaats waar zij verblijven, dit binnen de 10 werkdagen nadat zij het Rijk zijn binnengekomen, tenzij zij behoren tot één der categorieën van vreemdelingen die de Koning van deze verplichting heeft vrijgesteld.</p> <p>De Koning bepaalt het model van attest dat uitgereikt wordt ten bewijs van deze melding van aanwezigheid. Indien de aanwezigheid niet binnen de in het eerste lid voorziene periode gemeld werd, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 EUR geheven worden. Deze geldboete wordt geïnd overeenkomstig artikel 42ocies.</p>	<p>Artikel 41ter</p> <p>§ 1. Behoudens voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°, bedoelde burger van de Unie, kan er door de minister of zijn gemachtigde een einde gesteld worden aan het verblifsrecht van de burger van de Unie, dat hem erkend werd op grond van artikel 40, § 3, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandsstelsel.</p> <p>§ 2. Behoudens voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° bedoelde burger van de Unie en zijn familieleden,</p>
---	---	---

kan er door de minister of zijn gemachtigde een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie, dat hem erkend werd op grond van artikel 40, § 3, en aan het verblijfsrecht van zijn familieleden, dat hun erkend werd op grond van artikel 40bis, §3, indien de familieleden van de burger van de Unie een onredelijke belasting vormen voor het sociale bijstandsstelsel.

Artikel 42	Artikel 42
<p>Het recht op verblijf wordt erkend aan de E.G.-vreemdeling in de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de verordeningen en de richtlijnen van de Europese Gemeenschappen.</p> <p>Dit recht op verblijf wordt geconstateerd door een vergunning afgegeven in de gevallen en volgens de modaliteiten door de Koning bepaald overeenkomstig die verordeningen en richtlijnen.</p> <p>De beslissing betreffende de afgifte van de verblijfsvergunning wordt zo spoedig mogelijk genomen en uiterlijk binnen zes maanden na de aanvraag.</p>	<p>§ 1. Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt erkend aan een burger van de Unie en zijn familieleden in de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig Europese verordeningen en richtlijnen.</p> <p>§ 2. Voor de burgers van de Unie wordt het recht op verblijf van meer dan drie maanden geconstateerd door een verklaring van inschrijving. Zij worden al naargelang het geval ingeschreven in het vreemdelingenregister of het bevolkingsregister.</p> <p>§ 3. Voor de familieleden van de burger van de Unie die zelf geen burgers van de Unie zijn, wordt het recht op verblijf geconstateerd door een verblijfsvergunning. Zij worden ingeschreven in het vreemdelingenregister. De geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning is gelijk aan de voorgenomen periode van verblijf van de burger van de Unie die men begeleidt of vervroegt en bedraagt uiterlijk vijf jaar vanaf de datum van afgifte.</p> <p>§ 4. De verklaring van inschrijving en de verblijfsvergunning worden afgegeven volgens de modaliteiten door de Koning bepaald overeenkomstig Europese verordeningen en richtlijnen.</p> <p>Zij moeten ten laatste worden aangevraagd bij het verstrijken van een periode van drie maanden na de datum van binnengeschoten bij het gemeentebestuur van de plaats waar men verblijft. Indien na het verstrijken van deze periode, geen verklaring van</p>

		<p>wordt inschrijving of verblijfsvergunning aangevraagd, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 EUR geheven worden. Deze geldboete wordt geïnd overeenkomstig artikel 42ocies.</p>
		<p>Artikel 42bis</p> <p>§ 1. Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.</p> <p>§ 2. Een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°, in de volgende gevallen:</p> <p>1° hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt;</p> <p>2° hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling ingeschreven;</p> <p>3° hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst voor minder</p>

	<p>dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft de status van werknemer ten minste zes maanden behouden;</p> <p>4° hij start met een beroepsopleiding. Behalve in het geval van onvrijwillige werkloosheid is voor het behoud van de status van werknemer in dit geval een verband vereist tussen de voorgaande beroepsactiviteit en deze opleiding.</p>
	<p>Artikel 42ter</p> <p>§ 1. Tenzij de familieleden van een burger van de Unie die zelf burger van de Unie zijn, zelf een verblijfsrecht uitoeftenen als bedoeld in artikel 40, § 4, of opnieuw voldoen aan de in artikel 40bis, § 2, bedoelde voorwaarden, kan er gedurende de eerste twee jaren van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie, een einde gesteld worden aan hun verblijfsrecht door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:</p> <p>1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, op basis van artikel 42bis, § 1;</p> <p>2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;</p> <p>3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;</p>

	<p>4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;</p> <p>5° de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredijke belasting voor het sociale bijstandssysteem.</p>	<p>In de loop van het derde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie, vermeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, volstaat de motivering gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element enkel indien ze aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie. Hetzelfde geldt voor familieleden van de burger van de Unie, vermeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, in de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf.</p>	<p>§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen zijn niet van toepassing op kinderen van de burger van de Unie die in het Rijk verblijven en aan een onderwijsinstelling zijn ingeschreven alsmede op de ouder die de bewaring heeft van de kinderen, dit tot hun studie voltooid is.</p> <p>§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.</p>	<p>Artikel 42quater</p>
--	---	---	---	--------------------------------

<p>§ 1. Er kan gedurende de eerste twee jaren van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, op basis van artikel 42bis, §1; 2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk; 3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt; 4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer; 5° de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandssysteem. 	<p>In de loop van het derde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie, vermeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, volstaat de motivering gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element enkel indien ze aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie.</p>
--	---

	<p>Hetzelfde geldt voor familieleden van de burger van de Unie, vermeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, in de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf.</p> <p>§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen zijn niet van toepassing op kinderen van de burger van de Unie die in het Rijk verblijven en aan een onderwijsinstelling zijn ingeschreven alsmede op de ouder die de bewaring heeft van de kinderen, dit tot hun studie voltooid is.</p>	<p>§ 3. Het in § 1, eerste lid, 3°, bedoelde geval is niet van toepassing op de familieleden die ten minste één jaar in het Rijk verblijven hebben in de hoedanigheid van een familielid van de burger van de Unie, en voor zover betrokkenen aantonen werknehmer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familielieden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen zoals bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandssysteem en te beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid te zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.</p>	<p>§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien:</p> <p>1° hetzij het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot onthouding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de</p>
--	---	---	---

	<p>beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk;</p> <p>2° hetzij het recht van bewaring van de kinderen van de burger van de Unie, die in het Rijk verblijven, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of de partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, die geen burger van de Unie is en de rechter heeft bepaald dat dit recht van bewaring moet uitgeoefend worden in het Rijk en dit zolang het nodig is;</p>	<p>3° hetzij het omgangsrecht met een minderjarig kind, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, die geen burger van de Unie is en de rechter heeft bepaald dat dit recht van bewaring moet uitgeoefend worden in het Rijk en dit zolang het nodig is;</p> <p>4° hetzij bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bij voorbeeld indien het familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld;</p>	<p>en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden beschikken over voldoende bestaansmiddelen zoals bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel en beschikken over een</p>
--	---	--	--

	<p>ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.</p> <p>§ 5. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.</p>
	<p>Artikel 42quinquies</p> <p>§ 1. Onvermindert de toepassing van artikel 42sexies en voorzover er geen procedure hangende is voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 39/79, wordt een duurzaam recht op verblijf erkend aan de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de Unie en zijn familieleden, voor zover zij gedurende een ononderbroken periode van drie jaar in het Rijk verbleven hebben op grond van de bepalingen van onderhavig hoofdstuk.</p> <p>Familieleden die geen burger van de Unie zijn, kunnen het in het eerste lid bedoelde duurzaam recht slechts verkrijgen indien zij gedurende deze periode gezamenlijk gevestigd waren met de burger van de Unie. Deze voorwaarde inzake gezamenlijke vestiging geldt niet voor de familieleden die in artikel 42quater, §§ 3 en 4 bedoelde voorwaarden vervullen, en voor familieleden die hun verblijf behouden op grond van artikel 42quater, § 1, tweede lid.</p> <p>§ 2. Voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 3° bedoelde burger van de Unie en zijn familieleden wordt onder dezelfde voorwaarden als bepaald in §</p>

<p>1 een duurzaam recht op verblijf erkend met dien verstande dat een periode van vijf jaar geldt.</p>	<p>§ 3. Het onderbroken karakter van het verblijf wordt niet beïnvloed door tijdelijke afwezigheden van niet meer dan zes maanden per jaar, door afwezigheden van langere duur voor de vervulling van militaire verplichtingen, door één afwezigheid van ten hoogste twaalf achtereenvolgende maanden om belangrijke redenen, zoals zwangerschap en bevalling, ernstige ziekte, studie of beroepsopleiding, noch door uitzending om werkzaamheden te verrichten buiten het Rijk.</p>	<p>§ 4. Indien een procedure hangende is voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 39/79, wordt de erkenning van het duurzaam recht op verblijf geschorst in afwachting van de beslechting van deze procedure en van een definitieve beslissing van de minister of zijn gemachtigde.</p>	<p>§ 5. Op hun verzoek en na verificatie door de minister of zijn gemachtigde van de duur van het verblijf, wordt aan de burgers van de Unie een document uitgereikt ter staving van hun duurzaam recht op verblijf. Dit gebeurt conform de door de Koning bepaalde modaliteiten.</p>	<p>§ 6. Het duurzaam recht op verblijf voor de familieleden die geen burger van de Unie zijn, wordt geconstateerd door de afgeleide van een verblijfskaart. Zij worden ingeschreven in het bevolkingsregister.</p>
--	--	---	---	--

	<p>overeenkomstig Europese verordeningen en richtlijnen.</p> <p>Zij moeten worden aangevraagd voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de in artikel 42, § 3 bedoelde verblijfsvergunning. Indien deze verblijfskaart niet tijdig wordt aangevraagd, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 EUR gehouden worden. Deze geldboete wordt geïnd overeenkomstig artikel 42oocties.</p>	<p>§ 7. Wanneer een duurzaam recht op verblijf werd verkregen, kan het slechts worden verloren door een afwezigheid van meer dan twee achtereenvolgende jaren uit het Rijk.</p>	<p><i>Artikel 42sexies</i></p> <p>§ 1. In afwijking op artikel 42quinquies wordt het duurzaam recht op verblijf alvorens de ononderbroken periode van drie jaar verblijf verstreken is, toegekend aan de volgende categorieën werknamers of zelfstandigen, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°:</p> <p>1° de werknaemer of zelfstandige die zijn werkzaamheid stakkt als gevolg van blijvende arbeidsongeschiktheid, mits</p> <ul style="list-style-type: none"> a) hij meer dan twee jaar ononderbroken in het Rijk heeft verbleven, of b) de arbeidsongeschikheid het gevolg is van een arbeidsongeval of een beroepsziekte waardoor recht ontstaat op een uitkering die geheel of ten
--	---	---	---

	<p>dele ten laste komt van een instelling van het Rijk, of</p> <p>c) zijn echtgenoot of partner bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1°, een Belgische onderdaan is;</p> <p>2° de werknemer of zelfstandige die op het tijdstip waarop hij zijn werkzaamheid staakt, de wettelijke leeftijd heeft bereikt waarop hij aanspraak kan maken op een ouderdomspensioen, of de werknemer die zijn bezoldigde werkzaamheid staakt ten gevolge van vervroegde uittreding, mits hun echtgenoot of partner bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1°, een Belgische onderdaan is.</p>	<p>De tijdvakken van onvrijwillige werkloosheid, die naar behoren zijn vastgesteld door de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening en waarin de betrokken wegens een aan hem niet-toerekenbare reden niet heeft gewerkt, of perioden van afwezigheid of onderbreking van de werkzaamheid wegens ziekte of ongeval, worden als tijdvakken van werkzaamheid beschouwd.</p> <p>§ 2. De familieleden van de in § 1 bedoelde burger van de Unie verkrijgen eveneens een duurzaam recht op verblijf.</p> <p>§ 3. Indien de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°, bedoelde werknemer of zelfstandige overlijdt in de loop van zijn beroepsleven voordat hij op grond van § 1 het recht op duurzaam verblijf verkregen heeft, verwerven de familieleden die bij hem in het Rijk verblijven een duurzaam recht op verblijf indien:</p>
--	---	---

	<p>1° de werknemer of zelfstandige op het tijdstip van overlijden gedurende twee jaar ononderbroken in het Rijk verblijven heeft, of</p> <p>2° het overlijden van de werknemer of zelfstandige het gevolg is geweest van een arbeidsongeval of beroepsziekte.</p>	Artikel 42septies	<p>De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkennung van dit recht.</p>	Artikel 42octies	<p>§ 1. De beslissing waarbij de administratieve geldboete, bedoeld in artikelen 41, vierde lid, 41bis, tweede lid, 42, § 4, tweede lid, en 42quinquies, § 6, derde lid, wordt opgelegd is onmiddellijk uitvoerbaar, niettegenstaande hoger beroep.</p> <p>De administratieve geldboete kan betaald worden door middel van consignatie van het verschuldigde bedrag bij de Deposito- en Consignatiekas.</p> <p>§ 2. De burger van de Unie, of in voorkomend geval zijn familielid, die de beslissing van de minister of van diens gemachtigde betwist, stelt op straffe van verval binnen een termijn van één maand te rekenen van de kennisgeving van de beslissing, bij wege van</p>
--	---	--------------------------	--	-------------------------	--

	<p>een verzoekschrift beroep in bij de rechtbank van eerste aanleg.</p> <p>Indien de rechtbank van eerste aanleg het beroep ontvankelijk en gegrond verklaart, wordt de betaalde of in consignatie gegeven som teruggegeven.</p> <p>De rechtbank van eerste aanleg moet uitspraak doen binnen een maand te rekenen van de indiening van het in het eerste lid bedoelde verzoekschrift.</p> <p>De tekst van het eerste lid wordt opgenomen in de beslissing waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd.</p>	<p>§ 3. Indien de burger van de Unie of zijn familielid in gebreke blijft de geldboete te betalen, wordt de beslissing van de bevoegde ambtenaar of de in kracht van gewijde gegrane beslissing van de rechtbank van eerste aanleg ter kennis gebracht van de administratie van het Kadaster, Registratie en Domeinen, met het oog op de invordering van het bedrag van de administratieve geldboete.</p> <p>§ 4. Indien de burger van de Unie of zijn familielid of diens vertegenwoordiger de som van de administratieve geldboete heeft geconsigneerd bij de Deposito- en Consignatiekas en indien hij binnen de hierboven vermelde termijn geen beroep heeft ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, dan komt de in consignatie gegeven som ten goede aan de Staat.</p>
--	---	---

Artikel 43	Artikel 43
<p>De binnengang en het verblijf mogen aan de E.G.-vredeling slechts geweigerd worden om redenen van openbare orde, van openbare veiligheid of van volksgezondheid en zulks binnen de hierna vermelde perken:</p> <p>1° de redenen mogen niet ingeroepen worden voor economische doeleinden;</p> <p>2° de maatregelen van openbare orde of van openbare veiligheid moeten uitsluitend gegronde zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkenen en het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen vormt op zichzelf geen motivering van deze maatregelen;</p> <p>3° het verval van het document dat de binnengang en het verblijf op het Belgisch grondgebied heeft toegelaten, kan op zichzelf de verwijdering van het grondgebied niet wettigen;</p> <p>4° alleen ziekten en gebreken vermeld in de bij deze wet gevoegde lijst kunnen een weigering van binnengang op het grondgebied of van afgifte van de eerste verblijfsvergunning wettigen. Na afgifte van dergelijke vergunning</p>	<p>De binnengang en het verblijf mogen aan de burgers van de Unie en hun familieleden slechts geweigerd worden om redenen van openbare orde, van nationale veiligheid of van volksgezondheid en zulks binnen de hierna vermelde perken:</p> <p>1° de redenen mogen niet ingeroepen worden voor economische doeleinden;</p> <p>2° de om redenen van openbare orde of nationale veiligheid genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkenen. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag van de betrokkenen moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd;</p> <p>3° het verval van het document dat de binnengang en het verblijf op het Belgisch grondgebied heeft toegelaten, kan op zichzelf de verwijdering van het grondgebied niet wettigen;</p> <p>4° alleen ziekten en gebreken vermeld in de bij deze wet gevoegde lijst kunnen een weigering van binnengang op het grondgebied of van afgifte van de eerste verblijfsvergunning wettigen. Na afgifte van dergelijke vergunning</p>

<p>kan geen ziekte noch gebrek de weigering tot vernieuwing van de verblijfsvergunning of de verwijdering van het grondgebied wettigen.</p>	<p>voor verwijdering van het grondgebied vormen. Na afgifte van dergelijke vergunning kan geen ziekte noch gebrek de weigering tot vernieuwing van de verblijfsvergunning of de verwijdering van het grondgebied wettigen.</p>	<p>Om te beoordelen of de betrokkenen een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid kan de minister of zijn gemachtigde bij de afgifte van de verklaring van inschrijving dan wel bij de afgifte van de verblijfskaart, zonodig de lidstaat van oorsprong en eventueel andere lidstaten, verzoeken om mededeling van de gerechtelijke antecedenten betreffende betrokkenen en zonodig om een uittreksel uit het strafregister verzoeken.</p> <p>Indien ernstige aanwijzingen daartoe aanleiding geven, kan de minister of zijn gemachtigde personen die het verblijfsrecht genieten binnen drie maanden na de datum van binnengkomst zonodig aan een kosteloos medisch onderzoek onderwerpen met het oog op het afgeven van een verklaring dat zij niet lijden aan de in het eerste lid, 4° bedoelde ziekten.</p>
---	--	---

Artikel 44bis	Artikel 44bis	Artikel 44bis
<p>Tijdens de geldigheidsduur van de verblijfstitel of bij zijn vernieuwing, kan de Minister of zijn gemachtigde beslissen een einde te maken aan het verblijf van de E.G.-student, bedoeld in artikel 40, § 2, 5°, en, zo nodig, hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, wanneer de vreemdeling niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden voldoet. Hij kan dezelfde beslissingen nemen ten aanzien van de familieleden van de E.G.-student, bedoeld in artikel 40, § 5.</p> <p>Deze beslissingen kunnen aanleiding geven tot het verzoek tot herziening, bedoeld in artikel 64.</p>	<p>Tijdens de geldigheidsduur van de verblijfstitel of bij zijn vernieuwing, kan de Minister of zijn gemachtigde beslissen een einde te maken aan het verblijf van de E.G.-student, bedoeld in artikel 40, § 2, 5°, en, zo nodig, hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, wanneer de vreemdeling niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden voldoet. Hij kan dezelfde beslissingen nemen ten aanzien van de familieleden van de E.G.-student, bedoeld in artikel 40, § 5.</p> <p>Deze beslissingen kunnen aanleiding geven tot het verzoek tot herziening, bedoeld in artikel 64.</p>	<p>Opgeheven</p>

<p>Artikel 45</p> <p>Onder voorbehoud van artikel 44 bis, mag de E.G.-vremdeling aan wie krachtens dit hoofdstuk een verblijfsvergunning werd verleend, slechts bij koninklijk besluit tot uitzetting en na advies van de Commissie voor Vreemdelingen van het grondgebied verwijderd worden.</p>	<p>Artikel 45</p> <p>§ 1. Onverminderd de toepassing van artikel 42bis, kunnen de in artikel 40, § 4 bedoelde burger van de Unie en zijn in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die een recht op verblijf hebben in het kader van een verblijf voor minstens een jaar slechts bij koninklijk besluit tot uitzetting en na het advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen van het grondgebied verwijderd worden.</p> <p>§ 2. Behalve om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid, kunnen een burger van de Unie of zijn familieleden die een duurzaam recht op verblijf hebben verworven overeenkomstig artikel 42quinquies of 42sexies, niet uitgezet worden uit het Rijk.</p> <p>§ 3. Behalve in geval van ernstige aanslag op de nationale veiligheid, kunnen al naargelang het geval niet uitgezet noch teruggewezen worden uit het Rijk:</p> <p>1° de burger van de Unie of zijn familieleden die de laatste tien jaar in het Rijk hebben verblijven;</p> <p>2° de burger van de Unie of zijn familieleden die de leeftijd van achttien jaar nog niet bereikt hebben, tenzij de verwijdering noodzakelijk is in het belang van de minderjarige, zoals bepaald in de toepasselijke internationale verdragen.</p>	<p>Artikel 46</p> <p>De redenen van openbare orde, van openbare veiligheid of van volksgezondheid die een beperking van het recht op binnengenomst of op verblijf</p>
--	---	--

<p>wettigen, worden ter kennis gebracht van de betrokken, tenzij redenen van staatsveiligheid er zich tegen verzetten.</p> <p>Iedere weigering van afgifte of van vernieuwing van een verblijfsvergunning en iedere beslissing tot verwijdering worden ter kennis gebracht van de betrokken.</p>	<p>§ 2. Worden ter kennis gebracht van de betrokken:</p> <p>1° de weigering van verklaring tot inschrijving, zoals bedoeld in artikel 42, § 2 of de weigering tot afgifte van de verblijfsvergunning, zoals bedoeld in artikel 42, § 3;</p> <p>2° het verlies van het recht op verblijf op grond van de artikelen 42bis, 42ter, 42quater of van artikel 42septies;</p> <p>3° de weigering van de afgifte van een document zoals voorzien in artikel 42quinquies, § 5, of de weigering tot afgifte van de verblijfskaart zoals bedoeld in artikel 42quinquies, § 6;</p> <p>4° het verlies van het recht op duurzaam verblijf op basis van artikel 42quinquies, § 7, of van artikel 42septies;</p>	<p>§ 3. De kennisgeving vermeldt de termijn binnen welke de betrokken het grondgebied moet verlaten.</p> <p>Behoudens dringendheid, mag deze termijn niet minder bedragen dan vijftien dagen wanneer de betrokken nog geen verblijfsvergunning ontvangen heeft, en dan één maand in de andere gevallen.</p>	
--	--	---	--

	Artikel 46bis	
	<p>§ 1. De burger van de Unie of zijn familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, kunnen ten vroegste na een periode van 2 jaar nadat het koninklijk besluit tot uitzetting of het ministerieel besluit tot terugwijzing werd uitgevoerd, onder aanvoering van argumenten om te bewijzen dat er een wijziging in materiële zin is opgetreden in de omstandigheden die het besluit destijds rechtvaardigden, bij de gemachtigde van de minister een aanvraag indienen tot schorsing of opheffing van het betrokken besluit.</p> <p>§ 2. Een besluit betreffende de bovenvermelde aanvraag wordt ten laatste binnen de zes maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag getroffen.</p>	<p>De betrokken vreemdelingen hebben gedurende de behandeling van deze aanvraag geen recht van toegang of verblijf in het Rijk.</p>
	Artikel 51/3bis	

	Zij wordt uitgevoerd door een gemachtigde van de minister van hetzelfde geslacht als de gefouilleerde. De Koning bepaalt de nadere regels die van toepassing zijn op deze veiligheidsfoullering.	Hoofdstuk V – Gerechtigen van de status van langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie, op grond van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen	Artikel 61/6 De staten gebonden door Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, zijn de lidstaten van de Europese Unie, met uitzondering van Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk.	Artikel 61/7 § 1. Wanneer een vreemdeling die houder is van een geldige EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, afgegeven door een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen, een aanvraag voor een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden indient, moet deze aanvraag worden ingewilligd, voorzover geen enkele reden van openbare orde of nationale
--	---	---	--	--

	<p>veiligheid zich ertegen verzet, hij niet is getroffen door een van de ziekten die de volksgezondheid bedreigen vermeld in de bijlage bij deze wet, en hij een van de volgende voorwaarden vervult:</p> <p>1° een activiteit als werknaemer of als zelfstandige uitoefenen in België;</p> <p>2° een studie of een beroepsopleiding volgen in België;</p> <p>3° met andere doeleinden naar België komen.</p>	<p>Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 1°, is geleverd indien hij bewijst dat hij gemachtigd is om in België te werken of dat hij vrijgesteld is van deze machtiging en dat hij, al naar het geval, een arbeidsovereenkomst, een voorstel voor een arbeidscontract of de documenten die zijn vereist om een activiteit als zelfstandige uit te oefenen bezit, en op grond van deze activiteit stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten ontvangt of kan ontvangen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden.</p>	<p>Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 2°, is geleverd indien hij voldoet aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 58 tot 60.</p>	<p>Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 3°, is geleverd indien hij bewijst dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden, en indien hij bewijst dat hij beschikt over</p>
--	---	--	---	--

<p>een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt.</p> <p>De regels vermeld in het eerste lid zijn niet van toepassing als de langdurig ingezetene in het Rijk wenst te verblijven als gedetacheerd werknemer van een dienstverstrekker gevestigd in een andere lidstaat van de Europese Unie in het kader van een grensoverschrijdende dienstverlening of als verlener van grensoverschrijdende diensten.</p>	<p>§ 2. De aanvraag voor de machtiging tot verblijf wordt ingediend op de wijze bepaald bij de artikelen 9 of 9bis.</p>	<p>Indien de machtiging door de vreemdeling wordt aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft, overhandigt de laatstgenoemde hem, behalve indien hij weigert om de aanvraag in overweging te nemen, een bewijs van ontvangst van de aanvraag en maakt deze onverwijld over aan de minister of aan diens gemachtigde.</p> <p>§ 3. De beslissing over de aanvraag voor de machtiging tot verblijf moet zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag worden genomen, indien die in het buitenland wordt ingediend, of na de datum van de overhandiging van het bewijs van ontvangst van de aanvraag, in het in § 2, laatste lid, bedoelde geval.</p> <p>Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met de complexiteit van het onderzoek van de aanvraag en bij een met redenen omklede beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt</p>
--	---	--

	<p>gebracht, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn één keer met drie maanden verlengen.</p> <p>Als na afloop van de termijn van vier maanden volgend op de indiening van de aanvraag, eventueel verlengd overeenkomstig het vorige lid, geen enkele beslissing is genomen, moet de machtiging tot verblijf worden aangegeven wanneer de documenten vermeld in § 1 zijn voorgelegd. In het andere geval wordt ze geweigerd.</p> <p>§ 4. De bepalingen van artikel 13, § 1, eerste lid en vijfde lid, en § 2, zijn van toepassing op de machtiging tot verblijf bedoeld in § 1.</p> <p>Het inschrijven van de in § 1 bedoelde vreemdeling in het vreemdelingenregister en het afgeven van de verblijfstitel die als bewijs van inschrijving geldt worden gedaan overeenkomstig artikel 12.</p> <p>§ 5. De Minister of zijn gemachtigde deelt de beslissing tot machtiging tot verblijf mee aan de bevoegde overheid van de lidstaat van de Europese Unie die aan de vreemdeling een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft aangegeven op grond van bovenvermelde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.</p> <p>§ 6. De machtiging tot verblijf van de in § 1, eerste lid, 1° en 3° bedoelde vreemdeling wordt onbeperkt na een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel.</p>
--	---

	Artikel 61/8	
	<p>Wanneer de Minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 13, § 2bis, aan een vreemdeling die krachtens artikel 61/7 tot een verblijf van beperkte tijd in het Rijk is gemachtigd het bevel geeft om het grondgebied te verlaten, deelt hij dit mee aan de lidstaat van de Europese Unie die aan de vreemdeling een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgegeven op grond van bovenvermelde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.</p>	
	Artikel 61/9	
	<p>Wanneer een vreemdeling die tot het verblijf werd gemachtigd op grond van artikel 61/7, § 1, de openbare orde of de nationale veiligheid ernstig heeft geschaad, kan de Minister zijn terugwijzing krachtens artikel 20, eerste lid, vergezeld doen gaan van een beslissing tot verwijdering van het grondgebied van de Europese Unie, in akkoord met de overheid van de lidstaat van de Europese Unie die aan de vreemdeling een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgegeven op grond van bovenvermelde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.</p>	

Artikel 74/8	Artikel 74/8	Artikel 74/8
<p>§ 1. De nodige maatregelen kunnen worden genomen opdat de betrokkenen de plaats waar hij wordt opgesloten overeenkomstig de artikelen 7, derde lid, en 27, derde lid, of ter beschikking wordt gesteld van de Regering overeenkomstig artikel 25, vierde lid, of wordt vastgehouden overeenkomstig artikel 74/5, § 1, en 74/6, § 1, niet zonder de vereiste toestemming verlaat.</p> <p>§ 2. De Koning kan het regime en de werkingsmaatregelen bepalen die toepasbaar zijn op de plaats waar de vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking van de regering wordt gesteld of wordt vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in § 1.</p> <p>§ 3. De Koning kan het regime en de regels bepalen die van toepassing zijn op de overbrenging van vreemdelingen bedoeld in § 1.</p> <p>§ 4. Aan de vreemdelingen, die zijn opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden in de plaatsen bedoeld in § 1, kan worden toegestaan in deze plaatsen arbeid te verrichten tegen vergoeding.</p>	<p>§ 1. De nodige maatregelen kunnen worden genomen opdat de betrokkenen de plaats waar hij wordt opgesloten overeenkomstig de artikelen 7, derde lid, en 27, derde lid, of ter beschikking wordt gesteld van de Regering overeenkomstig artikel 25, vierde lid, of wordt vastgehouden overeenkomstig artikel 74/5, § 1, en 74/6, §§ 1 en 1bis, niet zonder de vereiste toestemming verlaat.</p> <p>§ 2. De Koning kan het regime en de werkingsmaatregelen bepalen die toepasbaar zijn op de plaats waar de vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking van de regering wordt gesteld of wordt vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in § 1.</p> <p>§ 3. De Koning kan het regime en de regels bepalen die van toepassing zijn op de overbrenging van vreemdelingen bedoeld in § 1.</p> <p>§ 4. Aan de vreemdelingen, die zijn opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden in de plaatsen bedoeld in § 1, kan worden toegestaan in deze plaatsen arbeid te verrichten tegen vergoeding.</p>	<p>§ 1. De nodige maatregelen kunnen worden genomen opdat de betrokkenen de plaats waar hij wordt opgesloten overeenkomstig de artikelen 7, derde lid, en 27, derde lid, of ter beschikking wordt gesteld van de Regering overeenkomstig artikel 25, vierde lid, of wordt vastgehouden overeenkomstig artikel 74/5, § 1, en 74/6, §§ 1 en 1bis, niet zonder de vereiste toestemming verlaat.</p> <p>§ 2. De Koning kan het regime en de werkingsmaatregelen bepalen die toepasbaar zijn op de plaats waar de vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking van de regering wordt gesteld of wordt vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in § 1.</p> <p>§ 3. De Koning kan het regime en de regels bepalen die van toepassing zijn op de overbrenging van vreemdelingen bedoeld in § 1.</p> <p>§ 4. Aan de vreemdelingen, die zijn opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden in de plaatsen bedoeld in § 1, kan worden toegestaan in deze plaatsen arbeid te verrichten tegen vergoeding.</p> <p>De Koning bepaalt bij een in de Ministerraad overlegd besluit de voorwaarden waaronder deze arbeid wordt gepresteerd en waaronder daarbij kan worden afgeweken van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en van het koninklijk besluit nr. 34 van 20 juli 1967 betreffende de arbeidsovereenkomsten en van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van</p>

<p>tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit.</p>	<p>buitenlandse werknemers.</p> <p>§ 5. Een vreemdeling bedoeld in § 1 kan onderworpen worden aan een veiligheidsfouillering om er zich van te vergewissen dat de betrokkenen geen wapen draagt of enig voorwerp dat gevaarlijk is voor de fysieke integriteit van hemzelf of van derden of voor de openbare orde, in elk van de volgende gevallen:</p> <p>1° bij aankomst van de vreemdeling in een plaats bedoeld in § 1;</p> <p>2° nadat de vreemdeling bezoek heeft ontvangen;</p> <p>3° voorafgaand aan de overbrenging van de vreemdeling.</p>	<p>Bij zijn aankomst in een plaats bedoeld in § 1, kan de bezoeker van een vreemdeling bedoeld in § 1 eveneens onderworpen worden aan deze veiligheidsfouillering.</p> <p>De veiligheidsfouillering gebeurt door het betasten van het lichaam en de kleding van de gefouilleerde, alsook door de controle van zijn bagage. Zij mag niet langer duren dan de daartoe noodzakelijk tijd. Zij wordt uitgevoerd door een gemachtigde van de minister van hetzelfde geslacht als de gefouilleerde.</p> <p>§ 6. De gemachtigde van de minister kan dwang gebruiken ten aanzien van de vreemdeling bedoeld in § 1, en in het kader van zijn overbrenging bedoeld in § 3.</p>
---	--	---

	Dit gebruik van dwang is onderworpen aan de voorwaarden bepaald bij artikel 37 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt. De Koning bepaalt de regels voor de opleiding in het kader van het gebruik van dwang door de gemachtigde van de Minister.
--	--

Artikel 79	Artikel 79
<p>Met geldboete van zeventig vijfhonderd EUR kan worden gestraft:</p> <p>1° de Luxemburgse of Nederlandse onderdaan die het Belgisch grondgebied betreedt of zich op de openbare weg bevindt zonder houder te zijn van een identiteitsdocument bepaald bij beschikking van het Comité van Ministers opgericht door artikel 15 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie;</p> <p>2° de vreemdeling die de artikelen 5, 12, of 17 overtreedt of die zich op de openbare weg bevindt zonder houder te zijn van een der documenten voorzien in die artikelen in de artikelen 42, § 2, 42quinquies, § 5, of in artikel 2.</p>	<p>Met geldboete van zeventig vijfhonderd EUR tot</p> <p>1° de Luxemburgse of Nederlandse onderdaan die het Belgisch grondgebied betreedt of zich op de openbare weg bevindt zonder houder te zijn van een identiteitsdocument bepaald bij beschikking van het Comité van Ministers opgericht door artikel 15 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie;</p> <p>2° de vreemdeling die de artikelen 5, 12, of 17 overtreedt of die zich op de openbare weg bevindt zonder houder te zijn van een der documenten voorzien in die artikelen in de artikelen 42, § 2, 42quinquies, § 5, of in artikel 2.</p> <p>Geen enkel der documenten voorzien in de artikelen 5, 12, 17 of 41 bis overtreedt of die zich op de openbare weg bevindt zonder houder te zijn van een der documenten voorzien in die artikelen of in artikel 2.</p> <p>Geen enkel der documenten voorzien in de artikelen 5, 12, 17 of 41 bis mag, zelfs voorlopig, van een vreemdeling afgenomen worden, tenzij door de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling zich bevindt of door diens gemachtigde, evenals door de in artikel 62, eerste en tweede lid bedoelde overheden, met uitzondering van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of diens gemachtigde.</p> <p>Het afgenomen document wordt onmiddellijk vervangen door een attest dat de aard van dat document en de redenen van het afnemen vermeldt.</p>

BIJLAGE	BIJLAGE
<p>a. Ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren:</p> <p>1° tot quarantaine aanleiding gevende ziekten vermeld in het Internationaal Gezondheidsreglement nr. 2 van 25 mei 1951 van de Wereld Gezondheids Organisatie;</p> <p>2° tuberculose van de luchtwegen, in een actief stadium of met ontwikkelingstendensen;</p> <p>3° syfilis;</p> <p>4° andere besmettelijke door infectie of parasieten teweeggebrachte ziekten, voor zover zij in het ontvragende land onder beschermende bepalingen ten aanzien van de inwoners vallen.</p> <p>b. Ziekten en gebreken die een gevaar voor de openbare orde of de openbare veiligheid kunnen opleveren:</p> <p>1° verslaafheid aan vergiften;</p> <p>2° ernstige geestelijke afwijkingen, duidelijke toestand van psychose gepaard gaande met opwinding, delirium, hallucinaties of verwvardheid.</p>	<p>Ziekten die de volksgezondheid kunnen bedreigen :</p> <p>1. tot quarantaine aanleiding gevende ziekten vermeld in het internationaal gezondheidsreglement nr. 2 van 25 mei 1951 van de Wereld Gezondheids Organisatie;</p> <p>2. tuberculose van de luchtwegen, in een actief stadium of met ontwikkelingstendensen;</p> <p>3. andere besmettelijke door infectie of parasieten veroorzaakte ziekten, voorzover zij in België onder beschermende bepalingen ten aanzien van de inwoners vallen.</p>

Concordantietabel bepalingen wetsontwerp en richtlijnen
Tableau de concordance des dispositions du projet de loi et des directives

Wetsontwerp Projet de loi	Richtlijn Directive 2003/109	Richtlijn Directive 2004/38	Richtlijn Directive 2005/85
Art. 1			
Art. 2	Art. 26, tweede lid / al. 2	Art. 40.1, tweede lid/al. 2	
Art. 3			
Art. 4			
Art. 5	Art. 2, e), 16.1, 16.2, 16.4, 16.5		
Art. 6	Art. 20.1, tweede lid/al. 2		
Art. 7			
Art. 8			
Art. 9	Art. 19.3		
Art. 10	Art. 2 a), 2 b), 3.1, 3.2, 4, 5, 6.1, 7.3, 23.1		
Art. 11	Art. 7.1.		
Art. 12	Art. 7.2, tweede lid /al. 2, 8.2		
Art. 13	Art. 8.1, 9.1.a)		
Art. 14	Art. 9.4, eerste en derde lid/al. 1 et 3.		
Art. 15	Art. 9.1.c), 9.2, 9.3, 9.4, tweede lid/al. 2, 9.5, 22.2		
Art. 16	Art. 12.1		
Art. 17			
Art. 18, 1°	Art. 10.2		
Art. 18, 2°	Art. 10.2		
Art. 18, 3°		Art. 15, 31.2	
Art. 18, 4°		Art. 15, 31.2	
Art. 19			
Art. 20		Art. 2.1, 2.3, 3.1, 6.1, 7.1.a), 7.1.b), 7.1.c), 8.3, tweede en derde streepje/2 ^e me et 3 ^e me tirets, 8.4	
Art. 21		Art. 2.2, 3.1, 3.2.b), 6, 7.1.b), 7.1.d), 7.2, 7.4, 8.5.a), 10.2.a)	
Art. 22			
Art. 23		Art. 5.1, 5.2, 5.4, 36	
Art. 24		Art. 5.5, 36	
Art. 25		Art. 14.1, 14.4	
Art. 26		Art. 8, 9, 10, 11.1, 35, 36	
Art. 27		Art. 7.3, 14.2, 14.3, 14.4, 35	
Art. 28		Art. 12.1, 12.3, 13.1, 14.2, 14.3, 14.4, 35	
Art. 29		Art. 12.2, 12.3, 13.2, 14.2, 14.3, 14.4, 35	
Art. 30		Art. 12.2, derde lid/al. 3, 13.2, derde lid/al. 3, 16, 17.1.a, 17.1.c, 18, 19, 20, 21	
Art. 31		Art. 17	
Art. 32		Art. 35	
Art. 33		Art. 36	
Art. 34		Art. 27.2, 27.3, 29	
Art. 35			
Art. 36		Art. 28.2, 28.3	
Art. 37		Art. 30	
Art. 38		Art. 32	
Art. 39			Art. 11.2.d)

Art. 40			
Art. 41	overwegingen/considérants 25, 26		
Art. 42	Art.14.1, 14.2, 14.3, 14.5, 15.1, 15.2, 15.4, 17.1, 18.1, 19.1, 19.2, 20.1, tweede lid/al. 2		
Art. 43	Art. 22.2		
Art. 44	Art. 22.2		
Art. 45			Art. 11.2.d)
Art. 46		Art. 36	
Art. 47		Art. 29	
Art. 48			
Art. 49			

Centrale drukkerij – Deze publicatie wordt uitsluitend gedrukt op volledig gerecycleerd papier
 Imprimerie centrale – Cette publication est imprimée exclusivement sur du papier entièrement recyclé